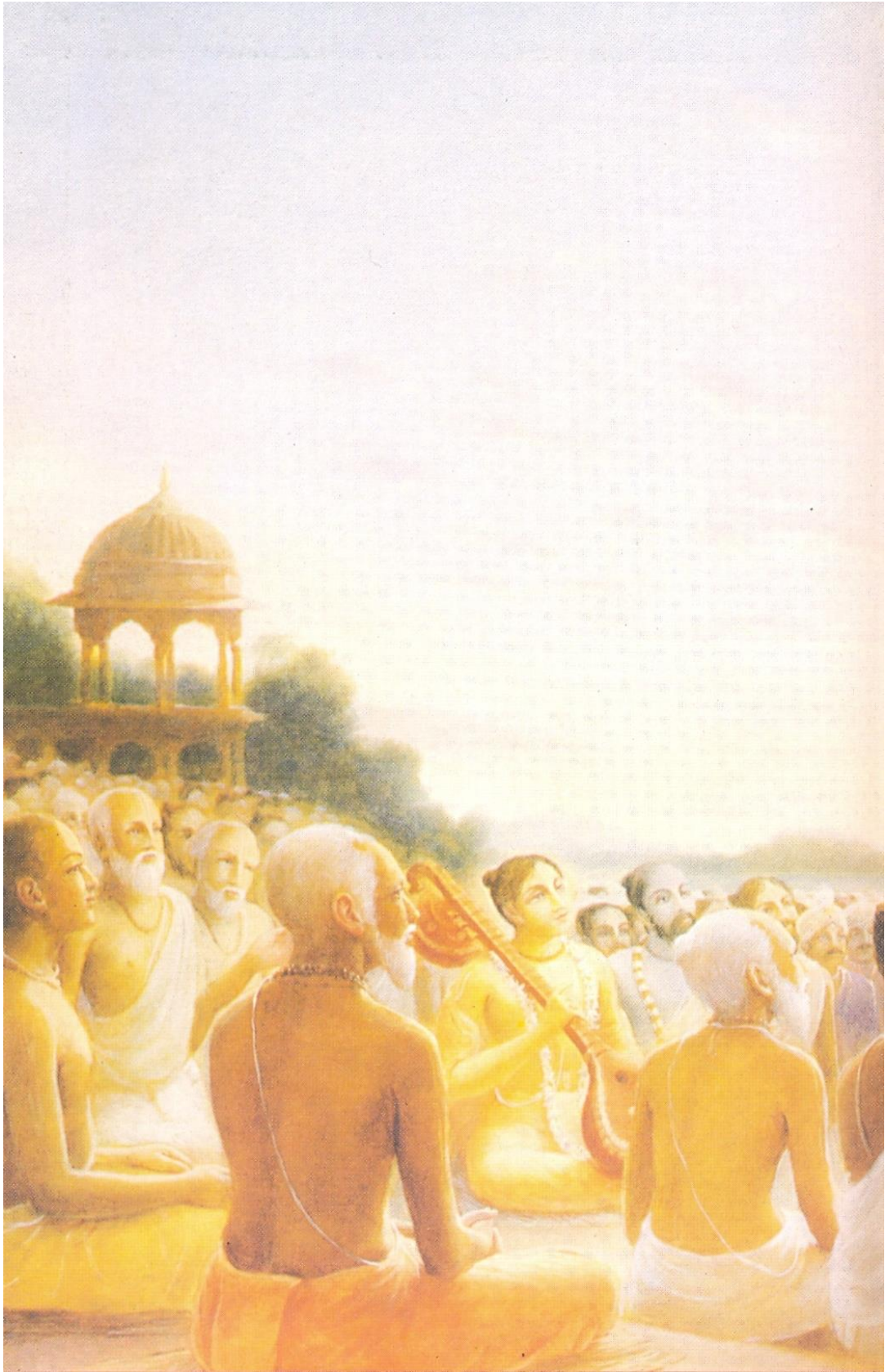
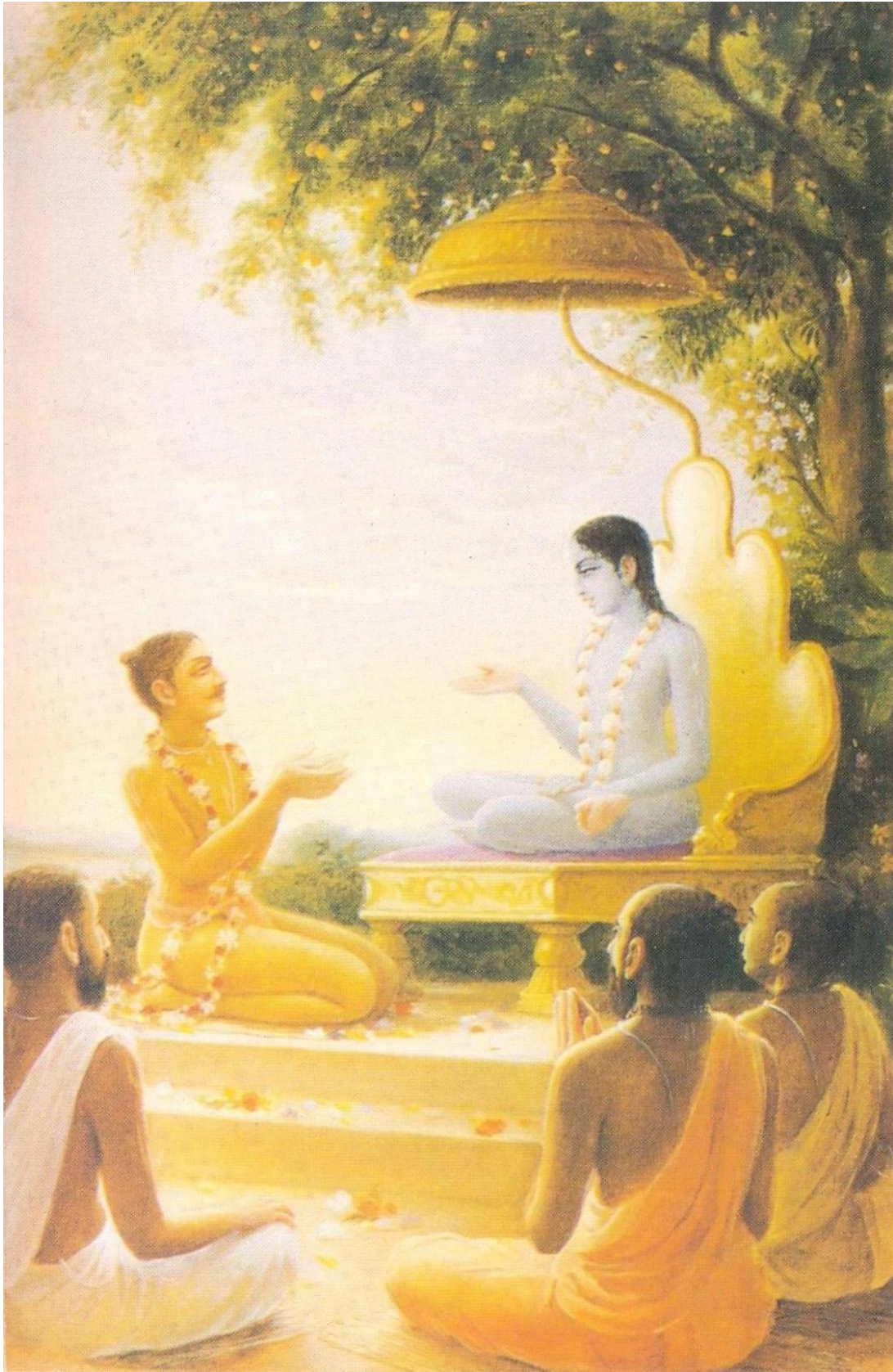

Σριμαντ Μπαγκαβαταμ

Άσμα Πρώτο-Μέρος Δεύτερο

ΔΟΞΑ

ΣΤΟΝ ΣΡΙ ΓΚΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΡΙ ΓΚΩΡΑΝΓΚΑ

ΣΡΙΜΑΝΤ-ΜΠΑΓΚΑΒΑΤΑΜ

του

ΚΡΙΣΝΑ-ΝΤΒΑΪΠΑΓΙΑΝΑ ΒΙΑΣΑ

κρισνε σβα-νταμοπαγκατε

νταρμα-γκιαναντιμπιχ σαχα

καλω ναστα-ντρισαμ εσα

πουραναρκο 'ντουνοντιταχ

(κεφ.3, κείμ. 43)

ΕΡΓΑ

της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Η Μπαγκαβάντ-γκίτα όπως ακριβώς είναι

Σρίμαντ-Μπαγκαβατάμ

Σρι Τσετάνια Τσαριτάμριτα

Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας

Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια

Το νέκταρ της αφοσίωσης

Το νέκταρ της διδασκαλίας

Σρι Ισοπανισάντ

Το φως της *Σρίμαντ-Μπαγκαβατάμ*

Εύκολα ταξίδια σε άλλους πλανήτες

Η διδασκαλία του Κυρίου Καπίλα, του γιου της Ντεβαχούτι

Η διδασκαλία της Βασίλισσας Κούντι

Η επιστήμη της αυτοσυνειδητοποίησης

Η τελειότητα του γιόγκα

Πέραν της γέννησης και του θανάτου

Στον δρόμο προς τον Κρίσνα

Ράτζα-βίντια: ο βασιλιάς της γνώσης

Ύψωση στη συνείδηση του Κρίσνα

Η ζωή προέρχεται από τη ζωή

Τέλειες ερωτήσεις, τέλειες απαντήσεις

Συνείδηση του Κρίσνα: το ασύγκριτο δώρο

Συνείδηση του Κρίσνα: το κορυφαίο σύστημα γιόγκα

ΣΡΙΜΑΝΤ ΜΠΑΓΚΑΒΑΤΑΜ

Άσμα Πρώτο

"Δημιουργία"

(Μέρος Δεύτερο - Κεφάλαια 8-12)

Με τον μεταγραμματισμό του σανσκριτικού
κειμένου στα ελληνικά,
λέξη προς λέξη μετάφραση,
μετάφραση και αναλυτικά σχόλια

της

Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Ιδυτή-ατσαρια

της Διεθνούς Ένωσης για τη Συνείδηση του Κρίσνα

2η έκδοση: 2017

Μετάφραση – Επιμέλεια έκδοσης:

Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Copyright © 2017 μετάφρασης 2ης έκδοσης:

Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Το παρόν κείμενο είναι μετάφραση της πρωτότυπης αγγλικής έκδοσης του έργου (Srimad-Bhagavatam 1972 Bhaktivedanta Book Trust).

Εικόνα εσωφύλλου: Στην όχθη του Γάγγη, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι αφηγείται για πρώτη φορά τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ και άλλοι μεγάλοι άγιοι και σοφοί ακούνε συνεπαρμένοι.

Επεξήγηση του εξωφύλλου

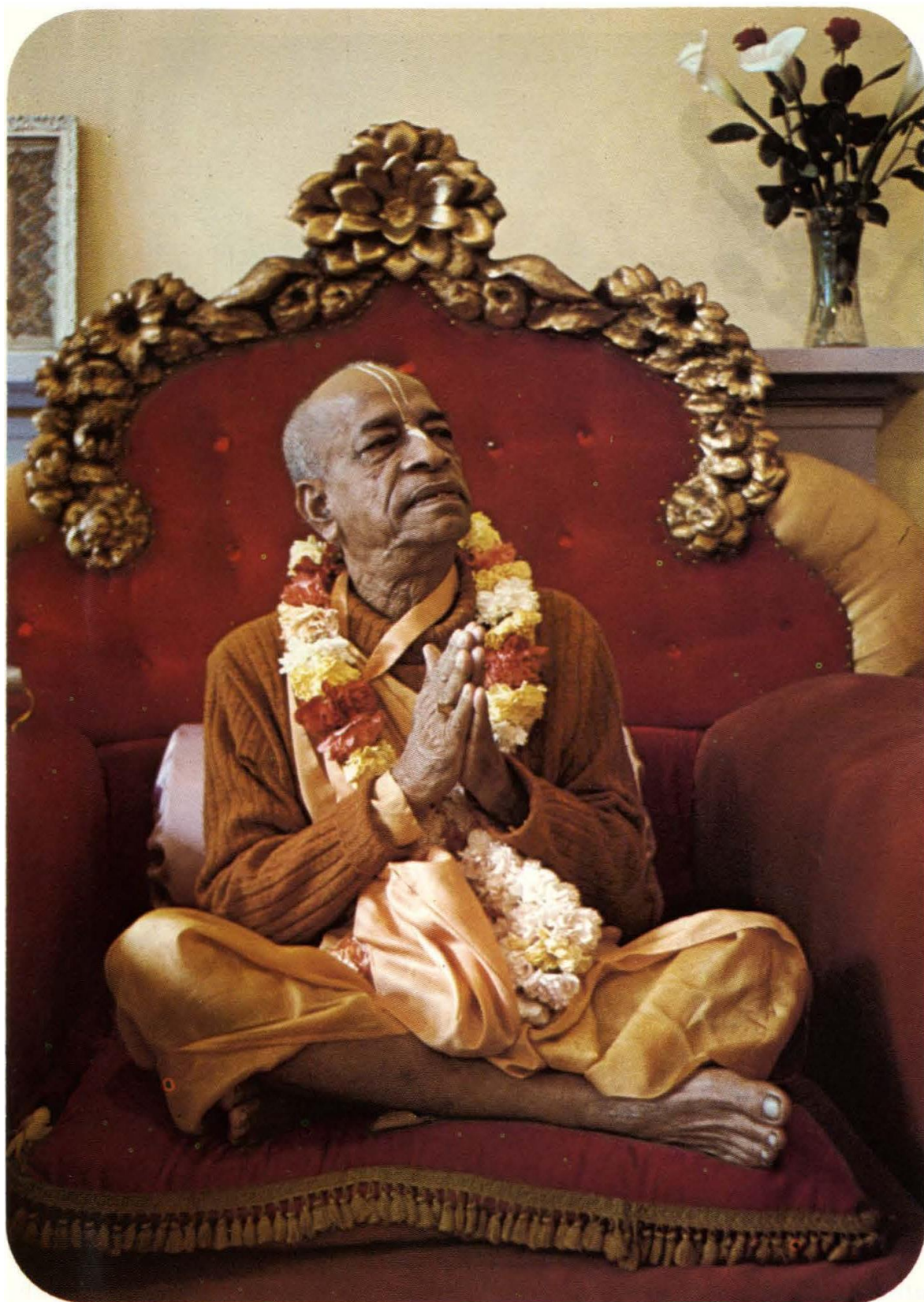
(Βλέπε τους αντίστοιχους αριθμούς στην εικόνα του εξωφύλλου)

1. Ο αρχικός πνευματικός πλανήτης, που μοιάζει με τη σπειροειδή στεφάνη ενός τεράστιου άνθους λωτού, ονομάζεται Γκολόκα Βριντάβανα.
2. Αυτός ο αρχικός πλανήτης Γκολόκα παράγει μια πνευματική λάμψη που ονομάζεται *μπραματζιοτι* και που αποτελεί τον ύψιστο στόχο των ιμπερσοναλιστών.
3. Μέσα σε αυτό το απερίοριστο *μπραματζιοτι* υπάρχουν αμέτρητοι πνευματικοί πλανήτες, όπως υπάρχουν αμέτρητοι υλικοί πλανήτες μέσα στα όρια της ηλιακής ακτινοβολίας των υλικών συμπάντων. Αυτοί οι πνευματικοί πλανήτες εξουσιάζονται από πλήρεις επεκτάσεις του Κυρίου Κρίσνα και οι κάτοικοί τους είναι αιωνίως απελευθερωμένα ζωντανά όντα. Είναι όλοι τους τετράχειρες. Εκεί ο Κύριος είναι γνωστός ως Ναράγιανα και οι πλανήτες είναι γνωστοί ως Βαϊκούντα.
4. Μερικές φορές, ένα πνευματικό σύννεφο καταλαμβάνει μία γωνιά του πνευματικού ουρανού του *μπραματζιοτι* και το τμήμα που σκεπάζεται ονομάζεται *μαχατ-ταττβα*. Τα ύδατα ονομάζονται Ωκεανός της Αιτίας (*καρانا-τζαλα*).
5. Καθώς Αυτός κοιμάται μέσα στον Ωκεανό της Αιτίας, η αναπνοή Του γεννά αναρίθμητα σύμπαντα. Αυτά τα επιπλέντα σύμπαντα σκορπίζονται σε όλον αυτόν τον Ωκεανό και παραμένουν όσο διαρκεί μία ανάσα του Μάχα-Βίσνου.
6. Σε κάθε μία συμπαντική σφαίρα, εισέρχεται και πάλι ο ίδιος Μάχα-Βίσνου ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου και ξαπλώνει εκεί στον Ωκεανό Γκάρμπαπάνω στη φιδίσια ενσάρκωση Σέσα. Από τον αφαλό Του βλασταίνει ένας μίσχος λωτού και πάνω στον λωτό γεννιέται ο Μπράμα, ο κύριος του σύμπαντος. Ο Μπράμα δημιουργεί μέσα στο σύμπαν όλα τα ζωντανά όντα σε διαφορες μορφές, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
7. Ο ήλιος βρίσκεται σχεδόν στο κέντρο του καθενός από τα σύμπαντα και μοιράζει άφθονο φως και θερμότητα από άκρη σε άκρη του σύμπαντος. Υπάρχουν εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ήλιοι σε όλα τα εκατομμύρια και δισεκατομμύρια σύμπαντα μέσα στη *μαχατ-ταττβα*. Οι ήλιοι και τα φεγγάρια είναι απαραίτητοι μέσα στα σύμπαντα, επειδή αυτά είναι από τη

φύση τους σκοτεινά. Οι Βέδες μας δίνουν οδηγίες για να βγούμε από τα σκοτεινά σύμπαντα και να φτάσουμε στη λαμπερή ακτινοβολία, το *μπραματζιοτι*.

8. Το *μπραματζιοτι* οφείλεται στους φωτεινούς πλανήτες Βαϊκούντα, που δεν χρειάζονται ούτε ήλιο ούτε φεγγάρι ούτε ηλεκτρική ενέργεια.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μας βοηθάει να φτάσουμε στον υπέρτατο πλανήτη, την Γκολόκα Βρινντάβανα. Η πόρτα είναι ανοιχτή για όλους. Η ανθρώπινη ζωή είναι φτιαγμένη για αυτόν τον συγκεκριμένο σκοπό, γιατί αυτός είναι η ύψιστη τελειότητα.

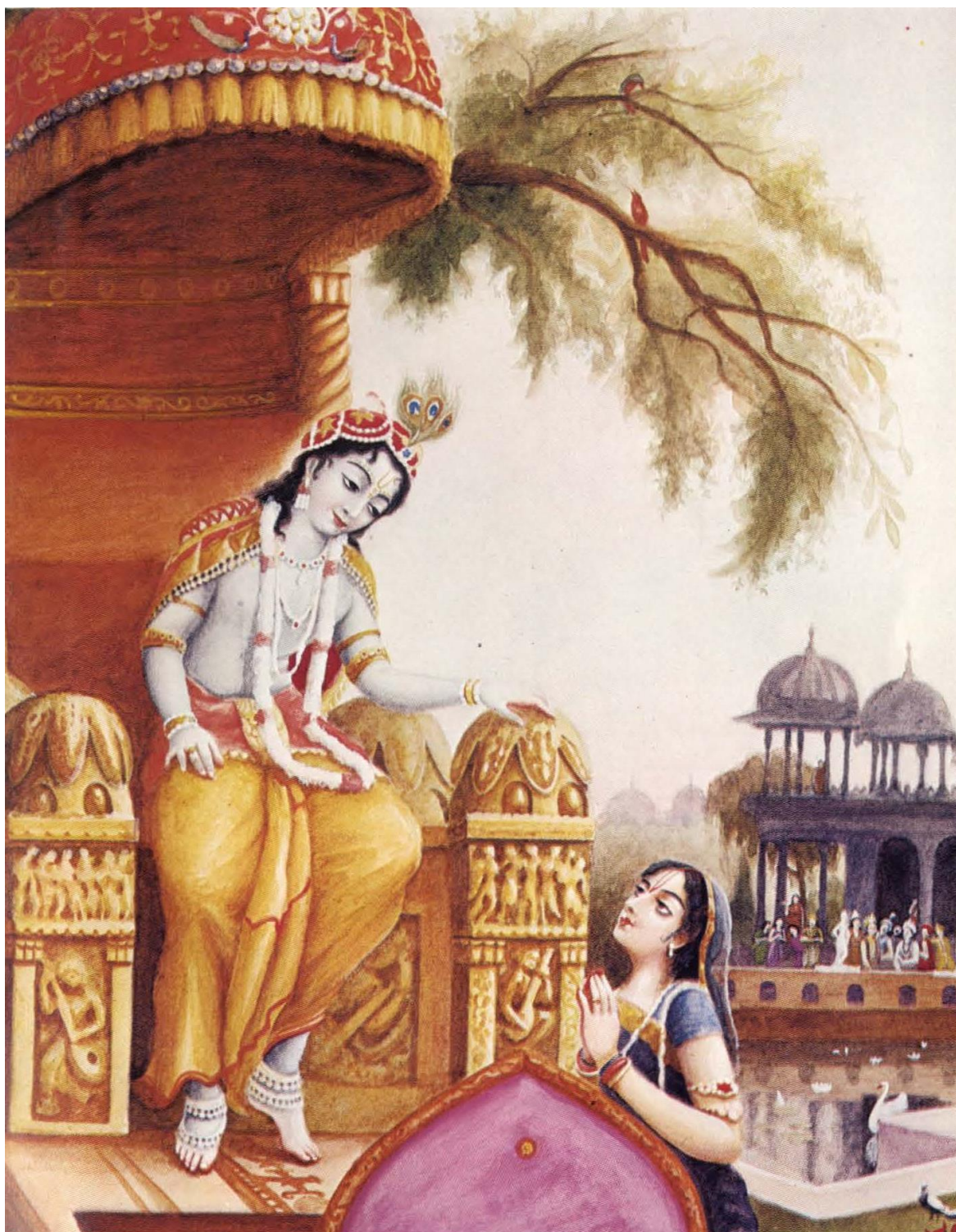

Η Αυτού Θεία Χάρη

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Σκέπασε, λοιπόν, το έμβρυο από μέσα από το σώμα της Ούτταρα, για να σώσει τον Μαχαράζα Παρίκσιτ και να προστατέψει τους απογόνους του Μαχαράζα Κούρου (σελ. 25)

Έτσι, αφού σώθηκε μαζί με τους πέντε γιους της και την Νιρώπαντι από την ακτινοβολία του μπραμαστρα, η αγνή και αφοσιωμένη Κούντι είπε στον Κύριο, που ξεκινούσε για το σπίτι Του, αυτά τα λόγια. (σελ. 27)

Όμως ο Νάντα και η Γιάσόντα είναι πιο τυχεροί, γιατί μπορούσαν να απολαύσουν τις παιδικές διασκέδασεις του Κυρίου, που είναι ελκυστικότερες από οποιεσδήποτε άλλες. (σελ. 33)

Υποκλίθηκε και Αυτός μπροστά στον ετοιμοθάνατο Μπισμαντέβα, σαν να ήταν ένας από τους νεότερους αδελφούς του Βασιλιά Γιουντιστίρα. (σελ. 84)

Ο Κύριος έδειξε όλα τα σημαντικά πρόσωπα της αντίπαλης παράταξης.
(σελ. 136)

Για να προστατέψει τον Αρτζούνα, κατέβηκε από το άρμα, σήκωσε τον τροχό του άρματος και όρμησε βιαστικά στον Μπισμαντέβα αγριεμένος, σαν λιοντάρι που ορμά για να σκοτώσει ελέφαντα. (σελ. 140)

Οι κινήσεις Του και τα γλυκά Του χαμόγελα αγάπης ξετρέλαναν τις βοσκοπούλες της Βράτζα (τις γκοπι). (σελ. 145)

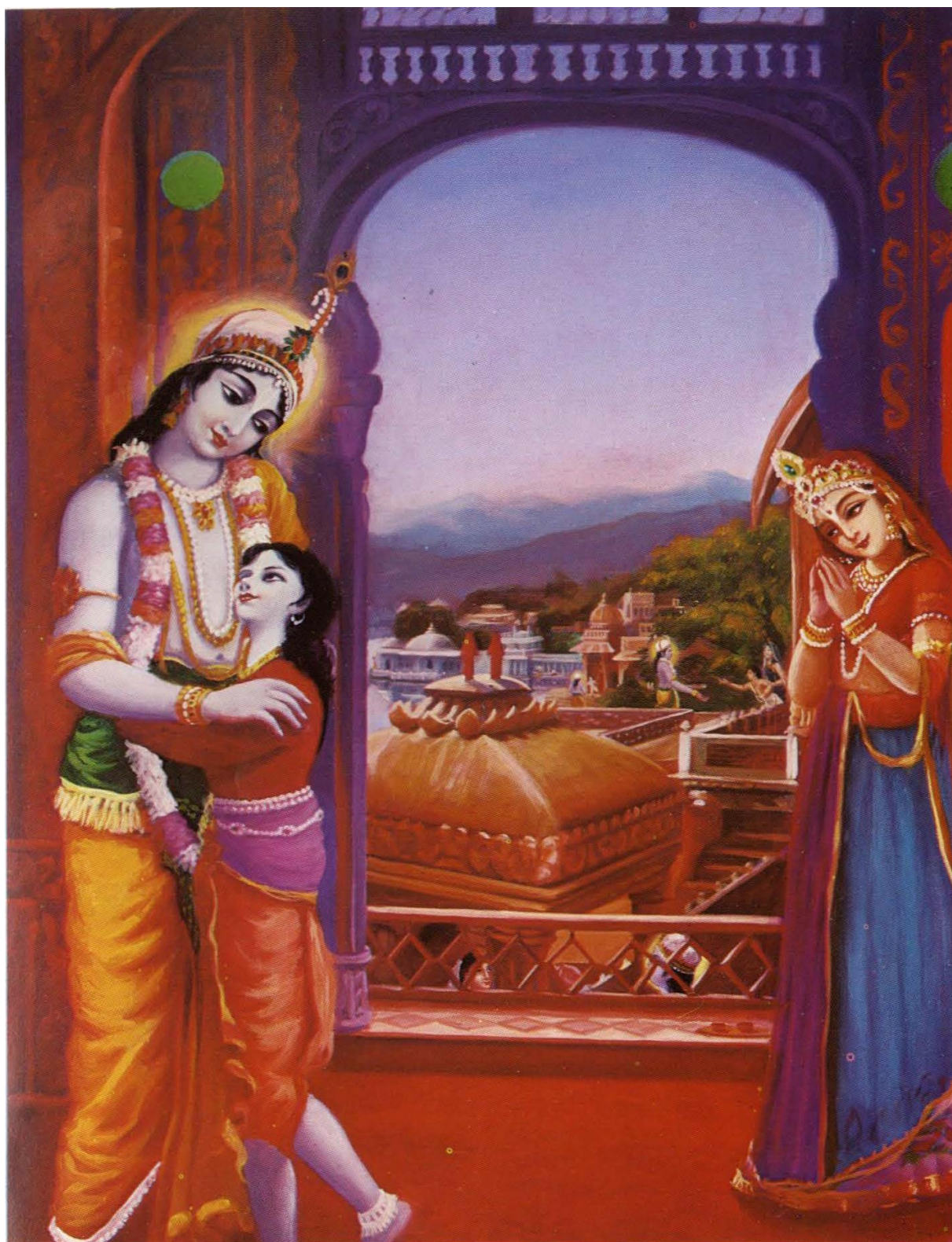
Μετά την εξαφάνισή Του απο τον χορό ρασα οι βοσκοπούλες μιμούνταν τις χαρακτηριστικές κινήσεις του Κυρίου. (σελ. 145)

Ενώ οι αρχόντισσες της πρωτεύουσας (της Χαστινάπουρα) Τον χαιρετούσαν και μιλούσαν με αυτόν τον τρόπο, Ο Κύριος δέχθηκε τους χαιρετισμούς τους χαμογελώντας και ρίχνοντας πάνω τους τη χάρη της ματιάς Του, αναχώρησε από την πόλη. (σελ. 203)

Οι κάτοικοι της Ντβάρακα, ακούγοντας τον ήχο του κοχυλιού του Κρίσνα, άρχισαν να τρέχουν βιαστικά προς το μέρος του Κυρίου, του προστάτη όλων των αφοσιωμένων υπηρετών, για να χαρούν τη συντροφιά Του που τόσο είχαν λαχταρήσει. (σελ. 211)

Οι βασίλισσες, που ήταν ντροπαλές, αγκάλιασαν πρώτα τον Κυριο στα μύχια της καρδιάς τους. Έπειτα Τον αγκάλιασαν με τα μάτια τους και τέλος έστειλαν τους γιους τους να Τον αγκαλιάσουν. (σελ. 250)

Με τη γέννηση γιου, ο Βασιλιάς, που γνώριζε πώς, πότε και πού πρέπει να δίνει κανείς ελεημοσύνη, μοίρασε στους *μπραμανα* χρυσάφι, γη, χωριά, ελέφαντες, άλογα και εκλεκτά δημητριακά. (σελ. 284)

Πίνακας περιεχομένων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

11

Οι προσευχές της Βασίλισσας Κούντι

Ο θρήνος των Κούρου

Αρχίζει η βασιλεία του Μαχαράζα Γιουντιστίρα

Ο Κύριος Κρίσνα σώζει τον Παρίκσιτ

Ο παντοδύναμος Κύριος

Οι προσευχές της Κούντι

Ο Κύριος βρίσκεται πέρα από το πεδίο των αισθήσεων

Ο Κρίσνα, ο γιος του Βασουντέβα και του Νάνντα

Η υπερβατική θέση Του

Η αριστοκρατική καταγωγή μειονέκτημα για τον αφοσιωμένο υπηρέτη

Ο Κύριος Κρίσνα: ένα μυστήριο για τους μη αφοσιωμένους υπηρέτες

Η Κούντι και η Γιασόντα

Τα αισθήματα αποχωρισμού της Κούντι

Η λύπη του Μαχαράζα Γιουντιστίρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

81

Ο θάνατος του Μπισμαντέβα ενώπιον του Κυρίου Κρίσνα

Η προετοιμασία για τον θάνατο του Μπισμαντέβα

Η συνάθροιση των σοφών

Η συμπάθειά του για τους Πάννταβα

Η κατάπληξή του για τα δεινά των Πάννταβα

Η εκτίμηση του Μπισμαντέβα για τον Κρίσνα

Ο Μπίσμα διδάσκει τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα
Η προσευχή του Μπίσμα για τον Κρίσνα
Η ομορφιά του Κρίσνα στο πεδίο της μάχης
Η μάχη στην υπηρεσία αφοσίωσης
Μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον Κρίσνα με πολεμικό πνεύμα
Η σωτηρία των πολεμιστών ενώπιον του Κρίσνα
Η τελευταία πνοή του Μπισμαντέβα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

161

Η αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα για την Ντβάρακα

Η διακυβέρνηση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα
Η ικανοποίηση του Κυρίου
Το παγκόσμιο κράτος με έναν κυβερνήτη
Η ευημερία της Γης
Τα δώρα της φύσης
Οι άνθρωποι απαλλαγμένοι από κάθε ανησυχία
Η επιστροφή του Κυρίου στο σπίτι Του
Η έντονη αίσθηση του αποχωρισμού
Ο αποχαιρετισμός στον Κύριο
Μια σκηνή πνευματικής ατμόσφαιρας
Οι φιλοσοφικές ομιλίες των γυναικών
Η εκτίμηση του Κυρίου Κρίσνα
Το αντικείμενο της βεδικής γνώσης
Η συγκεκριμένη εμφάνιση του Κυρίου
Δοξασμένες οικογένειες
Η Ντβάρακα ανώτερη των ουράνιων πλανητών
Δόξα στις γυναίκες που έχουν σύζυγό τους τον Κύριο

Η στοργή του Βασιλιά για τον Κρίσνα
Οι επαρχίες που διέσχισε Κύριος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

209

Η είσοδος του Κυρίου Κρίσνα στην Ντβάρακα

Η αναγγελία της άφιξης του Κυρίου
Περιγραφή της Ντβάρακα
Μία ιδανική πόλη
Εορταστική διάθεση
Καθαρισμένοι δρόμοι ραντισμένοι με αρωματισμένο νερό
Στολισμένα σπίτια
Πόρνες αφοσιωμένες υπηρέτριες
Οι ευλογίες του Κυρίου σε όλους
Η γιορτή της θέας του Κυρίου
Η συνάντηση του Κυρίου με τις μητέρες Του
Έκφραση συναισθημάτων
Η αποστολή εξετελέσθη
Η εξήγηση της οικογενειακής ζωής του Κυρίου
Η υπερβατικότητα Του
Η ασύλληπτη δύναμή Του

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

265

Η γέννηση του Αυτοκράτορα Παρίκσιτ

Γιουντιστίρα, ο καλός Βασιλιάς
Η μεγάλη φήμη του
Η αποδέσμευσή του από την υλική ευτυχία
Ο Παρίκσιτ παρατηρεί τον Κύριο μέσα στη μήτρα της μητέρας του

Σε μέγεθος αντίχειρα
Ο τεράχειρας Κύριος με το ρόπαλό Του
Ο Παρίκσιτ γεννιέται σε αίσια στιγμή
Η ιεροτελεστία της γέννησης του Παρίκσιτ
Η ελεημοσύνες του Βασιλιά
Η πρόβλεψη των *μπραμανα*
Οι ερωτήσεις του Βασιλιά για το μέλλον του Παρίκσιτ
Το μέλλον του Παρίκσιτ
Η σύγκριση με μεγάλες ψυχές
Η πρόβλεψη του θανάτου του
Γιατί ήταν γνωστός ως Παρίκσιτ
Ο Βασιλιάς τελεί θυσίες
Ο Κύριος επιστρέφει μαζί με τον Αρτζούνα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

Οι προσευχές της Βασίλισσας Κούντι και η σωτηρία του Παρίκσιτ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

σουτα ουβατσα

ατα τε σαμπαρεταναμ

σβαναμ ουντακαμ ισαταμ

πουρασκριτια γιαγιουχ στριγιαχ

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα είπε – *ατα*: έτσι – *τε*: οι Πάννταβα – *σαμπαρεταναμ*: των νεκρών – *σβαναμ*: των συγγενών – *ουντακαμ*: νερό – *ισαταμ*: θέλοντας να έχουν – *ντατουμ*: να δώσουν – *σα-κρισναχ*: μαζί με την Ντρώπαντι – *γκανγκαγιαμ*: στον Γάγγη – *πουρασκριτια*: βάζοντας μπροστά – *γιαγιουχ*: πήγαν – *στριγιαχ*: οι γυναίκες.

Είπε ο Σουτα Γκοσουάμι: Μετά από αυτά, οι Πάννταβα, επιθυμώντας να προσφέρουν νερό στους νεκρούς συγγενείς που το είχαν θελήσει, πήγαν στον Γάγγη μαζί με την Ντρώπαντι. Οι γυναίκες βάδιζαν μπροστά.

Είναι μέχρι σήμερα συνήθεια στους Ινδουιστές όταν κάποιος πεθάνει στην οικογένεια να κάνουν μπάνιο στον Γάγγη ή σε κάποιο άλλο ιερό ποτάμι. Κάθε μέλος της οικογένειας χύνει ένα δοχείο με νερό του Γάγγη για την ψυχή που έφυγε και σχηματίζουν πομπή με τις γυναίκες μπροστά. Οι Πάννταβα τήρησαν τους ίδιους κανόνες πριν από περισσότερο από πέντε

χιλιάδες χρόνια. Ανάμεσα στους συγγενείς ήταν και ο Κύριος Κρίσνα, γιατί ήταν εξάδελφος των Πάννταβα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*τε νινιγιοντακαμ σαρβε
βιλαπια τσα μπρισαμ πουναχ
απλουτα χαρι-πανταμπτζα-
ρατζαχ-πουτα-σαριτζ-τζαλε*

τε: όλοι τους – νινιγια: έχοντας προσφέρει – ουντακαμ: νερό – σαρβε: ο καθένας τους – βιλαπια: έχοντας θρηνήσει – τσα: και – μπρισαμ: αρκετά – πουναχ: ξανά – απλουταχ: έκαναν μπάνιο – χαρι-πανταμπτζα: τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου – ρατζαχ: σκόνη – πουτα: εξαγνισμένο – σαριτ: του Γάγγη – τζαλε: στο νερό.

Αφού θρήνησαν τους νεκρούς και πρόσφεραν αρκετό νερό του Γάγγη, λούστηκαν στο ποτάμι, που το νερό του το έχει αγιάσει η σκόνη των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*τατρασιναμ κουρου-πατιμ
ντριταραστραμ σαχανουτζαμ
γκαννταριμ πουτρα-σοκαρταμ
πριταμ κρισναμ τσα μανταβαχ*

τατρα: εκεί – ασιναμ: να κάθεται – κουρου-πατιμ: ο Βασιλιάς των Κούρου – ντριταραστραμ: ο Ντριταράστρα – σαχα-ανουτζαμ: με τους νεότερους αδελφούς του – γκαννταριμ: η Γκανντάρι – πουτρα: ο γιος – σοκα-αρταμ:

καταβεβλημένοι από το πένθος – *πριταμ*: η Κούντι – *κρισναμ*: η Ντρώπαντι
– *τσα*: επίσης – *μανταβαχ*: ο Κύριος Σρι Κρίσνα.

Κάθισε εκεί ο Βασιλιάς των Κούρου, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, μαζί με τους νεότερους αδελφούς του, με τον Ντριταράστρα, την Γκανντάρι, την Κούντι και την Ντρώπαντι, απαρηγόρητοι όλοι τους από τον πόνο. Μαζί τους ήταν και ο Κύριος Κρίσνα.

Η μάχη του Κουρουκσέτρα έγινε ανάμεσα σε μέλη της ίδιας οικογένειας και έτσι όλοι οι θιγόμενοι ήταν και αυτοί συγγενείς, όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και οι αδελφοί του, η Κούντι, η Ντρώπαντι, η Σουμπαντρά, ο Ντριταράστρα, η Γκανντάρι με τις νύφες της, κλπ. Τα σημαντικότερα νεκρά πρόσωπα συγγένευαν μεταξύ τους με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και γι' αυτό το οικογενειακό πένθος ήταν κοινό. Ο Κύριος Κρίσνα ήταν επίσης ένας από τους συγγενείς, αφού ήταν εξάδελφος των Πάννταβα, ανηψιός της Κούντι, αδελφός της Σουμπαντρά, κλπ. Γι' αυτό ο Κύριος συμπονούσε όλους το ίδιο και έτσι άρχισε να τους κατευνάζει με τον κατάλληλο τρόπο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

*σαντβαγιαμ ασα μουνιμπιρ
χατα-μπανντουμ σουτσαρπιταν
μπουτεσου καλασια γκατιμ
νταρσαγιαν να πρατικριγιαμ*

σαντβαγιαμ ασα: ηρέμησε – *μουνιμπιχ*: μαζί με τους σοφούς που ήταν παρόντες – *χατα-μπανντουμ*: όσους έχασαν φίλους και συγγενείς – *σουτσαρπιταμ*: όλοι συγκλονισμένοι και λυπημένοι – *μπουτεσου*: στα ζωντανά όντα – *καλασια*: του υπέρτατου νόμου του Παντοδύναμου – *γκατιμ*: αντιδράσεις – *νταρσαγιαν*: έδειξε – *να*: δεν – *πρατικριγιαμ*: θεραπευτικά μέτρα.

Μνημονεύοντας τους άτεγκτους νόμους του Παντοδύναμου και τις συνέπειές τους στα ζωντανά όντα, ο Κύριος Σρι Κρίσνα και οι σοφοί γαλήνεψαν όσους ήταν λυπημένοι και ταραγμένοι.

Οι άκαμπτοι νόμοι της φύσης, που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, δεν μπορούν να μεταβληθούν από κανένα ζωντανό ον. Τα ζωντανά όντα είναι αιωνίως υποταγμένα στον παντοδύναμο Κύριο. Όλοι οι νόμοι και όλες οι εντολές θεσπίζονται από τον Κύριο και ονομάζονται *νταρμα* ή θρησκεία. Κανένας δεν μπορεί να δημιουργήσει θρησκευτική φόρμουλα. Γνήσια θρησκεία είναι η υποταγή στις εντολές του Κυρίου. Οι εντολές του Κυρίου διακηρύσσονται ξεκάθαρα στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Θα πρέπει όλοι να ακολουθούν μόνον Αυτόν ή τις εντολές Του και αυτό θα τους κάνει όλους ευτυχισμένους και από υλική και από πνευματική άποψη. Όσο είμαστε στον υλικό κόσμο, το καθήκον μας είναι να ακολουθούμε τις εντολές του Κυρίου και αν με τη χάρη του Κυρίου ελευθερωθούμε από τα νύχια του υλικού κόσμου, τότε μπορούμε και στο στάδιο της απελευθέρωσης να Του προσφέρουμε υπερβατική υπηρεσία αγάπης. Στο υλικό στάδιο, από έλλειψη πνευματικής όρασης, δεν μπορούμε να δούμε ούτε τον εαυτό μας ούτε τον Κύριο. Αλλά όταν απελευθερωθούμε από την επήρεια της ύλης και βρεθούμε στην αρχική πνευματική μορφή μας, μπορούμε να δούμε και τον Κύριο, πρόσωπο με πρόσωπο, και τον εαυτό μας. *Μουκτι*, απελευθέρωση, σημαίνει επαναφορά στην αρχική πνευματική κατάσταση, αφού εγκαταλειφθεί η υλική αντίληψη της ζωής. Συνεπώς, ο ιδιαίτερος προορισμός της ανθρώπινης ζωής είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων γι' αυτή την πνευματική ελευθερία. Δυστυχώς, όμως, υπό την επιρροή της παραπλανητικής υλικής ενέργειας, αποδεχόμαστε αυτή τη ζωούλα των λίγων χρόνων ως μόνιμη ύπαρξή μας και έτσι παραπλανιόμαστε, νομίζοντας ότι κατέχουμε πατρίδα, σπίτι, γη, παιδιά, σύζυγο, κοινότητα, πλούτη, κλπ., που είναι ψευδείς παραστάσεις, δημιουργήματα της *μαγια*, της πλάνης. Και με την υπαγόρευση της *μαγια*, μαλώνουμε ο ένας με τον άλλο για να προστατέψουμε αυτά τα πλαστά υπάρχοντα. Με την καλλιέργεια πνευματικής γνώσης, μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν έχουμε καμία σχέση με όλα αυτά τα υλικά σκεύη. Τότε ελευθερωνόμαστε αμέσως από τις υλικές προσκολλήσεις. Αυτό το ξεκαθάρισμα από τους φόβους της υλικής ύπαρξης συντελείται αμέσως μόλις έρθουμε σε επαφή με τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, που είναι σε θέση να ενσταλάξουν τον υπερβατικό ήχο στα βάθη της παραζαλισμένης καρδιάς και έτσι να την ελευθερώσουν, ουσιαστικά, από

κάθε θλίψη και πλάνη. Αυτή είναι μία σύνοψη των καταπραϋντικών μέτρων για όσους έχουν προσβληθεί από την αντίδραση των άτεγκτων υλικών νόμων, οι οποίοι φανερώνονται με τη μορφή της γέννησης, του θανάτου, των γηρατειών και της αρρώστιας, που είναι ανεπίλυτοι παράγοντες της υλικής ύπαρξης. Τα θύματα του πολέμου, δηλαδή τα μέλη της οικογένειας των Κούρου, θρηνούσαν τα προβλήματα του θανάτου και ο Κύριος τους γαλήνεψε, βασισμένος στη γνώση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

σανταγιτβατζατα-σατροχ
σβαμ ρατζιαμ κιταβαϊρ χριταμ
γκαταγιτβασατο ραγκιαχ
κατσα-σπαρσα-κσαταγιουσαχ

σανταγιτβα: έχοντας εκτελέσει – *ατζατα-σατροχ*: κάποιου που δεν έχει εχθρό – *σβαμ ρατζιαμ*: το δικό του βασίλειο – *κιταβαϊχ*: από τον έξυπνο (τον Ντουριόντανα και την παράταξή του) – *χριταμ*: σφετερίστηκαν – *γκαταγιτβα*: έχοντας σκοτώσει – *ασαταχ*: τους αδίστακτους – *ραγκιαχ*: της βασίλισσας – *κατσα*: μια τούφα μαλλιά – *σπαρσα*: μεταχειρισμένα με άσχημο τρόπο – *κσατα*: μειώθηκε – *αγιουσαχ*: από τη διάρκεια ζωής.

Ο έξυπνος Ντουριόντανα και η παράταξή του σφετερίστηκαν με πανουργία το βασίλειο του Γιουντιστίρα, που δεν είχε εχθρούς. Με τη χάρη του Κυρίου, τα πράγματα αποκαταστάθηκαν και οι αδίσταχτοι βασιλιάδες που πήγαν με τον Ντουριόντανα θανατώθηκαν από Αυτόν. Πέθαναν κι άλλοι, που η διάρκεια της ζωής τους μειώθηκε επειδή μεταχειρίστηκαν άσχημα τα μαλλιά της Βασίλισσας Ντρώπαντι.

Εκείνες τις λαμπρές ημέρες πριν από τον ερχομό της εποχής του Κάλι, οι *μπραμανα*, οι αγελάδες, οι γυναίκες, τα παιδιά και οι ηλικιωμένοι είχαν την κατάλληλη προστασία.

1. Η προστασία των *μπραμανα* εξασφαλίζει τον θεσμό των *βαρνα* και των *ασραμα*, την πιο επιστημονική κουλτούρα για την επίτευξη πνευματικής ζωής.
2. Η προστασία των αγελάδων εξασφαλίζει την πιο θαυμαστή μορφή τροφής, το γάλα, για τη συντήρηση των πιο λεπτών ιστών του εγκεφάλου, απαραίτητων για την κατανόηση των ανώτερων στόχων της ζωής.
3. Η προστασία των γυναικών εξασφαλίζει την αγνότητα της κοινωνίας, ώστε να είμαστε σε θέση να έχουμε γενιές καλών ανθρώπων για την επίτευξη ειρήνης, γαλήνης και προόδου.
4. Η προστασία των παιδιών προσφέρει στην ανθρώπινη μορφή ζωής την καλύτερη ευκαιρία για να προετοιμάσει τον δρόμο της απελευθέρωσης από την υλική υποδούλωση.
5. Η προστασία των ηλικιωμένων τους παρέχει την ευκαιρία να προετοιμαστούν για μια καλύτερη ζωή μετά τον θάνατο.

Αυτή η ολοκληρωμένη στάση βασίζεται σε παράγοντες που οδηγούν σε μία ανθρωπότητα που ευημερεί, σε αντίθεση με τον πολιτισμό ραφιναρισμένων σκύλων και γάτων. Ο φόνος των αθώων πλασμάτων που αναφέρθηκαν προηγουμένως είναι εντελώς απαγορευμένος, επειδή ακόμα και αν κάποιος απλώς τα προσβάλει, η διάρκεια της ζωής του μειώνεται. Στην εποχή του Κάλι δεν προστατεύονται κατάλληλα και γι' αυτό η διάρκεια της ζωής των ανθρώπων αυτής της εποχής έχει μειωθεί αξιοπρόσεκτα. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι όταν από έλλειψη κατάλληλης προστασίας οι γυναίκες χάσουν την αγνότητά τους, γεννιούνται ανεπιθύμητα παιδιά, που ονομάζονται *βαρνα-σανκαρα*. Η προσβολή μιας αγνής γυναίκας είναι καταστροφική για τη διάρκεια της ζωής. Ο Ντουχσάσανα, ένας αδελφός του Ντουριόντανα, πρόσβαλε την Ντρώπαντι, μία ιδανική αγνή γυναίκα, και γι' αυτό οι αχρείοι πέθαναν πριν την ώρα τους. Αυτοί είναι ορισμένοι από τους άτεγκτους νόμους του Κυρίου που αναφέραμε προηγουμένως.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*γιατζαγιτβασβαμενταϊς ταμ
τριμπιρ ουτταμα-καλπακαϊχ
ταντ-γιασαχ παβαναμ ντικσου
σατα-μανιορ ιβατανοτ*

γιατζαγιτβα: εκτελώντας – *ασβαμενταϊχ*: *γιαγκια* (θυσία) κατά την οποία θυσιάζεται ένα άλογο – *ταμ*: αυτόν (τον Βασιλιά Γιουντιστίρα) – *τριμπιχ*: τρεις – *ουτταμα*: καλύτερες – *καλπακαϊχ*: με τα καλύτερα υλικά και ικανούς ιερείς – *τατ*: αυτό – *γιασαχ*: η φήμη – *παβαναμ*: ενάρετη – *ντικσου*: σε κάθε κατεύθυνση – *σατα-μανιοχ*: ο Ίνντρα, που έκανε εκατό τέτοιες θυσίες – *ιβα*: σαν – *ατανοτ*: απλώθηκε.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα προκάλεσε την τέλεση τριών λαμπρών θυσιών αλόγων (*ασβαμεντα-γιαγκια*) από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα και έτσι έκανε να απλωθεί η ενάρετη φήμη του στα πέρατα του κόσμου, όπως του Ίνντρα, που είχε κάνει εκατό τέτοιες θυσίες.

Αυτό είναι κάτι σαν προοίμιο στις εκτελέσεις *ασβαμεντα-γιαγκια* από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Η σύγκριση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα με τον Βασιλιά του ουρανού είναι αξιοσημείωτη. Ο Βασιλιάς του ουρανού είναι χιλιάδες φορές ανώτερος του Μαχαράζα Γιουντιστίρα σε πλούτη και όμως, η φήμη του Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν ήταν μικρότερη. Ο λόγος είναι ότι ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και μόνο με τη χάρη Του ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα ήταν στο επίπεδο του Βασιλιά του ουρανού, παρόλο που έκανε μόνο τρεις *γιαγκια*, ενώ ο Βασιλιάς του ουρανού έκανε εκατοντάδες. Αυτό είναι το προνόμιο του αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου. Ο Κύριος είναι ίσος προς όλους, αλλά ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δοξάζεται περισσότερο, επειδή βρίσκεται πάντα σε επαφή με τον Παντοδύναμο. Οι ακτίνες του ήλιου απλώνονται ομοιόμορφα και όμως, υπάρχουν ορισμένα μέρη που είναι πάντα σκοτεινά. Αυτό δεν οφείλεται στον ήλιο, αλλά στη δυνατότητα πρόσληψης. Κατά τον ίδιο τρόπο, όσοι είναι εκατό τοις εκατό αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δέχονται το πλήρες έλεός Του, το οποίο κατανέμεται πάντα ομοιόμορφα παντού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

αμαντρια πανντου-πουτραμς τσα

σαϊνεγιονταβα-σαμιουταχ

*ντβαϊπαγιαναντιμπιρ βιπραϊχ
πουτζιταϊχ πρατιπουτζιταχ*

αμαντρια: προσκαλώντας – πανντου-πουτραν: όλους τους γιους του Πάνντου – τσα: επίσης – σαϊνεγια: τη Σατιάκι – ουνταβα: τον Ούνταβα – σαμιουταχ: συνοδευόμενος – ντβαϊπαγιανα-αντιμπιχ: από τους ρισι, όπως ο Βενταβιάσα – βιπραϊχ: από τους μπραμανα – πουτζιταϊχ: λατρευόμενος – πρατιπουτζιταχ: και ο Κύριος ανταποκρίθηκε παρομοίως.

Ύστερα ο Κύριος Σρι Κρίσνα ετοιμάστηκε να αναχωρήσει. Αφού λατρεύτηκε από τους μπραμανα με επικεφαλής τον Σρίλα Βιασαντέβα, ο Κύριος ανταπόδωσε τους χαιρετισμούς τους και κάλεσε τους γιους του Πάνντου.

Φαινομενικά ο Κύριος Σρι Κρίσνα ήταν *κσατρια* και οι *μπραμανα* δεν ήταν υποχρεωμένοι να Τον λατρεύουν. Όμως όλοι οι *μπραμανα* που ήταν παρόντες, με επικεφαλής τον Σρίλα Βιασαντέβα, γνώριζαν πως είναι το Πρόσωπο της Θεότητας και γι' αυτό Τον λάτρεψαν. Ο Κύριος ανταπόδωσε τους χαιρετισμούς για να τιμήσει την κοινωνική επιταγή, ότι δηλαδή ένας *κσατρια* υπακούει στις εντολές των *μπραμανα*. Παρόλο που ο Κύριος Σρι Κρίσνα δεχόταν πάντα τον σεβασμό που κάθε υπεύθυνο άτομο οφείλει στον Υπέρτατο Κύριο, ο Κύριος ποτέ δεν παρεξέκλινε από τον εθιμικό τρόπο συμπεριφοράς που διέπει τις τέσσερις κοινωνικές τάξεις. Ο Κύριος τηρούσε σκόπιμα όλες αυτές τις κοινωνικές συνήθειες, ώστε και άλλοι να ακολουθήσουν το παράδειγμά Του στο μέλλον.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*γκαντουμ κριταματιρ μπραμαν
ντβααρακαμ ραταμ αστιταχ
ουπαλεμπε 'μπινταβαντιμ
ουτταραμ μπαγια-βιχβαλαμ*

γκαντουμ: θέλοντας να ξεκινήσει – κριταματιχ: έχοντας αποφασίσει –
μπραμαν: ω μπραμανα – ντβααρακαμ: προς την Ντβάρακα – ραταμ: στο
άρμα – αστιταχ: καθισμένος – ουπαλεμπε: είδε – αμπινταβαντιμ: να έρχεται
βιαστικά – ουτταραμ: την Ούτταρα – μπαγια-βιχβαλαμ: φοβισμένη.

**Μόλις είχε καθίσει στο άρμα Του, έτοιμος να ξεκινήσει για την
Ντβάρακα, είδε την Ούτταρα να έρχεται βιαστικά προς το μέρος Του
φοβισμένη.**

Όλα τα μέλη της οικογένειας των Πάννταβα ήταν εξαρτημένα για την
προστασία τους από τον Κύριο και γι’ αυτό ο Κύριος τους προστάτευε
όλους, σε κάθε περίπτωση. Ο Κύριος προστατεύει τους πάντες, αλλά
φροντίζει ιδιαίτερα όποιον εξαρτάται εντελώς από Αυτόν. Ο πατέρας
προσέχει περισσότερο τον μικρότερο γιο του, που εξαρτάται αποκλειστικά
από αυτόν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

ουτταροβατσα

παχι παχι μαχα-γιογκιν

ντεβα-ντεβα τζαγκατ πατε

νανιαμ τβαντ αμπαγιαμ πασιε

γιατρα μριτιουχ παρασπαραμ

ουτταρα ουβατσα: η Ούτταρα είπε – *παχι παχι:* προστάτεψε, προστάτεψε –
μαχα γιογκιν: ο μέγιστος μυστικιστής – *ντεβα ντεβα:* ο θεός των θεών –
τζαγκατ-πατε: ω Κύριε του σύμπαντος – *να:* δεν – *ανιαμ:* κανένας άλλος –
τβατ: από Εσένα – *αμπαγιαμ:* αφοβία – *πασιε:* βλέπω εγώ – *γιατρα:* όπου
υπάρχει – *μριτιουχ:* ο θάνατος – *παρασπαραμ:* στον κόσμο της
δυσადικότητας.

Είπε η Ούτταρα: Ω Κύριε των κυρίων, Κύριε του σύμπαντος! Είσαι ο μέγιστος μυστικιστής. Προστάτεψέ με, σε παρακαλώ, γιατί άλλος κανένας δεν υπάρχει που να μπορεί να με σώσει από τα νύχια του θανάτου, σ' αυτόν τον κόσμο της δυαδικότητας.

Ο υλικός κόσμος είναι ο κόσμος της δυαδικότητας, σε αντίθεση με την ενότητα της περιοχής του απολύτου. Ο κόσμος της δυαδικότητας είναι σύνθεση ύλης και πνεύματος, ενώ ο απόλυτος κόσμος είναι μόνο πνεύμα, χωρίς καμία χροιά υλικών ιδιοτήτων. Στον δυαδικό κόσμο όλοι επιδιώκουν με τρόπο τεχνητό να γίνουν αφέντες της υφηλίου, ενώ στον απόλυτο κόσμο, ο Κύριος είναι ο απόλυτος Κύριος και όλοι οι άλλοι είναι απόλυτοι υπηρέτες Του. Στον κόσμο της δυαδικότητας οι πάντες φθονούν τους πάντες και εξαιτίας της ταυτόχρονης ύπαρξης ύλης και πνεύματος ο θάνατος είναι αναπόφευκτος. Ο Κύριος είναι η μόνη πηγή αφοβίας για την ψυχή που έχει εγκαταλειφθεί σε Αυτόν. Κανείς δεν μπορεί να σωθεί από τα αδυσώπητα χέρια του θανάτου στον υλικό κόσμο χωρίς να έχει εγκαταλειφθεί στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*αμπιντραβατι μαμ ισα
σaras ταπταγιασο βιμπο
καμαμ νταχατου μαμ νατα
μα με γκαρμπο νιπατιαταμ*

αμπιντραβατι: να έρχεται προς – μαμ: εμένα – ισα: ω Κύριε – saraχ: το βέλος – ταπτα: το πύρινο – αγιασαχ: σιδερένιο – βιμπο: ω μεγαλοδύναμε – καμαμ: επιθυμία – νταχατου: ας κάψει – μαμ: εμένα – νατα: ω προστάτη – μα: μη – με: εμού – γκαρμπαχ: το έμβρυο – νιπατιαταμ: να σκοτωθεί.

Ω Κύριέ μου μεγαλοδύναμε! Ένα πυρωμένο σιδερένιο βέλος με πλησιάζει γοργά. Κύριέ μου, ας κάψει εμένα την ίδια, αν το επιθυμείς, μα Σε παρακαλώ, μην το αφήσεις να κάψει και να σκοτώσει το μωρό που έχω μέσα μου. Παρακαλώ, κάνε μου αυτή τη χάρη Κύριε.

Το περιστατικό αυτό έγινε μετά τον θάνατο του Αμπιμάνιου, του συζύγου της Ούτταρα. Η χήρα του Αμπιμάνιου, η Ούτταρα, θα έπρεπε να είχε ακολουθήσει τον άντρα της, αλλά επειδή ήταν έγκυος, ήταν υπεύθυνη για την προστασία του εμβρύου, που ήταν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ο περίφημος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Η μητέρα ενός παιδιού έχει τη μεγάλη ευθύνη να προσφέρει κάθε δυνατή προστασία στο παιδί και γι' αυτό η Ούτταρα δεν ντράπηκε να το πει με ειλικρίνεια στον Κύριο Κρίσνα. Η Ούτταρα ήταν κόρη ενός σπουδαίου βασιλιά, γυναίκα ενός μεγάλου ήρωα, μαθήτρια ενός μεγάλου αφοσιωμένου υπηρέτη και αργότερα, μητέρα ενός καλού βασιλιά. Ήταν καλότυχη από κάθε άποψη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

σουτα ουβατσα

ουπανταρια βατσας τασια

μπαγκαβαν μπακτα-βατσαλαχ

απαννταβαμ ινταμ καρτουμ

ντρωνερ αστραμ αμπουντιατα

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *ουπανταρια:* ακούγοντάς την με υπομονή – *βατσαχ:* τα λόγια – *τασιαχ:* αυτής – *μπαγκαβαν:* το Πρόσωπο της Θεότητας – *μπακτα-βατσαλαχ:* Αυτός που είναι πολύ στοργικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του – *απαννταβαμ:* χωρίς την ύπαρξη απογόνων των Πάννταβα – *ινταμ:* αυτό – *καρτουμ:* να το κάνει – *ντρωνεχ:* του γιου του Ντρονατσάρια – *αστραμ:* το όπλο – *αμπουντιατα:* κατάλαβε.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Αφού άκουσε τα λόγια της με υπομονή, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, που είναι πάντα πολύ στοργικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, κατάλαβε αμέσως ότι ο Ασβαττάμα, ο γιος του Ντρονατσάρια, είχε ρίξει το *μπραμαστρα* για να αποτελειώσει τον τελευταίο γόνο των Πάννταβα.

Ο Κύριος είναι από κάθε άποψη αμερόληπτος και όμως έχει αδυναμία στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, γιατί αυτό είναι αναγκαίο για το καλό όλων. Οι Πάννταβα ήταν οικογένεια αφοσιωμένων υπηρετών και γι' αυτό ο Κύριος ήθελε να κυβερνήσουν τον κόσμο. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίον διέλυσε την εξουσία της παράταξης του Ντουριόντανα και εγκαθίδρυσε την εξουσία του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Γι' αυτό ήθελε να προφυλάξει και τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, που βρισκόταν σε εμβρυακή κατάσταση. Δεν Του άρεσε η ιδέα να μείνει ο κόσμος χωρίς τους Πάννταβα, την ιδανική οικογένεια αφοσιωμένων υπηρετών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*ταρχι εβατα μουνι-σρεστα
παννταβαχ παντσα σαγιακαμ
ατμανο 'μπιμουκαν ντιπταν
αλακσιαστρανι ουπανταντουχ*

*ταρχι: τότε – εβα: επίσης – ατα: γι' αυτό – μουνι-σρεστα: ω μέγιστε σοφέ –
παννταβαχ: όλοι οι γιοι του Πάνντου – παντσα: πέντε – σαγιακαν: όπλα –
ατμαναχ: τους ίδιους – αμπιμουκαν: προς – ντιπταν: εκτυφλωτικό –
αλακσια: βλέποντάς το – αστρानι: όπλα – ουπανταντουχ: πήραν.*

Ω πρώτε μεταξύ των μεγάλων στοχαστών (Σωνάκα), βλέποντας το εκτυφλωτικό μπραμαστρα να έρχεται προς το μέρος τους, οι πέντε Πάννταβα πήραν τα δικά τους όπλα.

Τα μπραμαστρα είναι πιο εκλεπτυσμένα από τα πυρηνικά όπλα. Ο Ασβαττάμα εξαπέλυσε το μπραμαστρα για να σκοτώσει μόνο τους Πάννταβα, δηλαδή τους πέντε αδελφούς με επικεφαλής τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα και τον μοναδικό εγγονό τους, που βρισκόταν στην κοιλιά της Ούτταρα. Έτσι το μπραμαστρα, πιο αποτελεσματικό και εκλεπτυσμένο από τα πυρηνικά όπλα, δεν ήταν τόσο τυφλό όσο οι ατομικές βόμβες. Όταν εξαπολύονται οι ατομικές βόμβες δεν κάνουν διάκριση μεταξύ του στόχου και άλλων προσώπων ή πραγμάτων. Επειδή δεν ελέγχονται, οι ατομικές

βόμβες πλήττουν κυρίως αθώους. Το *μπραμαστρα* δεν είναι έτσι. Ξεχωρίζει τον στόχο και προχωρεί αναλόγως, χωρίς να πλήξει αθώους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*βιασαναμ βικσια τατ τεσαμ
ανανια-βισαγιατμαναμ
σουνταρσανενα σβαστρενα
σβαναμ ρακσαμ βιανταντ βιμπουχ*

βιασαναμ: μεγάλο κίνδυνο – *βικσια*: έχοντας παρατηρήσει – *τατ*: εκείνο – *τεσαμ*: τους – *ανανια*: κανένα άλλο – *βισαγια*: μέσο – *ατμαναμ*: κλίνοντας έτσι – *σουνταρσανενα*: με τον τροχό του Σρι Κρίσνα – *σβα-αστρενα*: με το όπλο – *σβαναμ*: των δικών Του αφοσιωμένων υπηρετών – *ρακσαμ*: προστασία – *βιαντατ*: το έκανε – *βιμπουχ*: ο Παντοδύναμος.

Το παντοδύναμο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, βλέποντας τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, που ήταν εντελώς εγκαταλελειμμένοι σε Αυτόν, να βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο, πήρε αμέσως τον δίσκο Του, το Σουντάρσана, για να τους προστατέψει.

Το *μπραμαστρα*, το υπέρτατο όπλο που εξαπέλυσε ο Ασβαττάμα, ήταν κάτι παρόμοιο με τα πυρηνικά όπλα, αλλά με περισσότερη θερμότητα και ακτινοβολία. Το *μπραμαστρα* είναι προϊόν μιας πιο εκλεπτυσμένης επιστήμης· προϊόν ενός λεπτότερου ήχου, ενός *μαντρα* που αναφέρεται στις Βέδες. Ένα άλλο πλεονέκτημα αυτού του όπλου είναι ότι δεν είναι τυφλό όπως τα πυρηνικά όπλα, αλλά μπορεί να κατευθυνθεί αποκλειστικά στον στόχο και πουθενά αλλού. Ο Ασβαττάμα εξαπέλυσε το όπλο για να αποτελειώσει όλα τα αρσενικά μέλη της οικογένειας του Πάνντου. Έτσι, κατά κάποιο τρόπο, ήταν πιο επικίνδυνο από τις ατομικές βόμβες, επειδή μπορούσε να διαπεράσει ακόμα και το πιο προφυλαγμένο μέρος, χωρίς να χάσει ποτέ τον στόχο του. Γνωρίζοντας όλα αυτά ο Κύριος Κρίσνα, πήρε αμέσως το προσωπικό Του όπλο για να προστατέψει τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, που δεν γνώριζαν παρά μόνον Αυτόν. Στην *Μπαγκαβαντ-*

γκιτα ο Κύριος υπόσχεται ξεκάθαρα πως οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του δεν πρόκειται να νικηθούν ποτέ. Συμπεριφέρεται δε ανάλογα με την ποιότητα ή τον βαθμό της υπηρεσίας αφοσίωσης που Του προσφέρουν οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του. Οι λέξεις *ανανια-βισαγιατμαναμ* έχουν ιδιαίτερη σημασία. Οι Πάννταβα ήταν απόλυτα εξαρτημένοι από την προστασία του Κυρίου, παρόλο που ήταν και οι ίδιοι σπουδαίοι πολεμιστές. Αλλά ο Κύριος αγνοεί ακόμα και τους μεγαλύτερους πολεμιστές και τους συντρίβει και αυτούς στη στιγμή. Όταν ο Κύριος είδε ότι οι Πάννταβα δεν είχαν χρόνο να εξουδετερώσουν το *μπραμαστρα* του Ασβαττάμα, πήρε το όπλο Του, παρά τον κίνδυνο να αθετήσει τον όρκο Του. Παρόλο που η μάχη του Κουρουκσέτρα είχε σχεδόν τελειώσει, σύμφωνα με τον όρκο Του δεν θα έπρεπε να πάρει το δικό Του όπλο. Όμως η κατάσταση ανάγκης ήταν σημαντικότερη από τον όρκο. Ο Κύριος είναι γνωστότερος ως *μπακτα-βατσαλα*, δηλαδή ο αγαπημένος του αφοσιωμένου υπηρέτη Του και γι' αυτό προτίμησε να παραμείνει *μπακτα-βατσαλα*, παρά να είναι ένας εγκόσμιος ηθικολόγος που δεν παραβαίνει ποτέ τον επίσημο όρκο Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

ανταχσταχ σαρβα-μπουταναμ

ατμα γιογκεσβαρο χαριχ

σβα-μαγιαγιαβρινοντ γκαρμπαμ

βαϊρατιαχ κουρου-τανταβε

ανταχσταχ: όντας μέσα – *σαρβα*: όλων – *μπουταναμ*: των ζωντανών όντων – *ατμα*: η ψυχή – *γιογκα-ισβαρα*: ο Κύριος κάθε μυστικισμού – *χαριχ*: ο Υπέρτατος Κύριος – *σβα-μαγιαγια*: με την προσωπική ενέργεια – *αβρινοντ*: κάλυψε – *γκαρμπαμ*: το έμβρυο – *βαϊρατιαχ*: της Ούτταρα – *κουρου-τανταβε*: για τους απογόνους του Μαχαράζα Κούρου.

Ο Κύριος του ύψιστου μυστικισμού, ο Σρι Κρίσνα, κατοικεί μέσα στην καρδιά όλων ως Παραμάτμα. Και για να προστατέψει τους απογόνους της δυναστείας των Κούρου, κάλυψε το έμβρυο της Ούτταρα με την προσωπική Του ενέργεια.

Με την ιδιότητά Του ως Παραμάτμα, που είναι πλήρες τμήμα Του, ο Κύριος του ύψιστου μυστικισμού μπορεί να κατοικεί ταυτόχρονα μέσα στην καρδιά των πάντων ή ακόμα και μέσα στα άτομα της ύλης. Σκέπασε, λοιπόν, το έμβρυο από μέσα από το σώμα της Ούτταρα, για να σώσει τον Μαχαράζα Παρίκσιτ και να προστατέψει τους απογόνους του Μαχαράζα Κούρου, του οποίου ο Βασιλιάς Πάνντου ήταν επίσης απόγονος. Και οι γιοι του Ντριταράστρα και οι γιοι του Πάνντου ανήκαν στη δυναστεία του Μαχαράζα Κούρου. Γι' αυτό και οι μεν και οι δε ήταν γενικά γνωστοί ως Κούρου. Όταν, όμως, υπήρχαν διαφορές ανάμεσα στις δύο οικογένειες, οι γιοι του Ντριταράστρα ήταν γνωστοί ως Κούρου, ενώ οι γιοι του Πάνντου ήταν γνωστοί ως Πάννταβα. Επειδή όλοι οι γιοι και οι εγγονοί του Ντριταράστρα σκοτώθηκαν στη μάχη του Κουρουκσέτρα, ο τελευταίος γιος της δυναστείας αναφέρεται ως γιος των Κούρου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

γιαντιαπι αστραμ μπραμα-σιρας

τβ αμογκαμ τσαπρατικριγιαμ

βαϊσναβαμ τετζα ασαντια

σαμασαμιαντ μπριγκουντβαχα

γιαντιαπι: μολονότι – *αστραμ*: το όπλο – *μπραμα-σιραχ*: το υπέρτατο – *του*: αλλά – *αμογκαμ*: χωρίς αναχαίτηση – *τσα*: και – *απρατικριγιαμ*: που δεν εξουδετερώνεται – *βαϊσναβαμ*: σε σχέση με τον Βίσνου – *τετζαχ*: δύναμη – *ασαντια*: όταν αντιμετώπισε – *σαμασαμιαντ*: εξουδετερώθηκε – *μπριγκουντβαχα*: ω δόξα της οικογένειας του Μπρίγκου.

Ω Σωνάκα, παρόλο που το υπέρτατο όπλο μπραμαστρα που εξαπέλυσε ο Ασβαττάμα ήταν ακαταμάχητο και τίποτε δεν μπορούσε να το αναχαιτίσει ή να το εμποδίσει, εξουδετερώθηκε και νικήθηκε όταν αντιμετώπισε τη δύναμη του Βίσνου (του Κυρίου Κρίσνα).

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* λέγεται ότι το *μπραματζιοτι*, δηλαδή η λαμπρή υπερβατική ακτινοβολία, στηρίζεται στον Κύριο Κρίσνα. Με άλλα λόγια, η λαμπρή αυτή ακτινοβολία, γνωστή ως *μπραμα-τετζας*, δεν είναι παρά οι ακτίνες του Κυρίου, ακριβώς όπως οι ακτίνες του ήλιου είναι ακτίνες του ηλιακού δίσκου. Έτσι και αυτό το όπλο *μπραμα*, μολονότι ακατανίκητο από υλική άποψη, δεν μπορούσε να ξεπεράσει την υπέρτατη δύναμη του Κυρίου. Το όπλο *μπραμαστρα* που εξαπέλυσε ο Ασβαττάμα εξουδετερώθηκε και νικήθηκε από τον Κύριο Σρι Κρίσνα με τη δική Του ενέργεια. Δηλαδή ο Κύριος δεν περίμενε βοήθεια από αλλού, γιατί είναι απόλυτος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*μα μαμστα χι εταντ αστσαριαμ
σαρβαστσαριαμαγιε 'τσιουτε
για ινταμ μαγιαγια ντεβια
σριτζατι αβατι χαντι ατζαχ*

μα: μη – *μαμσταχ*: νομίζετε – *χι*: σίγουρα – *ετατ*: όλα αυτά – *αστσαριαμ*: υπέροχα – *σαρβα*: όλα – *αστσαρια-μαγιε*: στον απείρως μυστηριώδη – *ατσιουτε*: αλάνθαστο – *γιαχ*: κάποιος που – *ινταμ*: αυτή (τη δημιουργία) – *μαγιαγια*: με την ενέργειά Του – *ντεβια*: υπερβατική – *σριτζατι*: δημιουργεί – *αβατι*: συντηρεί – *χαντι*: εκμηδενίζει – *ατζαχ*: αγέννητος.

Ω *μπραμανα*, μη νομίζετε πως αυτό είναι ένα ιδιαίτερα θαυμαστό κατόρθωμα του μυστηριώδους και αλάνθαστου Προσώπου της Θεότητας. Με τη δική Του υπερβατική ενέργεια δημιουργεί, συντηρεί και εκμηδενίζει όλη την υλική δημιουργία, παρόλο που Αυτός ο Ίδιος είναι αγέννητος.

Οι δραστηριότητες του Κυρίου παραμένουν πάντα ασύλληπτες για τον μικροσκοπικό εγκέφαλο των ζωντανών όντων. Τίποτα δεν είναι αδύνατο για τον Υπέρτατο Κύριο, αλλά για εμάς όλες οι πράξεις Του είναι θαυμαστές. Έτσι βρίσκεται πάντα πέρα από τα όρια της αντίληψής μας. Ο

Κύριος είναι το παντοδύναμο υπερτέλειο Πρόσωπο της Θεότητας. Ο Κύριος είναι εκατό τοις εκατό τέλειος, ενώ άλλοι, όπως ο Ναράγιανα, ο Μπράμα, ο Σίβα, οι ημίθεοι και όλα τα άλλα ζωντανά όντα, κατέχουν μόνο διάφορα ποσοστά αυτής της τελειότητας. Κανένας δεν είναι ίσος ή μεγαλύτερος από Αυτόν. Είναι ανυπέρβλητος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

μπραμα-τετζο-βινιρμουκταϊρ

ατματζαϊχ σαχα κρισναγια

πραγιαναμπιμουκαμ κρισναμ

ινταμ αχα πριτα σατι

μπραμα-τετζαχ: η ακτινοβολία του *μπραμαστρα* – *βινιρμουκταϊχ*: έχοντας σωθεί από – *ατμα-τζαϊχ*: μαζί με τους γιους της – *σαχα*: με – *κρισναγια*: την Ντρώπαντι – *πραγιανα*: που αναχωρούσε – *αμπιμουκαμ*: προς – *κρισναμ*: τον Κύριο Κρίσνα – *ινταμ*: αυτό – *αχα*: είπε – *πριτα*: η Κούντι – *σατι*: αγνή, αφοσιωμένη στον Κύριο.

Έτσι, αφού σώθηκε μαζί με τους πέντε γιους της και την Ντρώπαντι από την ακτινοβολία του *μπραμαστρα*, η αγνή και αφοσιωμένη Κούντι είπε στον Κύριο, που ξεκινούσε για το σπίτι Του, αυτά τα λόγια.

Η Κούντι περιγράφεται εδώ ως *σατι*, δηλαδή αγνή, λόγω της ανόθευτης αφοσίωσής της στον Κύριο Σρι Κρίσνα. Οι προσευχές για τον Κύριο Κρίσνα που ακολουθούν θα αποκαλύψουν τον νου της. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν βασίζεται στα άλλα ζωντανά όντα, ούτε καν στους ημίθεους, ακόμα και για τη διάσωσή του από κάποιο κίνδυνο. Αυτό ήταν πάντα το χαρακτηριστικό γνώρισμα όλης της οικογένειας των Πάνταβα. Δεν γνώριζαν τίποτε άλλο παρά μόνο τον Κρίσνα και γι' αυτό και ο Κύριος ήταν πάντα έτοιμος να τους βοηθήσει με κάθε τρόπο και σε κάθε περίπτωση. Αυτή είναι η υπερβατική φύση του Κυρίου. Ανταποκρίνεται στην εξάρτηση του αφοσιωμένου υπηρέτη. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, να ζητάει κανείς βοήθεια από ατελή ζωντανά όντα ή

από τους ημίθεους, αλλά από τον Κύριο Κρίσνα, που είναι σε θέση να σώσει τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Βέβαια, ένας τόσο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν ζητά ποτέ βοήθεια από τον Κύριο, αλλά ο Κύριος, από μόνος Του, είναι πάντα ανυπόμονος να την προσφέρει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*κουντι ουβατσα
ναμασιε πουρουσαμ τβαντιαμ
ισβαραμ πρακριτεχ παραμ
αλακσιαμ σαρβα-μπουταναμ
ανταρ μπαχιρ αβαστιταμ*

κουντι ουβατσα: είπε η Σριμάτι Κούντι – *ναμασιε*: προσκυνώ – *πουρουσαμ*: το Υπέρτατο Πρόσωπο – *τβα*: Εσένα – *αντιαμ*: τον αρχικό – *ισβαραμ*: κυρίαρχο – *πρακριτεχ*: του υλικού κόσμου – *παραμ*: πέραν – *αλακσιαμ*: αόρατο – *σαρβα*: όλων – *μπουταναμ*: των ζωντανών όντων – *ανταχ*: εντός – *μπαχιχ*: εκτός – *αβαστιταμ*: που υπάρχεις.

Είπε η Σριμάτι Κούντι: Σε προσκυνώ, ω Κρίσνα, επειδή Εσύ είσαι το αρχικό πρόσωπο, απρόσβλητος από τις ιδιότητες του υλικού κόσμου. Υπάρχεις και μέσα και έξω από τα πάντα και όμως στους πάντες είσαι αόρατος.

Η Σριμάτι Κουντιντέβι γνώριζε καλά πως ο Κρίσνα είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, παρόλο που έπαιζε τον ρόλο του ανηψιού της. Μία τόσο φωτισμένη γυναίκα δεν θα μπορούσε να κάνει το λάθος να προσκυνήσει τον ανηψιό της. Γι' αυτό Τον αποκάλεσε αρχικό *πουρουσα*, πέρα από τον υλικό κόσμο. Μολονότι και οι ζωντανές οντότητες είναι όλες υπερβατικές, δεν είναι ούτε αρχικές ούτε αλάνθαστες. Οι ζωντανές οντότητες έχουν την τάση να πέφτουν στα νύχια της υλικής φύσης, ενώ ο Κύριος ποτέ. Γι' αυτό περιγράφεται στις Βέδες ως η κύρια ζωντανή οντότητα: *νιτιο νιτιαναμ τσετανας τσεταναναμ* (Κατα Ουπανισαντ 2.2.13).

Ύστερα πάλι αποκαλείται *ισβαρα*, κυρίαρχος. Οι ζωντανές οντότητες ή οι ημίθεοι όπως ο Τσάνντρα και ο Σούρια είναι επίσης σε κάποιο βαθμό *ισβαρα*, αλλά κανένας δεν είναι ο υπέρτατος *ισβαρα*, ο απόλυτος κυρίαρχος. Αυτός είναι ο *παραμεσβαρα*, η Υπέρτατη Ψυχή. Είναι και εντός και εκτός. Μολονότι ήταν παρών ενώπιον της Σριμάτι Κούντι ως ανηψιός της, ήταν και μέσα της, όπως και μέσα στον καθένα. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (15.15) ο Κύριος λέει: «Βρίσκομαι μέσα στην καρδιά όλων και μόνο χάρη σ' Εμένα κάποιος θυμάται, ξεχνά, γνωρίζει, κλπ. Εγώ είμαι ο σκοπός των Βεδών, επειδή Εγώ είμαι ο συντάκτης των Βεδών και ο δάσκαλος της *Βενταντα*». Η Βασίλισσα Κούντι επιβεβαιώνει ότι ο Κύριος, μολονότι βρίσκεται και μέσα και έξω από όλα τα ζωντανά όντα, παραμένει αόρατος. Ο Κύριος είναι κατά κάποιον τρόπο ένας γρίφος για τους κοινούς ανθρώπους. Η Βασίλισσα Κούντι είδε με τα ίδια της τα μάτια ότι ενώ ο Κύριος Κρίσνα ήταν μπροστά της, μπήκε στην κοιλιά της Ούτταρα για να σώσει το έμβρυο από το *μπραμαστρα* του Ασβαττάμα. Και η ίδια η Κούντι ήταν σαστισμένη για το εάν ο Σρι Κρίσνα διαπερνά τα πάντα ή βρίσκεται εντοπισμένος σε κάποιο συγκεκριμένο τόπο. Στην πραγματικότητα είναι και τα δύο, αλλά διατηρεί το δικαίωμα να μην αποκαλύπτεται σε άτομα που δεν έχουν εγκαταλειφθεί σε Αυτόν. Αυτό το παρεμποδιστικό παραπέτασμα ονομάζεται ενέργεια *μαγια* του Υπερτάτου Κυρίου και ελέγχει την περιορισμένη όραση των ανυπόταχτων ψυχών. Εξηγείται ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

μαγια-τζαβανικατσανναμ
αγκιαντοκσαντζαμ αβιαγιαμ
να λακσιασε μουντα-ντρισα
νατο νατιανταρο γιατα

μαγια: που εξαπατά – *τζαβανικα*: παραπέτασμα: *ατσανναμ*: καλυμμένος από – *αγκια*: που βρίσκεται σε άγνοια – *αντοκσατζαμ*: πέρα από τα όρια της υλικής αντίληψης (υπερβατικός) – *αβιαγιαμ*: ανεπίληπτος – *να*: δεν – *λακσιασε*: που παρατηρείται – *μουντα-ντρισα*: από τον ανόητο παρατηρητή – *ναταχ*: καλλιτέχνης – *νατια-νταραχ*: ντυμένος σαν ηθοποιός – *γιατα*: καθώς.

Όντας πέρα από τα όρια της περιορισμένης αντίληψης των αισθήσεων, είσαι ο αιωνίως ανεπίληπτος παράγοντας, καλυμμένος από το πέπλο της παραπλανητικής ενέργειας. Για τον ανόητο παρατηρητή είσαι αόρατος, ακριβώς όπως δεν αναγνωρίζεται ο ηθοποιός όταν είναι ντυμένος με τα ρούχα του ρόλου του.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος Κρίσνα επιβεβαιώνει ότι άτομα μειωμένης νοημοσύνης Τον θεωρούν έναν συνηθισμένο άνθρωπο σαν κι εμάς και γι' αυτό Τον περιφρονούν. Το ίδιο πράγμα βεβαιώνεται και εδώ από τη Βασίλισσα Κούντι. Οι λιγότερο νοήμονες άνθρωποι είναι εκείνοι που εξεγείρονται εναντίον της εξουσίας του Κυρίου. Αυτά τα άτομα είναι γνωστά ως *ασουρα*. Οι *ασουρα* δεν μπορούν να αναγνωρίσουν την εξουσία του Κυρίου. Όταν ο Ίδιος ο Κύριος εμφανίζεται ανάμεσά μας, ως Ράμα, Νρισίμχα, Βάραχα ή στην αρχική Του μορφή, ως Κρίσνα, εκτελεί πολλά θαυμαστά έργα, που είναι ανθρωπίνως αδύνατα. Όπως θα δούμε στο Δέκατο Άσμα αυτού του μεγάλου έργου, ο Κύριος Σρι Κρίσνα έκανε πράγματα ανθρωπίνως αδύνατα, ακόμα και από τότε που ήταν στην αγκαλιά της μητέρας Του. Σκότωσε τη μάγισσα Πούτανα, παρόλο που είχε αλείψει τα στήθη της με δηλητήριο για να σκοτώσει τον Κύριο. Ο Κύριος ρούφηξε το στήθος της σαν ένα κανονικό μωρό και μαζί ρούφηξε και την ίδια της τη ζωή. Παρόμοια, σήκωσε τον μεγάλο λόφο Γκοβαρντάνα, ακριβώς όπως ένα παιδί σηκώνει ένα πούπουλο και στάθηκε έτσι επί αρκετές ημέρες συνεχώς για να προστατέψει τους κατοίκους της Βριντάβανα. Αυτά είναι μερικά από τα υπεράνθρωπα έργα του Κυρίου που περιγράφονται στα έγκυρα βεδικά έργα, όπως οι *Πουρανα*, οι *Ιτιχασα* (οι ιστορίες) και οι *Ουπανισαντ*. Έχει δώσει υπέροχες οδηγίες με τη μορφή της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Έχει δείξει θαυμαστές ικανότητες ως ήρωας, ως οικογενειάρχης, ως δάσκαλος και ως αναχωρητής. Αναγνωρίζεται ως Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας από προσωπικότητες τέτοιου κύρους όπως ο Βιάσα, ο Ντεβάλα, ο Ασίτα, ο Νάραντα, ο Μάντβα, ο Σάνκαρα, ο Ραμανούτζα, ο Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπου, ο Τζίβα Γκοσουάμι, Ο Βισβανάτα Τσακραβάρτι, ο Μπακτισιντάντα Σαρασβάτι και όλες οι άλλες αυθεντίες της μαθητικής διαδοχής. Το έχει διακηρύξει και ο Ίδιος σε πολλά εδάφια των αυθεντικών γραφών. Και παρ' όλα αυτά, υπάρχει μία τάξη ανθρώπων με δαιμονική νοοτροπία, που είναι πάντα απρόθυμοι να δεχθούν τον Κύριο ως Υπέρτατη Απόλυτη Αλήθεια. Αυτό οφείλεται εν μέρει στην ελλιπή τους γνώση και εν μέρει στην πεισματάρικη αδιαλλαξία τους, που είναι αποτέλεσμα διαφόρων παραπτωμάτων τους, περασμένων και τωρινών. Τέτοιου είδους άτομα δεν μπόρεσαν να αναγνωρίσουν τον

Κύριο Σρι Κρίσνα ακόμα και όταν βρισκόταν μπροστά τους. Μία άλλη δυσκολία είναι πως όσοι βασίζονται περισσότερο στις ατελείς αισθήσεις τους δεν μπορούν να Τον συνειδητοποιήσουν ως Υπέρτατο Κύριο. Αυτά τα άτομα είναι σαν τους σύγχρονους επιστήμονες. Θέλουν να γνωρίσουν τα πάντα με την πειραματική γνώση τους. Αλλά είναι αδύνατο να γνωρίσει κανείς το Υπέρτατο Πρόσωπο μέσω ατελούς πειραματικής γνώσης. Εδώ χαρακτηρίζεται *αντοκσατζα*, δηλαδή, πέραν των ορίων της πειραματικής γνώσης. Όλες οι αισθήσεις μας είναι ατελείς. Ισχυριζόμαστε ότι παρατηρούμε τα πάντα αλλά θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι η ικανότητά μας για παρατήρηση λειτουργεί μόνο κάτω από ορισμένες υλικές συνθήκες, που και αυτές βρίσκονται πέρα από τον έλεγχό μας. Ο Κύριος βρίσκεται πέρα από το πεδίο παρατήρησης και αντίληψης των αισθήσεων. Η Βασίλισσα Κούντι παραδέχεται αυτή την ανεπάρκεια των υποκειμένων σε όρους ψυχών και ιδιαίτερα των γυναικών, που είναι λιγότερο ευφυείς. Για ανθρώπους μικρότερης ευφυΐας πρέπει να υπάρχουν ναοί, τεμένη ή εκκλησίες, έτσι ώστε να μπορέσουν ίσως να αρχίσουν να αναγνωρίζουν την εξουσία του Κυρίου και να ακούν γι' Αυτόν από έγκυρα πρόσωπα σε τέτοια ιερά μέρη. Αυτή η αφετηρία πνευματικής ζωής είναι ουσιώδης για ανθρώπους λιγότερο νοήμονες και μόνον οι ανόητοι επικρίνουν την καθιέρωση τέτοιων τόπων λατρείας, που είναι απαραίτητοι για την ανύψωση του πνευματικού επιπέδου της μεγάλης μάζας των ανθρώπων. Για άτομα περιορισμένης νοημοσύνης, το να υποκλίνονται μπροστά στην εξουσία του Κυρίου, όπως συνήθως συμβαίνει στους ναούς, τα τεμένη και τις εκκλησίες, είναι τόσο ευεργετικό όσο είναι για τους εξελεγμένους αφοσιωμένους υπηρέτες το να Τον συλλογίζονται με ενεργό υπηρεσία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

τατα παραμαχαμσαναμ

μουνιναμ αμαλατμαναμ

μπακτι-γιογκα-βινταν-αρταμ

καταμ πασιεμα χι στριγιαχ

τατα: εκτός αυτού – *παραμα-χαμσαναμ*: των εξελεγμένων υπερβατιστών – *μουνιναμ*: των μεγάλων φιλοσόφων ή διανοητών – *αμαλα-ατμαναμ*: εκείνων που ο νους είναι ικανός να διακρίνει μεταξύ ύλης και πνεύματος

– μπακτι-γιογκα: η επιστήμη της υπηρεσίας αφοσίωσης – βιντανα-αρταμ: για την εφαρμογή – καταμ: πώς – πασιεμα: μπορούν να παρατηρήσουν – χι: σίγουρα – στριγιαχ: οι γυναίκες.

Κατέρχεσαι ο Ίδιος για να μεταδώσεις την υπερβατική επιστήμη της υπηρεσίας αφοσίωσης στην καρδιά των ανώτερων υπερβατιστών και διανοητών, που η ικανότητα να διακρίνουν την ύλη από το πνεύμα τούς έχει εξαγνίσει. Πώς μπορούμε, λοιπόν, εμείς οι γυναίκες να Σε γνωρίσουμε τέλεια;

Ακόμα και οι μεγαλύτεροι φιλόσοφοι και διανοητές δεν έχουν πρόσβαση στην περιοχή του Κυρίου. Στις *Ουπανισαντ* αναφέρεται ότι η Υπέρτατη Αλήθεια, το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, βρίσκεται πέρα από τα όρια της διανοητικής δύναμης και του πιο μεγάλου φιλοσόφου. Δεν μπορεί να γνωσθεί ούτε μέσω μεγάλης μόρφωσης ούτε μέσω και του μεγαλύτερου εγκεφάλου. Μπορεί να γνωσθεί μόνον από κάποιον που έχει δεχθεί το έλεός Του. Οι υπόλοιποι μπορούν να στοχάζονται γι' Αυτόν επ' άπειρον, παραμένει όμως ακατάληπτος. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από τη Βασίλισσα, που παίζει τον ρόλο μιας απλοϊκής γυναίκας. Γενικά οι γυναίκες δεν είναι σε θέση να διαλογίζονται όπως οι φιλόσοφοι, είναι όμως ευλογημένες από τον Κύριο, γιατί πιστεύουν αμέσως στην υπεροχή και την παντοδυναμία Του και γι' αυτό Τον προσκυνούν χωρίς επιφυλάξεις. Ο Κύριος είναι τόσο καλός, που δεν δείχνει ιδιαίτερη εύνοια μόνο σε κάποιον που είναι μεγάλος φιλόσοφος. Γνωρίζει την ειλικρίνεια της πρόθεσης. Γι' αυτόν τον λόγο και μόνο, ο αριθμός των γυναικών που συγκεντρώνονται σε οποιαδήποτε θρησκευτική τελετή είναι συνήθως μεγάλος. Σε κάθε χώρα και σε κάθε θρησκεία, φαίνεται πως οι γυναίκες δείχνουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τους άντρες. Αυτή η απλότητα στην παραδοχή της εξουσίας του Κυρίου είναι περισσότερο αποτελεσματική από τον επιδεικτικό, ανειλικρινή θρησκευτικό πυρετό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

κρισναγια βασουντεβαγια

ντεβακι-ναννταναγια τσα

νανντα-γκοπα-κουμαραγια

γκοβιννταγια ναμο ναμαχα

κρισναγια: ο Υπέρτατος Κύριος – βασουντεβαγια: στον γιο του Βασουντέβα - ντεβακι-ναννταναγια: στον γιο της Ντεβάκι – τσα: και – νανντα-γκοπα: ο Νάνντα και οι γελαδοβοσκοί – κουμαραγια: στον γιο τους – γκοβιννταγια: στο Πρόσωπο της Θεότητας, που ζωογονεί τις αγελάδες και τις αισθήσεις – ναμαχα: προσκυνώ με σεβασμό – ναμαχα: προσκυνώ.

Προσκυνώ με σεβασμό τον Κύριο, που έγινε ο γιος του Βασουντέβα και η χαρά της Ντεβάκι, το αγόρι του Νάνντα και των άλλων γελαδοβοσκών της Βρινντάβανα, Αυτόν που ζωογονεί τις αγελάδες και τις αισθήσεις.

Όντας έτσι απροσπέλαστος μέσω οποιωνδήποτε υλικών προσόντων, ο Κύριος, από αναίτιο και απεριόριστο έλεος, κατέρχεται στη γη όπως ακριβώς είναι, για να ελαττώσει τις εξεγέρσεις των δαιμονικών ατόμων και να δείξει το ιδιαίτερο έλεός Του στους ανόθευτους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Η Βασίλισσα Κούντι λατρεύει ειδικά την ενσάρκωση ή κάθοδο του Κυρίου Κρίσνα πάνω από όλες τις άλλες ενσαρκώσεις, επειδή σε αυτή τη συγκεκριμένη ενσάρκωση ο Κύριος είναι περισσότερο προσιτός. Στην ενσάρκωσή Του ως Ράμα παρέμεινε από τα παιδικά Του χρόνια γιος βασιλιά, ενώ στην ενσάρκωση του Κρίσνα παρόλο που ήταν γιος βασιλιά άφησε αμέσως μετά την εμφάνισή Του τη στέγη των αληθινών γονιών Του (του Βασιλιά Βασουντέβα και της Βασίλισσας Ντεβάκι) και έτρεξε στην αγκαλιά της Γιασόντα-μαγι για να παίξει τον ρόλο ενός κοινού βοσκόπουλου στην ευλογημένη γη της Βρατζαμπούμι, που είναι αγιασμένη, γιατί εκεί πέρασε τα παιδικά Του χρόνια. Γι' αυτό ο Κύριος Κρίσνα είναι πιο ευσπλαχνικός από τον Κύριο Ράμα. Ήταν χωρίς αμφιβολία πολύ καλός με τον αδελφό της Κούντι, τον Βασουντέβα, και την οικογένειά του. Αν δεν είχε γίνει γιος του Βασουντέβα και της Ντεβάκι, η Βασίλισσα Κούντι δεν θα μπορούσε να ισχυρισθεί ότι είναι ανηψιός της και να απευθύνεται έτσι στον Κρίσνα με γονική στοργή. Όμως ο Νάνντα και η Γιασόντα είναι πιο τυχεροί, γιατί μπορούσαν να απολαύσουν τις παιδικές διασκέδασεις του Κυρίου, που είναι ελκυστικότερες από οποιεσδήποτε άλλες. Δεν υπάρχουν διασκέδασεις του Κυρίου εφάμιλλες με αυτές τις παιδικές Του ηλικίας στη Βρατζαμπούμι.

Οι διασκεδάσεις αυτές αποτελούν το αρχέτυπο των αιωνίων διασκεδάσεών Του στην αρχέγονη Κρισναλόκα, που στην *Μπραμα-σαμχίτα* περιγράφεται ως *τσινταμανι-νταμα*. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα κατήλθε στη Βρατζαμπούμι με όλη την υπερβατική ακολουθία Του και όλα τα παραφερνάλιά Του. Γι' αυτό ο Σρι Τσετάνια Μαχαπρανπού βεβαίωσε ότι κανένας δεν είναι τόσο καλότυχος όσο οι κάτοικοι της Βρατζαμπούμι, και ιδιαίτερα οι βοσκοπούλες, που αφιέρωσαν τα πάντα για την ικανοποίηση του Κυρίου. Οι διασκεδάσεις Του με τον Νάνντα και τη Γιασόντα, καθώς και με τους βοσκούς, και ιδιαίτερα με τα μικρά βοσκόπουλα και τις αγελάδες, Τον έκαναν γνωστό ως Γκοβίνντα. Ο Κύριος Κρίσνα ως Γκοβίνντα έχει μεγαλύτερη αδυναμία στους *μπραμανα* και τις αγελάδες, δείχνοντας με αυτόν τον τρόπο ότι η ανθρώπινη ευημερία εξαρτάται περισσότερο από αυτά τα δύο, και συγκεκριμένα, τη βραχμανική παιδεία και την προστασία των αγελάδων. Ο Κύριος Κρίσνα δεν είναι ποτέ ικανοποιημένος όταν λείπουν αυτά τα δύο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

ναμαχα πανκατζα-ναμπαγια

ναμαχα πανκατζα-μαλινε

ναμμαχα πανκατζα-νετραγια

ναμας τε πανκατζανγκραγιε

ναμαχα: προσκυνώ με όλο τον σεβασμό - *πανκατζα-ναμπαγια*: τον Κύριο, που έχει ένα ιδιαίτερο βαθούλωμα, που μοιάζει με λουλούδι λωτού, στο κέντρο της κοιλιάς Του - *ναμαχα*: προσκυνώ - *πανκατζα-μαλινε*: κάποιος που είναι πάντα στολισμένος με γιρλάντες από λουλούδια λωτού - *ναμαχα*: προσκυνώ - *πανκατζα-νετραγια*: κάποιος που η ματιά του είναι τόσο δροσερή όσο και ένα λουλούδι λωτού - *ναμαχα τε*: Σε προσκυνώ με σεβασμό - *πανκατζα-ανγκραγιε*: Εσένα, που τα πέλματα των ποδιών Σου είναι χαραγμένα με λουλούδια λωτού (και που γι' αυτό λέγεται ότι έχεις λωτοειδή πόδια).

Σε προσκυνώ με σεβασμό, ω Κύριε, που στην κοιλιά Σου έχεις για σημάδι ένα λουλούδι λωτού. Σε προσκυνώ με σεβασμό, ω Κύριε, που

με γιρλάντες από λουλούδια λωτού είσαι πάντα στολισμένος. Σε προσκυνώ με σεβασμό, ω Κύριε, που σαν λουλούδι λωτού είναι δροσερή η ματιά Σου. Σε προσκυνώ με σεβασμό, ω Κύριε, που με λουλούδια λωτού είναι χαραγμένα τα λωτοειδή Σου πόδια.

Εδώ συναντάμε ορισμένα από τα ιδιαίτερα συμβολικά σημάδια του πνευματικού σώματος του Προσώπου της Θεότητας, που κάνουν αυτό το σώμα να ξεχωρίζει από τα σώματα όλων των άλλων. Είναι όλα τους χαρακτηριστικά γνωρίσματα του σώματος του Κυρίου. Μπορεί ο Κύριος να φαίνεται σαν ένας από εμάς, αλλά ξεχωρίζει πάντα από τα ιδιαίτερα σωματικά Του γνωρίσματα. Η Σριμάτι Κούντι ισχυρίζεται πώς η ίδια δεν είναι σε θέση να δει τον Κύριο, επειδή είναι γυναίκα. Προβάλλει αυτόν τον ισχυρισμό επειδή οι γυναίκες, οι *σουντρα* (η εργατική τάξη) και οι *ντβιτζαμπαντου*, οι εξαθλιωμένοι απόγονοι των τριών ανώτερων τάξεων, δεν έχουν τη νοημοσύνη να κατανοήσουν πνευματικά θέματα σχετικά με το πνευματικό όνομα, τη φήμη, τις ιδιότητες, τις μορφές, κλπ. της Υπέρτατης Απόλυτης Αλήθειας. Τα άτομα αυτά, παρόλο που δεν είναι σε θέση να εισχωρήσουν στις πνευματικές υποθέσεις του Κυρίου, μπορούν να Τον δουν ως *αρτσα-βιγκραχα*, που κατεβαίνει στον υλικό κόσμο μόνο και μόνο για να μοιράσει την εύνοιά Του στις πεσμένες ψυχές, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών, των *σουντρα* και των *ντβιτζαμπαντου*. Επειδή αυτού του είδους οι πεσμένες ψυχές δεν μπορούν να δουν τίποτα πέραν της ύλης, ο Κύριος δέχεται να εισχωρήσει στο καθένα από τα αναρίθμητα σύμπαντα ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου. Από τη λωτοειδή κοιλότητα που βρίσκεται στο κέντρο της υπερβατικής Του κοιλιάς φυτρώνει ένα βλαστάρι λωτού και έτσι γεννιέται ο Μπράμα, το πρώτο ζωντανό ον του σύμπαντος. Γι' αυτό ο Κύριος είναι γνωστός ως Πανκατζάναμπι. Ο Κύριος ως Πανκατζάναμπι παίρνει την υπερβατική μορφή Του (*αρτσα-βιγκραχα*) σε διάφορα στοιχεία, δηλαδή παίρνει μορφή μέσα στον νου, παίρνει μορφή από ξύλο, μορφή από πηλό, μορφή από μέταλλο, μορφή από πολύτιμους λίθους, μορφή από χρώματα, μορφή σχεδιασμένη στην άμμο, κλπ. Όλες αυτές οι μορφές του Κυρίου είναι πάντα στολισμένες με γιρλάντες από λουλούδια λωτού. Στον ναό που λατρεύεται θα πρέπει να υπάρχει γαλήνια ατμόσφαιρα, για να προσελκύει την κατακερματισμένη προσοχή των μη αφοσιωμένων υπηρετών, που ασχολούνται διαρκώς με υλικές αντεγκλήσεις. Οι διαλογιζόμενοι λατρεύουν τις μορφές που παίρνει ο Κύριος μέσα στον νου. Επομένως, ο Κύριος είναι ευσπλαχνικός ακόμα και με τις γυναίκες, τους *σουντρα* και τους *ντβιτζαμπαντου*, αρκεί να συμφωνήσουν να επισκέπτονται τους

ναούς στους οποίους λατρεύεται με διάφορες μορφές, που είναι φτιαγμένες γι' αυτούς. Όσοι επισκέπτονται τον ναό δεν είναι ειδωλολάτρες, όπως ισχυρίζονται ορισμένοι άνθρωποι με ελλιπή γνώση. Όλοι οι μεγάλοι *ατσαρια* ίδρυσαν τέτοιους ναούς λατρείας σε όλα τα μέρη, για το καλό των ανθρώπων με περιορισμένη νοημοσύνη. Δεν πρέπει κάποιος να παριστάνει ότι έχει υπερβεί το στάδιο της λατρείας στους ναούς αν στην πραγματικότητα βρίσκεται στο επίπεδο των *σουντρα*, των γυναικών ή και χαμηλότερα. Θα πρέπει να κοιτάζουμε τον Κύριο αρχίζοντας από τα λωτοειδή Του πόδια και σιγά-σιγά η ματιά μας να ανεβαίνει στους μηρούς, τη μέση, το στήθος και το πρόσωπο. Δεν πρέπει να κοιτάζουμε το πρόσωπο του Κυρίου, αν δεν είμαστε συνηθισμένοι να βλέπουμε τα λωτοειδή Του πόδια. Επειδή η Σριμάτι Κούντι ήταν θεία του Κυρίου, δεν άρχισε να Τον κοιτάζει από τα λωτοειδή Του πόδια, γιατί αυτό θα μπορούσε να κάνει τον Κύριο να ντραπεί. Έτσι η Κούντι ντέβι, για να γλυτώσει τον Κύριο από μία επώδυνη κατάσταση, άρχισε να Τον κοιτάει ακριβώς πάνω από τα λωτοειδή Του πόδια, δηλαδή από τη μέση, σηκώνοντας τη ματιά της προοδευτικά προς το πρόσωπο και ύστερα κάτω στα λωτοειδή Του πόδια. Ωστόσο συνολικά, όλα έγιναν κανονικά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*γιατα χρισικεσα καλενα ντεβακι
καμσενα ρουντατιτσιραμ σουτσαρπιτα
βιμοτσιταχαμ τσα σαχατματζα βιμπο
τβαγιαϊβα νατενα μουχουρ βιπαντ-γκανατ*

γιατα: έτσι - *χρισικεσα*: ο κύριος των αισθήσεων - *καλενα*: από τον φθονερό - *ντεβακι*: η Ντεβάκι (η μητέρα του Σρι Κρίσνα) - *καμσενα*: από τον Βασιλιά Κάμσα - *ρουντα*: φυλακισμένη - *ατι-τσιραμ*: για πολύ καιρό - *σουτσα-αρπιτα*: στενοχωρημένη - *βιμοτσιτα*: ελευθέρωσες - *αχαμ τσα*: και μένα - *σαχα-ατμα-τζα*: και τα παιδιά μου - *βιμπο*: ω μεγάλε - *τβαγια εβα*: από Εσένα Κύριε - *νατενα*: ως προστάτης - *μουχουχ*: συνεχώς - *βιπατ-γκανατ*: από μία σειρά κινδύνων.

Ω Χρισικέσα, αφέντη των αισθήσεων και Κύριε των κυρίων, Εσύ ελευθέρωσες τη μητέρα Σου, την Ντεβάκι, που την είχε φυλακίσει και ταλαιπωρήσει για καιρό ο φθονερός Βασιλιάς Κάμσα. Εσύ, Κύριε, γλύτωσες και μένα και τα παιδιά μου από μια σειρά αδιάκοπων κινδύνων.

Η Ντεβάκι, η μητέρα του Κρίσνα και αδελφή του Βασιλιά Κάμσα, φυλακίστηκε μαζί με τον άντρα της, τον Βασουντέβα, επειδή ο φθονερός βασιλιάς φοβόταν ότι θα τον σκοτώσει ο όγδοος γιος της Ντεβάκι, ο Κρίσνα. Σκότωσε όλους τους γιους της Ντεβάκι που είχαν γεννηθεί πριν από τον Κρίσνα, ο Κρίσνα όμως γλύτωσε τη σφαγή επειδή μεταφέρθηκε στο σπίτι του θετού Του πατέρα, του Μαχαράζα Νάνντα. Αλλά και την Κούντι ντέβι, καθώς και τα παιδιά της, την έσωσε ο Κύριος από μία σειρά κινδύνων. Όμως, στην Κούντι ντέβι ο Κύριος Κρίσνα έδειξε πολύ μεγαλύτερη εύνοια, γιατί ενώ δεν έσωσε τα υπόλοιπα παιδιά της Ντεβάκι έσωσε τα δικά της. Ο λόγος ήταν ότι η Ντεβάκι είχε τον άντρα της, τον Βασουντέβα ενώ η Κούντι ντέβι ήταν χήρα και εκτός από τον Κρίσνα δεν είχε κανέναν να την βοηθήσει. Το συμπέρασμα είναι ότι ο Κρίσνα δείχνει περισσότερη εύνοια στους αφοσιωμένους υπηρέτες που βρίσκονται σε μεγαλύτερο κίνδυνο. Μερικές φορές βάζει ο Ίδιος τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του σε κίνδυνο, γιατί έτσι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες, αβοήθητοι, αποκτούν μεγαλύτερη προσκόλληση στον Κύριο. Όσο μεγαλύτερη είναι η προσκόλληση του αφοσιωμένου υπηρέτη στον Κύριο τόσο μεγαλύτερη είναι η προκοπή του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*βισαν μαχαγκνεχ πουρουσαντα-νταρσαναντ
ασατ-σαμπαγια βανα-βασα-κριτσαταχ
μριντε μριντε 'νεκα-μαχαταστρατο
ντρωνι-αστρατας τσασμα χαρε 'μπιρακσιταχ*

βισατ: από δηλητήριο - μαχα-αγκνεχ: από τη μεγάλη φωτιά - πουρουσα-αντα: ανθρωποφάγους - νταρσανατ: πολεμώντας - ασατ: διεφθαρμένη - σαμπαγιαχ: συγκέντρωση - βανα-βασα: εξόριστοι στο δάσος - κριτσαταχ: βάσανα - μριντε μριντε: ξανά και ξανά σε μάχη - ανεκα: πολλοί - μαχα-ρατα: μεγάλοι στρατηγοί - αστραταχ: όπλα - ντρωνι: ο γιος του Ντρονατσάρια - αστραταχ: από το όπλο του - τσα: και - ασμα: ένδειξη παρελθόντος χρόνου - χαρε: ω Κύριέ μου - αμπιρακσιταχ: προστατευμένοι εντελώς.

Αγαπημένε μου Κύριε, μας φύλαξες από δηλητήριο, από μεγάλη φωτιά, από ανθρωποφάγους, από τη σύναξη των μοχθηρών, από τα βάσανα της εξορίας μας στο δάσος και από τη μάχη όπου πολέμησαν τόσοι μεγάλοι στρατηγοί. Και τώρα μας έσωσες από το όπλο του Ασβαττάμα.

Εδώ η Κούντι ντέβι αναφέρει όλους τους κινδύνους που αντιμετώπισε. Η Ντεβάκι συνάντησε κάποτε δυσκολίες που της δημιούργησε ο ζηλόφθονος αδελφός της, κατά τα άλλα όμως ήταν καλά. Η Κούντι ντέβι όμως και οι γιοι της συναντούσαν τη μία δυσκολία μετά την άλλη για πάρα πολλά χρόνια. Είχαν συνέχεια προβλήματα με τον Ντουριόντανα και την παράταξή του εξαιτίας του βασιλείου, όμως ο Κύριος έσωζε πάντα τους γιους της Κούντι. Κάποτε έδωσαν στον Μπίμα γλυκό με δηλητήριο, άλλοτε πάλι τους έβαλαν σε ένα σπίτι φτιαγμένο από εύφλεκτα υλικά και του έβαλαν φωτιά και κάποτε έσυραν την Ντρώπαντι στη μοχθηρή σύναξη των Κούρου και δοκίμασαν να την ταπεινώσουν, προσπαθώντας να την ξεγυμνώσουν. Ο Κύριος έσωσε την Ντρώπαντι δίνοντας αμέτρητο μήκος στο ύφασμά της και έτσι ο Ντουριόντανα με την παρέα του δεν τα κατάφεραν να την δουν γυμνή. Και όταν ήταν εξόριστοι στο δάσος και ο Μπίμα αναγκάστηκε να παλαίψει με τον ανθρωποφάγο δαίμονα Χιντίμπα Ρακσάσα, ο Κύριος τον έσωσε. Και τα βάσανά τους δεν σταμάτησαν εκεί. Μετά από όλες αυτές τις συμφορές ήρθε η μεγάλη μάχη του Κουρουκσέτρα, όπου ο Αρτζούνα έπρεπε να αντιμετωπίσει σπουδαίους στρατηγούς, όπως ο Ντρώνα, ο Μπίσμα και ο Κάρνα, όλοι τους πανίσχυροι πολεμιστές. Και τέλος, ακόμα και όταν όλα είχαν τελειώσει, ήρθε το *μπραμαστρα* που εξαπέλυσε ο γιος του Ντρονατσάρια για να σκοτώσει το μωρό που είχε στην κοιλιά της η Ούτταρα και έτσι ο Κύριος έσωσε τον μοναδικό επιζώντα απόγονο των Κούρου, τον Μαχαράζα Παρίκσιτ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*βιπανταχ σαντου ταχ σασβατ
τατρα τατρα τζαγκαντ-γκουρο
μπαβατο νταρσαναμ γιατ σιαντ
απουναρ μπαβα-νταρσαναμ*

βιπανταχ: συμφορές – *σαντου*: ας έρθουν – *ταχ*: όλες – *σασβατ*: ξανά και ξανά – *τατρα*: εκεί – *τατρα*: κι εκεί – *τζαγκατ-γκουρο*: ω Κύριε του σύμπαντος – *μπαβαταχ*: Εσένα – *νταρσαναμ*: συναντώντας – *γιατ*: αυτό το οποίο – *σιατ*: είναι – *απουναχ*: όχι πάλι – *μπαβα-νταρσαναμ*: βλέποντας την επανάληψη της γέννησης και του θανάτου.

Μακάρι όλες αυτές οι συμφορές να έρθουν ξανά και ξανά, για να μπορούμε να Σε βλέπουμε ξανά και ξανά, Κύριε του σύμπαντος, γιατί όποιος Σε βλέπει, δεν ξαναβλέπει γέννηση και θάνατο.

Γενικά, οι βασανισμένοι, οι άποροι, οι νοήμονες και οι ερευνητικοί άνθρωποι που έχουν κάνει κάποιες ευσεβείς πράξεις λατρεύουν ή αρχίζουν να λατρεύουν τον Κύριο. Άλλοι, οι οποίοι ευδοκιμούν μόνο σε παραπτώματα, ανεξάρτητα από κοινωνική θέση, δεν μπορούν να προσεγγίσουν τον Υπέρτατο, επειδή τους παρασύρει η παραπλανητική ενέργεια. Γι' αυτό ένας ευσεβής άνθρωπος, σε περίπτωση συμφοράς, δεν έχει άλλη επιλογή παρά να αναζητήσει καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Η συνεχής θύμηση των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου σημαίνει προετοιμασία για απελευθέρωση από τη γέννηση και τον θάνατο. Επομένως, παρόλο που υπάρχουν υποτιθέμενες συμφορές, είναι ευπρόσδεκτες, γιατί μας δίνουν την ευκαιρία να θυμηθούμε τον Κύριο, πράγμα που σημαίνει απελευθέρωση.

Όποιος έχει βρει καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, τα οποία θεωρούνται το καταλληλότερο πλεούμενο για το πέρασμα του ωκεανού της άγνοιας, μπορεί να επιτύχει την απελευθέρωση τόσο εύκολα, όσο εύκολα μπορεί να πηδήσει κανείς πάνω από τις λακκούβες που ανοίγουν οι οπλές ενός μικρού μοσχαριού. Τέτοια άτομα είναι προορισμένα να

ζήσουν στον τόπο του Κυρίου· δεν έχουν καμία δουλειά σε ένα μέρος όπου σε κάθε βήμα παραμονεύει ο κίνδυνος.

Ο Κύριος βεβαιώνει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι αυτός ο υλικός κόσμος είναι ένας τόπος επικίνδυνος, γεμάτος συμφορές. Άτομα περιορισμένης νοημοσύνης κάνουν σχέδια που θα τους επιτρέψουν να προσαρμοστούν σε αυτές τις συμφορές, αγνοώντας ότι αυτός ο τόπος είναι από τη φύση του γεμάτος συμφορές. Δεν είναι πληροφορημένοι για τον τόπο του Κυρίου, που είναι γεμάτος ευδαιμονία και χωρίς ίχνος συμφοράς. Επομένως, το χρέος ενός λογικού ανθρώπου είναι να παραμένει αδιατάραχτος από τις εγκόσμιες συμφορές, οι οποίες είναι βέβαιο ότι θα συμβούν σε κάθε περίπτωση. Θα πρέπει να σημειώνουμε πρόοδο στην πνευματική συνειδητοποίηση, υπομένοντας κάθε είδους αναπόφευκτες δυστυχίες, γιατί αυτή είναι η αποστολή της ανθρώπινης ζωής. Η πνευματική ψυχή είναι υπερβατική ως προς όλες τις υλικές συμφορές. Γι' αυτό οι υποτιθέμενες συμφορές χαρακτηρίζονται πλαστές. Μπορεί κάποιος να δει στο όνειρό του μία τίγρη να τον καταβροχθίζει και μπορεί να κλάψει γι' αυτή τη συμφορά. Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει ούτε τίγρη ούτε συμφορά· πρόκειται απλώς για όνειρο. Κατά τον ίδιο τρόπο, λέγεται πως όλες οι δυστυχίες της ζωής είναι όνειρα. Αν κάποιος είναι αρκετά τυχερός ώστε να έρθει σε επαφή με τον Κύριο μέσω της υπηρεσίας αφοσίωσης, αυτό αποτελεί κέρδος. Η επαφή με τον Κύριο μέσω οποιουδήποτε από τους εννέα τρόπους υπηρεσίας αφοσίωσης είναι πάντα ένα βήμα προς τα εμπρός στον δρόμο της επιστροφής στη Θεότητα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

τζανμαϊσβαρια-σρουτα-σριμπιρ

ενταμανα-μανταχ πουναμ

ναϊβαρχατι αμπιντατουμ βαϊ

τβαμ ακιντσανα-γκοτσαραμ

τζανμα: γέννηση – *αϊσβαρια*: πλούτη – *σρουτα*: εκπαίδευση – *σριμπιχ*: με την απόκτηση ομορφιάς – *ενταμανα*: αυξανόμενος προοδευτικά – *μανταχ*: μέθη – *πουμαν*: ο άνθρωπος – *να*: δεν – *εβα*: ποτέ – *αρχατι*: αξίζει – *αμπιντατουμ*: να απευθυνθεί με θέρμη – *βαϊ*: βέβαια – *τβαμ*: Εσένα –

ακιντσανα-γκοτσαραμ: κάποιος που προσεγγίζεται εύκολα από τους υλικά εξαντλημένους ανθρώπους.

Κύριέ μου, εύκολα μπορεί να Σε πλησιάσει κανείς, μα μόνο κάποιος που έχει πια καταβληθεί στον υλικό κόσμο. Όποιος όμως βαδίζει στον δρόμο της (υλικής) προόδου, προσπαθώντας να καλυτερέψει τη θέση του με σεβαστούς γονείς, μεγάλα πλούτη, ανώτερη μόρφωση και σωματική ομορφιά, δεν μπορεί να Σε πλησιάσει με ελικρινή αισθήματα.

Υλική πρόοδος σημαίνει γέννηση σε αριστοκρατική οικογένεια, κατοχή μεγάλης περιουσίας, μόρφωση και ελκυστικό παρουσιαστικό. Όλοι οι υλιστές κάνουν σαν τρελοί για να αποκτήσουν όλα αυτά τα υλικά αγαθά, το φαινόμενο δε αυτό είναι γνωστό ως πρόοδος του υλικού πολιτισμού. Όμως το αποτέλεσμα είναι ότι κατέχοντας κανείς όλα αυτά τα υλικά προσόντα φουσκώνει τεχνητά από υπερηφάνεια, μεθυσμένος από αυτά τα πρόσκαιρα υπάρχοντα. Ως συνέπεια, αυτοί οι επαρμένοι υλιστές είναι ανίκανοι να αρθρώσουν το άγιο όνομα του Κυρίου και να απευθυνθούν σε Αυτόν με θέρμη, λέγοντας «Ω Γκοβίντα, ω Κρίσνα!». Στις *σαστρα* αναφέρεται ότι ο αμαρτωλός που θα αρθρώσει έστω και μία φορά το άγιο όνομα του Κυρίου απαλλάσσεται από πολύ περισσότερες αμαρτίες από όσες θα μπορούσε να διαπράξει. Τέτοια είναι η δύναμη του αγίου ονόματος του Κυρίου. Δεν υπάρχει σε αυτό η παραμικρή υπερβολή. Το άγιο όνομα του Κυρίου έχει όντως τόσο μεγάλη δύναμη. Αλλά έχει σημασία και ο τρόπος που το λέμε. Εξαρτάται από την ποιότητα των αισθημάτων μας. Ένας άνθρωπος ανήμπορος μπορεί να προφέρει το άγιο όνομα του Κυρίου με θέρμη, ενώ κάποιος που λέει το ίδιο άγιο όνομα κατεχόμενος από μεγάλη υλική ικανοποίηση δεν μπορεί να έχει αυτή την ειλικρίνεια. Ένας επαρμένος υλιστής μπορεί πότε-πότε να προφέρει το άγιο όνομα του Κυρίου, είναι όμως ανίκανος να το προφέρει με τον κατάλληλο τρόπο. Επομένως, οι τέσσερις αρχές της υλικής προόδου, δηλαδή, 1) η υψηλή καταγωγή, 2) ο μεγάλος πλούτος, 3) η ανώτερη μόρφωση και 4) η ελκυστική εμφάνιση, είναι κατά κάποιον τρόπο μειονεκτήματα στον δρόμο της πνευματικής προόδου. Το υλικό κάλυμμα της αγνής πνευματικής ψυχής είναι γνώρισμα εξωτερικό, ακριβώς όπως ο πυρετός είναι εξωτερικό γνώρισμα του άρρωστου σώματος. Η σωστή μέθοδος είναι να ρίξουμε τον πυρετό και όχι να τον ανεβάσουμε με κακοποίηση του ασθενούς. Μερικές φορές βλέπουμε ότι άνθρωποι

εξελιγμένοι πνευματικά φτωχαίνουν από υλική άποψη. Αυτό δεν είναι λόγος για αποθάρρυνση. Απεναντίας, αυτή η φτώχεια είναι καλό σημάδι, ακριβώς όπως και η πτώση του πυρετού. Η αρχή της ζωής θα πρέπει να είναι η ελάττωση της υλικής μέθης, που οδηγεί σε ολοένα και μεγαλύτερη πλάνη σχετικά με τον σκοπό της ζωής. Άτομα που βρίσκονται σε καταφανή πλάνη είναι τελείως ακατάλληλα να εισέλθουν στο βασίλειο του Θεού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

ναμο 'κιντσανα-βιτταγια

νιβριττα-γκουννα-βριτταγιε

ατμαραμαγια σανταγια

καϊβαλια-παταγιε ναμαχα

ναμαχα: πάσα προσκύνηση σ' Εσένα - *ακιντσανα-βιτταγια*: στην περιουσία όσων έχουν φτωχύνει υλικά - *νιβριττα*: εντελώς υπερβατικός ως προς τη δράση των καταστάσεων της υλικής φύσης - *γκουννα*: οι καταστάσεις της υλικής φύσης - *βριτταγιε*: επιρροή - *ατμα-αραμαγια*: αυτοϊκανοποιημένος - *σανταγια*: ο πιο ευγενικός - *καϊβαλια-παταγιε*: στον άρχοντα των μονιστών - *ναμαχα*: προσκύνηση.

Για Σένα η υποταγή και η προσκύνησή μου, θησαυρέ των φτωχών, αναλλοίωτε από την υλική φύση και υπερβατικές, που βρίσκεις τη χαρά στον Εαυτό Σου και είσαι γι' αυτό ο πιο ευγενικός και ο άρχοντας των μονιστών.

Από τη στιγμή που δεν έχει τίποτα στην κατοχή του, το ζωντανό ον έχει τελειώσει. Συνεπώς, το ζωντανό ον δεν είναι δυνατό να είναι απαρνητής με την αληθινή σημασία του όρου. Το ζωντανό ον απαρνείται κάτι για να κερδίσει κάτι πολυτιμότερο. Ο φοιτητής θυσιάζει τις νεανικές του ροπές για να κερδίσει καλύτερη μόρφωση. Ο υπηρέτης αφήνει τη δουλειά του για μία καλύτερη δουλειά. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο αφοσιωμένος υπηρέτης απαρνιέται τον υλικό κόσμο, όχι χωρίς λόγο, αλλά για κάτι συγκεκριμένο

με αξία πνευματική. Ο Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι, ο Σανάτανα Γκοσουάμι, ο Σρίλα Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι και άλλοι εγκατέλειψαν τα εγκόσμια μεγαλεία και την υλική ευμάρεια για χάρη της υπηρεσίας του Κυρίου. Με την εγκόσμια έννοια, ήταν άνθρωποι σπουδαίοι. Οι Γκοσουάμι ήταν υπουργοί στην κυβέρνηση της Βεγγάλης, ο δε Σρίλα Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι ήταν γιος ενός πείφημου *ζαμινταρ* (γαιοκτήμονα) του καιρού του. Άφησαν όμως τα πάντα για να κερδίσουν κάτι ανώτερο από όσα κατείχαν προηγουμένως. Συνήθως οι αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν έχουν υλική ευμάρεια, έχουν όμως ένα πολύ κρυφό θησαυροφυλάκιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Υπάρχει μία όμορφη ιστορία με τον Σρίλα Σανάτανα Γκοσουάμι. Είχε μαζί του μια φιλοσοφική λίθο, αλλά την είχε αφήμενη σε έναν σωρό από σκουπίδια. Την βρήκε ένας φτωχός και την πήρε, ύστερα όμως αναρωτήθηκε γιατί αυτή η πολύτιμη πέτρα ήταν φυλαγμένη σε ένα τόσο παραμελημένο μέρος. Ζήτησε, λοιπόν, από τον Σρίλα Σανάτανα Γκοσουάμι να του δείξει το πολυτιμότερο πράγμα κι εκείνος του έδωσε το άγιο όνομα του Κυρίου. *Ακιντσана* σημαίνει κάποιος που δεν έχει να δώσει τίποτε το υλικό. Ένας πραγματικός αφοσιωμένος υπηρέτης, δηλαδή ένας *μαχατμα*, δεν δίνει τίποτε το υλικό σε κανέναν, επειδή έχει ήδη εγκαταλείψει όλα τα υλικά αγαθά. Μπορεί όμως να δώσει το υπέρτατο αγαθό, δηλαδή το Πρόσωπο της Θεότητας, γιατί το Πρόσωπο της Θεότητας είναι η μοναδική περιουσία του πραγματικού αφοσιωμένου υπηρέτη. Η φιλοσοφική λίθος του Σανάτανα Γκοσουάμι, που ήταν πεταγμένη στα σκουπίδια, δεν ήταν δική του περιουσία, διαφορετικά δεν θα την φύλαγε σε ένα τέτοιο μέρος. Το συγκεκριμένο αυτό παράδειγμα είναι για τους νεοφώτιστους αφοσιωμένους υπηρέτες, για να τους πείσει ότι υλικές επιθυμίες και πνευματική πρόοδος δεν συμβαδίζουν. Αν κάποιος δεν είναι σε θέση να βλέπει το κάθε τι ως πνευματικό και σε σχέση με τον Υπέρτατο Κύριο, τότε θα πρέπει πάντα να κάνει τη διάκριση μεταξύ ύλης και πνεύματος. Ένας πνευματικός δάσκαλος όπως ο Σρίλα Σανάτανα Γκοσουάμι, παρόλο που ο ίδιος είναι σε θέση να βλέπει τα πάντα ως πνευματικά, πρόβαλε αυτό το παράδειγμα για μας, μόνο και μόνο επειδή δεν διαθέτουμε τέτοια πνευματική όραση.

Η πρόοδος της υλικής όρασης ή πρόοδος του υλικού πολιτισμού είναι μέγα εμπόδιο για την πνευματική πρόοδο. Μία τέτοια υλική πρόοδος εμπλέκει το ζωντανό ον στα δεσμά ενός υλικού σώματος, με επακόλουθο κάθε είδους υλικές δυστυχίες. Μία τέτοια υλική πρόοδος ονομάζεται *αναρτα*, δηλαδή πράγματα ανεπιθύμητα. Και αυτό είναι γεγονός. Στα πλαίσια της σημερινής υλικής προόδου ξοδεύουμε χρήματα για τόσο

πολλά ανεπιθύμητα πράγματα, όπως π.χ. για κραγιόν ή καλλυντικά, που είναι όλα τους προϊόντα της υλικής αντίληψης της ζωής. Με την εκτροπή της προσοχής μας σε τόσο πολλά ανεπιθύμητα πράγματα, η ανθρώπινη ενέργεια φθείρεται χωρίς να επιτυγχάνει την πνευματική συνειδητοποίηση, την πρωταρχική ανάγκη της ανθρώπινης ζωής. Η προσπάθεια να φτάσουν στη σελήνη είναι άλλο ένα παράδειγμα σπατάλης ενέργειας, γιατί και αν ακόμα φτάσουν στη σελήνη, τα προβλήματα της ζωής θα παραμείνουν άλυτα. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου ονομάζονται *ακιντσανα*, επειδή ουσιαστικά δεν έχουν υλικά υπάρχοντα. Αυτά τα υλικά υπάρχοντα είναι όλα προϊόντα των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης. Συγκαλύπτουν την πνευματική ενέργεια και γι' αυτό, όσο λιγότερα τέτοια προϊόντα της υλικής φύσης έχουμε στην κατοχή μας τόσο περισσότερες πιθανότητες έχουμε για πνευματική πρόοδο.

Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας δεν έχει άμεση σχέση με υλικές δραστηριότητες. Όλα τα έργα Του, τα οποία φανερώνονται ακόμα και σε αυτόν τον υλικό κόσμο, είναι πνευματικά και χωρίς έλξη για τις καταστάσεις της υλικής φύσης. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει ότι όλα τα έργα Του, ακόμα και η εμφάνισή Του στον υλικό κόσμο και η εξαφάνισή Του, είναι υπερβατικά και όποιος το γνωρίζει αυτό τέλεια δεν θα ξαναγεννηθεί σε αυτόν τον υλικό κόσμο, αλλά θα επιστρέψει στη Θεότητα.

Η υλική αρρώστια οφείλεται στον πόθο για την υλική φύση και στην επιθυμία να της επιβληθούμε. Ο πόθος αυτός οφείλεται στην αλληλεπίδραση των τριών καταστάσεων της φύσης. Ούτε ο Κύριος ούτε οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του είναι προσκολλημένοι σε μία τόσο ψεύτικη απόλαυση. Γι' αυτό ο Κύριος και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του ονομάζονται *νιβριττα-γκουνα-βριττι*. Ο τέλειος *νιβριττα-γκουνα-βριττι* είναι ο Υπέρτατος Κύριος, επειδή δεν ελκύεται ποτέ από τις καταστάσεις της υλικής φύσης, ενώ τα ζωντανά όντα έχουν αυτή την τάση. Ορισμένα από αυτά βρίσκονται παγιδευμένα από την παραπλανητική έλξη της υλικής φύσης.

Επειδή ο Κύριος είναι η περιουσία των αφοσιωμένων υπηρετών και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι η περιουσία του Κυρίου αμοιβαία, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι σίγουρα υπερβατικοί ως προς τις καταστάσεις της υλικής φύσης. Αυτό αποτελεί φυσιολογικό συμπέρασμα. Τέτοιοι ανόθευτοι αφοσιωμένοι υπηρέτες διακρίνονται από τους νοθευμένους αφοσιωμένους υπηρέτες, οι οποίοι πλησιάζουν τον Κύριο για να τους μετριάσει τα βάσανα και τη φτώχεια ή από περιέργεια και διάθεση για

θεωρίες. Ο Κύριος και οι ανόθευτοι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του είναι δεμένοι μεταξύ τους με τρόπο υπερβατικό. Με άλλους, ο Κύριος δεν έχει τίποτε να ανταποδώσει και γι' αυτό ονομάζεται *ατμαραμα*, αυτοϊκανοποιημένος. Και μιας που είναι αυτοϊκανοποιημένος, είναι ο άρχοντας όλων των μονιστών, που αποζητούν τη συγχώνευση μέσα στην ύπαρξη του Κυρίου. Οι μονιστές αυτοί συγχωνεύονται μέσα στην προσωπική λάμψη του Κυρίου, η οποία ονομάζεται *μπραματζιοτι*, όμως οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του εισχωρούν μέσα στις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου, οι οποίες δεν πρέπει ποτέ να γίνονται εσφαλμένα αντιληπτές ως υλικές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*μανιε τβαμ καλαμ ισαναμ
αναντι-νινταναμ βιμπουμ
σαμαμ τσαρανταμ σαρβατρα
μπουταναμ γιαν μιταχ καλιχ*

μανιε: θεωρώ – *τβαμ*: Εσένα Κύριε – *καλαμ*: τον αιώνιο χρόνο – *ισαναμ*: τον Υπέρτατο Κύριο – *αναντι-νινταναμ*: χωρίς αρχή και τέλος – *βιμπουμ*: που διαποτίζει τα πάντα – *σαμαμ*: εξίσου ευσπλαχνικό – *τσαρανταμ*: που μοιράζει – *σαρβατρα*: παντού – *μπουταναμ*: των ζωντανών όντων – *γιατ μιταχ*: από επαφή – *καλιχ*: διχογνωμία.

Κυρίε μου, πιστεύω πως Εσύ είσαι ο αιώνιος χρόνος, ο υπέρτατος κυρίαρχος, ο χωρίς αρχή και τέλος. Αυτός που διαποτίζει τα πάντα και μοιράζει εξίσου το έλεός Του παντού. Η διχόνοια των ζωντανών όντων οφείλεται στις αμοιβαίες κοινωνικές επαφές.

Η Κούντι ντέβι γνώριζε ότι ο Κρίσνα δεν ήταν ούτε ανηψιός της ούτε συνηθισμένο μέλος της πατρικής της οικογένειας. Γνώριζε πολύ καλά ότι ο Κρίσνα είναι ο αρχέγονος Κύριος, που ζει μέσα στην καρδιά όλων ως Υπέρτατη Ψυχή, Παραμάτμα. Ένα άλλο όνομα του γνωρίσματος Παραμάτμα του Κυρίου είναι ο *καλα*, ο αιώνιος χρόνος. Ο αιώνιος χρόνος

είναι ο μάρτυρας κάθε δράσης μας, καλής ή κακής και έτσι η επακόλουθη αντίδραση προκαθορίζεται από αυτόν. Δεν ωφελεί να λέμε ότι δεν γνωρίζουμε γιατί και για ποιον λόγο υποφέρουμε. Εμείς μπορεί να έχουμε ξεχάσει το αδίκημα για το οποίο τώρα υποφέρουμε, πρέπει όμως να θυμόμαστε ότι η Υπέρτατη Ψυχή είναι ο σταθερός μας σύντροφος και επομένως γνωρίζει τα πάντα, περασμένα, τωρινά και μελλοντικά. Και επειδή το γνώρισμα Παραμάτμα του Κυρίου Κρίσνα προκαθορίζει κάθε δράση και κάθε αντίδραση, είναι και ο υπέρτατος κυρίαρχος. Δίχως την έγκρισή Του ούτε ένα χορταράκι δεν μπορεί να κινηθεί. Στα ζωντανά όντα παρέχεται τόση ελευθερία όση τους αξίζει και η κακή χρήση αυτής της ελευθερίας είναι η αιτία της δυστυχίας τους. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν κάνουν κακή χρήση της ελευθερίας τους και γι' αυτό είναι καλοί γιοι του Κυρίου. Οι υπόλοιποι, όσοι κάνουν κακή χρήση της ελευθερίας τους, αντιμετωπίζουν συμφορές, προκαθορισμένες από τον αιώνιο *καλα*. Ο *καλα* προσφέρει στις υποκείμενες σε όρους ψυχές και ευτυχία και δυστυχία. Είναι όλα προκαθορισμένα από τον αιώνιο χρόνο. Όπως ακριβώς έρχονται συμφορές που δεν αποζητήσαμε, έτσι μπορεί να έρθει και ευτυχία, χωρίς ούτε γι' αυτήν να ερωτηθούμε, επειδή είναι όλα προκαθορισμένα από τον *καλα*. Επομένως, κανείς δεν είναι ούτε εχθρός ούτε φίλος του Κυρίου. Ο καθένας υποφέρει και απολαμβάνει το αποτέλεσμα του δικού του πεπρωμένου. Το πεπρωμένο αυτό δημιουργείται από τα ζωντανά όντα στην πορεία των αμοιβαίων κοινωνικών σχέσεων. Εδώ όλοι θέλουν να κυριαρχήσουν στην υλική φύση και έτσι όλοι δημιουργούν το δικό τους πεπρωμένο με την επίβλεψη του Υπερτάτου Κυρίου. Διαποτίζει τα πάντα και συνεπώς, μπορεί να βλέπει τις πράξεις όλων. Και επειδή ο Κύριος δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος, είναι γνωστός και ως αιώνιος χρόνος, *καλα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

να βεντα καστσιντ μπαγκαβαμς τσικισιταμ

ταβεχαμανασια νριναμ βινταμμπαναμ

να γιασια καστσιντ νταγιτο 'στι καρχιτσιντ

ντβεσιας τσα γιασμιν βισαμα ματιρ νριναμ

να: δεν – βεντα: γνωρίζει – καστσιτ: κανένας – μπαγκαβαν: ω Κύριε – τσικρισιταμ: τις διασκεδάσεις – ταβα: Εσού – ιχαμανασια: σαν των ανθρώπων του κόσμου – νριναμ: των ανθρώπων γενικά – βινταμμπαναμ: παραπλανητικές – να: ποτέ – γιασια: Αυτού – καστσιτ: κανένας – νταγιταχ: αντικείμενο ιδιαίτερης εύνοιας – ασι: υπάρχει – καρχιτσιτ: οπουδήποτε – ντβεσιαχ: αντικείμενο φθόνου – τσα: και – γιασμιν: σε Αυτόν – βισαμα: μεροληψία – ματιχ: αντίληψη – νριναμ: των ανθρώπων.

Ω Κύριε, κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τις υπερβατικές διασκεδάσεις Σου, που μοιάζουν με ανθρώπινες και τόσο μας εξαπατούν. Δεν δείχνεις ποτέ ούτε εύνοια ούτε φθόνο· οι άνθρωποι απλώς φαντάζονται ότι μεροληπτείς.

Το έλεος του Κυρίου στις πεσμένες ψυχές μοιράζεται ισομερώς. Για τον Κύριο, κανένας δεν αποτελεί ιδιαίτερο αντικείμενο εχθρότητας. Η αντίληψη του Προσώπου της Θεότητας ως ανθρώπινου όντος είναι παραπλανητική. Οι διασκεδάσεις Του φαίνονται ολόιδιες με τις διασκεδάσεις των ανθρώπων, αλλά στην πραγματικότητα είναι υπερβατικές και χωρίς ίχνος υλικής μίανσης. Έχει αναμφισβήτητα τη φήμη ότι μεροληπτεί με τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, αλλά στην πραγματικότητα δεν μεροληπτεί ποτέ, ακριβώς όπως δεν μεροληπτεί ποτέ με κανέναν ο ήλιος. Μερικές φορές, με την αξιοποίηση των ακτίνων του ήλιου, ακόμα και οι πέτρες αποκτούν αξία, ενώ αντίθετα, ένας τυφλός δεν μπορεί να δει τον ήλιο, ακόμα και αν φωτίζεται άπλετα από τις ακτίνες του. Σκοτάδι και φως είναι δύο αντίθετες έννοιες, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο ήλιος μεροληπτεί όταν μοιράζει τις ακτίνες του. Οι ακτίνες του ήλιου είναι διαθέσιμες σε όλους, διαφέρει όμως η χωρητικότητα του δοχείου, δηλαδή η δεκτικότητα του αποδέκτη. Οι ανόητοι πιστεύουν πως η υπηρεσία αφοσίωσης αποτελεί απόπειρα κολακείας του Κυρίου για την απόσπαση ιδιαίτερης εύνοιας. Η αλήθεια είναι ότι οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες, οι οποίοι υπηρετούν του Κυρίου με υπερβατική αγάπη, δεν αποτελούν εμπορική κοινότητα. Ένας εμπορικός οίκος προσφέρει υπηρεσίες για ορισμένα ανταλλάγματα. Όμως ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν υπηρετεί τον Κύριο για ανταλλάγματα και γι' αυτό τον περιμένει όλο το έλεος του Κυρίου. Άνθρωποι βασανισμένοι και φτωχοί, πρόσωπα περίεργα ή φιλόσοφοι συνδέονται προσωρινά με τον Κύριο για να εξυπηρετήσουν έναν συγκεκριμένο σκοπό. Όταν ο σκοπός αυτός εξυπηρετηθεί, παύει και η σχέση τους με τον Κύριο. Ο βασανισμένος, αν

είναι λίγο ευσεβής, προσεύχεται στον Κύριο για την αποκατάστασή του. Αλλά στις πιο πολλές περιπτώσεις, αμέσως μόλις συνέλθει, αυτός ο βασανισμένος δεν νοιάζεται πλέον να διατηρήσει κάποια επαφή με τον Κύριο. Το έλεος του Κυρίου τον περιμένει, αυτός όμως είναι απρόθυμος να το δεχθεί. Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα σε έναν αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη και σε έναν νοθευμένο αφοσιωμένο υπηρέτη. Όσοι είναι τελείως αντίθετοι στην υπηρεσία του Κυρίου θεωρούνται ότι βρίσκονται σε μαύρο σκοτάδι, όσοι ζητούν την εύνοια του Κυρίου μόνο την ώρα της ανάγκης δέχονται μέρος του ελέους του Κυρίου και όσοι είναι εκατό τοις εκατό αφοσιωμένοι στην υπηρεσία του Κυρίου δέχονται το πλήρες έλεός Του. Οι διαφορές αυτές στη λήψη του ελέους του Κυρίου έχουν σχέση με τους παραλήπτες και όχι με μεροληψία του πολυεύσπλαχνου Κυρίου.

Όταν ο Κύριος κατεβαίνει σε αυτόν τον υλικό κόσμο μέσω της πολυεύσπλαχνης ενέργειάς Του παίζει σαν άνθρωπος και γι' αυτό φαίνεται ότι ο Κύριος είναι μεροληπτικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, πράγμα όμως που δεν είναι αλήθεια. Παρά τη φαινομενική αυτή εκδήλωση μεροληψίας, το έλεός Του μοιράζεται ισομερώς. Όλοι όσοι πέθαναν μπροστά στον Κύριο στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα σώθηκαν, παρά το γεγονός ότι δεν είχαν τις απαραίτητες προϋποθέσεις, γιατί όταν ο θάνατος έρχεται μπροστά στον Κύριο καθαρίζει την ψυχή που φεύγει από τις συνέπειες όλων των αμαρτιών και γι' αυτό ο άνθρωπος που πεθαίνει αποκτά μια θέση κάπου στον υπερβατικό κόσμο. Οποσδήποτε, αν κάποιος εκτεθεί στις ακτίνες του ήλιου είναι σίγουρο ότι θα έχει την ωφέλεια που επιδιώκει, και από τη θερμότητα και από τις υπεριώδεις ακτίνες. Επομένως, το συμπέρασμα είναι ότι ο Κύριος δεν μεροληπτεί ποτέ. Είναι λάθος για τους ανθρώπους να πιστεύουν πως είναι μεροληπτικός.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

τζανμα καρμα τσα βισβατμανν

ατζασιακαρτουρ ατμαναχ

τιριαν-νρισισου γιανταχσου

ταντ ατιαντα-βινταμμπαναμ

τζανμα: γέννηση – καρμα: δράση – τσα: και – βισβα-ατμαν: ω ψυχή του σύμπαντος – ατζασια: του αγέννητου – ακαρτουχ: του αδρανούς – ατμαναχ: της ζωτικής ενέργειας – τιριακ: ζώο – νρι: άνθρωπος – ρισισου: στους σοφούς – γιανταχσου: στο νερό – τατ: εκείνο – ατιαντα: πραγματικό – βινταμμπαναμ: που προκαλεί σύγχυση.

Ω ψυχή του σύμπαντος! Είσαι αδρανής και όμως δρας· είσαι η ζωτική ενέργεια και ο αγέννητος και όμως γεννιέσαι και κατεβαίνεις ανάμεσα στους ανθρώπους, τα ζώα, τα υδρόβια και τους σοφούς. Αληθινά, αυτό προκαλεί σύγχυση.

Οι υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου δεν προκαλούν μόνο σύγχυση, αλλά είναι επίσης φαινομενικά αντιφατικές. Με άλλα λόγια, είναι όλες ασύλληπτες για την περιορισμένη δύναμη σκέψης των ανθρώπινων όντων. Ο Κύριος είναι η πανίσχυρη Υπέρτατη Ψυχή κάθε ύπαρξης και όμως εμφανίζεται με τη μορφή αγριόχοιρου στα ζώα, με τη μορφή ανθρώπου ως Ράμα, Κρίσνα, κλπ., με τη μορφή ενός *ρισι* όπως ο Ναράγιανα και με τη μορφή υδρόβιου οργανισμού όπως ένα ψάρι. Και όμως, λέγεται πως είναι αγέννητος και πως δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα. Στο *σρουτι μαντρα* αναφέρεται ότι το υπέρτατο *μπραμαν* δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα. Κανείς δεν είναι ίσος Του ή μεγαλύτερος από Αυτόν. Διαθέτει πολλαπλές ενέργειες και τα εκτελεί όλα στην εντέλεια μέσω αυτόματης γνώσης, δύναμης και δράσης. Όλες αυτές οι αναφορές αποδεικνύουν χωρίς καμμία αμφιβολία ότι η δράση, οι μορφές και τα έργα του Κυρίου είναι όλα ασύλληπτα για την περιορισμένη δύναμη της σκέψης μας και επειδή είναι ασύλληπτα ισχυρός, τα πάντα είναι δυνατά γι' Αυτόν. Συνεπώς, κανείς δεν μπορεί να Τον υπολογίσει με ακρίβεια. Κάθε πράξη του Κυρίου προκαλεί αμηχανία στον κοινό άνθρωπο. Δεν μπορεί να γίνει κατανοητός με τη βεδική γνώση, μπορεί όμως να γίνει εύκολα κατανοητός από τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες, επειδή είναι στενά δεμένοι μαζί Του. Γι' αυτό οι αφοσιωμένοι υπηρέτες γνωρίζουν ότι αν και εμφανίζεται ανάμεσα στα ζώα, δεν είναι ούτε ζώο ούτε άνθρωπος, ούτε *ρισι* ούτε ψάρι. Είναι ο Υπέρτατος Κύριος αιωνίως και σε κάθε περίπτωση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*γκοπι ανταντε τβαγι κριταγκασι νταμα ταβαντ
για τε ντασασρου-καλιλαντζανα-σαμπραμακσαμ
βακτραμ νινιγια μπαγια-μπαβαναγια σιτασια
σα μαμ βιμοχαγιατι μπιρ απι γιαντ μπιμπετι*

γκοπι: η βοσκοπούλα (η Γιασόντα) – *ανταντε*: πήρε – *τβαγι*: στο δικό Σου – *κριταγκασι*: κάνοντας αταξίες (σπάζοντας το δοχείο με το βούτυρο) – *νταμα*: σκοινί – *ταβατ*: τότε – *για*: εκείνο το οποίο – *τε*: Εσού – *ντασα*: κατάσταση – *ασρου-καλιλα*: πλημμυρισμένος με δάκρυα – *αντζανα*: αλοιφή – *σαμπραμα*: αναστατωμένα – *ακσαμ*: μάτια – *βακτραμ*: πρόσωπο – *νινιγια*: προς τα κάτω – *μπαγια-μπαβαναγια*: φοβισμένος – *σιτασια*: για την κατάσταση – *σα*: εκείνο – *μαμ*: εμένα – *βιμοχαγιατι*: φέρνει αμηχανία – *μπιχ απι*: ακόμα και ο ίδιος ο φόβος – *γιατ*: τον οποίον – *μπιμπετι*: φοβάται.

Αγαπημένε μου Κρίσνα, όταν κάποτε έκανες μια αταξία,, η Γιασόντα πήρε ένα σκοινί για να Σε δέσει και τα ταραγμένα μάτια Σου πλημμύρισαν με δάκρυα που ξέπλυναν το πρόσωπό Σου. Και παρόλο που ο ίδιος ο φόβος Σε φοβάται, φοβήθηκες. Αυτό μου φέρνει αμηχανία και σύγχυση.

Εδώ προσφέρεται άλλη μία εξήγηση για τη σύγχυση που προκαλούν οι διασκεδάσεις του Υπερτάτου Κυρίου. Όπως εξηγήθηκε ήδη, ο Υπέρτατος Κύριος είναι Υπέρτατος σε κάθε περίπτωση. Εδώ έχουμε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα του Κυρίου, που ενώ είναι Υπέρτατος, είναι ταυτόχρονα παιχνίδι του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη Του. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Τον υπηρετεί από ανόθευτη αγάπη και μόνο και ενώ εκτελεί με αφοσίωση την υπηρεσία του, ξεχνά τη θέση του Υπερτάτου Κυρίου. Και ο Υπέρτατος Κύριος χαίρεται την υπηρεσία αγάπης των αφοσιωμένων υπηρέτων του περισσότερο, όταν αυτή Του προσφέρεται αυθόρμητα, από αγνή στοργή, χωρίς να έχει να κάνει με δέος και θαυμασμό. Γενικά ο Κύριος λατρεύεται από τους αφοσιωμένους υπηρέτες με διάθεση ευλαβική, χαίρεται όμως ιδιαίτερα όταν ο αφοσιωμένος υπηρέτης, από αγνή στοργή και αγάπη, Τον θεωρεί λιγότερο σημαντικό από τον εαυτό του. Οι διασκεδάσεις του Κυρίου στον αρχέγονο τόπο της Γκολόκα Βρινντάβανα γίνονται με αυτό το πνεύμα. Οι φίλοι του

Κρίσνα Τον θεωρούν έναν από αυτούς. Δεν Τον αντιμετωπίζουν ευλαβικά. Οι γονείς του Κυρίου (που είναι όλοι τους αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες) Τον θεωρούν απλώς ένα παιδί. Ο Κύριος δέχεται τις τιμωρίες που Του επιβάλλουν οι γονείς Του ή τα παράπονα που Του κάνουν οι μνηστές Του με περισσότερη χαρά από όση τους βεδικούς ύμνους. Όταν ο Κύριος Κρίσνα βρισκόταν σε αυτόν τον υλικό κόσμο αποκαλύπτοντας τις αιώνιες διασκεδάσεις Του στον υπερβατικό κόσμο της Γκολόκα Βρινντάβανα για να προσελκύσει τους ανθρώπους, φανέρωσε μια εικόνα μοναδικής υποταγής στη θετή Του μητέρα, τη Γιασόντα. Με τα φυσιολογικά παιδιάστικα καμώματά Του, ο Κύριος κατέστρεφε το αποθηκευμένο βούτυρο της μητέρας Γιασόντα, σπάζοντας τα δοχεία και μοιράζοντας το βούτυρο στους φίλους Του, μα και στις ονομαστές μαϊμούδες της Βρινντάβανα, που εκμεταλλεύονταν την απλοχεριά του Κυρίου. Η μητέρα Γιασόντα το πρόσεξε και από την αγνή αγάπη της θέλησε να κάνει τάχα ότι τιμωρεί το υπερβατικό παιδί της. Πήρε, λοιπόν, ένα σκοινί και απείλησε τον Κύριο ότι θα Τον δέσει, όπως θα γινόταν και σε ένα οποιοδήποτε σπιτικό. Βλέποντας το σκοινί στα χέρια της μητέρας Γιασόντα, ο Κύριος έσκυψε το κεφάλι και άρχισε να κλαίει σαν ένα παιδάκι. Στα μάγουλά Του κύλησαν δάκρυα που ξέπλυναν τη μαύρη αλοιφή που είχε γύρω από τα όμορφα μάτια Του. Η Κούντι ντέβι λατρεύει αυτή την εικόνα του Κυρίου, επειδή έχει επίγνωση της υπέρτατης θέσης Του. Συχνά Τον φοβάται ο ίδιος ο φόβος, Αυτός όμως φοβάται τη μητέρα Του, που ήθελε να Τον τιμωρήσει με έναν πολύ κοινό τρόπο. Η Κούντι είχε επίγνωση της υψηλής θέσης του Κρίσνα, ενώ η Γιασόντα όχι. Γι' αυτό η θέση της Γιασόντα ήταν ανώτερη από τη θέση της Κούντι. Η μητέρα Γιασόντα είχε τον Κύριο για παιδί της και ο Κύριος την έκανε να ξεχάσει τελείως πως το παιδί της ήταν ο Ίδιος ο Κύριος. Αν η μητέρα Γιασόντα είχε επίγνωση της υψηλής θέσης του Κυρίου, σίγουρα θα είχε διστάσει να Τον τιμωρήσει. Ο Κύριος όμως την είχε κάνει να ξεχάσει αυτή την κατάσταση, επειδή ήθελε να κάνει μία ολοκληρωμένη χειρονομία παιδικότητας στη στοργική Γιασόντα. Αυτή η ανταλλαγή αγάπης ανάμεσα σε μάνα και γιο έγινε με έναν τρόπο φυσικό και η Κούντι, με τη θύμηση της σκηνης, βρέθηκε σε σύγχυση και δεν είχε παρά να εγκωμιάσει αυτή την υπερβατική νυκτική αγάπη. Εμμέσως, εγκωμιάζεται η μητέρα Γιασόντα για τη μοναδική της θέση αγάπης, γιατί μπορούσε να εξουσιάζει ακόμα και τον παντοδύναμο Κύριο, αφού ήταν το αγαπημένο της παιδί.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*κετσιντ αχουρ ατζαμ τζαταμ
πουνια-σλοκασια κιρταγιε
γιαντοχ πριγιασιανβαβαγιε
μαλαγιασιεβα τσαννταναμ*

*κετσιτ: κάποιος – αχουχ: λέει – ατζαμ: ο αγέννητος – τζαταμ: γεννιέται –
πουνια-σλοκασια: των μεγάλων ευσεβών βασιλέων – κιρταγιε: για να
δοξαστούν – γιαντοχ: του Βασιλιά Γιάντου – πριγιασια: του αγαπημένου –
ανβαβαγιε: στην οικογένεια – μαλαγιασια: οι λόφοι Μαλάγια – ιβα: όπως
– τσαννταναμ: σανδαλόξυλο.*

Κάποιοι λένε πως ο Αγέννητος γεννιέται για να δοξαστούν οι ευλαβικοί βασιλιάδες και άλλοι πάλι λένε ότι γεννιέται για να ευχαριστήσει τον Βασιλιά Γιάντου, έναν από του πιο αγαπημένους Σου αφοσιωμένους υπηρέτες. Εμφανίζεσαι στην οικογένειά του, όπως το σανδαλόξυλο εμφανίζεται στους λόφους Μαλάγια.

Επειδή η εμφάνιση του Κυρίου στον υλικό κόσμο προκαλεί σύγχυση, υπάρχουν διαφορετικές γνώμες για τη γέννηση του Αγέννητου. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει ότι γεννιέται στον υλικό κόσμο, παρόλο που είναι ο Κύριος κάθε δημιουργίας και είναι αγέννητος. Δεν μπορεί, λοιπόν, να υπάρξει καμία αντίρρηση για τη γέννηση του Αγέννητου, επειδή ο Ίδιος βεβαιώνει αυτή την αλήθεια. Υπάρχουν όμως διαφορετικές γνώμες ως προς το γιατί γεννιέται. Και αυτό επίσης εξηγείται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Εμφανίζεται μέσω της δικής Του εσωτερικής δύναμης για να επανεδραιώσει τις αρχές της θρησκείας, να προστατέψει τους ευσεβείς και να καταστρέψει τους ασεβείς. Αυτός είναι ο λόγος της εμφάνισης του Αγέννητου. Παρ' όλα αυτά, λέγεται ότι ο Κύριος έρχεται για να δοξάσει τον ευσεβή Βασιλιά Γιουντιστίρα. Οπωσδήποτε, ο Κύριος Σρι Κρίσνα ήθελε να εδραιώσει το βασίλειο των Πάννταβα για το καλό όλου του κόσμου. Όταν κυβερνά ένας ευσεβής βασιλιάς, οι άνθρωποι είναι ευτυχισμένοι. Όταν ο κυβερνήτης είναι ασεβής, οι άνθρωποι είναι δυστυχισμένοι. Στην εποχή του Κάλι, οι κυβερνήτες είναι στις περισσότερες περιπτώσεις ασεβείς και γι' αυτό οι πολίτες είναι διαρκώς

δυστυχισμένοι. Στην περίπτωση όμως της δημοκρατίας, οι ανευλαβείς πολίτες εκλέγουν οι ίδιοι τον εκπρόσωπό τους που θα τους κυβερνήσει και επομένως, δεν μπορούν να μεμφθούν κανέναν για τη δυστυχία τους. Και ο Μαχαράζα Νάλα ήταν επίσης πασίγνωστος ως μέγας ευσεβής βασιλιάς, δεν είχε όμως κανέναν δεσμό με τον Κύριο Κρίσνα. Γι' αυτό ο Κύριος Κρίσνα δόξασε τον Βασιλιά Γιουντιστίρα. Είχε δοξάσει επίσης τον Βασιλιά Γιάντου, επιλέγοντας να γεννηθεί στην οικογένειά του. Είναι γνωστός ως Γιάνταβα, Γιαντουβίρα, Γιαντουνάνντανα, κλπ., μολονότι ο Κύριος είναι πάντα ανεξάρτητος από τέτοιου είδους δεσμεύσεις. Είναι ακριβώς σαν το σανδαλόξυλο που φυτρώνει στους λόφους Μαλάγια. Τα δέντρα μπορούν να φυτρώσουν σε οποιονδήποτε τόπο, επειδή όμως τα σανδαλόδεντρα φυτρώνουν κυρίως στην περιοχή των λόφων Μαλάγια, το όνομα σανδαλόξυλο και οι λόφοι Μαλάγια είναι αλληλένδετα. Συνεπώς, το συμπέρασμα είναι ότι ο Κύριος είναι πάντα αγέννητος όπως ο ήλιος, αλλά παρ' όλα αυτά εμφανίζεται, όπως ο ήλιος ανατέλλει στον ανατολικό ορίζοντα. Και όπως ο ήλιος δεν είναι ποτέ ο ήλιος του ανατολικού ορίζοντα, έτσι και ο Κύριος δεν είναι γιος κανενός, αλλά πατέρα όλων όσων υπάρχουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

απαρε βασουντεβασια

ντεβακιαμ γιατσιτο 'μπιαγκατ

ατζας τβαμ ασια κσεμαγια

βανταγια τσα σουρα-ντβισαμ

απαρε: άλλοι – *βασουντεβασια*: του Βασουντέβα – *ντεβακιαμ*: της Ντεβάκι – *γιατσιταχ*: κάποιος για τον οποίον προσευχήθηκαν – *αμπιαγκατ*: γεννήθηκε – *ατζαχ*: αγέννητος – *τβαμ*: είσαι – *ασια*: εκείνου – *κσεμαγια*: για το καλό – *βανταγια*: για να σκοτώσεις – *τσα*: και – *σουρα-ντβισαμ*: εκείνων που φθονούν τους ημίθεους.

Άλλοι λένε πως επειδή ο Βασουντέβα και η Ντεβάκι προσευχήθηκαν για Σένα, γεννήθηκες ως γιος τους. Είσαι δίχως αμφιβολία αγέννητος

και όμως γεννιέσαι για το καλό τους και για να σκοτώσεις όσους φθονούν τους ημίθεους.

Λέγεται ακόμα ότι ο Βασουντέβα και η Ντεβάκι, στην προηγούμενη γέννησή τους ως Σούταπα και Πρίσινι, υποβλήθηκαν σε οδυνηρές κακουχίες για να αποκτήσουν τον Κύριο ως γιο τους και ως αποτέλεσμα αυτού του ασκητισμού, ο Κύριος φανερώθηκε ως γιος τους. Είχε ήδη αναφερθεί στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι ο Κύριος εμφανίζεται για το καλό όλων των ανθρώπων του κόσμου και για να συντρίψει τους *ασουρα*, τους άθεους υλιστές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*μπααραβαταραναγιανιε
μπουβο ναβα ιβονταντω
σινταντια μπουρι-μπαρενα
τζατο χι ατμα-μπουβαρτιταχ*

μπααρα-αβαταραναγια: για να ελαττώσεις το βαρύ φορτίο του κόσμου - *ανιε*: άλλοι - *μπουβαχ*: του κόσμου - *ναβαχ*: καράβι - *ιβα*: όπως - *ουνταντω*: στη θάλασσα - *σινταντιαχ*: θλιμμένος - *μπουρι*: εξαιρετικά - *μπαρενα*: από το βάρος - *τζαταχ*: γεννήθηκες - *χι*: οπωσδήποτε - *ατμα-μπουβα*: από τον Μπράμα - *αρτιταχ*: κάποιος για τον οποίον προσευχήθηκαν.

Άλλοι λένε πως επειδή ο κόσμος είναι παραφορτωμένος σαν ένα καράβι στη θάλασσα, η πίκρα είναι πολλή και πως ο Μπράμα, ο γιος Σου, προσευχήθηκε για Σένα και έτσι παρουσιάστηκε για να λιγοστέψεις τα βάσανα του κόσμου.

Ο Μπράμα, το πρώτο ζωντανό ον, που γεννήθηκε αμέσως μετά τη δημιουργία, είναι ο άμεσος γιος του Ναράγιανα. Ο Ναράγιανα, ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου, πρώτα απ' όλα εισήλθε στο υλικό σύμπαν.

Χωρίς πνευματική επαφή, η ύλη δεν μπορεί να δημιουργήσει. Αυτός ο κανόνας ακολουθήθηκε από την αρχή της δημιουργίας. Το Υπέρτατο Πνεύμα εισχώρησε στο σύμπαν και το πρώτο ζωντανό ον, ο Μπράμα, γεννήθηκε πάνω σε ένα λουλούδι λωτού που φύτρωσε από την υπερβατική κοιλιά του Βίσνου. Γι' αυτό ο Βίσνου είναι γνωστός ως Παντμανάμπα. Ο Μπράμα είναι γνωστός ως *ατμα-μπου*, επειδή γεννήθηκε κατευθείαν από τον πατέρα, χωρίς καμία ανάμιξη της μητέρας Λακσμίτζι. Η Λακσμίτζι ήταν παρούσα κοντά στον Ναράγιανα υπηρετώντας τον Κύριο και εντούτοις, χωρίς επαφή με τη Λακσμίτζι, ο Ναράγιανα γέννησε τον Μπράμα. Τέτοια είναι η παντοδυναμία του Κυρίου. Όποιος θεωρεί ανοήτως τον Ναράγιανα σαν τα άλλα ζωντανά όντα θα πρέπει να διδαχθεί από αυτό. Ο Ναράγιανα δεν είναι ένα συνηθισμένο ζωντανό ον. Είναι το Ίδιο το Πρόσωπο της Θεότητας και έχει όλες τις δυνάμεις όλων των αισθήσεων σε όλα τα μέρη του υπερβατικού σώματός Του. Ένα κοινό ζωντανό ον γεννά παιδιά με τη σεξουαλική πράξη· δεν έχει άλλο τρόπο να γεννήσει παιδιά εκτός από αυτόν που του έχει οριστεί. Όμως ο Ναράγιανα, όντας παντοδύναμος, δεν δεσμεύεται από καμία κατάσταση ενέργειας. Είναι πλήρης και ελεύθερος να κάνει με τις διάφορες δυνάμεις Του οτιδήποτε και τα πάντα, πολύ εύκολα και τέλεια. Ο Μπράμα, λοιπόν, είναι απευθείας ο γιος του πατέρα· δεν μπήκε στη μήτρα της μητέρας. Γι' αυτό είναι γνωστός ως *ατμα-μπου*. Ο Μπράμα αυτός είναι υπεύθυνος για περαιτέρω δημιουργίες μέσα στο σύμπαν, επινοημένες δευτερογενώς με τη δύναμη του Παντοδύναμου. Μέσα στο φωτεινό δακτύλιο του σύμπαντος υπάρχει ένας υπερβατικός πλανήτης, γνωστός ως Σβεταντρίπα, που είναι ο τόπος του Κσιροντακασάγι Βίσνου, του γνωρίσματος Παραμάτμα του Υπερτάτου Κυρίου. Όποτε υπάρχει στο σύμπαν κάποιο πρόβλημα που δεν μπορεί να λυθεί από τους διευθύνοντες ημίθεους, αυτοί πηγαίνουν στον Μπραμάτζι για να το λύσει και αν δεν μπορεί να το λύσει ούτε ο Μπραμάτζι, τότε αυτός συμβουλευέται τον Κσιροντακασάγι Βίσνου και προσεύχεται για να ενσαρκωθεί και να λύσει το πρόβλημα. Ένα τέτοιο πρόβλημα παρουσιάστηκε όταν ο Κάμσα και κάποιοι άλλοι κυβερνούσαν τη γη και η γη παραφορτώθηκε από τα εγκλήματα των *ασουρα*. Ο Μπραμάτζι, μαζί με άλλους ημίθεους, προσευχήθηκε στην ακτή του Ωκεανού Κσιροντάκα και εκεί ειδοποιήθηκαν για την κάθοδο του Κρίσνα ως γιου του Βασουντέβα και της Ντεβάκι. Γι' αυτό μερικοί άνθρωποι λένε πως ο Κύριος εμφανίστηκε χάρη στις προσευχές του Μπραμάτζι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

μπαβε 'σμιν κλισιαμαναμαμ

αβιντια-καμα-καρμαμπιχ

σραβανα-σμαραναρχανι

καρισιανν ιτι κετσανα

μπαβε: στην υλική δημιουργία – *κλισια-μαναμαμ:* όσων υποφέρουν – *αβιντια:* από την άγνοια – *καμα:* επιθυμία – *καρμαμπιχ:* από εργασία που έχει υλικά κίνητρα – *σραβανα:* ακούγοντας – *σμαρανα:* ενθουμούμενοι – *αρχανι:* λατρεύοντας – *καρισιαν:* ίσως κάνουν – *ιτι:* έτσι – *κετσανα:* άλλοι.

Και ακόμα, άλλοι λένε ότι εμφανίστηκες για να ζωογονήσεις την υπηρεσία αφοσίωσης του ακούσματος, της θύμησης και της λατρείας, μήπως οι δέσμιες της ύλης ψυχές, που υποφέρουν από μεγάλους πόνους, επωφεληθούν και κερδίσουν την ελευθερία τους.

Στη *Σριμαντ Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος βεβαιώνει ότι εμφανίζεται σε κάθε χιλιετία για να επανεδραιώσει τον δρόμο της θρησκείας. Ο δρόμος της θρησκείας είναι φτιαγμένος από τον Υπέρτατο Κύριο. Κανείς δεν μπορεί να κατασκευάσει έναν νέο θρησκευτικό δρόμο, όπως είναι μόδα για ορισμένα φιλόδοξα άτομα. Ο πραγματικός δρόμος της θρησκείας είναι το να δεχθείς του Κύριο ως υπέρτατη εξουσία και έτσι να Τον υπηρετείς με αυθόρμητη αγάπη. Το ζωντανό ον δεν μπορεί παρά να προσφέρει υπηρεσία, επειδή από την καταστατική του θέση είναι φτιαγμένο γι' αυτόν τον σκοπό. Η μοναδική λειτουργία του ζωντανού όντος είναι να προσφέρει υπηρεσία στον Κύριο. Ο Κύριος είναι μέγας και τα ζωντανά όντα είναι υποδεέστερα. Συνεπώς, το χρέος του ζωντανού όντος είναι απλώς να Τον υπηρετεί. Δυστυχώς όμως, τα παραπλανημένα ζωντανά όντα, από παρανόηση και μόνο, γίνονται μέσω της υλικής επιθυμίας υπηρέτες των αισθήσεων. Η επιθυμία αυτή ονομάζεται *αβιντια*, άγνοια. Και εξαιτίας αυτής της επιθυμίας το ζωντανό ον κάνει διάφορα σχέδια για υλικές απολαύσεις, επικεντρωμένες γύρω από μία διαστρεβλωμένη σεξουαλική ζωή. Εμπλέκεται, λοιπόν, στην αλυσίδα της γέννησης και του θανάτου, μεταναστεύοντας σε διάφορα σώματα και σε διάφορους πλανήτες υπό την επίβλεψη του Υπερτάτου Κυρίου. Αν, επομένως, δεν βρίσκεται κάποιος

πέραν των ορίων αυτής της άγνοιας, δεν μπορεί να ελευθερωθεί από τις τρεις δυστυχίες της υλικής ύπαρξης. Αυτός είναι ο νόμος της φύσης.

Αλλά ο Κύριος, χάρη στο αναίτιο έλεός Του, επειδή είναι ευσπλαχνικότερος με τα βασανισμένα ζωντανά όντα από όσο μπορούν να υποθέσουν, εμφανίζεται ενώπιόν τους και αναζωογονεί τις αρχές της υπηρεσίας αφοσίωσης, οι οποίες συνίστανται στο άκουσμα, το ψάλσιμο, τη θύμηση, την υπηρεσία, τη λατρεία, την προσευχή, τη συνεργασία μαζί Του και την υποταγή σε Αυτόν. Η εφαρμογή όλων αυτών των αρχών ή οποιασδήποτε από αυτές μπορεί να βοηθήσει την υποκείμενη σε όρους ψυχή να ξεφύγει από την εμπλοκή στην άγνοια και με αυτόν τον τρόπο να ελευθερωθεί από όλα τα υλικά βάσανα που έχουν δημιουργηθεί από το ζωντανό ον, το παραπλανημένο από την εξωτερική ενέργεια. Αυτό το ιδιαίτερο είδος ελέους το δίνει στα ζωντανά όντα ο Κύριος με τη μορφή του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*σρινβαντι γκαγιαντι γκριναντι αμπικσασαχ
σμαραντι ναννταντι ταβεχιταμ τζαναχ
τα εβα πασιαντι ατσιρενα ταβακαμ
μπαβα-πραβαχοπαραμαμ πανταμμπουτζαμ*

σρινβαντι: ακούν – *γκαγιαντι:* ψάλλουν – *γκριναντι:* παίρνουν – *αμπικσασαχ:* συνεχώς – *σμαραντι:* θυμούνται – *ναννταντι:* βρίσκουν ευχαρίστηση – *ταβα:* Εσού – *ιχιταμ:* δραστηριότητες – *τζαναχ:* οι άνθρωποι γενικά – *τα:* εκείνο – *εβα:* βεβαίως – *πασιαντι:* μπορούν να δουν – *ατσιρενα:* πολύ σύντομα – *ταβακαμ:* τα δικά Σου – *μπαβα-πραβαχα:* η ροή των συνεχών γεννήσεων – *ουπαραμαμ:* η παύση – *παντα-αμπουτζαμ:* τα λωτοειδή πόδια.

Ω Κρίσνα, όσοι ακούν, ψάλλουν και επαναλαμβάνουν συνεχώς τα υπερβατικά Σου έργα ή χαίρονται όταν αυτά τα κάνουν άλλοι βλέπουν σίγουρα τα λωτοειδή Σου πόδια, που μόνο αυτά μπορούν να σταματήσουν την επανάληψη της γέννησης και του θανάτου.

Με την παρούσα υποκείμενη σε όρους όρασή μας δεν μπορούμε να δούμε τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίсна. Για να δει κάποιος τον Κύριο, θα πρέπει να αλλάξει την παρούσα όρασή του με τη διαμόρφωση διαφορετικών συνθηκών ζωής, γεμάτης αυθόρμητη αγάπη για τη Θεότητα. Όταν ο Σρι Κρίсна ήταν παρών αυτοπροσώπως πάνω στη γη, δεν μπορούσαν να Τον δουν όλοι ως Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Υλιστές όπως ο Ράβανα, ο Χιρανακασιπού, ο Κάμσα, ο Τζαράσαντα και ο Σισουπάλα ήταν πολύ διακεκριμένα πρόσωπα, γιατί είχαν αποκτήσει πολλά υλικά εφόδια, ήταν όμως ανίκανοι να εκτιμήσουν την παρουσία του Κυρίου. Επομένως, ακόμα και αν ο Κύριος βρίσκεται μπροστά στα μάτια μας, δεν είναι δυνατό να Τον δούμε, παρά μόνο αν έχουμε την απαραίτητη όραση. Αυτή η απαραίτητη ιδιότητα αναπτύσσεται μόνο με τη μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης, αρχίζοντας με το να ακούμε σχετικά με του Κυρίου από τις σωστές πηγές. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι ένα από τα δημοφιλή έργα, το οποία οι άνθρωποι συνήθως ακούν, ψάλλουν, επαναλαμβάνουν, κλπ., όμως παρά το γεγονός ότι ακούγεται, ψάλλεται, κλπ., μερικές φορές συμβαίνει αυτός που την ακούει, την ψάλλει, κλπ. να μη βλέπει τον Κύριο πρόσωπο με πρόσωπο. Ο λόγος είναι ότι η πρώτη αρχή, το *σραβανα* (άκουσμα), είναι πολύ σημαντική. Αν το άκουσμα γίνεται από τις σωστές πηγές ενεργεί πολύ γρήγορα. Συνήθως όμως οι άνθρωποι ακούνε από μη έγκυρα πρόσωπα. Τέτοια μη έγκυρα πρόσωπα μπορεί να είναι πολύ μορφωμένα βάσει ακαδημαϊκών προσόντων, αλλά επειδή δεν ακολουθούν τις αρχές της υπηρεσίας αφοσίωσης, το να ακούμε από αυτά τα πρόσωπα είναι καθαρό χάσιμο χρόνου. Μερικές φορές, τα κείμενα ερμηνεύονται σύμφωνα με τον συρμό, για να ταιριάξουν με τους σκοπούς των σχολιαστών. Συνεπώς, πρέπει πρώτα να διαλέξει κανείς έναν ικανό και αυθεντικό ομιλητή και μετά να ακούσει από αυτόν. Όταν η μέθοδος του ακούσματος είναι τέλεια και πλήρης οι υπόλοιπες μέθοδοι γίνονται τέλειες αυτομάτως, με τον δικό τους τρόπο.

Υπάρχουν διάφορες υπερβατικές δραστηριότητες του Κυρίου και όλες τους είναι σε θέση να προσφέρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, αρκεί να είναι τέλεια η μέθοδος του ακούσματος. Στην *Μπαγκαβαταμ* οι δραστηριότητες του Κυρίου αρχίζουν από τις σχέσεις Του με τους Πάννταβα. Υπάρχουν πολλές άλλες διασκεδάσεις του Κυρίου σχετικές με τις δοσοληψίες Του με τους *ασουρα* και άλλους. Και στο Δέκατο Άσμα αναφέρονται οι μεγαλειώδεις σχέσεις Του με τις ερωτικές συντρόφους Του, τις *γκοπι*, καθώς και με τις συζύγους Του στην Ντβάρακα. Αφού ο Κύριος είναι απόλυτος, δεν υπάρχουν διαφορές στην υπερβατική φύση της

κάθε σχέσης του Κυρίου. Αλλά ορισμένες φορές οι άνθρωποι, με έναν μη έγκυρο τρόπο ακούσματος, ενδιαφέρονται περισσότερο να ακούσουν για τις σχέσεις Του με τις *γκοπι*. Αυτή η τάση φανερώνει τις λάγνες διαθέσεις του ακροατή και γι' αυτό ο αυθεντικός αφηγητής των σχέσεων του Κυρίου δεν προσφέρεται ποτέ για τέτοιου είδους ακροάσεις. Πρέπει να ακούμε για τον Κύριο με τη σειρά, όπως ισχύει για την *Μπαγκαβαταμ* ή για οποιαδήποτε άλλη ιερή γραφή και αυτό θα βοηθήσει τον ακροατή να τελειοποιηθεί προοδευτικά. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να πιστέψουμε ότι οι σχέσεις του Κυρίου με τους Πάννταβα είναι λιγότερο σημαντικές από τις σχέσεις Του με τις *γκοπι*. Πρέπει να θυμόμαστε πάντα ότι ο Κύριος είναι υπερβατικός ως προς κάθε εγκόσμια προσκόλληση. Σε όλες τις σχέσεις του Κυρίου που αναφέραμε προηγουμένως, σε κάθε περίπτωση ο ήρωας είναι Αυτός και το να ακούμε για Αυτόν ή για τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, δηλαδή για όσους μάχονται για Αυτόν, συμβάλλει στην πνευματική ζωή. Λέγεται ότι οι Βέδες, οι *Πουρανα* και τα λοιπά έργα έχουν γίνει για να ξαναζωντανέψουν τη χαμένη σχέση μας με Αυτόν. Το άκουσμα όλων αυτών των γραφών είναι ουσιώδες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*απι αντια νας τβαμ σβα κριτεχιτα πραμπο
τζιχασαι σβιτ σουχριντο 'νουτζιβιναχ
γιεσαμ να τσανιαντ μπαβαταχ πανταμμπουτζατ
παραγιαναμ ρατζασου γιοτζιταμχασαμ*

απι: εάν – *αντια*: σήμερα – *ναχ*: εμάς – *σβα-κριτα*: εκτέλεσες ο Ίδιος – *ιχιτα*: όλα τα καθήκοντα – *πραμπο*: ω Κύριέ μου – *τζιχασασι*: εγκαταλείποντας – *σβιτ*: πιθανόν – *σουχρινταχ*: στενοί φίλοι – *ανουτζιβιναχ*: που ζουν με το έλεός Του – *γιεσαμ*: του οποίου – *να*: ούτε – *τσα*: και – *ανιατ*: οποιοσδήποτε άλλος – *μπαβαταχ*: Εσού – *παντα-αμμπουτζατ*: από τα λωτοειδή πόδια – *παραγιαναμ*: εξαρτημένοι – *ρατζασου*: στους βασιλείς – *γιοτζιτα*: βρίσκονται σε – *αμχασαμ*: εχθρότητα.

Ω Κύριέ μου, τώρα που Εσύ έχεις εκπληρώσει όλα τα καθήκοντα, τώρα που όλοι οι βασιλιάδες μας εχθρεύονται και ζούμε μόνο χάρη στο

έλεός Σου, μην έχοντας κανέναν άλλον να μας προστατέψει, τώρα μας αφήνεις;

Οι Πάννταβα ήταν εξαιρετικά καλότυχοι, επειδή παρά την καλή τους τύχη ήταν ολοκληρωτικά εξαρτημένοι από το έλεος του Κυρίου. Στον υλικό κόσμο, το να εξαρτάσαι από το έλεος κάποιου άλλου είναι το έσχατο σημάδι κακοτυχίας, αλλά στην περίπτωση της υπερβατικής σχέσης μας με τον Κύριο, όταν μπορούμε να ζούμε εξαρτώμενοι εντελώς από Αυτόν, είναι σημάδι της μεγαλύτερης τύχης. Η υλική αρρώστια οφείλεται στην ιδέα να γίνουμε εντελώς ανεξάρτητοι από τα πάντα. Αλλά η σκληρή υλική φύση δεν μας επιτρέπει να γίνουμε ανεξάρτητοι. Η λανθασμένη απόπειρα να γίνουμε ανεξάρτητοι από τους άτεγκτους νόμους της φύσης είναι γνωστή ως υλική πρόοδος της πειραματικής γνώσης. Όλος ο υλικός κόσμος κινείται πάνω σε αυτή τη λανθασμένη απόπειρα να γίνουμε ανεξάρτητοι από τους νόμους της φύσης. Αρχίζοντας από τον Ράβανα, που ήθελε να φτιάξει μια σκάλα κατευθείαν προς τους πλανήτες του ουρανού, και έως τη σημερινή εποχή, οι άνθρωποι προσπαθούν να υπερνικήσουν τους νόμους της φύσης. Τώρα επιχειρούν να πλησιάσουν μακρινά πλανητικά συστήματα με ηλεκτρονική μηχανική δύναμη. Αλλά ο υψηλότερος στόχος του ανθρώπινου πολιτισμού είναι να δουλεύει κανείς σκληρά υπό την καθοδήγηση του Κυρίου και να φτάσει στο σημείο να είναι εντελώς εξαρτημένος από Αυτόν. Το ύψιστο επίτευγμα του τέλει πολιτισμού είναι το να δουλεύει κανείς με γενναιότητα, αλλά ταυτόχρονα, να εξαρτάται εντελώς από τον Κύριο. Οι Πάννταβα εκπλήρωναν αυτό το πολιτιστικό πρότυπο με τρόπο ιδανικό. Ήταν χωρίς αμφιβολία εντελώς εξαρτημένοι από την καλή θέληση του Κυρίου Σρι Κρίσνα, δεν ήταν όμως αργόσχολα παράσιτα του Κυρίου. Είχαν όλοι τους υψηλές αρετές, όσον αφορά και στον χαρακτήρα τους και στις πράξεις τους. Παρ' όλα αυτά, αναζητούσαν διαρκώς το έλεος του Κυρίου, επειδή γνώριζαν πως κάθε ζωντανό ον είναι από την καταστατική του θέση εξαρτημένο. Επομένως, η τελειότητα της ζωής είναι αντί να έχει κανείς μία ψεύτικη ανεξαρτησία στον υλικό κόσμο, να φτάσει στο σημείο να εξαρτάται από τη θέληση του Κυρίου. Εκείνοι που προσπαθούν να αποκτήσουν μία ψεύτικη ανεξαρτησία από τον Κύριο ονομάζονται *ανατα*, δηλαδή «χωρίς κανέναν φύλακα», ενώ εκείνοι που είναι τελείως εξαρτημένοι από τη θέληση του Κυρίου ονομάζονται *σανατα*, «εκείνοι που έχουν κάποιον να τους προστατέψει». Πρέπει, επομένως, να προσπαθούμε να είμαστε *σανατα*, έτσι ώστε να μπορούμε να είμαστε πάντοτε προστατευμένοι από τη δυσμενή κατάσταση της υλικής ύπαρξης. Εξαιτίας της παραπλανητικής

δύναμης της εξωτερικής υλικής φύσης, λησμονούμε ότι η κατάσταση της υλικής ζωής είναι η πλέον ανεπιθύμητη περιπλοκή. Γι' αυτό η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.19) μας κάνει γνωστό ότι μετά από πάρα πολλές γεννήσεις, ένα καλότυχο άτομο αποκτά επίγνωση του γεγονότος ότι ο Βασουντέβα είναι το παν και ότι ο καλύτερος τρόπος να ζήσει κανείς τη ζωή του είναι να εγκαταλειφθεί εντελώς σε Αυτόν. Αυτό είναι το σημάδι ενός *μαχατμα*. Όλα τα μέλη της οικογένειας των Πάννταβα ήταν *μαχατμα* σε ζωή οικογενειακή. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν η κεφαλή αυτών των *μαχατμα* και η Βασίλισσα Κούντι ντέβι η μητέρα. Γι' αυτό τα μαθήματα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και όλων των *Πουρανα*, και ιδιαίτερα της *Μπαγκαβατα Πουρανα*, είναι συνδεδεμένα αναπόφευκτα με την ιστορία αυτών των *μαχατμα*, των Πάννταβα. Γι' αυτούς, ο αποχωρισμός από τον Κύριο ήταν ακριβώς όπως ο αποχωρισμός των ψαριών από το νερό. Η Σριμάτι Κούντι ντέβι αισθάνθηκε αυτόν τον αποχωρισμό σαν κεραυνό και όλη η προσευχή της Βασίλισσας είναι μία προσπάθεια να πείσει τον Κύριο να μείνει μαζί τους. Μετά τη μάχη του Κουρουκσετρα, παρόλο που οι εχθρικοί βασιλείς είχαν σκοτωθεί, υπήρχαν ακόμη οι γιοι και οι εγγονοί τους για να λογαριαστούν με τους Πάννταβα. Δεν βρέθηκαν μόνο οι Πάννταβα σε αυτή την κατάσταση εχθρότητας. Όλοι μας βρισκόμαστε συνεχώς σε μια τέτοια κατάσταση και ο καλύτερος τρόπος ζωής είναι να φτάσει κανείς στο σημείο να εξαρτάται τελείως από τη θέληση του Κυρίου και έτσι να ξεπεράσει όλες τις δυσκολίες της υλικής ύπαρξης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

κε βαγιαμ ναμα-ρουπαμπιαμ

γιαντουμπιχ σαχα παννταβαχ

μπαβατο 'νταρσαναμ γιαρχι

χρισικαναμ ιβεσιτουχ

κε: που είμαστε – βαγιαμ: εμείς – ναμα-ρουπαμπιαμ: χωρίς φήμη και ικανότητα – γιαντουμπιχ: με τους Γιάντου – σαχα: μαζί με – παννταβαχ: και τους Πάννταβα – μπαβαταχ: Εσού – ανταρσαναμ: απουσία – γιαρχι: σαν να – χρισικαναμ: των αισθήσεων – ιβα: όπως – ισιτουχ: του ζωντανού όντος.

Όπως το όνομα και η φήμη ενός σώματος τελειώνουν με την εξαφάνιση του ζωντανού πνεύματος, έτσι και μ' εμάς τους Πάννταβα, καθώς και με τους Γιάντου, αν δεν μας κοιτάξεις Εσύ, όλη μας η φήμη και η δύναμη θα σβήσουν στη στιγμή.

Η Κούντι ντέβι γνωρίζει καλά ότι οι Πάννταβα οφείλουν την ύπαρξή τους μόνο στον Σρι Κρίσνα. Οι Πάννταβα έχουν χωρίς αμφιβολία καλά εδραιωμένη φήμη και όνομα και οδηγό τους τον περίφημο Βασιλιά Γιουντιστίρα, που είναι η προσωποποίηση της ηθικής, και οι Γιάντου είναι αναμφισβήτητα σπουδαίοι σύμμαχοι, αλλά χωρίς την καθοδήγηση του Κυρίου Κρίσνα είναι όλοι τους ασήμαντοι, ακριβώς όπως χωρίς την καθοδήγηση της συνείδησης, οι αισθήσεις του σώματος είναι άχρηστες. Κανένας δεν πρέπει να υπερηφανεύεται για το γόητρο, τη δύναμη και τη φήμη του αν δεν καθοδηγείται από την εύνοια του Υπερτάτου Κυρίου. Τα ζωντανά όντα είναι πάντοτε εξαρτημένα και το έσχατο αντικείμενο εξάρτησης είναι ο Ίδιος ο Κύριος. Μπορεί, λοιπόν, με την πρόοδο της υλικής γνώσης να βρίσκουμε κάθε είδους αντισταθμιστικούς πόρους, αλλά χωρίς την καθοδήγηση του Κυρίου, όλες αυτές οι εφευρέσεις καταλήγουν σε φιάσκο, οσοδήποτε γερά και ανθεκτικά και αν είναι τα στοιχεία της αντίδρασης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*νεγιαμ σομπισιατε τατρα
γιατεντανιμ γκαντανταρα
τβατ-πανταϊρ ανκιτα μπατι
σβα-λακσανα-βιλακσιταϊχ*

να: δεν – ιγιαμ: η γη αυτή του βασιλείου μας – σομπισιατε: θα φαίνεται όμορφη – τατρα: τότε – γιατα: όπως είναι τώρα – ιντανιμ: πώς – γκαντανταρα: ω Κρίσνα – τβατ: Εσού – πανταϊχ: από τα πόδια – ανκιτα: σημαδεμένη – μπατι: είναι εκθαμβωτική – σβα-λακσανα: τα σημάδια Σου – βιλακσιταϊχ: από τα αποτυπώματα.

Ω Γκανταντάρα (Κρίσνα), τώρα η γη μας έχει σημαδευτεί από τα αποτυπώματα των λωτοειδών Σου ποδιών και γι' αυτό δείχνει εκθαμβωτικά όμορφη. Αλλά όταν φύγεις, δεν θα είναι πια.

Υπάρχουν ορισμένα ιδιαίτερα σημάδια στα πόδια του Κυρίου που Τον ξεχωρίζουν από τους άλλους. Είναι τα σημάδια μιας σημαίας, ενός κεραυνού, ενός οργάνου για την οδήγηση των ελεφάντων, μιας ομπρέλας, ενός λωτού, ενός δίσκου, κλπ. και βρίσκονται στα πέλματα των ποδιών του Κυρίου. Τα σημάδια αυτά αποτυπώνονται πάνω στη μαλακιά σκόνη της γης που διασχίζει ο Κύριος. Έτσι σημαδεύτηκε η γη της Χαστινάπουρα όσο ήταν εκεί ο Κύριος Σρι Κρίσνα μαζί με τους Πάννταβα και με τέτοια ευοίωνα σημάδια το βασίλειό τους άνθισε. Η Κούντι ντέβι ανέφερε αυτά τα ξεχωριστά σημάδια και φοβόταν πως όταν θα έφευγε ο Κύριος θα ερχόταν κακοτυχία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

*ιμε τζανα-πανταχ σβρινταχ
σουπακβωσαντι-βιρουνταχ
βαναντρι-ναντι-ουντανβαντο
χι ενταντε ταβα βικσιταϊχ*

ιμε: όλα αυτά – τζανα-πανταχ: πόλεις και χωριά – σβρινταχ: άνθισαν – σουπακβα: ώριμα – ωσαντι: βότανα – βιρουνταχ: λαχανικά – βανα: δάση – αντρι: λόφοι – ναντι: ποτάμια – ουντανβανταχ: θάλασσες – χι: σίγουρα – ενταντε: αυξανόμενα – ταβα: από Εσένα – βικσιταϊχ: ιδωμένα.

Όλες αυτές οι πόλεις και τα χωριά ευημερούν από κάθε άποψη, επειδή τα χορταρικά και τα δημητριακά αφθονούν, τα δέντρα είναι γεμάτα καρπούς, τα ποτάμια γεμάτα νερό, οι πλαγιές γεμάτες ορυκτά και οι θάλασσες γεμάτες πλούτη. Και ο μόνος λόγος για όλα αυτά είναι ότι έριξες πάνω τους τη ματιά Σου.

Η ανθρώπινη κοινωνία ευημερεί και ακμάζει με τα δώρα της φύσης και όχι με γιγαντιαίες βιομηχανικές επιχειρήσεις. Οι γιγαντιαίες βιομηχανικές επιχειρήσεις είναι προϊόντα ενός άθεου πολιτισμού και καταστρέφουν τους ευγενείς στόχους της ανθρώπινης ζωής. Όσο περισσότερο συνεχίζουμε να αυξάνουμε αυτές τις ενοχλητικές βιομηχανίες για να ξεζουμίζουμε τη ζωτική ενέργεια των ανθρώπων, τόσο περισσότερο οι άνθρωποι θα είναι ανήσυχοι και δυσαρεστημένοι και μόνο ελάχιστοι θα μπορούν να ζουν πλουσιοπάροχα από την εκμετάλλευση. Τα δώρα της φύσης, όπως τα δημητριακά και τα λαχανικά, τα φρούτα, τα ποτάμια, οι λόφοι με τους πολύτιμους λίθους και τα ορυκτά και οι θάλασσες οι γεμάτες μαργαριτάρια, παρέχονται με την εντολή του Υπερτάτου, σύμφωνα δε με την επιθυμία Του η υλική φύση τα παράγει σε αφθονία ή κατά καιρούς τα περιορίζει. Ο νόμος της φύσης είναι ότι ο άνθρωπος μπορεί να επωφεληθεί από αυτά τα θεϊκά της δώρα και να ευημερήσει επαρκώς, χωρίς να αιχμαλωτιστεί από το κίνητρο της εκμετάλλευσης και της κυριαρχίας πανω στην υλική φύση. Όσο περισσότερο επιχειρούμε να εκμεταλλευθούμε την υλική φύση για να απολαύσουμε σύμφωνα με τα καπρίτσια μας, τόσο περισσότερο θα παγιδευόμαστε από τις αντιδράσεις που προκαλούν αυτές οι απόπειρες εκμετάλλευσης. Αν έχουμε αρκετά δημητριακά, φρούτα, λαχανικά και χόρτα, ποιος ο λόγος να διατηρούμε σφαγεία και να σκοτώνουμε τα δύστυχα τα ζώα; Ο άνθρωπος δεν έχει ανάγκη να σκοτώνει τα ζώα αν έχει να φάει αρκετά σιτηρά και λαχανικά. Τα νερά των ποταμών γονιμοποιούν τους αγρούς και έτσι έχουμε περισσότερα από όσα χρειαζόμαστε. Οι λόφοι παράγουν ορυκτά και οι θάλασσες πολύτιμα πετράδια. Αν η ανθρώπινη κοινωνία διαθέτει αρκετά σιτηρά, ορυκτά, πετράδια, νερό, γάλα, κλπ., τότε γιατί θα πρέπει να επιθυμεί συνεχώς φρικτές βιομηχανικές επιχειρήσεις εις βάρος της εργασίας μερικών άτυχων ανθρώπων; Αλλά όλα αυτά τα δώρα της φύσης εξαρτώνται από το έλεος του Κυρίου. Συνεπώς, αυτό που χρειαζόμαστε είναι να υπακούμε στους νόμους του Κυρίου και να επιτύχουμε την τελειότητα της ανθρώπινης ζωής με την υπηρεσία αφοσίωσης. Οι παρατηρήσεις της Κούντι ντέβι είναι πολύ εύστοχες. Επιθυμεί να τους δίνει ο Θεός το έλεός Του, έτσι ώστε με τη χάρη Του να διατηρείται η φυσική ευημερία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

ατα βισβεσα βισβατμαν

*βισβα-μουρτε σβα-κεσου με
σνεχα-πασαμ ιμαμ τσινντι
ντρινταμ πανντουσου βρισνισου*

ατα: γι' αυτό – βισβα-ισα: ω Κύριε του σύμπαντος – βισβα-ατμαν: ω ψυχή του σύμπαντος – βισβα-μουρτε: ω πρόσωπο της συμπαντικής μορφής – σβα-κεσου: στους συγγενείς μου – με: μου – σνεχα-πασαμ: τα δεσμά της αγάπης – ιμαμ: αυτόν – τσινντι: κόψε – ντρινταμ: βαθύ – πανντουσου: για τους Πάνταβα – βρισνισου: και για τους Βρίσνι.

Ω Κύριε του σύμπαντος, ω ψυχή του σύμπαντος, ω πρόσωπο της μορφής του σύμπαντος, κόψε, λοιπόν, Σε παρακαλώ, τα δεσμά της αγάπης μου για τους συγγενείς μου, τους Πάνταβα και τους Βρίσνι.

Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου ντρέπεται να ζητήσει από τον Κύριο οτιδήποτε για το προσωπικό του συμφέρον. Όμως μερικές φορές, οι οικογενειάρχες υποχρεώνονται να ζητήσουν από τον Κύριο χάρες, επειδή είναι δεμένοι με τα δεσμά της οικογενειακής αγάπης. Αυτό το γνώριζε η Σριμάτι Κούντι ντέβι και γι' αυτό προσευχήθηκε στον Κύριο να κόψει τα δεσμά της αγάπης που είχε για τους συγγενείς της, τους Πάνταβα και τους Βρίσνι. Οι Πάνταβα ήταν γιοι της και οι Βρίσνι ήταν τα μέλη της πατρικής της οικογένειας. Ο Κρίσνα συγγένευε εξίσου και με τις δύο οικογένειες. Και οι δύο οικογένειες ζητούσαν τη βοήθεια του Κυρίου, επειδή και οι δύο ήταν αφοσιωμένοι υπηρέτες εξαρτημένοι από τον Κύριο. Η Σριμάτι Κούντι ντέβι ευχόταν να μείνει ο Σρι Κρίσνα με τους γιους της, τους Πάνταβα, αυτό όμως θα στερούσε από τούτο το όφελος την πατρική της οικογένεια. Όλες αυτές οι μεροληψίες βασάνιζαν τον νου της Κούντι και γι' αυτό επιθυμούσε να κόψει τα δεσμά της αγάπης.

Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης κόβει τα περιορισμένα δεσμά της αγάπης για την οικογένειά του και διευρύνει τη δράση της υπηρεσίας του για όλες τις ξεχασμένες ψυχές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ομάδα των έξι Γκοσουάμι, που ακολούθησαν τον δρόμο του Κυρίου Τσετάνια. Όλοι τους ανήκαν στις πλέον φωτισμένες και καλλιεργημένες εύπορες οικογένειες των ανώτερων τάξεων, αλλά άφησαν τα άνετα σπίτια τους και έγιναν επαίτες για το καλό όλου του κόσμου. Η αποκοπή της αγάπης για την οικογένεια σημαίνει διεύρυνση του πεδίου δράσης. Χωρίς αυτό, κανείς

δεν μπορεί να αποκτήσει τις αρετές ενός *μπραμανα*, ενός βασιλιά, ενός δημόσιου ηγέτη ή ενός αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου. Το Πρόσωπο της Θεότητας έδωσε το παράδειγμα του ιδανικού βασιλιά. Ο Σρι Ραματσάνντρα έκοψε τα δεσμά της αγάπης που είχε για την αγαπημένη Του γυναίκα, για να φανερώσει τις αρετές του ιδανικού βασιλιά.

Προσωπικότητες όπως οι *μπραμανα*, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες, οι βασιλείς ή οι δημόσιοι ηγέτες πρέπει να έχουν μεγάλη ευρύτητα αντιλήψεων όταν εκτελούν τα καθήκοντά τους. Αυτό το γνώριζε η Σριμάτι Κούντι ντέβι και επειδή ήταν αδύναμη, προσευχήθηκε για να ελευθερωθεί από αυτά τα δεσμά της οικογενειακής αγάπης. Απευθύνεται στον Κύριο ως Κύριο του σύμπαντος, Κύριο του συμπαντικού νου, υπαινισσόμενη έτσι την παντοδύναμη ικανότητά Του να κόψει τον δυσεπίλυτο δεσμό της οικογενειακής αγάπης. Γι' αυτό μερικές φορές παρατηρείται ότι ο Κύριος, από ιδιαίτερη συμπάθεια για έναν αδύναμο αφοσιωμένο υπηρέτη, διαλύει την οικογενειακή αγάπη δια της βίας, μέσω καταστάσεων διαμορφωμένων από την παντοδύναμη ενέργειά Του. Με αυτόν τον τρόπο, κάνει τον αφοσιωμένο υπηρέτη να εξαρτάται εντελώς από Αυτόν και έτσι καθαρίζει τον δρόμο της επιστροφής του στη Θεότητα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*τβαγι με 'νανια-βισαγια
ματιρ μαντου-πατε 'σακριτ
ρατιμ ουντβαχαταντ αντα
γκανγκεβωγκαμ ουντανβατι*

τβαγι: σε Εσένα – *με*: εμού – *ανανια-βισαγια*: ανόθευτη – *ματιχ*: προσοχή – *μαντου-πατε*: ω Κύριε του Μάντου – *ασακριτ*: συνεχώς – *ρατιμ*: έλξη – *ουντβαχατατ*: ας πλημμυρίσει – *αντα*: κατευθείαν – *γανγκα*: ο Γάγγης – *ιβα*: όπως – *ογκαμ*: κυλά – *ουντανβατι*: προς τη θάλασσα.

Ω Κύριε του Μάντου, όπως ο Γάγγης κυλά παντοτινά προς τη θάλασσα ανεμπόδιστα, έτσι ας σύρεται διαρκώς η προσοχή και η σκέψη μου προς Εσένα, δίχως εκτροπή.

Η τελειότητα της αγνής υπηρεσίας αφοσίωσης επιτυγχάνεται όταν όλη η προσοχή είναι στραμμένη στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Το κόσμιο των δεσμών κάθε άλλης αγάπης δεν σημαίνει πλήρη άρνηση λεπτότερων στοιχείων, όπως η αγάπη για κάποιον άλλο. Αυτό είναι αδύνατο. Το ζωντανό ον, οποιοδήποτε και να είναι, είναι υποχρεωμένο να έχει αυτό το αίσθημα αγάπης για τους άλλους, επειδή αυτό είναι ένδειξη ζωής. Οι ενδείξεις της ζωής, όπως ο πόθος, η οργή, οι επιθυμίες, τα αισθήματα έλξης, κλπ., δεν μπορούν να εκμηδενιστούν. Πρέπει μόνο να αλλάξει ο στόχος. Η επιθυμία δεν μπορεί να καταργηθεί, αλλά στην υπηρεσία αφοσίωσης μεταβάλλεται σε επιθυμία μόνο για την υπηρεσία του Κυρίου, αντί για επιθυμία ικανοποίησης των αισθήσεων. Η υποτιθέμενη αγάπη για την οικογένεια, την κοινωνία, την πατρίδα, κλπ., συνίσταται σε διάφορα στάδια ικανοποίησης των αισθήσεων. Όταν αυτή η επιθυμία μεταβληθεί και γίνει επιθυμία για την ικανοποίηση του Κυρίου ονομάζεται υπηρεσία αφοσίωσης.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* βλέπουμε ότι ο Αρτζούνα ήθελε να μην πολεμήσει με τα αδέρφια και τους συγγενείς του, απλώς και μόνο για να ικανοποιήσει τις προσωπικές του επιθυμίες. Αλλά όταν άκουσε το μήνυμα του Κυρίου, τη *Σριμαντ Μπαγκαβαντ-γκιτα*, άλλαξε γνώμη και υπηρέτησε τον Κύριο. Και για τον λόγο αυτό, έγινε φημισμένος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, αφού σε όλες τις γραφές αναφέρεται ότι ο Αρτζούνα πέτυχε την πνευματική τελειότητα, υπηρετώντας με αφοσίωση τον Κύριο ως φίλος. Όλα τα στοιχεία υπήρχαν εξ αρχής, και συγκεκριμένα, η μάχη, η φιλία, ο Αρτζούνα και ο Κρίσνα· εκείνο όμως που έκανε τον Αρτζούνα άλλον άνθρωπο ήταν η υπηρεσία αφοσίωσης. Γι' αυτό και οι προσευχές της Κούντι υποδηλώνουν τις ίδιες κατηγορικές αλλαγές στη δράση. Η Σριμάτι Κούντι ντέβι ήθελε να υπηρετεί τον Κύριο χωρίς παρέκκλιση και αυτό ακριβώς ήταν η προσευχή της. Αυτή η ανόθευτη αφοσίωση είναι ο ύψιστος σκοπός της ζωής. Συνήθως η προσοχή μας εκτρέπεται στην υπηρεσία πραγμάτων που είτε είναι αντίθετα προς τον Θεό είτε δεν έχουν σχέση με το πρόγραμμά Του. Όταν το πρόγραμμα αλλάξει σε υπηρεσία του Κυρίου, όταν δηλαδή οι αισθήσεις εξαγνισθούν σε συνάρτηση με την υπηρεσία του Κυρίου, τότε ονομάζεται αγνή, ανόθευτη υπηρεσία αφοσίωσης. Η Σριμάτι Κούντι ντέβι ήθελε αυτή την τελειότητα και προσευχήθηκε γι' αυτήν στον Κύριο.

Η αγάπη της για τους Πάνταβα και τους Βρίσνι δεν είναι έξω από το πεδίο της υπηρεσίας αφοσίωσης επειδή η υπηρεσία του Κυρίου και η

υπηρεσία των αφοσιωμένων υπηρετών είναι ταυτόσημες. Μερικές φορές η υπηρεσία προς τον αφοσιωμένο υπηρέτη είναι πολυτιμότερη από την υπηρεσία προς τον Κύριο. Εδώ όμως η αγάπη της Κούντι ντέβι για τους Πάννταβα και τους Βρίσνι οφείλεται στην οικογενειακή συγγένεια. Από την άποψη της οικογενειακής συγγένειας, αυτός ο δεσμός αγάπης είναι η συγγένεια της *μαγια*, επειδή οι συγγένειες του σώματος ή του νου οφείλονται στην επίδραση της εξωτερικής ενέργειας. Συγγένειες της ψυχής, εδραιωμένες σε συνάρτηση με την Υπέρτατη Ψυχή, είναι πραγματικές συγγένειες. Όταν η Κούντι ντέβι θέλησε να κόψει την οικογενειακή συγγένεια, η πρόθεσή της ήταν να κόψει τη συγγένεια του δέρματος. Η δερματική συγγένεια είναι η αιτία της υλικής σκλαβιάς, ενώ η συγγένεια της ψυχής είναι η αιτία της ελευθερίας. Αυτή η συγγένεια ψυχής με ψυχή μπορεί να εδραιωθεί μέσω της συγγένειας με την Υπέρτατη Ψυχή. Να βλέπεις στο σκοτάδι σημαίνει να μη βλέπεις. Αλλά να βλέπεις με το φως του ήλιου σημαίνει να βλέπεις τον ήλιο και όλα όσα ήταν αόρατα στο σκοτάδι. Αυτός είναι ο δρόμος της υπηρεσίας αφοσίωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

*σρι-κρίσνα κρίσνα-σακα βρίσνι-ρισαμπαβανι-ντρουγκ-
ρατζανια-βαμσα-νταχαναναπαβαργκα-βίρια
γκοβινντα γκο-ντβιτζα-σουραρτι-χαραβαταρα
γιογκεσβαρακιλα-γκουρο μπαγκαβαν ναμας τε*

σρι-κρίσνα: ω Σρι Κρίσνα – *κρίσνα-σακα*: ω φίλε του Αρτζούνα – *βρίσνι*: των απογόνων του Βρίσνι – *ρισαμπα*: ω ηγέτη – *αβανι*: η γη – *ντρουκ*: απείθαρχοι – *ρατζανια-βαμσα*: οι δυναστείες των βασιλέων – *νταχανα*: ω εξολοθρευτή – *αναπαβαργκα*: χωρίς φθορά – *βίρια*: θάρρος – *γκοβινντα*: ω Κύριε του Γκολόκα-ντάμα – *γκο*: των αγελάδων – *ντβιτζα*: οι *μπραμανα* – *σουρα*: οι ημίθεοι – *αρτι-χαρα*: για να ανακουφίσεις τον πόνο – *αβαταρα*: ω Κύριε που κατέρχεται – *γιογκα-ισβαρα*: ω Κύριε όλων των μυστικών δυνάμεων – *ακιλα*: του σύμπαντος – *γκουρο*: ω δάσκαλε – *μπαγκαβαν*: ω κάτοχε κάθε πλούτου – *ναμαχ τε*: Σε προσκυνώ με σεβασμό.

Ω Κρίσνα, ω φίλε του Αρτζούνα, ηγέτη των απογόνων του Βρίσνι, είσαι ο εξολοθρευτής εκείνων των πολιτικών δυνάμεων που αναστατώνουν αυτή τη γη. Το θάρρος Σου δεν εκφυλίζεται ποτέ. Είσαι ο άρχοντας του υπερβατικού κόσμου και κατέρχεσαι για να ανακουφίσεις από τις θλίψεις τις αγελάδες, τους *μπραμανα* και τους αφοσιωμένους υπηρέτες. Είσαι κάτοχος όλων των μυστικών δυνάμεων και δάσκαλος ολόκληρου του σύμπαντος. Είσαι ο παντοδύναμος Θεός και Σε προσκυνώ με σεβασμό.

Εδώ η Σριμάτι Κούντι ντέβι συνοψίζει τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα. Ο παντοδύναμος Κύριος έχει τον αιώνιο υπερβατικό τόπο Του, όπου διατηρεί αγελάδες *σουραμπι* και όπου Τον υπηρετούν χιλιάδες θεές της τύχης και του πλούτου. Κατέρχεται στον υλικό κόσμο για να σώσει τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του και να εξολοθρεύσει τους ταραξίες, που με τη μορφή πολιτικών κομμάτων ή βασιλέων υποτίθεται ότι έχουν την ευθύνη του διαχειριστικού και διοικητικού έργου. Με τις απεριόριστες ενέργειές Του, δημιουργεί, συντηρεί και εκμηδενίζει και παρ' όλα αυτά είναι πάντοτε γεμάτος ανδρεία και η δύναμή Του μένει άφθαρτη. Οι αγελάδες, οι *μπραμανα* και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι όλα αντικείμενα ιδιαίτερης φροντίδας από μέρους Του, επειδή αποτελούν πολύ σημαντικούς παράγοντες για το γενικό καλό των ζωντανών όντων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

σουτα ουβατσα

πριταγιετταμ καλα-πανταϊχ

παρινουτακιλονταγιαχ

μαννταμ τζαχασα βαϊκουντο

μοχαγιανν ιβα μαγιαγια

σουταχ ουβατσα: είπε ο Σούτα – *πριταγια*: από την Πριτά (την Κούντι) – *ιτταμ*: αυτό – *καλα-πανταϊχ*: με διαλεχτά λόγια – *παρινουτα*: που Τον λάτρευαν – *ακιλα*: του σύμπαντος – *ουνταγιαχ*: τις δόξες – *μαννταμ*: γλυκά

- τζαχασα: χαμογέλασε – βαϊκουνταχ: ο Κύριος – μοχαγιαν: σαηνευτικό
– ιβα: όπως – μαγιαγια: η μυστική Του δύναμη.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ακούγοντας ο Κύριος τις προσευχές της Κούντι, που Τον δόξαζε με λόγια διαλεχτά, χαμογέλασε γλυκά. Το χαμόγελο εκείνο ήταν τόσο σαηνευτικό όσο και η μυστική Του δύναμη.

Λέγεται πως οτιδήποτε είναι γοητευτικό σε αυτόν τον κόσμο είναι απεικόνιση του Κυρίου. Οι υποκείμενες σε όρους ψυχές, οι οποίες επιχειρούν να κυριαρχήσουν πάνω στον υλικό κόσμο, γοητεύονται και αυτές από τις μυστικές δυνάμεις Του, αλλά οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του γοητεύονται με τρόπο διαφορετικό από τις δόξες του Κυρίου και έχουν τις πλήρεις ελέους ευλογίες Του. Όπως η ηλεκτρική ενέργεια έχει πολλαπλές εφαρμογές, έτσι και η ενέργειά Του εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους. Η Σριμάτι Κούντι ντέβι προσευχήθηκε στον Κύριο για να εκφράσει ένα μικρό μόνο μέρος της δόξας Του. Ο Κύριος λατρεύεται με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή με διαλεχτά λόγια, από όλους τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του και γι' αυτό είναι γνωστός ως Ούτταμα σλόκα. Καμία ποσότητα διαλεχτών λόγων δεν είναι αρκετή για να περιγράψει τη δόξα του Κυρίου, αλλά παρ' όλα αυτά οι προσευχές αυτές Τον ευχαριστούν, ακριβώς όπως ένας πατέρας ευχαριστείται ακόμα και με τις σπασμένες γλωσσικές απόπειρες του παιδιού που μεγαλώνει. Η λέξη *μαγια* χρησιμοποιείται με την έννοια και της πλάνης και του ελέους. Εδώ χρησιμοποιείται με την έννοια του ελέους του Κυρίου προς την Κούντι ντέβι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 45

*ταμ μπανταμ ιτι ουπαμαντρια
πραβισια γκατζασαχβαγιαμ
στριγιας τσα σβα-πουραμ γιασιαν
πρεμνα ραγκια νιβαριταχ*

ταμ: όλοι εκείνοι – μπανταμ: δέχθηκε – ιτι: έτσι – ουπαμαντρια: στη συνέχεια πληροφόρησε – πραβισια: εισερχόμενος – γκατζασαχβαγιαμ: το ανάκτορο της Χαστινάπουρα – στριγιαχ τσα: τις άλλες κυρίες – σβα-πουραμ: τη δική Του κατοικία – γιασιαν: ενώ ξεκινούσε – πρεμνα: με αγάπη – ραγκια: από τον Βασιλιά – νιβαραιταχ: σταμάτησε.

Αφού, λοιπόν, ο Κύριος δέχθηκε τις προσευχές της Σριμάτι Κούντι ντέβι, στη συνέχεια μπήκε στο ανάκτορο της Χαστινάπουρα και πληροφόρησε και τις άλλες κυρίες για την αναχώρησή Του. Αλλά ενώ ετοιμαζόταν να φύγει, Τον σταμάτησε ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα, εκλιπαρώντας Τον με αγάπη.

Όταν ο Κύριος Κρίσνα αποφάσισε να ξεκινήσει για την Ντβάρακα, κανένας δεν μπορούσε να Τον κάνει να μείνει στη Χαστινάπουρα. Και όμως, η απλή έκκληση του Βασιλιά Γιουντιστίρα στον Κύριο να παραμείνει εκεί ακόμα λίγες μέρες έφερε αμέσως αποτέλεσμα. Αυτό δείχνει ότι η δύναμη του Βασιλιά Γιουντιστίρα ήταν η αγάπη και η στοργή, πράγματα που ο Κύριος δεν μπορούσε να αποκρούσει. Έτσι ο παντοδύναμος Θεός κατακτιέται μόνο από την υπηρεσία αγάπης και από τίποτε άλλο. Είναι τελείως ανεξάρτητος σε όλες τις σχέσεις Του, δέχεται όμως οικειοθελώς να υποχρεωθεί από τη στοργή και την αγάπη των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 46

βιασαντιαϊρ ισβαρεχαγκιαϊχ

κρισνεναντμπουτα-καρμανα

πραμποντιτο ‘πιτιχασαϊρ

ναμπουντιατα σουτσαρπιταχ

βιασα αντιαϊχ: από μεγάλους σοφούς με επικεφαλής τον Βιάσα – *ισβαρα*: ο παντοδύναμος Θεός – *ιχα*: με τη θέλησή Του – *γκιαϊχ*: από τους μορφωμένους – *κρισνενα*: από τον Ίδιο τον Κρίσνα – *αντμπουτα-καρμανα*: από κάποιον που κάνει κάθε υπεράνθρωπο έργο – *πραμποντιταχ*:

παρηγορημένος – *απι*: αν και – *ιτιχασαϊχ*: από ιστορικές μαρτυρίες – *να*: δεν – *αμπουντιατα*: ικανοποιημένος – *σουτσα αρπιταχ*: στενοχωρημένος.

Ούτε τα λόγια των μεγάλων σοφών με επικεφαλής τον Βιάσα ούτε οι ιστορικές μαρτυρίες ούτε ο Ίδιος ο Κύριος Κρίσνα, ο ήρωας υπεράνθρωπων άθλων, μπορούσαν να παρηγορήσουν τον περίλυπο Βασιλιά Γιουντιστίρα.

Ο ευλαβικός Βασιλιάς Γιουντιστίρα ένιωθε ντροπιασμένος για τη μαζική σφαγή ανθρώπων όντων στη μάχη του Κουρουκσέτρα και ιδίως επειδή έγινε για εκείνον. Ο Ντουριόντανα ήταν στον θρόνο και τα κατάφερνε καλά με τη διοίκηση και από μία άποψη δεν υπήρχε λόγος για πόλεμο. Αλλά με βάση την αρχή της δικαιοσύνης, ο Γιουντιστίρα έπρεπε να τον αντικαταστήσει. Όλη η κλίκα της πολιτικής ήταν επικεντρωμένη σε αυτό το σημείο και όλοι οι βασιλείς, αλλά και οι κάτοικοι όλου του κόσμου, εneπλάκησαν σε αυτή τη μάχη ανάμεσα στους αντίπαλους αδελφούς. Ο Κύριος Κρίσνα ήταν επίσης παρών στο πλευρό του Βασιλιά Γιουντιστίρα. Στη *Μαχαμπατα* (*Αντι-παρβα* 20) αναφέρεται ότι στις δεκαοχτώ ημέρες της μάχης του Κουρουκσέτρα 640.000.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν και μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ήταν οι αγνοούμενοι. Ήταν η μεγαλύτερη μάχη στην ιστορία του κόσμου τα τελευταία πέντε χιλιάδες χρόνια.

Αυτή η μαζική σφαγή απλώς για να ανέβει στον θρόνο ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν υπερβολικά ταπεινωτική. Δοκίμασε, λοιπόν, να πεισθεί με ιστορικές μαρτυρίες από μεγάλους σοφούς όπως ο Βιάσα, αλλά και από τον Ίδιο τον Κύριο, ότι η μάχη ήταν δίκαιη επειδή ήταν δίκαιος ο σκοπός. Όμως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν έμεινε ικανοποιημένος, παρόλο που συμβουλευτήκε τις μεγαλύτερες προσωπικότητες του καιρού του. Εδώ ο Κρίσνα χαρακτηρίζεται ως ήρωας υπεράνθρωπων έργων, αλλά σε αυτή τη συγκεκριμένη περίπτωση ούτε Αυτός ούτε ο Βιάσα μπόρεσαν να πείσουν τον Βασιλιά Γιουντιστίρα. Μήπως αυτό σημαίνει ότι απέτυχε να ενεργήσει υπεράνθρωπα; Όχι, σίγουρα όχι. Η εξήγηση είναι ότι ο Κύριος ως *ισβαρα*, ως Υπέρτατη Ψυχή στην καρδιά και του Βασιλιά Γιουντιστίρα και του Βιάσα, πραγματοποίησε ακόμα πιο υπεράνθρωπο έργο, επειδή το θέλησε. Ως Υπέρτατη Ψυχή του Βασιλιά Γιουντιστίρα, δεν επέτρεψε στον Βασιλιά να πεισθεί από τα λόγια του Βιάσα και των άλλων, περιλαμβανομένου και του Ιδίου, επειδή επιθυμούσε να ακούσει ο Βασιλιάς συμβουλές από τον ετοιμοθάνατο Μπισμαντέβα, που ήταν άλλος ένας μέγας αφοσιωμένος

υπηρέτης του Κυρίου. Ο Κύριος ήθελε τον μεγάλο πολεμιστή Μπισμαντέβα, στο τελευταίο στάδιο της υλικής του ύπαρξης, να Τον δει αυτοπροσώπως και να δει τα αγαπημένα του εγγόνια, τον Βασιλιά Γιουντιστίρα και τους άλλους, να είναι τώρα στον θρόνο και έτσι να ξεψυχήσει ειρηνικά. Ο Μπισμαντέβα δεν ήταν καθόλου ευχαριστημένος που πολέμησε εναντίον των Πάννταβα, που ήταν τα αγαπημένα του ορφανά εγγόνια. Αλλά οι *κσατρια* είναι επίσης πολύ σκληροί άνθρωποι και γι' αυτό ήταν υποχρεωμένος να πάρει το μέρος του Ντουριόντανα, επειδή ο Ντουριόντανα τον συντηρούσε. Εκτός αυτού, ο Κύριος επιθυμούσε επίσης να γαληνέψει ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα από τα λόγια του Μπισμαντέβα, για να μπορέσουν όλοι να δουν ότι ο Μπισμαντέβα τους ξεπερνούσε όλους σε γνώση, ακόμα και τον Ίδιο τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 47

*αχα ρατζα νταρμα-σουτας
τσινταγιαν σουχρινταμ βανταμ
πρακριτενατμανα βιπραχ
σνεχα-μοχα-βασαμ γκαταχ*

αχα: είπε – *ρατζα*: ο Βασιλιάς (ο Γιουντιστίρα) – *νταρμα-σουταχ*: ο γιος του Ντάρμα (του Γιαμαράζα) – *τσινταγιαν*: σκεπτόμενος – *σουχρινταμ*: των φίλων – *βανταμ*: σφαγή – *πρακριτενα*: μόνο με την υλική έννοια – *ατμανα*: δια του εαυτού – *βιπραχ*: ω *μπραμανα* – *σνεχα*: στοργή – *μοχα*: πλάνη – *βασαμ*: έχοντας οδηγηθεί μακριά – *γκαταχ*: έχοντας φύγει.

Νιώθοντας συντριβή και οδύνη για τον θάνατο των φίλων του σαν ένας κοινός υλιστής, ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα, ο γιος του Ντάρμα, μίλησε, ω σοφοί, εξαπατημένος από τη στοργή και την πλάνη.

Ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα, παρόλο που δεν θα περίμενε κανείς να κυριευθεί από τη θλίψη σαν ένας συνηθισμένος άνθρωπος, εξαπατήθηκε με τη θέληση του Κυρίου από την εγκόσμια στοργή (ακριβώς όπως εξαπατήθηκε φαινομενικά ο Αρτζούνα). Κάποιος που βλέπει, γνωρίζει καλά ότι η

ζωντανή οντότητα δεν είναι ούτε το σώμα ούτε ο νους, αλλά είναι υπερβατική ως προς την υλική αντίληψη της ζωής. Ο κοινός άνθρωπος σκέφτεται για τη βία και τη μη βία από την άποψη του σώματος, αυτό όμως είναι μία μορφή εξαπάτησης. Όλοι δεσμεύονται από τα καθήκοντά τους, σύμφωνα με τις ασχολίες τους. Ο *κσατρια* δεσμεύεται να πολεμήσει για τον σωστό σκοπό, ανεξάρτητα από την αντίθετη παράταξη. Εκτελώντας ένα τέτοιο καθήκον, δεν θα πρέπει κανείς να ταραίζεται από την καταστροφή του υλικού σώματος, που δεν είναι παρά μόνο ένα εξωτερικό ένδυμα της ζωντανής ψυχής. Όλα αυτά ήταν γνωστά στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αλλά με τη θέληση του Κυρίου έγινε ακριβώς όπως ένας συνηθισμένος άνθρωπος, γιατί πίσω από αυτή την εξαπάτηση υπήρχε και ένας άλλος σπουδαίος λόγος: τον Βασιλιά επρόκειτο να συμβουλέψει ο Μπίσμα, όπως ο Ίδιος ο Κύριος συμβούλεψε τον Αρτζούνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 48

*αχο με πασιαταγκιαναμ
χριντι ρουνταμ ντουρατμαναχ
παρακιασιαϊβα ντεχασια
μπαχβιο με 'κσωχινιρ χαταχ*

αχο: ω – *με*: εμέ – *πασιατα*: δείτε – *αγκιαναμ*: άγνοια – *χριντι*: στην καρδιά – *ρουνταμ*: που βρίσκεται – *ντουρατμαναχ*: του αμαρτωλού – *παρακιασια*: που είναι για τους άλλους – *εβα*: βέβαια – *ντεχασια*: του σώματος – *μπαχβιαχ*: πολλές, πολλές – *με*: από εμένα – *ακσωχινιχ*: συνδυασμός από στρατιωτικές φάλαγγες – *χαταχ*: σκότωσε.

Είπε ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα: Ωιμέ! Δείτε με τον αμαρτωλό! Δείτε την άγνοια που υπάρχει στην καρδιά μου! Το σώμα αυτό, που είναι προορισμένο για τους άλλους, σκότωσε πλήθος φάλαγγες ανδρών.

Μία συμπαγής φάλαγγα από 21.870 άρματα, 21.870 ελέφαντες, 109.650 πεζούς και 65.600 ιππείς ονομάζεται *ακσωχινι*. Και στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα σκοτώθηκαν πολλές *ακσωχινι*. Ο Μαχαράζα

Γιουντιστίρα, ως ο πλέον ευλαβικός βασιλιάς του κόσμου, παίρνει πάνω του την ευθύνη για τον θάνατο ενός τόσο μεγάλου αριθμού ζωντανών όντων, επειδή η μάχη έγινε για να αποκατασταθεί στον θρόνο. Σε τελευταία ανάλυση, αυτό το σώμα προορίζεται για τους άλλους. Όσο υπάρχει στο σώμα ζωή, προορισμός του είναι να υπηρετεί τους άλλους και όταν πεθάνει, προορισμός του είναι να φαγωθεί από σκυλιά και από τσακάλια ή από σκουλήκια. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είναι λυπημένος, επειδή για ένα τόσο πρόσκαιρο σώμα έγινε μία τόσο τεράστια σφαγή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 49

*μπαλα-ντβιτζα-σουχριν-μιτρα
πιτρι-μπρατρι-γκουρου-ντρουχαχ
να με σιαν νιραγίαν μοκσο
χι απι βαρσαγιουτα-γιουταϊχ*

μπαλα: αγόρια – ντβι-τζα: οι διπλογεννημένοι – σουχριτ: ευχέτες – μιτρα: φίλοι – πιτρι: γονείς – μπρατρι: αδελφοί – γκουρου: δάσκαλοι – ντρουχαχ: κάποιος που έχει σκοτώσει – να: ποτέ – με: εμέ – σιατ: θα υπάρξει – νιραγιατ: από την κόλαση – μοκσαχ: απελευθέρωση – χι: οπωσδήποτε – απι: αν και – βαρσα: χρόνια – αγιουτα: εκατομμύρια – αγιουταϊχ: προστεθούν.

Σκότωσα αγόρια, μπραμανα, ευχέτες, φίλους και γονείς, δασκάλους κι αδελφούς. Ακόμα κι αν ζήσω εκατομμύρια χρόνια, ποτέ δεν θα γλυτώσω από την κόλαση που με περιμένει γι' αυτά τα ανομήματα.

Σε κάθε πόλεμο σκοτώνονται ασφαλώς πολλά αθώα ζωντανά όντα, όπως αγόρια, μπραμανα και γυναίκες, που ο φόνος τους θεωρείται η μεγαλύτερη αμαρτία. Είναι όλα τους αθώα πλάσματα και οι γραφές απαγορεύουν τον φόνο τους σε οποιαδήποτε περίπτωση. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ενήμερος για αυτές τις μαζικές σφαγές. Κατά τον ίδιο τρόπο, υπήρχαν και στις δύο παρατάξεις φίλοι, γονείς και δάσκαλοι, που ήταν όλοι σκοτωμένοι. Του ήταν απλούστατα φριχτό να συλλογίζεται μία τέτοια

σφαγή και γι' αυτό σκεφτόταν να μείνει στην κόλαση για εκατομμύρια και δισεκατομμύρια χρόνια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 50

ναϊνο ραγκιαχ πρατζα-μπαρτουρ

νταρμα-γιουντε βαντο ντβισαμ

ιτι με να του μπονταγια

καλπατε σασαναμ βατσαχ

να: ποτέ – *εναχ:* αμαρτίες – *ραγκιαχ:* του βασιλιά – *πρατζα-μπαρτουχ:* κάποιου που ασχολείται με τη συντήρηση των πολιτών – *νταρμα:* για τον σωστό σκοπό – *γιουντε:* στη μάχη – *βανταχ:* σκότωμα – *ντβισαμ:* των εχθρών – *ιτι:* όλα αυτά – *με:* για εμένα – *να:* ποτέ – *του:* αλλά – *μπονταγια:* για ικανοποίηση – *καλπατε:* προορίζονται για τη διακυβέρνηση – *σασαναμ:* εντολή – *βατσαχ:* λόγια.

Για τον βασιλιά που φροντίδα του είναι η συντήρηση των πολιτών, το σκότωμα των εχθρών για τον σωστό σκοπό δεν αποτελεί αμαρτία. Αλλά αυτή η διάταξη δεν ισχύει για μένα.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα σκέφτηκε πως μολονότι δεν είχε στην πραγματικότητα ανάμιξη στη διακυβέρνηση του βασιλείου, που την ασκούσε ο Ντουριόντανα καλά και χωρίς να ζημιώνει τους πολίτες, προκάλεσε τον θάνατο τόσο πολλών ζωντανών όντων μόνο για το προσωπικό του κέρδος, για να πάρει δηλαδή το βασίλειο από τα χέρια του Ντουριόντανα. Η σφαγή δεν έγινε κατά τη διάρκεια δικής του διακυβέρνησης, αλλά μόνο και μόνο για την προσωπική του άνοδο και γι' αυτό θεώρησε τον εαυτό του υπεύθυνο για όλες τις αμαρτίες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 51

στριναμ μαντ-ντατα-μπανντουναμ

ντροχο γιο 'σαβ ιχοττιταχ

καρμαμπιρ γκριχαμεντιγιαϊρ

ναχαμ καλπο βιαποχιτουμ

στριναμ: των γυναικών – *ματ*: από εμένα – *χατα-μπανντουναμ*: των φίλων που έχουν σκοτωθεί – *ντροχαχ*: εχθρότητα – *γιαχ*: εκείνο – *ασω*: όλοι εκείνοι – *ιχα*: τώρα – *ουττιταχ*: έχει προστεθεί – *καρμαμπιχ*: εξαιτίας του έργου – *γκριχαμεντιγιαϊχ*: από άτομα που ασχολούνται με υλικά αγαθά – *να*: ποτέ δεν – *αχαμ*: εγώ – *καλπαχ*: μπορώ να προσδοκώ – *βιαποχιτουμ*: να επανορθώσω.

Σκότωσα τόσο πολλά αγαπημένα πρόσωπα γυναικών και έτσι έχω προκαλέσει τέτοια εχθρότητα, που δεν μου είναι δυνατό να επανορθώσω, όσο και αν εργασθώ για την κοινωνική τους ευημερία.

Γκριχαμεντι είναι εκείνοι που η μόνη τους δουλειά είναι να κάνουν έργα κοινωνικής πρόνοιας για την επίτευξη υλικής ευημερίας. Μερικές φορές, αυτή η υλική ευημερία παρεμποδίζεται από αμαρτωλές ενέργειες, επειδή ο υλιστής είναι βέβαιο ότι θα διαπράξει αμαρτίες κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των υλικών καθηκόντων του, έστω και άθελά του. Για την ανακούφιση από τις αντιδράσεις που προκαλούν αυτές οι αμαρτίες, οι Βέδες ορίζουν διάφορα είδη θυσιών. Στις Βέδες αναφέρεται ότι με την τέλεση της *ασβαμεντα γιαγκια* (της θυσίας αλόγων) μπορεί κανείς να βρει ανακούφιση ακόμα και για τον φόνο ενός *μπραμανα* (*μπραμα-χατια*).

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ετέλεσε αυτή την *ασβαμεντα-γιαγκια*, πιστεύει όμως ότι ακόμα και με την τέλεση τέτοιων *γιαγκια* δεν είναι δυνατό να βρει ανακούφιση για τις μεγάλες αμαρτίες που διέπραξε. Στον πόλεμο πηγαίνει να πολεμήσει ο άντρας μιας γυναίκας ή ο αδελφός της ή ακόμα και ο πατέρας της ή ο γιος της. Και όταν σκοτώνονται, δημιουργείται μια καινούργια εχθρότητα, με αποτέλεσμα να μεγαλώνει μια αλυσίδα από δράσεις και αντιδράσεις, που δεν είναι δυνατό να εξουδετερωθεί ούτε και με χιλιάδες *ασβαμεντα-γιαγκια*.

Έτσι είναι ο δρόμος της εργασίας (*καρμα*). Δημιουργεί ταυτόχρονα δράση και αντίδραση και έτσι αυξάνει την αλυσίδα της υλικής

δραστηριότητας, δένοντας αυτόν που δρα στην υλική σκλαβιά. Η θεραπευτική μέθοδος που συνιστάται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.27-28) για την αναχαίτηση αυτών των δράσεων και αντιδράσεων του δρόμου της εργασίας είναι μόνο η εργασία που γίνεται για τον Υπέρτατο Κύριο. Όπως γίνεται φανερό από τη δική Του εκδοχή, στην πραγματικότητα η μάχη του Κουρουκσέτρα έγινε με τη θέληση του Υπερτάτου Κυρίου Σρι Κρίσνα και μόνο με τη θέλησή Του ο Γιουντιστίρα ανέβηκε στον θρόνο της Χαστινάπουρα. Συνεπώς, καμία απολύτως αμαρτία δεν άγγιξε στην πραγματικότητα τους Πάννταβα, που ήταν απλώς οι εντολοδόχοι του Κυρίου. Άλλοι, που κηρύσσουν πόλεμο από προσωπικό συμφέρον, φέρουν ακέραιη την ευθύνη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 52

*γιατα πανκενα πανκαμπαχ
σουραγια βα σουρακριταμ
μπουτα-χατιαμ ταταϊβαϊκαμ
να γιαγκιαϊρ μαρστούμ αρχατι*

γιατα: όσο – *πανκενα*: από τη λάσπη – *πανκα-αμπαχ*: νερό ανακατεμένο με λάσπη – *σουραγια*: από κρασί – *βα*: ούτε – *σουρακριταμ*: ακαθαρσία δημιουργημένη από την παραμικρή επαφή με κρασί – *μπουτα-χατιαμ*: το σκότωμα των ζώων – *τατα*: έτσι – *εβα*: βέβαια – *εκαμ*: ένας – *να*: ποτέ – *γιαγκιαϊχ*: με τις καθορισμένες θυσίες – *μαρστούμ*: να εξουδετερώσει – *αρχατι*: αξίζει τον κόπο.

Όπως δεν μπορείς να φιλτράρεις λασπωμένο νερό μέσα από λάσπη ή να ξεπλύνεις με κρασί ένα κανάτι λεκιασμένο με κρασί, έτσι δεν μπορείς να εξουδετερώσεις και τον φόνο ανθρώπων θυσιάζοντας ζώα.

Οι *ασβαμεντα-γιαγκια* ή οι *γκομεντα-γιαγκια*, οι θυσίες αλόγων ή ταύρων, δεν είχαν φυσικά σκοπό το σκότωμα των ζώων. Ο Κύριος Τσετάνια είπε ότι τα ζώα που θυσιάζονταν στον βωμό της *γιαγκια* ξανάνιωναν και αποκτούσαν καινούργια ζωή. Επρόκειτο απλώς για απόδειξη της

αποτελεσματικότητας των βεδικών ύμνων. Η απαγγελία των βεδικών ύμνων με τον κατάλληλο τρόπο προσφέρει οπωσδήποτε ανακούφιση από τις αντιδράσεις που γεννούν οι αμαρτίες, αν όμως τέτοιου είδους θυσίες γίνονται με τρόπο ανάρμοστο και αδέξιο, τότε αυτοί που τις τελούν βαρύνονται σίγουρα με την ευθύνη της θυσίας των ζώων. Αυτή την εποχή της διχόνοιας και της υποκρισίας δεν υπάρχει δυνατότητα τέλειας τέλεσης *γιαγκια*, εξαιτίας έλλειψης έμπειρων *μπραμανα*, που θα ήταν ικανοί να φέρουν εις πέρας τέτοιες *γιαγκια*. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα κάνει, λοιπόν, έναν υπαινιγμό για την τέλεση θυσιών κατά την εποχή του Κάλι. Η μόνη θυσία που συνιστάται για την Κάλι-γιούγκα είναι η τέλεση της *χαρι-ναμα-γιαγκια*, που εγκαινίασε ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Δεν θα πρέπει όμως να επιδίδεται κάποιος στο σκότωμα των ζώων και να το εξουδετερώνει με την τέλεση της *χαρι-ναμα-γιαγκια*. Όσοι είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν σκοτώνουν ποτέ ζώο από ιδιοτέλεια και (όπως ο Κύριος διέταξε τον Αρτζούνα) δεν αποφεύγουν να εκτελέσουν το καθήκον του *κσατρια*. Ο σκοπός, επομένως, εξυπηρετείται όταν όλα γίνονται για το θέλημα του Κυρίου. Αυτό είναι δυνατό μόνο για τους αφοσιωμένους υπηρέτες.

❧ *Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το όγδοο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Οι προσευχές της Βασίλισσας Κούντι και η σωτηρία του Παρίκσιτ».* ❧

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Ο θάνατος του Μπισμαντέβα ενώπιον του Κυρίου Κρίσνα

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
ιτι μπιταχ πρατζα-ντροχατ
σαρβα-νταρμα-βιβιτσαγια
τατο βινασαναμ πραγκαντ
γιατρα ντεβα-βρατο 'πατατ*

σουταχ ουβατσα: ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι είπε – *ιτι:* έτσι – *μπιταχ:* φοβισμένος – *πρατζα-ντροχατ:* επειδή σκότωσε τους υπηκόους – *σαρβα:* όλες – *νταρμα:* οι θρησκευτικές πράξεις – *βιβιτσαγια:* για να καταλάβει – *ταταχ:* μετά από αυτά – *βινασαναμ:* το μέρος όπου έγινε η μάχη – *πραγκατ:* πήγε – *γιατρα:* όπου – *ντεβα-βραταχ:* ο Μπισμαντέβα – *απατατ:* ξάπλωσε για να πεθάνει.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Έτσι, φοβισμένος επειδή είχε σκοτώσει τόσο πολλούς στο πεδίο της μάχης, ο Γιουντιστίρα πήγε στον τόπο της σφαγής. Εκεί, πάνω σ' ένα κρεβάτι από βέλη, βρισκόταν ξαπλωμένος ο Μπισμαντέβα, έτοιμος να πεθάνει.

Σε αυτό το Ένατο Κεφάλαιο, καθώς το θέλησε ο Κύριος Σρι Κρίσνα, ο Μπισμαντέβα θα δώσει στον Βασιλιά Γιουντιστίρα οδηγίες σχετικές με τις υποχρεώσεις των ανθρώπων, τις επιβεβλημένες από τις ασχολίες τους. Ακόμη, ο Μπισμαντέβα θα προσφέρει στον Κύριο την τελευταία του

προσευχή, ενώ θα είναι έτοιμος να φύγει από αυτόν τον θνητό κόσμο και έτσι να ελευθερωθεί από τη δουλεία επιπρόσθετων υλικών δεσμεύσεων. Ο Μπισμαντέβα ήταν προικισμένος με τη δύναμη να μπορεί να αφήσει το υλικό σώμα του κατά τη θέλησή του και το ότι βρισκόταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι με τα βέλη ήταν δική του επιλογή. Ο θάνατος αυτού του μεγάλου πολεμιστή τράβηξε την προσοχή όλης της σύγχρονης ελίτ· μαζεύτηκαν όλοι εκεί για να δείξουν την αγάπη, τον σεβασμό και τη στοργή τους για τη μεγάλη ψυχή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*ταντα τε μπραταραχ σαρβε
σαντασβαϊχ σβαρνα-μπουσιταϊχ
ανβαγκατσαν ραταϊρ βιπρα
βιασα-ντωμιανταγιας τατα*

ταντα: τότε – *τε*: όλοι τους – *μπραταραχ*: οι αδελφοί – *σαρβε*: όλοι μαζί – *σατ-ασβαϊχ*: που τους έσερναν πρώτης τάξης άλογα – *σβαρνα*: χρυσάφι – *μπουσιταϊχ*: στολισμένοι – *ανβαγκατσαν*: ο ένας μετά τον άλλον – *ραταϊχ*: στα άρματα – *βιπραχ*: ω μπραμανα – *βιασα*: ο σοφός Βιάσα – *ντωμια*: ο Ντώμια – *ανταγιαχ*: και άλλοι – *τατα*: επίσης.

Τότε τον ακολούθησαν όλοι οι αδελφοί του, πάνω σε εξαίσια άρματα που τα έσερναν άλογα εξαίρετα, στολισμένα με χρυσάφι. Μαζί τους ήταν ο Βιάσα και ρισι όπως ο Ντώμια (ο σοφός ιερέας των Πάννταβα) και άλλοι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*μπαγκαβαν απι βιπραρσε
ρατενα σα-νταναντζαγιαχ
σα ταϊρ βιαροτσατα νριπαχ*

κουβερα ιβα γκουχιακαϊχ

μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας (ο Σρι Κρίσνα) – *απι*: επίσης – *βιπρα-ρισε*: ω σοφέ μεταξύ των *μπραμανα* – *ρατενα*: στο άρμα – *σανταναντζαγιαχ*: με τον Ντανάντζαγια (τον Αρτζούνα) – *σαχ*: Εκείνος – *ταϊχ*: από αυτούς – *βιαροτσατα*: έμοιαζε πολύ αριστοκρατικός – *νριπαχ*: ο Βασιλιάς (ο Γιουντιστίρα) – *κουβερα*: ο Κούβερα, ο θησαυροφύλακας των ημιθέων – *ιβα*: όπως – *γκουχιακαϊχ*: σύντροφοι γνωστοί ως Γκουχιάκα.

Ω σοφέ μεταξύ των *μπραμανα*, το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, ακολούθησε και Αυτός, καθισμένος στο άρμα του Αρτζούνα. Έτσι ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα έδειχνε πολύ αριστοκρατικός, σαν τον Κούβερα περιστοιχισμένο από τους συντρόφους του (τους Γκουχιάκα).

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα ήθελε να εμφανισθούν οι Πάννταβα μπροστά στον Μπισμαντέβα κατά τον πλέον αριστοκρατικό τρόπο, για να ευχαριστηθεί βλέποντάς τους ευτυχισμένους την ώρα του θανάτου του. Ο Κούβερα είναι ο πλουσιότερος απ' όλους τους ημίθεους και εδώ ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα του έμοιαζε, επειδή η πομπή μαζί με τον Σρι Κρίσνα ταίριαζε πολύ στο αξίωμά του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

ντριστβα νιπατιταμ μπουμω

ντιβας τσιουταμ ιβαμαραμ

πρανεμουχ παννταβα μπισμαμ

σανουγκαχ σαχα τσακρινα

ντριστβα: βλέποντας έτσι – *νιπατιταμ*: ξαπλωμένο – *μπουμω*: στο έδαφος – *ντιβαχ*: από τον ουρανό – *τσιουταμ*: πεσμένο – *ιβα*: σαν – *αμαραμ*: ημίθεο – *πρανεμουχ*: υποκλίθηκαν – *παννταβαχ*: οι γιοι του Πάνντου – *μπισμαμ*:

στον Μπίσμα – σα-ανουγκαχ: με τους νεότερους αδελφούς – σαχα: μαζί με – τσακρινα: τον Κύριο (τον φέροντα τον δίσκο).

Βλέποντας τον Μπίσμα να κείται στο έδαφος, σαν ημίθεος που έπεσε από τον ουρανό, ο βασιλιάς των Πάννταβα, ο Γιουντιστίρα, υποκλίθηκε μπροστά του μαζί με τους νεότερους αδελφούς του και τον Κύριο Κρίσνα.

Εκτός από στενός φίλος του Αρτζούνα, ο Κύριος Κρίσνα ήταν επίσης νεότερος εξάδελφος του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Αλλά όλα τα μέλη της οικογένειας των Πάννταβα γνώριζαν ότι ο Κύριος Κρίσνα είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Μολονότι ο Κύριος είχε επίγνωση της υπέρτατης θέσης Του, συμπεριφερόταν πάντα σύμφωνα με τα ανθρώπινα έθιμα και έτσι υποκλίθηκε και Αυτός μπροστά στον ετοιμοθάνατο Μπισμαντέβα, σαν να ήταν ένας από τους νεότερους αδελφούς του Βασιλιά Γιουντιστίρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

τατρα μπραμαρσαγιαχ σαρβε

ντεβασαργιας τσα σατταμα

ρατζαρσαγιας τσα τατρασαμ

ντραστουμ μπαρατα-πουνγκαβαμ

τατρα: εκεί – *μπραμα-ρισαγιαχ:* οι ρισι μεταξύ των μπραμανα – *σαρβε:* όλοι – *ντεβα-ρισαγιαχ:* οι ρισι μεταξύ των ημιθέων – *τσα:* και – *σατταμα:* που βρίσκεται στην ιδιότητα της αγαθότητας – *ρατζα-ρισαγιαχ:* οι ρισι μεταξύ των βασιλέων – *τσα:* και – *τατρα:* σε εκείνο το μέρος – *ασαν:* ήταν παρόντες – *ντραστουμ:* για να δουν – *μπαρατα:* οι απόγονοι του Βασιλιά Μπάρατα – *πουνγκαβαμ:* ο αρχηγός τους.

Όλες οι μεγάλες ψυχές του σύμπαντος –οι ρισι μεταξύ των ημιθέων, των μπραμανα και των βασιλέων, όλοι τους στην ιδιότητα της

αγαθότητας- ήταν συγκεντρωμένες εκεί, για να δουν τον αρχηγό των απογόνων του Μπάρατα (τον Μπίσμα).

Οι ρισι είναι εκείνοι που με πνευματικά επιτεύγματα έχουν φτάσει στην τελειότητα. Τα πνευματικά αυτά επιτεύγματα μπορούν να τα εξασφαλίσουν όλοι, είτε είναι βασιλιάδες είτε είναι επαίτες. Και ο ίδιος ο Μπισμαντέβα ήταν ένας από τους *μπραμαρσι* και αρχηγός των απογόνων του Μπάρατα. Όλοι οι ρισι βρίσκονται στην ιδιότητα της αγαθότητας. Μόλις άκουσαν την είδηση για τον επικείμενο θάνατο του μεγάλου πολεμιστή, συγκεντρώθηκαν όλοι τους εκεί.

ΚΕΙΜΕΝΑ 6-7

*παρβατο ναραντο ντωμιο
μπαγκαβαν μπανταραγιαναχ
μπριχαντασβο μπαραντβατζαχ
σασισιο ρενουκα-σουταχ*

*βασιστα ιντραπραμαντας
τριτο γκριτσαμαντο 'σιταχ
κακσιβαν γκωταμο 'τρις τσα
κωσικο 'τα σουνταρσαναχ*

παρβαταχ: ο σοφός Πάρβατα – *ναρανταχ*: ο σοφός Νάραντα – *ντωμιαχ*: ο Ντώμια – *μπαγκαβαν*: ενσάρκωση της Θεότητας – *μπανταραγιαναχ*: ο Βιασαντέβα – *μπριχαντασβαχ*: ο Μπριχάντασβα – *μπαραντβατζαχ*: ο Μπαράντβατζα – *σα-σισιαχ*: μαζί με μαθητές – *ρενουκα-σουταχ*: ο Παρασουράμα – *βασισταχ*: ο Βασίστα – *ιντραπραμανταχ*: ο Ιντραπραμάντα – *τριταχ*: ο Τρίτα – *γκριτσαμανταχ*: ο Γκριτσαμάντα – *ασιταχ*: ο Ασίτα – *κακσιβαν*: ο Κακσιβάν – *γκωταμαχ*: ο Γκωτάμα – *ατριχ*: ο Άτρι – *τσα*: και – *κωσικαχ*: ο Κωσικά – *ατα*: καθώς και – *σουνταρσαναχ*: ο Σουντάρσανα.

Ήταν παρόντες όλοι οι σοφοί, όπως ο Πάρβατα, ο Νάραντα, ο Ντώμια, ο Βιάσα, η ενσάρκωση του Θεού, ο Μπριχάντασβα, ο Μπαράντβατζα και ο Παρασουράμα μαζί με μαθητές του. Ήταν ακόμη ο Βασίστα, ο Ινντραπραμάντα, ο Τρίτα, ο Γκριτσαμάντα, ο Ασίτα, ο Κακσιβάν, ο Γκωτάμα, ο Άτρι, ο Κωσίκα και ο Σουντάρσανα.

Πάρβατα: θεωρείται ένας από τους αρχαιότερους σοφούς. Είναι σχεδόν πάντα αχώριστος σύντροφος του Νάραντα. Οι δυο τους είναι επίσης διαστημικοί ταξιδιώτες, ικανοί να ταξιδεύουν στον αέρα χωρίς τη βοήθεια κανενός υλικού οχήματος. Ο Πάρβατα είναι και αυτός *ντεβαρσι*, δηλαδή μέγας σοφός μεταξύ των ημιθέων, όπως και ο Νάραντα. Ήταν παρών μαζί με τον Νάραντα κατά τη θυσιαστήρια τελετή του Μαχαράζα Τζαναμετζάγια, γιου του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Σε εκείνη τη θυσία επρόκειτο να σκοτωθούν όλα τα φίδια του κόσμου. Ο Πάρβατα και ο Νάραντα ονομάζονται επίσης Γκανντάρβα, επειδή μπορούν να ταξιδεύουν στον αέρα τραγουδώντας τις δόξες του Κυρίου. Αφού μπορούν να ταξιδεύουν στον αέρα, παρακολούθησαν από τον αέρα την τελετή *σβαγιαμβαρα* της Ντρώπαντι (την επιλογή του συζύγου της). Όπως ο σοφός Νάραντα, έτσι και ο σοφός Πάρβατα επισκεπτόταν τη βασιλική συνέλευση στον ουρανό του Βασιλιά Ίντρα. Ως Γκαντάρβα, επισκέφθηκε μερικές φορές τη βασιλική συνέλευση του Κούβερα, ενός από τους σημαντικότερους ημίθεους. Και ο Νάραντα και ο Πάρβατα είχαν κάποτε προβλήματα με την κόρη του Μαχαράζα Σριντζάγια. Χάρη στην ευλογία του σοφού Πάρβατα, ο Μαχαράζα Σριντζάγια απέκτησε γιο.

Νάραντα: Ο Νάραντα συνδέεται αναπόφευκτα με τις αφηγήσεις των *Πουрана*. Περιγράφεται στην *Μπαγκαβαταμ*. Στην προηγούμενη ζωή του ήταν γιος μιας υπηρέτριας, αλλά με την καλή συναναστροφή αγνών Βαϊσνάβα φωτίστηκε στην υπηρεσία αφοσίωσης και στην επόμενη ζωή του έγινε ένας τέλειος άνθρωπος, που δεν μπορεί να συγκριθεί με κανέναν. Το όνομά του αναφέρεται σε πολλά εδάφια της *Μαχαμπατα*. Είναι ο κύριος *ντεβαρσι*, ο πρώτιστος σοφός μεταξύ των ημιθέων. Είναι γιος και μαθητής του Μπραμάτζι και από αυτόν έχει εξαπλωθεί η μαθητική διαδοχή της σειράς του Μπράμα. Εμύησε τον Μαχαράζα Πράλαντα, τον Μαχαράζα Ντρούβα και πολλούς ονομαστούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Εμύησε ακόμα και τον Βιασαντέβα, τον συγγραφέα των βεδικών έργων. Από τον Βιασαντέβα μυήθηκε ο Μαντβατσάρια και έτσι η *σαμπραντάγια* του Μάντβα, στην οποία περιλαμβάνεται και η Γκωντίγια-*σαμπραντάγια*, εξαπλώθηκε σε όλο το σύμπαν. Σε αυτή τη *σαμπραντάγια*

του Μάντβα ανήκε ο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Δηλαδή ο Μπραμάτζι, ο Νάραντα, ο Βιάσα, ο Μάντβα, ο Τσετάνια και οι Γκοσουάμι ανήκαν όλοι στην ίδια σειρά μαθητικής διαδοχής. Ο Ναράντατζι έχει διδάξει από αμνημονεύτων χρόνων πολλούς βασιλιάδες. Στην *Μπαγκαβαταμ* βλέπουμε ότι edίδαξε τον Μαχαράζα Πράλанта ενώ βρισκόταν στην κοιλιά της μάνας του, τον Βασουντέβα, τον πατέρα του Κρίσνα, καθώς και τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

Ντώμια: Μεγάλος σοφός, που ασκήθηκε σε σκληρές κακουχίες στην Ουτκοτσάκα Τίρτα και διορίστηκε βασιλικός ιερέας των Πάννταβα. Ήταν ιερέας σε πολλές θρησκευτικές τελετές (*σαμσκαρα*) των Πάννταβα και αυτός τους συνόδεψε όταν αρραβωνιάστηκαν την Ντρώπαντι. Ήταν μαζί τους ακόμη και κατά τη διάρκεια της εξορίας τους και τους συμβούλευε όποτε ένιωθαν αμήχανοι. Τους δίδαξε πώς να ζήσουν έναν χρόνο στην ανωνυμία και εκείνοι ακολούθησαν αυστηρά τις οδηγίες του. Το όνομά του αναφέρεται επίσης όταν έγινε η γενική επικήδεια τελετή μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα. Στο τμήμα *Ανουςασανα-παρβα* της *Μαχαμπατα* (127.15-16), ο Ντώμια δίνει λεπτομερείς θρησκευτικές οδηγίες στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ήταν πράγματι ο κατάλληλος τύπος ιερέα για οικογενειάρχες, γιατί μπορούσε να καθοδηγεί τους Πάννταβα στον σωστό δρόμο της θρησκείας. Η αποστολή του ιερέα είναι η σταδιακή καθοδήγηση του οικογενειάρχη στον σωστό δρόμο του *ασραμα-νταρμα*, δηλαδή στα καθήκοντα που απορρέουν από τις ασχολίες μίας συγκεκριμένης κοινωνικής τάξης. Δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ του οικογενειακού ιερέα και του πνευματικού δασκάλου. Αυτός ήταν ο ιδιαίτερος προορισμός των σοφών, των αγίων και των *μπραμανα*.

Μπανταράγιανα (Βιασαντέβα): Είναι γνωστός ως Κρίσνα, Κρίσνα-ντβαϊπάγιανα, Ντβαϊπάγιανα, Σατιαβάτι-σούτα, Παρασάρια, Παρασαράτματζα, Μπανταράγιανα, Βενταβιάσα, κλπ. Ήταν γιος του μεγάλου σοφού Παρασάρα στην κοιλιά της Σατιαβάτι πριν από τον αρραβώνα της με τον Μαχαράζα Σαντάνου, τον πατέρα του μεγάλου στρατηγού παππού Μπισμαντέβα. Είναι ισχυρή ενσάρκωση του Ναράγιανα και διαδίδει στον κόσμο τη βεδική σοφία. Γι' αυτό, πριν ψάλει κανείς τις βεδικές γραφές και ιδιαίτερα τις *Πουρανα*, προσφέρει τον σεβασμό του στον Βιασαντέβα. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν γιος του και *ρισι* όπως ο Βαϊσαμπάγιανα ήταν μαθητές του για τους διάφορους κλάδους των Βεδών. Είναι ο συγγραφέας του περίφημου έπους *Μαχαμπατα* και του μεγάλου υπερβατικού έργου *Μπαγκαβαταμ*. Είναι επίσης ο συντάκτης των *Μπραμα-σουτρα* – των *Βενταντα-σουτρα* ή *Μπανταραγιανα-σουτρα*. Λόγω των σκληρών κακουχιών στις οποίες

υπέβαλε τον εαυτό του, είναι ο πλέον σεβαστός συγγραφέας μεταξύ των σοφών. Όταν θέλησε να καταγράψει το μέγα έπος *Μαχαμπαρατα* για το καλό όλων των ανθρώπων της εποχής του Κάλι, αισθάνθηκε την ανάγκη ενός δυνατού γραφέα, που θα μπορούσε να γράφει ό,τι θα του υπαγόρευε. Με εντολή του Μπράμα, ο Σρι Γκανέσα ανέλαβε την υποχρέωση να καταγράψει την υπαγόρευση του Βιασαντέβα υπό τον όρο ότι ο Βιασαντέβα δεν θα σταματούσε την υπαγόρευση ούτε στιγμή. Έτσι η σύνταξη της *Μαχαμπαρατα* ήταν αποτέλεσμα της κοινής προσπάθειας του Βιάσα και του Γκανέσα.

Με εντολή της μητέρας του, της Σατιαβάτι, που αργότερα παντρεύτηκε τον Μαχαράζα Σαντάνου, και ύστερα από παράκληση του Μπισμαντέβα, του πρωτότοκου γιου του Μαχαράζα Σαντάνου από τη πρώτη του γυναίκα, τη Γάγγη, γέννησε τρεις λαμπρούς γιους, τον Ντριταράστρα, τον Πάνντου και τον Βιντούρα. Ο Βιασαντέβα συνέθεσε τη *Μαχαμπαρατα* μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα και αφού όλοι οι ήρωές της είχαν πεθάνει. Απαγγέλθηκε για πρώτη φορά στη βασιλική συνέλευση του Μαχαράζα Τζαναμετζάγια, γιου του Μαχαράζα Παρίκσιτ.

Μπριχάντασβα: Αρχαίος σοφός που πότε-πότε συναντούσε τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Τον συνάντησε για πρώτη φορά στην Καμιαβάνα. Ο σοφός αυτός αφηγήθηκε την ιστορία του Μαχαράζα Νάλα. Υπάρχει και άλλος Μπριχάντασβα, που είναι γιος της δυναστείας του Ικσβάκου (*Μαχαμπαρατα*, Βανα-παρβα 209.4-5).

Μπαράντβατζα: Ένας από τους επτά μεγάλους ρισι. Ήταν παρών κατά την τελετή της γέννησης του Αρτζούνα. Ο ρωμαλέος αυτός ρισι υπέβαλε μερικές φορές τον εαυτό του σε οδυνηρές κακουχίες στις όχθες του Γάγγη και το *ασραμα* του δοξάζεται ακόμα στο Πραγιάγκα ντάμα. Είναι γνωστό πως κάποτε, ενώ έκανε μπάνιο στον Γάγγη, έτυχε να συναντήσει την Γκριτάτσι, ένα από τα πανέμορφα κορίτσια της υψηλής κοινωνίας των ουράνιων πλανητών, και εκσπερμάτωσε. Από το σπέρμα του, που φυλάχτηκε και διατηρήθηκε σε ένα πήλινο δοχείο, γεννήθηκε ο Ντρόνα. Ωστε ο Ντονατσάρια είναι γιος του σοφού Μπαράντβατζα. Άλλοι λένε ότι ο Μπαράντβατζα, ο πατέρας του Ντρόνα, είναι διαφορετικό πρόσωπο από τον Μαχάρσι Μπαράντβατζα. Ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Μπράμα. Κάποτε πλησίασε τον Ντονατσάρια και τον παρακάλεσε να σταματήσει τη μάχη του Κουρουκσέτρα.

Παρασουράμα ή Ρενουκάσουτα: Γιος του Μαχάρσι Τζαμαντάγκνι και της Σριμάτι Ρενούκα. Γι' αυτό είναι γνωστός και ως Ρενουκάσουτα. Είναι μία από τις ισχυρές ενσαρκώσεις του Θεού. Σκότωσε την κοινότητα των

κσατρια στο σύνολό της είκοσι μία φορές. Με το αίμα των κσατρια ευχαρίστησε τις ψυχές των προγόνων του. Αργότερα υποβλήθηκε σε αυστηρές κακουχίες στο Μαχέντρα Παρβάτα. Αφού πήρε ολόκληρη τη γη από τους κσατρια, την έδωσε ελεημοσύνη στον σοφό Κασιάπα. Ο Παρασουράμα edίδαξε την Ντανουρ-βεντα, δηλαδή την πολεμική επιστήμη, στον Ντρονατσάρια, επειδή συνέβαινε να είναι μπραμανα. Ήταν παρών στη στέψη του Μαχαράζα Γιουντιστίρα και ετίμησε την τελετή μαζί με άλλους μεγάλους ρισι.

Ο Παρασουράμα είναι τόσο ηλικιωμένος, ώστε συνάντησε και τον Ράμα και τον Κρίσνα σε διαφορετικούς καιρούς. Πολέμησε με τον Ράμα, αποδέχθηκε όμως τον Κρίσνα ως Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Ακόμα, εγκωμίασε τον Αρτζούνα όταν τον είδε μαζί με τον Κρίσνα. Όταν ο Μπίσμα αρνήθηκε να παντρευτεί την Άμπα, που τον ήθελε για άντρα της, η Άμπα συναντήθηκε με τον Παρασουράμα και μόνο χάρη στα παρακάλια της αυτός ζήτησε από τον Μπισμαντέβα να την δεχθεί για γυναίκα του. Ο Μπίσμα αρνήθηκε να υπακούσει στην εντολή του, παρόλο που ήταν ένας από τους πνευματικούς δασκάλους του. Όταν ο Μπίσμα αγνόησε την προειδοποίησή του, ο Παρασουράμα πάλεψε μαζί του. Πάλεψαν και οι δύο πολύ σκληρά και στο τέλος ο Παρασουράμα ευχαριστήθηκε με τον Μπίσμα και του έδωσε την ευλογία να γίνει ο μεγαλύτερος πολεμιστής του κόσμου.

Βασίστα: Ο μέγας ονομαστός σοφός μεταξύ των μπραμανα, πολύ γνωστός ως Μπραμάρσι Βασίστα ντέβα. Εξέχουσα μορφή κατά τις περιόδους και της Ραμαγιανα και της Μαχαμπατα. Ευλόγησε τη στέψη του Προσώπου της Θεότητας Σρι Ράμα. Ήταν παρών και στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα. Μπορούσε να πηγαίνει σε όλους τους ανώτερους και κατώτερους πλανήτες και το όνομά του συνδέεται επίσης με την ιστορία του Χιρανιακασιπού. Υπήρχε μεγάλη ένταση ανάμεσα σε αυτόν και τον Βισβαμίτρα, που ήθελε την καμαντενου του, την αγελάδα που εκπληρώνει κάθε ευχή. Ο Βασίστα αρνιόταν να δώσει την καμαντενου του και γι' αυτόν τον λόγο ο Βισβαμίτρα σκότωσε τους εκατό γιους του. Ως τέλειος μπραμανα, υπέμεινε όλη τη χλεύη του Βισβαμίτρα. Κάποτε δοκίμασε να αυτοκτονήσει εξαιτίας του μαρτυρίου του Βισβαμίτρα, αλλά όλες του οι απόπειρες ήταν ανεπιτυχείς. Πήδησε από έναν λόφο, αλλά οι πέτρες που πάνω τους έπεσε έγιναν ένας σωρός από βαμβάκι και έτσι σώθηκε. Πήδησε στον ωκεανό, αλλά τα κύματα τον έβγαλαν στην ακτή. Πήδησε στον ποταμό, αλλά και ο ποταμός τον έβγαλε στην όχθη του. Έτσι όλες του οι απόπειρες αυτοκτονίας ήταν ανεπιτυχείς. Είναι και αυτός ένας από του εφτά ρισι και σύζυγος της Αρουνντάτι, του φημισμένου αστεριού.

Ινντραπραμάντα: Άλλος ένας ονομαστός ρισι.

Τρίτα: Ένας από τους τρεις γιους του Πρατζάπατι Γκωτάμα. Ήταν ο τρίτος γιος και οι δύο αδελφοί του ήταν γνωστοί ως Εκάτ και Ντβίτα. Ήταν και οι τρεις μεγάλοι σοφοί και ακολουθούσαν αυστηρά τις αρχές της θρησκείας. Επειδή υποβλήθηκαν σε σκληρές κακουχίες, προβιβάστηκαν στην Μπραμαλόκα (τον πλανήτη του Μπραμάτζι). Κάποτε ο Τρίτα έπεσε σε ένα πηγάδι. Ήταν οργανωτής πολλών θυσιών και ως ένας από τους μεγάλους σοφούς, ήρθε και αυτός να δείξει τον σεβασμό του στον Μπίσμα, στο νεκρικό κρεβάτι του. Ήταν ένας από τους επτά σοφούς της Βαρούνα-λόκα. Προερχόταν από τη Δύση και πιθανότατα ανήκε στις ευρωπαϊκές χώρες. Εκείνη την εποχή, ολόκληρος ο κόσμος είχε έναν ενιαίο βεδικό πολιτισμό.

Γκριτσαμάντα: Ένας από τους σοφούς του ουράνιου βασιλείου. Ήταν γιος του Βιταχάβια και στενός φίλος του Ίνντρα, του Βασιλιά του ουρανού, σπουδαίος όσο και ο Μπριχάσπατι. Συνήθιζε να επισκέπτεται τη βασιλική συνέλευση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα και ήρθε και στον τόπο όπου ο Μπισμαντέβα άφησε την τελευταία του πνοή. Μερικές φορές εξηγούσε στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα τις δόξες του Κυρίου Σίβα. Τα χαρακτηριστικά του σώματός του έμοιαζαν με του Ίνντρα, γι' αυτό και τότε-τότε οι εχθροί του Ίνντρα τον περνούσαν για τον Ίνντρα και τον συνελάμβαναν. Ήταν μέγας λόγιος της *Ριγκ-βεντα* και γι' αυτό η κοινότητα των *μπραμανα* του είχε μεγάλο σεβασμό. Έζησε ζωή άγαμη και ήταν ισχυρός από κάθε άποψη.

Ασίτα: Υπήρχε κι ένας βασιλιάς με το ίδιο όνομα, αλλά ο Ασίτα που αναφέρεται εδώ είναι ο Ασίτα Ντεβάλα Ρίσι, ένας σπουδαίος ισχυρός σοφός της εποχής. Εξήγησε στον πατέρα του 1.500.000 στίχους από τη *Μαχαμπατα*. Πήρε μέρος στη θυσία φιδιών του Μαχαράζα Τζαναμετζάγια και παρευρέθηκε επίσης στην τελετή της στέψης του Μαχαράζα Γιουντιστίρα μαζί με άλλους μεγάλους ρισι. Έδωσε οδηγίες στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα όταν ήταν στον λόφο Αντζάνα. Ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Σίβα.

Κακσιβάν: Ένας από τους γιους του σοφού Γκωτάμα και πατέρας του μεγάλου σοφού Τσανντακωσικά. Μέλος του Κοινοβουλίου του Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

Άτρι: Ο Άτρι ήταν μέγας σοφός *μπραμανα* και ένας από τους νοερούς γιους του Μπραμάτζι. Ο Μπραμάτζι είναι τόσο ισχυρός, ώστε αν απλώς σκεφτεί έναν γιο, τον έχει. Οι γιοι αυτοί είναι γνωστοί ως *μανασα-πουτρα*.

Ο Άτρι ήταν ένας από του εφτά *μανασα-πουτρα* του Μπραμάτζι και ένας από τους εφτά μεγάλους σοφούς *μπραμανα*. Στην οικογένειά του γεννήθηκαν και οι περίφημοι Πρατσέτα. Ο Άτρι είχε δύο γιους *κσατρια* που έγιναν βασιλιάδες. Ένας από αυτούς είναι ο Βασιλιάς Αρτάμα. Θεωρείται ένας από τους είκοσι ένα *πρατζαπατι*. Η γυναίκα του ονομαζόταν Ανασούγια. Βοήθησε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ στις μεγάλες θυσίες του.

Κωσικά: Μόνιμος μέλος των *ρισι* στη βασιλική συνέλευση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Μερικές φορές συνάντησε τον Κύριο Κρίσνα. Υπάρχουν διάφοροι άλλοι σοφοί με το ίδιο όνομα.

Σουντάρσανα: ο τροχός αυτός που έχει γίνει το προσωπικό όπλο του προσώπου της Θεότητας (του Βίσνου ή Κρίσνα) είναι το πλέον ισχυρό όπλο, ισχυρότερο από τα *μπραμαστρα* ή από άλλα παρόμοια καταστρεπτικά όπλα. Σε ορισμένα βεδικά έργα λέγεται ότι το όπλο αυτό το πρόσφερε στον Κύριο Σρι Κρίσνα ο Άγκνι ντέβα, ο θεός της φωτιάς, αλλά στην πραγματικότητα ο Κύριος φέρει αυτό το όπλο αιωνίως. Ο Άγκνι ντέβα παρουσίασε αυτό το όπλο στον Κρίσνα κατά το ίδιο τρόπο που ο Μαχαράζα Ρούκμα έδωσε στον Κύριο τη Ρουκμίνη. Ο Κύριος δέχεται τέτοιου είδους προσφορές από τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, παρόλο που αυτές οι προσγορές είναι αιώνια ιδιοκτησία Του. Στο τμήμα *Αντι-παρβα* της *Μαχαμπατα* υπάρχει λεπτομερής περιγραφή αυτού του όπλου. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα το χρησιμοποίησε για να σκοτώσει τον Σισουπάλα, έναν αντίπαλό Του. Με αυτό το όπλο σκότωσε επίσης τον Σάλβα και μερικές φορές ήθελε να το χρησιμοποιήσει ο φίλος Του ο Αρτζούνα για να σκοτώσει τους εχθρούς του (*Μαχαμπατα*, *Βιρατα-παρβα* 56.3).

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*ανιε τσα μουνναγιο μπραμαν
μπραμαρατανταγιο 'μαλαχ
σισιαϊρ ουπετα ατζαγκμουχ
κασιαπανγκιρασανταγιαχ*

ανιε: πολλοί άλλοι – τσα: επίσης – μουναγιαχ: σοφοί – μπραμαν: ω μπραμανα – μπραμαρατα: ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι – ανταγιαχ: και άλλοι τέτοιοι – αμαλαχ: τελείως εξαγνισμένοι – σισιαϊχ: από τους μαθητές – ουπεταχ: συνοδευόμενοι – ατζαγκμουχ: έφτασαν – κασιαπα: ο Κασιάπα – ανγκιρασα: ο Ανγκιράσα – ανταγιαχ: άλλοι.

Έφτασαν εκεί και άλλοι πολλοί, όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι και άλλες εξαγνισμένες ψυχές, ο Κασιάπα, ο Ανγκιράσα και άλλοι ακόμη, όλοι συνοδευόμενοι από τους μαθητές τους.

Σουκαντέβα Γκοσουάμι (Μπραμαράτα): Ο φημισμένος γιος και μαθητής του Σρι Βιασαντέβα, που του edίδαξε πρώτα τη *Μαχαμπααρατα* και ύστερα τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι απήγγειλε 1.400.000 στίχους της *Μαχαμπααρατα* στις συνόδους των Γκανντάρβα, των Γιάκσα και των Ρακσάσα. Απήγγειλε για πρώτη φορά τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* παρόντος του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Μελέτησε διεξοδικά και έμαθε όλα τα βεδικά έργα από τον σπουδαίο πατέρα του και έτσι, χάρη στην ευρεία γνώση των αρχών της θρησκείας, ήταν μία εξ ολοκλήρου εξαγνισμένη ψυχή. Από τη *Μαχαμπααρατα* (*Σαμπα-παρβα 4.11*) γνωρίζουμε επίσης ότι ήταν παρών στη βασιλική συνέλευση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα και στη νηστεία του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ως γνήσιος μαθητής του Σρι Βιασαντέβα, ζήτησε από τον πατέρα του να μάθει εκτενώς για τις θρησκευτικές αρχές και τις πνευματικές αξίες. Και ο μέγας πατέρας του τον ικανοποίησε, διδάσκοντάς του το σύστημα *γιογκα* με το οποίο μπορεί κανείς να φτάσει στο πνευματικό βασίλειο, τη διαφορά μεταξύ της εργασίας που αποσκοπεί στην απόλαυση και της εμπειρικής γνώσης, τους τρόπους και τα μέσα για την επίτευξη πνευματικής συνειδητοποίησης, τα σχετικά με τα τέσσερα *ασραμα* (και συγκεκριμένα τη ζωή του σπουδαστή, τη ζωή του οικογενειάρχη, τη ζωή όσων έχουν αποσυρθεί από την εργασία και τη ζωή της απάρνησης), την ανυπέρβλητη θέση του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, του Κυρίου Κρίσνα, τη μέθοδο για να τον δούμε πρόσωπο με πρόσωπο, τα σχετικά με τον γνήσιο υποψήφιο αποδέκτη της γνώσης, την εξέταση των πέντε στοιχείων, τη μοναδική θέση της νοημοσύνης, την επίγνωση της υλικής φύσης και του ζωντανού όντος, τα σημάδια της αυτοσυνειδητοποιημένης ψυχής, τις αρχές της λειτουργίας του υλικού σώματος, τα χαρακτηριστικά των ισχυρών καταστάσεων της υλικής φύσης, τα σχετικά με το δέντρο της αέναης επιθυμίας, καθώς και τα σχετικά με τις ψυχικές λειτουργίες. Μερικές φορές, με την άδεια του

πατέρα του και του Ναράντατζι, επισκέφτηκε τον πλανήτη ήλιο. Περιγραφές των ταξιδιών του στο διάστημα υπάρχουν στο τμήμα Σαντι-παρβα της *Μαχαμπαρατα* (332). Τελικά έφτασε στο υπερβατικό βασίλειο. Είναι γνωστός με διάφορα ονόματα, όπως Αρανέγια, Αρουνισούτα, Βαϊγιασάκι και Βιασατμάτζα.

Κασιάπα: Ένας από τους *πρατζάπατι*. Γιος του Μαρίτσι και γαμπρός του Πρατζάπατι Ντάκσα. Πατέρας του γιγαντιαίου πουλιού Γκαρούντα, που για τροφή είχε ελέφαντες και χελώνες. Παντρεύτηκε δεκατρείς κόρες του Πρατζάπατι Ντάκσα. Τα ονόματά τους είναι Αντίτι, Ντίτι, Ντάνου, Κάστα, Αρίστα, Σουρασά, Ίλα, Μούνι, Κρονταβάσα, Τάμρα, Σουράμπι, Σάραμα και Τίμι. Με αυτές τις γυναίκες έκανε πολλά παιδιά, ημίθεους και δαίμονες. Από την πρώτη του γυναίκα, την Αντίτι, γεννήθηκαν οι δώδεκα Αντίτια. Ένας από αυτούς είναι ο Βάμανα, η ενσάρκωση της Θεότητας. Ο μεγάλος αυτός σοφός, ο Κασιάπα, ήταν παρών κατά τη γέννηση του Αρτζούνα. Δέχθηκε ως δώρο από τον Παρασουράμα ολόκληρο τον κόσμο, αργότερα όμως ζήτησε από τον Παρασουράμα να φύγει από τον κόσμο. Ένα άλλο όνομά του είναι Αριστάνεμι. Ζει στη βόρεια πλευρά του σύμπαντος.

Ανγκιράσα: Γιος του Μαχάρσι Ανγκίρα, γνωστός ως Μπριχάσπατι, ιερέας των ημιθέων. Λέγεται ότι ο Ντρονατσάρια ήταν μερική ενσάρκωσή του. Προκάλεσε σε αγώνα τον Σουκρατσάρια, τον πνευματικό δάσκαλο των δαιμόνων. Γιος του είναι ο Κάτσα. Έδωσε πρώτα το όπλο της φωτιάς στον σοφό Μπαραντβάτζα. Με τη γυναίκα του Τσανντραμασί, ένα από τα φημισμένα αστέρια, έκανε έξι γιους, όπως ο θεός της φωτιάς. Μπορούσε να ταξιδεύει στο διάστημα και γι' αυτό εμφανιζόταν ακόμη και στους πλανήτες Μπραμαλόκα και Ινντραλόκα. Συμβούλεψε τον Ίντρα, τον Βασιλιά του ουρανού, πώς να υποτάξει τους δαίμονες, κάποτε όμως τον καταράστηκε και έτσι εκείνος υποχρεώθηκε να γίνει γουρούνι στη γη και ήταν απρόθυμος να επιστρέψει στον ουρανό. Τέτοια είναι η δύναμη έλξης της παραπλανητικής ενέργειας. Ακόμα και ένα γουρούνι δεν θέλει να αποχωριστεί τα γήινα υπάρχοντά του με αντάλλαγμα ένα ουράνιο βασίλειο. Ήταν ο θρησκευτικός δάσκαλος των αυτοχθόνων σε διάφορους πλανήτες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

ταν σαμεταν μαχα-μπαγκαν

ουπαλαμπια βασουτταμαχ
πουτζαγιαμ ασα νταρμα-γκιο
ντεσα-καλα-βιμπαγκαβιτ

ταν: όλοι τους – σαμεταν: συγκεντρωμένοι μαζί – μαχα-μπαγκαν: όλοι εξαιρετικά ισχυροί – ουπαλαμπια: έχοντας υποδεχθεί – βασου-ουτταμαχ: ο καλύτερος μεταξύ των Βάσου (ο Μπισμαντέβα) – πουτζαγιαμ ασα: καλωσόρισε – νταρμα-γκιαχ: κάποιος που γνωρίζει τις θρησκευτικές αρχές – ντεσα: τόπος – καλα: χρόνος – βιμπαγκα-βιτ: κάποιος που γνωρίζει να προσαρμόζεται σύμφωνα με τον τόπο και τον χρόνο.

Ο Μπισμαντέβα, ο καλύτερος από τους οχτώ Βάσου, υποδέχθηκε και καλωσόρισε όλους τους μεγάλους και ισχυρούς ρισι που είχαν συγκεντρωθεί εκεί, γιατί γνώριζε τέλεια όλες τις θρησκευτικές αρχές σύμφωνα με τον τόπο και τον χρόνο.

Οι έμπειροι θεολόγοι γνωρίζουν τέλεια πώς να προσαρμόζουν τις θρησκευτικές αρχές σύμφωνα με τον τόπο και τον χρόνο. Υπάρχουν διαφορετικά κλίματα και διαφορετικές καταστάσεις στα διάφορα μέρη του κόσμου και αν κάποιος πρέπει να κάνει το χρέος του και να κηρύξει το μήνυμα του Κυρίου, θα πρέπει να έχει την επιδεξιότητα να προσαρμόζει τα πράγματα σύμφωνα με τον τόπο και τον χρόνο. Ο Μπισμαντέβα ήταν μία από τις δώδεκα μεγάλες αυθεντίες στο κήρυγμα αυτής της λατρείας, της υπηρεσίας αφοσίωσης, και γι' αυτό γνώριζε πώς να υποδεχθεί και να καλωσορίσει όλους τους ισχυρούς σοφούς που είχαν συγκεντρωθεί στο νεκρικό κρεβάτι του απ' όλα τα μέρη του σύμπαντος. Σίγουρα, από σωματική άποψη δεν ήταν σε θέση εκείνη την ώρα να τους καλωσορίσει και να τους υποδεχθεί, επειδή δεν βρισκόταν ούτε στο σπίτι του ούτε σε φυσιολογική, υγιή κατάσταση. Ήταν όμως απολύτως υγιής διανοητικά και γι' αυτό μπορούσε να εκφρασθεί με λόγια γλυκά και εγκάρδια και έτσι είχαν όλοι καλή υποδοχή. Μπορεί να κάνει κανείς το καθήκον του είτε με σωματική εργασία είτε με τον νου είτε με τα λόγια. Και ο Μπισμαντέβα γνώριζε καλά πώς να χρησιμοποιεί τα λόγια του στον κατάλληλο τόπο. Δεν είχε, λοιπόν, δυσκολία στην υποδοχή τους, παρόλο που σωματικά δεν ήταν γερός.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

κρισναμ τσα τατ-πραμπαβα-γκια

ασιναμ τζαγκαντ-ισβαραμ

χριντι-σταμ πουτζαγιαμ ασα

μαγιαγιοπαττα-βιγκραχαμ

κρισναμ: στον Κύριο Σρι Κρίσνα – *τσα*: επίσης – *τατ*: Αυτού – *πραμπαβα-γκιαχ*: ο γνώστης της δόξας (ο Μπισμαντέβα) – *ασιναμ*: καθισμένος – *τζαγκατ-ισβαραμ*: ο Κύριος του σύμπαντος – *χριντι-σταμ*: ευρισκόμενος στην καρδιά – *πουτζαγιαμ ασα*: λατρεύμενος – *μαγιαγια*: με την εσωτερική ενέργεια – *ουπαττα*: φανέρωσε – *βιγκραχαμ*: μία μορφή.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα βρίσκεται μέσα στην καρδιά του καθενός και όμως φανερώνει την υπερβατική μορφή Του με την εσωτερική Του δύναμη. Ο Ίδιος Αυτός Κύριος στεκόταν μπροστά στον Μπισμαντέβα και εφόσον ο Μπισμαντέβα γνώριζε τις δόξες Του, Τον λάτρεψε όπως Του έπρεπε.

Η παντοδυναμία του Κυρίου φανερώνεται από την ταυτόχρονη παρουσία Του σε κάθε τόπο. Είναι πάντα παρών στην αιώνια κατοικία Του, την Γκολόκα Βρινντάβανα, και ταυτόχρονα είναι παρών μέσα στην καρδιά όλων, ακόμα και μέσα σε κάθε αόρατο άτομο της ύλης. Όταν φανερώνει την αιώνια υπερβατική μορφή Του στον υλικό κόσμο, το κάνει με την εσωτερική Του δύναμη. Η εξωτερική δύναμη, δηλαδή η υλική ενέργεια, δεν έχει καμία σχέση με την αιώνια μορφή Του. Όλες αυτές οι αλήθειες ήταν γνωστές στον Σρι Μπισμαντέβα, που Τον λάτρεψε αναλόγως.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

πανντου-πουτραν ουπασιναν

πρασραγια-πρεμα-σανγκαταν

αμπιατσαστανουραγκασραιρ

ανντιμπουτενα τσακσουσα

πανντου: ο αείμνηστος πατέρας του Μαχαράζα Γιουντιστίρα και των αδελφών του – πουτταν: οι γιοι του – ουπασιναν: καθισμένοι εκεί κοντά σιωπηλοί – πρασραγια: κυριευμένοι – πρεμα: με αισθήματα αγάπης – σανγκαταν: έχοντας συγκεντρωθεί – αμπιατσαστα: συνεχάρη – ανουραγκα: εγκάρδια – ασραιχ: με δάκρυα έκστασης – ανντιμπουτενα: κυριευμένος – τσακσουσα: με τα μάτια του.

Οι γιοι του Μαχαράζα Πάνντου, καθισμένοι εκεί κοντά σιωπηλοί, ήταν πλημμυρισμένοι από στοργή για τον ετοιμοθάνατο παππού τους. Όταν τους είδε ο Μπισμαντέβα, τους συγχάρηκε με θέρμη. Στα μάτια του είχε δάκρυα έκστασης, γιατί ήταν κυριευμένος από αγάπη και στοργή.

Όταν πέθανε ο Μαχαράζα Πάνντου όλοι οι γιοι του ήταν μικρά παιδιά και φυσικά μεγάλωσαν με τη στοργή των ηλικιωμένων μελών της βασιλικής οικογένειας και ιδίως του Μπισμαντέβα. Αργότερα, όταν οι Πάννταβα είχαν μεγαλώσει, τους ξεγέλασε ο πανούργος Ντουριόντανα και η παρέα του και ο Μπισμαντέβα, αν και γνώριζε ότι οι Πάννταβα ήταν αθώοι και ότι υπέφεραν χωρίς λόγο, δεν μπορούσε να πάρει το μέρος τους για πολιτικούς λόγους. Στο τελευταίο στάδιο της ζωής του, όταν ο Μπισμαντέβα είδε τους ανυπέρβλητους εγγονούς του με επικεφαλής τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα να κάθονται τόσο ήσυχα στο πλευρό του, ο μέγας πολεμιστής-παππούς δεν μπόρεσε να εμποδίσει τα δάκρυα της αγάπης του, που κυλούσαν αυθόρμητα από τα μάτια του. Θυμήθηκε τις μεγάλες δοκιμασίες που είχαν υποστεί οι τόσο ευλαβικοί εγγονοί του και σίγουρα, η άνοδος του Γιουντιστίρα στον θρόνο, στη θέση του Ντουριόντανα, του έδωσε τη μεγαλύτερη ικανοποίηση. Άρχισε, λοιπόν, να τους συγχαίρει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

αχο κασταμ αχο 'νιαγιαμ

γιαντ γιουγιαμ νταρμα-ναννταναχ

τζιβιτουμ ναρχατα κλισταμ
βιπρα-νταρματσιουτασραγιαχ

αχο: ω! – κασταμ: τι φριχτά βάσανα – αχο: ω! – ανιαγιαμ: τι φριχτή αδικία – γιατ: γιατί – γιουγιαμ: όλοι εσείς, καλές ψυχές – νταρμα-ναννταναχ: γιοι της θρησκείας προσωποποιημένης – τζιβιτουμ: να παραμένετε ζωντανοί – να: ποτέ – αρχατα: αξίζατε – κλισταμ: βάσανα – βιπρα: μπραμανα – νταρμα: ευσέβεια – ατσιουτα: ο Θεός – ασραγιαχ: προστατευμένοι.

Είπε ο Μπισμαντέβα: Ω τι φριχτά βάσανα και τι φριχτές αδικίες υποφέρατε, καλές ψυχές, επειδή είσαστε οι γιοι της θρησκείας προσωποποιημένης. Δεν σας άξιζε να μένετε ζωντανοί μέσα σε τέτοιες συμφορές, σας προστάτευαν όμως οι μπραμανα, ο Θεός και η θρησκεία.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ταραγμένος εξαιτίας της μεγάλης σφαγής στη μάχη του Κουρουκσέτρα. Ο Μπισμαντέβα μπορούσε να το καταλάβει και γι' αυτό μίλησε πρώτα για τις φριχτές συμφορές του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Γιουντιστίρα αντιμετώπισε δυσκολίες μόνο από αδικία και η μάχη του Κουρουκσέτρα έγινε ακριβώς για την επανόρθωση αυτής της αδικίας. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, να λυπάται για τη μεγάλη σφαγή. Ο Μπισμαντέβα ήθελε να υπογραμμίσει ιδιαιτέρως ότι οι Πάννταβα προστατεύονταν πάντα από τους μπραμανα, τον Κύριο και τις θρησκευτικές αρχές. Όσο τους προστάτευαν αυτοί οι τρεις σημαντικοί παράγοντες, δεν υπήρχε λόγος απογοήτευσης. Έτσι ο Μπισμαντέβα ενθάρρυνε τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα να διώξει την απελπισία του. Όσο βρίσκεται κάποιος σε πλήρη συμφωνία με τις επιθυμίες του Κυρίου, καθοδηγούμενος από γνήσιους μπραμανα και Βαϊσνάβα και ακολουθώντας αυστηρά τις θρησκευτικές αρχές, δεν έχει κανέναν λόγο για απελπισία, οσοδήποτε οδυνηρές και αν είναι οι περιστάσεις της ζωής. Ως αυθεντία στη σειρά της μαθητικής διαδοχής, ο Μπισμαντέβα ήθελε να αποτυπώσει καλά αυτό το σημείο στους Πάννταβα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*σαμσιτε 'τιρατε πανντω
πριτα μπαλα-πρατζα βαντουχ
γιουσματ-κριτε μπαχουν κλεσαν
πραπτα τοκαβατι μουχουχ*

σαμσιτε: μετά τον θάνατο – ατι-ρατε: του μεγάλου στρατηγού – πανντω: του Πάνντου – πριτα: η Κούντι – μπαλα-πρατζα: έχοντας μικρά παιδιά – βαντουχ: η νύφη μου – γιουσματ-κριτε: εξαιτίας σας – μπαχουν: ποικίλες – κλεσαν: συμφορές – πραπτα: υπέστη – τοκα-βατι: παρόλο που είχε μεγάλα αγόρια – μουχουχ: συνεχώς.

Όσο για τη νύφη μου την Κούντι, με τον θάνατο του μεγάλου στρατηγού Πάνντου έμεινε χήρα με πολλά παιδιά και υπέφερε πολύ. Κι όταν μεγαλώσατε, πάλι υπέφερε πολύ εξαιτίας σας.

Οι συμφορές της Κούντι ντέβι θρηνοούνται διπλά. Υπέφερε πολύ εξαιτίας της πρόωρης χηρείας της, αλλά και για να μεγαλώσει τα μικρά παιδιά της στη βασιλική οικογένεια. Και όταν τα παιδιά της μεγάλωσαν, συνέχισε να υποφέρει εξαιτίας τους. Έτσι τα βάσανά της συνεχίστηκαν. Αυτό σημαίνει ότι ήταν προορισμένη από τη θεία πρόνοια να υποφέρει και αυτό πρέπει να το υπομένει κανείς χωρίς να ταραάζεται.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*σαρβαμ καλα-κριταμ μανιε
μπαβαταμ τσα γιαντ-απριγιαμ
σαπαλο γιαντ-βασε λοκο
βαγιορ ιβα γκαναβαλιχ*

σαρβαμ: όλα αυτά – καλα-κριταμ: γίνονται από τον αναπόφευκτο χρόνο – μανιε: νομίζω – μπαβαταμ τσα: και για εσάς επίσης – γιατ: οτιδήποτε –

απριγιαμ: αποκρουστικό – *σα-παλαχ*: με τους κυβερνήτες – *γιατ-βασε*: υπό τον έλεγχο εκείνου του χρόνου – *λοκαχ*: όλοι σε όλους τους πλανήτες – *βαγιοχ*: ο άνεμος μεταφέρει – *ιβα*: όπως – *γκανα-αβαλιχ*: μια σειρά σύννεφα.

Νομίζω πως όλα αυτά οφείλονται στον αναπόφευκτο χρόνο, που υπό τον έλεγχό του άγονται και φέρονται όλοι σε όλους τους πλανήτες, ακριβώς όπως τα σύννεφα άγονται και φέρονται από τον άνεμο.

Ο χρόνος ελέγχει όλο τον αχανή χώρο του σύμπαντος, καθώς και όλους τους πλανήτες. Όλοι οι γιγαντιαίοι πλανήτες, περιλαμβανομένου και του ήλιου, ελέγχονται από τη δύναμη του αέρα, ακριβώς όπως μεταφέρονται και τα σύννεφα. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο αναπόφευκτος *καλα* ή χρόνος ελέγχει ακόμα και τη δράση του αέρα και των άλλων στοιχείων. Συνεπώς, τα πάντα ελέγχονται από τον υπέρτατο *καλα*, έναν επιβλητικό εκπρόσωπο του Κυρίου στον υλικό κόσμο. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, να λυπάται ο Γιουντιστίρα για την ασύλληπτη δράση του χρόνου. Όλοι είναι υποχρεωμένοι να υπομένουν τις δράσεις και τις αντιδράσεις του χρόνου όσο βρίσκονται μέσα στις συνθήκες του υλικού κόσμου. Ο Γιουντιστίρα δεν θα έπρεπε να πιστεύει ότι είχε διαπράξει αμαρτίες κατά την προηγούμενη ζωή του και ότι τώρα υφίσταται τις συνέπειες. Ακόμα και ο πιο ευσεβής άνθρωπος είναι υποχρεωμένος να υποστεί τους όρους της υλικής φύσης. Αλλά ο ευσεβής άνθρωπος είναι πιστός στον Κύριο, επειδή καθοδηγείται από γνήσιους *μπραμανα* και Βαϊσνάβα, ακολουθώντας τις θρησκευτικές αρχές. Αυτά τα τρία καθοδηγητικά στοιχεία θα πρέπει να είναι ο σκοπός της ζωής. Δεν θα πρέπει να ταραζεται κάποιος από τα τεχνάσματα του αιώνιου χρόνου. Ακόμα και ο μέγας κυρίαρχος του σύμπαντος, ο Μπράμα, βρίσκεται και αυτός υπό τον έλεγχο του χρόνου. Επομένως, δεν θα πρέπει κάποιος να μνησικακεί επειδή ελέγχεται από τον χρόνο, μολονότι είναι αληθινός οπαδός των θρησκευτικών αρχών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

γιατρα νταρμα-σουτο ρατζα

γκαντα-πανιρ βρικονταραχ

κρισνο ‘στρι γκανντιβαμ τσαπαμ

σουχριτ κρισνας τατο βιπατ

*γιατρα: εκεί όπου υπάρχει – νταρμα-σουταχ: ο γιος του Νταρμαράζα –
ράτζα: ο Βασιλιάς – γκαντα-πανιχ: με το δυνατό του ρόπαλο στο χέρι –
βρικονταραχ: ο Μπίμα – κρισναχ: ο Αρτζούνα – αστρι: ο κάτοχος του
όπλου – γκανντιβαμ: ο Γκανντίβα – τσαπαμ: τόξο – σουχριτ: ειλικρινής
φίλος – κρισναχ: ο Κύριος Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας – ταταχ: επ’
αυτού – βιπατ: μεταστροφή (της τύχης).*

**Ω, πόσο θαυμαστή είναι η επίδραση του αναπόφευκτου χρόνου! Ο
χρόνος είναι αμετάκλητος, διαφορετικά πώς θα μπορούσαν να
συμβούν ατυχίες παρουσία του Βασιλιά Γιουντιστίρα, του γιου του
ημίθεου που ελέγχει τη θρησκεία; Παρουσία του Μπίμα, του μεγάλου
πολεμιστή με το δυνατό ρόπαλο στο χέρι; Παρουσία του περίφημου
τοξότη Αρτζούνα, κατόχου του ισχυρού όπλου Γκανντίβα; Και πάνω
απ’ όλα, παρουσία του Κυρίου, του ειλικρινούς φίλου των Πάννταβα;**

Όσον αφορά στους υλικούς και πνευματικούς πόρους που ήταν
απαραίτητοι, στην περίπτωση των Πάννταβα δεν υπήρχε έλλειψη. Από
υλική άποψη ήταν καλά εξοπλισμένοι, επειδή είχαν δύο μεγάλους
πολεμιστές, τον Μπίμα και τον Αρτζούνα. Από πνευματική άποψη, ο ίδιος
ο Βασιλιάς ήταν το σύμβολο της θρησκείας και πάνω απ’ όλα, το Πρόσωπο
της Θεότητας, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, ως ειλικρινής φίλος τους
ενδιαφερόταν προσωπικά για τις υποθέσεις τους. Και όμως, υπήρξαν τόσο
πολλές μεταστροφές της τύχης στην παράταξη των Πάννταβα. Παρά τη
δύναμη των ευσεβών πράξεων, τη δύναμη των προσώπων, τη δύναμη των
επιδέξιων χειρισμών και τη δύναμη των όπλων υπό την άμεση επίβλεψη
του Κυρίου Κρίσνα, οι Πάννταβα υπέφεραν τόσο πολλές πραγματικές
κακοτυχίες, που μπορούν να εξηγηθούν μόνον ως επίδραση του *καλα*, του
αναπόφευκτου χρόνου. Ο *καλα* είναι ταυτόσημος με τον Ίδιο τον Κύριο
και γι’ αυτό η επίδραση του *καλα* είναι ένδειξη της ανεξήγητης βουλής του
Ίδιου του Κυρίου. Δεν υπάρχει κανένας λόγος για θρήνους όταν κάποιο
ζήτημα βρίσκεται πέρα από τον έλεγχο των ανθρώπινων όντων.

*να χι ασια καρχιτσιντ ρατζαν
πουμαν βεντα βιντιτσιταμ
γιαντ βιτζιγκιασαγια γιουκτα
μουχιαντι καβαγιο 'πι χι*

να: ποτέ – χι: σίγουρα – ασια: Αυτού – καρχιτσιτ: ό,τι και αν είναι – ρατζαν: ω Βασιλιά – πουμαν: οποιοσδήποτε – βεντα: γνωρίζει – βιντιτσιταμ: σχέδιο – γιατ: το οποίο – βιτζιγκιασαγια: με εξαντλητικές έρευνες – γιουκταχ: ασχολούμενοι – μουχιαντι: αμήχανοι – καβαγιαχ: μεγάλοι φιλόσοφοι – απι: ακόμα και – χι: σίγουρα.

Ω Βασιλιά, κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει το σχέδιο του Κυρίου (του Σρι Κρίσνα). Παρόλο που μεγάλοι φιλόσοφοι ερευνούν εξαντλητικά, περιέρχονται σε αμηχανία.

Η σύγχυση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα σχετικά με τις περασμένες αμαρτωλές πράξεις του και τις επακόλουθες συμφορές αναιρείται πλήρως από τη μεγάλη αυτή αυθεντία, τον Μπίσμα (ένα από τα δώδεκα εξουσιοδοτημένα πρόσωπα). Ο Μπίσμα ήθελε να τονίσει στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα ότι από αμνημονεύτων χρόνων κανένας, συμπεριλαμβανομένων ημιθέων όπως ο Σίβα και ο Μπράμα, δεν μπόρεσε να εξακριβώσει το αληθινό σχέδιο του Κυρίου. Τι θα μπορούσαμε, λοιπόν, να καταλάβουμε εμείς; Είναι ανώφελο να εξετάζουμε. Ακόμα και οι εξαντλητικές φιλοσοφικές έρευνες σοφών δεν μπορούν να εξακριβώσουν το σχέδιο του Κυρίου. Η καλύτερη τακτική είναι να τηρούμε απλώς τις εντολές του Κυρίου χωρίς αντιρρήσεις. Οι συμφορές των Πάννταβα δεν οφείλονταν ποτέ στις περασμένες τους πράξεις. Ο Κύριος έπρεπε να φέρει εις πέρας το σχέδιο της εγκαθίδρυσης του βασιλείου της αρετής και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του υπέφεραν προσωρινά για να εδραιώσουν την κατάκτηση της αρετής. Ο Μπισμαντέβα ήταν σίγουρα ικανοποιημένος βλέποντας τον θρίαμβο της αρετής και χαρούμενος βλέποντας τον Βασιλιά Γιουντιστίρα στον θρόνο, παρόλο που ο ίδιος πολέμησε εναντίον του. Ακόμα και ένας μεγάλος πολεμιστής όπως ο Μπίσμα δεν μπόρεσε να κερδίσει τη μάχη του Κουρουκσέτρα, επειδή ο Κύριος θέλησε να δείξει ότι

η κακία δεν μπορεί να νικήσει την αρετή, ανεξάρτητα από το ποιος το επιχειρεί. Ο Μπισμαντέβα ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, αλλά με τη θέληση του Κυρίου αποφάσισε να πολεμήσει εναντίον των Πάννταβα, επειδή ο Κύριος θέλησε να δείξει ότι ακόμα και ένας πολεμιστής όπως ο Μπίσμα δεν μπορεί να νικήσει όταν πολεμάει με την πλευρά που έχει άδικο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

τασμαντ ινταμ νταϊβα-ταντραμ

βιαβασια μπααραταρσαμπα

τασιανουβιχιτο 'νατα

νατα παχι πρατζαχ πραμπο

τασματ: γι' αυτό – *ινταμ:* αυτό – *νταϊβα-ταντραμ* – μόνο η ομορφιά της θείας πρόνοιας – *βιαβασια:* εξακριβώνοντας – *μπααρατα-ρισαμπα:* ω άριστε μεταξύ των απογόνων του Μπάρατα – *τασια:* από Αυτόν – *ανουβιχιταχ:* όπως είναι επιθυμητό – *αναταχ:* απροστάτευτοι – *νατα:* ω αφέντη – *παχι:* φρόντισε – *πρατζαχ:* τους υπηκόους – *πραμπο:* ω Κύριε.

Γι' αυτό πιστεύω, ω άριστε μεταξύ των απογόνων του Μπάρατα (Γιουντιστίρα), ότι όλα αυτά είναι μέσα στο σχέδιο του Κυρίου. Πρέπει, λοιπόν, να δεχθείς αυτό το ασύλληπτο σχέδιο και να συμμορφωθείς. Τώρα, άρχοντά μου, έχεις οριστεί κυβερνήτης και θα πρέπει να φροντίσεις τους ανήμπορους υπηκόους σου.

Μια λαϊκή παροιμία λέει ότι η νοικοκυρά μαθαίνει την κόρη της για να μαθαίνει η νύφη της. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Κύριος διδάσκει τον κόσμο διδάσκοντας τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν έχει ανάγκη να μάθει τίποτε καινούργιο από τον Κύριο, γιατί ο Κύριος διδάσκει παντοτε τον ειλικρινή αφοσιωμένο υπηρέτη εντός του. Όποτε, λοιπόν, γίνεται επίδειξη διδασκαλίας του αφοσιωμένου υπηρέτη, όπως στην περίπτωση της διδασκαλίας της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, γίνεται για να διδαχθούν οι περιορισμένης νοημοσύνης άνθρωποι. Επομένως, το χρέος

του αφοσιωμένου υπηρέτη είναι να δέχεται αγόγγυστα τις δοκιμασίες που στέλνει ο Κύριος σαν ευλογία. Ο Μπισμαντέβα συμβούλεψε τους Πάννταβα να δεχθούν την ευθύνη της διακυβέρνησης χωρίς δισταγμό. Εξαιτίας της μάχης του Κουρουκσέτρα, οι δύστυχοι υπήκοοι είχαν μείνει απροστάτευτοι και περίμεναν την ανάληψη της εξουσίας από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δέχεται τις δοκιμασίες ως χάρες του Κυρίου. Αφού ο Κύριος είναι απόλυτος, δεν υπάρχει εγκόσμια διαφορά ανάμεσα στα δύο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*εσα βαϊ μπαγκαβαν σακσαντ
αντιο ναραγιαναχ πουμαν
μολαγιαν μαγιαγια λοκαμ
γκουντας τσαρατι βρισνισου*

εσαχ: αυτό – *βαϊ*: θετικά – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σακσαντ*: το αρχικό – *αντιαχ*: ο πρώτος – *ναραγιαναχ*: ο Υπέρτατος Κύριος (που ξαπλώνει στο νερό) – *πουμαν*: ο υπέρτατος δικαιούχος – *μαχαγιαν*: που προκαλεί σύγχυση – *μαγιαγια*: με την αυτοδημιουργημένη ενέργειά Του – *λοκαμ*: οι πλανήτες – *γκουνταχ*: που είναι ασύλληπτος – *τσαρατι*: κινείται – *βρισνισου*: μεταξύ της οικογένειας των Βρίσνι.

Αυτός ο Σρι Κρίσνα δεν είναι άλλος από το ασύλληπτο, το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας. Είναι ο πρώτος Ναράγιανα, ο υπέρτατος δικαιούχος. Κινείται όμως ανάμεσα στους απογόνους του Βασιλιά Βρίσνι σαν ένας από εμάς και μας προκαλεί σύγχυση με την αυτοδημιουργημένη ενέργειά Του.

Το βεδικό σύστημα απόκτησης γνώσης είναι η παραγωγική μέθοδος. Η βεδική γνώση αποκτάται τέλεια από αυθεντίες μέσω της μαθητικής διαδοχής. Η γνώση αυτή δεν είναι ποτέ δογματική, όπως το αντιλαμβάνονται εσφαλμένα άτομα περιορισμένης νοημοσύνης. Η μητέρα είναι η αυθεντία για την επαλήθευση της ταυτότητας του πατέρα. Είναι η

αυθεντία για μία τόσο εμπιστευτική γνώση. Συνεπώς, η αυθεντία δεν είναι δογματική. Η αλήθεια αυτή επιβεβαιώνεται στο τέταρτο κεφάλαιο *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (4.2). Το τέλειο σύστημα μάθησης είναι η απόκτηση γνώσης από αυθεντίες. Το ίδιο ακριβώς σύστημα είναι παγκοσμίως αποδεκτό ως αλήθεια και μόνο ανειλικρινείς αμφισβητίες επιχειρηματολογούν εναντίον του. Για παράδειγμα, τα σύγχρονα διαστημόπλοια πετούν στον ουρανό και όταν οι επιστήμονες λένε ότι ταξιδεύουν στην άλλη πλευρά της σελήνης, οι άνθρωποι πιστεύουν τυφλά αυτές τις ιστορίες, επειδή έχουν αποδεχθεί τους σύγχρονους επιστήμονες ως αυθεντίες. Οι αυθεντίες μιλούν και οι άνθρωποι συνήθως τις πιστεύουν. Αλλά στην περίπτωση των βεδικών αληθειών τους έχουν μάθει να μην πιστεύουν. Ακόμη και αν τις δεχθούν, δίνουν διαφορετική ερμηνεία. Όλοι οι άνθρωποι θέλουν μία άμεση αντίληψη της βεδικής γνώσης, αλλά ανοήτως την αρνούνται. Αυτό σημαίνει ότι ο παραπλανημένος άνθρωπος μπορεί να πιστέψει σε μία αυθεντία, τον επιστήμονα, θα απορρίψει όμως την αυθεντία των Βεδών. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι άνθρωποι έχουν εκφυλισθεί.

Ιδού εδώ μία αυθεντία, η οποία μιλά για τον Κρίσνα ως αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας και πρώτο Ναράγιανα. Ακόμη και ένας ιμπερσοναλιστής όπως ο Ατσάρια Σάνκαρα έχει πει στην αρχή του σχολιασμού του της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι ο Ναράγιανα, το Πρόσωπο της Θεότητας, βρίσκεται πέραν της υλικής δημιουργίας.* Το σύμπαν είναι μία από τις υλικές δημιουργίες, ο Ναράγιανα όμως είναι υπερβατικός ως προς αυτά τα υλικά παραφερνάλια.

Ο Μπισμαντέβα είναι ένας από τους δώδεκα *μαχατζάνα*, οι οποίοι γνωρίζουν τις αρχές της υπερβατικής γνώσης. Η διαβεβαίωσή του ότι ο Κύριος Σρι Κρίσνα είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας ενισχύεται και από τον ιμπερσοναλιστή Σάνκαρα. Όλοι οι υπόλοιποι *ατσάρια* έχουν επιβεβαιώσει επίσης αυτή τη δήλωση και έτσι δεν υπάρχει δυνατότητα μη αποδοχής του Κυρίου Σρι Κρίσνα ως αρχικού Προσώπου της Θεότητας. Ο Μπισμαντέβα λέει ότι Αυτός είναι ο πρώτος Ναράγιανα. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τον Μπράμα στην *Μπαγκαβαταμ* (10.14.14). Ο Κρίσνα είναι ο πρώτος Ναράγιανα. Στον πνευματικό κόσμο (Βαϊκούντα)

* *ναραγιαναχ παρο 'βιακτατ ανντα-αβιακτα σαμπαβαμ*

αβιακταντας του ιμε λοκα σαπτα ντβιπα τσα μεντινι

(Μπ.γκ. Μπασια του Σάνκαρα)

υπάρχει απεριόριστος αριθμός από Ναράγιανα, που είναι όλοι το Ίδιο Πρόσωπο της Θεότητας και θεωρούνται πλήρεις επεκτάσεις του αρχικού Προσώπου της Θεότητας, του Σρι Κρίσνα. Η πρώτη μορφή του Κυρίου Σρι Κρίσνα επεκτείνεται αρχικά ως μορφή του Μπαλαντέβα και ο Μπαλαντέβα επεκτείνεται σε τόσο πολλές άλλες μορφές, όπως ο Σανκάρσανα, ο Πραντιούμνα, ο Ανιρούντα, ο Βασουντέβα, ο Ναράγιανα, ο Πουρούσα, ο Ράμα και ο Νρισίμχα. Όλες αυτές οι επεκτάσεις είναι μία και η αυτή *βισνου-ταττβα* και ο Σρι Κρίσνα είναι η αρχική πηγή όλων των πλήρων επεκτάσεων. Είναι, επομένως, το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας. Αυτός είναι ο δημιουργός του υλικού κόσμου και η δεσπόζουσα Θεότητα, η γνωστή ως Ναράγιανα, σε όλους τους πλανήτες Βαϊκούντα. Συνεπώς, οι κινήσεις Του ανάμεσα σε ανθρώπινα όντα είναι άλλη μία αιτία σύγχυσης. Γι' αυτό ο Κύριος λέει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι οι ανόητοι Τον θεωρούν ως ένα από τα ανθρώπινα όντα, χωρίς να γνωρίζουν την περίπλοκη φύση των κινήσεών Του.

Η σύγχυση η σχετική με τον Σρι Κρίσνα οφείλεται στη φύση των δύο ενεργειών Του, της εσωτερικής και της εξωτερικής, πάνω στην τρίτη ενέργεια Του, την ονομαζόμενη οριακή ενέργεια. Οι ζωντανές οντότητες είναι επεκτάσεις της οριακής Του ενέργειας και έτσι άλλοτε τους προκαλεί σύγχυση η εσωτερική ενέργεια και άλλοτε η εξωτερική. Μέσω εσωτερικής ενεργειακής σύγχυσης, ο Σρι Κρίσνα επεκτείνεται σε απεριόριστο αριθμό Ναράγιανα και ανταλλάσσει ή δέχεται υπερβατική υπηρεσία αγάπης από τις ζωντανές οντότητες του υπερβατικού κόσμου. Και μέσω των εξωτερικών ενεργειακών επεκτάσεών Του, ενσαρκώνεται στον υλικό κόσμο, ανάμεσα στους ανθρώπους, τα ζώα ή τους ημίθεους για να επανεδραιώσει την ξεχασμένη σχέση Του με τις ζωντανές οντότητες που βρίσκονται σε διάφορα είδη ζωής. Ωστόσο, οι μεγάλες αυθεντίες όπως ο Μπίσμα ξεφεύγουν από αυτή τη σύγχυση χάρη στο έλεος του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

ασιανουμπαβαμ μπαγκαβαν

βεντα γκουχιαταμαμ σιβαχ

ντεβαρσιρ ναρανταχ σακσαντ

μπαγκαβαν καπιλο νριπα

ασια: Αυτού – ανουμπαβαμ: τις δόξες – μπαγκαβαν: ο πανίσχυρος – βεντα: γνωρίζει – γκουχιαταμαμ: πολύ εμπιστευτικά – σιβαχ: ο Κύριος Σίβα – ντεβαρσιχ: ο μέγας σοφός των ημιθέων – ναρανταχ: ο Νάραντα – σακσατ: απευθείας – μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας – καπίλαχ: ο Καπίλα – νριπα: ω Βασιλιά.

Ω Βασιλιά, ο Κύριος Σίβα, ο Νάραντα, ο σοφός μεταξύ των ημιθέων, και ο Καπίλα, η ενσάρκωση της Θεότητας, έχουν όλοι τους άμεση και πολύ εμπιστευτική γνώση της δόξας Του.

Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι όλοι *μπαβα*, δηλαδή πρόσωπα που γνωρίζουν τις δόξες του Κυρίου σε διάφορες μορφές υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης. Όπως ο Κύριος έχει αναρίθμητες επεκτάσεις της πλήρους μορφής Του, έτσι υπάρχουν και αναρίθμητοι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, που ανταλλάσσουν συνεχώς μαζί Του υπηρεσία σε διάφορες μορφές σχέσεων. Συνήθως υπάρχουν δώδεκα μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, και συγκεκριμένα, ο Μπράμα, ο Νάραντα, ο Σίβα, οι Κουμάρα, ο Καπίλα, ο Μάνου, ο Πράλанта, ο Μπίσμα, ο Τζανάκα, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο Μαχαράζα Μπάλι και ο Γιαμαράζα. Αν και ο Μπισμαντέβα είναι ένας από αυτούς, ανέφερε μόνο τρία σημαντικά ονόματα από τους δώδεκα που γνωρίζουν τις δόξες του Κυρίου. Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τακουρά, ένας από τους μεγάλους *ατσαρια* της σύγχρονης εποχής, εξηγεί ότι την *ανουμπαβα*, τη δόξα του Κυρίου, την εκτιμά για πρώτη φορά ο αφοσιωμένος υπηρέτης σε κατάσταση έκστασης, που εκδηλώνεται με συμπτώματα εφίδρωσης, ρίγους, κλάματος, σωματικών σπασμών, κλπ. Τα συμπτώματα αυτά εντείνονται περισσότερο με τη σταθερή κατανόηση της δόξας του Κυρίου. Διάφορες τέτοιες σχέσεις *μπαβα* διαμείβονται μεταξύ της Γιασόντα και του Κυρίου (το δέσιμο του Κυρίου με σκοινιά), καθώς και στο άρμα που οδηγεί ο Κύριος κατά την ανταλλαγή αγάπης με τον Αρτζούνα. Αυτές οι δόξες του Κυρίου φανερώνονται στην υποτέλεια που δείχνει στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, αυτό δε αποτελεί άλλο ένα γνώρισμα της δόξας του Κυρίου. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι και οι Κουμάρα, παρόλο που βρίσκονταν στο υπερβατικό επίπεδο, οφείλουν τη μεταστροφή τους σε ένα άλλο γνώρισμα της *μπαβα*, που τους μετέβαλε σε αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Οι δοκιμασίες στις οποίες υποβάλλει ο Κύριος τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του συνιστούν άλλη μία ανταλλαγή υπερβατικής *μπαβα* ανάμεσα στον Κύριο και τους

αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Ο Κύριος λέει: «Βάζω τον αφοσιωμένο υπηρέτη Μου σε δυσκολία και με αυτόν τον τρόπο ο αφοσιωμένος υπηρέτης εξαγνίζεται περισσότερο, ανταλλάσσοντας μαζί Μου υπερβατική *μπαβα*». Η αντιμετώπιση από τον αφοσιωμένο υπηρέτη υλικών προβλημάτων επιβάλλει την απελευθέρωσή του από απατηλές υλικές σχέσεις. Οι υλικές σχέσεις βασίζονται στην ανταπόδοση υλικής απόλαυσης, η οποία εξαρτάται κυρίως από υλικούς πόρους. Επομένως, όταν ο Κύριος αποσύρει τους υλικούς πόρους, ο αφοσιωμένος υπηρέτης προσελκύεται αποκλειστικά από την υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Έτσι ο Κύριος αποσπά την πεσμένη ψυχή από τον βούρκο της υλικής ύπαρξης. Οι δοκιμασίες που προσφέρει ο Κύριος στον αφοσιωμένο υπηρέτη Του διαφέρουν από τις δοκιμασίες τις προερχόμενες από ανήθικη δράση. Όλες αυτές οι δόξες του Κυρίου είναι ιδιαίτερα γνωστές στους μεγάλους *μαχατζανα* που αναφέραμε πιο πάνω, όπως ο Μπράμα, ο Σίβα, ο Νάραντα, ο Καπίλα, οι Κουμάρα και ο Μπίσμα, και με τη χάρη τους μπορεί κανείς να το καταλάβει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

γιαμ μανιασε ματουλεγιαμ

πριγιαμ μιτραμ σουχριτταμαμ

ακαροχ σατσιβαμ ντουταμ

σωχρινταντ ατα σαρατιμ

γιαμ: το πρόσωπο – *μανιασε*: νομίζεις – *ματουλεγιαμ*: εξάδελφος από την πλευρά της μητέρας – *πριγιαμ*: πολυαγαπημένος – *μιτραμ*: φίλος – *σουχριτταμαμ*: φλογερός ευχέτης – *ακαροχ*: εκτέλεσε – *σατσιβαμ*: σύμβουλος – *ντουταμ*: αγγελιοφόρος – *σωχριντατ*: με καλή θέληση – *ατα*: όταν – *σαρατιμ*: αρματηλάτης.

Ω Βασιλιά, εκείνο το πρόσωπο που από άγνοια και μόνο νόμιζες πως είναι εξάδελφός σου, πολυαγαπημένος σου φίλος και ευχέτης, συμβουλάτορας, αγγελιοφόρος και ευεργέτης, είναι το Ίδιο το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα.

Παρόλο που ο Κύριος Σρι Κρίσνα ενεργούσε ως εξάδελφος, αδελφός, φίλος, ευχέτης, σύμβουλος, αγγελιοφόρος, ευεργέτης, κλπ. των Πάνταβα, παρέμενε το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Χάρη στο αναίτιο έλεος και την εύνοιά Του για τους ανόθευτους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, εκτελεί κάθε είδους υπηρεσία, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι έχει μεταβάλει τη θέση Του ως Απόλυτο Πρόσωπο. Το να Τον θεωρεί κανείς ένα συνηθισμένο πρόσωπο είναι το χονδροειδέστερο είδος άγνοιας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

σαρβατμαναχ σαμα-ντρισο

χι αντβαγιασιαναχανκριτεχ

τατ-κριταμ ματιβαϊσαμιαμ

νιραβαντιασια να κβατσιτ

σαρβα-ατμαναχ: κάποιου που είναι παρών στην καρδιά του καθενός – *σαμα-ντρισαχ*: κάποιου που είναι το ίδιο ευγενικός με όλους – *χι*: σίγουρα – *αντβαγιασια*: του Απολύτου – *αναχανκριτεχ*: απαλλαγμένος πλήρως από κάθε υλική ταύτιση με το ψευδές εγώ – *τατ-κριταμ*: όλα όσα γίνονται από Αυτόν – *ματι*: συνείδηση – *βαϊσαμιαμ*: διαφοροποίηση – *νιραβαντιασια*: απαλλαγμένος από κάθε προσκόλληση – *να*: ποτέ – *κβατσιτ*: σε οποιοδήποτε στάδιο.

Επειδή είναι το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, είναι παρών στην καρδιά του καθενός. Είναι το ίδιο καλός με όλους και απαλλαγμένος από το ψευδές εγώ της διαφοροποίησης. Γι' αυτό, οτιδήποτε κάνει είναι απαλλαγμένο από την υλική μέθη. Είναι ισορροπημένος.

Επειδή είναι απόλυτος, δεν υπάρχει τίποτε διαφορετικό από Αυτόν. Είναι *καϊβαλια*: δεν υπάρχει τίποτε εκτός από τον Ίδιο. Τα πάντα και οι πάντες είναι η εκδήλωση της ενέργειας Του και έτσι μέσω της ενέργειάς Του είναι παρών παντού, επειδή δεν διαφέρει από αυτήν. Ο ήλιος ταυτίζεται με κάθε

εκατοστόμετρο των ακτίνων του και με κάθε μοριακό σωματίδιο της κάθε ακτίνας. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Κύριος κατανέμεται μέσω των διαφόρων ενεργειών Του. Είναι Παραμάτμα, Υπέρτατη Ψυχή, παρών μέσα σε όλους ως υπέρτατη καθοδήγηση και συνεπώς, είναι ήδη αρματηλάτης και συμβουλάτορας όλων των ζωντανών όντων. Επομένως, όταν παρουσιάζεται ως αρματηλάτης του Αρτζούνα, δεν υπάρχει μεταβολή της υψηλής θέσης Του. Είναι η δύναμη της υπηρεσίας αφοσίωσης και μόνο που Τον εμφανίζει ως αρματηλάτη ή αγγελιοφόρο. Αφού δεν έχει καμία σχέση με την υλική αντίληψη της ζωής, όντας απόλυτη πνευματική οντότητα, δεν υπάρχει γι' Αυτόν ανώτερη ή κατώτερη δράση. Όντας το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, δεν έχει ψευδές εγώ και έτσι δεν ταυτίζεται με τίποτε διαφορετικό από Αυτόν. Σε Αυτόν, η υλική αντίληψη του εγώ ισορροπεί. Δεν αισθάνεται, επομένως, κατώτερος όταν γίνεται αρματηλάτης του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη Του. Είναι η δόξα του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη ότι μόνον αυτός μπορεί να προκαλέσει την υπηρεσία του στοργικού Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

ταταπι εκαντα-μπακτεσου

πασια μπουπανουκαμπιταμ

γιαν με 'σουμς τιατζαταχ σακσατ

κρισνο νταρσαναμ αγκαταχ

ταταπι: και όμως – *εκαντα*: ακλόνητος – *μπακτεσου*: στους αφοσιωμένους υπηρέτες – *πασια*: δεξ εδώ – *μπου-πα*: ω Βασιλιά – *ανουκαμπιταμ*: πόσο πονετικός – *γιατ*: για το οποίο – *με*: εμού – *ασουν*: ζωή – *τιατζαταχ*: που τελειώνει – *σακσατ*: απευθείας – *κρισναχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *νταρσαναμ*: για να Τον δω – *αγκαταχ*: είχε την καλοσύνη να έρθει.

Και όμως, παρόλο που είναι το ίδιο καλός με όλους, ήρθε μπροστά μου ευσπλαχνικά τώρα που η ζωή μου τελειώνει, γιατί είμαι ακλόνητος υπηρέτης Του.

Ο Υπέρτατος Κύριος Σρι Κρίσνα, το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, παρόλο που είναι ίσος με όλους, δείχνει μεγαλύτερη ευμένεια στον ακλόνητο αφοσιωμένο υπηρέτη Του, που είναι πλήρως εγκαταλελειμμένος σε Αυτόν και δεν αναγνωρίζει κανέναν άλλο ως προστάτη και αφέντη του. Η ακλόνητη πίστη ότι ο Υπέρτατος Κύριος είναι ο προστάτης, ο φίλος και ο αφέντης μας είναι η φυσιολογική κατάσταση της αιώνιας ζωής. Με τη θέληση του Παντοδύναμου, το ζωντανό ον είναι πλασμένο έτσι ώστε η μεγαλύτερη ευτυχία του είναι όταν αποδέχεται μία κατάσταση απόλυτης εξάρτησης.

Η αντίθετη τάση είναι η αιτία της πτώσης. Το ζωντανό ον έχει αυτή την τάση της πτώσης, επειδή κάνει για τον εαυτό του τη εσφαλμένη εκτίμηση ότι διαθέτει πλήρη ανεξαρτησία, η οποία θα του επιτρέψει να κυριαρχήσει στον υλικό κόσμο. Η ρίζα όλων των προβλημάτων βρίσκεται στον ψευδή εγωκεντρισμό. Πρέπει σε κάθε περίπτωση να στρεφόμαστε προς τον Κύριο.

Η παρουσία του Κυρίου Κρίσνα στο νεκρικό κρεβάτι του Μπίσμα οφείλεται στο ότι ήταν ακλόνητος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Ο Αρτζούνα είχε κάποια σωματική σχέση με τον Κρίσνα, επειδή ο Κύριος συνέβαινε να είναι εξάδελφός του από την πλευρά της μητέρας του. Ο Μπίσμα όμως δεν είχε τέτοιου είδους σωματική σχέση. Επομένως, αιτία της έλξης ήταν η στενή σχέση της ψυχής. Παρ' όλα αυτά, επειδή η σωματική σχέση είναι πολύ ευχάριστη και φυσική, ο Κύριος χαίρεται περισσότερο όταν Τον προσφωνούν γιο του Μαχαράζα Νάνντα, γιο της Γιασόντα ή εραστή της Ρανταράνι. Αυτή η συνάφεια με τον Κύριο μέσω σωματικής σχέσης είναι άλλο ένα γνώρισμα αμοιβαίας ανταλλαγής υπηρεσίας αγάπης με τον Κύριο. Ο Μπισμαντέβα έχει επίγνωση αυτής της γλυκιάς υπερβατικής σχέσης και γι' αυτό του αρέσει να προσφωνεί τον Κύριο Βιτζάγια-σάκε, Πάρτα-σάκε, κλπ., ακριβώς όπως λέμε Νάνντα-νάνντανα ή Γιασόντα-νάνντανα. Ο καλύτερος τρόπος να εδραιώσουμε τη σχέση μας σε υπερβατική γλυκύτητα είναι να Τον πλησιάσουμε μέσω των αναγνωρισμένων αφοσιωμένων υπηρετών Του. Δεν πρέπει να προσπαθούμε να εδραιώσουμε τη σχέση μας απευθείας μαζί Του· θα πρέπει να υπάρχει κάποιο μέσο, διαφανές και ικανό να μας οδηγήσει στον σωστό δρόμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*μπακτιαβεσια μανο γιασμιν
βατσα γιαν-ναμα κιρταγιαν
τιατζαν καλεβαραμ γιογκι
μουτσιατε καμα-καρμαμπιχ*

μπακτια: με ευλαβική προσοχή – αβεσια: διαλογιζόμενος – μαναχ: στον νου – γιασμιν: στου οποίου – βατσα: με λόγια – γιατ: του Κρίσνα – ναμα: το άγιο όνομα – κιρταγιαν: ψάλλοντας – τιατζαν: εγκαταλείποντας – καλεβαραμ: αυτό το υλικό σώμα – γιογκι: ο αφοσιωμένος υπηρέτης – μουτσιατε: απαλλάσσεται – καμα-καρμαμπιχ: από δραστηριότητες που αποβλέπουν στην απόλαυση.

Το Πρόσωπο της Θεότητας, που φανερώνεται στον νου του αφοσιωμένου υπηρέτη χάρη στην ευλαβική αφοσίωση, τον διαλογισμό και την ψαλμωδία του αγίου ονόματος, λυτρώνει τον αφοσιωμένο υπηρέτη από τα δεσμά της δράσης που αποσκοπεί στην απόλαυση, την ώρα που εγκαταλείπει το υλικό σώμα.

Γιογκα σημαίνει συγκέντρωση του νου, με την αποσύνδεσή του από οτιδήποτε άλλο. Στην πραγματικότητα, αυτή η συγκέντρωση είναι *σαμαντι*, δηλαδή αποκλειστική απασχόληση στην υπηρεσία του Κυρίου. Και όποιος συγκεντρώνει την προσοχή του με αυτόν τον τρόπο ονομάζεται *γιογκι*. Ένας τέτοιος *γιογκι*-αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου απασχολείται είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα στην υπηρεσία του Κυρίου, έτσι ώστε ολόκληρη η προσοχή του απορροφάται στη σκέψη του Κυρίου με εννέα τρόπους υπηρεσίας αφοσίωσης, και συγκεκριμένα, με το άκουσμα, το ψάλσιμο, τη θύμηση, τη λατρεία, την προσευχή, την οικειοθελή προσφορά υπηρεσίας, την εκτέλεση εντολών, την εδραίωση φιλικής σχέσης ή την προσφορά όλων όσων κατέχει κανείς στην υπηρεσία του Κυρίου. Όποιος ασκεί αυτή τη μέθοδο *γιογκα*, δηλαδή τη σύνδεση με τον Κύριο μέσω της προσφοράς υπηρεσίας σε Αυτόν, έχει την αναγνώριση του Ίδιου του Κυρίου, όπως εξηγείται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* σχετικά με το ανώτατο στάδιο τελειότητας του *σαμαντι*. Ο Κύριος χαρακτηρίζει έναν τέτοιο σπάνιο αφοσιωμένο υπηρέτη ως τον καλύτερο από όλους τους *γιογκι*. Η θεία χάρη του Κυρίου κάνει έναν τέτοιο *γιογκι* ικανό να συγκεντρώνει τον νου του στον Κύριο με μία τέλεια αίσθηση συνείδησης

και έτσι ψάλλοντας το άγιο όνόμά Του πριν αφήσει το σώμα του, ο *γιογκι* μεταφέρεται στη στιγμή μέσω της εσωτερικής ενέργειας του Κυρίου σε έναν από τους αιώνιους πλανήτες, όπου δεν τίθεται θέμα υλικής ζωής με τα επακόλουθά της. Στην υλική ύπαρξη, το ζωντανό ον είναι υποχρεωμένο να υπομένει τις υλικές συνθήκες με τα τρία είδη δυστυχίας σε κάθε του ζωή, σύμφωνα με την δράση του. Αυτή η υλική ζωή παράγεται από τις υλικές επιθυμίες και μόνο. Η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο δεν καταστρέφει τις φυσικές επιθυμίες του ζωντανού όντος, απλώς αυτές χρησιμοποιούνται για τον σωστό σκοπό της υπηρεσίας αφοσίωσης. Αυτό δίνει στην επιθυμία το δικαίωμα να μεταφερθεί στον πνευματικό ουρανό. Ο στρατηγός Μπισμαντέβα αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο είδος *γιογκα*, που ονομάζεται *μπακτι-γιογκα*, και ήταν αρκετά καλότυχος ώστε να έχει μπροστά του τον Ίδιο τον Κύριο πριν αφήσει το υλικό σώμα του. Γι' αυτό, στους επόμενους στίχους εκφράζει την επιθυμία να παραμείνει ο Κύριος κοντά του, ώστε να μπορεί να Τον βλέπει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*σα ντεβα-ντεβο μπαγκαβαν πρατικσαταμ
καλεβαραμ γιαβαντ ινταμ χινομι αχαμ
πρασαννα-χασαρουνα-λοτσανολλασαν-
μουκαμμπουτζο ντιανα-πατας τσατουρ-μπουτζαχ*

σαχ: Αυτός – *ντεβα-ντεβαχ*: ο Υπέρτατος Κύριος των κυρίων – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *πρατικσαταμ*: έχει την καλοσύνη να περιμένει – *καλεβαραμ*: το σώμα – *γιαβατ*: για όσο χρόνο – *ινταμ*: αυτό (το υλικό σώμα) – *χινομι*: θα αφήσω – *αχαμ*: εγώ – *πρασαννα*: χαρούμενος – *χασα*: χαμογελώντας – *αρουνα-λοτσανα*: μάτια κόκκινα σαν τον πρωινό ήλιο – *ουλλασατ*: πανέμορφα στολισμένο – *μουκα-αμμπουτζαχ*: ο λωτός του προσώπου Του – *ντιανα-παταχ*: στον δρόμο του διαλογισμού μου – *τσατουρ-μπουτζαχ*: η μορφή του Ναράγιανα με τα τέσσερα χέρια (η Θεότητα που λατρεύει ο Μπισμαντέβα).

Είθε ο Κύριός μου, που έχει τέσσερα χέρια και που το πανέμορφα στολισμένο λωτοειδές πρόσωπό Του, με μάτια κατακόκκινα όπως ο

ήλιος της ανατολής, χαμογελά, να έχει την καλοσύνη να με περιμένει μέχρι τη στιγμή που θα αφήσω τούτο το υλικό σώμα.

Ο Μπισμαντέβα γνώριζε καλά ότι ο Κύριος Κρίσνα είναι ο αρχικός Ναράγιανα. Η Θεότητα που λάτρευε ήταν ο Ναράγιανα με τα τέσσερα χέρια, γνώριζε όμως ότι ο Ναράγιανα με τα τέσσερα χέρια είναι μία πλήρης επέκταση του Κυρίου Κρίσνα. Έμμεσα, εκδήλωσε την επιθυμία να φανερωθεί ο Κύριος Σρι Κρίσνα με τη μορφή του Ναράγιανα με τα τέσσερα χέρια. Ένας Βαϊσνάβα συμπεριφέρεται πάντα ταπεινά. Αν και ήταν εκατό τοις εκατό βέβαιο ότι ο Μπισμαντέβα, αφήνοντας το υλικό σώμα του, θα πλησίαζε αμέσως τους πλανήτες Βαϊκούντα (το *Βαϊκουντανταμα*), ωστόσο, ως ταπεινός Βαϊσνάβα, θέλησε να δει το όμορφο πρόσωπο του Κυρίου, επειδή μετά την εγκατάλειψη αυτού του σώματος ίσως να μην ήταν πια σε θέση να δει τον Κύριο. Ο Βαϊσνάβα δεν είναι περήφανος, παρόλο που ο Κύριος εγγυάται την είσοδο του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη Του στον δικό Του τόπο. Εδώ ο Μπισμαντέβα λέει, «όσο δεν αφήνω αυτό το σώμα». Αυτό σημαίνει ότι ο μέγας στρατηγός θα άφηνε το σώμα του με τη θέλησή του· δεν τον εξανάγκαζαν οι νόμοι της φύσης. Ήταν τόσο ισχυρός, ώστε μπορούσε να παραμείνει στο σώμα του όσο ήθελε. Την ευλογία αυτή του την είχε δώσει ο πατέρας του. Επιθυμούσε να σταθεί ο Κύριος μπροστά του με τη μορφή του Ναράγιανα με τα τέσσερα χέρια, ώστε να μπορέσει να συγκεντρωθεί σε Αυτόν και διαλογιζόμενος με αυτόν τον τρόπο να βρεθεί σε έκσταση. Τότε ο νους του θα εξαγνιζόταν με τη σκέψη του Κυρίου και έτσι δεν θα τον ένοιαζε όπου και να πήγαινε. Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν ανυπομονεί ποτέ να επιστρέψει στο βασίλειο του Θεού. Εξαρτάται αποκλειστικά από την καλή θέληση του Κυρίου. Είναι εξίσου ικανοποιημένος, ακόμη και αν ο Κύριος θελήσει γι' αυτόν να πάει στην κόλαση. Η μοναδική επιθυμία που έχει ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης είναι να μπορεί πάντα η προσοχή του να είναι βυθισμένη στη σκέψη των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου, όπως και να 'χει. Ο Μπισμαντέβα ήθελε μόνο τούτο: να απορροφηθεί ο νους του στη σκέψη του Κυρίου και να ξεψυχήσει με αυτόν τον τρόπο. Αυτή είναι η υψηλότερη φιλοδοξία του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

σουτα ουβατσα

*γιουντιστιρας ταντ ακαρνια
σαγιαναμ σαρα-παντζαρε
απριτσαντ βιβινταν νταρμαν
ρισιναμ τσανουσρινβαταμ*

σουταχ ουβατσα: ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι είπε – γιουντιστιραχ: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα – τατ: εκείνο – ακαρνια: ακούγοντας – σαγιαναμ: ξαπλωμένος – σαρα-παντζαρε: στο κρεβάτι με τα βέλη – απριτσατ: ρώτησε – βιβινταν: πολυσχιδή – νταρμαν: καθήκοντα – ρισιναμ: των ρισι – τσα: και – ανουσρινβαταμ: αφού άκουσε.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Αφού άκουσε τον Μπισμαντέβα να μιλά με τόσο συγκινητικό τρόπο, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα τον ρώτησε, παρουσία όλων των μεγάλων ρισι, για τις ουσιώδεις αρχές διαφόρων θρησκευτικών καθηκόντων.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ακούγοντας τον Μπισμαντέβα να μιλά με τόσο συγκινητικό τρόπο, βεβαιώθηκε ότι πολύ σύντομα θα ξεψυχούσε. Και ο Κύριος Σρι Κρίσνα τον ενέπνευσε να ρωτήσει τον Μπισμαντέβα για τις αρχές της θρησκείας. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα ενέπνευσε τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα να ρωτήσει τον Μπισμαντέβα παρουσία πολλών μεγάλων σοφών, υποδηλώνοντας έτσι ότι ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου όπως ο Μπισμαντέβα, μολονότι φαινομενικά ζει σαν άνθρωπος του κόσμου, είναι πολύ ανώτερος από πολλούς μεγάλους σοφούς, ακόμη και από τον Βιασαντέβα. Ένα άλλο ενδιαφέρον σημείο είναι ότι εκείνη την ώρα ο Μπισμαντέβα δεν ήταν μόνο ξαπλωμένος σε ένα νεκρικό κρεβάτι από βέλη, αλλά και πολύ λυπημένος εξαιτίας αυτής της κατάστασης. Κανονικά, δεν θα έπρεπε να του κάνουν ερωτήσεις εκείνη την ώρα, αλλά ο Κύριος Σρι Κρίσνα ήθελε να αποδείξει ότι οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες Του, επειδή είναι φωτισμένοι πνευματικά, βρίσκονται πάντα σε καλή σωματική και διανοητική κατάσταση και έτσι σε κάθε περίπτωση είναι απόλυτα ικανοί να μιλήσουν για τον σωστό δρόμο της ζωής. Και ο ίδιος ο Γιουντιστίρα προτίμησε να βρει την απάντηση στα προβλήματά του ρωτώντας μάλλον τον Μπισμαντέβα, παρά οποιονδήποτε άλλον από τους παρόντες, που φαινομενικά ήταν περισσότερο μορφωμένοι από τον Μπισμαντέβα. Όλα αυτά οφείλονται στη διευθέτηση του μεγάλου

πηδαλιούχου Σρι Κρίσνα, που εδραιώνει τη δόξα του αφοσιωμένου υπηρέτη Του. Του πατέρα του αρέσει να βλέπει τον γιο του να γίνεται πιο ονομαστός από τον ίδιο. Ο Κύριος διακηρύσσει με μεγάλη έμφαση ότι η λατρεία του αφοσιωμένου υπηρέτη Του είναι πολυτιμότερη από τη λατρεία του Ίδιου του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

πουρουσα-σβα-μπαβα-βιχιταν

γιατα-βαρναμ γιατασραμαμ

βαϊραγκια-ραγκοπαντιμπιαμ

αμνατομπαγια-λακσαναμ

πουρουσα: το ανθρώπινο ον – *σβα-μπαβα*: με τις δικές του επίκτητες ιδιότητες – *βιχιταν*: όρισε – *γιατα*: σύμφωνα με – *βαρναμ*: ταξινόμηση των κοινωνικών τάξεων – *γιατα*: σύμφωνα με – *ασραμαμ*: τα στάδια της ζωής – *βαϊραγκια*: αποδέσμευση – *ραγκα*: προσκόλληση – *ουπαντιμπιαμ*: από τέτοιους προσδιορισμούς – *αμνατα*: συστηματικά – *ουμπαγια*: και τα δύο – *λακσαναν*: ενδείξεις.

Απαντώντας στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο Μπισμαντέβα προσδιόρισε πρώτα την ταξινόμηση των κοινωνικών τάξεων και των σταδίων της ζωής με βάση τις ιδιότητες των ατόμων. Ύστερα περιέγραψε συστηματικά και ανά ζεύγη την αντενέργεια που προκαλεί η αποδέσμευση και την αμοιβαία επενέργεια που προκαλεί η προσκόλληση.

Η ιδέα τεσσάρων κοινωνικών τάξεων και τεσσάρων σταδίων της ζωής, όπως σχεδιάστηκαν από τον Ίδιο τον Κύριο (Μπ.γκ. 4.13), αποσκοπεί στην επίσπευση της ανάπτυξης των υπερβατικών ιδιοτήτων του ατόμου, έτσι ώστε να μπορέσει να συνειδητοποιήσει σταδιακά την πνευματική του ταυτότητα και έτσι να δράσει αναλόγως για να απελευθερωθεί από τη σκλαβιά της ύλης, δηλαδή από την υπό όρους ζωή. Σε όλες σχεδόν τις *Πουρανα* το θέμα αυτό περιγράφεται με το ίδιο πνεύμα. Το ίδιο γίνεται και

στη *Μαχαμπατα*, όπου ο Μπισμαντέβα το επεξεργάζεται αναλυτικότερα στο τμήμα *Σαντι-παρβα*, αρχίζοντας από το δέκατο έκτο κεφάλαιο.

Το *βαρνασραμα-νταρμα* είναι επιβεβλημένο για το πολιτισμένο ανθρώπινο όν, για να του διδάξει πώς να τερματίσει με επιτυχία την ανθρώπινη ζωή. Η αυτοσυνειδητοποίηση διακρίνεται από τη ζωή των κατώτερων ζώων, που ασχολούνται με το φαγητό, τον ύπνο, τον φόβο και το ζευγάρωμα. Ο Μπισμαντέβα συνέστησε για όλα τα ανθρώπινα όντα εννέα αρετές: 1) να μην οργίζονται, 2) να μην ψεύδονται, 3) να μοιράζουν ομοιόμορφα τον πλούτο, 4) να συγχωρούν, 5) να κάνουν παιδιά μόνο με τη νόμιμη γυναίκα τους, 6) να είναι αγνοί στον νου και καθαροί στο σώμα, 7) να μην είναι εχθρικοί με κανέναν, 8) να είναι απλοί και 9) να βοηθούν τους υπηρέτες και τους κατώτερους. Δεν μπορεί κάποιος να ονομάζεται πολιτισμένο άτομο αν δεν έχει αποκτήσει αυτές τις προκαταρκτικές ιδιότητες. Εκτός αυτών, οι *μπραμανα* (οι νοήμονες άνθρωποι), η διοικητική τάξη, η εμπορική κοινότητα και η εργατική τάξη πρέπει να αποκτήσουν ειδικές ιδιότητες με βάση τις επιβεβλημένες από τις ασχολίες τους υποχρεώσεις, που αναφέρονται σε όλες τις βεδικές γραφές. Για τους νοήμονες ανθρώπους η ουσιοδέστερη αρετή είναι ο έλεγχος των αισθήσεων. Είναι η βάση της ηθικής. Η σεξουαλική απόλαυση, ακόμη και με τη νόμιμη σύζυγο, πρέπει και αυτή να ελέγχεται και με αυτόν τον τρόπο ο έλεγχος των γεννήσεων ακολουθεί αυτομάτως. Ο νοήμων άνθρωπος, αν δεν ακολουθεί τον βεδικό τρόπο ζωής, κάνει κακή χρήση των σπουδαίων αρετών του. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μελετήσει με σοβαρότητα τη βεδική λογοτεχνία και ιδιαίτερα τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και την *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Για να μάθει κανείς τη βεδική γνώση, θα πρέπει να πλησιάσει ένα πρόσωπο που ασχολείται αποκλειστικά με την υπηρεσία αφοσίωσης. Το πρόσωπο αυτό δεν θα πρέπει να κάνει πράγματα που απαγορεύουν οι *σαστρα*. Δεν μπορεί κάποιος που πίνει ή καπνίζει να είναι δάσκαλος. Στο σύγχρονο σύστημα εκπαίδευσης λαμβάνονται υπόψη τα ακαδημαϊκά προσόντα του δασκάλου, χωρίς να γίνεται εκτίμηση της ζωής του από ηθική άποψη. Γι' αυτόν τον λόγο, το αποτέλεσμα της εκπαίδευσης είναι η κακή χρήση –με τόσο πολλούς τρόπους- της υψηλής νοημοσύνης.

Στον *κσατρια*, το μέλος της διοικητικής τάξης, συνιστάται ιδιαίτερα να δίνει ελεημοσύνη και να μη δέχεται ελεημοσύνη σε καμία περίπτωση. Οι σύγχρονοι κυβερνήτες μαζεύουν συνδρομές για πολιτικούς σκοπούς, δεν δίνουν όμως ποτέ ελεημοσύνη στους πολίτες, σε καμία κρατική τελετή. Οι εντολές των *σαστρα* λένε ακριβώς το αντίθετο. Όσοι ανήκουν στη διοικητική τάξη πρέπει να είναι καλά εξοικειωμένοι με τις *σαστρα*, όχι όμως να κάνουν το επάγγελμα του δασκάλου. Δεν θα πρέπει ποτέ να

παριστάνουν τους φιλήσυχους και να πάνε έτσι στην κόλαση. Όταν ο Αρτζούνα θέλησε να γίνει ένας φιλήσυχος δειλός στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα, δέχθηκε τις αυστηρές επιπλήξεις του Κυρίου Κρίσνα. Για την απροκάλυπτη αποδοχή της λατρείας της μη βίας ο Κύριος υποβίβασε εκείνη την ώρα τον Αρτζούνα στο επίπεδο του απολίτιστου ανθρώπου. Τα μέλη της διοικητικής τάξης πρέπει να αποκτούν αυτοπροσώπως στρατιωτική εκπαίδευση. Δεν θα πρέπει, εξαιτίας της αριθμητικής δύναμης των ψήφων και μόνο, να ανεβαίνουν στο προεδρικό αξίωμα δειλοί. Οι μονάρχες ήταν όλοι ανδρεία πρόσωπα και γι' αυτό η μοναρχία θα πρέπει να διατηρηθεί, με την προϋπόθεση ότι ο μονάρχης εκπαιδεύεται τακτικά στα καθήκοντά που επιβάλλει το αξίωμά του. *Ο βασιλιάς ή ο πρόεδρος δεν πρέπει να επιστρέψουν ποτέ από τη μάχη χωρίς να έχουν πληγωθεί από τον εχθρό.* Στις μέρες μας, οι υποτιθέμενοι βασιλιάδες δεν επισκέπτονται ποτέ το πεδίο της μάχης. Είναι πολύ έμπειροι στην τεχνητή καλλιέργεια μαχητικού πνεύματος, με την ελπίδα πλαστού εθνικού γοήτρου. Μόλις η διοικητική τάξη μετατραπεί σε παρέα εμπόρων και εργατών, ολόκληρος ο κυβερνητικός μηχανισμός μολύνεται.

Στους *βαϊσία*, τα μέλη της εμπορικής κοινότητας, συνιστάται ιδιαιτέρως να προστατεύουν τις αγελάδες. Προστασία των αγελάδων σημαίνει αύξηση των προϊόντων του γάλακτος, δηλαδή του τυριού και του βουτύρου. Η γεωργία και η διανομή των τροφίμων είναι τα κύρια καθήκοντα της εμπορικής κοινότητας, με τη στήριξη της καλλιέργειας της βεδικής γνώσης και της ελεημοσύνης. Όπως στους *κσατρία* έχει ανατεθεί η προστασία των πολιτών, έτσι στους *βαϊσία* έχει ανατεθεί η προστασία των ζώων. Τα ζώα δεν πρέπει ποτέ να σκοτώνονται. Το σκότωμα των ζώων είναι σύμπτωμα βάρβαρης κοινωνίας. Για τα ανθρώπινα όντα, η γεωργική παραγωγή, οι καρποί και το γάλα είναι τροφές επαρκείς και κατάλληλες. Η ανθρώπινη κοινωνία θα πρέπει να δώσει μεγαλύτερη προσοχή στην προστασία των ζώων. Η παραγωγική ενέργεια του εργάτη χρησιμοποιείται εσφαλμένα όταν απασχολείται σε βιομηχανικές επιχειρήσεις. Οι διαφόρων ειδών βιομηχανίες δεν μπορούν να παράγουν τα είδη εκείνα που καλύπτουν τις ουσιώδεις ανάγκες του ανθρώπου, δηλαδή ρύζι, σιτάρι, δημητριακά, γάλα, φρούτα και λαχανικά. Η παραγωγή μηχανών και εργαλείων για μηχανές αυξάνει τον τεχνητό τρόπο ζωής μίας τάξης κατεστημένων συμφερόντων και διατηρεί χιλιάδες ανθρώπους σε κατάσταση πείνας και ανησυχίας. Δεν θα έπρεπε να είναι αυτό το πρότυπο του πολιτισμού.

Οι *σουντρα* έχουν περιορισμένη νοημοσύνη και δεν θα πρέπει να είναι ανεξάρτητοι. Ο προορισμός τους είναι να προσφέρουν τίμια υπηρεσία

στα τρία ανώτερα τμήματα της κοινωνίας. Η τάξη των *σουντρα* μπορεί να αποκτήσει όλες τις ανέσεις της ζωής, προσφέροντας απλώς υπηρεσία στις ανώτερες τάξεις. Είναι ιδιαίτερα επιβεβλημένο για τους *σουντρα* να μην αποταμιεύουν χρήματα. Μόλις οι *σουντρα* συγκεντρώσουν πλούτη, θα τα ξοδέψουν αμαρτάνοντας σε κρασί, γυναίκες και τυχερά παιχνίδια. *Το κρασί, οι γυναίκες και τα τυχερά παιχνίδια μαρτυρούν ότι ο πληθυσμός έχει ξεπέσει σε επίπεδο κατώτερο των σουντρα.* Οι ανώτερες τάξεις θα πρέπει πάντα να φροντίζουν για τη συντήρηση των *σουντρα* και θα πρέπει να τους προμηθεύουν με παλιά και χρησιμοποιημένα ρούχα. Ο *σουντρα* δεν θα πρέπει να εγκαταλείπει τον αφέντη του όταν αυτός είναι γέρος και ανάπηρος και ο αφέντης θα πρέπει να έχει τους υπηρέτες ικανοποιημένους από κάθε άποψη. Οι *σουντρα* πρέπει πρώτα απ' όλα να ικανοποιούνται με πλουσιοπάροχη τροφή και ρουχισμό πριν γίνει οποιαδήποτε θυσία. Στην εποχή μας ξοδεύονται εκατομμύρια για τόσο πολλές τελετές, *αλλά στους φτωχούς εργάτες δεν προσφέρεται πλουσιοπάροχη τροφή, ελεημοσύνη, ρουχισμός, κλπ.* Έτσι οι εργάτες είναι δυσαρεστημένοι και γι' αυτό δημιουργούν αναταραχή.

Οι *βαρνα* είναι κατά κάποιον τρόπο ταξινόμηση των διαφόρων επαγγελματιών και το *ασραμα-νταρμα* είναι βαθμιαία πρόοδος στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Συνδέονται με τρόπο αμοιβαίο και εξαρτώνται το ένα από το άλλο. Ο κύριος σκοπός του *ασραμα-νταρμα* είναι η αφύπνιση της γνώσης και της αποδέσμευσης. Το *μπραματσαρι ασραμα* είναι το πεδίο της εκπαίδευσης για τους μελλοντικούς υποψηφίους. Στο *ασραμα* αυτό διδάσκεται ότι στην πραγματικότητα, αυτός ο υλικός κόσμος δεν είναι το σπίτι των ζωντανών όντων. Οι υποκείμενες σε όρους ψυχές βρίσκονται σε κατάσταση υλικής σκλαβιάς, δηλαδή είναι αιχμάλωτες της ύλης, και επομένως η αυτοσυνειδητοποίηση είναι ο ύψιστος στόχος της ζωής. Ολόκληρο το σύστημα *ασραμα-νταρμα* είναι ένα μέσο για αποδέσμευση από την ύλη. Σε όποιον δεν μπορεί να αφομοιώσει αυτό το πνεύμα της αποδέσμευσης επιτρέπεται να προσχωρήσει στην οικογενειακή ζωή με το ίδιο πνεύμα αποδέσμευσης. Συνεπώς, κάποιος που επιτυγχάνει την αποδέσμευση μπορεί να υιοθετήσει αμέσως το τέταρτο στάδιο, το στάδιο της απάρνησης, και έτσι να ζει μόνο από ελεημοσύνες. Δεν θα πρέπει να συγκεντρώνει πλούτη, παρά μόνο να διατηρεί ενωμένα το σώμα και την ψυχή για την ύψιστη συνειδητοποίηση. Η οικογενειακή ζωή είναι για κάποιον που είναι προσκολλημένος, ενώ τα στάδια *βαναπραστα* και *σαννιασα* είναι για όσους είναι αποδεσμευμένοι από την υλική ζωή. Ο ιδιαίτερος σκοπός του *μπραματσαρι ασραμα* είναι η εκπαίδευση και των προσκολλημένων και των αποδεσμευμένων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

ντανα-νταρμαν ρατζά-νταρμαν
μοκσα-νταρμαν βιμπαγκασαχ
στρι-νταρμαν μπαγκαβαντ-νταρμαν
σασα-βιασα-γιογκαταχ

ντανα-νταρμαν: οι πράξεις ελεημοσύνης – *ρατζά-νταρμαν*: οι πρακτικές ασχολίες των βασιλέων – *μοκσα-νταρμαν*: οι πράξεις για τη σωτηρία – *βιμπαγκασαχ*: με διαιρέσεις – *στρι-νταρμαν*: τα γυναικεία καθήκοντα – *μπαγκαβατ-νταρμαν*: οι πράξεις των αφοσιωμένων υπηρετών – *σασα*: γενικώς – *βιασα*: ρητώς – *γιογκαταχ*: μέσω.

Ύστερα εξήγησε μέσω διαιρέσεων τις πράξεις ελεημοσύνης, τις πρακτικές ασχολίες ενός βασιλιά και τη δράση για τη σωτηρία. Μετά περιέγραψε, και συνοπτικά και αναλυτικά, τα καθήκοντα των αφοσιωμένων υπηρετών και των γυναικών.

Η προσφορά ελεημοσύνης είναι ένα από τα κύρια καθήκοντα του οικογενειάρχη. Ο οικογενειάρχης θα πρέπει να δίνει σε ελεημοσύνη τουλάχιστον τα μισά από τα σκληρά κερδισμένα χρήματά του. Ο *μπραματσαρι*, δηλαδή ο σπουδαστής, πρέπει να τελεί θυσίες, ο οικογενειάρχης πρέπει να δίνει ελεημοσύνη και εκείνος που βρίσκεται στο στάδιο της αποχώρησης ή στο στάδιο της απάρνησης πρέπει να ασκείται σε πράξεις μετάνοιας και σε ασκητικότητες. Αυτά είναι τα γενικά καθήκοντα των τεσσάρων *ασραμα*, δηλαδή των τεσσάρων πνευματικών τάξεων ή σταδίων της ζωής στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Οι *μπραματσαρι* διδάσκονται επαρκώς, έτσι ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν ότι ο κόσμος ανήκει στον Υπέρτατο Κύριο, το Πρόσωπο της Θεότητας. Συνεπώς, κανείς δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι είναι ο ιδιοκτήτης οποιουδήποτε πράγματος στον κόσμο. Γι' αυτό, όσοι ζουν ως οικογενειάρχες, πράγμα που αποτελεί ένα είδος άδειας για σεξουαλική απόλαυση, πρέπει να δίνουν ελεημοσύνη για την υπηρεσία του Κυρίου. Η ενέργεια όλων παράγεται και δίνεται ως δάνειο από τη δεξαμενή της ενέργειας του Κυρίου. Επομένως, η επακόλουθη δράση αυτής της

ενέργειας πρέπει να προσφέρεται στον Κύριο με τη μορφή υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης γι' Αυτόν. Όπως τα ποτάμια παίρνουν νερό από τη θάλασσα μέσω των σύννεφων και χύνονται ξανά στη θάλασσα, έτσι και η δική μας ενέργεια είναι δανεισμένη από την υπέρτατη πηγή, την ενέργεια του Κυρίου, και πρέπει να επιστρέφει στον Κύριο. Ιδού η τελειοποίηση της ενέργειάς μας. Γι' αυτό ο Κύριος λέει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.27) πως οτιδήποτε κάνουμε, οτιδήποτε υποφέρουμε ως πράξη μετάνοιας, οτιδήποτε θυσιάζουμε, οτιδήποτε τρώμε και οτιδήποτε δίνουμε ως ελεημοσύνη, πρέπει να το προσφέρουμε σε Αυτόν (στον Κύριο). Αυτός είναι ο τρόπος χρήσης της δανεισμένης ενέργειάς μας. Όταν η ενέργειά μας χρησιμοποιείται με αυτόν τον τρόπο, καθαρίζεται από τη μίανση της υλικής μέθης και έτσι γινόμαστε ικανοί για την αρχική φυσιολογική ζωή μας στην υπηρεσία του Κυρίου.

Το *ρατζά-νταρμα* είναι μεγάλη επιστήμη, σε αντίθεση με τη σύγχρονη διπλωματία για πολιτική κυριαρχία. Οι βασιλείς εκπαιδεύονταν συστηματικά για είναι γενναιόδωροι και όχι απλώς φοροεισπράκτορες. Εκπαιδεύονταν στην τέλεση διαφόρων θυσιών για την ευημερία των πολιτών και μόνο. Η καθοδήγηση των *πρατζά* (των υπηκόων) στην επίτευξη σωτηρίας ήταν μέγα καθήκον του βασιλιά. Ο πατέρας, ο πνευματικός δάσκαλος και ο βασιλιάς έχουν χρέος να οδηγήσουν αυτούς για τους οποίους ευθύνονται στον δρόμο της έσχατης απελευθέρωσης από τη γέννηση, τον θάνατο, τις αρρώστιες και τα γηρατειά. Όταν αυτά τα πρωταρχικά καθήκοντα εκτελούνται σωστά, δεν υπάρχει λόγος διακυβέρνησης του λαού από τον λαό. Στις μέρες μας οι άνθρωποι καταλαμβάνουν συνήθως τη διοίκηση με τη δύναμη εντέχνως αποσπασμένων ψήφων, αλλά δεν εκπαιδεύονται ποτέ στα πρωταρχικά καθήκοντα του βασιλιά, πράγμα άλλωστε που δεν είναι δυνατό για τον καθένα. Υπ' αυτές τις συνθήκες, οι ανεκπαίδευτοι κυβερνήτες, για να κάνουν τους πολίτες ευτυχισμένους από κάθε άποψη, προκαλούν καταστροφή. Από την άλλη μεριά, αυτοί οι ανεκπαίδευτοι κυβερνήτες γίνονται βαθμιαία κλέφτες και κακοποιοί και αυξάνουν τη φορολογία για να χρηματοδοτούν μία υπερφορτωμένη διοίκηση που είναι άχρηστη για οτιδήποτε. Στην πραγματικότητα, οι κατάλληλοι *μπραμανα* πρέπει να καθοδηγούν τους βασιλείς για τη σωστή διακυβέρνηση, σύμφωνα με γραφές όπως η *Μανου-σαμχिता* και οι *Νταρμα-σαστρα* του Παρασάρα. Ένας αντιπροσωπευτικός βασιλιάς αποτελεί ιδεώδες για τους ανθρώπους και αν είναι ευσεβής, θρήσκος, ανδρείος και γενναιόδωρος, οι πολίτες τον ακολουθούν. Ένας τέτοιος βασιλιάς δεν είναι ένα νωθρό, φιλήδονο άτομο που ζει εις βάρος των πολιτών, αλλά κάποιος που επαγρυπνεί πάντα για να

σκοτώσει τους κλέφτες και τους ληστές. Οι ευσεβείς βασιλείς δεν ήταν ευπλαχνικοί με τους κλέφτες και τους ληστές εν ονόματι μίας ανόητης *αχιμσα* (μη βίας). Τους κλέφτες και τους ληστές τους τιμωρούσαν με τρόπο παραδειγματικό, έτσι ώστε στο μέλλον να μην τολμήσει κανείς να κάνει τέτοιες ανοησίες σε οργανωμένη μορφή. Τέτοιου είδους κλέφτες και ληστές δεν προορίζονταν ποτέ για τη διακυβέρνηση, όπως γίνεται σήμερα.

Ο φορολογικός νόμος ήταν απλός. Δεν υπήρχε βία ούτε καταπάτηση. Ο βασιλιάς είχε το δικαίωμα να πάρει το ένα τέταρτο της παραγωγής του υπηκόου. Ο βασιλιάς είχε το δικαίωμα να διεκδικήσει το ένα τέταρτο του πλούτου που διέθετε κάποιος. Κανένας δεν τσιγγουνευόταν να δώσει αυτό το μερίδιο, επειδή λόγω της ύπαρξης ευσεβούς βασιλιά και θρησκευτικής αρμονίας υπήρχαν αρκετά φυσικά πλούτη, δηλαδή δημητριακά, καρποί, λουλούδια, μετάξι, βαμβάκι, γάλα, πολύτιμοι λίθοι, ορυκτά, κλπ. και συνεπώς από υλική άποψη κανείς δεν υπέφερε. Η γεωργία και η κτηνοτροφία ανθούσαν και οι πολίτες είχαν άφθονα δημητριακά, καρπούς και γάλα, χωρίς τεχνητές ανάγκες για καλλυντικά και τουαλέτες, κινηματογράφους και μπαρ.

Ο βασιλιάς έπρεπε να φροντίζει ώστε τα αποθέματα της ανθρώπινης ενέργειας να χρησιμοποιούνται σωστά. Ο προορισμός της ανθρώπινης ενέργειας δεν είναι η ικανοποίηση των ζωδών τάσεων, αλλά η αυτοσυνειδητοποίηση. Ολόκληρη η κυβέρνηση ήταν ειδικά σχεδιασμένη για την εκπλήρωση αυτού του συγκεκριμένου σκοπού. Έτσι ο βασιλιάς ήταν υποχρεωμένος να επιλέγει προσεκτικά τους υπουργούς της κυβέρνησης, αλλά όχι βάσει εκλογικών παρασκηνίων. Όλοι οι υπουργοί, οι στρατιωτικοί διοικητές, αλλά ακόμη και οι απλοί στρατιώτες, ήταν επιλεγμένοι με βάση τα προσωπικά τους προσόντα και ο βασιλιάς ήταν υποχρεωμένος να τους επιβλέπει καταλλήλως πριν διοριστούν στις αντίστοιχες θέσεις. Ο βασιλιάς επαγρυπνούσε ιδιαίτερα για να φροντίζει ώστε οι *ταπασβι*, δηλαδή τα άτομα που θυσιάζουν τα πάντα για να διαδώσουν την πνευματική γνώση, δεν ήταν ποτέ παραμελημένοι. Ο βασιλιάς γνώριζε καλά ότι το *Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας* δεν ανέχεται ποτέ προσβολές στους ανόθευτους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Οι *ταπασβι* αυτοί ήταν οι έμπιστοι ηγέτες ακόμη και των απατεώνων και των κλεφτών, που δεν απειθούσαν ποτέ στις εντολές τους. Ο βασιλιάς παρείχε ιδιαίτερη προστασία στους αγράμματους, στους ανήμπορους και στις χήρες του κράτους. Τα μέτρα για την άμυνα λαμβάνονταν πριν από κάποια επίθεση εχθρών. Η φορολογική μέθοδος ήταν εύκολη και δεν αποσκοπούσε στην κατασπατάληση, αλλά στην ενίσχυση των αποθεμάτων. Η επάνδρωση του

στρατού γινόταν από όλα τα μέρη του κόσμου και οι στρατιώτες εκπαιδεύονταν για ειδικά καθήκοντα.

Όσο για τη σωτηρία, είναι απαραίτητο να νικηθεί η λαγνεία, η οργή, οι άνομες επιθυμίες, η φιλαργυρία και η σύγχυση. Για να απαλλαγεί κανείς από την οργή, θα πρέπει να μάθει να συγχωρεί. Για να απαλλαγεί από τις άνομες επιθυμίες, θα πρέπει να μην κάνει σχέδια. Με την πνευματική καλλιέργεια μπορεί κανείς να νικήσει τον ύπνο. Οι επιθυμίες και η φιλαργυρία νικιούνται μόνο με την ανεκτικότητα. Οι διαταραχές από διάφορες αρρώστιες αποφεύγονται με ρυθμιζόμενη δίαιτα. Ο αυτοέλεγχος απαλλάσσει από κίβδηλες ελπίδες. Χρήματα εξοικονομούνται αν αποφεύγονται οι ανεπιθύμητες συναναστροφές. με την άσκηση του *γιογκα* μπορεί κανείς να ελέγξει την πείνα και τα εγκόσμια μπορούν να αποφευχθούν με την καλλιέργεια της γνώσης της προσωρινότητας. Η ζάλη μπορεί να νικηθεί με την έγερση και τα εσφαλμένα επιχειρήματα μπορούν να νικηθούν με τεκμηριωμένη εξακρίβωση. Η πολυλογία μπορεί να αποφευχθεί με τη σοβαρότητα και τη σιωπή και με το θάρρος αποφεύγεται ο φόβος. Η τέλεια γνώση μπορεί να αποκτηθεί με την καλλιέργεια του εαυτού μας. Πρέπει να είναι κανείς απαλλαγμένος από τη λαγνεία, τη φιλαργυρία, την οργή, το ονειροπόλημα, κλπ. για να φτάσει πραγματικά στον δρόμο της σωτηρίας.

Όσον αφορά στην τάξη των γυναικών, αποτελούν για τους άντρες πηγή έμπνευσης. Έτσι, οι γυναίκες είναι ισχυρότερες από τους άντρες. Ο ισχυρός Ιούλιος Καίσαρ ελεγχόταν από μία Κλεοπάτρα. Αυτές οι ισχυρές γυναίκες ελέγχονται από τη σεμνότητα. Γι' αυτό η σεμνότητα είναι κάτι σημαντικό για τις γυναίκες. Αν αυτή η βαλβίδα ασφαλείας χαλαρώσει, οι γυναίκες μπορούν με τη μοιχεία να προξενήσουν στην κοινωνία καταστροφή. Μοιχεία σημαίνει γέννηση ανεπιθύμητων παιδιών, γνωστών ως *βαρνα-σανκαρα*, που προκαλούν διαταραχές στην κοινωνία.

Το τελευταίο πράγμα που μας διδάσκει εδώ ο Μπισμαντέβα είναι η μέθοδος για να ευχαριστήσουμε τον Κύριο. Είμαστε όλοι αιώνιοι υπηρέτες του Κυρίου και όταν λησμονήσουμε αυτό το ουσιώδες κομμάτι της φύσης μας, βρισκόμαστε τοποθετημένοι σε υλικές συνθήκες ζωής. Η απλή μέθοδος για να ευχαριστήσει κανείς τον Κύριο (και ιδιαίτερα οι οικογενειάρχες) είναι να εγκαταστήσει στο σπίτι του τη Θεότητα του Κυρίου. Συγκεντρωμένος στη Θεότητα, μπορεί κανείς να συνεχίσει την καθημερινή του δουλειά. Η λατρεία της Θεότητας στο σπίτι, η προσφορά υπηρεσίας στους αφοσιωμένους υπηρέτες, το άκουσμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, η διαμονή σε ένα άγιο μέρος και το ψάλσιμο του αγίου

ονόματος του Κυρίου, είναι όλα πράγματα ανέξοδα με τα οποία μπορεί κανείς να ευχαριστήσει τον Κύριο. Έτσι εξήγησε το θέμα αυτό ο παππούς στα εγγόνια του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

νταρμαρτα-καμα-μοκσαμς τσα

σαχοπαγιν γιατα μουνε

νανακιανετιχασεσου

βαρναγιαμ ασα ταττβαβιτ

νταρμα: οι επιβεβλημένες από τις ασχολίες των ανθρώπων υποχρεώσεις – *αρτα*: οικονομική ανάπτυξη – *καμα*: εκπλήρωση επιθυμιών – *μοκσαν*: ύψιστη σωτηρία – *τσα*: και – *σαχα*: μαζί με – *ουπαγιν*: τα μέσα – *γιατα*: όπως είναι – *μουνε*: ω σοφέ – *νανα*: διάφορες – *ακιανα*: αναφέροντας ιστορικές αφηγήσεις – *ιτιχασεσου*: στις ιστορίες – *βαρναγιαμ ασα*: περιέγραψε – *ταττβα-βιτ*: κάποιος που γνωρίζει την αλήθεια.

Ύστερα περιέγραψε τα καθήκοντα των διαφόρων κοινωνικών τάξεων και των σταδίων της ζωής, αναφέροντας ιστορικά περιστατικά, επειδή γνώριζε καλά την αλήθεια.

Τα περιστατικά που αναφέρονται στα βεδικά έργα, όπως οι *Πουρανα*, η *Μαχαμπαρτα* και η *Ραμαγιάνα*, αν και δεν αναφέρονται με κάποια χρονολογική σειρά, είναι πραγματικά ιστορικά γεγονότα του παρελθόντος. Τέτοια ιστορικά γεγονότα, διδακτικά για τους κοινούς ανθρώπους, ταξινομήθηκαν χωρίς χρονολογικές αναφορές. Εκτός αυτού, διαδραματίζονται σε διαφορετικούς πλανήτες ή μάλλον σε διαφορετικά σύμπαντα και έτσι μερικές φορές η περιγραφή των γεγονότων έχει υπολογιστεί με βάση τρεις διαστάσεις. Μας ενδιαφέρουν απλώς τα διδάγματα αυτών των επεισοδίων, παρόλο που σύμφωνα με την περιορισμένη μας δυνατότητα κατανόησης δεν είναι σε σειρά. Ο Μπισμαντέβα αφηγήθηκε αυτά τα γεγονότα στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, απαντώντας στις διάφορες ερωτήσεις του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*νταρμαμ πραβαντατας τασια
σα καλαχ πρατιουπαστιταχ
γιο γιογκινας τσανντα-μριτιορ
βαντσιτας τουτταραγιαναχ*

νταρμαμ: τα επιβεβλημένα από τις ασχολίες των ανθρώπων καθήκοντα – *πραβανταταχ*: ενώ περιέγραφε – *τασια*: αυτού – *σαχ*: εκείνο – *καλαχ*: ο χρόνος – *πρατιουπαστιταχ*: εμφανίσθηκε ακριβώς – *γιαχ*: δηλαδή – *γιογκιναχ*: για τους μυστικιστές – *τσανντα-μριτιοχ*: κάποιου που πεθαίνει σύμφωνα με τη δική του χρονική επιλογή – *βαντσιταχ*: επιδιώκεται – *του*: αλλά – *ουτταραγιαναχ*: η περίοδος που η τροχιά του ήλιου βρίσκεται στον βορινό ορίζοντα.

Ενώ ο Μπισμαντέβα περιέγραφε τα διάφορα καθήκοντα, η τροχιά του ήλιου πέρασε στο βόρειο ημισφαίριο. Οι μυστικιστές, που πεθαίνουν με τη θέλησή τους, επιδιώκουν αυτή την περίοδο.

Οι τέλειοι *γιογκι* ή μυστικιστές είναι σε θέση να αφήσουν το υλικό σώμα την κατάλληλη ώρα, κατά τη θέλησή τους, και να πάνε στον πλανήτη που τους ταιριάζει και που επιθυμούν. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (8.24) αναφέρεται ότι οι αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές που έχουν ταυτιστεί απολύτως με ό,τι ενδιαφέρει τον Υπέρτατο Κύριο μπορούν συνήθως να αφήσουν το υλικό σώμα κατά την ώρα που ο θεός της φωτιάς ακτινοβολεί και ο ήλιος βρίσκεται στο βόρειο ημισφαίριο και να κατορθώσουν έτσι να πάνε στον πνευματικό ουρανό. Στις Βέδες οι ώρες αυτές θεωρούνται ευοίωνες για να αφήσει κανείς το σώμα του. Από αυτές τις ώρες επωφελούνται οι έμπειροι μυστικιστές που έχουν τελειοποιήσει αυτή τη μέθοδο. Τελειότητα του *γιογκα* σημαίνει επίτευξη τέτοιων υπερνοητικών καταστάσεων, ώστε να μπορεί να αφήσει κανείς το υλικό σώμα του όπως επιθυμεί. Οι *γιογκι* μπορούν επίσης να πάνε σε οποιονδήποτε πλανήτη αυτοστιγμεί και χωρίς υλικά οχήματα. Οι *γιογκι* μπορούν να πάνε στα ανώτατα πλανητικά συστήματα μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, πράγμα που είναι ακατόρθωτο για τους υλιστές. Ακόμη και με ταχύτητα

εκατομμυρίων χιλιομέτρων την ώρα, οι υλιστές θα ήθελαν εκατομμύρια χρόνια για να φτάσουν στον ανώτατο πλανήτη. Πρόκειται για διαφορετική επιστήμη και ο Μπισμαντέβα γνώριζε καλά τη χρήση της. Περίμενε απλώς την κατάλληλη στιγμή για να αφήσει το υλικό σώμα του και η χρυσή ευκαιρία ήρθε την ώρα που δίδασκε τους υπέροχους εγγονούς του, τους Πάννταβα. Προετοιμάστηκε, λοιπόν, να αφήσει το σώμα του μπροστά στον Κύριο Σρι Κρίσνα, τους ευσεβείς Πάννταβα, τους μεγάλους σοφούς με επικεφαλής τον Μπαγκαβάν Βιάσα καί άλλους, όλους μεγάλες ψυχές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*ταντοπασαμχριτια γκιραχ σαχασρανιρ
βιμουκτα-σανγκαμ μανα αντι-πουρουσε
κρισνε λασατ-πιτα-πατε τσατουρ-μπουτζε
πουραχ σιτε 'μιλιτα-ντριγκ βιανταραγιατ*

ταντα: εκείνη την ώρα – *ουπασαμχριτια*: αποσύροντας – *γκιραχ*: την ομιλία – *σαχασρανιχ*: ο Μπισμαντέβα (που ήταν πολύ έμπειρος σε χιλιάδες επιστήμες και τέχνες) – *βιμουκτα-σανγκαμ*: απαλλαγμένος εντελώς από οτιδήποτε άλλο – *μαναχ*: ο νους – *αντι-πουρουσε*: στο αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας – *κρισνε*: στον Κρίσνα – *λασατ-πιτα-πατε*: στολισμένος με κίτρινα ρούχα – *τσατουρ-μπουτζε*: στον αρχικό Ναράγιανα με τα τέσσερα χέρια – *πουραχ*: μόλις πριν – *σιτε*: που στεκόταν – *αμιλιτα*: διάπλατα – *ντριγκ*: όραση – *βιανταραγιατ*: κάρφωσε.

Εκείνη τη στιγμή, ο άνθρωπος εκείνος που μιλούσε για τόσο πολλά πράγματα με χιλιάδες σημασίες, που πολέμησε σε χιλιάδες πεδία μαχών και που προστάτεψε χιλιάδες ανθρώπους, σταμάτησε να μιλά και ελευθερωμένος εντελώς από κάθε δουλεία, αποτράβηξε τον νου του από οτιδήποτε άλλο και κάρφωσε τα ορθάνοιχτα μάτια του στο αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, τον Σρι Κρίσνα, που στάθηκε μπροστά του με τέσσερα χέρια, ντυμένος με αστραφτερά κίτρινα ρούχα που λαμποκοπούσαν.

Τη βαρυσήμαντη ώρα που άφηνε το υλικό σώμα του, ο Μπισμαντέβα έδωσε το λαμπρό παράδειγμα που αφορά στη σημαντική λειτουργία της ανθρώπινης μορφής ζωής. Το θέμα που προσελκύει τον άνθρωπο που πεθαίνει γίνεται η αρχή της επόμενης ζωής του. Συνεπώς, αν κάποιος είναι απορροφημένος στη σκέψη του Υπερτάτου Κυρίου Σρι Κρίσνα, είναι βέβαιο ότι θα επιστρέψει στη Θεότητα, δίχως αμφιβολία. Αυτό επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (8.5-15):

5. Και όποιος κατά την ώρα του θανάτου αφήσει το σώμα του ενθυμούμενος μόνο Εμένα, φτάνει αμέσως στη φύση Μου. Γι' αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία.

6. Οποιαδήποτε κατάσταση ύπαρξης θυμάται κανείς όταν αφήνει το σώμα του, ω γιε της Κούντι, σε αυτή την κατάσταση θα φτάσει δίχως άλλο.

7. Γι' αυτό, Αρτζούνα, θα πρέπει πάντα να θυμάσαι Εμένα με τη μορφή του Κρίσνα και ταυτόχρονα να εκτελείς το καθορισμένο καθήκον σου της μάχης. Με τις πράξεις σου αφιερωμένες σε Εμένα και με τον νου και τη νοημοσύνη σου συγκεντρωμένα σε Εμένα, θα φτάσεις χωρίς αμφιβολία σε Εμένα.

8. Όποιος διαλογίζεται Εμένα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, με τον νου του να Με θυμάται διαρκώς, χωρίς να παρεκκλίνει από τον δρόμο, αυτός, ω Πάρτα, είναι βέβαιο ότι θα φτάσει σε Εμένα.

9. Θα πρέπει να διαλογίζεται κανείς τον Υπέρτατο Κύριο, χωρίς να ξεχνά πως είναι Αυτός που γνωρίζει τα πάντα, Αυτός που συντηρεί τα πάντα, ο αρχαιότερος, ο κυρίαρχος, ο μικρότερος από τον μικρότερο, αυτός που είναι πέρα από κάθε υλική αντίληψη, ασύλληπτος και πάντα ένα πρόσωπο. Είναι φωτεινός όπως ο ήλιος και όντας υπερβατικός, είναι πέρα από την υλική φύση.

10. Όποιος, την ώρα του θανάτου, συγκεντρώσει με τη δύναμη του *γιογκα* τον ζωτικό αέρα ανάμεσα στα φρύδια και με σταθερό νου και πλήρη αφοσίωση θυμάται τον Υπέρτατο Κύριο, θα φτάσει σίγουρα σε Αυτόν.

11. Οι γνώστες των Βεδών, οι οποίοι προφέρουν το *ομκαρα* και οι οποίοι είναι μεγάλοι σοφοί στην τάξη της απάρνησης, εισέρχονται στο *μπραμαν*. Όποιος επιθυμεί αυτή την τελειότητα ασκείται στην αγαμία. Θα σου εξηγήσω τώρα περιληπτικά αυτή τη μέθοδο με την οποία μπορεί κανείς να φτάσει στη σωτηρία.

12. Η κατάσταση του *γιογκι* είναι η κατάσταση της αποκόλλησης από όλες τις αισθησιακές ασχολίες. Κλείνοντας όλες τις θύρες των αισθήσεων,

συγκεντρώνοντας τον νου στην καρδιά και τον ζωτικό αέρα στην κορυφή της κεφαλής, εδραιώνεται στο *γιογκα*.

13. Αφού εδραιωθεί σε αυτή την κατάσταση και ψέλνοντας την ιερή συλλαβή *ομ*, τον υπέρτατο συνδυασμό γραμμάτων, αν σκέφτεται Εμένα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, αφήνοντας το σώμα του, θα φτάσει σίγουρα στον υπέρτατο προορισμό, τους πνευματικούς πλανήτες.

14. Για όποιον Με θυμάται πάντα χωρίς παρέκκλιση, είμαι εύκολα προσιτός, ω γιε της Πριτά, λόγω της συνεχούς απασχόλησής του στην υπηρεσία αφοσίωσης.

15. Αφού φτάσουν σε Εμένα, οι μεγάλες ψυχές που είναι *γιογκι* γεμάτοι αφοσίωση, δεν επιστρέφουν ποτέ σε αυτόν τον πρόσκαιρο τόπο που είναι γεμάτος δυστυχία, επειδή έχουν επιτύχει την ύψιστη τελειότητα.

Ο Σρι Μπισμαντέβα επέτυχε την τελειότητα· άφησε το σώμα του με τη θέλησή του και ήταν αρκετά καλότυχος ώστε να έχει μπροστά του την ώρα του θανάτου του τον Κύριο Κρίσνα, το αντικείμενο της προσοχής του, αυτοπροσώπως. Κάρφωσε, λοιπόν, τα μάτια του επάνω Του. Από την αυθόρμητη αγάπη του γι' Αυτόν, ήθελε να δει τον Σρι Κρίσνα για πολλή ώρα. Επειδή ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης, δεν είχε μεγάλη σχέση με τη λεπτομερή τήρηση των γιογκικών αρχών. Το απλό *μπακτι-γιογκα* είναι αρκετό για να φέρει την τελειότητα. Γι' αυτό, η διακαής επιθυμία του Μπισμαντέβα ήταν να δει το *πρόσωπο* του Κυρίου Κρίσνα, το πλέον αξιαγάπητο αντικείμενο, και με τη χάρη του Κυρίου, ο Σρι Μπισμαντέβα είχε αυτή την ευκαιρία την ώρα που άφηνε την τελευταία του πνοή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*βισουνταγια νταραναγια χατασουμπας
ταντ-ικσαγιαϊβασου γκατα-γιουντα-σραμαχ
νιβριττα-σαρβεντριγια-βριττι-βιμπραμας
τουσταβα τζανιαμ βισριτζαν τζαναρνταναμ*

βισουνταγια: με εξαγνισμένο – *νταραναγια*: διαλογισμό – *χατα-ασουμπαχ*: κάποιος που έχει ελαχιστοποιήσει τις δυσοίωνες ιδιότητες της υλικής ύπαρξης – *τατ*: Αυτόν – *ικσαγια*: κοιτάζοντας – *εβα*: απλώς – *ασου*: αμέσως

– γκατα: έχοντας φύγει μακριά – γιουντα: από τα βέλη – σραμαχ: κούραση – νιβριττα: έχοντας σταματήσει – σαρβα: όλες – ινντριγια: τις αισθήσεις – βριττι: δραστηριότητες – βιμπραμαχ: όντας πολύ προσηλωμένος – τουσταβα: προσευχήθηκε – τζανιαμ: το υλικό σκήνωμα – βισριτζαν: ενώ άφηνε – τζαναρνταναμ: στον κυρίαρχο των ζωντανών όντων.

Με αγνό διαλογισμό και κοιτάζοντας απλώς τον Κύριο Σρι Κρίσνα, απαλλάχθηκε αμέσως από κάθε δυσοίωνη σχέση με την ύλη και ησύχασε από όλους τους πόνους των πληγών που είχαν ανοίξει τα βέλη. Έτσι, κάθε εξωτερική δραστηριότητα των αισθήσεων σταμάτησε στη στιγμή και ενώ άφηνε το υλικό του σώμα, προσευχήθηκε υπερβατικά στον κυρίαρχο όλων των ζωντανών όντων.

Το υλικό σώμα είναι δώρο της υλικής ενέργειας, που με τεχνικούς όρους ονομάζεται πλάνη. Η ταύτιση με το υλικό σώμα οφείλεται στη λησμονιά της αιώνιας σχέσης μας με τον Κύριο. Για έναν αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, όπως ο Μπισμαντέβα, η πλάνη αυτή εξαφανίστηκε στη στιγμή μόλις έφτασε ο Κύριος. Ο Κύριος Κρίσνα είναι σαν τον ήλιο και η απατηλή εξωτερική υλική ενέργεια είναι σαν το σκοτάδι. Όταν είναι παρών ο ήλιος, το σκοτάδι δεν έχει καμία πιθανότητα να διατηρηθεί. Μόλις, λοιπόν, έφτασε ο Κύριος Κρίσνα, κάθε υλικό μίasma εξαφανίστηκε εντελώς και έτσι ο Μπισμαντέβα μπόρεσε να είναι σε κατάσταση υπερβατική, σταματώντας τη δραστηριότητα των ακάθαρτων αισθήσεων και τη συνεργασία τους με την ύλη. Στην αρχική της κατάσταση η ψυχή είναι καθαρή, το ίδιο και οι αισθήσεις. Με την υλική μόλυνση, οι αισθήσεις αναλαμβάνουν τον ρόλο της ατέλειας και της ακαθαρσίας. Με την αναβίωση της επαφής με τον Υπέρτατο Αγνό, τον Κύριο Κρίσνα, οι αισθήσεις απαλλάσσονται και πάλι από τα υλικά μίσματα. Ο Μπισμαντέβα κατόρθωσε να πετύχει όλες αυτές τις υπερβατικές συνθήκες πριν αφήσει το υλικό σώμα, εξαιτίας της παρουσίας του Κυρίου. Ο Κύριος είναι ο κυρίαρχος και ο ευεργέτης όλων των ζωντανών όντων. Αυτή είναι η ετυμηγορία όλων των Βεδών. Είναι η υπέρτατη αιωνιότητα και η υπέρτατη ζωντανή οντότητα μεταξύ όλων των αιώνιων ζωντανών όντων.

νιτιο νιτιαναμ τσετανας τσεταναναμ

εκο μπαχουναμ γιο βινταντατι καμαν

ταμ ατμα-σταμ γιε 'νουπασιαντι ντιρας

τεσαμ σαντιχ σασβατι νεταρεσαμ

(Κατα Ουπανισαντ)

Και Αυτός μόνος παρέχει όλα τα αναγκαία για όλα τα είδη των ζωντανών όντων. Έδωσε, λοιπόν, στον μεγάλο αφοσιωμένο υπηρέτη Του Σρι Μπισμαντέβα κάθε ευχέρεια να εκπληρώσει τις υπερβατικές του επιθυμίες. Και ο Μπισμαντέβα άρχισε να προσεύχεται ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

σρι μπισμα ουβατσα

ιτι ματιρ ουπακαλπιτα βιτρισνα

μπαγκαβατι σατβατα-πουνγκαβε βιμπουμνι

σβα-σουκαμ ουπαγκατε κβατσιντ βιχαρτουμ

πρακριτιμ ουπεγιουσι γιαντ-μπαβα-πραβαχαχ

σρι μπισμα ουβατσα: ο Σρι Μπισμαντέβα είπε – *ιτι*: έτσι – *ματιχ*: η σκέψη, τα αισθήματα και η θέληση – *ουπακαλπιτα*: επενδεδυμένες – *βιτρισνα*: απαλλαγμένες από κάθε αισθησιακή επιθυμία – *μπαγκαβατι*: στο Πρόσωπο της Θεότητας – *σατβατα-πουνγκαβε*: στον οδηγό των αφοσιωμένων υπηρετών – *βιμπουμνι*: στον μεγάλο – *σβα-σουκαμ*: αυτοϊκανοποίηση – *ουπαγκατε*: σε Αυτόν που έχει κατορθώσει – *κβατσιτ*: μερικές φορές – *βιχαρτουμ*: από υπερβατική ευχαρίστηση – *πρακριτιμ*: στον υλικό κόσμο – *ουπεγιουσι*: δέχεται – *γιατ-μπαβα*: από τον οποίον η δημιουργία – *πραβαχαχ*: δημιουργείται και καταστρέφεται.

Είπε ο Μπισμαντέβα: Ας αποθέσω τώρα τη σκέψη μου, τα αισθήματά μου και τη θέλησή μου, που τόσον καιρό ασχολήθηκαν με τόσα πράγματα και τόσα καθήκοντα, στον παντοδύναμο Κύριο Σρι Κρίσνα. Βρίσκει παντοτε ευχαρίστηση στον Εαυτό Του, όμως μερικές φορές, επειδή οδηγεί τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, νιώθει υπερβατική

χαρά να κατεβαίνει στον υλικό κόσμο, μολονότι Αυτός μόνος τον δημιουργήσε.

Επειδή ο Μπισμαντέβα ήταν δημόσιος άνδρας, αρχηγός της δυναστείας των Κούρου, μέγας στρατηγός και ηγέτης των *κσατρία*, ο νους του ήταν σκορπισμένος σε τόσο πολλά πράγματα και η σκέψη του, τα αισθήματά του και η βούλησή του ήταν απασχολημένα με πολλά θέματα. Τώρα, για να πετύχει αγνή αφοσιωμένη υπηρεσία, ήθελε να τοποθετήσει όλη τη δύναμη της σκέψης, των αισθημάτων και της βούλησης αποκλειστικά στο Υπέρτατο Ον, τον Κύριο Κρίσνα. Εδώ ο Κύριος αποκαλείται οδηγός των αφοσιωμένων υπηρετών και παντοδύναμος. Μολονότι ο Κύριος Κρίσνα είναι το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, κατέρχεται ο Ίδιος στη γη για να προσφέρει στους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του το δώρο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Μερικές φορές κατέρχεται ως Κύριος Κρίσνα, όπως ακριβώς είναι, και μερικές φορές ως Κύριος Τσετάνια. Και οι δύο είναι οδηγοί των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών. Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν επιθυμούν παρά μόνο την υπηρεσία του Κυρίου και γι' αυτό ονομάζονται *σατβατα*. Ο Κύριος είναι πρώτος μεταξύ των *σατβατα*. Ο Μπισμαντέβα, λοιπόν, δεν επιθυμούσε τίποτε άλλο. Αν δεν εξαγνισθεί κανείς από κάθε είδους υλικές επιθυμίες, ο Κύριος δεν γίνεται οδηγός του. Οι επιθυμίες δεν μπορούν εξαλειφθούν, πρέπει όμως απλώς να εξαγνισθούν. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* βεβαιώνεται από τον Ίδιο τον Κύριο ότι δίνει τις οδηγίες Του από μέσα από την καρδιά του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη, που είναι συνεχώς αφιερωμένος στην υπηρεσία του Κυρίου. Οι οδηγίες αυτές δεν παρέχονται για κάποιον υλικό σκοπό, αλλά μόνο για την επιστροφή στο σπίτι μας, την επιστροφή στη Θεότητα (Μπ.γκ. 10.10). Για τους συνηθισμένους ανθρώπους που θέλουν να είναι κυρίαρχοι της υλικής φύσης, ο Κύριος γίνεται μάρτυρας της δράσης τους και την επικυρώνει, δεν δίνει όμως ποτέ οδηγίες στους μη αφοσιωμένους υπηρέτες για να επιστρέψουν στη Θεότητα. Αυτή είναι η διαφορά των σχέσεων του Κυρίου με τα διάφορα ζωντανά όντα, τους αφοσιωμένους υπηρέτες και τους μη αφοσιωμένους υπηρέτες. Είναι ο ηγέτης όλων των ζωντανών όντων, όπως ο βασιλιάς κυβερνά και τους φυλακισμένους και τους ελεύθερους πολίτες. Άλλες όμως είναι οι σχέσεις Του με τους αφοσιωμένους υπηρέτες και άλλες με τους μη αφοσιωμένους υπηρέτες. Οι μη αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν ενδιαφέρονται ποτέ να λάβουν οδηγίες από τον Κύριο και γι' αυτό ο Κύριος στην περίπτωση τους είναι σιωπηλός, παρόλο που είναι μάρτυρας όλων των πράξεών τους και τους απονέμει τα αναγκαία αποτελέσματα, καλά ή κακά. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες

βρίσκονται πάνω από αυτό το υλικό καλό και κακό. Προχωρούν στον δρόμο της υπέρβασης και γι' αυτό δεν έχουν καμία επιθυμία για οτιδήποτε υλικό. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης γνωρίζει επίσης τον Σρι Κρίσνα ως τον αρχικό Ναράγιανα, επειδή ο Κύριος Σρι Κρίσνα, μέσω του πλήρους τμήματός Του, εμφανίζεται ως ο Καρανοντακασάγι Βίσνου, η αρχική πηγή κάθε υλικής δημιουργίας. Ο Κύριος θέλει και Αυτός τη συντροφιά των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών Του. Κατέρχεται στη γη μόνο γι' αυτούς και τους εμψυχώνει. Ο Κύριος εμφανίζεται με τη θέλησή Του. Δεν εξαναγκάζεται από τις συνθήκες της υλικής φύσης. Γι' αυτό εδώ περιγράφεται ως *βιμπου*, παντοδύναμος, επειδή δεν εξαρτάται ποτέ από τους νόμους της υλικής φύσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*τρι-μπουβανα-καμαναμ ταμαλα-βαρναμ
ραβι-καρα γκωρα-βαραμπααραμ νταντανε
βαπουρ αλακα-κουλαβριταναναμπτζαμ
βιτζαγια-σακε ρατιρ αστου με 'ναβαντια*

τρι-μπουβανα: τρεις θέσεις πλανητικών συστημάτων – *καμαναμ*: το πιο ελκυστικό – *ταμαλα-βαρναμ*: γαλαζωπό σαν το δέντρο *ταμαλα* – *ραβι-καρα*: ηλιαχτίδες – *γκωρα*: το χρυσαφένιο χρώμα – *βαραμπααραμ*: αστραφτερό φόρεμα – *νταντανε*: κάποιος που φοράει – *βαπουρ*: σώμα – *αλακα-κουλα-αβριτα*: σκεπασμένο με ζωγραφιές από πολύ σανδαλόξυλου – *ανανα-αμπτζαμ*: πρόσωπο σαν λωτός – *βιτζαγια-σακε*: στον φίλο του Αρτζούνα – *ρατιρ αστου*: ας είναι επάνω Του η έλξη – *με*: εμού – *αναβαντια*: χωρίς επιθυμία για τους καρπούς της δράσης.

Ο στενός φίλος του Αρτζούνα, ο Σρι Κρίσνα, έχει εμφανισθεί σε αυτή τη γη με το υπερβατικό Του σώμα, που θυμίζει το γαλαζωπό χρώμα του δέντρου *ταμαλα* και που θέλγει τους πάντες και στα τρία πλανητικά συστήματα (ανώτερο, μεσαίο και κατώτερο). Είθε να έλκομαι από το αστραφτερό κίτρινο φόρεμά Του και από το λωτοειδές πρόσωπό Του, το σκεπασμένο με ζωγραφιές από πολύ σανδαλόξυλου και να μην επιθυμώ τους καρπούς της δράσης μου.

Όταν ο Σρι Κρίсна, από δική Του εσωτερική ευχαρίστηση, εμφανίζεται στη γη, το κάνει μέσω της εσωτερικής Του ενέργειας. Τα ελκυστικά γνωρίσματα του υπερβατικού σώματός Του είναι ποθητά και στους τρεις κόσμους, δηλαδή στα ανώτερα, τα μεσαία και τα κατώτερα πλανητικά συστήματα. Πουθενά στο σύμπαν δεν υπάρχουν τόσο όμορφα σωματικά γνωρίσματα όσο του Κυρίου Κρίсна. Γι' αυτό, το υπερβατικό σώμα Του δεν έχει καμία σχέση με οποιοδήποτε υλικό δημιούργημα. Εδώ ο Αρτζούνα περιγράφεται ως κατακτητής και ο Κρίсна ως στενός φίλος του. Μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα, πάνω στο κρεβάτι του από βέλη, ο Μπισμαντέβα θυμάται το συγκεκριμένο φόρεμα που φορούσε ο Κύριος Κρίсна όταν οδηγούσε το άρμα του Αρτζούνα. Ενώ η μάχη ανάμεσα στον Αρτζούνα και τον Μπίσμα συνεχιζόταν, την προσοχή του Μπίσμα τράβηξε το αστραφτερό φόρεμα του Κρίсна και εμμέσως θαύμασε τον δήθεν εχθρό του, τον Αρτζούνα, επειδή είχε τον Κύριο για φίλο του. Ο Αρτζούνα ήταν πάντα κατακτητής, επειδή ο Κύριος ήταν φίλος του. Ο Μπισμαντέβα βρίσκει την ευκαιρία να πει τον Κύριο *βιτζαγια-σακε* (φίλο του Αρτζούνα), επειδή στον Κύριο αρέσει να Τον προσφωνούν σε συσχετισμό με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, που συνδέονται μαζί Του με διάφορες υπερβατικές σχέσεις. Ο Μπισμαντέβα δεν μπόρεσε να ξεχάσει το όμορφο χρώμα που δημιουργήθηκε από τις ηλιαχτίδες όταν λαμποκοπούσαν πάνω στο φόρεμα του Κυρίου, ενώ ο Κρίсна οδηγούσε το άρμα του Αρτζούνα. Ως σπουδαίος πολεμιστής, χαιρόταν τη σχέση του Κρίсна με διάθεση ιπποτική. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες απολαμβάνουν με τη μεγαλύτερη έκσταση την υπερβατική σχέση τους με τον Κύριο, σε μία από τις διάφορες *ρασας* (ιδιοσυγκρασίες). Άνθρωποι εγκόσμιοι, περιορισμένης νοημοσύνης, θέλοντας να κάνουν επίδειξη της δήθεν υπερβατικής σχέσης τους με τον Κύριο, πηδούν τεχνητά αμέσως στη σχέση του συζυγικού έρωτα, αντιγράφοντας τα νεαρά κορίτσια της Βράτζα. Μία τόσο φτηνή σχέση με τον Κύριο φανερώνει μόνο την πρόστυχη νοοτροπία των ανθρώπων του κόσμου, γιατί όποιος έχει χαρεί τη συζυγική σχέση με τον Κύριο, δεν είναι δυνατό να είναι προσκολλημένος στην εγκόσμια συζυγική *ρασα*, που καταδικάζεται ακόμη και από την εγκόσμια ηθική. Η αιώνια σχέση μιας συγκεκριμένης ψυχής με τον Κύριο είναι σχέση εξελισσόμενη. Η γνήσια σχέση του ζωντανού όντος με τον Υπέρτατο Κύριο μπορεί να πάρει τη μορφή οποιασδήποτε από τις πέντε κύριες *ρασας* και για τον γνήσιο αφοσιωμένο υπηρέτη αυτό δεν έχει καμία διαφορά ως προς τον βαθμό υπερβατικότητας. Ο Μπισμαντέβα αποτελεί χειροπιαστό παράδειγμα και

θα πρέπει να παρατηρήσουμε προσεκτικά πώς σχετίζεται με τον Κύριο ο μεγάλος αυτός στρατηγός.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*γιουντι τουραγκα-ρατζο-βιντουμρα-βισβακ-
κατσα-λουλιτα-σραμαβαρι-αλανκριτασιε
μαμα νισιτα-σαραϊρ βιμπιντιαμανα-
τβατσι βιλασατ-καβατσε 'στου κρισνα ατμα*

γιουντι: στο πεδίο της μάχης – *τουραγκα*: άλογα – *ρατζαχ*: σκόνη – *βιντουμρα*: έγινε χρώμα σταχτί – *βισβακ*: ανεμίζοντας – *κατσα*: μαλλιά – *λουλιτα*: σκορπισμένα – *σραμαβαρι*: ιδρώτας – *αλανκριτα*: στολισμέμος – *ασιε*: στο πρόσωπο – *μαμα*: εμού – *νισιτα*: μυτερά – *σαραϊχ*: από τα βέλη – *βιμπιντιαμανα*: τρυπημένα από – *τβατσι*: στο δέρμα – *βιλασατ*: απολαμβάνοντας – *καβατσε*: προστατευτική αρματοωσιά – *αστου*: ας είναι – *κρισνε*: στον Σρι Κρίσνα – *ατμα*: ο νους.

Είθε ο νους μου να πορεύεται προς τον Κύριο Σρι Κρίσνα, που στο πεδίο της μάχης (εκεί όπου από φιλία συνόδευε τον Αρτζούνα), η σκόνη που σήκωναν οι οπλές των αλόγων έβαφε σταχτιά τα μαλλιά Του που ανέμιζαν, σταγώνες ιδρώτα μούσκευαν το πρόσωπό Του, τα κοφτερά μου βέλη τρυπούσαν το δέρμα Του και Αυτός απολάμβανε όλα αυτά τα στολίδια.

Ο Κύριος είναι η απόλυτη μορφή της αιωνιότητας, της ευδαιμονίας και της γνώσης. Αποδέχεται, λοιπόν, ευγενικά την υπερβατική υπηρεσία αγάπης σε μία από τις πέντε κύριες σχέσεις, και συγκεκριμένα, *σαντα*, *ντασια*, *σακια*, *βατσαλια* και *μαντουρια*, δηλαδή, σχέση ουδέτερη, σχέση υπηρέτη προς κύριο, σχέση αδελφική, σχέση υϊκής στοργής και σχέση συζυγικού έρωτα, όταν Του προσφέρεται με γνήσια αγάπη και στοργή. Ο Σρι Μπισμαντέβα είναι μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου με σχέση υπηρεσίας. Όταν, λοιπόν, ρίχνει στο υπερβατικό σώμα του Κυρίου κοφτερά βέλη, αυτό είναι εξίσου καλό όσο και η υπηρεσία αφοσίωσης

κάποιου άλλου αφοσιωμένου υπηρέτη που ρίχνει στον Κύριο μαλακά τριαντάφυλλα.

Φαίνεται σαν ο Μπισμαντέβα να μετανοεί για όσα έκανε εναντίον του προσώπου του Κυρίου. Αλλά στην πραγματικότητα, επειδή η ύπαρξη του Κυρίου είναι υπερβατική, το σώμα Του δεν πόνεσε καθόλου. Το σώμα του Κυρίου δεν είναι ύλη. Τόσο ο Ίδιος όσο και το σώμα Του είναι πλήρης πνευματική ταυτότητα. Το πνεύμα δεν μπορεί ποτέ να τρυπηθεί, να καεί, να ξεραθεί, να υγρανθεί, κλπ. Αυτό εξηγείται παραστατικά στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Αναφέρεται επίσης και στη *Σκανντα Πουρανα*. Εκεί λέγεται ότι το πνεύμα είναι αμόλυντο και άφθαρτο. Δεν μπορεί να πονέσει ούτε να ξεραθεί. Όταν ο Κύριος Βίσνου ενσαρκώνεται και παρουσιάζεται μπροστά μας, μοιάζει να είναι σαν μία από τις υποκείμενες σε όρους ψυχές, τις εγκλωβισμένες στην ύλη, για να δημιουργήσει σύγχυση στους *ασουρα*, τους άπιστους, που βρίσκονται πάντα σε επιφυλακή για να σκοτώσουν τον Κύριο, από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής Του. Ο Κάμσα ήθελε να σκοτώσει τον Κρίσνα και ο Ράβανα ήθελε να σκοτώσει τον Ράμα, επειδή, ανοήτως, δεν είχαν επίγνωση του γεγονότος ότι ο Κύριος δεν σκοτώνεται ποτέ, γιατί το πνεύμα δεν εκμηδενίζεται ποτέ.

Γι' αυτό, το τρύπημα του σώματος του Κυρίου Κρίσνα από τον Μπισμαντέβα προκαλεί προβληματισμό και σύγχυση στους μη αφοσιωμένους υπηρέτες, τους άθεους, όχι όμως και στους αφοσιωμένους υπηρέτες, δηλαδή στις απελευθερωμένες ψυχές.

Ο Μπισμαντέβα εκτίμησε την πολυεύσπλαχνη στάση του Κυρίου, ο οποίος, παρόλο που Τον ενοχλούσαν τα μυτερά βέλη του Μπισμαντέβα, δεν εγκατέλειψε τον Αρτζούνα, ούτε ήταν απρόθυμος να έρθει στο νεκρικό κρεβάτι του Μπισμαντέβα, έστω και αν αυτός Τον κακομεταχειρίστηκε στο πεδίο της μάχης. Σε αυτή τη σκηνή, και η μεταμέλεια του Μπίσμα και η ευσπλαχνική στάση του Κυρίου είναι πράγματι απaráμιλλες.

Σχετικά με αυτό, ο Σρι Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τακουρά, μέγας *ατσαρια* και αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου με σχέση συζυγικού έρωτα, κάνει ορισμένες πολύ εντυπωσιακές παρατηρήσεις. Λέει ότι οι πληγές που άνοιξαν στο σώμα του Κυρίου τα κοφτερά βέλη του Μπισμαντέβα ήταν τόσο ευχάριστες στον Κύριο, όσο και το δάγκωμα μιας μνηστής που δαγκώνει το σώμα του Κυρίου από την ώθηση ισχυρής σεξουαλικής επιθυμίας. Τέτοια δαγκώματα από το αντίθετο φύλο δεν θεωρούνται ποτέ δείγματα εχθρότητας, ακόμη και αν πληγώνουν το σώμα. Συνεπώς, η πάλι ανάμεσα στον Κύριο και τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη Του, τον Σρι Μπισμαντέβα, ως ανταλλαγή υπερβατικής απόλαυσης, δεν

είχε τίποτε το εγκόσμιο. Εκτός αυτού, αφού το σώμα του Κυρίου και ο Κύριος ταυτίζονται, δεν υπήρχε πιθανότητα τραυματισμού του απόλυτου σώματος. Τα φαινομενικά τραύματα που προκάλεσαν τα κοφτερά βέλη είναι παραπλανητικά για τον κοινό άνθρωπο, αλλά όποιος έχει έστω και λίγη απόλυτη γνώση, μπορεί να καταλάβει την υπερβατική ανταλλαγή αγάπης στη σχέση του ιπποτισμού. Ο Κύριος ήταν απόλυτα ευχαριστημένος με τα τραύματα που προξένησαν τα βέλη του Μπισμαντέβα. Η λέξη *βιμπιντιαμανα* είναι σημαντική, επειδή το δέρμα του Κυρίου δεν διαφέρει από τον Κύριο. Στη δική μας περίπτωση, η λέξη *βιμπιντιαμανα*, δηλαδή μελανιασμένος και πληγωμένος, θα ήταν πολύ ταιριαστή, επειδή το δέρμα μας διαφέρει από την ψυχή μας. Η υπερβατική ευδαιμονία είναι ποικιλόμορφη. Η ποικιλομορφία της εγκόσμιας δράσης δεν είναι παρά μία διαστρεβλωμένη αντανάκλαση της υπερβατικής ευδαιμονίας. Επειδή στον επίγειο κόσμο τα πάντα είναι από ποιοτική άποψη εγκόσμια, ο κόσμος αυτός είναι γεμάτος μέθη, ενώ στο απόλυτο βασίλειο, επειδή όλα έχουν την ίδια απόλυτη φύση, υπάρχει ποικιλία απολαύσεων, αλλά χωρίς μέθη. Ο Κύριος απολάμβανε τα τραύματα που Του προξένησε ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης Του Μπισμαντέβα και επειδή ο Μπισμαντέβα είναι αφοσιωμένος υπηρέτης με σχέση ιπποτισμού, συγκεντρώνει τον νου του στον Κρίσνα με τα τραύματα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*σαπαντι σακι-βατσο νισαμια μαντιε
νιτζα-παραγιोर μπαλαγιο ραταμ νιβεςια
στιταβατι παρα-σαϊνικαγιουρ ακσνα
χριταβατι παρτα-σακε ρατιρ μαμαστου*

σαπαντι: στο πεδίο της μάχης – *σακι-βατσαχ*: η προσταγή του φίλου – *νισαμια*: αφού άκουσε – *μαντιε*: στη μέση – *νιτζα*: τους δικούς Του – *παραγιοχ*: και της αντίπαλης παράταξης – *μπαλαγιοχ*: δύναμη – *ραταμ*: άρμα – *νιβεςια*: έχοντας μπει – *στιταβατι*: ενώ στεκόταν εκεί – *παρα-σαϊνικα*: των στρατιωτών της άλλης πλευράς – *αγιουχ*: η διάρκεια ζωής – *ακσνα*: κοιτάζοντας – *χριταβατι*: ελάττωση – *παρτα*: του Αρτζούνα, του γιου της Πριτά (της Κούντι) – *σακε*: στον φίλο – *ρατιχ*: στενή σχέση – *μαμα*: εμού – *αστου*: ας είναι.

Είθε ο νους μου να είναι προσηλωμένος στον Κρίσνα εκείνον, που υπακούοντας στην προσταγή του φίλου Του, μπήκε στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα ανάμεσα στους στρατιώτες του Αρτζούνα και του Ντουριόντανα και όσο ήταν εκεί, ελάττωσε τη διάρκεια ζωής της αντίπαλης πλευράς με την ευσπλαχνική ματιά Του, κοιτάζοντας απλώς τους εχθρούς.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (1.21-25) βλέπουμε ότι ο Αρτζούνα πρόσταξε τον αλάνθαστο Κύριο Σρι Κρίσνα να οδηγήσει το άρμα του ανάμεσα στις φάλαγγες των στρατιωτών. Του ζήτησε να μείνει εκεί έως ότου τελειώσει την κατόπτευση των εχθρών που θα αντιμετώπιζε στη μάχη. Όταν Του το ζήτησε, ο Κύριος το έκανε αμέσως, σαν ένας κοινός εντολοδόχος. Και έδειξε όλα τα σημαντικά πρόσωπα της αντίπαλης παράταξης, λέγοντας, «Να ο Μπίσμα, να ο Ντρόνα» και ούτω καθεξής. Επειδή ο Κύριος είναι το υπέρτατο ζωντανό ον, δεν είναι ποτέ τροφοδότης ή εντολοδόχος κανενός, οποιοσδήποτε και αν είναι αυτός. Αλλά μερικές φορές, από το αναίτιο έλεός Του και τη στοργή Του για τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, εκτελεί τις εντολές τους σαν ένας υπηρέτης. Εκτελώντας την εντολή του αφοσιωμένου υπηρέτη, ο Κύριος χαίρεται, όπως ο πατέρας χαίρεται να εκτελεί την εντολή του μικρού παιδιού του. Αυτό γίνεται δυνατό μόνο χάρι στην αγνή υπερβατική αγάπη ανάμεσα στον Κύριο και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Αυτό το γνώριζε καλά ο Μπισμαντέβα και γι' αυτό προσφώνησε τον Κύριο φίλο του Αρτζούνα.

Με την ευσπλαχνική ματιά Του ο Κύριος ελάττωσε τη διάρκεια ζωής της αντίπαλης παράταξης. Λέγεται πως όλοι όσοι πολέμησαν στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα εξασφάλισαν τη σωτηρία τους, επειδή είδαν με τα μάτια τους τον Κύριο την ώρα του θανάτου. Το γεγονός, επομένως, ότι ελάττωσε τη διάρκεια ζωής των εχθρών του Αρτζούνα δεν σημαίνει ότι ήταν μεροληπτικός. Στην πραγματικότητα, έδειξε ευσπλαχνία στην αντίθετη παράταξη, γιατί αν πέθαιναν στο σπίτι τους από φυσικό θάνατο, δεν θα είχαν κερδίσει τη σωτηρία τους. Τώρα τους δόθηκε η ευκαιρία να δουν τον Κύριο την ώρα του θανάτου και έτσι να κατορθώσουν να σωθούν από την υλική ζωή. Συνεπώς, ο Κύριος είναι πανάγαθος και οτιδήποτε κάνει είναι για το καλό όλων. Αυτό που έγινε, έγινε φαινομενικά για να δώσει τη νίκη στον Αρτζούνα, τον στενό Του φίλο, αλλά στην πραγματικότητα έγινε για το καλό των εχθρών του. Τέτοια είναι τα υπερβατικά έργα του Κυρίου και όποιος το καταλάβει, κατορθώνει και

αυτός να σωθεί αφού αφήσει το υλικό σώμα. Ο Κύριος δεν κάνει κακό σε καμία περίπτωση, επειδή είναι απόλυτος και πάντα πανάγαθος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*βιαβαχιτα-πριτανα-μουκαμ νιρικσια
σβα-τζανα-βανταντ βιμουκασια ντοσα-μπουντια
κουματιμ αχαραντ ατμα-βιντιαγια γιας
τσαρانا-ρατιχ παραμασια τασια με 'στου*

βιαβαχιτα: να στέκονται σε απόσταση – πριτανα: στρατιώτες – μουκαμ: πρόσωπα – νιρικσια: κοιτάζοντας – σβα-τζανα: συγγενείς – βαντατ: από τη σφαγή – βιμουκασια: απρόθυμος – ντοσα-μπουντια: από μολυσμένη νοημοσύνη – κουματιμ: φτωχό απόθεμα γνώσης – αχαρατ: ξερίζωσε – ατμα-βιντιαγια: με υπερβατική γνώση – γιαχ: Αυτός που – τσαρانا: στα πόδια – ρατιχ: έλξη – παραμασια: του Υπερτάτου – τασια: γι' Αυτόν – με: εμού – αστου: ας είναι.

Είθε να έλκομαι πάντα από τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, που όταν ο Αρτζούνα μολύνθηκε φαινομενικά από την άγνοια, παρατηρώντας τους στρατιώτες και τους αρχηγούς που ήταν μπροστά του στο πεδίο της μάχης, Αυτός ξερίζωσε την άγνοιά του με υπερβατική γνώση.

Οι βασιλείς και οι αρχηγοί του στρατού έπρεπε να βρίσκονται μπροστά από τους στρατιώτες που πολεμούσαν. Αυτό ήταν το πραγματικό σύστημα μάχης. Οι βασιλείς και οι στατιωτικοί αρχηγοί δεν ήταν όπως οι σημερινοί δήθεν πρόεδροι και υπουργοί άμυνας. Δεν έμεναν σπίτι τους όσο οι στρατιώτες ή οι μισθοφόροι πολεμούσαν πρόσωπο με πρόσωπο. Μπορεί έτσι να τα έχει ρυθμίσει η σύγχρονη δημοκρατία, αλλά όταν επικρατούσε η αληθινή μοναρχία, οι μονάρχες δεν ήταν δειλοί, εκλεγμένοι χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι αρετές τους. Όπως γίνεται φανερό από τη μάχη του Κουρουκσέτρα, όλοι οι ηγέτες και των δύο παρατάξεων, όπως ο Ντρόνα, ο Μπίσμα, ο Αρτζούνα και ο Ντουριόντανα, δεν έμειναν αδρανείς: είχαν ενεργό συμμετοχή στη μάχη, που είχε αποφασιστεί να γίνει μακριά από

κατοικημένες αστικές περιοχές. Αυτό σημαίνει ότι αθώοι πολίτες ήταν απρόσβλητοι από όλα τα αποτελέσματα της μάχης ανάμεσα στις αντίπαλες βασιλικές παρατάξεις. Δεν υπήρχε λόγος να βλέπουν οι πολίτες τα όσα επρόκειτο να συμβούν κατά τη διάρκεια της μάχης. Θα έδιναν το ένα τέταρτο των εσόδων τους στον κυβερνήτη, είτε ήταν ο Αρτζούνα είτε ήταν ο Ντουριόντανα. Στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα όλοι οι στατιωτικοί αρχηγοί και των δύο παρατάξεων βρίσκονταν αντιμέτωποι πρόσωπο με πρόσωπο. Ο Αρτζούνα τους είδε με μεγάλη συμπόνια και θρήνησε που θα σκότωνε τους συγγενείς του για χάρη της αυτοκρατορίας. Δεν τον φόβισε καθόλου η γιγαντιαία στρατιωτική φάλαγγα που παρουσίασε ο Ντουριόντανα, επειδή όμως ήταν ευσπλαχνικός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, η απάρνηση εγκοσμίων πραγμάτων ήταν γι' αυτόν κάτι φυσικό και έτσι αποφάσισε να μην πολεμήσει για επίγεια υπάρχοντα. Αλλά αυτό οφείλονταν σε ελλιπή γνώση και γι' αυτό λέγεται εδώ ότι μολύνθηκε η νοημοσύνη του. Η νοημοσύνη του δεν θα μπορούσε ποτέ να μολυνθεί, γιατί ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης και σταθερός σύντροφος του Κυρίου, όπως γίνεται φανερό στο Τέταρτο Κεφάλαιο της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Η νοημοσύνη του Αρτζούνα μολύνθηκε φαινομενικά, γιατί διαφορετικά δεν θα υπήρχε ευκαιρία να διατυπωθούν τα διδάγματα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* για το καλό όλων των μολυσμένων, υποκειμένων σε όρους ψυχών, που βρίσκονται στην υλική δουλεία εξαιτίας της αντίληψης του πλαστού υλικού σώματος. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* παραδόθηκε στις υποκειμένες σε όρους ψυχές αυτού του κόσμου για να τις σώσει από τη λανθασμένη αντίληψη της ταύτισης του σώματος με την ψυχή και να επανεδραιώσει την αιώνια σχέση της ψυχής με τον Υπέρτατο Κύριο. Ο Κύριος διατύπωσε πρωτίστως την *ατμα βιντια*, την υπερβατική γνώση του Εαυτού Του, προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων, σε όλα τα μέρη του σύμπαντος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*σβα-νιγκαμαμ απαχαγια ματ-πρατιγκιαμ
ριταμ αντικαρτουμ αβαπλουτο ρατασταχ
ντριτα-ρατα-τσαρανο 'μπιγιατς τσαλαντγκουρ
χαριρ ιβα χαντουμ ιμπαμ γκατοτταριγιαχ*

σβα-νιγκαναμ: η ειλικρίνειά Του – απαχαγια: για να αθετήσει – ματ-πρατιγκιαμ: τη δική μου υπόσχεση – ριταμ: πραγματική – αντι: περισσότερο – καρτουμ: για να το κάνει – αβαπλουταχ: κατεβαίνοντας – ρατα-σταχ: από το άρμα – ντριτα: σηκώνοντας – ρατα: άρμα – τσαρاناχ: τον τροχό – αμπιαγιατ: πήγε βιαστικά – τσαλανγκουχ: ποδοπατώντας τη γη – χαριχ: λιοντάρι – ιβα: σαν – χαντουμ: να σκοτώσει – ιμπαμ: ελέφαντα – γκατα: αφήνοντας κατά μέρος – ουτταριγιαχ: το ύφασμα που Τον σκέπαζε.

Ικανοποιώντας την επιθυμία μου και θυσιάζοντας τη δική Του υπόσχεση, κατέβηκε από το άρμα, σήκωσε τον τροχό, πέταξε το πανωφόρι Του κατά μέρος και έτρεξε προς το μέρος μου βιαστικά, σαν το λιοντάρι που ορμά για να σκοτώσει ελέφαντα.

Η μάχη του Κουρουκσέτρα έγινε σύμφωνα με τις στρατιωτικές αρχές, αλλά συγχρόνως με πνεύμα αθλητικό, σαν μία πάλη ανάμεσα σε δύο φίλους. Ο Ντουριόντανα κατέκρινε τον Μπισμαντέβα, ισχυριζόμενος ότι ο Μπισμαντέβα ήταν απρόθυμος να σκοτώσει τον Αρτζούνα, επειδή ένιωθε γι' αυτόν πατρική στοργή. Ένας *κσατρια* δεν μπορεί να ανεχθεί να τον προσβάλουν σε θέματα σχετικά με τις αρχές της μάχης. Γι' αυτό ο Μπισμαντέβα υποσχέθηκε ότι την επόμενη μέρα θα σκότωνε και τους πέντε Πάννταβα με ειδικά όπλα, φτιαγμένα γι' αυτόν τον σκοπό. Ο Ντουριόντανα ικανοποιήθηκε και φύλαξε τα βέλη μαζί του, για να τα δώσει την επόμενη μέρα κατά τη διάρκεια της μάχης. Ο Αρτζούνα πήρε τα βέλη από τον Ντουριόντανα με τέχνασμα και ο Μπισμαντέβα κατάλαβε ότι αυτό ήταν τέχνασμα του Κυρίου Κρίсна. Ορκίστηκε, λοιπόν, ότι την επόμενη μέρα ο Κρίсна θα υποχρεωνόταν να πιάσει όπλο ο Ίδιος, διαφορετικά ο φίλος Του ο Αρτζούνα θα πέθαινε. Κατά τη διάρκεια της μάχης που ακολούθησε την επόμενη μέρα, ο Μπισμαντέβα πολέμησε με τέτοια ορμή και δύναμη, που ο Αρτζούνα και ο Κρίсна βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Ο Αρτζούνα είχε σχεδόν ηττηθεί. Ήταν σε τόσο άσχημη θέση, ώστε ο Μπισμαντέβα ήταν έτοιμος να τον σκοτώσει την επόμενη στιγμή. Εκείνη την ώρα ο Κύριος Κρίсна ήθελε να ευχαριστήσει τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του, τον Μπίσμα, τηρώντας την υπόσχεση του Μπίσμα, που ήταν σημαντικότερη από τη δική Του. Φαινομενικά αθέτησε την υπόσχεσή Του. Πριν από την έναρξη της μάχης του Κουρουκσέτρα είχε υποσχεθεί ότι δεν θα πιάσει όπλο και ότι δεν θα χρησιμοποιήσει τη δύναμή Του για καμία από τις δύο πλευρές. Αλλά για να προστατέψει τον

Αρτζούνα, κατέβηκε από το άρμα, σήκωσε τον τροχό του άρματος και όρμησε βιαστικά στον Μπισμαντέβα αγριεμένος, σαν λιοντάρι που ορμά για να σκοτώσει ελέφαντα. Έριξε το πανωφόρι του καταγής και από την οργή Του δεν το πρόσεξε. Ο Μπισμαντέβα άφησε τα όπλα του στη στιγμή και στάθηκε να σκοτωθεί από τον Κρίσνα, τον αγαπημένο του Κύριο. Έτσι εκείνη την ημέρα η μάχη τελείωσε εκείνη τη στιγμή και ο Αρτζούνα σώθηκε. Δεν υπήρχε βέβαια περίπτωση να σκοτωθεί, επειδή ο Ίδιος ο Κύριος βρισκόταν στο άρμα. Αλλά επειδή ο Μπισμαντέβα ήθελε να δει τον Κύριο Κρίσνα να πιάνει όπλο για να σώσει τον φίλο Του, ο Κύριος δημιούργησε αυτή την κατάσταση, κάνοντας άμεσο τον κίνδυνο του θανάτου για τον Αρτζούνα. Στάθηκε μυστά στον Μπισμαντέβα για να του δείξει ότι η υπόσχεσή του είχε εκπληρωθεί και ότι είχε σηκώσει τον τροχό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*σιτα-βισικα-χατο βισιρνα-νταμσαχ
κσατατζα-παριπλουτα αταταγινο με
πρασαμπαμ αμπισασαρα μαντ-βανταρταμ
σα μπαβατου με μπαγκαβαν γκατιρ μουκουννταχ*

σιτα: κοφτερά – *βισικα*: βέλη – *χαταχ*: πληγωμένος από – *βισιρνα-νταμσαχ*: σκορπισμένη ασπίδα – *κσατατζα*: από τα τραύματα – *παριπλουταχ*: πασαλειμμένος με αίματα – *αταταγιναχ*: ο μέγας εισβολέας – *με*: εμού – *πρασαμπαμ*: σε άγρια διάθεση – *αμπισασαρα*: άρχισε να προχωράει – *ματ-βαντα-αρταμ*: για να με σκοτώσει – *σαχ*: Αυτός – *μπαβατου*: ας γίνει – *με*: εμού – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *γκατιχ*: προορισμός – *μουκουννταχ*: που απονέμει σωτηρία.

Είθε ο έσχατος προορισμός μου να είναι Αυτός, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, που απονέμει σωτηρία. Στο πεδίο της μάχης μου χύμηξε σαν να ήταν αγριεμένος, επειδή τα κοφτερά μου βέλη Τον είχαν τραυματίσει. Η ασπίδα Του είχε σκορπίσει σε κομμάτια και το σώμα Του ήταν πασαλειμμένο με αίματα από τις πληγές.

Οι δοσοληψίες του Κυρίου Κρίσνα και του Μπισμαντέβα στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα παρουσιάζουν ενδιαφέρον, επειδή η συμπεριφορά του Κυρίου Σρι Κρίσνα έμοιαζε να είναι φιλική προς τον Αρτζούνα και εχθρική προς τον Μπισμαντέβα. Στην πραγματικότητα όμως, όλα αυτά είχαν σκοπό να δείξουν ιδιαίτερη εύνοια στον Μπισμαντέβα, αυτόν τον μεγάλο αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου. *Το εκπληκτικό γνώρισμα αυτής της σχέσης είναι ότι ένας αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί να ευχαριστήσει τον Κύριο παίζοντας τον ρόλο του εχθρού.* Ο Κύριος, όντας απόλυτος, μπορεί να δεχθεί προσφορά υπηρεσίας από τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη Του, ακόμη και αν αυτός είναι μεταμφιεσμένος σε εχθρό. Ο Υπέρτατος Κύριος δεν είναι δυνατό να έχει εχθρούς και οι υποτιθέμενοι εχθροί Του δεν μπορούν να Τον βλάψουν, γιατί είναι *ατζίτα*, αήττητος. Ωστόσο, ευχαριστείται όταν ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης Του Τον χτυπάει σαν εχθρό ή όταν Τον επιπλήττει από θέση υπεροχής, παρόλο που κανείς δεν μπορεί να υπερέχει του Κυρίου. Αυτές είναι ορισμένες από τις υπερβατικές και αμοιβαίες δοσοληψίες του Κυρίου με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Όσοι δεν έχουν γνώση της αγνής υπηρεσίας αφοσίωσης δεν μπορούν να εισχωρήσουν στο μυστήριο τέτοιων σχέσεων. Ο Μπισμαντέβα έπαιξε τον ρόλο του γενναίου πολεμιστή και τρύπησε σκόπιμα το σώμα του Κυρίου, έτσι ώστε στα μάτια των κοινών ανθρώπων να φανεί ότι ο Κύριος ήταν τραυματισμένος. Στην πραγματικότητα όμως, όλα αυτά έγιναν για να προκαλέσουν σύγχυση στους μη αφοσιωμένους υπηρέτες. Το ολοκληρωτικά πνευματικό σώμα δεν είναι δυνατό να πληγωθεί, όπως δεν είναι δυνατό για έναν αφοσιωμένο υπηρέτη να γίνει εχθρός του Κυρίου. Αν ήταν έτσι, ο Μπισμαντέβα δεν θα επιθυμούσε να έχει τον ίδιον αυτόν Κύριο ως έσχατο προορισμό της ζωής του. Αν ο Μπισμαντέβα ήταν εχθρός του Κυρίου, ο Κύριος Κρίσνα θα μπορούσε να τον είχε εκμηδενίσει χωρίς καν να κινηθεί. Δεν υπήρχε λόγος να έρθει μπροστά στον Μπισμαντέβα ματωμένος και πληγωμένος. Το έκανε, όμως, επειδή ο αφοσιωμένος υπηρέτης-πολεμιστής ήθελε να δει την υπερβατική ομορφιά του Κυρίου, στολισμένου με τα τραύματα που Του είχε προξενήσει ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης. Αυτός είναι ο τρόπος ανταλλαγής υπερβατικών *ρασα*, σχέσεων, ανάμεσα στον Κύριο και τον υπηρέτη Του. Μέσω αυτών των σχέσεων δοξάζονται στις αντίστοιχες θέσεις τους και ο Κύριος και ο αφοσιωμένος υπηρέτης. Ο Κύριος ήταν τόσο αγριεμένος, ώστε όταν προχώρησε προς το μέρος του Μπισμαντέβα, ο Αρτζούνα δοκίμασε να Τον συγκρατήσει. Αυτός, όμως, πήγε προς τον Μπισμαντέβα όπως ο εραστής πηγαίνει στην ερωμένη του, χωρίς να νοιάζεται για τα εμπόδια που συναντά. Φαινομενικά ήταν αποφασισμένος να σκοτώσει τον Μπισμαντέβα, αλλά στην πραγματικότητα ήθελε να τον

ευχαριστήσει, επειδή ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης Του. Ο Κύριος είναι χωρίς αμφιβολία ο σωτήρας όλων των υποκείμενων σε όρους ψυχών. Οι ιμπερσοναλιστές θέλουν από Αυτόν τη σωτηρία τους και Αυτός τους την απονέμει πάντοτε, ανάλογα με τις βλέψεις τους. Ο Μπισμαντέβα, όμως, θέλει να δει την προσωπική μορφή του Κυρίου. Αυτό θέλουν όλοι οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*βιτζαγια-ρατα-κουτουμπα αττα-τοτρε
ντριτα-χαγια-ρασμινι τατς-τςριγιεκσανιγιε
μπαγκαβατι ρατιρ αστου με μουμουρσορ
γιαμ ιχα νιρικσια χατα γκαταχ σβα-ρουπαμ*

βιτζαγια: ο Αρτζούνα – *ρατα:* άρμα – *κουτουμπε:* το αντικείμενο προστασίας παρά τον οποιονδήποτε κίνδυνο – *αττα-τοτρε:* με ένα μαστίγιο στο δεξί χέρι – *ντριτα-χαγια:* ελέγχοντας τα άλογα – *ρασμινι:* σκοινιά – *τατς-ριγιε:* να στέκεται όμορφα – *ικσανιγιε:* να κοιτάς – *μπαγκαβατι:* στο Πρόσωπο της Θεότητας – *ρατιχ αστου:* ας είναι η έλξη μου – *με:* εμού – *μουμουρσοχ:* ετοιμοθάνατος – *γιαμ:* στον οποίον – *ιχα:* σε αυτόν τον κόσμο – *νιρικσια:* με το κοίταγμα – *χαταχ:* όσοι πέθαναν – *γκαταχ:* απέκτησαν – *σβα-ρουπαμ:* την αρχική μορφή.

Είθε τη στιγμή του θανάτου μου να νιώσω ύστατη έλξη για τον Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας. Ο νους μου είναι προσηλωμένος σε Αυτόν, τον αρματηλάτη του Αρτζούνα, που στεκόταν με ένα μαστίγιο στο δεξί Του χέρι και τα χαλινάρια στο αριστερό και πρόσεχε πολύ να προστατέψει το άρμα με κάθε τρόπο. Όσοι Τον είδαν στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα απέκτησαν μετά τον θάνατό τους την αρχική τους μορφή.

Ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, επειδή συνδέεται υπερβατικά μαζί Του με υπηρεσία αγάπης, νιώθει διαρκώς την παρουσία του Κυρίου μέσα του. Ένας τέτοιος αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν μπορεί να

ξεχάσει τον Κύριο ούτε στιγμή. Αυτό ονομάζεται έκσταση. Ο μυστικιστής, δηλαδή ο *γιογκι*, προσπαθεί να συγκεντρωθεί στην Υπέρτατη Ψυχή αποσύροντας τις αισθήσεις από κάθε άλλη ασχολία και έτσι φτάνει τελικώς στο *σαμαντι*. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης φτάνει στο *σαμαντι*, την έκσταση, ευκολότερα, μέσω της συνεχούς θύμησης του προσωπικού γνωρίσματος του Κυρίου, καθώς και του αγίου ονόματός Του, της φήμης Του, των διασκεδάσεών Του, κλπ. Γι' αυτό, η συγκέντρωση του μυστικιστή *γιογκι* και εκείνη του αφοσιωμένου υπηρέτη δεν βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο. Η συγκέντρωση του μυστικιστή είναι μηχανική, ενώ του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη είναι φυσική, με αγνή αγάπη και αυθόρμητη στοργή. Ο Μπισμαντέβα ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης και ως στρατάρχης θυμόταν συνεχώς τη μορφή του Κυρίου ως Πάρτα-σάρατι, αρματηλάτη του Αρτζούνα στο πεδίο της μάχης. Επομένως, η διασκέδαση του Κυρίου ως Πάρτα-σάρατι είναι και αυτή αιώνια. Όλες οι διασκεδάσεις του Κυρίου, αρχίζοντας από τη γέννησή Του στη φυλακή του Κάμσα και έως τη *μωσαλα-λιλα* στο τέλος, κινούνται η μία μετά την άλλη σε όλα τα σύμπαντα, ακριβώς όπως κινούνται οι δείχτες του ρολογιού από το ένα σημείο στο άλλο. Και στις διασκεδάσεις αυτές, οι σύντροφοί Του όπως οι Πάννταβα και ο Μπίσμα Τον συνοδεύουν αιωνίως. Έτσι ο Μπισμαντέβα δεν ξέχασε ποτέ την όμορφη μορφή του Κυρίου ως Πάρτα-σάρατι, που ούτε ο Αρτζούνα δεν μπόρεσε να δει. Ο Αρτζούνα βρισκόταν πίσω από την όμορφη μορφή Πάρτα-σάρατι, ενώ ο Μπισμαντέβα ήταν ακριβώς μπροστά στον Κύριο. Όσον αφορά στο πολεμικό γνώρισμα του Κυρίου, ο Μπισμαντέβα το παρατήρησε και το χάρηκε περισσότερο από τον Αρτζούνα.

Όλοι οι στατιώτες και γενικώς όλοι όσοι βρέθηκαν στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα απέκτησαν μετά τον θάνατό τους την αρχική πνευματική μορφή τους σαν του Κυρίου, επειδή χάρη στο αναίτιο έλεός Του είχαν τη δυνατότητα να Τον δουν την ώρα που πέθαιναν πρόσωπο με πρόσωπο. Οι υποκείμενες σε όρους ψυχές που περιστρέφονται μέσα στον κύκλο της εξέλιξης, από τα υδρόβια μέχρι τη μορφή του Μπράμα, έχουν όλες τους τη μορφή της *μαγια*, δηλαδή τη μορφή που αποκτά κανείς με τις δικές του πράξεις και που του απονέμει η υλική φύση. Οι υλικές μορφές των υποκείμενων σε όρους ψυχών είναι όλες τους ξένα ρούχα. Όταν η υποκείμενη σε όρους ψυχή απελευθερωθεί από τα νύχια της υλικής ενέργειας αποκτά την αρχική της μορφή. Οι ιμπερσοναλιστές θέλουν να αποκτήσουν την απρόσωπη λάμψη *μπραμαν* του Κυρίου, αυτό όμως δεν ταιριάζει καθόλου στους υλικούς σπινθήρες, τα συστατικά μέρη του Κυρίου. Γι' αυτό οι ιμπερσοναλιστές ξαναπέφτουν και αποκτούν υλικές

μορφές, που είναι όλες ψεύτικες σε σχέση με την πνευματική ψυχή. Ανάλογα με την αρχική φύση της ψυχής, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου αποκτούν, είτε στους πλανήτες Βαϊκούντα είτε στον πλανήτη Γκολόκα, πνευματική μορφή σαν του Κυρίου, είτε με δύο είτε με τέσσερα χέρια. Η μορφή αυτή, που είναι εντελώς πνευματική, είναι η *σβαρουπα* του ζωντανού όντος, όλα δε τα ζωντανά όντα που πήραν μέρος στη μάχη του Κουρουκσέτρα και από τις δύο πλευρές, απέκτησαν, όπως βεβαιώνεται από τον Μπισμαντέβα, τη *σβαρουπα* τους. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα δεν ήταν, λοιπόν, ευσπλαχνικός μόνο με τους Πάννταβα. Ήταν ευσπλαχνικός με όλες τις παρατάξεις, επειδή όλοι πέτυχαν το ίδιο αποτέλεσμα. Ο Μπισμαντέβα ήθελε να έχει και αυτός την ίδια δυνατότητα και αυτό ακριβώς ήταν η προσευχή του προς τον Κύριο, παρόλο που η θέση του ως συντρόφου του Κυρίου είναι εξασφαλισμένη σε κάθε περίπτωση. Το συμπέρασμα είναι ότι οποιοσδήποτε πεθάνει κοιτάζοντας το Πρόσωπο της Θεότητας, εντός ή εκτός, αποκτά τη *σβαρουπα* του, πράγμα που είναι η ύψιστη τελειότητα της ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

*λαλιτα-γκατι-βιλασα-βαλγκουχασα-
πραναγια-νιρικσανα-καλπιτορουμαναχ
κριτα-μανου-κριτα-βατια ουνμαντανταχ
πρακριτιμ αγκαν κιλα γιασια γκοπα-βανταχ*

λαλιτα: ελκυστικές – *γκατι*: κινήσεις – *βιλασα*: γοητευτικές πράξεις – *βαλγκουχασα*: γλυκό χαμόγελο – *πραναγια*: της αγάπης – *νιρικσανα*: κοιτάζοντας – *καλπιτα*: νοοτροπία – *ουρουμαναχ*: εξαιρετικά δοξασμένος – *κριτα-μανου-κριτα-βατιαχ*: στη μίμηση των κινήσεων – *ουνμαντα-αννταχ*: ξετρελαμένες από έκσταση – *πρακριτιμ*: χαρακτηριστικές – *αγκαν*: υποβλήθηκαν – *κιλα*: οπωσδήποτε – *γιασια*: των οποίων – *γκοπα-βαντβαχ*: οι βοσκοπούλες.

Είθε να είναι ο νους μου προσηλωμένος στον Κύριο Σρι Κρίσνα, που οι κινήσεις Του και τα γλυκά Του χαμόγελα αγάπης ξετρέλαναν τις βοσκοπούλες της Βράτζα (τις γκοπι). (Μετά την εξαφάνισή Του απο

τον χορό ρασα) οι βοσκοπούλες μιμούνταν τις χαρακτηριστικές κινήσεις του Κυρίου.

Με την έντονη έκσταση της υπηρεσίας αφοσίωσης, τα κορίτσια της Βράτζα έφτασαν σε ποιοτική ενότητα με τον Κύριο, χορεύοντας μαζί Του σαν ίσες προς ίσο, αγκαλιάζοντάς Τον με διάθεση γαμήλιας αγάπης, χαμογελώντας Του, αστειευόμενες μαζί Του και κοιτάζοντάς Τον με ερωτική διάθεση. Η σχέση του Κυρίου με τον Αρτζούνα είναι αναμφισβήτητα αξιοθαύμαστη για αφοσιωμένους υπηρέτες όπως ο Μπισμαντέβα, αλλά η σχέση των γκοπι με τον Κύριο είναι ακόμα πιο αξιοθαύμαστη, επειδή η δική τους υπηρεσία αγάπης για τον Κύριο είναι ακόμα πιο εξαγνισμένη. Με τη χάρη του Κυρίου, ο Αρτζούνα ήταν αρκετά τυχερός ώστε να του προσφέρει ο Κύριος την αδελφική υπηρεσία Του ως αρματηλάτης, αλλά δεν του έδωσε ίση με Αυτόν δύναμη. Εντούτοις, οι γκοπι έγιναν ουσιαστικά ένα με τον Κύριο, αποκτώντας θέση ίση με αυτή του Κυρίου. Η επιδίωξη του Μπίσμα να θυμηθεί τις γκοπι είναι προσευχή για να αποκτήσει και το δικό τους έλεος στο τελευταίο στάδιο της ζωής του. Ο Κύριος ικανοποιείται περισσότερο όταν δοξάζονται οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες Του και γι' αυτό ο Μπισμαντέβα εξύμνησε όχι μόνο τις πράξεις του Αρτζούνα, του άμεσου αντικειμένου της προσοχής του, αλλά θυμήθηκε επίσης και τις γκοπι, που προσφέροντας υπηρεσία αγάπης στον Κύριο απέκτησαν απaráμιλλα προνόμια. Δεν πρέπει να γίνεται ποτέ η παρανόηση ότι η ισότητα των γκοπι με τον Κύριο είναι σαν την απελευθέρωση *σαγιουτζία* των ιμπερσοναλιστών. Πρόκειται για ισότητα τέλειας έκστασης, όπου η αντίληψη της διαφοροποίησης έχει απαλειφθεί εντελώς, επειδή τα συμφέροντα αυτού που αγαπά και αυτού που αγαπιέται είναι ταυτόσημα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

*μουνι-γκανα-νριπα-βαρια-σανκουλε 'νταχ-
σαντασι γιουντιστιρα-ρατζασουγια εσαμ
αρχαναμ ουπαπεντα ικσανιγιο
μαμα ντρισι-γκοτσαρα εσα αβιρ ατμα*

μουνι-γκανα: οι μεγάλοι πολυμαθείς σοφοί – *νριπα-βαρια*: οι μεγάλοι βασιλιάδες-κυβερνήτες – *σανκουλε*: στη μεγάλη συνέλευση – *ανταχ-σαντασι*: διάσκεψη – *γιουντιστιρα*: του Αυτοκράτορα Γιουντιστίρα – *ρατζα-σουγιε*: βασιλική τέλεση θυσίας – *εσαμ*: όλης της αφρόκρεμας της κοινωνίας – *αρχαναμ*: σεβάσμια λατρεία – *ουπαπεντα*: έλαβε – *ικσανιγιαχ*: το αντικείμενο της προσοχής – *μαμα*: εμού – *ντρισι*: όραση – *γκοτσααραχ*: μέσα στο οπτικό πεδίο – *εσαχ αβιχ*: αυτοπροσώπως – *ατμα*: η ψυχή.

Στη διάρκεια της Ρατζασούγια-γιάγκια, της θυσίας που ετέλεσε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, έγινε η μεγαλύτερη συνάθροιση επιφανών ανδρών, βασιλέων και σοφών από όλο τον κόσμο και σε εκείνη τη μεγάλη σύναξη ο Κύριος Σρι Κρίσνα λατρεύτηκε από όλους ως το πλέον δοξασμένο Πρόσωπο της Θεότητας. Αυτό το περιστατικό έγινε μπροστά μου και το θυμάμαι για να κρατώ τον νου μου στον Κύριο.

Μετά τη νίκη του στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο Αυτοκράτορας της Γης, ετέλεσε τη θυσιαστήρια τελετή *ρατζασουγια*. Εκείνες τις μέρες, ο αυτοκράτορας, με την άνοδό του στον θρόνο, έστελνε σε όλο τον κόσμο ένα άλογο-πρόκληση για να διακηρύξει την κυριαρχία του. Και κάθε πρίγκηπας ή βασιλιάς είχε το δικαίωμα να δεχθεί την πρόκληση και να εκφράσει τη σιωπηρή του θέληση είτε να πειθαρχήσει είτε να απειθαρχήσει στην κυριαρχία του συγκεκριμένου αυτοκράτορα. Όποιος αποδεχόταν την πρόκληση ήταν υποχρεωμένος να πολεμήσει με τον αυτοκράτορα και να εδραιώσει τη δική του υπεροχή με νίκη. Ο ηττημένος διεκδικητής ήταν αναγκασμένος να θυσιάσει τη ζωή του, κάνοντας χώρο για κάποιον άλλο βασιλιά ή κυβερνήτη. Έτσι, λοιπόν, και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα έστειλε τέτοια άλογα-πρόκληση σε όλο τον κόσμο και οι πρίγκηπες και βασιλιάδες όλου του κόσμου αποδέχθηκαν την ηγεμονία του ως Αυτοκράτορα της Γης. Μετά από αυτό, οι κυβερνήτες όλου του κόσμου προσκλήθηκαν να πάρουν μέρος στη μεγάλη θυσιαστήρια τελετή *ρατζασουγια*. Τέτοιες τελετές απαιτούσαν τεράστια χρηματικά ποσά και δεν ήταν εύκολη υπόθεση για μηδαμινούς βασιλιάδες. Στη σημερινή εποχή του Κάλι και με τις παρούσες συνθήκες, αυτές οι θυσιαστήριες τελετές είναι αδύνατο να γίνουν, επειδή στοιχίζουν πάρα πολύ και επειδή είναι πολύ δύσκολη η τέλεσή τους. Κανένας δεν μπορεί να εξασφαλίσει τους έμπειρους ιερείς που απαιτούνται για να αναλάβουν την ευθύνη της τελετής.

Αφού, λοιπόν, προσκλήθηκαν, οι βασιλιάδες και οι μεγάλοι πολυμαθείς σοφοί όλου του κόσμου συγκεντρώθηκαν στην πρωτεύουσα του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Είχαν προσκληθεί όλοι οι μεγάλοι φιλόσοφοι, θεολόγοι, γιατροί, επιστήμονες και σπουδαίοι σοφοί. Δηλαδή όλοι οι *μπραμανα* και οι *κσατρια*, που ήταν οι κορυφαίοι ηγετικοί παράγοντες της κοινωνίας, είχαν προσκληθεί να πάρουν μέρος στη συνάθροιση. Οι *βαϊσία* και οι *σουντρα* ήταν ασήμαντα κοινωνικά στοιχεία και γι' αυτό δεν αναφέρονται. Εξαιτίας της μεταβολής της κοινωνικής δράσης στη σύγχρονη εποχή, έχει μεταβληθεί και η σημασία των ανθρώπων από την άποψη της επαγγελματικής τους θέσης.

Σε εκείνη, λοιπόν, τη μεγάλη συνάθροιση, ο Κύριος Σρι Κρίσνα ήταν το επίκεντρο της προσοχής όλων. Όλοι ήθελαν να Τον δουν και να Του προσφέρουν ταπεινά τον σεβασμό τους. Ο Μπισμαντέβα τα θυμήθηκε όλα αυτά και ήταν ευτυχής που ο λατρευτός του Κύριος, το Πρόσωπο της Θεότητας, ήταν μπροστά του αυτοπροσώπως. Έτσι, λοιπόν, το να διαλογίζεται κανείς τον Υπέρτατο Κύριο σημαίνει να διαλογίζεται τα έργα Του, τη μορφή Του, τις διασκεδάσεις Του, το όνομά Του και τη φήμη Του. Αυτό είναι ευκολότερο από ό,τι θεωρείται ως διαλογισμός του απρόσωπου γνωρίσματος του Υπερτάτου. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (12.5) αναφέρεται καθαρά ότι ο διαλογισμός του απρόσωπου γνωρίσματος του Υπερτάτου είναι πολύ δύσκολος. Ουσιαστικά, δεν είναι διαλογισμός· είναι χάσιμο χρόνου, επειδή το επιθυμητό αποτέλεσμα επιτυγχάνεται πολύ σπάνια. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες, ωστόσο, διαλογίζονται πάνω στην πραγματική μορφή και τις διασκεδάσεις του Κυρίου και γι' αυτό μπορούν να πλησιάσουν τον Κύριο πολύ εύκολα, πράγμα που και αυτό αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (12.9). Ο Κύριος δεν διαφέρει από τα υπερβατικά έργα Του. Σε αυτό το *σλοκα* φαίνεται επίσης ότι ο Κύριος Σρι Κρίσνα, όσο βρισκόταν στην ανθρώπινη κοινωνία και ιδιαίτερα σε σχέση με τη μάχη του Κουρουκσέτρα, ήταν αποδεκτός ως η μεγαλύτερη προσωπικότητα της εποχής Του, μολονότι μπορεί να μην είχε αναγνωρισθεί ως το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Η προπαγάνδα ότι ένας πολύ σπουδαίος άνθρωπος λατρεύεται ως Θεός μετά τον θάνατό του είναι παραπλανητική, επειδή ο άνθρωπος μετά τον θάνατό του δεν μπορεί να γίνει Θεός. Όπως δεν μπορεί να είναι ανθρώπινο ον το Πρόσωπο της Θεότητας, ακόμα και όταν βρίσκεται αυτοπροσώπως ανάμεσα στα ανθρώπινα όντα. Και οι δύο αυτές αντιλήψεις είναι εσφαλμένες. Η αντίληψη του ανθρωπομορφισμού δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση του Κυρίου Κρίσνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*ταμ ιμαμ αχαμ ατζαμ σαριρα-μπατζαμ
χριντι χριντι ντισιταμ ατμα-καλπιταναμ
πρατιντρισαμ ιβα ναϊκανταρκαμ εκαμ
σαμαντι-γκατο 'σμι βιντουτα-μπεντα-μοχαχ*

ταμ: εκείνο το Πρόσωπο της Θεότητας – *ιμαμ*: που βρίσκεται τώρα μπροστά μου – *αχαμ*: εγώ – *ατζαμ*: ο αγέννητος – *σαριρα-μπατζαμ*: της υποκείμενης σε όρους ψυχής – *χριντι*: στην καρδιά - *χριντι*: στην καρδιά – *ντισιταμ*: που βρίσκεται – *ατμα*: η Υπέρτατη Ψυχή – *καλπιταναμ*: των διανοητών – *πρατιντρισαμ*: σε κάθε κατεύθυνση – *ιβα*: σαν – *να εκαντα*: ούτε ένας – *αρκαμ*: ο ήλιος – *εκαμ*: μόνο ένας - *σαμαντι-γκαταχ ασμι*: έχω δοκιμάσει έκσταση διαλογιζόμενος – *βιντουτα*: όντας απλλαγμένος από – *μπεντα-μοχαχ*: εσφαλμένη αντίληψη δυαδικότητας.

Τώρα μπορώ να διαλογιστώ με όλη μου τη σκέψη συγκεντρωμένη σε εκείνον τον έναν Κύριο, τον Σρι Κρίсна, που βρίσκεται μπροστά μου επειδή έχω υπερβεί τις παρανοήσεις της δυαδικότητας σε σχέση με την παρουσία Του στην καρδιά του καθενός, ακόμα και στην καρδιά όσων επιδίδονται σε εικασίες. Βρίσκεται στην καρδιά όλων. Μπορεί ο ήλιος να γίνεται αντιληπτός με διαφορετικό τρόπο, ο ήλιος όμως είναι ένας.

Ο Κύριος Σρι Κρίсна είναι το μόνο Απόλυτο και Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, αλλά με την ασύλληπτη ενέργειά Του έχει επεκταθεί σε πολλαπλά, πλήρη τμήματα. Η αντίληψη της δυαδικότητας οφείλεται σε άγνοια αυτής της ασύλληπτης ενέργειάς Του. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.11) ο Κύριος λέει ότι μόνο οι ανόητοι Τον θεωρούν ένα απλό ανθρώπινο ον. Τέτοιοι ανόητοι άνθρωποι δεν έχουν επίγνωση των ασύλληπτων ενεργειών Του. Χάρη στην ασύλληπτη ενέργειά Του είναι παρών στην καρδιά του καθενός, όπως ο ήλιος είναι παρών μπροστά σε όλους, σε όλο τον κόσμο. Το γνώρισμα Παραμάτμα του Κυρίου είναι μία επέκταση των πλήρων τμημάτων Του. Με την ασύλληπτη ενέργειά Του επεκτείνεται ως Παραμάτμα στην καρδιά του καθενός και με την επέκταση της προσωπικής Του λάμψης επεκτείνεται ως φωτεινή ακτινοβολία, ως

μπραματζιοτι. Στην *Μπραμα-σαμχίτα* αναφέρεται ότι το *μπραματζιοτι* είναι η προσωπική Του λάμψη. Δεν υπάρχει, επομένως, διαφορά ανάμεσα σε Αυτόν και την προσωπική Του λάμψη, το *μπραματζιοτι*, ή το πλήρες τμήμα Του Παραμάτμα. Άτομα περιορισμένης νοημοσύνης, χωρίς επίγνωση αυτού του γεγονότος, πιστεύουν ότι το *μπραματζιοτι* και η Παραμάτμα, η Υπέρτατη Ψυχή, είναι διαφορετικά από τον Σρι Κρίсна. Αυτή η εσφαλμένη αντίληψη δυαδικότητας έχει τώρα αφαιρεθεί εντελώς από τον νου του Μπισμαντέβα, που είναι ικανοποιημένος από το γεγονός ότι ο Κύριος Σρι Κρίсна και μόνο είναι το παν στο κάθε τι. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκίτα* (7.19), οι μεγάλοι *μαχατμα* ή αφοσιωμένοι υπηρέτες αποκτούν αυτή τη φώτιση, ότι δηλαδή ο Βασουντέβα είναι το παν στο κάθε τι και ότι τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τον Βασουντέβα. Όπως βεβαιώνεται εδώ από έναν *μαχατζανα*, ο Βασουντέβα ή Κύριος Σρι Κρίсна είναι το αρχικό Υπέρτατο Πρόσωπο και επομένως και οι νεοφώτιστοι αλλά και οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες πρέπει να προσπαθούν να βαδίζουν στα ίχνη Του. Αυτός είναι ο δρόμος της αφοσίωσης.

Το αντικείμενο της λατρείας του Μπισμαντέβα είναι ο Κύριος Σρι Κρίсна ως Πάρτα-σάρατι και το αντικείμενο της λατρείας των *γκοπι* είναι ο ίδιος Κρίсна στη Βρινντάβανα, ως ο πλέον ελκυστικός Σιαμασούννταρα. Ορισμένες φορές, λόγιοι περιορισμένης νοημοσύνης κάνουν το λάθος να νομίζουν ότι ο Κρίсна της Βρινντάβανα και ο Κρίсна της μάχης του Κουρουκσέτρα είναι διαφορετικά πρόσωπα. Αλλά αυτή η εσφαλμένη αντίληψη έχει αφαιρεθεί πλήρως από τον Μπισμαντέβα. Ο Κρίсна είναι ο προορισμός ακόμα και των ιμπερσοναλιστών, ως απρόσωπο *τζιοτι*, και των *γιογκι*, ως Παραμάτμα. Ο Κρίсна είναι το *μπραματζιοτι*, καθώς και η εντοπισμένη Παραμάτμα, αλλά στο *μπραματζιοτι* ή στην Παραμάτμα δεν υπάρχει Κρίсна ή γλυκιά σχέση με τον Κρίсна. Στο προσωπικό Του γνώρισμα ο Κρίсна είναι και Πάρτα-σάρατι και Σιαμασούννταρα της Βρινντάβανα, αλλά στο απρόσωπο γνώρισμά Του δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο, ούτε στο *μπραματζιοτι* ούτε στην Παραμάτμα. Μεγάλοι *μαχατμα* όπως ο Μπισμαντέβα συνειδητοποιούν όλα αυτά τα διαφορετικά γνωρίσματα του Κυρίου Σρι Κρίсна και γι' αυτό Τον λατρεύουν, γνωρίζοντας ότι Αυτός είναι η προέλευση όλων των γνωρισμάτων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

σουτα ουβατσα
κρισνα εβαμ μπαγκαβατι
μανο-βαγκ-ντριστι-βριτιμπιχ
ατμανι ατμαναμ αβεσια
σο 'νταχσβασα ουπαραματ

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *κρισνε*: ο Κύριος Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας – *εβαμ*: μόνο – *μπαγκαβατι*: σε Αυτόν – *μαναχ*: με τον νου – *βακ*: ομιλία – *ντριστι*: όραση – *βριτιμπιχ*: πράξεις – *ατμανι*: στην Υπέρτατη Ψυχή – *ατμαναμ*: το ζωντανό ον – *αβεσια*: έχοντας συγχωνευθεί με – *σαχ*: αυτός – *ανταχ-σβασαχ*: εισπνέοντας – *ουπαραματ*: σιώπησε.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Έτσι ο Μπισμαντέβα συγχωνεύθηκε με την Υπέρτατη Ψυχή, τον Κύριο Σρι Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, με τον νου του, την ομιλία του, την όρασή του και τις πράξεις του και έτσι σιώπησε και η αναπνοή του σταμάτησε.

Το στάδιο στο οποίο έφτασε ο Μπισμαντέβα την ώρα που άφηνε το υλικό σώμα του ονομάζεται *νιρβικαλπα-σαμαντι*, επειδή απορροφήθηκε εντελώς στη σκέψη του Κυρίου και τη θύμηση διαφόρων πράξεών Του. Έψαλε τις δόξες του Κυρίου και έβλεπε τον Κύριο που ήταν μπροστά του αυτοπροσώπως και με αυτόν τον τρόπο όλες του οι δραστηριότητες συγκεντρώθηκαν στον Κύριο χωρίς παρέκκλιση. Αυτό είναι το ανώτατο στάδιο τελειότητας και είναι εφικτό για όλους με την άσκηση στην υπηρεσία αφοσίωσης. Η υπηρεσία αφοσίωσης στον Κύριο αποτελείται από εννέα αρχές υπηρετικής δράσης, οι οποίες είναι 1) το άκουσμα, 2) το ψάλσιμο, 3) η θύμηση, 4) η υπηρεσία των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου, 5) η λατρεία, 6) η προσευχή, 7) η εκτέλεση των εντολών, 8) η συναδέλφωση και 9) η πλήρης υποταγή. Οποιαδήποτε από αυτές τις αρχές ή όλες μαζί είναι σε θέση να φέρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, πρέπει όμως να εφαρμόζονται με σταθερή υπομονή και με την καθοδήγηση ενός έμπειρου αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου. Η πρώτη αρχή, το άκουσμα, είναι η σημαντικότερη από όλες και γι' αυτό, το άκουσμα πρώτα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και μετά της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι ουσιώδες για

τον ειλικρινή υποψήφιο που θέλει να φτάσει στο στάδιο που έφτασε ο Μπισμαντέβα. Η μοναδική αυτή κατάσταση στην οποία έφτασε ο Μπισμαντέβα την ώρα του θανάτου του είναι κατορθωτή, ακόμα και αν ο Κύριος Κρίσνα δεν είναι εκεί αυτοπροσώπως. Τα λόγια Του στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ή τα λόγια της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι ταυτόσημα με τον Κύριο. Είναι ηχητικές ενσαρκώσεις του Κυρίου και μπορούμε να τα αξιοποιήσουμε στο έπακρο για να αποκτήσουμε το δικαίωμα να φτάσουμε στο στάδιο του Σρι Μπισμαντέβα, που ήταν ένας από τους οχτώ Βάσους. Όλοι οι άνθρωποι και όλα τα ζώα υποχρεώνονται κάποια στιγμή να πεθάνουν, αλλά όποιος πεθαίνει όπως ο Μπισμαντέβα φτάνει στην τελειότητα, ενώ όποιος πεθαίνει εξαναγκασμένος από τους νόμους της φύσης πεθαίνει σαν ζώο. Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στον άνθρωπο και το ζώο. Ο ιδιαίτερος προορισμός της ανθρώπινης μορφής ζωής είναι να μπορεί κανείς να πεθάνει όπως ο Μπισμαντέβα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

σαμπαντιαμαναμ αγκιαγια

μπισμαμ μπραμανι νισκαλε

σαρβε μπαμπουβους τε τουσμιμ

βαγιαμσιβα ντινατιαγιε

σαμπαντιαμαναμ: έχοντας συγχωνευθεί – *αγκιαγια*: γνωρίζοντας αυτό – *μπισμαμ*: για τον Σρι Μπισμαντέβα – *μπραμανι*: στο Υπέρτατο Απόλυτο – *νισκαλε*: απεριόριστο – *σαρβε*: όλοι οι παρόντες – *μπαμπουβουχ τε*: όλοι τους έγιναν – *τουσμιν*: σιωπηλοί – *βαγιαμσι ιβα*: σαν πουλιά – *ντινατιαγιε*: στο τέλος της μέρας.

Γνωρίζοντας ότι ο Μπισμαντέβα είχε συγχωνευθεί με την άπειρη αιωνιότητα του Υπέρτατου Απόλυτου, όλοι όσοι ήταν εκεί σιώπησαν, σαν τα πουλιά στο τέλος της μέρας.

Είσοδος στην άπειρη αιωνιότητα του Υπέρτατου Απόλυτου ή συγχώνευση με αυτήν σημαίνει είσοδο στην αρχική κατοικία των ζωντανών όντων. Όλα

τα ζωντανά όντα είναι συστατικά μέρη του Απόλυτου Προσώπου της Θεότητας και επομένως συνδέονται μαζί Του αιωνίως με σχέση υπηρέτη και υπηρετούμενου. Όπως μία πλήρης μηχανή υπηρετείται από όλα τα τμήματά της, έτσι και ο Κύριος υπηρετείται από όλα τα συστατικά Του μέρη. Οποιοδήποτε τμήμα της μηχανής αφαιρεθεί από το σύνολο χάνει τη σημασία του. Κατά τον ίδιο τρόπο, οποιοδήποτε κομμάτι του Απολύτου αποσυνδεθεί από την υπηρεσία του Κυρίου αχρηστεύεται. Όλα τα ζωντανά όντα του υλικού κόσμου είναι διασπασμένα κομμάτια του υπέρτατου όλου και δεν είναι πλέον τόσο σημαντικά όσο τα αρχικά κομμάτια. Υπάρχουν, εντούτοις, περισσότερα ζωντανά όντα ενσωματωμένα στο Απόλυτο, τα οποία είναι αιωνίως απελευθερωμένα. Η υλική ενέργεια του Κυρίου, η οποία ονομάζεται Ντούργκα-σάκτι και η οποία είναι ο διευθυντής της φυλακής, αναλαμβάνει την ευθύνη των διασπασμένων κομματιών, τα οποία έτσι υφίστανται μία ζωή υποκείμενη σε όρους κάτω από τους νόμους της υλικής φύσης. Όταν το ζωντανό ον αποκτήσει επίγνωση αυτού του γεγονότος, επιδιώκει να επιστρέψει στο σπίτι του, στον Θεό. Έτσι αρχίζει η πνευματική ορμή του ζωντανού όντος. Αυτή η πνευματική ορμή ονομάζεται *μπραμα-τζιγκιασα*, δηλαδή αναζήτηση του *μπραμαν*. Η επιτυχία της *μπραμα-τζιγκιασα* εξαρτάται προπαντός από τη γνώση, την απάρνηση και την προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο. *Γκιανα*, δηλαδή γνώση, σημαίνει σημαίνει γνώση όλων των σχετικών με το *μπραμαν*, το Απόλυτο. Απάρνηση σημαίνει αποδέσμευση από την αγάπη της ύλης και υπηρεσία αφοσίωσης είναι η αναβίωση, μέσω της άσκησης, της αρχικής κατάστασης του ζωντανού όντος. Τα επιτυχημένα ζωντανά όντα, τα άξια να εισέλθουν στο βασίλειο του Απολύτου, ονομάζονται *γκιανι*, *γιογκι* και *μπακτα*. Οι *γκιανι* και οι *γιογκι* εισέρχονται στις απρόσωπες ακτίνες του Υπερτάτου, ενώ οι *μπακτα* εισέρχονται στους πνευματικούς πλανήτες, τους γνωστούς ως Βαϊκούντα. Σε αυτούς τους πνευματικούς πλανήτες δεσπόζει ο Υπέρτατος Κύριος ως Ναράγιανα και τα υγιή, ελεύθερα ζωντανά όντα ζουν μαζί με τον Κύριο, προσφέροντας υπηρεσία αγάπης με την ιδιότητα του υπηρέτη, του φίλου, του πατέρα ή της μητέρας και της αγαπημένης. Εκεί, τα ελεύθερα ζωντανά όντα απολαμβάνουν μαζί με τον Κύριο μία ζωή γεμάτη ελευθερία, ενώ οι υπερσυναλιστές *γκιανι* και *γιογκι* εισέρχονται στην απρόσωπη λαμπερή ακτινοβολία των πλανητών Βαϊκούντα. Όλοι οι πλανήτες Βαϊκούντα είναι αυτόφωτοι όπως ο ήλιος και οι ακτίνες τους ονομάζονται *μπραματζιοτι*. Το *μπραματζιοτι* εκτείνεται απεριόριστα και ο υλικός κόσμος δεν είναι παρά ένα καλυμμένο τμήμα ενός ασήμαντου μέρους του *μπραματζιοτι*. Η κάλυψη αυτή είναι πρόσκαιρη και είναι, συνεπώς, ένα είδος ψευδαίσθησης.

Ο Μπισμαντέβα, ως αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, εισήλθε στο πνευματικό βασίλειο, σε έναν από τους πλανήτες Βαϊκούντα, όπου ο Κύριος, στην αιώνια μορφή Του Πάρτα-σάρατι, δεσπόζει ανάμεσα στα ελεύθερα ζωντανά όντα, τα οποία υπηρετούν διαρκώς τον Κύριο. Η αγάπη και η στοργή που δένουν τον Κύριο με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του φανερώνονται στην περίπτωση του Μπισμαντέβα. Ο Μπισμαντέβα δεν λησμόνησε ποτέ τον Κύριο στο υπερβατικό Του γνώρισμα ως Πάρτα-σάρατι και ο Κύριος ήταν παρών αυτοπροσώπως μπροστά στον Μπισμαντέβα την ώρα που εκείνος περνούσε στον υπερβατικό κόσμο. Αυτό είναι η ύψιστη τελειότητα της ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 45

τατρα ντουνντουμπαγιο νεντουρ

ντεβα-μαναβα-βαντιταχ

σασαμσουχ σανταβο ραγκιαμ

κατ πετουχ πουσπα-βρισταγιαχ

τατρα: έπειτα – *ντουνντουμπαγιαχ*: τύμπανα – *νεντουχ*: ηχούσαν: *ντεβα*: ημίθεοι από άλλους πλανήτες – *μαναβα*: άνθρωποι από όλο τον κόσμο – *βαντιταχ*: που χτυπούσαν – *σασαμσουχ*: εξύμνησαν – *σανταβαχ*: νόμιμη – *ραγκιαμ*: από τη βασιλική τάξη – *κατ*: από τον ουρανό – *πετουχ*: άρχισε να πέφτει – *πουσπα-βρισταγιαχ*: βροχή από λουλούδια.

Έπειτα ήχησαν τιμητικά τα τύμπανα ανθρώπων και ημιθέων και η βασιλική τάξη άρχισε να αποδίδει τιμές και σεβασμό, ενώ από τον ουρανό έπεφτε βροχή από λουλούδια.

Ο Μπισμαντέβα είχε τον σεβασμό και των ανθρώπων και των ημιθέων. Τα ανθρώπινα όντα κατοικούν στη Γη και σε άλλους παρόμοιους πλανήτες των πλανητικών ομάδων Μπουρ και Μπουβάρ, ενώ οι ημίθεοι κατοικούν στο Σβαρ, δηλαδή στους ουράνιους πλανήτες. Όλοι τους γνώριζαν τον Μπισμαντέβα ως μεγάλο πολεμιστή και αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου. Ως *μαχατζανα*, αυθεντία, βρισκόταν στο επίπεδο του Μπράμα, του

Νάραντα και του Σίβα, παρόλο που ήταν άνθρωπος. Το προσόν της ισότητας με τους μεγάλους ημίθεους μπορεί να αποκτηθεί μόνο με πνευματική τελειοποίηση. Ο Μπισμαντέβα, λοιπόν, ήταν γνωστός σε όλα τα σύμπαντα. Στην εποχή του, τα διαστημικά ταξίδια πραγματοποιούνταν με μεθόδους λεπτότερες από τις ανώφελες προσπάθειες μηχανικών διαστημοπλοίων. Όταν οι μακρινοί πλανήτες πληροφορήθηκαν τον θάνατο του Μπισμαντέβα, όλοι οι κάτοικοι των ανώτερων πλανητών, καθώς και της Γης, έριξαν βροχή από λουλούδια, για να δείξουν τον οφειλόμενο σεβασμό σε αυτή τη μεγάλη απερχόμενη προσωπικότητα. Αυτός ο καταιγισμός λουλουδιών από τον ουρανό είναι σημάδι αναγνώρισης από τους μεγάλους ημίθεους και δεν πρέπει να συγκρίνεται ποτέ με το στόλισμα του νεκρού σώματος. Το σώμα του Μπισμαντέβα έχασε την υλική σημασία του, επειδή υπερφορτίστηκε με πνευματική συνειδητοποίηση και έτσι απέκτησε πνευματική υπόσταση, όπως το σίδηρο γίνεται κατακόκκινο όταν έρχεται σε επαφή με τη φωτιά. Συνεπώς, το σώμα μίας πλήρως αυτοσυνειδητοποιημένης ψυχής δεν θεωρείται υλικό. Για τέτοια πνευματικά σώματα τηρούνται ειδικές τελετές. Ο σεβασμός και η αναγνώριση του Μπισμαντέβα δεν πρέπει να αντιγράφονται ποτέ με τεχνητά μέσα, όπως έχει γίνει μόδα η τήρηση της υποτιθέμενης τελετής *τζαγιαντι* για οποιονδήποτε κοινό άνθρωπο. Σύμφωνα με τις έγκυρες *σαστρα*, μία τέτοια τελετή *τζαγιαντι* που γίνεται για έναν συνηθισμένο άνθρωπο, οσοδήποτε εξυψωμένος και αν είναι από υλική άποψη, αποτελεί προσβολή προς τον Κύριο, επειδή το *τζαγιαντι* προορίζεται για την ημέρα που ο Κύριος παρουσιάζεται στη Γη. Τα έργα του Μπισμαντέβα είναι μοναδικά και η αναχώρησή του για το βασίλειο του Θεού είναι επίσης μοναδική.

ΚΕΙΜΕΝΟ 46

τασια νιρχαραναντινι

σαμπαρετασια μπαργκαβα

γιουντιστιραχ караγιτβα

μουχουρταμ ντουχκιτο 'μπαβατ

τασια: αυτού – *νιρχαρανα-αντινι*: νεκρώσιμη τελετή – *σαμπαρετασια*: του νεκρού σώματος – *μπαργκαβα*: ω απόγονε του Μπρίγκου – *γιουντιστιραχ*:

ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα – *καραγιτβα*: αφού ετέλεσε – *μουχουρταμ*: για μία στιγμή – *ντουχκιταχ*: λυπημένος – *αμπαβατ*: έγινε.

Ω απόγονε του Μπρίγκου (Σωνάκα), αφού ετέλεσε τις νεκρώσιμες τελετές για το νεκρό σώμα του Μπισμαντέβα, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα κυριεύθηκε για μια στιγμή από λύπη.

Ο Μπισμαντέβα δεν ήταν μόνο μία από τις μεγάλες κεφαλές της οικογένειας του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αλλά υπήρξε επίσης για τον ίδιο, τους αδελφούς του και τη μητέρα του σπουδαίος φιλόσοφος και φίλος. Αφότου πέθανε ο Μαχαράζα Πάνντου, ο πατέρας των πέντε αδελφών που είχαν επικεφαλής τους τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο Μπισμαντέβα υπήρξε ο πιο στοργικός παππούς των Πάννταβα και προστάτης της χήρας νύφης του Κουντιντέβι. Παρόλο που ο Μαχαράζα Ντριταράστρα, ο μεγαλύτερος θείος του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, τους φρόντιζε, έδειχνε μεγαλύτερη στοργή για τους εκατό γιους του, με επικεφαλής τον Ντουριόντανα. Τελικώς κατασκευάστηκε μία τεράστια φατρία για να στερήσει από τους πέντε ορφανούς αδελφούς τη δικαιοματική διεκδίκηση του βασιλείου της Χαστινάπουρα. Έγιναν μεγάλες συνομοσίες, συνηθισμένες σε αυτοκρατορικά ανάκτορα, και οι πέντε αδελφοί εξορίστηκαν στην ερημιά. Αλλά ο Μπισμαντέβα υπήρξε πάντα για τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα ειλικρινής ευχέτης, παππούς, φίλος και φιλόσοφος, μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του. Πέθανε πολύ ευτυχισμένος βλέποντας τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα στον θρόνο, ενώ διαφορετικά θα είχε αφήσει το υλικό σώμα του πολύ νωρίτερα, αντί να υποφέρει και να αγωνιά για τα αδικαιολόγητα βάσανα των Πάννταβα. Περίμενε απλώς την κατάλληλη στιγμή, μιας και ήταν σίγουρος ότι οι γιοι του Πάνντου θα έβγαιναν νικητές από το πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα, αφού είχαν για προστάτη τους τον Κύριο Σρι Κρίσνα. Ως αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, γνώριζε ότι ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν είναι ποτέ δυνατό να συντριβεί. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα γνώριζε αρκετά καλά όλες αυτές τις καλοπροαίρετες επιθυμίες του Μπισμαντέβα και γι' αυτό θα πρέπει να ένιωθε έντονα αισθήματα αποχωρισμού. Λυπόταν για τον αποχωρισμό του από μία μεγάλη ψυχή και όχι για το υλικό σώμα που άφηνε ο Μπισμαντέβα. Η νεκρώσιμη τελετή αποτελούσε απαραίτητο καθήκον, παρόλο που ο Μπισμαντέβα ήταν απελευθερωμένη ψυχή. Αφού ο Μπισμαντέβα δεν είχε απογόνους, το πρόσωπο που δικαιοματικά έπρεπε να κάνει αυτή την τελετή ήταν ο

μεγαλύτερος εγγονός του, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Για τον Μπισμαντέβα ήταν μεγάλο δώρο που ένας εξίσου σπουδαίος γόνος της οικογένειας ανέλαβε να κάνει τις τελευταίες τελετουργίες γι' αυτόν, έναν τόσο σπουδαίο άνθρωπο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 47

*τουστουβουρ μουναγιο χρισταχ
κριναμ ταντ-γκουχια-ναμαμπιχ
τατας τε κρινα-χρινταγιαχ
σβασραμαν πραγιαγιουχ πουναχ*

τουστουβουχ: ικανοποιημένοι – *μουναγιαχ*: οι μεγάλοι σοφοί με επικεφαλής τον Βιασαντέβα – *χρισταχ*: όλοι χαρούμενοι – *κριναμ*: στον Κύριο Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας – *τατ*: Αυτού – *γκουχια*: εμπιστευτικοί – *ναμαμπιχ*: με το άγιο όνομά Του – *ταταχ*: έπειτα – *τε*: αυτοί – *κρινα-χρινταγιαχ*: άτομα που έχουν πάντα τον Κύριο Κρίσνα στην καρδιά τους – *σβα-ασραμαν*: στα ερημητήριά τους – *πραγιαγιουχ*: επέστρεψαν – *πουναχ*: πάλι.

Τότε όλοι οι μεγάλοι σοφοί δόξασαν τον Κύριο Κρίσνα με εμπιστευτικούς βεδικούς ύμνους και γύρισαν πάλι στα ερημητήριά τους, έχοντας πάντα τον Κύριο Κρίσνα στην καρδιά τους.

Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου βρίσκονται πάντα στην καρδιά του Κυρίου και ο Κύριος βρίσκεται πάντα στην καρδιά των αφοσιωμένων υπηρετών. Αυτή είναι η γλυκιά σχέση ανάμεσα στον Κύριο και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Εξαιτίας της αγνής αγάπης και αφοσίωσής τους για τον Κύριο, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Τον βλέπουν πάντα μέσα στον εαυτό τους και ο Κύριος, παρόλο που δεν είναι υποχρεωμένος να κάνει τίποτα και δεν αποβλέπει σε τίποτα, φροντίζει πάντα για το καλό των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Για τα κοινά ανθρώπινα όντα υπάρχουν οι νόμοι της φύσης, για κάθε τους δράση και αντίδραση. Αυτός όμως αγωνιά πάντα να βάλει τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του στον σωστό δρόμο. Γι'

αυτό, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες βρίσκονται κάτω από την άμεση φροντίδα του Κυρίου. Και ο Κύριος επίσης βάζει οικειοθελώς τον Εαυτό Του κάτω από τη φροντίδα των αφοσιωμένων υπηρετών Του και μόνο. Όλοι, λοιπόν, οι σοφοί, με επικεφαλής τον Βιασαντέβα, ήταν αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου και γι' αυτό έψαλαν τους βεδικούς ύμνους μετά τη νεκρώσιμη τελετή, για να ευχαριστήσουν τον Κύριο που ήταν παρών αυτοπροσώπως. Όλοι οι βεδικοί ύμνοι ψάλλονται για να ευχαριστήσουν τον Κύριο Κρίсна. Αυτό βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (15.15). Όλες οι Βέδες, οι *Ουπανισαντ*, η *Βενταντα*, κλπ., αναζητούν μόνον Αυτόν και όλοι οι ύμνοι είναι για να δοξάζουν Αυτόν και μόνο. Γι' αυτό, οι σοφοί έκαναν ακριβώς αυτό που ταίριαζε με τον σκοπό τους και αναχώρησαν χαρούμενοι για τα ερημητήριά τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 48

*τατο γιουντιστιρο γκατβα
σαχα-κρισνο γκατζαχβαγιαμ
πιταραμ σαντβαγιαμ ασα
γκαννταριμ τσα ταπασβινιμ*

ταταχ: έπειτα – *γιουντιστιραχ*: ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα – *γκατβα*: πηγαίνοντας εκεί – *σαχα*: με – *κρισναχ*: τον Κύριο – *γκατζαχβαγιαμ*: στην πρωτεύουσα, που ονομαζόταν Γκατζαχβάγια Χαστινάπουρα – *πιταραμ*: στον θείο του (τον Ντριταράστρα) – *σαντβαγιαμ ασα*: παρηγόρησε – *γκαννταριμ*: τη γυναίκα του Ντριταράστρα – *τσα*: και – *ταπασβινιμ*: γυναίκα ασκητική.

Έπειτα, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, συνοδευόμενος από τον Κύριο Σρι Κρίсна, πήγε αμέσως στην πρωτεύουσά του, τη Χαστινάπουρα, και παρηγόρησε τον θείο του και τη θεία του, την Γκανντάρι, γυναίκα ασκητική.

Ο Ντριταράστρα και η Γκανντάρι, ο πατέρας και η μητέρα του Ντουριόντανα και των αδελφών του, ήταν ο μεγαλύτερος θεός και η θεία

του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο οποίος μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα ανέλαβε τη φροντίδα αυτών των δύο ονομαστών ανθρώπων, που είχαν χάσει όλους τους γιους και εγγονούς τους. Έχοντας τόσο βαρύ πένθος, οι μέρες τους ήταν γεμάτες οδύνη και η ζωή τους ήταν ουσιαστικά ζωή ασκητών. Η είδηση του θανάτου του Μπισμαντέβα, θείου του Ντριταράστρα, ήταν άλλο ένα μεγάλο πλήγμα για τον Βασιλιά και τη Βασίλισσα, που ζήτησαν παρηγοριά από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είχε επίγνωση του χρέους του και γι' αυτό έτρεξε αμέσως επί τόπου μαζί με τον Κύριο Κρίσνα, καθησυχάζοντας και οι δυο τους τον δύστυχο Ντριταράστρα με λόγια καλοσυνάτα και ευγενικά.

Η Γκανντάρι, παρόλο που ζούσε τη ζωή μιας πιστής συζύγου και καλής μητέρας, ήταν ισχυρή ασκήτρια. Λέγεται ακόμη ότι η Γκανντάρι σφράγισε οικειοθελώς τα μάτια της, επειδή ο άντρας της ήταν τυφλός. Το καθήκον της συζύγου είναι να ακολουθεί τον άντρα της εκατό τοις εκατό. Και η Γκανντάρι ήταν τόσο αφοσιωμένη στον άντρα της, ώστε τον ακολούθησε ακόμη και στην ισόβια τύφλωσή του. Ήταν, επομένως, με τις πράξεις της μεγάλη ασκήτρια. Εκτός αυτού, το πλήγμα από την ολοκληρωτική σφαγή των εκατό γιων της και των εγγονών της ήταν σίγουρα πολύ μεγάλο για μια γυναίκα. Το υπέμεινε όμως σαν αληθινή ασκήτρια. Μολονότι είναι γυναίκα, το σθένος και το φρόνημά της Γκανντάρι δεν είναι μικρότερα από του Μπισμαντέβα. Είναι και οι δύο τους αξιοσημείωτες προσωπικότητες της *Μαχαμπατα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 49

πιτρα τσανουματο ρατζα

βασουντεβανουμοντιταχ

τσακαρα ρατζιαμ νταρμενα

πιτρι-παϊταμαχαμ βιμπουχ

πιτρα: από τον θείο του, τον Ντριταράστρα – *τσα*: και – *ανουματαχ*: με την έγκρισή του – *ρατζα*: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα – *βασουντεβα-ανουμοντιταχ*: επικυρωμένη από τον Κύριο Σρι Κρίσνα – *τσακαρα*: εκτέλεσε – *ρατζιαμ*: το βασίλειο – *νταρμενα*: σύμφωνα με τους κώδικες

των βασιλικών αρχών – *πιτρι*: πατέρας – *παϊταμαχαμ*: πρόγονος – *βιμπουχ*: τόσο μεγάλος όσο.

Μετά από όλα αυτά, ο μέγας ευσεβής Βασιλιάς, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, άσκησε τη βασιλική εξουσία στη χώρα σύμφωνα με τους κώδικες και τις αρχές της βασιλείας, με την επιδοκιμασία του θείου του και την έγκριση του Κυρίου Σρι Κρίσνα.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν ήταν απλώς φοροεισπράκτορας. Είχε πάντα επίγνωση του χρέους του ως βασιλιά, που δεν είναι μικρότερο από εκείνο του πατέρα ή του πνευματικού δασκάλου. Ο βασιλιάς έχει χρέος να φροντίζει για το καλό των πολιτών από κάθε άποψη· να φροντίζει για την κοινωνική, την πολιτική και την οικονομική τους ανύψωση, καθώς και για την πνευματική τους ανάταση. Πρέπει να γνωρίζει ότι σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι η απελευθέρωση της έγκλειστης ψυχής από τα δεσμά των υλικών συνθηκών και, επομένως, το καθήκον του είναι να φροντίζει ώστε οι πολίτες να έχουν την κατάλληλη περιποίηση για να κατορθώσουν να φτάσουν σε αυτό το ύψιστο στάδιο τελειότητας.

Όπως θα δούμε από το επόμενο κεφάλαιο, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ακολούθησε αυτές τις αρχές αυστηρά. Όχι μόνο ακολούθησε τις αρχές, αλλά είχε επίσης την επιδοκιμασία του γέρου θείου του, που ήταν έμπειρος σε πολιτικά ζητήματα, και την έγκριση του Κυρίου Κρίσνα, του ομιλητή της φιλοσοφίας της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είναι ο ιδανικός μονάρχης, η δε μοναρχία, με έναν εκπαιδευμένο βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, είναι μακράν η ανώτερη μορφή διακυβέρνησης, ανώτερη από τις σύγχρονες δημοκρατίες ή τις κυβερνήσεις του λαού από τον λαό. Η πλειοψηφία των ανθρώπων, ιδιαίτερα αυτή την εποχή του Κάλι, αποτελείται από άτομα γεννημένα *σουντρα*, κατά βάση χαμηλής καταγωγής, κακοεκπαιδευμένα, κακότυχα και με κακές συναναστροφές. Οι ίδιοι δεν γνωρίζουν τον ύψιστο σκοπό της τελειότητας της ζωής. Επομένως, οι ψήφοι που ρίχνουν δεν έχουν ουσιαστικά καμία αξία και, συνεπώς, όσοι εκλέγονται με τέτοιες ανεύθυνες ψήφους δεν μπορούν να είναι υπεύθυνοι εκπρόσωποι, όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το ένατο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Ο θάνατος του Μπισμαντέβα ενώπιον του Κυρίου Κρίσνα». •

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Η αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα για την Ντβάρακα

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

σωνακα ουβατσα

χατβα σβαρικτα-σπριντα αταταγινο

γιουντιστιρο νταρμα-μπριταμ βαρισταχ

σαχανουτζαϊχ πρατιαβαρουντα-μποτζαναχ

καταμ πραβριτταχ κιμ ακαρασιτ ταταχ

σωνακα ουβατσα: ο Σωνάκα ρώτησε – χατβα: αφού σκότωσε – σβαρικτα: τη νόμιμη κληρονομιά – σπρινταχ: που θέλησαν να σφετεριστούν – αταταγιναχ: τον εισβολέα – γιουντιστιραχ: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα – νταρμα-μπριταμ: όσων ακολουθούν αυστηρώς τις θρησκευτικές αρχές – βαρισταχ: ο μέγιστος – σαχα-ανουτζαϊχ: με τους νεότερους αδελφούς του – πρατιαβαρουντα: περιορισμένη – μποτζαναχ: αποδοχή των αναγκαίων – καταμ: πώς – πραβριτταχ: ασχολήθηκε – κιμ: τι – ακαρασιτ: εκτέλεσε – ταταχ: έπειτα.

Ερώτησε ο σοφός Σωνάκα: Πώς κυβέρνησε τους υπηκόους του με τη βοήθεια των αδελφών του ο ευσεβέστερος των ανθρώπων, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αφού σκότωσε τους εχθρούς του, που θέλησαν να σφετεριστούν τη νόμιμη κληρονομιά του; Γιατί, σίγουρα, δεν μπορούσε να χαρεί το βασίλειό του ελεύθερα, με ήσυχη τη συνείδησή του.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ο επιφανέστερος όλων των θρησκευόμενων ανθρώπων. Γι' αυτό, πρόθεσή του δεν ήταν να πολεμήσει με τα ξαδέρφια του για να μπορεί να χαίρεται το βασίλειο· πολέμησε για τον σωστό σκοπό, επειδή το βασίλειο της Χαστινάπουρα ήταν νόμιμη κληρονομιά του και τα ξαδέρφια του ήθελαν να το σφετεριστούν για τον εαυτό τους. Πολέμησε, επομένως, για τον σωστό σκοπό με την καθοδήγηση του Κυρίου Σρι Κρίсна, αλλά δεν μπορούσε να χαρεί το αποτέλεσμα της νίκης του, επειδή όλα τα ξαδέρφια του είχαν σκοτωθεί στη μάχη. Η διακυβέρνηση του βασιλείου ήταν, λοιπόν, γι' αυτόν ζήτημα καθήκοντος και σε αυτό είχε τη βοήθεια των νεότερων αδελφών του. Για τον Ρίσι Σωνάκα η ερώτηση ήταν σημαντική, γιατί ήθελε να ξέρει πώς συμπεριφέρθηκε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα όταν απέκτησε την άνεση να χαρεί το βασίλειο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

σουτα ουβατσα

βαμσαμ κουρορ βαμσα-νταβαγκνι-νιρχριταμ

σαμροχαγιτβα μπαβα-μπαβανο χαριχ

νιβεσαγιτβα νιτζα-ρατζια ισβαρο

γιουντιστιραμ πριτα-μανα μπαμπουβα χα

σουτα ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι απάντησε – *βαμσαμ:* δυναστεία – *κουροχ:* του Βασιλιά Κουρου – *βαμσα-νταβα-αγκνι:* φωτιά του δάσους που άναψε από καλάμια – *νιρχριταμ:* εξουθενωμένη – *σαμροχαγιτβα:* ο νεαρός βλαστός της δυναστείας – *μπαβα-μπαβαναχ:* ο συντηρών τη δημιουργία – *χαριχ:* το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίсна – *νιβεσαγιτβα:* έχοντας επανεδραιώσει – *νιτζα-ρατζιε:* στο δικό του βασίλειο – *ισβαραχ:* ο Υπέρτατος Κύριος – *γιουντιστιραμ:* στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα – *πριτα-μαναχ:* ευχαριστημένος στον νου Του – *μπαμπουβα χα:* έγινε.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ο Κύριος Σρι Κρίсна, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, Αυτός που συντηρεί τον κόσμο, ένιωσε χαρά όταν επανεδραιώσε τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα στο δικό του βασίλειο

και όταν αποκατέστησε τη δυναστεία των Κούρου, που είχε εξουθενωθεί από τη φωτιά της οργής.

Ο κόσμος αυτός παρομοιάζεται με τη φωτιά του δάσους που προκαλεί η συνοχή των θάμνων από καλάμια. Μια τέτοια φωτιά εκδηλώνεται αυτομάτως, επειδή η συνεκτικότητα των καλάμιών συντελείται χωρίς εξωτερική αιτία. Κατά τον ίδιο τρόπο, στον υλικό κόσμο η οργή όσων θέλουν να κυριαρχήσουν πάνω στην υλική φύση δημιουργεί αλληλεπίδραση και ανάβει τη φωτιά του πολέμου, που εξοντώνει τον ανεπιθύμητο πληθυσμό. Τέτοιες φωτιές ή πόλεμοι ανάβουν χωρίς ο Κύριος να έχει καμία σχέση με αυτές. Αλλά επειδή επιθυμεί να συντηρήσει τη δημιουργία, θέλει το πλήθος των ανθρώπων να ακολουθεί τον σωστό δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης, που επιτρέπει στα ζωντανά όντα να εισέλθουν στο βασίλειο του Θεού. Ο Κύριος θέλει να επιστρέψουν τα βασανισμένα ανθρώπινα όντα στο σπίτι τους, σε Αυτόν, και να πάνσουν να υποφέρουν από τις τριών ειδών υλικές οδύνες. Ολόκληρη η δημιουργία είναι σχεδιασμένη με αυτόν τον τρόπο και όποιος δεν ξαναβρίσκει τα λογικά του υποφέρει στον υλικό κόσμο από τις οδύνες που επιβάλλει η παραπλανητική ενέργεια του Κυρίου. Γι' αυτό, ο Κύριος θέλει να κυβερνά τον κόσμο ο γνήσιος εκπρόσωπός Του. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα ήρθε για να εδραιώσει αυτού του είδους το καθεστώς και για να σκοτώσει τα ανεπιθύμητα άτομα που δεν έχουν καμία σχέση με το σχέδιό Του. Η μάχη του Κουρουκσέτρα έγινε σύμφωνα με το σχέδιο του Κυρίου, έτσι ώστε να μπορέσουν να φύγουν από τον κόσμο τα ανεπιθύμητα πρόσωπα και να μπορέσει να εδραιωθεί ένα ειρηνικό βασίλειο, κυβερνημένο από τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του. Γι' αυτό, ο Κύριος ήταν απολύτως ικανοποιημένος από την άνοδο του Βασιλιά Γιουντιστίρα στον θρόνο και από τη διάσωση του νεαρού βλαστού της δυναστείας των Κούρου, του Μαχαράζα Παρίκσιτ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*νισαμια μπισμοκταμ ατατσιουτοκταμ
πραβριττα-βιγκιανα-βιντουτα-βιμπραμαχ
σασασα γκαμ ινντρα ιβατζιτασραγιαχ
παριντιουπανταμ ανουτζανουβαρτιταχ*

νισαμια: αφού άκουσε – μπισμα-ουκταμ: αυτά που είπε ο Μπισμαντέβα – ατα: καθώς επίσης – ατσιουτα-ουκταμ: αυτά που είπε ο αλάνθαστος Κύριος Κρίσνα – πραβριττα: ασχολούμενος με – βιγκιανα: τέλεια γνώση – βιντουτα: είχαν πλήρως απαλειφθεί – βιμπραμαχ: όλες οι ανησυχίες – σασασα: κυβέρνησε – γκαμ: τη γη – ινντρα: ο Βασιλιάς του ουράνιου πλανήτη – ιβα: σαν – ατζίτα-ασραγιαχ: προστατευμένος από τον αήττητο Κύριο – παριντι-ουπανταμ: καθώς και τις θάλασσες – ανουτζα: οι νεότεροι αδελφοί – ανουβαρτιταχ: ακολουθούμενος από αυτούς.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αφού φωτίστηκε από όσα είπαν ο Μπισμαντέβα και ο αλάνθαστος Κύριος Σρι Κρίσνα, αφοσιώθηκε στην τέλεια γνώση, επειδή όλες του οι ανησυχίες είχαν διαλυθεί. Έτσι, κυβέρνησε τη γη και τις θάλασσες με τη βοήθεια των νεότερων αδελφών του.

Ο σύγχρονος αγγλικός νόμος της πρωτογένειας, δηλαδή ο νόμος της κληρονομίας του πρωτότοκου, είχε ισχύ και εκείνες τις μέρες που ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα κυβερνούσε τη γη και τις θάλασσες. Εκείνη την εποχή και μέχρι τις μέρες του Μαχαράζα Παρίκσιτ, εγγονού του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο Βασιλιάς της Χαστινάπουρα, τμήματος του σημερινού Νέου Δελχί, ήταν Αυτοκράτορας όλης της Γης, καθώς και των θαλασσών. Οι νεότεροι αδελφοί του Μαχαράζα Γιουντιστίρα εκτελούσαν χρέη κρατικών υπουργών και διοικητών. Η συνεργασία ανάμεσα στους πολύ ευσεβείς αδελφούς του βασιλιά ήταν πλήρης. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ιδεώδης βασιλιάς, δηλαδή εκπρόσωπος του Κυρίου Σρι Κρίσνα στη διακυβέρνηση του βασιλείου της Γης, και μπορούσε να συγκριθεί με τον Βασιλιά Ίνντρα, τον εκπρόσωπο-κυβερνήτη των ουράνιων πλανητών. Ημίθεοι όπως ο Ίνντρα, ο Τσάνντρα, ο Σούρια, ο Βαρούνα και ο Βάγιου είναι εκπρόσωποι-βασιλείς διαφόρων πλανητών του σύμπαντος. Κατά τον ίδιο τρόπο, και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, που ήταν ένας από αυτούς, κυβερνούσε το βασίλειο της Γης. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν ήταν ο χαρακτηριστικός αφώτιστος πολιτικός ηγέτης της σύγχρονης δημοκρατίας. Τον δίδαξε ο Μπισμαντέβα, καθώς και ο αλάνθαστος Κύριος, και επομένως, γνώριζε τα πάντα με τρόπο πλήρη και τέλειο.

Οι σύγχρονοι εκλεγμένοι αρχηγοί κρατών είναι όμοιοι με ανδρείκελα, γιατί δεν έχουν βασιλική εξουσία. Ακόμα και αν κάποιος από αυτούς είναι

φωτισμένος όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει τίποτα, όσο καλή θέληση και αν έχει, εξαιτίας της συνταγματικής του θέσης. Γι' αυτό υπάρχουν πάνω στη Γη τόσο πολλά κράτη, που φιλονικούν για ιδεολογικές διαφορές ή για άλλους ιδιοτελείς λόγους. Αλλά ένας βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν είχε δική του ιδεολογία. Δεν είχε παρά να ακολουθήσει τις οδηγίες του αλάνθαστου Κυρίου και του εκπροσώπου και εξουσιοδοτημένου εντολοδόχου Του, του Μπισμαντέβα. Οι *σαστρα* μας συνιστούν να ακολουθούμε τη μεγάλη αυθεντία και τον αλάνθαστο Κύριο, δίχως κανένα προσωπικό κίνητρο ή κατασκευασμένη ιδεολογία. Επομένως, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είχε τη δυνατότητα να κυβερνήσει ολόκληρο τον κόσμο, μαζί και τις θάλασσες, επειδή οι αρχές ήταν αλάνθαστες και είχαν παγκόσμια εφαρμογή σε όλους. Η αντίληψη ενός παγκόσμιου κράτους μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνο αν μπορέσουμε να ακολουθήσουμε την αλάνθαστη αυθεντία. Ένα ατελές ανθρώπινο όν δεν μπορεί να δημιουργήσει μία ιδεολογία αποδεκτή από όλους. Μόνο κάποιος τέλειος και αλάνθαστος μπορεί να δημιουργήσει ένα πρόγραμμα εφαρμόσιμο σε όλα τα μέρη και ακολουθούμενο από όλους σε όλο τον κόσμο. Η διακυβέρνηση ασκείται από κάποιο πρόσωπο και όχι από κάποια απρόσωπη κυβέρνηση. Αν αυτό το πρόσωπο είναι τέλειο, η κυβέρνηση είναι τέλεια. Αν είναι ανόητο, η κυβέρνηση είναι ένας παράδεισος για ανόητους. Αυτός είναι ο νόμος της φύσης. Υπάρχουν τόσο πολλές ιστορίες με ατελείς βασιλιάδες ή αρχηγούς κρατών. Συνεπώς, ο αρχηγός του κράτους πρέπει να είναι πρόσωπο εκπαιδευμένο όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και πρέπει να διαθέτει πλήρη απολυταρχική εξουσία για να κυβερνήσει τον κόσμο. Η αντίληψη ενός παγκόσμιου κράτους μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνο με καθεστώς ενός τέλειου βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Εκείνη την εποχή ο κόσμος ήταν ευτυχισμένος, επειδή υπήρχαν βασιλιάδες όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα για να τον κυβερνήσουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

καμαμ βαβαρσα παρτζανιαχ

σαρβα-καμα-ντουγκα μαχι

σισιτσουχ σμα βρατζαν γκαβαχ

παγιασοντασβατιρ μουντα

*καμαμ: όλα τα απαραίτητα – βαβαρσα: έβρεχε – παρτζανιαχ: βροχές –
σαρβα: όλα – καμα: τα αναγκαία – ντουγκα: παραγωγός – μαχι: η γη –
σισιτσουχ σμα: υγραίνει – βρατζαν: τα βοσκοτόπια – γκαβαχ: η αγελάδα –
παγιασα ουντασβατιχ: εξαιτίας των φουσκωμένων μαστών – μουντα:
εξαιτίας της χαρούμενης διάθεσης.*

Όσο βασίλεψε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, τα σύννεφα έριχναν όλη τη βροχή που χρειάζονταν οι άνθρωποι και η γη έδινε όλα τα αγαθά με αφθονία. Οι αγελάδες είχαν τόσο φουσκωμένους μαστούς και τόσο χαρούμενη διάθεση, που μούσκευαν τα βοσκοτόπια με γάλα.

Η βασική αρχή της οικονομικής ανάπτυξης επικεντρώνεται στη γη και τις αγελάδες. Οι ανάγκες της ανθρώπινης κοινωνίας είναι τα δημητριακά, οι καρποί, το γάλα, τα ορυκτά, ο ρουχισμός, το ξύλο, κλπ. Όλα αυτά τα πράγματα είναι απαραίτητα για την κάλυψη των αναγκών του υλικού σώματος. Οπωσδήποτε, σάρκες και ψάρια ή σιδερένια εργαλεία και μηχανές δεν είναι απαραίτητα. Στη διάρκεια της βασιλείας του Μαχαράζα Γιουντιστίρα οι βροχοπτώσεις σε όλη τη γη ήταν συχνές και κανονικές. Η βροχόπτωση δεν ελέγχεται από τα ανθρώπινα όντα. Τον έλεγχο της βροχής τον έχει ο ουράνιος Βασιλιάς Ίντρα ντέβα, που είναι υπηρέτης του Κυρίου. Όταν ο βασιλιάς και οι υπήκοοι του βασιλιά υπακούουν στο Κύριο, οι βροχές είναι τακτικές και οι βροχές αυτές είναι η αιτία κάθε ποικιλίας που παράγει η γη. Οι τακτικές βροχές δεν βοηθούν απλώς την άφθονη παραγωγή δημητριακών και καρπών, αλλά όταν συνδυάζονται με αστρονομικές επιρροές υπάρχει πλούσια παραγωγή πολύτιμων λίθων και μαργαριταριών. Τα δημητριακά και τα λαχανικά μπορούν να θρέψουν ανθρώπους και ζώα πλουσιοπάροχα και οι αγελάδες, αν είναι παχιές, προσφέρουν αρκετό γάλα για τον άφθονο εφοδιασμό των ανθρώπων με σφρίγος και ζωτικότητα. Αν υπάρχει αρκετό γάλα, αρκετά δημητριακά, αρκετοί καρποί, αρκετό βαμβάκι, αρκετό μετάξι και αρκετά πολύτιμα πετράδια, γιατί να χρειάζονται οι άνθρωποι κινηματογράφους, πορνεία, σφαγεία, κλπ.; Τι ανάγκη υπάρχει για μία τεχνητή πολυτελή ζωή κινηματογράφου, αυτοκινήτων, ραδιοφώνου, σάρκας και ξενοδοχείων; Έχει δημιουργήσει αυτός ο πολιτισμός άλλο τίποτα εκτός από φιλονικίες, σε ατομικό και σε εθνικό επίπεδο; Στέλνοντας χιλιάδες ανθρώπους σε κολασμένα εργοστάσια και σε πεδία μαχών, σύμφωνα με τα καπρίτσια

κάποιων συγκεκριμένων ανθρώπων, προβάλλει αυτός ο πολιτισμός ικανοποιητικά το αίτημα της ισότητας και της αδελφότητας;

Εδώ αναφέρεται ότι οι αγελάδες, επειδή οι μαστοί τους ήταν γεμάτοι γάλα και τα ζώα ήταν χαρούμενα, μούσκευαν τα βοσκοτόπια με γάλα. Δεν χρειάζονται, επομένως, την κατάλληλη προστασία για μία χαρούμενη ζωή και δεν πρέπει να τρέφονται με αρκετή ποσότητα χόρτων στα λιβάδια; Γιατί θα πρέπει οι άνθρωποι να σκοτώνουν τις αγελάδες για τους εγωιστικούς σκοπούς τους; Γιατί θα πρέπει οι άνθρωποι να μην είναι ικανοποιημένοι με τα δημητριακά, τους καρπούς και το γάλα, που αν συνδυασθούν μπορούν να προσφέρουν χιλιάδες εύγευστα φαγητά; Γιατί υπάρχουν σε όλο τον κόσμο σφαγεία για τη σφαγή αθώων ζώων; Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, εγγονός του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ενώ περιόδευε στο τεράστιο βασίλειό του, είδε έναν μαύρο να προσπαθεί να σκοτώσει μία αγελάδα. Ο βασιλιάς συνέλαβε αμέσως τον χασάπη και τον τιμώρησε καταλλήλως. Δεν θα έπρεπε ο βασιλιάς ή ο αρχηγός του κράτους να προστατεύει τη ζωή των δύστυχων ζώων, που είναι ανίκανα να αμυνθούν; Είναι αυτό ανθρωπότητα; Δεν είναι και τα ζώα μιας χώρας πολίτες της; Γιατί, λοιπόν, επιτρέπεται να σφάζονται σε οργανωμένα σφαγεία; Αυτά είναι τα σημάδια της ισότητας, της αδελφότητας και της μη βίας;

Συνεπώς, σε αντίθεση με τη σύγχρονη, ανεπτυγμένη, πολιτισμένη μορφή διακυβέρνησης, μία απόλυτη μοναρχία όπως του Μαχαράζα Γιουντιστίρα είναι κατά πολυ ανώτερη της υποτιθέμενης δημοκρατίας, στην οποία τα ζώα σφάζονται και που άνθρωποι χειρότεροι από ζώα μπορούν να ψηφίζουν κάποιους άλλους ανθρώπους, χειρότερους από ζώα.

Είμαστε όλοι δημιουργήματα της υλικής φύσης. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι ο Ίδιος ο Κύριος είναι ο σπερματοδότης πατέρας και η υλική φύση είναι η μητέρα όλων των ζωντανών όντων, σε κάθε μορφή. Έτσι, με τη χάρη του Παντοδύναμου Πατέρα Σρι Κρίσνα, η μητέρα υλική φύση έχει αρκετή τροφή και για τα ζώα και για τους ανθρώπους. Ο άνθρωπος είναι ο μεγαλύτερος αδελφός όλων των άλλων ζωντανών όντων. Είναι προικισμένος με νοημοσύνη ισχυρότερη των ζώων για να συνειδητοποιεί την πορεία της φύσης και τις ενδείξεις του Παντοδύναμου Πατέρα. Ο ανθρώπινος πολιτισμός θα πρέπει να εξαρτάται από την παραγωγή της υλικής φύσης, χωρίς να επιχειρεί την τεχνητή οικονομική ανάπτυξη, η οποία μετατρέπει τον κόσμο σε ένα χάος τεχνητής απληστίας και δύναμης, με μοναδικό σκοπό τις τεχνητές ανέσεις και την ικανοποίηση των αισθήσεων. Αυτό δεν είναι παρά μια ζωή σκύλων και χοίρων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

ναντιαχ σαμουντρα γκιραγιαχ

σαβανασπατι-βιρουνταχ

παλαντι οσανταγιαχ σαρβαχ

καμαμ ανβριτου τασια βαϊ

ναντιαχ: ποτάμια – *σαμουντραχ*: ωκεανοί – *γκιραγιαχ*: λόφοι και βουνά – *σαβανασπατι*: λαχανικά – *βιρουνταχ*: αναρριχητικά φυτά – *παλαντι*: ενεργά – *οσανταγιαχ*: φάρμακα – *σαρβαχ*: όλα – *καμαμ*: τα αναγκαία – *ανβριτου*: εποχιακά – *τασια*: για τον βασιλιά – *βαϊ*: βεβαίως.

Τα ποτάμια, οι ωκεανοί, οι λόφοι, τα βουνά, τα φυτά και τα ενεργά φάρμακα πλήρωναν κάθε εποχή το μερίδιό τους στον βασιλιά με αφθονία.

Αφού ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, υπό την προστασία του *ατζίτα*, του αλάνθαστου Κυρίου, όλα τα υπάρχοντα του Κυρίου, δηλαδή τα ποτάμια, οι ωκεανοί, οι λόφοι, τα δάση, κλπ., ήταν ευχαριστημένα και προμήθευαν το μερίδιο του φόρου που τους αντιστοιχούσε στον βασιλιά. Το μυστικό της επιτυχίας είναι να *βρει κανείς καταφύγιο στην προστασία του Υπερτάτου Κυρίου*. Χωρίς την έγκρισή Του, δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Δεν αρκεί να επιχειρούμε οικονομική ανάπτυξη μόνο με τις δικές μας προσπάθειες και με τη δύναμη εργαλείων και μηχανών. Πρέπει να υπάρχει η έγκριση του Υπερτάτου Κυρίου, διαφορετικά, παρά τις όποιες ρυθμίσεις, όλα θα αποτύχουν. Η έσχατη αιτία επιτυχίας είναι ο *νταϊβα*, ο Υπέρτατος. Βασιλείς όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα γνώριζαν πολύ καλά ότι ο βασιλιάς είναι εντολοδόχος του Υπερτάτου Κυρίου και ότι έργο του είναι να φροντίζει για το καλό των ανθρώπων. Στην πραγματικότητα, το κράτος ανήκει στον Υπέρτατο Κύριο. Τα ποτάμια, οι ωκεανοί, τα δάση, οι λόφοι, τα φάρμακα, κλπ. δεν είναι δημιουργήματα του ανθρώπου. Είναι όλα τους δημιουργήματα του Υπερτάτου Κυρίου και στα ζωντανά όντα επιτρέπεται να κάνουν χρήση της ιδιοκτησίας του Κυρίου για την υπηρεσία του Κυρίου. Το σύγχρονο σύνθημα είναι ότι όλα είναι για τον λαό και συνεπώς και η κυβέρνηση είναι

για τον λαό και από τον λαό. Αλλά για τη δημιουργία ενός νέου είδους ανθρωπότητας στις μέρες μας, στη βάση της συνείδησης του Θεού και της τελειοποίησης της ανθρώπινης ζωής, δηλαδή στη βάση της ιδεολογίας του θεϊκού κομμουνισμού, ο κόσμος θα πρέπει να βαδίζει και πάλι στα ίχνη βασιλιάδων όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ή ο Παρίκσιτ. Με τη θέληση του Κυρίου, υπάρχουν αρκετά από το κάθε τι και μπορούμε να κάνουμε κατάλληλη χρήση των πραγμάτων ώστε να ζήσουμε άνετα και χωρίς εχθρότητα ανάμεσα στους ανθρώπους ή ανάμεσα στα ζώα και τους ανθρώπους ή στους ανθρώπους και τη φύση. Ο έλεγχος του Κυρίου ασκείται παντού και αν ο Κύριος μένει ευχαριστημένος, θα είναι ευχαριστημένο κάθε τμήμα της φύσης. Τα ποτάμια θα έχουν άφθονο νερό για να γονιμοποιούν τη γη· οι ωκεανοί θα προμηθεύουν μεγάλες ποσότητες ορυκτών, μαργαριταριών και πολύτιμων λίθων· τα δάση θα παρέχουν άφθονη ξυλεία, φάρμακα και λαχανικά και οι αλλαγές των εποχών θα βοηθούν αποτελεσματικά στην παραγωγή καρπών και λουλουδιών σε άφθονες ποσότητες. Ο τεχνητός τρόπος ζωής, που βασίζεται σε εργοστάσια και εργαλεία, μπορεί να προσφέρει μια υποτιθέμενη ευτυχία μόνο σε περιορισμένο αριθμό ατόμων, σε βάρος εκατομμυρίων. Εφόσον η ενέργεια της πλειοψηφίας των ανθρώπων ξοδεύεται στη βιομηχανική παραγωγή, τα προϊόντα της φύσης παρεμποδίζονται και γι' αυτό οι άνθρωποι είναι δυστυχημένοι. Δίχως κατάλληλη εκπαίδευση, το πλήθος των ανθρώπων ακολουθεί τα βήματα των κεκτημένων συμφερόντων που εκμεταλλεύονται τα φυσικά αποθέματα και γι' αυτό υπάρχει έντονος ανταγωνισμός ανάμεσα σε άτομα και ανάμεσα σε έθνη. Δεν υπάρχει ο έλεγχος του διαπαιδαγωγημένου εντολοδόχου του Κυρίου. Πρέπει να δούμε τα μειονεκτήματα του σύγχρονου πολιτισμού κάνοντας σύγκριση με τα όσα βλέπουμε εδώ και να βαδίσουμε στα ίχνη του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, για να καθαρίσουμε τον άνθρωπο και να εξαλείψουμε τους αναχρονισμούς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

νανταγιο βιανταγιαχ κλεσα

νταϊβα-μπουτατμα-χεταβαχ

ατζατα-στραβ αμπαβαν

τζαντουνναμ ραζνι καρχιτσιτ

να: ποτέ – ανταγιάχ: ανησυχίες – βιανταγιάχ: αρρώστιες – κλεσαχ: βάσανα εξαιτίας υπερβολικής ζέστης ή ψύχους - νταϊβα-μπουτα-ατμα: οφειλόμενα όλα στο σώμα, σε υπερφυσικές δυνάμεις και σε άλλα ζωντανά όντα – χεταβαχ: εξαιτίας του – ατζατα-σατρω: σε κάποιον που δεν έχει εχθρούς – αμπαβαμ: συνέβη – τζαντουναμ: των ζωντανών όντων – ραζνι: στον βασιλιά – καρχιτσιτ: οποιαδήποτε ώρα.

Επειδή ο βασιλιάς δεν είχε εχθρούς, τα ζωντανά όντα δεν τα ενοχλούσαν ποτέ ούτε οι αγωνίες ούτε οι αρρώστιες ούτε η υπερβολική ζέστη ή το υπερβολικό ψύχος.

Το να μην είσαι βίαιος με τα ανθρώπινα όντα και να είσαι δολοφόνος ή εχθρός των δύστυχων ζώων είναι φιλοσοφία του Σατανά. Αυτή την εποχή υπάρχει εχθρότητα για τα άμοιρα τα ζώα και γι' αυτό τα δύστυχα πλάσματα είναι πάντα ανήσυχα. Η αντίδραση των κακόμοιρων ζώων επιβάλλεται στην ανθρώπινη κοινωνία και γι' αυτό υπάρχει μονίμως η ένταση ψυχρού ή θερμού πολέμου ανάμεσα στους ανθρώπους, σε ατομικό, συλλογικό ή εθνικό επίπεδο. Την εποχή του Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν υπήρχαν διαφορετικά έθνη, αν και υπήρχαν διάφορα υποτελή κράτη. Ολόκληρος ο κόσμος ήταν ενωμένος και ο ανώτατος άρχοντας, επειδή ήταν βασιλιάς διαπαιδαγωγημένος όπως ο Γιουντιστίρα, είχε όλους τους κατοίκους απαλλαγμένους από αγωνίες, αρρώστιες και υπερβολική ζέστη ή ψύχος. Δεν ήταν μόνο ευκατάστατοι οικονομικά, αλλά και γεροί από φυσική άποψη και χωρίς να ενοχλούνται από υπερφυσικές δυνάμεις, εχθρότητα από άλλα ζωντανά όντα ή από σωματικές και διανοητικές διαταραχές. Στη Βεγγάλη υπάρχει μία παροιμία που λέει ότι ο κακός βασιλιάς χαλάει το βασίλειο και η κακή γυναίκα χαλάει την οικογένεια. Αυτή η αλήθεια ισχύει και σε αυτή την περίπτωση. Επειδή ο βασιλιάς ήταν ευσεβής και υπάκουος στον Κύριο και τους σοφούς, επειδή δεν ήταν εχθρός κανενός και επειδή ήταν αναγνωρισμένος εντολοδόχος του Κυρίου και, συνεπώς, προστατευμένος από Αυτόν, όλοι οι πολίτες που ήταν υπό την προστασία του βασιλιά ήταν κατά κάποιο τρόπο προστατευμένοι άμεσα από τον Κύριο και τους εξουσιοδοτημένους εντολοδόχους Του. Αν κάποιος δεν είναι ευσεβής και δεν έχει την αναγνώριση του Κυρίου, δεν μπορεί να κάνει ευτυχισμένους εκείνους τους οποίους φροντίζει. Υπάρχει πλήρης συνεργασία ανάμεσα στον άνθρωπο και τον Θεό και ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση και αυτή η συνειδητή συνεργασία ανάμεσα σε Θεό και άνθρωπο και σε άνθρωπο και φύση, σύμφωνα με το παράδειγμα του

Βασιλιά Γιουντιστίρα, μπορεί να φέρει στον κόσμο ευτυχία, ειρήνη και ευημερία. Η διάθεση εκμετάλλευσης του ενός από τον άλλο, η συνήθεια της εποχής, θα φέρει μόνο δυστυχία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

ουσιτβα χαστιναπουρε

μασαν κατιπαγιαν χαριχ

σουχρινταμ τσα βισοκαγια

σβασους τσα πριγια-καμιαγια

ουσιτβα: μένοντας – *χαστιναπουρε*: στην πόλη της Χαστινάπουρα – *μασαν*: μήνες – *κατιπαγιαν*: λίγους – *χαριχ*: ο Κύριος Σρι Κρίσνα – *σουχρινταμ*: συγγενείς – *τσα*: επίσης – *βισοκαγια*: για να τους καθησυχάσει – *σβασουχ*: η αδελφή – *τσα*: και – *πριγια-καμιαγια*: για να ευχαριστήσει.

Ο Σρι Χαρί, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, έμεινε για λίγους μήνες στη Χαστινάπουρα για να καθησυχάσει τους συγγενείς Του και να δώσει χαρά στην αδελφή Του (τη Σουμπαντρά).

Μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα και την ενθρόνιση του Γιουντιστίρα, ο Κρίσνα επρόκειτο να φύγει για το δικό Του βασίλειο, την Ντβάρακα, σταμάτησε όμως στη Χαστινάπουρα, την πρωτεύουσα των Πάννταβα, για να ικανοποιήσει την παράκληση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα και να δείξει ιδιαίτερο έλεος στον Μπισμαντέβα. Ο Κύριος αποφάσισε να μείνει, κυρίως για να καθησυχάσει τον λυπημένο βασιλιά, αλλά και για να δώσει χαρά στη Σουμπαντρά, την αδελφή του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Ιδίως η Σουμπαντρά χρειαζόταν παρηγοριά, γιατί είχε χάσει τον μοναδικό της γιο, τον Αμπιμάνιου, που ήταν νιόπαντρος. Η γυναίκα που άφησε πίσω του, η Ουτταρά, ήταν η μητέρα του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Στον Κύριο δίνει πάντα χαρά να ικανοποιεί τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, οποιαδήποτε ιδιότητα και αν έχουν. Μόνο οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του μπορούν να παίξουν τον ρόλο των συγγενών Του. Ο Κύριος είναι απόλυτος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

αμαντρια τσαμπιανουγκιαταχ

παρισβατζιαμπιβαντια ταμ

αρουροχα ραταμ καϊστσιτ

παρισβακτο 'μπιβαντιταχ

αμαντρια: παίρνοντας την άδεια – *τσα*: και – *αμπιανουγκιαταχ*: όταν Του επιτράπηκε – *παρισβατζια*: αγκαλιάζοντας – *αμπιβαντια*: γονατίζοντας στα πόδια – *ταμ*: αυτού (του Μαχαράζα Γιουντιστίρα) – *αρουροχα*: ανέβηκε – *ραταμ*: στο άρμα – *καϊστσιτ*: από κάποιον – *παρισβακταχ*: που Τον αγκάλιαζαν – *αμπιβαντιταχ*: που Τον προσκυνούσαν.

Έπειτα, όταν ο Κύριος ζήτησε την άδεια να αναχωρήσει και ο βασιλιάς Του την έδωσε, ο Κύριος πρόσφερε τα σέβη Του στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, γονατίζοντας μπροστά στα πόδια του και ο βασιλιάς Τον αγκάλιασε. Ύστερα, ο Κύριος, αφού άλλοι Τον αγκάλιασαν και άλλοι Τον προσκύνησαν, ανέβηκε στο άρμα Του.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ο μεγαλύτερος εξάδελφος του Κυρίου κρίσνα και γι' αυτό, όταν ο Κύριος ετοιμαζόταν να φύγει, γονάτισε μπροστά στα πόδια του βασιλιά. Ο βασιλιάς Τον αγκάλιασε σαν ένα μικρότερο αδελφό, παρόλο που γνώριζε πολύ καλά ότι ο Κρίσνα είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Ο Κύριος χαίρεται όταν κάποιοι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του Τον θεωρούν λιγότερο σημαντικό σε ότι αφορά την αγάπη. Κανείς δεν είναι ανώτερος ή ίσος με τον Κύριο, αλλά Του αρέσει να Του φέρονται σαν να ήταν νεότερος από τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Όλα αυτά είναι υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου. Οι ιμπερсонаλιστές δεν έχουν πρόσβαση στους υπερφυσικούς ρόλους που παίζουν οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Μετά από αυτά, ο Μπίμα και ο Αρτζούνα αγκάλιασαν τον Κύριο, επειδή είχαν την ίδια ηλικία, ενώ ο Νακούλα και ο Σαχαντέβα γονάτισαν μπροστά Του, επειδή ήταν νεότεροί Του.

ΚΕΙΜΕΝΑ 9-10

σουμπαντρα ντρώπαντι κουντι

βιρατα-ταναγια τατα

γκαννταρι ντριταραστρας τσα

γιουγιουτσουρ γκωταμο γιαμω

βρικονταρας τσα ντωμιας τσα

στριγιο ματσια-σουτανταγιαχ

να σεχιρε βιμουχιαντο

βιραχαμ σαρνγκα-ντανβαναχ

σουμπαντρα: η αδελφή του Κρίσνα – *ντρώπαντι*: η γυναίκα των Πάννταβα – *κουντι*: η μητέρα των Πάννταβα – *βιρατα-ταναγια*: η κόρη του Βιράτα (η Ουτταρά) – *τατα*: καθώς και – *γκαννταρι*: η μητέρα του Ντουριόντανα – *ντριταραστραχ*: ο πατέρας του Ντουριόντανα – *τσα*: και – *γιουγιουτσουχ*: ο γιος του Ντριταράστρα από τη βαΐσια γυναίκα του – *γκωταμαχ*: ο Κριπατσάρια – *γιαμω*: οι δίδυμοι αδελφοί Νακούλα και Σαχαντέβα – *βρικονταραχ*: ο Μπίμα – *τσα*: και – *ντωμιαχ*: ο Ντώμια – *τσα*: και – *στριγιαχ*: και άλλες κυρίες των ανακτόρων – *ματσια-σουτα-ανταγιαχ*: η κόρη ενός ψαρά (η Σατιαβάτι, η μητριά του Μπίσμα) – *να*: δεν μπορούσαν – *σεχιρε*: να ανεχθούν – *βιμουχιανταχ*: σχεδόν λιπόθυμοι – *βιραχαμ*: τον αποχωρισμό – *σαρνγκα-ντανβαναχ*: του Σρι Κρίσνα, που κρατάει ένα κοχύλι στο χέρι Του.

Εκείνη την ώρα, η Σουμπαντρά, η Ντρώπαντι, η Κούντι, η Ουτταρά, η Γκανντάρι, ο Ντριταράστρα, ο Γιουγιούτσου, ο Κριπατσάρια, ο Νακούλα, ο Σαχαντέβα, ο Μπιμασένα, ο Ντώμια και η Σατιαβάτι παρά λίγο όλοι να λιποθυμήσουν, γιατί τους ήταν αδύνατο να αποχωριστούν τον Κύριο Κρίσνα.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα είναι τόσο ελκυστικός για τα ζωντανά όντα και ιδιαίτερα για τους αφοσιωμένους υπηρέτες, ώστε τους είναι αδύνατο να Τον αποχωριστούν. Η υποκείμενη σε όρους ψυχή λησμονεί τον Κύριο κάτω από την ακατανίκητη έλξη της παραπλανητικής ενέργειας, διαφορετικά, αυτό της είναι αδύνατο. Το αίσθημα αυτού του αποχωρισμού δεν μπορεί να περιγραφεί, αλλά οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, και μόνον αυτοί, μπορούν να το φανταστούν. Όταν ο Κρίσνα έφυγε από τη Βρινντάβανα, τα αθώα βοσκόπουλα, οι νεαρές βοσκοπούλες, οι γυναίκες και όλοι οι υπόλοιποι ένιωσαν συγκλονισμένοι για όλη τους τη ζωή. Όσο για τα αισθήματα αποχωρισμού της Ρανταράνι, της πιο αγαπημένης από όλες τις βοσκοπούλες, είναι πέρα από κάθε περιγραφή. Κάποτε συναντήθηκαν με τον Κρίσνα στο Κουρουκσέτρα κατά τη διάρκεια μιας ηλιακής έκλειψης και τα αισθήματα που φανέρωσαν ήταν σπαραξικάρδια. Υπάρχουν βεβαίως διαφορές στις ιδιότητες των υπερβατικών αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου, αλλά κανένας από όσους έχουν έρθει ποτέ σε επαφή με τον Κύριο, είτε με άμεση σχέση είτε με άλλο τρόπο, δεν μπορεί να Τον αφήσει ούτε στιγμή. Αυτή είναι η διάθεση του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη.

ΚΕΙΜΕΝΑ 11-12

σατ-σανγκαμ μουκτα-ντουχσανγκο

χατουμ νοτσαχατε μπουνταχ

κιρτιαμαναμ γιασο γιασια

σακριντ ακαρνια ροτσαναμ

τασμιν νιαστα-ντιγιαχ παρταχ

σαχεραν βιραχαμ καταμ

νταρσανα-σπαρσα-σαμλαπα

σαγιανασανα-μποτζαναϊχ

σατ-σανγκατ: τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών – *μουκτα-ντουχσανγκαχ*: απαλλαγμένος από υλιστικές συναναστροφές – *χατουμ*: να

αφήσει – να ουτσαχατε: δεν επιχειρεί ποτέ – μουνταχ: κάποιος που έχει κατανοήσει τον Κύριο – κερτιαμαναμ: δοξάζοντας – γιασαχ: η φήμη – γιασια: του οποίου – σακριτ: μόνο μία φορά – ακαρνια: μόνο ακούγοντας – ροτσαναμ: ευχάριστο – τασμιν: σε Αυτόν – νιαστα-ντιγιαχ: κάποιος που έχει δώσει τον νου του σε Αυτόν – παρταχ: οι γιοι της Πριτά – σαχεραν: μπορεί να ανεχθεί – βιραχαμ: τον αποχωρισμό – καταμ: πώς; - νταρσανα: να βλέπουν πρόσωπο με πρόσωπο – σπαρσα: να αγγίζουν – σαμλαπα: να συζητούν – σαγιανα: να κοιμούνται – ασανα: να κάθονται – μποτζαναίχ: να τρώνε μαζί.

Οι έξυπνοι άνθρωποι, που με τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών έχουν κατανοήσει τον Υπέρτατο Κύριο και έχουν απαλλαγεί από τις κακές υλιστικές συναναστροφές, δεν μπορούν να πάνσουν ποτέ να ακούνε τις δόξες του Κυρίου, έστω και αν έχουν ακούσει για αυτές μόνο μία φορά. Πώς μπορούσαν τότε να Τον αποχωριστούν οι Πάννταβα, που είχαν τόσο στενή προσωπική σχέση μαζί Του, που Τον έβλεπαν πρόσωπο με πρόσωπο, που Τον άγγιζαν, που συζητούσαν, κοιμόντουσαν, έτρωγαν και καθόντουσαν μαζί Του;

Η καταστατική θέση του ζωντανού όντος είναι να υπηρετεί κάποιο ανώτερο. Το ζωντανό ον είναι υποχρεωμένο να υπηρετεί δια της βίας ό,τι του υπαγορεύει η παραπλανητική υλική ενέργεια κατά τα διάφορα στάδια της ικανοποίησης των αισθήσεων. Και δεν κουράζεται ποτέ να υπηρετεί τις αισθήσεις. Ακόμα και να είναι κουρασμένο, η παραπλανητική ενέργεια το εξαναγκάζει αενάως να το κάνει, χωρίς να βρίσκει ικανοποίηση. Δεν υπάρχει τέλος σε αυτή την υπόθεση της ικανοποίησης των αισθήσεων και η υποκείμενη σε όρους ψυχή εμπλέκεται σε αυτή τη δουλειά δίχως ελπίδα αποδέσμευσης. Η αποδέσμευση έρχεται μόνο με τη συναναστροφή αγνών αφοσιωμένων υπηρετών. Με τη συναναστροφή αυτή προάγεται κανείς σταδιακά στο επίπεδο της υπερβατικής του συνείδησης. Έτσι μπορεί να αντιληφθεί ότι η αιώνια θέση του είναι να προσφέρει υπηρεσία στον Κύριο και όχι στις διεστραμμένες αισθήσεις, με τη μορφή λαγνείας, οργής, διάθεσης για κυριαρχία, κλπ. Υλική κοινωνία, υλική φιλία και υλική αγάπη είναι όλα διάφορα στάδια λαγνείας. Σπίτι, πατρίδα, οικογένεια, κοινωνία, πλούτος και όλων των ειδών τα συνακόλουθα είναι όλα τους αιτίες δουλείας στον υλικό κόσμο, όπου οι τριών ειδών δυστυχίες είναι παρεπόμενοι παράγοντες. Συναναστρεφόμενος κανείς αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου και ακούγοντάς τους υπάκουα,

βλέπει την προσκόλλησή του στις υλικές απολαύσεις να χαλαρώνει και την έλξη του για το άκουσμα των υπερβατικών έργων του Κυρίου να προεξάρχει. Όταν αυτή η διαδικασία αρχίσει, θα συνεχιστεί προοδευτικά χωρίς διακοπή, όπως η φωτιά στην πυρίτιδα. Λέγεται ότι ο Χαρί, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι τόσο υπερβατικά ελκυστικός, ώστε ακόμα και εκείνοι που χάρη στην αυτοσυνειδητοποίηση είναι αυτοϊκανοποιημένοι και ελευθερωμένοι πραγματικά από κάθε υλική δουλεία, ακόμα και αυτοί γίνονται αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Υπ' αυτές τις συνθήκες γίνεται εύκολα κατανοητό ποια θα πρέπει να ήταν η θέση των Πάννταβα, που συντρόφευαν τον Κύριο διαρκώς. Επειδή η έλξη που ένιωθαν για τον Κύριο ήταν εντονότερη σε αυτούς, λόγω της συνεχούς προσωπικής επαφής, δεν μπορούσαν ούτε να διανοηθούν τον αποχωρισμό από τον Σρι Κρίσνα. Για τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη είναι ελκυστική και η θύμηση του Κυρίου, δηλαδή η θύμηση της μορφής Του, των ιδιοτήτων, του ονόματος της φήμης, των διασκεδάσεών Του, κλπ., σε τέτοιο βαθμό, ώστε ξεχνά κάθε μορφή, ιδιότητα, όνομα, φήμη και δραστηριότητα του υλικού κόσμου και χάρη στην ώριμη σχέση του με αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες δεν χάνει την επαφή του με τον Κύριο ούτε στιγμή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*σαρβε τε 'νιμισαιῖρ ακσαῖς
ταμ ανου ντρουτα-τσετασαχ
βικσανταχ συνεχα-σαμμπαντα
βιτσελους τατρα τατρα χα*

σαρβε: όλοι – *τε*: αυτοί – *ανιμισαιῖχ*: χωρίς να ανοιγοκλείνουν τα βλέφαρα – *ακσαῖχ*: των ματιών – *ταμ ανου*: γι' Αυτόν – *ντρουτα-τσετασαχ*: καρδιά που λειωνει – *βικσανταχ*: κοιτάζοντάς Τον – *σνεχα-σαμμπανταχ*: δεμένο με αγνή στοργή – *βιτσελουχ*: άρχισαν να κινούνται – *τατρα τατρα*: εδώ κι εκεί – *χα*: έτσι έκαναν.

Από την αγνή αγάπη τους γι' Αυτόν, η καρδιά τους έλειωσε. Τον κοίταζαν δίχως να ανοιγοκλείνουν τα βλέφαρά τους κι άρχισαν να σαλεύουν σαστισμένοι εδώ κι εκεί.

Είναι φυσικό να είναι ελκυστικός ο Κρίσνα για όλα τα ζωντανά όντα, επειδή είναι ο κύριος αιώνιος μεταξύ όλων των αιώνιων. Αυτός μόνος συντηρεί τους πολλούς αιώνιους. Αυτό αναφέρεται στην *Κατα Ουπανισαντ*. Έτσι, μπορεί να αποκτήσει κανείς διαρκή ειρήνη και ευημερία αναβιώνοντας την αιώνια σχέση του με Αυτόν, που είναι τώρα ξεχασμένη από τα μάγια της *μαγια*, της παραπλανητικής ενέργειας του Κυρίου. Αν αυτή η σχέση αναζωογονηθεί έστω και λίγο, η υποκείμενη σε όρους ψυχή ελευθερώνεται αμέσως από την πλάνη της υλικής ενέργειας και ξετρελαίνεται για τη συναναστροφή του Κυρίου. Η συναναστροφή αυτή είναι κατορθωτή όχι μόνο μέσω προσωπικής επαφής με τον Κύριο, αλλά και μέσω της συναναστροφής με το όνομα, τη φήμη, τη μορφή και τις ιδιότητές Του. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* διαπαιδαγωγεί την υποκείμενη σε όρους ψυχή έως αυτό το στάδιο της τελειότητας, με τη μέθοδο του ταπεινού και υπάκουου ακούσματος από τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

νιαρουνντανν ουντγκαλαντ μπασπαμ

ωτκαντιαντ ντεβακι-σουτε

νιριατι αγκαραν νο 'μπαντραμ

ιτι σιαντ μπαννταβα-στριγιαχ

νιαρουννταν: εμποδίζοντας με μεγάλη δυσκολία – *ουντγκαλατ*: ξεχειλίζοντας – *μπασπαμ*: δάκρυα – *ωτκαντιατ*: λόγω μεγάλης ανησυχίας – *ντεβακι-σουτε*: στον γιο της Ντεβάκι – *νιριατι*: έχοντας βγει – *αγκαρατ*: από το ανάκτορο – *ναχ*: δεν – *αμπαντραμ*: δυσοίωνα – *ιτι*: έτσι – *σιατ*: μπορεί να συμβεί – *μπαννταβα*: συγγενής – *στριγιαχ*: κυρίες.

Οι γυναίκες της οικογένειας βγήκαν από το ανάκτορο συγκρατώντας με μεγάλη δυσκολία τα δάκρυά τους, που από την αγωνία τους για τον

Κρίσνα είχαν πλημμυρίσει τα μάτια τους· φοβόντουσαν πως την ώρα αυτή της αναχώρησης τα δάκρυα θα έφερναν κακοτυχία.

Στο ανάκτορο της Χαστινάπουρα υπήρχαν εκατοντάδες γυναίκες. Όλες τους έτρεφαν στοργή για τον Κρίσνα· και όλες τους ήταν συγγενείς. Όταν είδαν ότι ο Κρίσνα έφευγε από το παλάτι για να πάει στην ιδιαίτερη πατρίδα Του, ένιωσαν μεγάλη αγωνία γι' Αυτόν και όπως συνήθως, δάκρυα άρχισαν να τρέχουν στο πρόσωπό τους. Συγχρόνως πίστευαν ότι εκείνη την ώρα τα δάκρυα μπορεί να έφερναν κακοτυχία στον Κρίσνα και γι' αυτό ήθελαν να τα εμποδίσουν. Αυτό τους ήταν πολύ δύσκολο, γιατί τα δάκρυα δεν μπορούσαν να σταματήσουν. Πασάλειψαν, λοιπόν, τα δάκρυα στα μάτια τους, με την καρδιά τους να τρέμει. Γι' αυτόν τον λόγο, οι γυναίκες και οι νύφες εκείνων που πέθαναν στο πεδίο της μάχης δεν ήρθαν ποτέ σε άμεση επαφή με τον Κρίσνα. Όλες τους όμως άκουγαν γι' Αυτόν και για τα σπουδαία έργα Του και έτσι Τον σκέφτονταν και μιλούσαν γι' Αυτόν, για το όνομά Του, τη φήμη Του, κλπ. και με αυτόν τον τρόπο ένιωσαν και αυτές στοργή για Αυτόν, όπως εκείνοι που είχαν μαζί Του άμεση επαφή. Συνεπώς, οποιοσδήποτε σκέφτεται τον Κρίσνα, μιλά για τον Κρίσνα ή λατρεύει τον Κρίσνα, άμεσα ή έμμεσα, προσκολλάται σε Αυτόν. Επειδή ο Κρίσνα είναι απόλυτος, δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε Αυτόν και το όνομά Του, τη μορφή Του, τις ιδιότητές Του, κλπ. Η στενή σχέση μας με τον Κρίσνα μπορεί να αναβιώσει εμπιστευτικά αν μιλάμε για Αυτόν, αν ακούμε για Αυτόν ή αν Τον θυμόμαστε. Αυτό συμβαίνει χάρη στην πνευματική δύναμη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

μριντανγκα-σανκα-μπεριας τσα

βινα-παναβα-γκομουκαχ

ντουνντουρι-ανακα-γκανταντια

μεντουρ ντουνντουμπαγιας τατα

μριντανγκα: γλυκώηχο τύμπανο – *σανκα*: κοχύλι – *μπεριαχ*: μπρούτζινο μουσικό όργανο – *τσα*: και – *βινα*: έγχορδο όργανο – *παναβα*: είδος φλογέρας – *γκομουκαχ*: άλλο ένα είδος αυλού – *ντουνντουρι*: ένα άλλο

είδος τυμπάνου – *ανακα*: μετάλλινο τύμπανο – *γκαντα*: καμπανάκι – *αντιαχ*: άλλα – *νεντουχ*: ήχησαν – *ντουνντουμπαγιαχ*: διάφορα άλλα είδη κρουστών – *τατα*: τότε.

Τότε, την ώρα που ο Κύριος αναχωρούσε, άρχισαν να ηχούν γι' Αυτόν διάφορα μουσικά όργανα· τύμπανα όπως το μριντάνγκα, το ντόλα, το νάγκρα, το ντουνντούρι, και το ντουνντούμπι· φλογέρες πάναβα και γκομούκα, καθώς και βίνα και μπερί, άρχισαν να παίζουν όλα μαζί.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

πρασαντα-σικαραρουνταχ

κουρου-ναριο ντιντρικσαγια

βαβρισουχ κουσουμαϊχ κρισναμ

πρεμα-βριντα-σμιτεκσαναχ

πρασαντα: ανάκτορο· *σικαρα*: η στέγη – *αρουνταχ*: ανεβαίνοντας – *κουρου-ναριαχ*: οι γυναίκες της βασιλικής οικογένειας (των Κούρου) – *ντιντρικσαγια*: βλέποντας – *βαβρισουχ*: ράντισαν – *κουσουμαϊχ*: με λουλούδια – *κρισναμ*: τον Κύριο Κρίσνα – *πρεμα*: από στοργή και αγάπη – *βριντα-σμιτα-ικσαναχ*: ρίχνοντας ντροπαλές ματιές και χαμογελώντας.

Από αγάπη για τον Κύριο και με λαχτάρα να Τον δουν, οι γυναίκες της βασιλικής οικογένειας ανέβηκαν στη στέγη του ανακτόρου και χαμογελώντας στοργικά και ντροπαλά ράντισαν τον Κύριο με λουλούδια.

Η αιδημοσύνη είναι μία συγκεκριμένη και ιδιαίτερα φυσική ομορφιά του ωραίου φύλου και απαιτεί τον σεβασμό του αντίθετου φύλου. Αυτή τη συνήθεια την τηρούσαν ακόμα και κατά την εποχή της *Μαχαμπατα*, δηλαδή πριν από περισσότερο από πέντε χιλιάδες χρόνια. Μόνο τα περιορισμένης νοημοσύνης άτομα, που δεν γνωρίζουν καλά την παγκόσμια ιστορία, ισχυρίζονται ότι η συνήθεια του διαχωρισμού των

θηλυκών από τα αρσενικά καθιερώθηκε στην Ινδία κατά τη Μωαμεθανική περίοδο. Το επεισόδιο αυτό από την περίοδο της *Μαχαμπαρατα* αποδεικνύει οριστικά ότι οι γυναίκες των ανακτόρων τηρούσαν αυστηρά την *παρντα*, την περιορισμένη επαφή με άντρες και αντί να βγουν έξω, εκεί που ήταν συγκεντρωμένοι οι υπόλοιποι μαζί με τον Κύριο Κρίσνα, ανέβηκαν στη στέγη των ανακτόρων και Του πρόσφεραν τα σέβη τους από εκεί, ραντίζοντάς Τον με λουλούδια. Εδώ αναφέρεται καθαρά ότι οι γυναίκες χαμογελούσαν από τη στέγη των ανακτόρων με αιδημοσύνη. Η αιδημοσύνη αυτή είναι δώρο της φύσης στο ωραίο φύλο και αυξάνει την ομορφιά και την αίγλη τους, έστω και αν προέρχονται από λιγότερο σημαντική οικογένεια ή και αν είναι λιγότερο ελκυστικές. Έχουμε έμπρακτη πείρα αυτού του γεγονότος. Μία καθαρίστρια είχε επιβάλει τον σεβασμό σε πολλούς αξιοσέβαστους κυρίους, απλώς και μόνο εκδηλώνοντας τη γυναικεία αιδημοσύνη. Κυρίες μισόγυμνες στον δρόμο δεν εμπνέουν κανέναν σεβασμό, ενώ η ντροπαλή γυναίκα ενός οδοκαθαριστή μπορεί να επιβάλει τον σεβασμό σε όλους.

Ο ανθρώπινος πολιτισμός, σύμφωνα με την αντίληψη των σοφών της Ινδίας, συνίσταται στη βοήθεια για απελευθέρωση από τα νύχια της πλάνης. Η υλική ομορφιά της γυναίκας είναι μία πλάνη, επειδή στην πραγματικότητα το σώμα είναι φτιαγμένο από γη, νερό, φωτιά, αέρα, κλπ. Αλλά επειδή η ύλη βρίσκεται σε επαφή με τον υλικό σπινθήρα, φαίνεται όμορφη. Κανένας δεν γοητεύεται από μία πήλινη κούκλα, έστω και αν είναι κατασκευασμένη τέλεια, ώστε να προσελκύει την προσοχή. Το νεκρό σώμα δεν έχει καμία ομορφιά· κανείς δεν θέλει το νεκρό σώμα μιας υποτιθέμενης όμορφης γυναίκας. Επομένως, το συμπέρασμα είναι ότι όμορφος είναι ο πνευματικός σπινθήρας και εξαιτίας της ομορφιάς της ψυχής μας ελκύει η ομορφιά του εξωτερικού σώματος. Γι' αυτό η βεδική σοφία μας απαγορεύει να γοητευόμαστε από την απατηλή ομορφιά. Επειδή όμως τώρα βρισκόμαστε στο σκοτάδι της άγνοιας, ο βεδικός πολιτισμός επιτρέπει την πολύ περιορισμένη μίξη γυναικών και ανδρών. Λένε ότι η γυναίκα είναι φωτιά και ο άνδρας βούτυρο. Σε επαφή με τη φωτιά το βούτυρο θα λειώσει και γι' αυτό μπορούν να έρθουν σε επαφή μόνον όταν είναι απαραίτητο. Η αιδημοσύνη αποτελεί εμπόδιο στην απεριόριστη μίξη. Είναι δώρο της φύσης και θα πρέπει να αξιοποιείται.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

σιταταπατραμ τζαγκραχα
μουκτανταμα-βιμπουσιταμ
ρατνα-νταννταμ γκουντακεσαχ
πριγιαχ πριγιαταμασια χα

σιτα-αταπατραμ: προστατευτική ομπρέλα – *τζαγκραχα*: σήκωσε – *μουκτανταμα*: στολισμένη με δαντέλες και μαργαριτάρια – *βιμπουσιταμ*: κεντημένη – *ρατνα-νταννταμ*: με λαβή από διαμάντια – *γκουντακεσαχ*: ο Αρτζούνα, ο έμπειρος πολεμιστής ή κάποιος που έχει κυριεύσει τον ύπνο – *πριγιαχ*: πολυαγαπημένος – *πριγιαταμασια*: του πολυαγαπημένου – *χα*: έτσι έκανε.

Τότε ο Αρτζούνα, ο μεγάλος πολεμιστής και κατακτητής του ύπνου, ο πολυαγαπημένος φίλος του πολυαγαπημένου Κυρίου, σήκωσε μια ομπρέλα με λαβή από διαμάντια και κεντημένη με δαντέλες και μαργαριτάρια.

Στις πολυτελείς βασιλικές τελετές χρησιμοποιούσαν χρυσάφι, διαμάντια, μαργαριτάρια και πολύτιμα πετράδια. Είναι όλα δώρα της φύσης και παράγονται από τους λόφους, τις θάλασσες, κλπ., με την εντολή του Κυρίου, όταν οι άνθρωποι δεν σπαταλούν τον πολύτιμο χρόνο τους για την παραγωγή ανεπιθύμητων πραγμάτων εν ονόματι των αναγκών. Λόγω της αποκαλούμενης ανάπτυξης βιομηχανικών επιχειρήσεων, χρησιμοποιούν τώρα δοχεία από γουτταπέρκα, αντί για μέταλλα όπως το χρυσάφι, το ασήμι, ο μπρούτζος και ο χαλκός. Αντί για βούτυρο γάλακτος χρησιμοποιούν μαργαρίνη και το ένα τέταρτο του πληθυσμού των μεγαλουπόλεων είναι χωρίς στέγη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

ουνταβαχ σατιακισ τσαϊβα
βιατζανε παραμαντμπουτε
βικιριαμαναχ κουσουμαϊ

ρετζε μαντου-πατιχ πατι

ουνταβαχ: εξάδελφος-αδελφός του Κρίσνα – *σατιακιχ*: ο οδηγός Του – *τσα*: και – *εβα*: βεβαίως – *βιατζανε*: έκαναν αέρα – *παραμα-αντμπουτε*: διακοσμημένες – *βικιριαμαναχ*: καθισμένος σε σκορπισμένα – *κουσουμαϊχ*: λουλούδια ολόγυρα – *ρετζε*: πρόσταξε – *μαντου-πατιχ*: ο άρχοντας του Μάντου (ο Κρίσνα) – *πατι*: στον δρόμο.

Ο Ούνταβα και ο Σατιάκι έκαναν αέρα στον Κύριο με στολισμένες βεντάλιες και Αυτός, ο αφέντης του Μάντου, καθισμένος στα σκορπισμένα λουλούδια, τους πρόσταξε καθώς προχωρούσαν στον δρόμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

ασρουγιαντασισαχ σατιας

τατρα τατρα ντβιτζεριταχ

νανουρουπανουρουπας τσα

νιργκουνασια γκουνατμαναχ

ασρουγιαντα: ακουγόταν – *ασισαχ*: ευλογία – *σατιαχ*: όλες οι αλήθειες – *τατρα*: εδώ – *τατρα*: εκεί – *ντβιτζε-ιριταχ*: ακούστηκε από μορφωμένους *μπραμανα* – *να*: δεν – *ανουρουπα*: ταιριαστές – *ανουρουπαχ*: ταιριαστές – *τσα*: επίσης – *νιργκουνασια*: του Απολύτου – *γκουνα-ατμαναχ*: παίζοντας τον ρόλο ενός ανθρώπινου όντος.

Ακουγόταν εδώ κι εκεί πως οι ευλογίες που έδιναν στον Κρίσνα δεν ήταν ούτε ταιριαστές ούτε αταίριαστες, επειδή προορίζονταν όλες για τον Απόλυτο, που έπαιζε τώρα τον ρόλο ενός ανθρώπινου όντος.

Σε ορισμένα σημεία ακούγονταν ήχοι βεδικής ευλογίας, που είχαν στόχο το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα. Οι ευλογίες αυτές ήταν ταιριαστές,

υπό την έννοια ότι ο Κύριος έπαιζε τον ρόλο ενός ανθρώπινου όντος, σαν να ήταν εξάδελφος του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αλλά ήταν επίσης και αταίριαστες, επειδή ο Κύριος είναι απόλυτος και δεν έχει καμία σχέση με υλικές σχετικότητες. Είναι *νιργκουνα*, δηλαδή δεν έχει υλικές ιδιότητες, ενώ είναι γεμάτος υπερβατικές ιδιότητες. Στον υπερβατικό κόσμο δεν υπάρχει τίποτα το αντιφατικό, ενώ στον σχετικό κόσμο, κάθε τι έχει το αντίθετό του. Στον σχετικό κόσμο το λευκό είναι το αντίθετο της έννοιας του μαύρου, αλλά στον υπερβατικό κόσμο δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στο λευκό και το μαύρο. Συνεπώς, οι ήχοι ευλογίας που ξεστόμιζαν οι μορφωμένοι *μπραμανα* εδώ κι εκεί μοιάζουν αντιφατικοί σε σχέση με το Απόλυτο Πρόσωπο, όταν όμως απευθύνονται στο Απόλυτο Πρόσωπο χάνουν κάθε αντίφαση και γίνονται υπερβατικοί. Ίσως ένα παράδειγμα αποσαφηνίσει αυτό το ζήτημα. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα περιγράφεται ορισμένες φορές ως κλέφτης. Είναι ονομαστός μεταξύ των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών Του ως Μάκανα-τσόρα. Στην πρώιμη ηλικία Του συνήθιζε να κλέβει βούτυρο από τα σπίτια των γειτόνων στη Βρινντάβανα. Από τότε είναι ονομαστός ως κλέφτης. Όμως παρά το γεγονός ότι είναι ονομαστός ως κλέφτης, Αυτός λατρεύεται ως κλέφτης, ενώ στον υλικό κόσμο ο κλέφτης τιμωρείται και δεν εξυμνείται ποτέ. Αφού είναι το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, όλα είναι κατάλληλα γι' Αυτόν και όμως, σε πείσμα κάθε αντίφασης, Αυτός είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

ανιονιαμ ασιτ σαντζαλπα

ουτταμα-σλοκα-τσετασαμ

κωραβενντρα-πουρα-στριναμ

σαρβα-σρουτι-μανο-χαραχ

ανιονιαμ: μεταξύ τους – *ασιτ*: υπήρχε – *σαντζαλπαχ*: μιλώντας – *ουτταμα-σλοκα*: ο Υπέρτατος, που υμνείται με εκλεκτή ποίηση – *τσετασαμ*: όσων η καρδιά είναι απορροφημένη με αυτόν τον τρόπο – *κωραβα-ινντρα*: ο Βασιλιάς των Κούρου – *πουρα*: η πρωτεύουσα – *στριναμ*: όλες οι γυναίκες – *σαρβα*: όλα – *σρουτι*: οι Βέδες – *μαναχ-χαραχ*: ελκυστικό για τον νου.

Απορροφημένες στη σκέψη των υπερβατικών αρετών του Κυρίου, που δοξάζεται με εκλεκτή ποίηση, οι γυναίκες που ήταν στις στέγες όλων των σπιτιών της Χαστινάπουρα άρχισαν να μιλούν γι' Αυτόν. Οι ομιλίες αυτές ήταν πιο ελκυστικές ακόμα και από τους βεδικούς ύμνους.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται ότι ο σκοπός όλης της βεδικής γραμματείας είναι το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα. Πράγματι, οι δόξες του Κυρίου περιγράφονται σε έργα όπως οι Βέδες, η *Ραμαγιάνα* και η *Μαχαμπαράτα*. Στην *Μπαγκαβαταμ* αναφέρονται συγκεκριμένα, σε σχέση με τον Υπέρτατο Κύριο. Όσο, λοιπόν, οι γυναίκες στις στέγες των σπιτιών της πρωτεύουσας της δυναστείας των Κούρου μιλούσαν για τον Κύριο, οι ομιλίες τους ήταν πιο ευχάριστες ακόμα και από τους βεδικούς ύμνους. Οτιδήποτε τραγουδιέται προς δόξαν του Κυρίου είναι *σρουτι-μαντρα*. Υπάρχουν τραγούδια του Τακουρά Ναροττάμα ντάσα, ενός από τους *ατσαρια* της *σαμπρανταγια* Γκωντίγια, γραμμένα στην καθομιλουμένη γλώσσα της Βεγγάλης. Αλλά ο Τακουρά Βισβανάτα Τσακραβαρτί, ένας άλλος σοφός *ατσαρια* της ίδιας *σαμπρανταγια*, έχει δεχθεί ότι τα τραγούδια του Τακουρά Ναροττάμα ντάσα είναι εξίσου καλά με τα βεδικά *μαντρα*. Αυτό οφείλεται στο θέμα τους. Η γλώσσα είναι αδιάφορη· το σημαντικό είναι το θέμα. Με τη χάρη του Κυρίου, οι γυναίκες αυτές, που ήταν όλες απορροφημένες στη σκέψη και τις πράξεις του Κυρίου, ανέπτυξαν τη συνείδηση της βεδικής σοφίας. Και γι' αυτό, παρόλο που αυτές οι γυναίκες μπορεί να μην ήταν σοφοί λόγιοι της σανσκритικής γλώσσας, οτιδήποτε έλεγαν ήταν ελκυστικότερο από τους βεδικούς ύμνους. Μερικές φορές, οι βεδικοί ύμνοι που περιέχονται στις *Ουπανισαντ* απευθύνονται στον Υπέρτατο Κύριο έμμεσα. Οι ομιλίες όμως των γυναικών έκαναν άμεσα λόγο για τον Κύριο και γι' αυτό ήταν πιο ευχάριστες στην καρδιά. Οι ομιλίες των γυναικών έμοιαζαν πολυτιμότερες από τις ευλογίες των σοφών *μπραμανα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

σα βαϊ κιλαγιαμ πουρουσαχ πουρατανο

για εκα ασιντ αβισεσα ατμανι

αγκρε γκουνεμπιο τζαγκαντ-ατμανισβαρε

νιμιλιτατμαν νισι σουπτα-σακτισου

σαχ: Αυτός (ο Κρίσνα) – *βαϊ*: όπως θυμάμαι – *κιλα*: οπωσδήποτε: *αγιαμ*: αυτό – *πουρουσαχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *πουραταναχ*: το αρχικό – *γιαχ*: ο οποίος – *εκαχ*: μόνο ένας – *ασιτ*: υπήρχε – *αβισεσαχ*: ανεκδήλωτο υλικά – *ατμανι*: ο Εαυτός Του – *αγκρε*: πριν από τη δημιουργία – *γκουνεμπιαχ*: των καταστάσεων της φύσης – *τζαγκατ-ατμανι*: στην Υπέρτατη Ψυχή – *ισβαρε*: στον Υπέρτατο Κύριο – *νιμιλιτα*: συγχωνεύονται με – *ατμαν*: η ζωντανή οντότητα – *νισι σουπτα*: αδρανείς τη νύχτα – *σακτισου*: των ενεργειών.

Έλεγαν: Ιδού Αυτός, το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, όπως ακριβώς Τον θυμόμαστε. Αυτός μόνος υπήρχε πριν από την εκδηλωμένη δημιουργία των καταστάσεων της φύσης και μόνο με Αυτόν συγχωνεύονται όλα τα ζωντανά όντα, με την ενέργειά τους σε αναστολή, σαν να πηγαίνουν για ύπνο, επειδή Αυτός είναι ο Υπέρτατος Κύριος.

Υπάρχουν δύο είδη διάλυσης του εκδηλωμένου κόσμου. Κάθε 4.320.000.000 ηλιακά έτη, όταν ο Μπράμα, ο κύριος ενός συγκεκριμένου σύμπαντος, πηγαίνει να κοιμηθεί, γίνεται η μία εκμηδένιση. Και στο τέλος της ζωής του Μπράμα, που έρχεται με το τέλος των εκατό ετών του ή, σύμφωνα με τους δικούς μας υπολογισμούς, με το τέλος των 8.640.000.000 x 30 x 12 x 100 ηλιακών ετών, γίνεται πλήρης εκμηδένιση ολόκληρου του σύμπαντος. Και στις δύο περιπτώσεις, και η υλική ενέργεια, η ονομαζόμενη *μαχατ-ταττβα*, και η οριακή ενέργεια, η ονομαζόμενη *τζιβα-ταττβα*, συγχωνεύονται με το Πρόσωπο του Υπερτάτου Κυρίου. Τα ζωντανά όντα παραμένουν κοιμισμένα μέσα στο σώμα του Κυρίου μέχρι να γίνει μία άλλη δημιουργία του υλικού κόσμου. Έτσι συντελούνται η δημιουργία, η συντήρηση και η εκμηδένιση της υλικής εκδήλωσης.

Η υλική δημιουργία πραγματοποιείται με την αλληλεπίδραση των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης που θέτει σε κίνηση ο Κύριος και γι' αυτό λέγεται εδώ ότι ο Κύριος υπήρχε πριν τεθούν σε κίνηση οι καταστάσεις της υλικής φύσης. Στο *σρουτι-μαντρα* αναφέρεται ότι πριν από τη

δημιουργία υπήρχε μόνο ο Βίσνου, ο Υπέρτατος Κύριος. Δεν υπήρχε ούτε Μπράμα ούτε Σίβα ούτε άλλοι ημίθεοι. Βίσνου εννοεί τον Μάχα Βίσνου, που έχει κατακλιθεί στον Ωκεανό της Αιτίας. Με την ανάσα Του και μόνο γεννιούνται όλα τα σύμπαντα σε σπερματική μορφή και σταδιακά εξελίσσονται σε γιγαντιαίες μορφές, με αναρίθμητους πλανήτες μέσα στο κάθε σύμπαν. Οι συμπαντικοί σπόροι αναπτύσσονται σε γιγαντιαίες μορφές με τον ίδιο τρόπο που οι σπόροι της βανιανής αναπτύσσονται σε αμέτρητα δέντρα.

Ο Μάχα Βίσνου αυτός είναι το πλήρες τμήμα του Κυρίου Σρι Κρίσνα, ο οποίος αναφέρεται στην *Μπραμα-σαμχίτα* ως εξής: «Ας προσκυνήσω με σεβασμό το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, τον Γκοβίντα, που πλήρες τμήμα Του είναι ο Μάχα Βίσνου. Όλοι οι Μπράμα, οι αρχηγοί των συμπάντων, ζουν μόνο κατά το διάστημα της εκπνοής Του, αφού τα σύμπαντα γεννηθούν από τους πόρους του υπερβατικού σώματός Του». (Μπ.σ. 5.58).

Έτσι ο Γκοβίντα, δηλαδή ο Κύριος Κρίσνα, είναι η αιτία και του Μάχα Βίσνου. Οι γυναίκες που μιλούν για αυτή τη βεδική αλήθεια θα πρέπει να την είχαν ακούσει από έγκυρες πηγές. Μία έγκυρη πηγή είναι σίγουρα ο μόνος τρόπος για να αποκτήσει κανείς γνώση σχετικά με υπερβατικά ζητήματα. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

Η συγχώνευση των ζωντανών όντων μέσα στο σώμα του Μάχα Βίσνου συμβαίνει αυτομάτως, στο τέλος των εκατό ετών του Μπράμα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το ατομικό ζωντανό ον χάνει την ταυτότητά του. Η ταυτότητα υπάρχει και μόλις με την υπέρτατη θέληση του Κυρίου συντελεστεί μία νέα δημιουργία, όλα τα κοιμώμενα αδρανή όντα αφήνονται και πάλι ελεύθερα να αρχίσουν τις δραστηριότητές τους, συνεχίζοντας περασμένους κύκλους ζωής. Αυτό ονομάζεται *σουπτοττιτα ναγια*, δηλαδή ξύπνημα από τον ύπνο και επαναδραστηριοποίηση στα συνεχή καθήκοντα του καθενός. Όταν κάποιος κοιμάται, ξεχνά τον εαυτό του, τι είναι, ποιο είναι το καθήκον του και όλα τα σχετικά με την κατάσταση της εγρήγορσης. Αλλά μόλις ξυπνήσει, θυμάται όλα όσα έχει να κάνει και έτσι ασχολείται ξανά με τις υποχρεώσεις του. Παρόμοια, τα ζωντανά όντα παραμένουν συγχωνευμένα στο σώμα του Μάχα Βίσνου κατά την περίοδο της εκμηδένισης, αλλά μόλις συμβεί μία νέα δημιουργία, σηκώνονται αμέσως για να συνεχίσουν τη δουλειά τους, που την άφησαν ημιτελή. Αυτό βεβαιώνεται και στην *Μπαγκαβαντ-γκίτα* (8.18-20).

Ο Κύριος υπήρχε πριν τεθεί σε κίνηση η δημιουργική ενέργεια. Ο Κύριος δεν είναι προϊόν της υλικής ενέργειας. Το σώμα Του είναι εντελώς

πνευματικό και δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε Αυτόν και το σώμα Του. Πριν από τη δημιουργία ο Κύριος παρέμενε στον τόπο Του, που είναι απόλυτος και ένας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

*σα εβα μπουγιο νιτζα-βιρια-τσοντιταμ
σβα-τζιβα-μαγιαμ πρακριτιμ σισρικσατιμ
αναμα-ρουπατμανι ρουπα-ναμανι
βιντιτσαμανο 'νουςασαρα σαστρα-κριτ*

σαχ: Αυτός – *εβα*: έτσι – *μπουγιαχ*: ξανά – *νιτζα*: δικά Του – *βιρια*: δύναμη – *τσοντιταμ*: εκτέλεση – *σβα*: Αυτού – *τζιβα*: το ζωντανό ον – *μαγιαμ*: η εξωτερική ενέργεια – *πρακριτιμ*: στην υλική φύση – *σισρικσατιμ*: ενώ αναδημιουργεί – *αναμα*: χωρίς εγκόσμιο προσδιορισμό – *ρουπα-ατμανι*: μορφές της ψυχής – *ρουπα-ναμανι*: μορφές και ονόματα – *βιντιτσαμαναχ*: θέλοντας να απονείμει – *ανουςασαρα*: που της έχει ανατεθεί – *σαστρα-κριτ*: ο συντάκτης εξ αποκαλύψεως γραφών.

Το Πρόσωπο της Θεότητας, επιθυμώντας να δώσει και πάλι ονόματα και μορφές στα αναπόσπαστα μέρη Του, τα ζωντανά όντα, τα εμπιστεύτηκε στην καθοδήγηση της υλικής φύσης. Με τη δική Του δύναμη, η υλική φύση εξουσιοδοτείται να αναδημιουργήσει.

Τα ζωντανά όντα είναι συστατικά μέρη του Κυρίου. Είναι δύο ειδών, και συγκεκριμένα, *νιτια-μουκτα* και *νιτια-μπαντα*. Οι *νιτια μουκτα* είναι ψυχές αιωνίως ελευθερωμένες και η αιώνια ασχολία τους είναι η ανταπόδοση υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης στον Κύριο, στην αιώνια κατοικία Του, πέρα από τις εκδηλωμένες υλικές δημιουργίες. Αλλά η φροντίδα των *νιτια-μπαντα*, των αιωνίως υποκείμενων σε όρους ψυχών, έχει ανατεθεί στην εξωτερική Του ενέργεια, τη *μαγια*, για επανόρθωση της ανυπότακτης στάσης τους προς τον Υπέρτατο Πατέρα. Οι *νιτια-μπαντα* λησμονούν αιωνίως τη σχέση τους με τον Κύριο ως συστατικά μέρη Του. Η παραπλανητική ενέργεια τους προκαλεί σύγχυση, με αποτέλεσμα να

νομίζουν πως είναι προϊόντα της ύλης και να κάνουν συνεχώς σχέδια για να γίνουν ευτυχισμένες στον υλικό κόσμο. Ασχολούνται χαρούμενα με τα σχέδιά τους, αλλά όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, με τη θέληση του Κυρίου, στο τέλος μιας ορισμένης περιόδου και τα σχέδια και οι εμπνευστές των σχεδίων εκμηδενίζονται. Αυτό επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ως εξής: «Στο τέλος της χιλιετίας, ω γιε της Κούντι, όλα τα ζωντανά όντα συγχωνεύονται μέσα στη φύση Μου και όταν ωριμάσει ξανά ο καιρός για δημιουργία, δημιουργώ μέσω της εξωτερικής Μου ενέργειας». (*Μπ.γκ.* 9.7).

Η λέξη *μπουγιαχ* σημαίνει ξανά και ξανά· με άλλα λόγια, η διαδικασία της δημιουργίας, συντήρησης και εκμηδένισης συντελείται αενάως μέσω της εξωτερικής ενέργειας του Κυρίου. Αυτός είναι η αιτία των πάντων. Στα ζωντανά όντα, τα οποία είναι καταστατικώς συστατικά μέρη του Κυρίου αλλά λησμονούν τη γλυκιά αυτή σχέση, προσφέρεται ξανά και ξανά η ευκαιρία να απαλλαγούν από τα νύχια της εξωτερικής ενέργειας. Και για την αναβίωση της συνείδησης των ζωντανών όντων, ο Κύριος δημιουργεί και τις εξ αποκαλύψεως γραφές. Τα βεδικά έργα είναι για τις υποκείμενες σε όρους ψυχές οι καθοδηγητικές συστάσεις που θα τους επιτρέψουν να ελευθερωθούν από την επανάληψη της δημιουργίας και της εκμηδένισης του υλικού κόσμου και του υλικού σώματος.

Ο Κύριος λέει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*: «Αυτός ο δημιουργημένος κόσμος και η υλική ενέργεια ελέγχονται από Εμένα. Δημιουργούνται αυτομάτως ξανά και ξανά υπό την επίδραση της *πρακριτι* και τούτο γίνεται από Εμένα μέσω της εξωτερικής Μου ενέργειας».

Στην πραγματικότητα, οι πνευματικοί σπινθήρες, τα ζωντανά όντα, δεν έχουν υλικά ονόματα ή μορφές. Αλλά για να εκπληρωθεί η επιθυμία τους για κυριαρχία πάνω στην υλική ενέργεια των υλικών μορφών και ονομάτων, τους προσφέρεται η ευκαιρία μιας τέτοιας ψεύτικης απόλαυσης, όμως ταυτόχρονα, τους προσφέρεται και η ευκαιρία να κατανοήσουν την αληθινή τους θέση μέσω των εξ αποκαλύψεως γραφών. Το απερίσκεπτο και επιλήσιμον ζωντανό ον ασχολείται συνεχώς με ψεύτικες μορφές και ψεύτικα ονόματα. Ο σύγχρονος εθνικισμός είναι το κορύφωμα τέτοιων ψεύτικων ονομάτων και ψεύτικων μορφών. Οι άνθρωποι είναι ξετρελαμένοι με τα ψεύτικα ονόματα και τις ψεύτικες μορφές. Η μορφή του σώματος που αποκτάται κάτω από ορισμένες συνθήκες εκλαμβάνεται ως πραγματική και το όνομα που δίνεται κατά τον ίδιο τρόπο προκαλεί σύγχυση στην υποκείμενη σε όρους ψυχή και την ωθεί στην εσφαλμένη χρήση της ενέργειας, εν ονόματι τόσο πολλών «-ισμών».

Ωστόσο, οι γραφές παρέχουν το κλειδί για την κατανόηση της αληθινής τους θέσης, αλλά οι άνθρωποι είναι απρόθυμοι να διδαχθούν από αυτές τις γραφές, τις δημιουργημένες από τον Κύριο για διάφορους τόπους και διάφορες εποχές. Για παράδειγμα, η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αποτελεί την καθοδηγητική αρχή για κάθε ανθρώπινο ον, αλλά εξαιτίας της γοητείας της υλικής ενέργειας, οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται να εφαρμόσουν το πρόγραμμα ζωής που συνιστά η *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* αποτελεί τη μεταπτυχιακή σπουδή της γνώσης για κάποιον που έχει κατανοήσει τέλεια τις αρχές που διατυπώνονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Δυστυχώς, οι άνθρωποι δεν δείχνουν προτίμηση σε αυτές και γι' αυτό βρίσκονται στα νύχια της *μαγια*, για επανάληψη της γέννησης και του θανάτου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*σα βα αγιαμ γιατ πανταμ ατρα σουραγιο
τζιντεντριγια νιρτζιτα-ματαρισβαναχ
πασιαντι μπακτι-ουτκαλιταμαλατμανα
μανβ εσα σαττβαμ παριμαρστούμ αρχατι*

σαχ: Αυτός – *βαϊ*: από θεία πρόνοια – *αγιαμ*: αυτό – *γιατ*: εκείνο το οποίο – *πανταμ ατρα*: ιδού το ίδιο πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα – *σουραγιαχ*: μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες – *τζιτα-ινντριγιαχ*: που έχουν υπερνικήσει την επίδραση των αισθήσεων – *νιρτζιτα*: ελεγχόμενες πλήρως – *ματαρισβαναχ*: ζωή – *πασιαντι*: μπορούν να δουν – *μπακτι*: χάρη στην υπηρεσία αφοσίωσης – *ουτκαλιτα*: ανέπτυξαν – *αμαλα-ατμανα*: εκείνοι των οποίων ο νους είναι εντελώς εξαγνισμένος – *νανου εσαχ*: σίγουρα, μόνο χάρη σε αυτό – *σαττβαμ*: ύπαρξη – *παριμαρστούμ*: για να εξαγνισθεί ο νους εντελώς – *αρχατι*: αξίζει.

Ιδού το ίδιο Πρόσωπο της Θεότητας, του οποίου την υπερβατική μορφή βλέπουν οι μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες, αυτοί που χάρη στην άκαμπτη υπηρεσία αφοσίωσης και στον πλήρη έλεγχο της ζωής και των αισθήσεων έχουν εξαγνισθεί εντελώς από την υλική συνείδηση. Αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος εξαγνισμού της ύπαρξης.

Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, η αληθινή φύση του Κυρίου μπορεί να γίνει γνωστή μόνο χάρη στην αγνή υπηρεσία αφοσίωσης. Εδώ, λοιπόν, αναφέρεται ότι μόνο οι μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, που είναι ικανοί με άκαμπτη υπηρεσία αφοσίωσης να καθαρίσουν τον νου από κάθε υλική σκόνη, μπορούν να νιώσουν τον Κύριο όπως είναι. *Τζίντεντριγια* σημαίνει κάποιος που έχει πλήρη έλεγχο των αισθήσεων. Οι αισθήσεις είναι ενεργά μέρη του σώματος και η δράση τους δεν μπορεί να σταματήσει. Έχει αποδειχθεί ότι τα τεχνητά μέσα των γιογικικών μεθόδων για την αδράνεια των αισθήσεων είναι μία αξιοθρήνητη αποτυχία, ακόμα και στην περίπτωση περίφημων *γιογκι* όπως ο σοφός Βισβαμίτρα. Ο Βισβαμίτρα έλεγχε τις αισθήσεις του μέσω γιογικής έκστασης, αλλά όταν έτυχε να συναντήσει τη Μενάκα, μία κοσμική γυναίκα του ουρανού, έπεσε θύμα του σεξ και ο τεχνητός τρόπος ελέγχου των αισθήσεων σημείωσε αποτυχία. Στην περίπτωση όμως ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη δεν εμποδίζεται καθόλου η δράση των αισθήσεων με τρόπο τεχνητό· τους προσφέρεται διαφορετική και καλή απασχόληση.

Όταν οι αισθήσεις έχουν ελκυστικότερες ασχολίες, δεν υπάρχει περίπτωση να γοητευθούν από κατώτερες δραστηριότητες. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* λέγεται ότι *οι αισθήσεις μπορούν να ελεγχθούν μόνο με καλύτερη απασχόληση*. Η υπηρεσία αφοσίωσης κάνει αναγκαίο τον εξαγνισμό των αισθήσεων· τις απασχολεί στις δραστηριότητες της υπηρεσίας αφοσίωσης. Υπηρεσία αφοσίωσης δεν σημαίνει αδράνεια. Οτιδήποτε γίνεται στο πλαίσιο της προσφοράς υπηρεσίας στον Κύριο εξαγνίζεται στη στιγμή από τον υλικό χαρακτήρα του. Η υλική αντίληψη οφείλεται μόνο στην άγνοια. Πέραν του Βασουντέβα δεν υπάρχει τίποτα. Η αντίληψη του Βασουντέβα αναπτύσσεται σταδιακά στην καρδιά του καλλιεργημένου ατόμου, ύστερα από παρατεταμένη επιτάχυνση των οργάνων πρόσληψης. Αλλά η διαδικασία καταλήγει στη γνώση της αποδοχής του Βασουντέβα ως παντός. Στην περίπτωση της υπηρεσίας αφοσίωσης, η ίδια ακριβώς μέθοδος είναι αποδεκτή από την αρχή και με τη χάρη του Κυρίου, κάθε πραγματική γνώση αποκαλύπτεται στην καρδιά του αφοσιωμένου υπηρέτη, λόγω της υπαγόρευσης του Κυρίου εντός του. Συνεπώς, ο έλεγχος των αισθήσεων με την υπηρεσία αφοσίωσης είναι η μόνη και ευκολότερη μέθοδος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*σα βα αγιαμ σακι ανουγκιτα-σατ-κατο
βεντεσου γκουχιεσου τσα γκουχια-βαντιμπιχ
για εκα ισο τζαγκαντ-ατμα-λιλαγια
σριτζατι αβατι αττι να τατρα σατζατε*

σαχ: Αυτός – *βαϊ*: επίσης – *αγιαμ*: αυτό – *σακι*: ω φίλε μου – *ανουγκιτα*: που περιγράφεται – *σατ-καταχ*: οι έξοχες διασκεδάσεις – *βεντεσου*: στα βεδικά έργα – *γκουχιεσου*: εμπιστευτικά – *τσα*: όπως επίσης – *γκουχια-βαντιμπιχ*: από τους έμπιστους αφοσιωμένους υπηρέτες – *γιαχ*: κάποιος ο οποίος – *εκαχ*: ένας μόνο – *ισαχ*: ο υπέρτατος κυρίαρχος – *τζαγκατ*: όλης της δημιουργίας – *ατμα*: η Υπέρτατη Ψυχή – *λιλαγια*: με την εκδήλωση διασκεδάσεων – *σριτζατι*: δημιουργεί – *αβατι αττι*: επίσης συντηρεί και εκμηδενίζει – *να*: ποτέ – *τατρα*: εκεί – *σατζατε*: προσκολλάται σε αυτό.

Ω αγαπημένοι φίλοι, ιδού αυτό ακριβώς το Πρόσωπο της Θεότητας, του οποίου οι γοητευτικές και εμπιστευτικές διασκεδάσεις περιγράφονται από τους μεγάλους αφοσιωμένους υπηρέτες Του στα εμπιστευτικά τμήματα των βεδικών έργων. Αυτός μόνος δημιουργεί, συντηρεί και εκμηδενίζει τον υλικό κόσμο και όμως παραμένει ανεπηρέαστος.

Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, όλα τα βεδικά έργα δοξάζουν τη μεγαλοσύνη του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Το ίδιο επιβεβαιώνεται και εδώ, στην *Μπαγκαβαταμ*. Οι Βέδες διευρύνονται με πολλά κλαδιά και παρακλάδια από τους μεγάλους αφοσιωμένους υπηρέτες και από εξουσιοδοτημένες ενσαρκώσεις του Κυρίου, όπως ο Βιάσα, ο Νάραντα, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, οι Κουμάρα, ο Καπίλα, ο Πράλанта, ο Τζανάκα, ο Μπάλι και ο Γιαμαράζα, αλλά ιδιαίτερα στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, τα εμπιστευτικά μέρη των δραστηριοτήτων Του περιγράφονται από τον έμπιστο αφοσιωμένο υπηρέτη Του, τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Στις *Βενταντα-σουτρα* και τις *Ουπανισαντ* υπάρχουν μόνο υπαινιγμοί των εμπιστευτικών μερών των διασκεδάσεων Του. Σε βεδικά έργα όπως οι *Ουπανισαντ* γίνεται με τρόπο εκφραστικό διάκριση του Κυρίου από την εγκόσμια αντίληψη της ύπαρξής Του. Επειδή η ταυτότητά του είναι τελείως πνευματική, η μορφή, το όνομα, οι ιδιότητες, τα σύνεργά Του, κλπ. διακρίνονται με τρόπο λεπτομερή από την ύλη, με αποτέλεσμα να γίνεται

μερικές φορές εσφαλμένα κατανοητός από άτομα περιορισμένης νοημοσύνης ως κάτι το απρόσωπο. Στην πραγματικότητα όμως, είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο, ο Μπαγκαβάν, και παρουσιάζεται μερικώς ως Παραμάτμα ή ως απρόσωπο *μπραμαν*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*γιαντα χι ανταρμενα ταμο-ντιγιο νριπα
τζιβαντι τατραϊσα χι σατβαταχ κιλα
νταττε μπαγκαμ σατιαμ ριταμ νταγιαμ γιασο
μπαβαγια ρουπανι ντανταντ γιουγκε γιουγκε*

γιαντα: όποτε – *χι*: ασφαλώς – *ανταρμενα*: ενάντια στις αρχές της θέλησης του Θεού – *ταμαχ-ντιγιαχ*: άτομα των κατώτατων καταστάσεων της ύλης – *νριπαχ*: βασιλείς και κυβερνήτες – *τζιβαντι*: ζουν σαν ζώα – *τατρα*: τότε – *εσαχ*: Αυτός – *χι*: μόνο – *σατβαταχ*: υπερβατικός – *κιλα*: βεβαίως – *νταττε*: εκδηλώνεται – *μπαγκαμ*: υπέρτατη δύναμη – *σατιαμ*: αλήθεια – *ριταμ*: θετικότητα – *νταγιαμ*: έλεος – *γιασαχ*: υπέροχα έργα – *μπαβαγια*: για τη συντήρηση – *ρουπανι*: σε διάφορες μορφές – *νταντατ*: εκδηλωμένες – *γιουγκε*: διάφορες εποχές – *γιουγκε*: και περίοδοι.

Όποτε υπάρχουν βασιλείς και κυβερνήτες που ζουν σαν ζώα, στις κατώτατες καταστάσεις ύπαρξης, ο Κύριος, στην υπερβατική Του μορφή, εκδηλώνει την υπέρτατη δύναμή Του, τη Θετική Αλήθεια. Δείχνει ιδιαίτερο έλεος στους πιστούς, εκτελεί θαυμαστά έργα και φανερώνει διάφορες υπερβατικές μορφές, ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε περιόδου και εποχής.

Όπως σημειώθηκε προηγουμένως, η κοσμική δημιουργία είναι ιδιοκτησία του Υπερτάτου Κυρίου. Αυτή είναι η ουσιώδης φιλοσοφία της *Ισοπανισαντ*: όλα είναι ιδιοκτησία του Υπερτάτου Όντος. Κανένας δεν πρέπει να οικειοποιείται την ιδιοκτησία του Υπερτάτου Κυρίου. Θα πρέπει να δεχόμαστε μόνο ό,τι με καλοσύνη μας προσφέρει ο Κύριος. Επομένως, η Γη ή οποιοσδήποτε άλλος πλανήτης του σύμπαντος είναι απόλυτη

ιδιοκτησία του Κυρίου. Τα ζωντανά όντα είναι οπωσδήποτε συστατικά μέρη Του, γιοι Του, και επομένως έχουν όλα τους το δικαίωμα να ζήσουν από το έλεος του Κυρίου για να ασκήσουν το καθορισμένο έργο τους. Συνεπώς, κανένας δεν μπορεί να καταπατήσει το δικαίωμα ενός άλλου ατόμου, ανθρώπου ή ζώου, χωρίς να έχει την έγκριση του Κυρίου. Ο βασιλιάς ή ο κυβερνήτης είναι ο εκπρόσωπος του Κυρίου και φροντίζει να εκτελείται η θέληση Του. Πρέπει, επομένως, να είναι πρόσωπο αναγνωρισμένο, όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ή ο Παρίκσιτ. Τέτοιοι βασιλείς έχουν πλήρη υπευθυνότητα και γνώση από αυθεντίες σχετικά με τη διοίκηση της γης. Όμως μερικές φορές, εξαιτίας της επίδρασης της κατάστασης της άγνοιας (*ταμο-γκουννα*), της κατώτατης κατάστασης της υλικής φύσης, ανεβαίνουν στην εξουσία βασιλιάδες και κυβερνήτες χωρίς γνώση και υπευθυνότητα και τέτοιοι ανόητοι ζουν σαν ζώα για την εξυπηρέτηση των προσωπικών τους συμφερόντων. Το αποτέλεσμα είναι ότι ολόκληρη η ατμόσφαιρα υπερφορτίζεται με αναρχία και με διεφθαρμένα στοιχεία. Νεποτισμός, δωροδοκίες, απάτες, επιθετικότητα και, επομένως, λιμοί, επιδημίες, πόλεμοι και άλλα παρόμοια ανησυχητικά φαινόμενα κυριαρχούν στην ανθρώπινη κοινωνία. Και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, οι πιστοί, διώκονται με κάθε τρόπο. Όλα αυτά τα συμπτώματα φανερώνουν την ώρα της ενσάρκωσης του Κυρίου, που θα επανεδραιώσει τις αρχές της θρησκείας και θα συντρίψει τους άθλιους κυβερνήτες. Αυτό επιβεβαιώνεται και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*.

Τότε εμφανίζεται ο Κύριος στην υπερβατική Του μορφή, δίχως κανένα ίχνος από υλικές ιδιότητες. Κατέρχεται για να διατηρήσει τη δημιουργία Του σε κατάσταση φυσιολογική. Κατάσταση φυσιολογική σημαίνει ότι ο Κύριος έχει εφοδιάσει όλους τους πλανήτες με όλα τα αναγκαία για τα γηγενή ζωντανά όντα. Μπορούν να ζήσουν ευτυχισμένα και να εκτελέσουν τις προκαθορισμένες ασχολίες τους για να επιτύχουν στο τέλος τη σωτηρία τους, ακολουθώντας τους κανόνες και τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στις εξ αποκαλύψεως γραφές. Ο υλικός κόσμος δημιουργείται για να ικανοποιήσει τα καπρίτσια των *νιτια-μπαντα*, των αιωνίως υποκειμένων σε όρους ψυχών, ακριβώς όπως τα άτακτα παιδιά τα βάζουν σε περιφραγμένες κούνιες. Διαφορετικά, δεν υπάρχει λόγος ύπαρξης του υλικού κόσμου. Αλλά όταν μεθούν με τη δύναμη της υλικής επιστήμης και εκμεταλλεύονται παράνομα τους φυσικούς πόρους χωρίς την έγκριση του Κυρίου, και τούτο μόνο για την ικανοποίηση των αισθήσεων, δημιουργείται η ανάγκη ενσάρκωσης του Κυρίου για να τιμωρηθούν οι απείθαρχοι και να προστατευθούν οι πιστοί.

Όταν κατέρχεται, κάνει έργα υπεράνθρωπα για να επιβεβαιώσει την υπέρτατη εξουσία Του και υλιστές όπως ο Ράβανα, ο Χιρανιακασιπού και ο Κάμσα τιμωρούνται καταλλήλως. Ενεργεί με τρόπο που κανείς δεν μπορεί να μιμηθεί. Για παράδειγμα, όταν ο Κύριος εμφανίσθηκε ως Ράμα, γεφύρωσε τον Ινδικό ωκεανό. Όταν εμφανίσθηκε ως Κρίσνα, έκανε υπεράνθρωπα έργα από την παιδική Του ηλικία, σκοτώνοντας την Πούτανα, τον Αγκάσουρα, τον Σακατάσουρα, τον Καλίγια, κλπ. και τέλος τον θείο Του τον Κάμσα. Όταν ήταν στην Ντβάρακα παντρεύτηκε 16.108 βασίλισσες και όλες τους είχαν την ευλογία να αποκτήσουν μεγάλο αριθμό παιδιών. Το σύνολο των μελών της οικογένειά Του ανερχόταν σε 100.000 περίπου και ήταν γνωστή ως Γιάντου-βάμσα. κατά τη διάρκεια της ζωής Του κατόρθωσε να συντρίψει όλους τους άπιστους. Είναι διάσημος ως Γκοβαρντάνα-ντάρι Χαρί, επειδή σε ηλικία μόνο επτά ετών σήκωσε τον λόφο Γκοβαρντάνα. Ο Κύριος σκότωσε στον καιρό Του πολλούς ανεπιθύμητους βασιλιάδες και ως *κσατριγια* πολέμησε ιπποτικότατα. Είναι ονομαστός ως *ασαωρντβα*, απaráμιλλος. Κανένας δεν είναι ίσος Του ή ανώτερός Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

αχο αλαμ σλαγκιαταμαμ γιαντοχ κουλαμ

αχο αλαμ πουνιαταμαμ μαντορβαναμ

γιαντ εσα πουμσαμ ρισαμπαχ σριγιαχ πατιχ

σβα-τζανμανα τσανκραμανενα τσαντσαντι

αχο: ω! – *αλαμ*: στ' αλήθεια – *σλαγκια-ταμαμ*: υπέρτατα δοξασμένη – *γιαντοχ*: του Βασιλιά Γιάντου – *κουλαμ*: η δυναστεία - *αχο*: ω! – *αλαμ*: στ' αλήθεια – *πουνια-ταμαμ*: υπέρτατα ενάρετη – *μαντορβαναμ*: η γη της Ματούρα – *γιατ*: επειδή – *εσαχ*: αυτό – *πουμσαμ*: όλων των ζωντανών όντων – *ρισαμπαχ*: υπέρτατος ηγέτης – *σριγιαχ*: της θεάς της τύχης – *πατιχ*: ο σύζυγος – *σβα-τζανμανα*: με την εμφάνισή Του – *τσανκραμανενα*: περιδιαβάζοντας – *τσα αντσατι*: δόξεις.

Πόσο υπέρτατα είναι στ' αλήθεια δοξασμένη η δυναστεία του Βασιλιά Γιάντου και πόσο στ' αλήθεια είναι αγνή η γη της Ματούρα! Γιατί εκεί

γεννήθηκε κι εκεί περιπλανήθηκε στη νεότητά Του ο υπέρτατος ηγέτης όλων των ζωντανών όντων, ο σύζυγος της θεάς της τύχης.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα δίνει μία εκφραστική περιγραφή της υπερβατικής Του εμφάνισης και εξαφάνισης, καθώς και των έργων Του. Μέσω της ασύλληπτης δύναμής Του ο Κύριος εμφανίζεται σε μία συγκεκριμένη οικογένεια, σε έναν συγκεκριμένο τόπο. Δεν γεννιέται όπως οι υποκείμενες σε όρους ψυχές, που αφήνουν το σώμα τους για να δεχθούν κάποιο άλλο. Η γέννησή Του είναι σαν την εμφάνιση και εξαφάνιση του ήλιου. Ο ήλιος ανατέλλει στον ανατολικό ορίζοντα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο ανατολικός ορίζοντας είναι ο πατέρας του ήλιου. Ο ήλιος υπάρχει σε κάθε μέρος του ηλιακού συστήματος, αλλά γίνεται ορατός μία προγραμματισμένη ώρα και μία άλλη προγραμματισμένη ώρα γίνεται αόρατος. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Κύριος εμφανίζεται σε αυτό το σύμπαν όπως ο ήλιος και κάποια άλλη ώρα φεύγει από το οπτικό μας πεδίο. Υπάρχει σε κάθε ώρα και σε κάθε τόπο, αλλά χάρη στο αναίτιο έλεός Του, όταν εμφανίζεται μπροστά μας θεωρούμε δεδομένο ότι έχει γεννηθεί. Όποιος κατανοήσει αυτή την αλήθεια από την άποψη των πληροφοριών των εξ αποκαλύψεως γραφών ελευθερώνεται οπωσδήποτε, αμέσως μόλις αφήσει το τωρινό του σώμα. Η απελευθέρωση είναι κατορθωτή μετά από πολλές γεννήσεις και μετά από μεγάλη θητεία στην υπομονή, την επιμονή, τη γνώση και την απάρνηση. Αλλά απλώς και μόνο γνωρίζοντας αληθινά τα σχετικά με τις υπερβατικές γεννήσεις και τα έργα του Κυρίου, μπορεί κανείς να ελευθερωθεί στη στιγμή. Αυτή είναι η ετυμολογία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Αλλά όσοι βρίσκονται στο σκοτάδι της άγνοιας συμπεραίνουν ότι η γέννηση και τα έργα του Κυρίου στο υλικό κόσμο είναι παρόμοια με εκείνα των συνηθισμένων ζωντανών όντων. Τέτοια ατελή συμπεράσματα δεν μπορούν να προσφέρουν απελευθέρωση σε κανέναν. Επομένως, η γέννησή Του στην οικογένεια του Βασιλιά Γιάντου ως γιου του Βασιλιά Βασουντέβα και η μεταφορά Του στην οικογένεια του Μαχαράζα Νάνντα στη γη της Ματούρα, είναι όλα υπερβατικές διευθετήσεις της εσωτερικής ενέργειας του Κυρίου. Η τύχη της δυναστείας των Γιάντου καθώς και των κατοίκων της Ματούρα δεν είναι δυνατό να υπολογιστεί με υλικά κριτήρια. Εάν με μόνη τη γνώση της υπερβατικής φύσης της γέννησης και των έργων του Κυρίου μπορεί κανείς να επιτύχει εύκολα την απελευθέρωση, μπορούμε να φανταστούμε τι επιφυλάσσεται σε όσους χάρηκαν τη συντροφιά του Κυρίου προσωπικά, ως μέλη της οικογένειάς Του ή ως γείτονες. Όλοι όσοι ήταν αρκετά τυχεροί ώστε να συναναστραφούν με τον Κύριο, τον σύζυγο της θεάς της τύχης,

απέκτησαν οπωσδήποτε κάτι περισσότερο από ό,τι είναι γνωστό ως απελευθέρωση. Γι' αυτό, σωστά, και η δυναστεία και η χώρα, με τη χάρη του Κυρίου είναι πάντα δοξασμένες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*αχο μπατα σβαρ-γιασασας τιρασκαρι
κουσασταλι πουνια-γιασασκαρι μπουβαχ
πασιαντι νιτιαμ γιαντ ανουγκραχεσιταμ
σμιταβαλοκαμ σβα-πατιμ σμα γιατ-πρατζαχ*

αχο μπατα: πόσο υπέροχο είναι αυτό – *σβαχ-γιασασαχ*: οι δόξες των ουράνιων πλανητών – *τιρασκαρι*: εκείνο που νικά – *κουσασταλι*: η Ντβάρακα – *πουνια*: αρετή – *γιασασκαρι*: φημισμένη – *μπουβαχ*: ο πλανήτης Γη – *πασιαντι*: βλέπουν – *νιτιαμ*: διαρκώς – *γιατ*: εκείνο το οποίο – *ανουγκραχα-ισιταμ*: να δώσει ευλογία – *σμιτα-αβαλοκαμ*: ματιά με την εύνοια γλυκού χαμόγελου – *σβα-πατιμ*: στην ψυχή του ζωντανού όντος (στον Κρίσνα) – *σμα*: συνήθιζε – *γιατ-πρατζαχ*: οι κάτοικοι του τόπου.

Πόσο είναι θαυμαστό που η Ντβάρακα έχει ξεπεράσει σε δόξα τους ουράνιους πλανήτες και έχει εξυψώσει τη φήμη της Γης! Οι κάτοικοι της Ντβάρακα βλέπουν διαρκώς την ψυχή των ζωντανών όντων (τον Κρίσνα) με τη μορφή της αγάπης· τους κοιτάζει και τους ευνοεί με γλυκά χαμόγελα.

Οι ουράνιοι πλανήτες κατοικούνται από ημίθεους όπως ο Ίντρα, ο Τσάνντρα, ο Βαρούνα και ο Βάγιου και οι ευλαβικές ψυχές πηγαίνουν εκεί ύστερα από πολλές ενάρετες πράξεις που έχουν κάνει στη Γη. Οι σύγχρονοι επιστήμονες συμφωνούν ότι η ρύθμιση του χρόνου στα ανώτερα πλανητικά συστήματα διαφέρει από αυτή της Γης.

Έτσι, γίνεται κατανοητό από τις εξ αποκαλύψεως γραφές ότι εκεί η διάρκεια της ζωής είναι, σύμφωνα με τους δικούς μας υπολογισμούς, δέκα χιλιάδες χρόνια. Έξι γήινοι μήνες ισοδυναμούν με μία ημέρα στους

ουράνιους πλανήτες. Κατά τον ίδιο τρόπο, και οι δυνατότητες για απόλαυση είναι αυξημένες και όσο για την ομορφιά των κατοίκων τους, αυτή είναι θρυλική. Οι κοινοί άνθρωποι της Γης θα ήθελαν πολύ να πάνε στους ουράνιους πλανήτες, γιατί έχουν ακούσει ότι εκεί οι ανέσεις της ζωής είναι κατά πολύ καλύτερες απ' ό τι στη Γη. Τώρα επιχειρούν να φτάσουν στη σελήνη με διαστημόπλοια. Αν λάβουμε υπόψη μας όλα αυτά, οι ουράνιοι πλανήτες είναι πιο ονομαστοί από τη Γη. Αλλά εξαιτίας της Ντβάρακα, όπου βασίλεψε ο Κύριος Σρι Κρίσνα, η φήμη της Γης έχει ξεπεράσει τη φήμη των ουράνιων πλανητών. Υπάρχουν τρία μέρη που είναι σημαντικότερα από τους φημισμένους πλανήτες του σύμπαντος: η Βριντάβανα, η Ματούρα και η Ντβάρακα. Αυτά τα μέρη είναι καθαγιασμένα αιωνίως, επειδή όποτε κατέρχεται ο Κύριος στη Γη, φανερώνει τα υπερβατικά Του έργα ιδιαίτερα σε αυτά τα τρία μέρη. Αποτελούν αιωνίως τους άγιους τόπους του Κυρίου και οι κάτοικοί τους επωφελούνται από αυτούς, παρόλο που τώρα ο Κύριος βρίσκεται πέρα από το οπτικό τους πεδίο. Ο Κύριος είναι η ψυχή όλων των ζωντανών όντων και επιθυμεί πάντα να έχει όλα τα ζωντανά όντα στη *σβαρουπα* τους, στην καταστατική τους θέση, για να συμμετέχουν, συντροφιά με Αυτόν, στην υπερβατική ζωή. Τα ελκυστικά χαρακτηριστικά Του και τα γλυκά Του χαμόγελα μπαίνουν βαθιά στην καρδιά όλων και μόλις συμβεί αυτό, το ζωντανό ον γίνεται δεκτό στο βασίλειο του Θεού, απ' όπου δεν επιστρέφει κανείς. Αυτό επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*.

Μπορεί οι ουράνιοι πλανήτες να φημίζονται επειδή προσφέρουν περισσότερες δυνατότητες για υλικές απολαύσεις, αλλά όπως μαθαίνουμε από την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.20-21), μόλις τα πλεονεκτήματα που έχει αποκτήσει κάποιος από την ενάρετη δράση του εξαντληθούν, υποχρεώνεται να επιστρέψει και πάλι στον πλανήτη Γη. Η Ντβάρακα είναι σίγουρα σημαντικότερη από τους ουράνιους πλανήτες, επειδή όποιος έχει ευνοηθεί με τη χαμογελαστή ματιά του Κυρίου δεν θα επιστρέψει ποτέ σε τούτη τη βρώμικη γη, για την οποία ο Ίδιος ο Κύριος βεβαιώνει πως είναι τόπος δυστυχίας. Όχι μόνο ετούτη η Γη, αλλά επίσης όλοι οι πλανήτες του σύμπαντος είναι τόποι δυστυχίας, γιατί σε κανέναν από τους πλανήτες του σύμπαντος δεν υπάρχει αιώνια ζωή, αιώνια ευδαιμονία και αιώνια γνώση. Σε όποιους υπηρετούν τον Κύριο με αφοσίωση συνιστάται να ζήσουν σε έναν από τους τρεις τόπους που αναφέρθηκαν προηγουμένως, δηλαδή στην Ντβάρακα, τη Ματούρα ή τη Βριντάβανα. Επειδή στα τρία αυτά μέρη η υπηρεσία αφοσίωσης μεγεθύνεται, όσοι πάνε εκεί για να ακολουθήσουν τις αρχές, με βάση τις οδηγίες που δίνουν οι εξ αποκαλύψεως γραφές, επιτυγχάνουν οπωσδήποτε το ίδιο αποτέλεσμα που

ήταν κατορθωτό στη διάρκεια της παρουσίας του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Ο τόπος Του και Αυτός ο Ίδιος είναι ταυτόσημα και ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης, με την καθοδήγηση ενός άλλου έμπειρου αφοσιωμένου υπηρέτη, μπορεί να πετύχει όλα τα αποτελέσματα ακόμα και σήμερα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*νουναμ βρατα-σνανα-χουταντινεσβαραχ
σαμαρτσιτο χι ασια γκριχιτα-πανιμπιχ
πιμπαντι γιαχ σακι ανταραμριταμ μουχουρ
βρατζα-στριγιαχ σαμμουμουχουρ γιαντ-ασαγιαχ*

νουναμ: σίγουρα στην προηγούμενη γέννηση – *βρατα*: όρκος – *σνανα*: λουτρό – *χουτα*: θυσία στη φωτιά – *αντινα*: με όλα αυτά – *ισβαραχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σαμαρτσιταχ*: λατρευμένος στην εντέλεια – *χι*: σίγουρα – *ασια*: Αυτού – *γκριχιτα-πανιμπιχ*: από τις συζύγους – *πιμπαντι*: χαίρεται – *γιαχ*: εκείνοι που – *σακι*: ω φίλε – *ανταρα-αμριταμ*: το νέκταρ από τα χείλη Του – *μουχουχ*: ξανά και ξανά – *βρατζα-στριγιαχ*: τα κορίτσια της Βρατζαμπούμι – *σαμμου-μουχουχ*: λιποθυμούσαν συχνά – *γιατ-ασαγιαχ*: προσδοκώντας να ευνοηθούν με αυτόν τον τρόπο.

Ω φίλοι μου, σκεφτείτε μόνο τις γυναίκες Του, αυτές που δέχθηκε το χέρι τους. Από πόσους όρκους θα πρέπει να είχαν περάσει και από πόσα καθαρτήρια λουτρά, από πόσες θυσίες φωτιάς και από τι τέλεια λατρεία του Κυρίου του σύμπαντος, για να μπορούν τώρα να χαίρονται συνεχώς το νέκταρ των χειλιών Του με φιλία! Και μόνο με την προσδοκία μιας τέτοιας εύνοιας, τα κορίτσια της Βρατζαμπούμι θα λιποθυμούσαν ξανά και ξανά.

Οι θρησκευτικές τελετουργίες που ορίζονται στις γραφές έχουν στόχο τον εξαγνισμό των εγκόσμιων ιδιοτήτων των υποκείμενων σε όρους ψυχών, για να τους επιτρέψουν να υψωθούν σταδιακά στο επίπεδο της προσφοράς υπερβατικής υπηρεσίας στον Υπέρτατο Κύριο. Η επίτευξη αυτού του σταδίου αγνής πνευματικής ζωής συνιστά την ύψιστη τελειότητα. Το

στάδιο αυτό ονομάζεται *σβαρουπα* ή πραγματική ταυτότητα του ζωντανού όντος. Απελευθέρωση σημαίνει αναζωογόνηση αυτού του σταδίου της *σβαρουπα*. Σε αυτό το τέλειο στάδιο της *σβαρουπα*, το ζωντανό ον εδραιώνεται σε πέντε φάσεις υπηρεσίας αγάπης, που μία από αυτές είναι το στάδιο της *μαντουρια-ρασα*, της σχέσης συζυγικής αγάπης. Ο Κύριος είναι πάντα τέλειος αφ' Εαυτού και έτσι δεν ποθεί τίποτε για τον Εαυτό Του. Γίνεται, ωστόσο, αφέντης, φίλος, γιος ή σύζυγος για να ικανοποιήσει τη σφοδρή αγάπη του ενδιαφερόμενου αφοσιωμένου υπηρέτη. Εδώ αναφέρονται δύο κατηγορίες αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου που βρίσκονται στο στάδιο της συζυγικής αγάπης. Η μία είναι *σβακιγια* και η άλλη είναι *παρακιγια*. Και οι δύο βρίσκονται σε διάθεση συζυγικής αγάπης με το Πρόσωπο της Θεότητας Κρίσνα. Οι βασίλισσες της Ντβάρακα ήταν *σβακιγια*, σύζυγοι παντρεμένες κανονικά, ενώ τα κορίτσια της Βράτζα ήταν νεαρές φίλες του Κυρίου όσο Αυτός ήταν ανύπαντρος. Ο Κύριος έμεινε στη Βρινντάβανα έως ότου έγινε δεκαέξι ετών και οι φιλικές σχέσεις Του με τις γειτονοπούλες ανήκαν στην κατηγορία *παρακιγια*. Τα κορίτσια αυτά, καθώς και οι βασίλισσες, πέρασαν από σκληρές πράξεις εξιλέωσης, παίρνοντας όρκους, κάνοντας λουτρά εξαγνισμού και προσφέροντας θυσίες στη φωτιά, όπως ακριβώς ορίζεται στις γραφές. Οι τελετουργίες, όπως έχουν, δεν αποτελούν αυτοσκοπό, όπως δεν είναι αυτοσκοπός η δράση που αποβλέπει στην απόλαυση, η καλλιέργεια της γνώσης ή η τελειοποίηση μυστικών δυνάμεων. Είναι όλα τους μέσα, τα οποία μας επιτρέπουν να φτάσουμε στο ανώτατο στάδιο της *σβαρουπα*, δηλαδή στην προσφορά υπερβατικής υπηρεσίας στον Κύριο, σύμφωνα με την καταστατική μας θέση. Κάθε ζωντανό ον έχει τη δική του ατομική θέση σε ένα από τα πέντε είδη αμοιβαίας σχέσης με τον Κύριο που αναφέρθηκαν προηγουμένως, στη δε αγνή πνευματική μορφή της *σβαρουπα* η σχέση αυτή εκδηλώνεται χωρίς εγκόσμια συνάφεια. Το φίλημα του Κυρίου, είτε από τις γυναίκες Του είτε από τις νεαρές φίλες Του που επεδίωκαν να έχουν τον Κύριο μνηστήρα, δεν έχει κανέναν εγκόσμιο, διεστραμμένο χαρακτήρα. Αν αυτά τα πράγματα ήταν εγκόσμια, δεν θα είχε κάνει τον κόπο να τα απολαμβάνει μία απελευθερωμένη ψυχή όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ούτε θα είχε την τάση να συμμετέχει σε αυτά τα θέματα ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, αφότου απαρνήθηκε την εγκόσμια ζωή. Το στάδιο αυτό κερδίζεται ύστερα από πολλές ζωές μετάνοιας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*για βιρια-σουλκενα χριταχ σβαγιαμβαρε
πραματια τσαϊντια-πραμουκαν χι σουσμιναχ
πραντιουμνα-σαμπαμπα-σουτανταγιο παρα
γιας τσαχριτα μπωμα-βαντε σαχασρασαχ*

για: η κυρία – βιρια: θάρρος – σουλκενα: πληρώνοντας το αντίτιμο – χριταχ: τα πήρε δια της βίας – σβαγιαμβαρε: κατά τη δημόσια επιλογή γαμπρού – πραματια: παρενοχλώντας – τσαϊντια: ο Βασιλιάς Σισουπάλα – πραμουκαν: με επικεφαλής τον – χι: σίγουρα – σουσμιναχ: όλοι πολύ ισχυροί – πραντιουμνα: ο Πραντιούμνα (ο γιος του Κρίσνα) – σαμπα: ο Σάμπα – αμπα: ο Άμπα – σουτα-ανταγιαχ: παιδιά – απαραχ: άλλες κυρίες – γιαχ: εκείνες – τσα: επίσης – αχριταχ: τις μετέφερε κατά τον ίδιο τρόπο – μπωμα βαντε: αφού σκότωσε βασιλιάδες – σαχασρασαχ: κατά χιλιάδες.

Τα παιδιά αυτών των γυναικών είναι ο Πραντιούμνα, ο Σάμπα, ο Άμπα και άλλοι. Αφού νίκησε σε δημόσιους αγώνες (σβαγιαμβαρα) πολλούς πανίσχυρους βασιλιάδες με επικεφαλής τους τον Σισουπάλα, πήρε με τη βία αρχόντισσες όπως η Ρουκμίνι, η Σατιαμπάμα και η Τζαμπάβατι. Πήρε με τη βία και άλλες πολλές αρχόντισσες, αφού σκότωσε τον Μπωμάσουρα και χιλιάδες από τους βοηθούς του. Όλες αυτές οι κυρές είναι δοξασμένες.

Στις εξαιρετικά προικισμένες θυγατέρες ισχυρών βασιλιάδων επιτρεπόταν να διαλέξουν οι ίδιες τον άντρα τους σε δημόσιο αγώνα. Οι τελετές αυτές ονομάζονταν *σβαγιαμβαρα*, δηλαδή επιλογή του γαμπρού. Επειδή η *σβαγιαμβαρα* ήταν ένας δημόσιος αγώνας ανάμεσα στους αντίπαλους και ανδρείους πρίγκηπες, τους πρίγκηπες αυτούς τους προσκαλούσε ο πατέρας της πριγκήπισσας και συνήθως γινόντουσαν κανονικές μάχες με πνεύμα αθλητικό. Αλλά μερικές φορές, οι εμπόλεμοι πρίγκηπες τύχαινε να σκοτωθούν σε αυτές τις γαμήλιες μάχες και ο νικηφόρος πρίγκηπας έπαιρνε την πριγκήπισσα-τρόπαιο για την οποία τόσοι πρίγκηπες είχαν πεθάνει. Η Ρουκμίνι, η κύρια βασίλισσα του Κυρίου Κρίσνα, ήταν η κόρη του Βασιλιά της Βιντάρμπα, που ευχόταν να πάρει την προικισμένη και όμορφη κόρη του ο Κύριος Κρίσνα. Αλλά ο μεγαλύτερος αδελφός της ήθελε να την δώσει στον Βασιλιά Σισουπάλα, που συνέβαινε να είναι

εξάδελφος του Κρίσνα. Έγινε, λοιπόν, δημόσιος αγώνας και ως συνήθως ο Κύριος Κρίσνα βγήκε νικητής, αφού ταλαιπώρησε τον Σισουπάλα και άλλους πρίγκηπες με την ασύγκριτη ανδρεία Του. Η Ρουκμίνη είχε δέκα γιους, που ένας τους ήταν ο Πραντιούμνα. Με παρόμοιο τρόπο ο Κύριος Κρίσνα πήρε και άλλες βασίλισσες. Πλήρης περιγραφή αυτής της όμορφης λείας του Κυρίου Κρίσνα θα γίνει στο Δέκατο Άσμα. Υπήρχαν 16.100 όμορφα κορίτσια, κόρες πολλών βασιλιάδων, που τα έκλεψε με τη βία ο Μπωμάσουρα και τα κράτησε αιχμάλωτα για τις σαρκικές του επιθυμίες. Τα κορίτσια αυτά προσευχήθηκαν σπαρακτικά στον Κύριο Κρίσνα για να τα σώσει και ο ευσπλαχνικός Κύριος, ακούγοντας τις ένθερμες προσευχές τους, πολέμησε με τον Μπωμάσουρα, τον σκότωσε και τα ελευθέρωσε όλα. Ο Κύριος δέχθηκε τότε όλες αυτές τις αιχμάλωτες πριγκήπισσες για γυναίκες Του, παρόλο που κατά την κοινωνική εκτίμηση ήταν όλες τους ξεπεσμένες. Ο πανίσχυρος Κύριος Κρίσνα δέχθηκε τις ταπεινές προσευχές αυτών των κοριτσιών και τα παντρεύτηκε, λατρεύοντάς τα ως βασίλισσες. Ο Κύριος Κρίσνα είχε, λοιπόν, όλες μαζί 16.108 βασίλισσες στην Ντβάρακα και με την κάθε μια τους έκανε δέκα παιδιά. Όλα αυτά τα παιδιά μεγάλωσαν και το καθένα τους έκανε τόσα παιδιά όσα και ο πατέρας τους. Το σύνολο των μελών της οικογένειας αριθμούσε δέκα εκατομμύρια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*εταχ παραμ στριτβαμ απασταπεσαλαμ
νιραστα-σωτσαμ μπατα σαντου κουρβατε
γιασαμ γκριχατ πουσκαρα-λοτσαναχ πατιρ
να τζατβ απαϊτι αχριτιμπιρ χριντι σπρισαμ*

εταχ: όλες αυτές οι γυναίκες – *παραμ*: ανώτατης – *στριτβαμ*: γυναικείας φύσης – *απασταπεσαλαμ*: δίχως ατομικότητα – *νιραστα*: χωρίς – *σωτσαμ*: αγνότητα – *μπατα σαντου*: δόξασαν ευοίωνα – *κουρβατε*: φτιάχνουν – *γιασαμ*: από τις οποίες – *γκριχατ*: σπίτια – *πουσκαρα-λοτσαναχ*: με τα λωτοειδή μάτια – *πατιχ*: ο σύζυγος – *να τζατβ*: ουδέποτε – *απαϊτι*: φεύγει – *αχριτιμπιχ*: με την προσφορά δώρων – *χριντι*: στην καρδιά – *σπρισαμ*: γινόταν αγαπητός.

Όλες αυτές οι γυναίκες ετίμησαν τη ζωή τους με τρόπο ένδοξο, παρά το γεγονός ότι δεν είχαν ούτε ατομικότητα ούτε αγνότητα. Ποτέ δεν τις άφησε μόνες στο σπίτι ο άντρας τους, το Πρόσωπο της Θεότητας με τα λωτοειδή μάτια. Με την προσφορά πολύτιμων δώρων έδινε πάντα χαρά στην καρδιά τους.

Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι εξαγνισμένες ψυχές. Αμέσως μόλις εγκαταλειφθούν με ειλικρίνεια στα λωτειδή πόδια του Κυρίου, ο Κύριος τους δέχεται και έτσι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες ελευθερώνονται αμέσως από κάθε υλική μίανση. Τέτοιοι αφοσιωμένοι υπηρέτες βρίσκονται πάνω από τις τρεις καταστάσεις της υλικής φύσης. Κανένας δεν αποκλείεται από αφοσιωμένος υπηρέτης λόγω σωματικής ακαταλληλότητας, ακριβώς όπως δεν υπάρχει ποιοτική διαφορά ανάμεσα στα νερά του Γάγγη και τα βρόμικα νερά των υπονόμων όταν συγχωνεύονται. Οι γυναίκες, οι έμποροι και οι εργάτες δεν είναι πολύ ευφυείς και γι' αυτό τους είναι πολύ δύσκολο να κατανοήσουν την επιστήμη του Θεού ή να υπηρετήσουν τον Κύριο με αφοσίωση. Είναι περισσότερο υλιστές. Ακόμη κατώτεροι από αυτούς είναι οι Κιράτα, οι Χούνα, οι Άνντρα, οι Πουλίνντα, οι Πουλκάσα, οι Αμπίρα, οι Κάνκα, οι Γιάβανα, οι Κάσα, κλπ. Όλοι τους όμως μπορούν να σωθούν αν υπηρετήσουν κατάλληλα τον Κύριο με αφοσίωση. Με την απασχόληση στην υπηρεσία του Κυρίου οι προσδιοριστικές ακαταλληλότητες αφαιρούνται και ως αγνές ψυχές γίνονται άξιοι να εισέλθουν στο βασίλειο του Θεού.

Τα ξεπεσμένα κορίτσια που βρίσκονταν στα νύχια του Μπωμάσουρα προσευχήθηκαν με ειλικρίνεια στον Κύριο Κρίσνα για τη σωτηρία τους και λόγω της αφοσίωσής τους, η ειλικρίνεια των προθέσεών τους τα εξάγνισε στη στιγμή. Γι' αυτό ο Κύριος τα δέχθηκε για γυναίκες Του και έτσι η ζωή τους έγινε τιμημένη. Η δόξα τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν ο Κύριος έπαιζε μαζί τους ως ο πλέον αφοσιωμένος σύζυγος.

Ο Κύριος ζούσε με τις 16.108 γυναίκες Του συνεχώς. Επεκτάθηκε σε 16.108 πλήρη τμήματα και το καθένα από αυτά ήταν ο Ίδιος ο Κύριος, χωρίς απόκλιση από το Αρχικό Πρόσωπο. Το *σρουτι-μαντρα* πιστοποιεί ότι ο Κύριος μπορεί να επεκταθεί σε πολλούς. Ως σύζυγος τόσο πολλών γυναικών, τις ευχαριστούσε όλες με προσφορές δώρων, που ορισμένα απαιτούσαν δαπανηρές προσπάθειες. Έφερε το φυτό *παριτζατα* από τον ουρανό και το φύτεψε στο παλάτι της Σατιαμπάμα, μίας από τις κύριες

βασίλισσες. Αν, λοιπόν, κάποιος επιθυμεί να γίνει ο Κύριος σύζυγός του, ο Κύριος ικανοποιεί πλήρως μία τέτοια επιθυμία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*εβαμβιντα γκανταντιναμ
σα γκιραχ πουρα-γιοσιταμ
νιρικσανεναμπινανταμ
σασμιτενα γιαγιω χαριχ*

εβαμβινταχ: με αυτόν τον τρόπο – *γκανταντιναμ*: προσευχόμενες έτσι και μιλώντας γι’ Αυτόν – *σαχ*: Αυτός (ο Κύριος) – *γκιραχ*: λόγων – *πουρα-γιοσιταμ*: των γυναικών της πρωτεύουσας – *νιρικσανενα*: με τη χάρη της ματιάς Του πάνω σε αυτές – *αμπινανταν*: και χαιρετώντας τες – *σασμιτενα*: με χαμογελαστό πρόσωπο – *γιαγιω*: αναχώρησε – *χαριχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας.

Ενώ οι αρχόντισσες της πρωτεύουσας (της Χαστινάπουρα) Τον χαιρετούσαν και μιλούσαν με αυτόν τον τρόπο, Ο Κύριος δέχθηκε τους χαιρετισμούς τους χαμογελώντας και ρίχνοντας πάνω τους τη χάρη της ματιάς Του, αναχώρησε από την πόλη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*ατζατα-σατρουχ πριταναμ
γκοπιταγια μαντου-ντβισαχ
παρεμπιαχ σανκιταχ σνεχατ
πραγιουνκτα τσατουρ-ανγκινιμ*

ατζατα-σατρουχ: ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, που δεν ήταν εχθρός κανενός – *πριταναμ*: δυνάμεις άμυνας – *γκοπιταγια*: για να προσφέρει προστασία –

μαντου-ντβισαχ: του εχθρού του Μάντου (του Σρι Κρίσνα) – *παρεμπιαχ*: από άλλους (εχθρούς) – *σανκιταχ*: επειδή φοβόταν – *σνεχατ*: από αγάπη – *πραγιουνκτα*: δέσμευσε – *τσατουχ-ανγκινιμ*: τέσσερεις αμυντικές μεραρχίες.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αν και δεν ήταν εχθρός κανενός, δέσμευσε τέσσερεις αμυντικές μεραρχίες (ιππικό, ελέφαντες, άρματα και στρατό) για να συνοδεύσουν τον Κύριο Κρίσνα, τον εχθρό των *ασουρα* (των δαιμόνων). Αυτό το έκανε από τον φόβο των εχθρών και από αγάπη για τον Κύριο.

Τα φυσικά αμυντικά μέτρα είναι τα άλογα και οι ελέφαντες, σε συνδυασμό με άντρες και άρματα. Τα άλογα και οι ελέφαντες εκπαιδεύονται έτσι ώστε να μπορούν να κινούνται σε οποιοδήποτε τμήμα των λόφων, των δασών και των πεδιάδων. Οι αρματηλάτες μπορούσαν να πολεμήσουν με πολλά άλογα και ελέφαντες χάρη στην ισχύ των όπλων τους, που ήταν από δυνατά βέλη έως και *μπραμαστρα* (παρόμοια με τα σύγχρονα ατομικά όπλα). Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα γνώριζε καλά ότι ο Κρίσνα είναι φίλος και ευχέτης όλων, όμως παρ' όλα αυτά υπήρχαν *ασουρα* που από τη φύση τους φθονούσαν τον Κύριο. Από φόβο, λοιπόν, ενδεχόμενης επίθεσης, καθώς και από αγάπη για τον Κύριο Κρίσνα, δέσμευσε κάθε είδους αμυντικές δυνάμεις για σωματοφυλακή του Κυρίου. Αν χρειαζόταν, ο Ίδιος ο Κύριος Κρίσνα αρκούσε για να υπερασπιστεί τον Εαυτό Του από άλλους που Τον θεωρούσαν εχθρό τους, ωστόσο δέχθηκε το σχέδιο του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, επειδή ήταν Βασιλιάς και μεγαλύτερος εξάδελφός Του και δεν μπορούσε να τον παρακούσει. Στα υπερβατικά παιχνίδια Του ο Κύριος παίζει τον ρόλο του υποτελούς και γι' αυτό μερικές φορές αφήνεται στη φροντίδα της Γιασονταμάτα για προστασία, στην υποτιθέμενη παιδική ανημπόρια Του. Αυτή είναι η υπερβατική *λιλα*, η διασκέδαση του Κυρίου. Η ουσιώδης αρχή κάθε υπερβατικής συναλλαγής ανάμεσα στον Κύριο και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του επιδεικνύεται για την απόλαυση υπερβατικής ευδαιμονίας, με την οποία, ακόμη και έως το επίπεδο του *μπραμανανντα*, δεν υπάρχει σύγκριση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*ατα ντουραγκαταν σωριχ
κωραβαν βιραχατουραν
σαννιβαρτια ντρινταμ σνιγκνταν
πραγιατ σβα-ναγκαριμ πριγιαϊχ*

*ατα: έτσι – ντουραγκαταν: αφού Τον συνόδευσαν για μεγάλη απόσταση –
σωριχ: ο Κύριος Κρίσνα – κωραβαν: οι Πάννταβα – βιραχατουραν:
κυριευμένοι από αισθήματα αποχωρισμού – σαννιβαρτια: έπεισε με τρόπο
πολιτισμένο – ντρινταμ: αποφασισμένος – σνιγκνταν: γεμάτοι αγάπη –
πραγιατ: προχώρησε – σβα-ναγκαριμ: προς την πόλη Του (την Ντβάρακα)
– πριγιαϊχ: με αγαπημένους συντρόφους.*

**Από βαθιά αγάπη γι’ Αυτόν, οι Πάννταβα, οι απόγονοι του Κούρου,
ξεπροβόδισαν τον Κύριο Κρίσνα για μεγάλη απόσταση, κυριευμένοι
από τη σκέψη του αποχωρισμού. Αλλά ο Κύριος τους έπεισε να
γυρίσουν πίσω και προχώρησε προς την Ντβάρακα μαζί με
αγαπημένους συντρόφους.**

ΚΕΙΜΕΝΑ 34-35

*κουρου-τζανγκαλα-παντσαλαν
σουρασεναν σαγιαμουναν
μπραμαβαρταμ κουρουκσετραμ
ματσιαν σαρασβαταν ατα*

*μαρου-ντανβαμ ατικραμια
σωβιραμπιραγιοχ παραν
αναρταν μπαργκαβοπαγκατς
τρανταβαχο μαναγκ βιμπουχ*

κουρου-τζανγκαλα: η περιφέρεια του Δελχί – *παντσαλαν*: τμήμα της επαρχίας Παντζάμπ – *σουρασεναν*: τμήμα της επαρχίας του Ουττάρ Πραντές – *σα*: με – *γιαμουναν*: η περιοχή κατά μήκος του Γιαμούνα – *μπραμαβαρταμ*: τμήμα του βόρειου Ουττάρ Πραντές – *κουρουκσετραμ*: το μέρος όπου έγινε η μάχη – *ματσιαν*: η επαρχία Ματσία – *σαρασβαταν*: τμήμα του Πουντζάμπ – *ατα*: και τα λοιπά – *μαρον*: το Ρατζαστάν, η γη των ερήμων – *ντανβαμ*: το Μάντια Πραντές, όπου το νερό είναι λιγοστό – *ατι-κραμια*: αφού πέρασε – *σωβιρα*: η περιοχή Σωράστρα – *αμπιραγιοχ*: τμήμα του Γκουτζαράτ – *παραν*: η δυτική πλευρά – *αναρταν*: η επαρχία της Ντβάρακα – *μπαργκαβα*: ω Σωνάκα – *ουπαγκατ*: κυριευμένα από – *σραντα*: κούραση – *βαχαχ*: τα άλογα – *μανακ βιμπουχ*: ελαφρώς, από το μακρύ ταξίδι.

Ω Σωνάκα, ο Κύριος πέρασε την Κουρουτζάνγκαλα, την Παντσάλα, τη Σουράσενα, την περιοχή κατά μήκος του ποταμού Γιαμούνα, την Μπραμαβάρτα, το Κουρουκσέτρα, τη Ματσαί, τη Σαρασβατά, την περιοχή της ερήμου και την άνυδρη γη. Αφού διέσχισε αυτές τις επαρχίες, έφτασε στη Σωβιρά και την Αμππίρα, ύστερα προχώρησε προς τα δυτικά και τέλος έφτασε στην Ντβάρακα.

Εκείνες τις μέρες, οι επαρχίες που διέσχισε ο Κύριος είχαν διαφορετικές ονομασίες, αλλά η περιγραφή της πορείας Του μαρτυρεί ότι πέρασε από το Δελχί, το Πουντζάμπ, το Ρατζαστάν, το Μάντια Πραντές, τη Σωράστρα και το Γκουτζαράτ και τέλος έφτασε στην Ντβάρακα. Δεν κερδίζουμε τίποτα ερευνώντας απλώς τις αναλογίες των επαρχιών τότε και τώρα, φαίνεται όμως ότι η έρημος του Ρατζαστάν και οι άνυδρες περιοχές όπως το Μάντια Πραντές υπήρχαν και πριν από πέντε χιλιάδες χρόνια. Η άποψη των γεωλόγων ότι η έρημος δημιουργήθηκε πρόσφατα δεν βρίσκει στήριγμα στην *Μπαγκαβαταμ*. Ας αφήσουμε το ζήτημα στην έρευνα των ειδικών, γιατί το μεταβαλλόμενο σύμπαν περνά από διάφορες φάσεις γεωλογικής εξέλιξης. Νιώθουμε ικανοποίηση που ο Κύριος έφτασε τώρα στην επαρχία Του, την Ντβάρακα ντάμα, από τις επαρχίες των Κούρου. Το Κουρουκσέτρα συνεχίζει να υπάρχει από τη βεδική εποχή και είναι καθαρή ανοησία ότι διάφοροι ερμηνευτές αγνοούν ή αρνούνται την ύπαρξή του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*τατρα τατρα χα τατρατιαῖρ
χαριχ πρατιουντιαταρχαναχ
σαγιαμ μπετζε ντισαμ παστσαντ
γκαβιστο γκαμ γκατας ταντα*

τατρα τατρα: σε διάφορα μέρη – χα: έτσι έγινε – τατρατιαῖχ: από τους ντόπιους – χαριχ: το Πρόσωπο της Θεότητας – πρατιουντιατα-αρχαναχ: προσφέροντάς Του δώρα με σεβασμό και λατρεία – σαγιαμ: το βράδυ – μπετζε: έχοντας περάσει – ντισαμ: πορεία – παστσατ: ανατολικά – γκαβισταχ: ο ήλιος στον ουρανό – γκαμ: προς τον ωκεανό – γκαταχ: έχοντας φύγει – ταντα: εκείνη την ώρα.

Στη διάρκεια του ταξιδιού Του μέσα από αυτές τις περιοχές, οι κάτοικοι Τον καλωσόριζαν, Τον λάτρευαν και Του έδιναν δώρα. Το δειλινό, όπου κι αν ήταν, ο Κύριος σταματούσε για να τελέσει νυχτερινές τελετουργίες. Αυτό γινόταν ταχτικά μετά το ηλιοβασίλεμα.

Εδώ αναφέρεται ότι στη διάρκεια του ταξιδιού Του ο Κύριος τηρούσε κανονικά τις θρησκευτικές αρχές. Υπάρχουν ορισμένες φιλοσοφικές θεωρίες που ισχυρίζονται ότι ακόμα και ο Κύριος υπόκειται στις υποχρεώσεις της δράσης που αποσκοπεί στην απόλαυση. Αλλά αυτό δεν ισχύει. Ο Κύριος δεν εξαρτάται από καμία καλή ή κακή δράση. *Αφού ο Κύριος είναι απόλυτος, όλα όσα κάνει είναι καλά για όλους.* Αλλά όταν κατέρχεται στη γη, ενεργεί για την προστασία των αφοσιωμένων υπηρετών και την εκμηδένιση των ασεβών, των μη αφοσιωμένων υπηρετών. Αν και δεν είναι υποχρεωμένος να εκτελέσει κανένα καθήκον, εκτελεί τα πάντα για να δίνει το παράδειγμα. Αυτός είναι ο πραγματικός τρόπος διδασκαλίας. Πρέπει να ενεργεί κανείς σωστά ο ίδιος για να διδάξει το ίδιο στους άλλους, διαφορετικά κανείς δεν θα δεχθεί αβασάνιστα τα διδάγματα κάποιου άλλου. Ο Ίδιος είναι ο χορηγός των καρπών της δράσης. Παρόλο που είναι αυτάρκης, ενεργεί σύμφωνα με τους κανόνες των εξ αποκαλύψεως γραφών, ώστε να διδάξει τη μέθοδο σε εμάς. Αν δεν το κάνει αυτό, τότε ο μέσος άνθρωπος ίσως πάρει τον στραβό δρόμο. Αλλά στο προχωρημένο στάδιο, όταν μπορεί κάποιος να κατανοήσει την υπερβατική φύση του Κυρίου, δεν επιχειρεί να Τον μιμηθεί. Αυτό είναι αδύνατο.

Στην ανθρώπινη κοινωνία ο Κύριος κάνει ό,τι είναι το καθήκον του καθενός, αλλά ορισμένες φορές κάνει κάτι ασυνήθιστο, που τα ζωντανά όντα δεν μπορούν να επαναλάβουν. Οι βραδυνές προσευχές Του που αναφέρονται εδώ πρέπει να τηρούνται από όλα τα ζωντανά όντα, είναι όμως αδύνατο να επαναλάβει κάποιος το σήκωμα του βουνού ή τον χορό με τις γκοπι. Δεν μπορεί κάποιος να μιμηθεί τον ήλιο, ο οποίος μπορεί να αποβάλει το νερό ακόμα και από κάποιο βρόμικο μέρος. Ο πανίσχυρος μπορεί να κάνει κάτι πανάγαθο, αλλά η δική μας μίμηση τέτοιων πράξεων θα μας βάλει σε ατελείωτες δυσκολίες. Συνεπώς, για κάθε δραστηριότητα θα πρέπει να προστρέχουμε πάντα στον έμπειρο οδηγό, τον πνευματικό δάσκαλο, που αποτελεί το εκδηλωμένο έλεος του Κυρίου και τότε ο δρόμος της προόδου θα είναι εξασφαλισμένος.

✿ Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα για την Ντβάρακα». ✿

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Η είσοδος του Κυρίου Κρίσνα στην Ντβάρακα

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
αναρταν σα ουπαβρατζια
σβρινταν τζανα-πανταν σβακαν
νταντμω νταραβαραμ τεσαμ
βισανταμ σαμαγιανν ιβα*

σουτα ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε: - *αναρταν:* η χώρα η γνωστή ως Αναρτάν (η Ντβάρακα) – *σαχ:* Αυτός – *ουπαβρατζια:* φτάνοντας στα σύνορα – *σβρινταν:* που ευημερούσε πάρα πολύ – *τζανα-πανταν:* η πόλη – *σβακαν:* η δική Του – *νταντμω:* ήχησε – *νταραβαραμ:* το ευοίωνο κοχύλι (το Παντσαντζάνια) – *τεσαμ:* αυτών – *βισανταμ:* μελαγχολία – *σαμαγιαν:* καθησυχάζοντας – *ιβα:* φαινομενικά.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Φτάνοντας στις παρυφές της τρισευτυχισμένης Του μητρόπολης, γνωστής ως χώρας των Ανάρτα (της Ντβάρακα), ο Κύριος σάλπισε το ευοίωνο κοχύλι Του, αναγγέλοντας την άφιξή Του και καθησυχάζοντας τη θλίψη των κατοίκων.

Ο αγαπημένος Κύριος βρισκόταν μακριά από τη μακάρια μητρόπολή Του, την Ντβάρακα, για μεγάλο χρονικό διάστημα, εξαιτίας της μάχης του Κουρουκσέτρα και γι' αυτό όλοι οι κάτοικοι της πόλης ήταν κυριευμένοι από μελαγχολία που οφειλόταν στον αποχωρισμό τους από τον Κύριο.

Όταν ο Κύριος κατέρχεται στη γη, έρχονται μαζί και οι αιώνιοι σύντροφοί Του, ακριβώς όπως ο βασιλιάς συνοδεύεται από την ακολουθία του. Τέτοιοι σύντροφοι του Κυρίου είναι αιωνίως ελευθερωμένες ψυχές και δεν μπορούν να υπομείνουν τον αποχωρισμό του Κυρίου ούτε στιγμή, γιατί η αγάπη τους για τον Κύριο είναι μεγάλη. Έτσι οι κάτοικοι της Ντβάρακα βρισκόντουσαν σε κατάσταση κατάθλιψης και περίμεναν τον ερχομό του Κυρίου από στιγμή σε στιγμή. Ο ήχος, λοιπόν, του ευοίωνου κοχυλιού που ανήγγειλε την άφιξή Του ήταν πολύ ενθαρρυντικός και φαίνεται πως καθυσέχασε τη θλίψη τους. Ήθελαν, ωστόσο, να δουν του Κύριο ανάμεσά τους και βρέθηκαν όλοι τους σε επιφυλακή, για να Τον υποδεχθούν όπως Του ταίριαζε. Αυτά είναι τα σημάδια της αυθόρμητης αγάπης για τον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*σα ουτσακασε νταβαλονταρο νταρο
‘πι ουρουκραμασιανταρασονα-σονιμα
νταντμαγιαμαναχ кара-καντζα-сампυτε
γιαταμπτζα-κλανντε καλα-χαμσα ουτσβαναχ*

σαχ: αυτό – *ουτσακασε:* έγινε αστραφτερό – *νταβαλα-ουνταραχ:* λευκό και φουσκωτό – *νταραχ:* κοχύλι – *απι:* αν και είναι έτσι – *ουρουκραμασια:* του μεγάλου ταξιδευτή – *ανταρασονα:* από την υπερβατική ιδιότητα των χειλιών Του – *σονιμα:* κοκκίνισε – *νταντμαγιαμαναχ:* *кара-канτζа-сампυте:* πιασμένο από το λωτοειδές χέρι – *γιατα:* όπως είναι – *ампнτζа-каннτε:* από τους βλαστούς λουλουδιών λωτού – *кала-хамсаχ:* βρεγμένος κύκνος – *ουτσβαναχ:* φωνάζοντας δυνατά.

Καθώς το κρατούσε και το σάλπιζε ο Κύριος Κρίσνα, το λευκό και φουσκωτό κοχύλι φάνηκε να κοκκινίζει με το άγγιγμα των υπερβατικών χειλιών Του. Έμοιαζε σαν ένας λευκός κύκνος να παίζει με τους βλαστούς κόκκινων λωτών.

Το κοκκίνισμα του λευκού κοχυλιού εξαιτίας της επαφής του με τα χείλη του Κυρίου είναι σύμβολο πνευματικής σημασίας. Ο Κύριος είναι όλος

πνεύμα και ύλη είναι η άγνοια αυτής της πνευματικής ύπαρξης. Στην πραγματικότητα, στην πνευματική φώτιση δεν υπάρχει ύλη και αυτή η πνευματική φώτιση συμβαίνει αμέσως, μέσω της επαφής με τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα. Ο Κύριος είναι παρών σε κάθε σωματίδιο ολόκληρης της ύπαρξης και μπορεί να εκδηλώσει την παρουσία Του μέσα στον οποιονδήποτε. Με τη φλογερή αγάπη για τον Κύριο και την προσφορά σε Αυτόν υπηρεσίας αφοσίωσης, ή με άλλα λόγια, με την πνευματική επαφή με τον Κύριο, όλα κοκκινίζουν πνευματικά σαν το κοχύλι που πιάνει σφιχτά ο Κύριος και ο *παραμαχαμσα*, το ύψιστα ευφυές άτομο, παίζει τον ρόλο του μουσκεμένου κύκνου στα νερά της πνευματικής ευδαιμονίας, στολισμένος αιωνίως με τους λωτούς των ποδιών του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*ταμ ουπασρουτια νινανταμ
τζαγκαντ-μπαγια-μπαγιαβαχαμ
πρατιουντιαγιουχ πρατζαχ σαρβα
μπαρτρι-νταρσανα-λαλασαχ*

ταμ: εκείνο – *ουπασρουτια*: έχοντας ακούσει – *νινανταμ*: τον ήχο – *τζαγκατ-μπαγια*: ο φόβος της υλικής ύπαρξης – *μπαγια-αβαχαμ*: η απειλητική αρχή – *πρατι*: προς – *ουντιαγιουχ*: προχώρησαν γρήγορα – *πρατζαχ*: οι κάτοικοι – *σαρβα*: όλοι – *μπαρτρι*: ο προστάτης – *νταρσανα*: ακρόαση – *λαλασαχ*: έχοντας αυτή την επιθυμία.

Οι κάτοικοι της Ντβάρακα, ακούγοντας τον ήχο που φοβίζει και τον ίδιο τον φόβο στον υλικό κόσμο, άρχισαν να τρέχουν βιαστικά προς το μέρος του Κυρίου, του προστάτη όλων των αφοσιωμένων υπηρετών, για να χαρούν τη συντροφιά Του που τόσο είχαν λαχταρήσει.

Όπως ήδη εξηγήσαμε, όλοι οι κάτοικοι της Ντβάρακα που ζούσαν εκεί την εποχή που ήταν παρών ο Κύριος Κρίσνα ήταν ψυχές ελευθερωμένες, που κατέβηκαν εκεί μαζί με τον Κύριο ως ακολουθία Του. Ήταν όλοι τους ανυπόμονοι να ακούσουν τον Κύριο, παρόλο που χάρη στην πνευματική

επαφή, δεν Τον είχαν αποχωριστεί ποτέ. Ακριβώς όπως οι γκοπι της Βρινντάβανα σκεφτόντουσαν τον Κρίσνα όσο βρισκόταν έξω από το χωριό φροντίζοντας τις αγελάδες, έτσι και οι κάτοικοι της Ντβάρακα ήταν όλοι τους απορροφημένοι στη σκέψη του Κυρίου όσο ήταν μακριά λόγω της μάχης του Κουρουκσέτρα. Κάποιος διακεκριμένος μυθιστοριογράφος της Βεγγάλης έβγαλε το συμπέρασμα ότι ο Κρίσνα της Βρινντάβανα, ο Κρίσνα της Ματούρα και ο Κρίσνα της Ντβάρακα ήταν διαφορετικά πρόσωπα. Από ιστορική άποψη δεν υπάρχει αλήθεια σε αυτό το συμπέρασμα. Ο Κρίσνα του Κουρουκσέτρα και ο Κρίσνα της Ντβάρακα είναι ένα και το αυτό πρόσωπο.

Οι κάτοικοι, λοιπόν, της Ντβάρακα ήταν σε κατάσταση μελαγχολίας, λόγω της απουσίας του Κυρίου από την υπερβατική πόλη τους, ακριβώς όπως μελαγχολούμε τη νύχτα λόγω της απουσίας του ήλιου. Ο ήχος που σάλπισε ο Κύριος Κρίσνα ήταν κάτι σαν το πρωινό προανάκρουσμα της ανατολής του ηλίου. Έτσι όλοι οι κάτοικοι της Ντβάρακα ξύπνησαν από μία κατάσταση ύπνου επειδή ξημέρωσε ο Κρίσνα και όλοι τους έτρεξαν βιαστικά προς το μέρος Του για να Τον συναντήσουν. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν γνωρίζουν άλλον προστάτη.

Όπως έχουμε προσπαθήσει να εξηγήσουμε με βάση τη μη δυαδική θέση του Κυρίου, ο ήχος αυτός του Κυρίου είναι ταυτόσημος με τον Κύριο. Στην τωρινή μας κατάσταση, η υλική ύπαρξη είναι γεμάτη φόβο. Από τα τέσσερα προβλήματα της υλικής ύπαρξης, δηλαδή το πρόβλημα της τροφής, το πρόβλημα της στέγης, το πρόβλημα του φόβου και το πρόβλημα του ζευγαρώματος, πιο πολύ μας βασανίζει το πρόβλημα του φόβου. Εξαιτίας της άγνοιάς μας για το πρόβλημα που θα ακολουθήσει, είμαστε πάντα φοβισμένοι. Ολόκληρη η υλική ύπαρξη είναι γεμάτη προβλήματα και έτσι το πρόβλημα του φόβου είναι πάντα κυρίαρχο. Αυτό οφείλεται στην επαφή μας με την παραπλανητική ενέργεια του Κυρίου, γνωστή ως *μαγία* ή εξωτερική ενέργεια. Εντούτοις, όλοι οι φόβοι εξαφανίζονται μπροστά στον ήχο του Κυρίου, που αντιπροσωπεύεται από το άγιο όνομά Του, όπως το άρθρωσε ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπράμπού στις ακόλουθες δέκα έξι λέξεις:

Χαρε Κρισνα, Χαρε Κρισνα, Κρισνα Κρισνα, Χαρε Χαρε

Χαρε Ραμα, Χαρε Ραμα, Ραμα Ραμα, Χαρε Χαρε

Μπορούμε να επωφεληθούμε από αυτούς τους ήχους και να λυτρωθούμε από όλα τα απειλητικά προβλήματα της υλικής ύπαρξης.

ΚΕΙΜΕΝΑ 4-5

τατροπανιτα-μπαλαγιο
ραβερ ντιπαμ ιβαντριταχ
ατμααραμαμ πουρνα-καμαμ
νιτζα-λαμπενα νιτιαντα

πριτι-ουτπουλλα-μουκαχ προτσουρ
χαρσα-γκαντγκανταγια γκιρα
πιταραμ σαρβα-σουχρινταμ
αβιταραμ ιβαρμπακαχ

τατρα: έπειτα – ουπανιτα: έχοντας προσφέρει – μπαλαγιαχ: δώρα – ραβεχ: μέχρι τον ήλιο – ντιπαμ: λάμπα – ιβα: σαν – αντριταχ: έχοντας αποτιμηθεί – ατμα-αραμαμ: προς τον αυτάρκη – πουρνα-καμαμ: πλήρως ικανοποιημένο – νιτζα-λαμπενα: με τις δικές Του δυνάμεις – νιτια-ντα: κάποιος που προμηθεύει αδιάκοπα – πριτι: στοργή – ουτπουλλα-μουκαχ: χαρούμενα πρόσωπα – προτσουχ: είπαν – χαρσα: χαροποιημένοι – γκαντγκανταγια: εκστατικοί – γκιρα: λόγοι – πιταραμ: στον πατέρα – σαρβα: όλοι – σουχρινταμ: φίλοι – αβιταραμ: φύλακα – ιβα: σαν – αρμπακαχ: κηδεμονευόμενοι.

Πήγαν στον Κύριο με τα δώρα τους και τα πρόσφεραν σε Αυτόν, τον πλήρως ικανοποιημένο και αυτάρκη, Αυτόν που με τη δική Του δύναμη προμηθεύει αδιάκοπα τους άλλους. Ήταν σαν να προσφέρεις στον ήλιο ένα λυχνάρι. Κι ωστόσο, οι κάτοικοι της Ντβάρακα καλωσόρισαν τον Κύριο με λόγια εκστατικά, σαν μικρά παιδιά που καλωσορίζουν τον πατέρα και προστάτη τους.

Εδώ ο Υπέρτατος Κύριος Σρι Κρίσνα περιγράφεται ως ατμααραμα. Είναι αυτάρκης και δεν έχει ανάγκη να αναζητήσει την ευτυχία σε κάτι πέρα από Αυτόν τον Ίδιο. Είναι αυτάρκης, επειδή η ίδια η υπερβατική ύπαρξή Του

είναι ολοκληρωτική ευδαιμονία. Υπάρχει αιωνίως· είναι παντογνώστης και πανευδαίμων. Επομένως, δεν έχει ανάγκη από οποιοδήποτε δώρο, οσοδήποτε πολύτιμο και αν είναι. Αλλά επειδή θέλει το καλό όλων, δέχεται από όλους οτιδήποτε Του προσφέρεται με διάθεση αγνής υπηρεσίας αφοσίωσης. Δεν έχει ανάγκη αυτά τα πράγματα, γιατί τα ίδια αυτά πράγματα γεννιούνται από την ενέργειά Του. Οι προσφορές στον Κύριο παρομοιάζονται εδώ με την προσφορά ενός λύχνου κατά τη λατρεία του θεού του ήλιου. Οτιδήποτε είναι πύρινο και φωτεινό απορρέει από την ενέργεια του ήλιου και όμως, για τη λατρεία του θεού του ήλιου είναι απαραίτητο να του προσφέρει κανείς ένα λυχνάρι. Στην περίπτωση της λατρείας του ήλιου ο λάτρης έχει κάποιου είδους απαίτηση, αλλά στην περίπτωση της προσφοράς υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο δεν υπάρχει θέμα απαίτησης από οποιαδήποτε πλευρά. Πρόκειται απλώς για σημάδια αγνής αγάπης και στοργής ανάμεσα στον Κύριο και τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του.

Ο Κύριος είναι ο Υπέρτατος Πατέρας όλων των ζωντανών όντων και γι' αυτό, όσοι έχουν επίγνωση αυτής της *ζωτικής* σχέσης με τον Θεό μπορούν να έχουν υικές απαιτήσεις από τον Πατέρα και ο πατέρας χαίρεται να ικανοποιεί τις απαιτήσεις τέτοιων υπάκουων γιων, χωρίς παζαρέματα. Ο Κύριος είναι ακριβώς όπως το *δέντρο της επιθυμίας*· χάρη στο αναίτιο έλεός Του όλοι μπορούν να έχουν από Αυτόν τα πάντα. Ωστόσο, ως Υπέρτατος Πατέρας, ο Κύριος δεν παρέχει σε έναν αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη κάτι που θεωρείται εμπόδιο στην προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης. Χάρη στην υπερβατική έλξη Του, όσοι Του προσφέρουν υπηρεσία αφοσίωσης μπορούν να υψωθούν στο επίπεδο της ανόθευτης υπηρεσίας αφοσίωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*ναταχ σμα τε νατα σαντανγκρι-πανκατζαμ
βιριντσα-βαϊριντσια-σουρεντρα-βανντιταμ
παραγιαναμ κσεμαμ ιχετσαταμ παραμ
να γιατρα καλαχ πραμπαβετ παραχ πραμπουχ*

ναταχ: υποκλίθηκαν – σμα: έτσι είχαμε κάνει – τε: σ’ Εσένα – νατα: ω Κύριε – σαντα: πάντα – ανγκρι-πανκατζαμ: τα λωτοειδή πόδια – βιριντσα: ο Μπράμα, το πρώτο ζωντανό ον – βαϊριντσια: οι γιοι του Μπράμα, όπως ο Σανάκα και ο Σανάτανα, κλπ. – σουρα-ινντρα: ο Βασιλιάς του ουρανού – βανντιταμ: που λατρεύεται από – παραγιαναμ: ο Υπέρτατος – κσεμαμ: το καλό – ιχα: σε αυτή τη ζωή – ισαταμ: κάποιος που το επιθυμεί – παραμ: το ανώτατο – να: ποτέ – γιατρα: όπου – καλαχ: ο αναπόφευκτος χρόνος – πραμπαβετ: μπορεί να ασκήσει την επίδρασή του – παραχ: υπερβατικός – πραμπουχ: ο Υπέρτατος Κύριος.

Είπαν οι πολίτες της Ντβάρακα: Ω Κύριε, Σε λατρεύουν όλοι οι ημίθεοι, όπως ο Μπράμα, οι τέσσερεις Σανά και ακόμα και ο Βασιλιάς του ουρανού. Είσαι η έσχατη ανάπαυση για όσους θέλουν στ’ αλήθεια να πετύχουν το ύψιστο όφελος της ζωής. Είσαι ο υπέρτατος υπερβατικός Κύριος και ο αναπόφευκτος χρόνος δεν έχει εξουσία επάνω Σου.

Όπως επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, στην *Μπραμα-σαμχιτα* και σε άλλα έγκυρα βεδικά έργα, ο Υπέρτατος Κύριος είναι ο Σρι Κρίσνα. Κανένας δεν είναι ίσος Του ή ανώτερός Του. Αυτή είναι η ετυμολογία όλων των γραφών. Η επίδραση του χρόνου και του χώρου ασκείται πάνω στις εξαρτημένες ζωντανές οντότητες, που είναι όλες τους συστατικά μέρη του Υπερτάτου Κυρίου. Οι ζωντανές οντότητες είναι κυριαρχούμενο *μπραμαν*, ενώ ο Υπέρτατος Κύριος είναι το κυρίαρχο Απόλυτο. Μόλις λησμονήσουμε αυτό το ξεκάθαρο γεγονός, βρισκόμαστε αμέσως σε πλάνη και έτσι τοποθετούμεθα στις τρεις δυστυχίες, όπως κάποιος τοποθετείται σε βαθύ σκοτάδι. Η διαυγής συνείδηση του εν επιγνώσει ζωντανού όντος είναι η συνείδηση του Θεού. Όποιος την έχει, υποκλίνεται μπροστά Του σε όλες τις περιστάσεις.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

μπαβαγια νας τβαμ μπαβα βισβα-μπαβανα

τβαμ εβα ματατα σουχριτ-πατιχ πιτα

τβαμ σαντ-γκουρουρ ναχ παραμαμ τσα νταϊβαταμ

γιαγιανουβριττια κριτινο μπαμπουβιμα

μπαβαγια: για το καλό - ναχ: για εμάς - τβαμ: Εσύ Κύριε - μπαβα: γίνε - βισβα-μπαβανα: ο δημιουργός του σύμπαντος - τβαμ: Εσύ Κύριε - εβα: βεβαίως - ματα: η μητέρα - ατα: όπως επίσης - σουχριτ: ο ειλικρινής φίλος - πατιχ: ο σύζυγος - πιτα: ο πατέρας - τβαμ: Εσύ Κύριε - σατ-γκουρουχ: ο πνευματικός δάσκαλος - ναχ: ημών - παραμαμ: ο υπέρτατος - τσα: και - νταϊβαταμ: η λατρευτή Θεότητα - γιασια: του οποίου - ανουβριττια: ακολουθώντας τα βήματα - κριτιναχ: επιτυχημένοι - μπαμπουβιμα: έχουμε γίνει.

Ω δημιουργέ του σύμπαντος, Εσύ είσαι η μητέρα μας, ο πατέρας μας, ο ειλικρινής φίλος μας, ο πνευματικός μας δάσκαλος, ο Κύριός μας και η Θεότητα που λατρεύουμε. Ακολουθώντας τα βήματά Σου, συναντήσαμε μόνο επιτυχία και προκοπή. Προσευχόμαστε, λοιπόν, να συνεχίσεις να μας ευλογείς με το έλεός Σου.

Επειδή το πανάγαθο Πρόσωπο της Θεότητας είναι ο δημιουργός του σύμπαντος, καταστρώνει σχέδια για το καλό όλων των ζωντανών όντων. Στα καλά ζωντανά όντα ο Κύριος συνιστά να ακολουθούν τις καλές Του συμβουλές και με αυτόν τον τρόπο να προκόβουν σε όλες τις σφαίρες της ζωής. Δεν υπάρχει λόγος να λατρεύει κανείς άλλη θεότητα εκτός από τον Κύριο. Ο Κύριος είναι παντοδύναμος και αν μείνει ικανοποιημένος από την υποταγή μας στα λωτοειδή Του πόδια, είναι σε θέση να μας απονεμίει κάθε είδους ευλογία για την επιτυχή διεκπεραίωση και της υλικής και της πνευματικής μας ζωής. Για την επίτευξη πνευματικής ύπαρξης, η ανθρώπινη μορφή αποτελεί ευκαιρία για όλους να κατανοήσουν την αιώνια σχέση μας με τον Θεό. Η σχέση μας μαζί Του είναι αιώνια· δεν είναι δυνατό ούτε να διακοπεί ούτε να συντριβεί. Μπορεί προς το παρόν να έχει λησμονηθεί, αλλά με τη χάρη του Κυρίου μπορεί να ξαναγεννηθεί αν ακολουθήσουμε τις οδηγίες Του, που αποκαλύπτονται στις γραφές κάθε εποχής και κάθε τόπου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*αχο σανατα μπαβατα σμα γιαντ βαγιαμ
τραϊβισταπαναμ απι ντουρα-νταρσαναμ
πρεμα-σμιτα-σνιγκντα-νιρικσαναναμ
πασιεμα ρουπαμ ταβα σαρβα-σωμπαγκαμ*

αχο: ω, είναι η καλή μας τύχη – σα-ναταχ: να μας προστατεύει ο αφέντης – μπαβατα: από την καλοσύνη Σου – σμα: καθώς έχουμε γίνει – γιαντ βαγιαμ: όπως είμαστε – τραϊβιστα-παναμ: των ημιθέων – απι: επίσης – ντουρα-νταρσαναμ: ιδωμένος πολύ σπάνια – πρεμα-σμιτα: χαμογελώντας με αγάπη – σνιγκντα: τρυφερός – νιρικσανα-αναναμ: πρόσωπο που κοιτάζει με αυτόν τον τρόπο – πασιεμα: ας κοιτάξουμε – ρουπαμ: ομορφιά – ταβα: Εσού – σαρβα: όλη - σωμπαγκαμ: αισιοδοξία.

Ω, το χρωστάμε στην καλή μας τύχη που σήμερα είμαστε και πάλι κάτω από την προστασία της παρουσίας Σου, γιατί Εσύ Κύριε σπάνια επισκέπτεσαι ακόμα και τους ημίθεους του ουρανού. Τώρα μπορούμε να κοιτάμε το χαμογελαστό Σου πρόσωπο, που είναι όλο τρυφερές ματιές και να βλέπουμε την υπερβατική μορφή Σου, που προμηνύει κάθε καλό.

Στην αιώνια προσωπική Του μορφή ο Κύριος μπορεί να ιδωθεί μόνον από τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες. Ο Κύριος δεν είναι ποτέ απρόσωπος. Είναι το Υπέρτατο Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας και με την υπηρεσία αφοσίωσης είναι δυνατό να Τον επισκεφθεί κανείς και να Τον δει πρόσωπο με πρόσωπο, πράγμα αδύνατο ακόμα και για τους ημίθεους των ανώτερων πλανητών. Όταν ο Μπραμάτζι και άλλοι ημίθεοι θέλουν να ζητήσουν τη συμβουλή του Κυρίου Βίσνου, του πλήρους τμήματος του Κυρίου Κρίσνα, πρέπει να περιμένουν στην ακτή του ωκεανού του γάλακτος, εκεί όπου ο Κύριος Βίσνου είναι ξαπλωμένος στη Λευκή Γη (Σβεταντρίπα). Αυτός ο ωκεανός του γάλακτος και ο πλανήτης Σβεταντρίπα αποτελούν ομοίωμα της Βαϊκούντα-λόκα μέσα στο σύμπαν. Ακόμα και ο Μπραμάτζι ή και ημίθεοι όπως ο Ίντρα δεν μπορούν να πάνε σε αυτό το νησί της Σβεταντρίπα. Μπορούν μόνο να σταθούν στην ακτή του ωκεανού του γάλακτος και να μεταβιβάσουν το μήνυμά τους στον Κύριο Βίσνου, γνωστόν ως Κσιροντακασάγι Βίσνου. Σπάνια, λοιπόν, βλέπουν τον Κύριο. Οι κάτοικοι όμως της Ντβάρακα, επειδή είναι αγνοί αφοσιωμένοι

υπηρέτες, χωρίς ίχνος από την υλική μόλυνση της δράσης που αποβλέπει στην απόλαυση και των εμπειρικών φιλοσοφικών θεωριών, μπορούν με τη χάρη του Κυρίου να Τον βλέπουν πρόσωπο με πρόσωπο. Αυτή είναι η αρχική κατάσταση των ζωντανών όντων και μπορεί να πραγματοποιηθεί με την αναβίωση της φυσιολογικής και καταστατικής μας ύπαρξης, που μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο με την υπηρεσία αφοσίωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*γιαρχι αμμπουτζακσασασαρα μπο μπαβαν
κουρουν μαντουν βατα σουχριντ-ντιντρικσαγια
τατραμπντα-κοτι-πρατιμαχ κσανο μπαβεντ
ραβιμ βινακσνορ ιβα νας ταβατσιουτα*

γιαρχι: όποτε – αμμπουτζα-ακσα: ω, με τα λωτοειδή μάτια – απασασαρα: φεύγεις – μπο: ω – μπαβαν: Εσύ – κουρουν: οι απόγονοι του Βασιλιά Κούρου – μαντουν: οι κάτοικοι της Ματούρα (της Βρατζαμπούμι) – βα: είτε – ατα: λοιπόν – σουχριτ-ντιντρικσαγια: για να τους συναντήσεις – τατρα: τότε – αμπντα-κοτι: εκατομμύρια χρόνια – πρατιμαχ: σαν – κσαναχ: στιγμές – μπαβετ: γίνεται – ραβιμ: ο ήλιος – βινα: χωρίς – ακσνοχ: των ματιών – ιβα: έτσι – ναχ: εμάς – ταβα: Εσού – ατσιουτα: ω αλάνθαστε.

Ω Κύριε με τα λωτοειδή μάτια, όποτε φεύγεις για να πας στη Ματούρα ή στη Βριντάβανα ή στη Χαστινάπουρα για να συναντήσεις τους φίλους και τους συγγενείς Σου, κάθε στιγμή απουσίας Σου μοιάζει με εκατομμύρια χρόνια. Τότε τα μάτια μας, ω αλάνθαστε, γίνονται άχρηστα, σαν να έχουν στερηθεί τον ήλιο.

Είμαστε όλοι περήφανοι για τις υλικές αισθήσεις μας, επειδή με αυτές πειραματιζόμαστε για να καθορίσουμε την ύπαρξη του Θεού. Ξεχνάμε όμως ότι οι αισθήσεις μας δεν είναι απόλυτες από μόνες τους. Μπορούν να λειτουργούν μόνο κάτω από ορισμένες συνθήκες. Τα μάτια μας, για παράδειγμα, είναι σε κάποιο βαθμό χρήσιμα όσο λάμπει ο ήλιος. Αλλά χωρίς το φως του ήλιου, τα μάτια μας είναι άχρηστα. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα,

όντας ο αρχέγονος Κύριος, η Υπέρτατη Αλήθεια, παρομοιάζεται με τον ήλιο. Χωρίς Αυτόν, όλη η γνώση μας είναι είτε λανθασμένη είτε ελλιπής. Το αντίθετο του ήλιου είναι το σκοτάδι και κατά τον ίδιο τρόπο, το αντίθετο του Κρίσνα είναι η *μαγία*, η *πλάνη*. Χάρη στο φως που εκπέμπεται από τον Κύριο Κρίσνα, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου μπορούν να τα βλέπουν όλα στη σωστή τους προοπτική. Με τη χάρη του Κυρίου, είναι αδύνατο στον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη να βρίσκεται στο σκοτάδι της άγνοιας. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να διακρίνουμε πάντα τον Κύριο Κρίσνα, ώστε να μπορούμε να βλέπουμε και τον εαυτό μας και τον Κύριο με τις διάφορες ενέργειές Του. Όπως δεν μπορούμε να δούμε τίποτα όταν απουσιάζει ο ήλιος, έτσι δεν μπορούμε να δούμε τίποτα, ούτε τον εαυτό μας, χωρίς την πραγματική παρουσία του Κυρίου. Χωρίς Αυτόν, όλη η γνώση μας είναι καλυμμένη από την πλάνη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*καταμ βαγιαμ νατα τσιροσιτε τβαγι
πρασαννα-ντριστιακιλα-ταπα-σοσαναμ
τζιβεμα τε σουννταρα-χασα-σομπιταμ
απασιαμανα βανταναμ μανοχαραμ*

*ιτι τσοντιριτα βατσαχ
πρατζαναμ μπακτα-βατσαλαχ
σρινβανο 'νουγκραχαμ ντριστια
βιτανβαν πραβισατ πουραμ*

καταμ: πώς – *βαγιαμ*: εμείς – *νατα*: ω Κύριε – *τσιροσιτε*: που λείπεις σχεδόν πάντα στα ξένα – *τβαγι*: από Εσένα – *πρασαννα*: ικανοποίηση – *ντριστια*: με τη ματιά – *ακιλα*: παγκόσμια – *ταπα*: δυστυχίες – *σοσαναμ*: συντρίβοντας – *τζιβεμα*: θα μπορέσουμε να ζήσουμε – *τε*: Εσού – *σουννταρα*: όμορφο – *χασα*: *σομπιταμ*: στολισμένος – *απασιαμαναχ*: χωρίς να βλέπουμε – *βανταναμ*: πρόσωπο – *μανοχαραμ*: ελκυστικό – *ιτι*: έτσι – *τσα*: και – *ουντιριταχ*: μιλώντας – *βατσαχ*: λόγια – *πρατζαναμ*: των

κατοίκων – μπακτα-βατσαλαχ: καλός στους αφοσιωμένους υπηρέτες – σριβαναχ: μαθαίνοντας έτσι – ανουγκραχαμ: καλοσύνη – ντριστια: με ματιές – βιτανβαν: μοιράζοντας – πραβισατ: μπήκε – πουραμ: η Ντβάρακα-πούρι.

Ω αφέντη, αν ζεις συνέχεια στα ξένα, δεν μπορούμε να βλέπουμε το ελκυστικό Σου πρόσωπο, που τα χαμόγελά του συντρίβουν όλα μας τα βάσανα. Πώς μπορούμε να ζήσουμε χωρίς την παρουσία Σου; Όταν άκουσε τα λόγια των κατοίκων της Ντβάρακα, ο Κύριος, που είναι πολύ καλός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, μπήκε στην πόλη και δείχνοντας την ευγνωμοσύνη Του για τον τρόπο που Τον καλωσόρισαν, έριξε πάνω τους την υπερβατική ματιά Του.

Η έλξη που ασκεί ο Κύριος Κρίσνα είναι τόσο ισχυρή, ώστε όποιος προσελκυστεί από Αυτόν δεν μπορεί να Τον αποχωριστεί. Αλλά γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή είμαστε όλοι μας αιωνίως συνδεδεμένοι μαζί Του, όπως οι ακτίνες του ήλιου είναι αιωνίως συνδεδεμένες με τον ηλιακό δίσκο. Οι ακτίνες του ήλιου είναι μοριακά μέρη της ηλιακής ακτινοβολίας. Έτσι, δεν είναι δυνατό να χωριστούν από τον ήλιο. Όταν τις χωρίζουν από τον ήλιο τα σύννεφα, ο χωρισμός είναι τεχνητός και πρόσκαιρος. Μόλις τα σύννεφα φύγουν, οι ηλιαχτίδες, με την παρουσία του ήλιου, φανερώνουν και πάλι τη φυσική τους λάμψη. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι ζωντανες οντότητες, που είναι μοριακά μέρη του όλου πνεύματος, είναι αποχωρισμένες από τον Κύριο λόγω της τεχνητής κάλυψής τους από τη *μαγια*, την παραπλανητική ενέργεια. Η παραπλανητική αυτή ενέργεια, το παραπέτασμα της *μαγια*, πρέπει να αφαιρεθεί. Όταν γίνει αυτό, η ζωντανή οντότητα μπορεί και βλέπει τον Κύριο πρόσωπο με πρόσωπο και όλα τα βάσανά της εξαφανίζονται στη στιγμή. Όλοι θέλουμε να απαλλαγούμε από τα βάσανα της ζωής, αλλά δεν γνωρίζουμε πώς. Η λύση προσφέρεται εδώ και εναπόκειται σ' εμάς να την κάνουμε κτήμα μας ή όχι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*μαντου-μποτζα-ντασαρχαρχα-
κουκουρανντακα-βρισνιμπιχ*

ατμα-τουλια-μπαλαϊρ γκουπταμ

ναγκαϊρ μπογκαβατιμ ιβα

μαντου: ο Μάντου – μποτζα: ο Μπότζα – ντασαρχα: ο Ντασάρχα – αρχα: ο Άρχα – κουκουρα: ο Κουκούρα – ανντακα: ο Ανντάκα – βρισνιμπιχ: από τους απογόνους του Βρίσνι – ατμα-τουλια: τόσο καλοί όσο και ο Ίδιος – μπαλαϊχ: από δύναμη – γκουπταμ: προστατευμένη – ναγκαϊχ: από τους Νάγκα – μπογκαβατιμ: η πρωτεύουσα της Νάγκα-λόκα – ιβα: όπως.

Όπως η Μπογκαβατί, η πρωτεύουσα της Νάγκα-λόκα, προστατεύεται από τους Νάγκα, έτσι και η Ντβάρακα προστατευόταν από τους απογόνους του Βρίσνι –τον Μπότζα, τον Μάντου, τον Ντασάρχα, τον Άρχα, τον Κουκούρα, τον Ανντάκα, κ.α.- που ήταν τόσο δυνατοί όσο και ο Κύριος Κρίσνα.

Ο πλανήτης Ναγκαλόκα βρίσκεται κάτω από τη Γη και θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι οι ακτίνες του ήλιου εμποδίζονται να φτάσουν εκεί. Ωστόσο, το σκοτάδι αυτού του πλανήτη αφαιρείται από τη λάμψη των πολύτιμων λίθων που στολίζουν τα κεφάλια των Νάγκα, των ουράνιων φιδιών, και λέγεται ότι για την απόλαυση των Νάγκα υπάρχουν υπέροχοι κήποι, ρυάκια, κλπ. Εξάλλου, από την στροφή αυτή συμπεραίνεται ότι αυτό το μέρος προστατεύεται καλά από τους κατοίκους του. Εξίσου καλά προστατευόταν η πόλη της Ντβάρακα από τους απογόνους του Βρίσνι, που ήταν τόσο ισχυροί όσο και ο Κύριος, στον βαθμό που εκδήλωνε τη δύναμή Του πάνω στη γη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

σαρβαρτου-σαρβα-βιμπαβα-

πουνια-βρικσα-λατασραμαϊχ

ουντιανοπαβαναραμαϊρ

βριτα-παντμακααρα-σριγιαμ

σαρβα: όλες – *ριτου*: τις εποχές – *σαρβα*: όλα – *βιμπαβα*: τα πλούτη – *πουνια*: ευσεβή – *βρικσα*: δέντρα – *λατα*: αναρριχητικά φυτά – *ασραμαϊχ*: με ερημητήρια – *ουντιανα*: δενδρόκηποι – *ουπαβανα*: ανθόκηποι – *αραμαϊχ*: κήποι χαράς και όμορφα άλση – *βριτα*: περιστοιχισμένη από – *παντμα-ακαρα*: τα μέρη όπου υπάρχουν λωτοί ή όμορφες λίμνες – *σριγιαμ*: αυξάνοντας την ομορφιά.

Η πόλη της Ντβάρακα-πούρι ήταν γεμάτη με τα πλούτη όλων των εποχών. Υπήρχαν κήποι με δέντρα, κήποι με λουλούδια, ερημητήρια, άλση και λίμνες γεμάτες με λουλούδια.

Η τελειοποίηση του ανθρώπινου πολιτισμού γίνεται δυνατή με την αξιοποίηση των δώρων της φύσης κατά τον δικό τους τρόπο. Όπως βλέπουμε εδώ στην περιγραφή του πλούτου της, η Ντβάρακα ήταν τριγυρισμένη από ανθόκηπους και κήπους με οπωροφόρα δέντρα, καθώς και από λιμνούλες νερού και λωτούς. Δεν αναφέρονται μύλοι και εργοστάσια με την ενίσχυση σφαγείων, που είναι τα απαραίτητα σύνεργα της σύγχρονης μητρόπολης. Η τάση για αξιοποίηση των δώρων της φύσης παραμένει, ακόμα και στον σύγχρονο άνθρωπο. Οι ηγέτες του σύγχρονου πολιτισμού διαλέγουν για κατοικία τους μέρη όπου υπάρχουν τέτοιοι φυσικοί όμορφοι κήποι και λιμνούλες νερού, αφήνουν όμως τους κοινούς ανθρώπους να μένουν σε συνωστισμένες περιοχές, χωρίς πάρκα και κήπους. Η περιγραφή όμως της Ντβάρακα είναι διαφορετική. Συμπεραίνουμε ότι ολόκληρο το *νταμα*, η οικιστική περιοχή, ήταν τριγυρισμένο από τέτοιους κήπους και πάρκα, με λίμνες γεμάτες λωτούς. Συμπεραίνουμε ότι όλοι οι άνθρωποι βασιζόνταν στα δώρα της φύσης, τους καρπούς και τα λουλούδια, χωρίς βιομηχανικές επιχειρήσεις, οι οποίες γεννούν οικισμούς με βρωμερά παραπήγματα και φτωχογειτονίες με τρώγλες. Η πρόοδος του πολιτισμού δεν υπολογίζεται με βάση την αύξηση του αριθμού μύλων και εργοστασίων, που χειροτερεύουν τα λεπτότερα ένστικτα των ανθρώπινων όντων, αλλά με βάση την ανάπτυξη των ισχυρών πνευματικών ενστίκτων τους και τις ευκαιρίες που τους παρέχονται για να επιστρέψουν στον Θεό. Η ανάπτυξη εργοστασίων και μύλων ονομάζεται *συγκρα-καρμα*, ακανθώδης δράση και αυτού του είδους η δράση χειροτερεύει τα λεπτότερα αισθήματα των ανθρώπινων όντων και της κοινωνίας, διαμορφώνοντας μουντρούμια δαιμόνων.

Εδώ γίνεται αναφορά σε ευσεβή δέντρα που παράγουν εποχιακά λουλούδια και καρπούς. Τα ασεβή δέντρα δεν προσφέρουν παρά μόνο βλάστηση και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για καύσιμα. Στον σύγχρονο πολιτισμό, τέτοια ασεβή δέντρα φυτεύονται στις άκρες των δρόμων. Η ανθρώπινη ενέργεια θα πρέπει να αξιοποιείται κατάλληλα για την ανάπτυξη των λεπτότερων αισθήσεων, με στόχο την πνευματική κατανόηση, στην οποία βρίσκεται η απάντηση στο πρόβλημα της ζωής. Καρποί, λουλούδια, όμορφοι κήποι, πάρκα, λίμνες με πάπιες και κύκνους να παίζουν ανάμεσα σε νούφαρα και αγελάδες που δίνουν αρκετό γάλα και βούτυρο είναι πράγματα ουσιώδη για την ανάπτυξη των λεπτότερων ιστών του ανθρώπινου σώματος. Αντιθέτως, μουντρούμια ορυχείων, εργοστάσια και συνεργεία αναπτύσσουν στην εργατική τάξη τάσεις δαιμονικές. Τα κεκτημένα συμφέροντα ανθίζουν σε βάρος της εργατικής τάξης, με συνέπεια τις βίαιες συγκρούσεις ανάμεσά τους, με τόσο πολλές μορφές. Η περιγραφή της Ντβάρακα συνιστά το ιδεώδες του ανθρώπινου πολιτισμού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

γκοπουρα-ντβαρα-μαργκεσου

κριτα-κωτουκα-τοραναμ

τσιτρα-ντβατζα-πατακαγκραι̃ρ

ανταχ πρατιχατα-ταπαμ

γκοπουρα: η είσοδος της πόλης – *ντβαρα*: η πόρτα – *μαργκεσου*: σε διάφορους δρόμους – *κριτα*: κατειλημμένα – *κωτουκα*: εξαιτίας της γιορτής – *τοραναμ*: διακοσμημένη ασίδα – *τσιτρα*: ζωγραφισμένα – *ντβατζα*: σημαίες – *πατακα-αγκραι̃χ*: με τα καλύτερα σημάδια – *ανταχ*: εντός – *πρατιχατα*: εμπόδιζαν – *ταπαμ*: το φως του ήλιου.

Η είσοδος της πόλης, οι πόρτες των σπιτιών και οι στολισμένες με γιρλάντες ασίδες στους διάφορους δρόμους είχαν διακοσμηθεί όμορφα με χαρμόσινα σημάδια, όπως μπανανιές και μάνγκο, όλα για την υποδοχή του Κυρίου. Σημαίες, στεφάνια, ζωγραφιές και πινακίδες, όλα είχαν ενωθεί για να κρύψουν τον ήλιο.

Τα διακοσμητικά υλικά για τις διάφορες γιορτές τα έπαιρναν και αυτά από τα δώρα που προσφέρει η φύση, όπως οι μπανανιές, τα μάνγκο, οι καρποί και τα λουλούδια. Τα μάνγκο, οι φοινικιές και οι μπανανιές θεωρούνται και σήμερα ευοίωνα σημάδια. Οι σημαίες που αναφέρονται ήταν όλες ζωγραφισμένες με την εικόνα είτε του Γκαρούντα είτε του Χάνουμαν, των δύο αυτών μεγάλων υπηρετών του Κυρίου. Τέτοιες ζωγραφιές και τέτοιοι διάκοσμοι λατρεύονται και σήμερα από τους αφοσιωμένους υπηρέτες· για την ικανοποίηση του Κυρίου, στους υπηρέτες του αφέντη αποδίδεται μεγαλύτερος σεβασμός.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*σαμμαρτζίτα-μαχα-μαργκα-
ρατιαπανακα-τσατβαραμ
σικταμ γκανντα-τζαλαϊρ ουπταμ
παλα-πουσπακσατανκουραϊχ*

σαμμαρτζίτα: τέλεια καθαρισμένα – *μαχα-μαργκα*: μεγάλοι δρόμοι – *ρατια*: στενοί δρόμοι και υπόγειες διαβάσεις – *απανακα*: αγορές – *τσατβαραμ*: δημόσιοι τόποι συγκεντρώσεων – *σικταμ*: βρεγμένα με – *γκανντα-τζαλαϊχ*: αρωματισμένο νερό – *ουπταμ*: ήταν στρωμένα με – *παλα*: φρούτα – *πουσπα*: λουλούδια – *ακσατα*: ανέπαφους – *ανκουραϊχ*: σπόρους.

Οι λεωφόροι, οι υπόγειες διαβάσεις, τα στενά δρομάκια και οι δημόσιοι τόποι συγκεντρώσεων είχαν καθαριστεί στη εντέλεια και είχαν καταβρεχτεί με αρωματισμένο νερό. Και για την υποδοχή του Κυρίου, όλα ήταν στρωμένα με φρούτα, λουλούδια και ανέπαφους σπόρους.

Για να βραχούν οι δρόμοι και τα στενά της Ντβάρακα είχε επιστατευτεί νερό αρωματισμένο με απόσταγμα λουλουδιών, όπως τριαντάφυλλα και *κεορα*. Μέρη όπως η αγορά και οι δημόσιοι τόποι συγκεντρώσεων είχαν

καθαριστεί στην εντέλεια. Από την περιγραφή αυτή φαίνεται ότι η πόλη της Ντβάρακα ήταν αρκετά μεγάλη, με λεωφόρους και δημόσιους τόπους συγκεντρώσεων, με πάρκα, κήπους και λίμνες, όλα διακοσμημένα όμορφα με λουλούδια και φρούτα. Και για την υποδοχή του Κυρίου, φρούτα και λουλούδια και άθικτοι σπόροι δημητριακών ήταν σκορπισμένα σε όλα τα δημόσια μέρη. Άθικτοι σπόροι δημητριακών και άγουροι καρποί φρούτων εθεωρούντο σημάδια ευοίωνα, χρησιμοποιούνται δε και σήμερα από τους Ινδουιστές σε μέρες γιορτής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

ντβαρι ντβαρι γκριχαναμτσα

νταντι-ακσατα-παλεκσουμπιχ

αλανκριταμ πουρνα-κουμπαϊρ

νταλιμπιρ ντουπα-ντιπακαϊχ

ντβαρι ντβαρι: σε κάθε πόρτα σπιτιού – *γκριχαναμ*: όλων των κατοικιών – *τσα*: και – *νταντι*: τυρόπηγμα – *ακσατα*: άθικτοι – *παλα*: καρποί – *ικσουμπιχ*: ζαχαροκάλαμο – *αλανκριταμ*: στολισμένα – *πουρνα-κουμπαϊχ*: γεμάτα δοχεία νερού – *μπαλιμπιχ*: μαζί με αντικείμενα λατρείας – *ντουπα*: λιβάνι – *ντιπακαϊχ*: με λυχνάρια και κεριά.

Σε όλες τις πόρτες των σπιτιών υπήρχαν πράγματα ευοίωνα, όπως πηγμένο γάλα, ανέπαφοι καρποί φρούτων, ζαχαροκάλαμο και γεμάτα δοχεία νερού μαζί με λατρευτικά είδη, λιβάνι, λυχνάρια και κεριά.

Ο τρόπος υποδοχής σύμφωνα με το βεδικό τυπικό δεν είναι καθόλου άχαρος. Η υποδοχή δεν γινόταν απλώς με τη διακόσμηση των δρόμων, όπως αναφέρεται πιο πάνω, αλλά και με τη λατρεία του Κυρίου με απαραίτητα συστατικά, όπως το λιβάνι, τα λυχνάρια, τα λουλούδια, οι καρποί φρούτων και άλλα εύγευστα φαγώσιμα, σύμφωνα με τις δυνατότητες του καθενός. Όλα τα πρόσφεραν στον Κύριο και τα υπολείμματα των τροφών τα μοίραζαν στους συγκεντρωμένους κατοίκους. Δεν ήταν, λοιπόν, σαν τις ανιαρές υποδοχές της σημερινής εποχής. Κάθε

σπίτι ήταν προετοιμασμένο με παρόμοιο τρόπο να υποδεχθεί τον Κύριο και έτσι κάθε σπίτι, σε κάθε δρόμο της πόλης, μοίραζε τα υπολείμματα αυτά της τροφής στους κατοίκους και γι' αυτό η γιορτή είχε επιτυχία. Χωρίς διανομή τροφής, καμία τελετή δεν είναι πλήρης· αυτό είναι το έθιμο του βεδικού πολιτισμού.

ΚΕΙΜΕΝΑ 16-17

*νισαμια πρεσταμ αγιανταμ
βασουντεβο μαχα-μαναχ
ακτουρας τσογκρασενας τσα
ραμας τσαντμπουτα-βικραμαχ*

*πραντιουμνας τσαρουντεσνας τσα
σαμμπο τζαμπαβατι-σουταχ
πραχαρσα-βεγκοτσασιτα-
σαγιανασανα-μποτζαναχ*

νισαμια: μόλις άκουσαν – *πρεσταμ*: ο πολυαγαπημένος – *αγιανταμ*: επιστρέφοντας στο σπίτι – *βασουντεβαχ*: ο Βασουντέβα (ο πατέρας του Κρίσνα) – *μαχα-μαναχ*: ο μεγάλωψυχος – *ακρουραχ*: ο Ακρούρα – *τσα*: και – *συγκρασεναχ*: ο Ουγκράσενα – *τσα*: και – *ραμαχ*: ο Μπαλαράμα (ο μεγαλύτερος αδελφός του Κρίσνα) – *τσα*: και – *αντμπουτα*: υπεράνθρωπη – *βικραμαχ*: ανδρεία – *πραντιουμναχ*: ο Πραντιούμνα – *τσαρουντεσναχ*: ο Τσαρούντεσνα – *τσα*: και – *σαμπαχ*: ο Σάμπα – *τζαμπαβατι-σουταχ*: ο γιος της Τζαμπαβατί – *πραχαρσα*: υπέρτατη ευτυχία – *βεγκα*: δύναμη – *ουτσασιτα*: όντας επηρεασμένοι από – *σαγιανα*: ξαπλωμένοι – *ασανα*: καθισμένοι – *μποτζαναχ*: γευματίζοντας.

Όταν άκουσαν ότι ο πολυαγαπημένος Κρίσνα πλησίαζε στην Ντβάρακα, ο μεγάλωψυχος Βασουντέβα, ο Ακρούρα, ο Ουγκράσενα, ο Μπαλαράμα (με την υπερφυσική δύναμη), ο Πραντιούμνα, ο

Τσαρούντεσνα και ο Σάμπα, ο γιος της Τζαμπαβατί, άφησαν την ανάπαυση και το φαγητό τους, τρισευτυχισμένοι.

Βασουντέβα: Γιος του Βασιλιά Σουράσενα, σύζυγος της Ντεβάκι και πατέρας του Κυρίου Κρίσνα. Αδελφός της Κούντι και πατέρας της Σουμπαντρά. Η Σουμπαντρά ήταν παντρεμένη με τον εξάδελφό της, τον Αρτζούνα. Το σύστημα αυτό είναι ακόμα διαδεδομένο σε ορισμένα μέρη της Ινδίας. Ο Βασουντέβα διορίστηκε υπουργός του Ουγκρασένα και αργότερα παντρεύτηκε οχτώ κόρες του αδελφού του Ουγκρασένα, του Ντεβάκα. Μία από αυτές είναι η Ντεβάκι. Ο Κάμσα ήταν κουνιάδος του και ο Βασουντέβα δέχθηκε ο ίδιος να τον φυλακίσει ο Κάμσα, συμφωνώντας να του παραδώσει το όγδοο παιδί της Ντεβάκι. Με τη θέληση του Κρίσνα αυτό ματαιώθηκε. Ως θείος των Πάννταβα, πήρε ενεργό μέρος στη διαδικασία του εξαγνισμού τους. Έστειλε να φέρουν τον ιερέα Κασιάπα από το Σατασρίνγκα Παρβάτα για να τελέσει τις απαραίτητες τελετές. Όταν εμφανίστηκε ο Κρίσνα μέσα στη φυλακή του Κάμσα, ο Βασουντέβα Τον μετέφερε στο σπίτι του Μαχαράζα Νάνντα, του θετού πατέρα του Κρίσνα στην Γκοκούλα. Ο Κρίσνα εξαφανίστηκε μαζί με τον Μπαλαντέβα πριν από την εξαφάνιση του Βασουντέβα και γι' αυτό, μετά την εξαφάνιση του Βασουντέβα, την ευθύνη της νεκρώσιμης τελετής ανέλαβε ο Αρτζούνα, ο ανηψιός του Βασουντέβα.

Ακρούρα: Αρχιστράτηγος της δυναστείας των Βρίσνι και μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Κρίσνα. Ο Ακρούρα έφτασε στην επιτυχία στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου χρησιμοποιώντας μόνο τη μέθοδο της προσευχής. Ήταν σύζυγος της Σουτανί, κόρης του Αχούκα. Όταν ο Αρτζούνα πήρε τη Σουμπαντρά δια της βίας με τη θέληση του Κρίσνα, ο Ακρούρα τον υποστήριξε. Μετά την επιτυχία της απαγωγής επίσκεψτηκε τον Αρτζούνα μαζί με τον Κρίσνα και του έδωσαν και οι δύο προίκα. Ο Ακρούρα ήταν παρών και στον γάμο του Αμπιμάνιου, του γιου της Σουμπαντρά, με την Ουτταρά, τη μητέρα του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Με τον πεθερό του, τον Αχούκα, δεν είχε καλές σχέσεις. Αλλά και οι δύο τους ήταν αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου.

Ουγκράσενα: Ένας από τους κραταιούς βασιλείς της δυναστείας των Βρίσνι και εξάδελφος του Μαχαράζα Κουντίμποτζα. Το άλλο του όνομα είναι Αχούκα. Ο Βασουντέβα ήταν υπουργός του και ο ισχυρός Κάμσα γιος του. Ο Κάμσα αυτός φυλάκισε τον πατέρα του και έγινε Βασιλιάς της Ματούρα. Με τη χάρη του Κυρίου Κρίσνα και του αδελφού Του, του Κυρίου Μπαλαντέβα, ο Κάμσα σκοτώθηκε και ο Ουγκράσενα ανέβηκε και

πάλι στον θρόνο. Όταν η Ντβάρακα αντιμετώπισε την επίθεση του Σάλβα, ο Ουγκράσενα πολέμησε με μεγάλη ανδρεία και απέκρουσε τον εχθρό. Ο Ουγκράσενα ρώτησε τον Ναράντατζι σχετικά με τη θεϊκή φύση του Κυρίου Κρίσνα. Όταν η δυναστεία των Γιάντου επρόκειτο να συντριβεί, εμπιστεύτηκαν στον Ουγκράσενα το άμορφο σιδερένιο σώμα που έβγαλε η κοιλιά του Σάμπα. Έκοψε το σιδερένιο σώμα σε κομμάτια, το πάστωσε και το ανακάτεψε με νερό της θάλασσας στην ακτή της Ντβάρακα. Ύστερα από αυτό, διέταξε πλήρη ποτοαπαγόρευση στην πόλη της Ντβάρακα και σε όλο το βασίλειο. Μετά τον θάνατό του κέρδισε τη σωτηρία.

Μπαλαντέβα: Ο θεϊκός γιος του Βασουντέβα και της γυναίκας του Ροχίνι. Είναι γνωστός και ως Ροχίνι-νάνντανα, ο αγαπημένος γιος της Ροχίνι. Όταν ο Βασουντέβα αποδέχθηκε τη φυλάκισή του βάσει αμοιβαίας συμφωνίας με τον Κάμσα, Τον εμπιστεύτηκε και Αυτόν στον Μαχαράζα Νάνντα, μαζί με τη μητέρα Του, τη Ροχίνι. Ο Μαχαράζα Νάνντα είναι, λοιπόν, θετός πατέρας και του Μπαλαντέβα και του Κυρίου Κρίσνα. Αν και ήταν ετεροθαλείς αδελφοί, Ο Κύριος Κρίσνα και ο Κύριος Μπαλαντέβα ήταν αχώριστοι σύντροφοι από παιδιά. Ο Κύριος Μπαλαντέβα είναι η πλήρης εκδήλωση Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας και γι' αυτό είναι εξίσου καλός και ισχυρός με τον Κύριο Κρίσνα. Ανήκει στη *βισνου-ταττβα* (την αρχή της Θεότητας). Παρακολούθησε την τελετή *σβαγιαμβαρα* της Ντρώπαντι μαζί με τον Κύριο Κρίσνα. Όταν βάσει του οργανωμένου σχεδίου του Κρίσνα ο Αρτζούνα απήγαγε τη Σουμπαντρά, ο Μπαλαντέβα εξαγριώθηκε με τον Αρτζούνα και ήθελε να τον σκοτώσει. Για χάρη του αγαπημένου Του φίλου, Ο Σρι Κρίσνα έπεσε στα πόδια του Κυρίου Μπαλαντέβα και Τον ικέτευε να μην είναι τόσο οργισμένος και έτσι ο Σρι Μπαλαντέβα ησύχασε. Μια άλλη φορά, ήταν εξαγριωμένος με τους Κώραβα και ήθελε να ρίξει ολόκληρη την πόλη τους στον βυθό του Γιαμούνα. Αλλά οι Κώραβα Τον καθησύχασαν, υποτασσόμενοι στα θεϊκά λωτοειδή πόδια Του. Στην πραγματικότητα, ήταν ο έβδομος γιος της Ντεβάκι, πρίν από τον Κύριο Κρίσνα, αλλά με τη θέληση του Κυρίου μεταφέρθηκε στην κοιλιά της Ροχίνι, για να αποφύγει την οργή του Κάμσα. Γι' αυτό, το άλλο Του όνομα είναι Σανκάρσανα, που είναι επίσης το πλήρες τμήμα του Σρι Μπαλαντέβα. Επειδή είναι τόσο ισχυρός όσο και ο Κύριος Κρίσνα και μπορεί να παραχωρεί στους αφοσιωμένους υπηρέτες πνευματική δύναμη, είναι γνωστός ως Μπαλαντέβα. Οι Βέδες αποφαινόνται ότι κανένας δεν μπορεί να γνωρίσει τον Υπέρτατο Κύριο δίχως την εύνοια του Μπαλαντέβα. *Μπαλα* σημαίνει πνευματική δύναμη, όχι σωματική. Ορισμένα άτομα μειωμένης νοημοσύνης ερμηνεύουν τη λέξη *μπαλα* ως

σωματική δύναμη. Αλλά κανείς δεν μπορεί να έχει πνευματική συνειδητοποίηση μέσω της φυσικής δύναμης. Η φυσική δύναμη λήγει με τη λήξη του φυσικού σώματος, ενώ η πνευματική δύναμη συνοδεύει την πνευματική ψυχή στην επόμενη μετανάστευσή της και γι' αυτό η δύναμη που δίνει ο Μπαλαντέβα δεν χάνεται ποτέ. Αυτή η δύναμη είναι αιώνια και έτσι ο Μπαλαντέβα είναι ο αρχικός πνευματικός δάσκαλος όλων των αφοσιωμένων υπηρετών.

Ως μαθητής του σοφού Σαντιπανί, ο Σρι Μπαλαντέβα ήταν επίσης και συμμαθητής του Κυρίου Κρίсна. Στα παιδικά Του χρόνια σκότωσε πολλούς *ασουρα* μαζί με τον Σρι Κρίсна. Στην Ταλαβάνα σκότωσε τον Ντενουκάσουρα. Στη διάρκεια της μάχης του Κουρουκσέτρα παρέμεινε ουδέτερος και προσπάθησε όσο μπορούσε να την προλάβει. Ήταν υπέρ του Ντουριόντανα, αλλά παρέμεινε ουδέτερος. Ήταν παρών όταν ο Ντουριόντανα και ο Μπιμασένα πάλαιψαν με ρόπαλα. Εξαγριώθηκε με τον Μπιμασένα όταν αυτός χτύπησε τον Ντουριόντανα στον μηρό, δηλαδή κάτω από τη ζώνη, και θέλησε να ανταποδώσει το αθέμιτο χτύπημα. Ο Κύριος Σρι Κρίсна έσωσε τον Μπίμα από την οργή Του. Έφυγε όμως από εκεί αμέσως, αηδιασμένος με τον Μπιμασένα και όταν έφυγε, ο Ντουριόντανα έπεσε στο έδαφος για να συναντήσει τον θάνατο. Ετέλεσε τη νεκρώσιμη τελετή του Αμπιμάνιου, του γιου του Αρτζούνα, αφού ήταν θείος του από την πλευρά της μητέρας του. Κανείς από τους Πάννταβα δεν ήταν σε θέση να αναλάβει την τελετή, γιατί ήταν όλοι συντετριμμένοι από τον πόνο. Στο τελευταίο στάδιο, έφυγε από αυτόν τον κόσμο γεννώντας από το στόμα Του ένα μεγάλο λευκό φίδι και έτσι μεταφέρθηκε από τον Σεσανάγκα με τη μορφή φιδιού.

Πραντιούμνα: Ενσάρκωση του Καμαντέβα ή, σύμφωνα με άλλους, ενσάρκωση του Σανάτ-κουμάρα. Γεννήθηκε ως γιος του Προσώπου της Θεότητας, του Κυρίου Σρι Κρίсна και της Λάκσμι ντέβι Σριμάτι Ρουκμίни, της κύριας βασίλισσας της Ντβάρακα. Ήταν ένας από εκείνους που πήγαν να συγχαρούν τον Αρτζούνα όταν παντρεύτηκε τη Σουμπαντρά. Ήταν ένας από τους σπουδαίους στρατηγούς που πολέμησαν με τον Σάλβα και ενώ πολεμούσε μαζί του έπεσε αναίσθητος στο πεδίο της μάχης. Ο αρματηλάτης του τον μετέφερε πίσω στο στρατόπεδο, αυτό δε τον λύπησε πολύ και γι' αυτό τον μάλωσε. Εντούτοις, πολέμησε ξανά με τον Σάλβα και τον νίκησε. Έμαθε για τους διάφορους ημίθεους από τον Ναράνατατζι. Είναι μία από τις τέσσερις πλήρεις επεκτάσεις του Κυρίου Σρι Κρίсна, και συγκεκριμένα, η τρίτη. Ρώτησε τον πατέρα του, τον Σρι Κρίсна, για τις δόξες των *μπραμνα*. Πέθανε στα χέρια του Μπότζα, ενός άλλου βασιλιά των Βρίσνι, στη διάρκεια του αδελφοκτόνου πολέμου ανάμεσα

στους απογόνους του Γιάντου. Μετά τον θάνατό του πήρε την αρχική του θέση.

Τσαρούντεσνα: Άλλος ένας γιος του Κυρίου Σρι Κρίσνα και της Ρουκμίनि ντέβι. Παρευρέθηκε και αυτός στην τελετή *σβαγιαμβαρα* της Ντρώπαντι. Ήταν σπουδαίος πολεμιστής, όπως ο πατέρας του και οι αδελφοί του. Πολέμησε με τον Βιβινίντακα και τον σκότωσε.

Σάμπα: Ένας από τους μεγάλους ήρωες της δυναστείας των Γιάντου και γιος του Κυρίου Σρι Κρίσνα από τη γυναίκα Του Τζαμπαβατί. Έμαθε την πολεμική τέχνη της τοξοβολίας από τον Αρτζούνα και στη διάρκεια της βασιλείας του Μαχαράζα Γιουντιστίρα έγινε μέλος του κοινοβουλίου. Ήταν παρών στη *ρατζασουγια-γιαγκια* του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Όταν όλοι οι Βρίσινι συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της *πραβασα-γιαγκια*, ο Σατιάκι εξιστόρησε τα ένδοξα έργα του Σάμπα ενώπιον του Κυρίου Μπαλαντέβα. Ήταν επίσης παρών μαζί με τον πατέρα του, τον Κύριο Σρι Κρίσνα, κατά την τέλεση της *ασβαμεντα-γιαγκια* από τον Γιουντιστίρα. Παρουσιάστηκε μπροστά σε μερικούς *ρισι* μασκαρεμένος από τα αδέλφια του σαν έγκυος γυναίκα και τους ρώτησε στ' αστεία τι θα γεννούσε. Οι *ρισι* αποκρίθηκαν ότι θα γεννούσε ένα σιδερένιο σώμα, που θα γινόταν η αιτία αδελφοκτόνου πολέμου στην οικογένεια των Γιάντου. Την επόμενη μέρα το πρωί, ο Σάμπα γέννησε ένα μεγάλο, άμορφο σιδερένιο σώμα, που το εμπιστεύτηκαν στον Ουγκράσενα για να κάνει ό,τι έπρεπε. Αργότερα, ο αδελφοκτόνος πόλεμος που είχαν προφητέψει οι *ρισι* έγινε και ο Σάμπα πέθανε κατά τη διάρκειά του.

Όλοι, λοιπόν, αυτοί οι γιοι του Κυρίου Κρίσνα, αφήνοντας κατά μέρος κάθε ασχολία, ακόμα και το φαγητό ή την ανάπαυση, βγήκαν από τα ανάκτορά τους και βιάστηκαν να συναντήσουν τον ασύγκριτο πατέρα τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

βαρानेनत्राम पुरास्कृतिया

मुप्रामानािख ससुमानङ्कालािख

सानका-तुरिया-निनान्तена

मुप्रामा-ङ्कोसेना त्सान्त्रिताख

प्रातिउत्तङ्गकुमु रातािर् च्रिस्ताख

πραναγιαγκατα-σαντβασαχ

βαρανα-ινντραμ: ελέφαντες σε ευοίωνη αποστολή – *πουρασκριτια*:
βάζοντας μπροστά – *μπραμαναίχ*: από τους *μπραμανα* – *σα-*
σουμανγκαλαίχ: με πολύ αίσια σημάδια – *σανκα*: κοχύλι – *τουρια*: σάλπιγγα
– *νιναντενα*: ηχούσαν – *μπραμα-γκοσενα*: ψάλλοντας τους βεδικούς ύμνους
– *τσα*: και – *αντριταχ*: δοξασμένων – *πρατι*: προς – *ουτζαγκμουχ*:
προχώρησαν βιαστικά – *ραταίχ*: στα άρματα – *χρισταχ*: χαρούμενα –
πραναγιαγκατα: διαποτισμένοι με αγάπη – *σαντβασαχ*: γεμάτοι σεβασμό.

**Έτρεξαν βιαστικοί και χαρούμενοι προς τον Κύριο, πάνω σε άρματα
με *μπραμανα* που κρατούσαν λουλούδια. Μπροστά τους πήγαιναν
ελέφαντες, σύμβολα καλής τύχης. Ακούγονταν κοχύλια και σάλπιγγες
και ψαλμωδίες βεδικών ύμνων. Πρόσφεραν, λοιπόν, τον σεβασμό τους,
πλημμυρισμένοι από αγάπη.**

Ο βεδικός τρόπος υποδοχής μιας μεγάλης προσωπικότητας δημιουργεί
ατμόσφαιρα σεβασμού, γεμάτη αγάπη και ευλάβεια για το πρόσωπο που
καλωσορίζεται. Η αίσια ατμόσφαιρα μιας τέτοιας υποδοχής εξαρτάται από
τα διάφορα παραφερνάλια που περιγράφονται πιο πάνω: κοχύλια,
λουλούδια, λιβάνι, στολισμένοι ελέφαντες και άξιοι *μπραμανα* που
απαγγέλλουν στίχους από βεδικά έργα. Σε ένα τέτοιο πρόγραμμα υποδοχής
υπάρχει απόλυτη ειλικρίνεια και από τις δύο πλευρές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

βαραμουκίας τσα σατασο

γιαναίς ταντ-νταρσανοτσουκαχ

λασατ-κουννταλα-νιρμπατα-

καπολα-βαντανα-σριγιαχ

βαραμουκιαχ: πολύ γνωστές πόρνες – *τσα*: και – *σατασαχ*: εκατοντάδες –
γιαναίχ: με οχήματα – *τατ-νταρσανα*: για να Τον συναντήσουν (τον Κύριο

Σρι Κρίσνα) – *ουτσουκαχ*: με μεγάλη αγωνία – *λασατ*: που κρέμονταν – *κουννταλα*: σκουλαρίκια – *νιρμπατα*: εκθαμβωτικά – *καπολα*: μέτωπο – *βαντανα*: πρόσωπο – *σριγιαχ*: ομορφιά.

Την ίδια ώρα, εκατοντάδες γνωστές πόρνες, στολισμένες με εκθαμβωτικά σκουλαρίκια που έκαναν τα μέτωπα και τα πρόσωπά τους να δείχνουν ακόμα πιο όμορφα, άρχισαν να προχωρούν πάνω σε διάφορα οχήματα, ανυπομονώντας να συναντήσουν τον Κύριο.

Ακόμα και τις πόρνες μπορούμε να μην απεχθανόμαστε αν υπηρετούν τον Κύριο με αφοσίωση. Ακόμα και σήμερα, υπάρχουν στις μεγάλες πόλεις της Ινδίας πολλές πόρνες που είναι ειλικρινείς αφοσιωμένες υπηρέτριες του Κυρίου. Από κάποια τεχνάσματα της τύχης, μπορεί κάποιος να υποχρεωθεί να κάνει ένα επάγγελμα όχι και τόσο αξιαγάπητο, αυτό όμως δεν τον εμποδίζει να προσφέρει στον Κύριο υπηρεσία αφοσίωσης. Η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο δεν μπορεί να εμποδιστεί σε καμία περίπτωση. Από εδώ βγαίνει το συμπέρασμα ότι ακόμα και εκείνες τις μέρες, πριν από περίπου πέντε χιλιάδες χρόνια, υπήρχαν πόρνες ακόμα και σε μία πόλη όπως η Ντβάρακα, όπου έμενε ο Κύριος Κρίσνα. Αυτό δείχνει ότι οι πόρνες είναι πολίτες απαραίτητοι για τη σωστή διατήρηση της κοινωνίας. Η κυβέρνηση αφήνει να ανοίγουν οινοπωλεία, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η κυβέρνηση ενθαρρύνει την κατανάλωση του κρασιού. Το ζήτημα είναι ότι υπάρχει μία κατηγορία ανθρώπων οι οποίοι θα πίνουν πάση θυσία και έχει αποδειχθεί ότι στις μεγάλες πόλεις η ποτοαπαγόρευση ευνόησε το λαθρεμπόριο του κρασιού. Κατά τον ίδιο τρόπο, εκείνοι που δεν είναι ικανοποιημένοι στο σπίτι τους χρειάζονται τέτοιου είδους παραχωρήσεις και εάν δεν υπάρχουν πόρνες, τότε αυτοί οι ξεπεσμένοι θα παρασύρουν κάποιες άλλες στην πορνεία. Είναι καλύτερα να υπάρχουν διαθέσιμες πόρνες στην αγορά, προκειμένου να διατηρείται η αγνότητα της κοινωνίας. Καλύτερα να διατηρείς μία κοινωνική τάξη από πόρνες, παρά να ενθαρρύνεις την ύπαρξή τους μέσα στην κοινωνία. Η αληθινή μεταρρύθμιση είναι ο διαφωτισμός όλων των ανθρώπων, ώστε να γίνουν αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου και αυτό θα ανακόψει όλων των ειδών τους παράγοντες που χειροτερεύουν τη ζωή.

Ο Σρι Μπιλβαμάνγκαλα Τακουρά, μέγας *ατσαρια* της τάξης των Βαϊσνάβα του Βισνουσουάμι, όταν ήταν οικογενειάρχης είχε μεγάλη αδυναμία σε μία πόρνη, την Τσιντάμανι, που συνέβαινε να είναι

αφοσιωμένη υπηρέτρια του Κυρίου. Όταν μια νύχτα ο Τακουρά πήγε στο σπίτι της Τσιντάμανι, ενώ είχε καταρρακτώδη βροχή και κεραυνούς, η Τσιντάμανι έμεινε κατάπληκτη βλέποντας ότι ο Τακουρά μπόρεσε να έρθει μια φριχτή νύχτα σαν κι αυτή, περνώντας ένα αφρισμένο ποτάμι γεμάτο κύματα. Είπε στον Τακουρά Μπιλβαμάνγκαλα ότι αν κατάφερνε να στρέψει την έλξη που ένιωθε για τη σάρκα και τα κόκκαλα μιας ασήμαντης γυναίκας όπως εκείνη προς την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, θα αξιοποιούσε αυτή την έλξη κατάλληλα, κατορθώνοντας να προσελκυσθεί από την υπερβατική ομορφιά του Κυρίου. Ήταν μία βαρυσήμαντη στιγμή για τον Τακουρά, που στράφηκε στην πνευματική συνειδητοποίηση από τα λόγια μίας πόρνης. Αργότερα, αποδέχθηκε αυτή την πόρνη ως πνευματικό του δάσκαλο και δόξασε το όνομα της Τσιντάμανι, που του έδειξε τον σωστό δρόμο, σε διάφορα σημεία του λογοτεχνικού του έργου.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.32) ο Κύριος λέει: «Ω γιε της Πριτά, ακόμα και οι ταπεινής καταγωγής *τσαννταλα* και εκείνοι που γεννήθηκαν σε οικογένειες απίστων και ακόμα και οι πόρνες θα φτάσουν στην τελειότητα της ζωής, αν βρουν καταφύγιο στην προσφορά ανόθευτης υπηρεσίας αφοσίωσης σε Εμένα, γιατί στον δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης δεν υπάρχουν εμπόδια που οφείλονται σε ταπεινωτική γέννηση και απασχόληση. Ο δρόμος είναι ανοιχτός για όλους όσους συμφωνήσουν να τον ακολουθήσουν».

Φαίνεται ότι οι πόρνες της Ντβάρακα, που τόσο ανυπομονούσαν να συναντήσουν τον Κύριο, ήταν όλες ανόθευτες αφοσιωμένες υπηρέτριες Του και έτσι, σύμφωνα με την εκδοχή της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, βρίσκονταν όλες τους στον δρόμο της σωτηρίας. Επομένως, η μόνη μεταρρύθμιση που είναι απαραίτητη στην κοινωνία είναι να γίνει μία οργανωμένη προσπάθεια να μεταβληθούν οι πολίτες σε αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου και έτσι θα τους κυριεύσουν με τον δικό τους τρόπο όλες οι καλές ιδιότητες των ημιθέων του ουρανού. Από την άλλη μεριά, όσοι δεν είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν έχουν καθόλου καλές ιδιότητες, όσο και αν είναι εξελιγμένοι από υλική άποψη. Η διαφορά είναι ότι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου βρίσκονται τον δρόμο της απελευθέρωσης, ενώ οι μη αφοσιωμένοι υπηρέτες βρίσκονται στον δρόμο περαιτέρω εμπλοκής στην υλική σκλαβιά. Το κριτήριο της προόδου του πολιτισμού είναι το εάν οι άνθρωποι έχουν διαπαιδαγωγηθεί και προοδεύσει στον δρόμο της σωτηρίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

νατα-ναρτακα-γκαννταρβαχ

σουτα-μαγκαντα-βανντιναχ

γκαγιαντι τσοτταμασλοκα-

τσαριτανι αντιμπουτανι τσα

νατα: δραματουργοί – *ναρτακα*: χορευτές – *γκαννταρβαχ*: ουράνιοι τραγουδιστές – *σουτα*: επαγγελματίες ιστορικοί – *μαγκαντα*: επαγγελματίες γενεαλόγοι – *βανντιναχ*: επαγγελματίες μορφωμένοι ρήτορες – *γκαγιαντι*: ψαλμός – *τσα*: αντίστοιχα – *ουτταμασλοκα*: ο Υπέρτατος Κύριος – *τσαριτανι*: δραστηριότητες – *αντιμπουτανι*: όλες υπεράνθρωπες – *τσα*: και.

Έμπειροι δραματουργοί, καλλιτέχνες, χορευτές, τραγουδιστές, ιστορικοί, γενεαλόγοι και σπουδασμένοι ρήτορες συνέχιζαν ασταμάτητα να προσφέρουν τη συμβολή τους, εμπνευσμένοι από τις υπεράνθρωπες περιπέτειες του Κυρίου.

Φαίνεται ότι και πριν από πέντε χιλιάδες χρόνια η κοινωνία χρειαζόταν τις υπηρεσίες δραματουργών, καλλιτεχνών, χορευτών, τραγουδιστών, ιστορικών, γενεαλόγων, δημόσιων ομιλητών, κλπ. Οι χορευτές, οι τραγουδιστές και οι θεατρικοί καλλιτέχνες προέρχονταν κυρίως από την κοινότητα των *σουντρα*, ενώ οι μορφωμένοι ιστορικοί, οι γενεαλόγοι και οι ρήτορες προέρχονταν από την κοινότητα των *μπραμανα*. Όλοι τους ανήκαν σε μία συγκεκριμένη κοινωνική τάξη και μάθαιναν την τέχνη τους από τις οικογένειές τους. Αυτοί οι δραματουργοί, οι χορευτές, οι τραγουδιστές, οι ιστορικοί, οι γενεαλόγοι και οι ρήτορες είχαν για θέμα τους τα υπεράνθρωπα έργα του Κυρίου σε διάφορες εποχές και χιλιετίες και όχι συνηθισμένα γεγονότα. Τα έργα τους δεν ήταν σε χρονολογική σειρά. Όλες οι *Πουρανα* περιέχουν ιστορικά γεγονότα διαφόρων εποχών και διαφόρων πλανητών, που περιγράφονται σε σχέση με τον Υπέρτατο Κύριο. Δεν συναντάμε, λοιπόν, κάποια χρονολογική σειρά. Έτσι οι σύγχρονοι ιστορικοί δεν είναι σε θέση να βρουν τους συνδετικούς κρίκους και γι' αυτό παρατηρούν αναρμοδίως ότι όλες οι *Πουρανα* είναι φανταστικές ιστορίες και μόνο.

Ακόμα και πριν από εκατό χρόνια, όλες οι θεατρικές παραστάσεις στην Ινδία περιστρέφονταν γύρω από τα υπεράνθρωπα έργα του Υπερτάτου Κυρίου. Οι κοινοί άνθρωποι διασκέδαζαν αληθινά με αυτές τις παραστάσεις και θεατρικές ομάδες *γιατρα* παρίσταναν με θαυμάσιο τρόπο τις υπεράνθρωπες πράξεις του Κυρίου. Έτσι, ακόμα και οι αγράμματοι αγρότες συμμετείχαν στη γνώση της βεδικής γραμματείας, παρά την αξιοσημείωτη έλλειψη ακαδημαϊκών προσόντων. Επομένως, έμπειροι θεατρικοί ηθοποιοί, χορευτές, τραγουδιστές, ομιλητές, κλπ. είναι απαραίτητοι για την πνευματική φώτιση των κοινών ανθρώπων. Οι γενεαλόγοι έδιναν πλήρη περιγραφή των απογόνων μιας συγκεκριμένης οικογένειας. Ακόμα και σήμερα, οι ξεναγοί στους τόπους προσκυνήματος της Ινδίας υποβάλλουν στους νεοφερμένους πλήρη έκθεση των γενεαλογικών δένδρων. Μερικές φορές, αυτή η υπέροχη επίδειξη προσελκύει και άλλους πελάτες που θέλουν να ακούσουν αυτές τις ενδιαφέρουσες πληροφορίες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

μπαγκαβαμς τατρα μπανντουναμ

πωραναμ ανουβαρτιναμ

γιατα-βιντι ουπασανγκαμια

σαρβεσαμ μαναμ ανταντε

μπαγκαβαν: ο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας – *τατρα*: σε εκείνο το μέρος – *μπανντουναμ*: των φίλων – *πωραναμ*: των πολιτών – *ανουβαρτιναμ*: εκείνοι που Τον πλησίασαν για να Τον υποδεχθούν και να Τον καλωσορίσουν – *γιατα-βιντι*: όπως επιβάλλεται – *ουπασανγκαμια*: πηγαίνοντας πιο κοντά – *σαρβεσαμ*: για τον καθένα – *μαναμ*: εκτίμηση και σεβασμό – *ανταντε*: πρόσφερε.

Ο Κύριος Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, πήγε κοντά τους και πρόσφερε την εκτίμηση και τον σεβασμό Του στον κάθε έναν από τους φίλους, τους συγγενείς, τους κατοίκους της πόλης και σε όλους όσους είχαν έρθει να Τον υποδεχθούν και να Τον καλωσορίσουν.

Ο Υπέρτατος Κύριος, το Πρόσωπο της Θεότητας, δεν είναι ούτε κάτι το απρόσωπο ούτε ένα αδρανές αντικείμενο, ανίκανο να ανταποδώσει τα αισθήματα των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Η λέξη *γιατα-βιντι*, «όπως επιβάλλεται», έχει ιδιαίτερη σημασία. Ο Κύριος ανταποκρίνεται «όπως επιβάλλεται» στις διάφορες κατηγορίες θαυμαστών και αφοσιωμένων υπηρετών. Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες ανήκουν βέβαια μόνο σε μία κατηγορία, επειδή δεν έχουν άλλο αντικείμενο υπηρεσίας εκτός από τον Κύριο και γι' αυτό ο Κύριος ανταποκρίνεται με αυτούς τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες όπως ακριβώς επιβάλλεται, δηλαδή, είναι πάντα προσηλωμένος σε όλες τις υποθέσεις των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών Του. Υπάρχουν και άλλοι που Τον προσδιορίζουν ως απρόσωπο και έτσι ο Κύριος δεν δείχνει προσωπικό ενδιαφέρον. Ικανοποιεί τον καθένα με βάση την ανάπτυξη της πνευματικής του συνείδησης. Εδώ έχουμε ένα δείγμα αυτής της ανταπόδοσης, με τα διάφορα πρόσωπα που Τον καλωσόρισαν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

*πραχβαμπιβαντανασλεσα-
καρα-σπαρσα-σμιτεκσαναϊχ
ασβασια τσασβαπακεμπιο
βαραϊς τσαμπιματαϊρ βιμπουχ*

πραχβα: υποκλινόμενος – *αμπιβαντανα*: χαιρετίζοντας με λόγια – *ασλεσα*: αγκαλιάζοντας – *καρα-σπαρσα*: σφίγγοντας τα χέρια – *σμιτα-ικσαναϊχ*: με χαμογελαστές ματιές – *ασβασια*: ενθαρρύνοντας – *τσα*: και – *ασβαπακεμπιαχ*: μέχρι και την κατώτερη τάξη, αυτών που τρώνε το κρέας των σκύλων – *βαραϊχ*: με ευλογίες – *τσα*: επίσης – *αμπιματαϊχ*: όπως επιθυμούσαν – *βιμπουχ*: ο Παντοδύναμος.

Ο Παντοδύναμος Κύριος χαιρέτησε όλους όσους ήταν εκεί, ακόμα και τους πιο παρακατιανούς, με υποκλίσεις, με αγκαλιές, με χειραψίες, με ματιές και χαμόγελα, δίνοντας διαβεβαιώσεις και μοιράζοντας ευλογίες.

Για την υποδοχή του Κυρίου Σρι Κρίσνα παρευρέθηκαν όλα τα κοινωνικά στρώματα, αρχίζοντας από τον Βασουντέβα, τον Ουγκρασένα και τον Γκαργκαμούνι –τον πατέρα, τον παππού και τον δάσκαλο του Κρίσνα- και τελειώνοντας με τις πόρνες και τους *τσαννταλα*, που συνηθίζουν να τρώνε το κρέας των σκύλων. Και ο Κύριος τους χαιρέτισε όλους, σύμφωνα με τον βαθμό και την κοινωνική τους θέση. Ως αγνές ζωντανές οντότητες, όλοι είναι αποχωρισμένα μέρη του Κυρίου και γι' αυτό κανείς δεν είναι ξένος από την αιώνια σχέση μαζί Του. Οι αγνές αυτές ζωντανές οντότητες είναι διαβαθμισμένες ανάλογα με τη μόλυνση που έχουν υποστεί από τις καταστάσεις της υλικής φύσης. Αλλά ο Κύριος είναι εξίσου στοργικός με όλα τα μέρη Του, παρα την υλική διαβάθμιση. Κατέρχεται απλώς και μόνο για να ανακαλέσει αυτά τα υλιστικά ζωντανά όντα στο βασίλειό Του και οι νοήμονες άνθρωποι επωφελούνται από αυτή την ευχέρεια που προσφέρει το Πρόσωπο της Θεότητας σε όλα τα ζωντανά όντα. Ο Κύριος δεν αρνείται το βασίλειο του Θεού σε κανέναν και εναπόκειται στα ζωντανά όντα να δεχθούν αυτή την προσφορά Του ή όχι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*σβαγιαμ τσα γκουρουμπιρ βιπραϊχ
σανταραϊχ σταβιραϊρ απι
ασιρμπιρ γιουτζιαμανο 'νιαϊρ
βανντιμπις τσαβισατ πουραμ*

σβαγιαμ: Αυτός ο Ίδιος – *τσα*: επίσης – *γκουρουμπιχ*: από ηλικιωμένους συγγενείς – *βιπραϊχ*: από τους *μπραμανα* – *σανταραϊχ*: με τις γυναίκες τους – *σταβιραϊχ*: ανάπηροι – *απι*: επίσης – *ασιρμπιχ*: με την ευλογία – *γιουτζιαμαναχ*: επαινούμενος από – *ανιαϊχ*: από άλλους – *βανντιμπιχ*: θαυμαστές – *τσα*: και – *αβισατ*: εισήλθε – *πουραμ*: στην πόλη.

Ύστερα ο Κύριος μπήκε στην πόλη, συνοδευόμενος από ηλικιωμένους συγγενείς και ανάπηρους *μπραμανα* με τις γυναίκες τους, που όλοι έδιναν τις ευλογίες τους και τραγουδούσαν τις δόξες του Κυρίου. Το ίδιο έκαναν και άλλοι, που υμνούσαν και αυτοί τις δόξες Του.

Οι *μπραμανα* δεν υπήρξαν ποτέ προσηλωμένοι στην αποταμίευση χρημάτων για μελλοντικές ανάγκες. Όταν γερνούσαν, πήγαιναν στη συνάθροιση των βασιλιάδων μαζί με τις γυναίκες τους και υμνώντας απλώς τα ένδοξα κατορθώματα των βασιλιάδων, εξασφάλιζαν όλα τα αναγκαία. Οι *μπραμανα* αυτοί δεν ήταν αυλοκόλακες. Οι βασιλιάδες είχαν πράγματι δοξαστεί με τα έργα τους και οι *μπραμανα* τους παρότρυναν ακόμα περισσότερο σε ευσεβή έργα με ειλικρίνεια και με τρόπο αξιοπρεπή. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα αξίζει κάθε δόξα και οι προσευχόμενοι *μπραμανα*, καθώς και οι υπόλοιποι, δοξάζονταν οι ίδιοι ψάλλοντας τις δόξες Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*ρατζα-μαργκαμ γκατε κρισνε
ντβαρακαγιαχ κουλα-στριγιαχ
χαρμιανι αρουρουχουρ βιπρα
ταντ-ικσανα-μαχοτσαβαχ*

ρατζα-μαργκαμ: οι δημόσιοι δρόμοι – *γκατε*: περνώντας – *κρισνε*: από τον Κύριο Κρίσνα – *ντβαρακαγιαχ*: της πόλης της Ντβάρακα – *κουλα-στριγιαχ*: κυρίες των καλών οικογενειών – *χαρμιανι*: στα ανάκτορα – *αρουρουχουχ*: σηκώθηκαν – *βιπρα*: ω *μπραμανα* – *τατ-ικσανα*: για να Τον κοιτάξουν (τον Κρίσνα) – *μαχα-ουτσαβαχ*: θεωρούμενη ως η σπουδαιότερη γιορτή.

Καθώς ο Κύριος Κρίσνα περνούσε από τους δρόμους της πόλης, όλες οι γυναίκες των καλών οικογενειών της Ντβάρακα ανέβηκαν στις στέγες των αρχοντικών τους για να δούν τον Κύριο. Αυτό το είχαν για την πιο μεγάλη γιορτή.

Χωρίς αμφιβολία, το να κοιτάξει κανείς τον Κύριο είναι μια σπουδαία, χαρμόσυνη περίπτωση, όπως ήταν και για τις αρχόντισσες της μητρόπολης της Ντβάρακα. Αυτό το τηρούν ακόμη οι ευλαβικές γυναίκες της Ινδίας. Ιδίως τις ημέρες των τελετών Τζουλάνα και Τζανμάσταμι, οι γυναίκες της Ινδίας συνωστίζονται ακόμη στον ναό του Κυρίου, όπου λατρεύεται η

υπερβατική αιώνια μορφή Του. Η υπερβατική μορφή του Κυρίου, η εγκατεστημένη στον ναό, δεν διαφέρει από τον Ίδιο τον Κύριο. Η μορφή αυτή του Κυρίου ονομάζεται *αρτσα-βιγκραχα*, ενσάρκωση *αρτσα*, και είναι επέκταση του Κυρίου μέσω της εσωτερικής Του δύναμης για να διευκολύνει την υπηρεσία αφοσίωσης των αναρίθμητων αφοσιωμένων υπηρετών Του που βρίσκονται στον υλικό κόσμο. Οι υλικές αισθήσεις αδυνατούν να αντιληφθούν την πνευματική φύση του Κυρίου και γι' αυτό ο Κύριος αποδέχεται την *αρτσα-βιγκραχα*, που φαινομενικά είναι φτιαγμένη από υλικά στοιχεία, όπως πηλός, ξύλο και πέτρα, ενώ στην πραγματικότητα δεν υπάρχει υλική μόλυνση. Επειδή ο Κύριος είναι *καϊβαλια*, ένας και μόνος, δεν υπάρχει σε Αυτόν ύλη. Ο Παντοδύναμος Κύριος είναι μόνο ένας και γι' αυτό μπορεί να εμφανίζεται σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς να μολύνεται από την υλική αντίληψη. Επομένως, οι εορτατικές εκδηλώσεις στους ναούς του Κυρίου, όπως συνήθως γίνονται, είναι σαν τις γιορτές που γινόντουσαν τις ημέρες εκείνες που ο Κύριος της Ντβάρακα είχε φανερώσει την παρουσία Του, πριν από πέντε χιλιάδες χρόνια. Οι εξουσιοδοτημένοι *ατσαρια*, που γνωρίζουν τέλεια αυτή την επιστήμη, ιδρύουν τέτοιους ναούς του Κυρίου σύμφωνα με ορισμένες ρυθμιστικές αρχές, για να διευκολύνουν τους κοινούς ανθρώπους. Αλλά άτομα μειωμένης νοημοσύνης, δίχως να είναι γνώστες αυτής της επιστήμης, θεωρούν εσφαλμένα αυτό το μέγα εγχείρημα ως *ειδωλολατρεία*, χώνοντας τη μύτη τους σε κάτι στο οποίο δεν έχουν πρόσβαση. Συνεπώς, οι γυναίκες ή οι άντρες που παρακολουθούν τις γιορτές στους ναούς του Κυρίου για να δουν την υπερβατική μορφή είναι χιλιάδες φορές περισσότερο ένδοξοι από όσους δεν πιστεύουν στην υπερβατική μορφή του Κυρίου.

Από αυτή τη στροφή φαίνεται ότι οι κάτοικοι της Ντβάρακα ήταν όλοι τους κάτοχοι μεγάλων ανακτόρων, πράγμα που φανερώνει την ευημερία της πόλης. Οι γυναίκες ανέβηκαν στις στέγες για να δουν την πομπή και τον Κύριο. Δεν αναμίχθηκαν με τα πλήθη στους δρόμους και διατήρησαν έτσι την ευυποληψία τους. Δεν υπήρχε τεχνητή ισότητα με τους άντρες. Η ευυποληψία των γυναικών διαφυλάσσεται με μεγαλύτερη κομψότητα αν οι γυναίκες μένουν χωριστά από τους άντρες. Τα δύο φύλα δεν θα πρέπει να αναμειγνύονται χωρίς περιορισμούς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

νιτιαμ νιρικσαμαναναμ
γιαντ απι ντβαρακωκασαμ
να βιτριπιαντι χι ντρισαχ
σριγιο νταμανγκαμ ατσιουταμ

νιτιαμ: τακτικά, πάντα – νιρικσαμαναναμ: εκείνων που Τον κοιτάζουν –
γιατ: μολονότι – απι: παρά το γεγονός ότι – ντβαρακα-οκασαμ: οι κάτοικοι
της Ντβάρακα – να: ποτέ – βιτριπιαντι: ικανοποιημένοι – χι: ακριβώς –
ντρισαχ: η θέα – σριγιαχ: οι ομορφιές – νταμα-ανγκαμ: η σωματική
δεξαμενή – ατσιουταμ: ο αλάνθαστος.

**Παρόλο που οι κάτοικοι της Ντβάρακα ήταν συνηθισμένοι να βλέπουν
τακτικά τον αλάνθαστο Κύριο, την πηγή κάθε ομορφιάς, δεν Τον
χόρταιναν ποτέ.**

Όταν οι αρχόντισσες της Ντβάρακα ανέβηκαν στις στέγες των ανακτόρων
τους, δεν τους πέρασε από το μυαλό ότι είχαν ξαναδεί πολλές φορές το
όμορφο σώμα του αλάνθαστου Κυρίου. Αυτό δείχνει ότι η επιθυμία τους
να βλέπουν τον Κύριο δεν είχε κορεσμό. Σύμφωνα με τον νόμο του
κορεσμού, οτιδήποτε υλικό ιδωθεί αρκετές φορές παύει να είναι
ελκυστικό. Ο νόμος του κορεσμού ισχύει στον υλικό κόσμο, αλλά όχι και
στον πνευματικό. Η λέξη «αλάνθαστος» έχει σημασία, επειδή μολονότι ο
Κύριος κατέβηκε ευσπλαχνικά στη γη, παραμένει αλάνθαστος. Οι
ζωντανές οντότητες δεν είναι αλάνθαστες, γιατί όταν έρχονται σε επαφή
με τον υλικό κόσμο τους λείπει η πνευματική τους ταυτότητα και έτσι το
σώμα που αποκτούν με τρόπο υλικό υπόκειται σε γέννηση, ανάπτυξη,
μετασχηματισμό, παραμονή, φθορά και εκμηδένιση, σύμφωνα με τους
νόμους της φύσης. Το σώμα του Κυρίου δεν είναι έτσι. Κατέρχεται όπως
ακριβώς είναι και δεν υπόκειται ποτέ στους νόμους της υλικής φύσης. Το
σώμα Του είναι η πηγή των πάντων, η δεξαμενή κάθε ομορφιάς, πέρα από
την εμπειρία μας. Κανένας, λοιπόν, δεν χορταίνει να βλέπει το υπερβατικό
σώμα του Κυρίου, επειδή σε αυτό εκδηλώνονται συνεχώς καινούργιες
ομορφιές. Το υπερβατικό σώμα, η μορφή, οι ιδιότητες, η ακολουθία, κλπ.
του Κυρίου είναι όλα εκδηλώσεις πνευματικές και για τούτο δεν υπάρχει
κορεσμός στο ψάλσιμο του αγίου ονόματος του Κυρίου, δεν υπάρχει
κορεσμός στη συζήτηση των ιδιοτήτων του Κυρίου και δεν υπάρχει

περιορισμός στην ακολουθία του Κυρίου. Είναι η πηγή των πάντων και είναι απεριόριστος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

*σριγιο νιβασο γιασιοραχ
πανα-πατραμ μουκαμ ντρισαμ
μπαχαβο λοκα-παλαναμ
σαρανγκαναμ πανταμμπουτζαμ*

σριγιαχ: της θεάς της τύχης – *νιβασαχ*: ο τόπος διαμονής – *γιασια*: κάποιος του οποίου – *ουραχ*: το στήθος – *πανα-πατραμ*: το ποτήρι – *μουκαμ*: το πρόσωπο – *ντρισαμ*: των ματιών – *μπαλαβαχ*: οι βραχίονες – *λοκα-παλαναμ*: των κυβερνητών ημιθέων – *σαρανγκαναμ*: των αφοσιωμένων υπηρετών που μιλούν και τραγουδούν για την ουσία – *παντα-αμμπουτζαμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Το στήθος του Κυρίου είναι το σπίτι της θεάς της τύχης. Το φεγγαρόλουστο πρόσωπό Του είναι το τάσι, απ' όπου πίνουν τα μάτια που διψούν για ομορφιά. Τα μπράτσα Του είναι τόπος ανάπαυσης για τους ημίθεους που κυβερνούν. Και τα λωτοειδή Του πόδια είναι το καταφύγιο των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών, που δεν μιλούν μήτε και τραγουδούν για τίποτε άλλο, παρά μόνο για τον Κύριο.

Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες ανθρώπινων όντων, που όλα αποζητούν διάφορες απολαύσεις από διάφορα αντικείμενα. Υπάρχουν άνθρωποι που αποζητούν την εύνοια της θεάς της τύχης. Γι' αυτούς, οι βεδικές γραφές παρέχουν την πληροφορία ότι τον Κύριο Τον υπηρετούν συνεχώς με κάθε ευλάβεια χιλιάδες θεές της τύχης στο *τσιννταμανι-νταμα*, τον υπερβατικό τόπο του Κυρίου, όπου όλα τα δέντρα είναι δέντρα της επιθυμίας και όλα τα κτίρια είναι φτιαγμένα από φιλοσοφικές λίθους:

*τσιννταμανι-πρακαρα-σαντμασου καλπα-βρικσα-
λακσαβριτεσου σουραμπιρ αμπιπαλαγιανταμ*

*λακσμι-σαχσρα-σατα-σαμμπραμα-σεβιαμαναμ
γκοβιννταμ αντι-πουρουςαμ ταμ αχαμ μπατζαμ
(Μπ.σ. 5.29)*

Εκεί ο Κύριος, ο Γκοβίνντα, έχει για φυσική ασχολία Του τη φροντίδα των αγελάδων *σουραμπι*. Αν νιώσουμε έλξη για τα σωματικά χαρακτηριστικά του Κυρίου, μπορούμε να δούμε αυτομάτως αυτές τις θεές της τύχης. Επειδή οι ιμπερσοναλιστές συνηθίζουν τις άνυδρες θεωρίες, δεν είναι σε θέση να αντιληφθούν αυτές τις θεές. Κι όσο για τους καλλιτέχνες που είναι κυριευμένοι από την ομορφιά της δημιουργίας, θα ήταν καλύτερα για την τέλεια ικανοποίησή τους, να έβλεπαν το πρόσωπο του Κυρίου. Το πρόσωπο του Κυρίου είναι η ενσάρκωση της ομορφιάς. Ό,τι αποκαλούν όμορφη φύση δεν είναι παρά το χαμόγελό Του και ό,τι ονομάζουν γλυκό τραγούδι των πουλιών δεν είναι παρά μόνο δείγμα της ψιθυριστής φωνής του Κυρίου. Υπάρχουν ημίθεοι-κυβερνήτες υπεύθυνοι για τα διάφορα τμήματα της κοσμικής διοίκησης και υπάρχουν και μικροσκοπικοί διοικητές-θεοί στην κρατική διοίκηση. Ζουν διαρκώς με τον φόβο άλλων ανταγωνιστών, αν όμως βρουν καταφύγιο στα μπράτσα του Κυρίου, ο Κύριος μπορεί να τους προστατεύει πάντα από τις επιθέσεις των εχθρών. Ένας πιστός υπηρέτης του Κυρίου που βρίσκεται σε θέση κυβερνητική είναι ιδεώδης ηγέτης, ικανός να προστατέψει τα συμφέροντα των ανθρώπων. Οι υπόλοιποι υποτιθέμενοι κυβερνήτες είναι σύμβολα αναχρονισμών, οι οποίοι οδηγούν τους ανθρώπους που κυβερνούν σε οξεία ανησυχία. Οι κυβερνήτες μπορούν να παραμείνουν ασφαλείς, προστατευμένοι από τα μπράτσα του Κυρίου. Η ουσία των πάντων είναι ο Υπέρτατος Κύριος: ονομάζεται *σαραμ*. Και όσοι τραγουδούν και μιλούν γι' Αυτόν ονομάζονται *σαρανγκα*, αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες. Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες λαχταρούν διαρκώς τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Ο λωτός έχει ένα είδος μελιού, που οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες το χαίρονται με τρόπο υπερβατικό. Είναι σαν τις μέλισσες που κυνηγούν συνέχεια το μέλι. Ο Σρίλα Ρούπα Γκοσουάμι, ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης *ατσαρια* της *σαμπρανταγια* Γκωντίγια-Βαϊσνάβα, έχει τραγουδήσει ένα τραγούδι γι' αυτό το μέλι του λωτού, παρομοιάζοντας τον εαυτό του με μέλισσα: «Ω Κύριέ μου, ω Κρίσνα, εκλιπαρώ να Σου προσφέρω τις προσευχές μου. Ο νους μου είναι σαν τη μέλισσα και ψάχνει για λίγο μέλι. Δώσε, λοιπόν, Σε παρακαλώ στη μέλισσα του νου μου μια γωνιά στα λωτοειδή Σου πόδια, που από αυτά πηγάζει κάθε υπερβατικό μέλι. Γνωρίζω καλά πως ούτε οι μεγάλοι ημίθεοι, όπως ο Μπράμα, δεν βλέπουν τις αχτίδες των νυχιών των λωτοειδών ποδιών Σου, παρόλο που

βρίσκονται σε βαθύ διαλογισμό για τόσο πολλά χρόνια. Και όμως, αυτό είναι που επιδιώκω, ω αλάνθαστε, γιατί γνωρίζω πως είσαι πολύ ευσπλαχνικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες που είναι εγκαταλελειμμένοι σ' Εσένα. Γνωρίζω ακόμα, ω Μάνταβα, ότι δεν έχω αληθινή αφοσίωση για την υπηρεσία των λωτοειδών ποδιών Σου, αλλά επειδή Εσύ, Κύριε, έχεις ασύλληπτη δύναμη, μπορείς να κάνεις τα αδύνατα δυνατά. Τα λωτοειδή πόδια Σου μπορούν να περιγελούν ακόμα και το νέκταρ του ουράνιου βασιλείου και γι' αυτό νιώθω τέτοια έλξη γι' αυτά. Σε παρακαλώ, λοιπόν, ύψιστε αιώνιε, επέτρεψε στον νου μου να προσηλωθεί σε αυτά, για να μπορώ αιωνίως να χαίρομαι τη γεύση της υπερβατικής Σου υπηρεσίας». Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι ικανοποιημένοι που βρίσκονται στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου και δεν φιλοδοξούν να δουν το πανέμορφο πρόσωπό Του ούτε να νιώσουν την προστασία των δυνατών μπράτσων Του. Είναι από τη φύση τους ταπεινοί και ο Κύριος κλίνει πάντοτε προς αυτούς τους ταπεινούς αφοσιωμένους υπηρέτες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*σιταταπατρα-βιατζαναϊρ ουπασκριταχ
πρασουνα-βαρσαϊρ αμπιβαρσιταχ πατι
πισανγκα-βασα βανα-μαλαγια μπαμπω
γκανο γιαταρκοντουπα-τσαπα-βαϊντιουταϊχ*

σιτα-αταπατρα: λευκή ομπρέλα – *βιατζαναϊχ*: με μια βεντάλια – *ουπασκριταχ*: υπηρετούμενος από – *πρασουνα*: λουλούδια – *βαρσαϊχ*: από καταιγισμό – *αμπιβαρσιταχ*: καλυμμένος έτσι – *πατι*: στον δρομο – *πισανγκα-βασαχ*: από τα κίτρινα ενδύματα – *βανα-μαλαγια*: από τις γιρλάντες λουλουδιών – *μπαμπω*: έτσι έγινε – *γκαναχ*: σύννεφο – *γιατα*: ως εάν – *αρκα*: ο ήλιος – *ουντουπα*: η σελήνη – *τσαπα*: το ουράνιο τόξο – *βαϊντιουταϊχ*: από την αστραπή.

Καθώς ο Κύριος περνούσε από τους δρόμους της Ντβάρακα, το κεφάλι Του προστατευόταν από μια λευκή ομπρέλα του ήλιου. Λευκές φτερωτές βεντάλιες Του έκαναν αέρα σχηματίζοντας ημικύκλια και

στον δρόμο τα λουλούδια έπεφταν βροχή. Με τα κίτρινα ρούχα Του και τις γιρλάντες από λουλούδια, έμοιαζε με σκούρο σύννεφο, τριγυρισμένο ταυτόχρονα από ήλιο, φεγγάρι, αστραπές και ουράνια τόξα.

Ο ήλιος, το φεγγάρι, το ουράνιο τόξο και η αστραπή δεν εμφανίζονται στον ουρανό ταυτόχρονα. Όταν λάμπει ο ήλιος, το φως της σελήνης γίνεται ασήμαντο και αν υπάρχουν σύννεφα και ουράνιο τόξο, δεν εκδηλώνονται αστραπές. Το σώμα του Κυρίου έχει το χρώμα ενός φρέσκου σύννεφου του μουσώνα. Εδώ παρομοιάζεται με σύννεφο. Η λευκή ομπρέλα πάνω από το κεφάλι Του παρομοιάζεται με τον ήλιο. Οι κινήσεις της φουντωτής βεντάλιας παρομοιάζονται με τη σελήνη. Ο καταιγισμός των λουλουδιών παρομοιάζεται με τα αστέρια. Τα κίτρινα ρούχα Του παρομοιάζονται με το ουράνιο τόξο. Αυτές, λοιπόν, οι δραστηριότητες του στερεώματος, επειδή η ταυτόχρονη παρουσία τους είναι αδύνατη, δεν μπορούν να ταιριάζουν όλες μεταξύ τους με παρομοιώσεις. Το ταίριασμα γίνεται δυνατό μόνο όταν σκεφτούμε την ασύλληπτη δύναμη του Κυρίου. Ο Κύριος είναι παντοδύναμος και όταν είναι παρών, οτιδήποτε αδύνατο γίνεται δυνατό χάρη στην ασύλληπτη ενέργειά Του. Αλλά η κατάσταση που είχε δημιουργηθεί την ώρα που περνούσε από τους δρόμους της Ντβάρακα ήταν πανέμορφη και δεν θα μπορούσε να συγκριθεί με τίποτα εκτός από τα φυσικά φαινόμενα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

πραβιστας του γκριχαμ πιτροχ

παρισβακταχ σβα-ματριμπιχ

βαβανντε σιρασα σαπτα

ντεβακι-πραμουκα μουντα

πραβισταχ: αφού εισήλθε – *του*: αλλά – *γκριχαμ*: σπίτια – *πιτροχ*: του πατέρα – *παρισβακταχ*: αγκαλιάστηκε – *σβα-ματριμπιχ*: από τις δικές Του μητέρες – *βαβανντε*: πρόσφερε υποταγή – *σιρασα*: το κεφάλι Του – *σαπτα*: επτά – *ντεβακι*: η Ντεβάκι – *πραμουκα*: με επικεφαλής – *μουντα*: ευχαρίστως.

Αφού μπήκε στο σπίτι του πατέρα Του, οι μητέρες που ήταν εκεί με επικεφαλής την Ντεβάκι (την αληθινή Του μητέρα) Τον αγκάλιασαν και ο Κύριος τις προσκύνησε, σκύβοντας το κεφάλι Του στα πόδια τους.

Φαίνεται ότι ο Βασουντέβα, ο πατέρας του Κυρίου Κρίσνα, είχε εντελώς ξεχωριστό κατάλυμα, όπου ζούσε με τις δεκαοχτώ γυναίκες του, από τις οποίες η Σριμάτι Ντεβάκι είναι η αληθινή μητέρα του Κυρίου Κρίσνα. Παρά το γεγονός αυτό, όλες οι μητριές Του είχαν γι' Αυτόν την ίδια αγάπη, όπως θα γίνει φανερό από την επόμενη στροφή. Αλλά και ο Κύριος Κρίσνα δεν έκανε διάκριση ανάμεσα στην αληθινή Του μητέρα και τις μητριές Του και προσκύνησε με τον ίδιο τρόπο όλες τις γυναίκες του Βασουντέβα που ήταν εκεί. Σύμφωνα με τις γραφές, υπάρχουν επτά μητέρες: 1) η αληθινή μητέρα, 2) η γυναίκα του πνευματικού δασκάλου, 3) η γυναίκα ενός *μπραμανα*, 4) η γυναίκα του βασιλιά, 5) η αγελάδα, 6) η τροφός και 7) η γη. Όλες τους είναι μητέρες. Ακόμα και σύμφωνα με αυτή τη διάταξη των *σαστρα*, η μητριά, που είναι σύζυγος του πατέρα, είναι εξίσου καλή με τη μητέρα, επειδή και ο πατέρας είναι ένας από τους πνευματικούς δασκάλους. Ο Κύριος Κρίσνα, ο Κύριος του σύμπαντος, παίζει τον ρόλο του ιδανικού γιου, για να διδάξει τους άλλους πώς να φέρονται στις μητριές τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

ταχ πουτραμ ανκαμ αροπια

σνεχα-σνουτα-παγιονταραχ

χαρσα-βιχβαλιτατμαναχ

σισιτσουρ νετρατζαϊρ τζαλαϊχ

ταχ: όλες τους – *πουτραμ*: τον γιο – *ανκαμ*: την αγκαλιά – *αροπια*: αφού έβαλαν – *σνεχα-σνουτα*: έβρεξαν από αγάπη – *παγιονταραχ*: με γεμάτα τα στήθη – *χαρσα*: μεγάλη χαρά – *βιχβαλιτα-ατμαναχ*: κυριευμένες από – *σισιτσουχ*: υγρά – *νετρατζαϊχ*: από τα μάτια – *τζαλαϊχ*: νερό.

Οι μητέρες, αφού αγκάλιασαν τον γιο τους, Τον κάθισαν στην αγκαλιά τους. Από την αγνή αγάπη τους, τα στήθη τους ανέβλυσαν γάλα. Ήταν κυριευμένες από μεγάλη χαρά και τα δάκρυα που έτρεχαν από τα μάτια τους μούσκεψαν τον Κύριο.

Όταν ο Κύριος Κρίσνα ήταν στη Βρινντάβανα, ακόμα και οι αγελάδες υγραίνονταν από αγάπη γι' Αυτόν. Γινόταν αιτία να βγαίνει γάλα από τις ρώγες κάθε τρυφερού ζωντανού όντος. Πόσω μάλλον οι μητριές Του, που ήταν έτσι κι αλλιώς το ίδιο καλές με τη μητέρα Του!

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

αταβισατ σβα-μπαβαναμ

σαρβα-καμαμ ανουτταμαμ

πρασαντα γιατρα πατνιναμ

σαχασρανι τσα σοντασα

ατα: έπειτα – αβισατ: μπήκε – σβα-μπαβαναμ: στα προσωπικά ανάκτορα – σαρβα: όλα – καμαμ: τις επιθυμίες – ανουτταμαμ: τέλεια στον ύψιστο βαθμό – πρασανταχ: ανάκτορα – γιατρα: όπου – πατνιναμ: των συζύγων που αριθμούσαν – σαχασρανι: χιλιάδες – τσα: πάνω από – σοντασα: δεκαέξι.

Έπειτα ο Κύριος μπήκε στα ανάκτορά Του, που ήταν τέλεια στον ύψιστο βαθμό. Σε αυτά ζούσαν οι γυναίκες Του, που ήταν πάνω από δεκαέξι χιλιάδες.

Ο Κύριος Κρίσνα είχε 16.108 γυναίκες και η κάθε μια τους είχε ένα πλήρως εξοπλισμένο ανάκτορο, με τους απαραίτητους περίβολους και κήπους. Στο Δέκατο Άσμα υπάρχει πλήρης περιγραφή αυτών των ανακτόρων. Όλα τα ανάκτορα ήταν φτιαγμένα από το καλύτερο μάρμαρο. Φωτιζόντουσαν από πετράδια και ήταν στολισμένα με βελούδινες και μεταξωτές κουρτίνες και χαλιά, όλα φορτωμένα με κοσμήματα και

κεντημένα με χρυσή δαντέλα. Πρόσωπο της Θεότητας σημαίνει κάποιος που διαθέτει πλήρως κάθε δύναμη, κάθε ενέργεια, κάθε πλούτο, κάθε ομορφιά, κάθε γνώση και κάθε απάρνηση. Επομένως, για την εκπλήρωση κάθε επιθυμίας του Κυρίου, στα ανάκτορά Του δεν υπήρχε καμία έλλειψη. Ο Κύριος είναι απεριόριστος και, συνεπώς, και οι επιθυμίες Του είναι απεριόριστες και ο εφοδιασμός είναι και αυτός απεριόριστος. Αφού όλα είναι απεριόριστα, σωστά περιγράφεται εδώ με τρόπο περιεκτικό ως *σαρβα-καμαμ*, εξοπλισμένος πλήρως με κάθε επιθυμητό εφόδιο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

πατνιαχ πατιχ προσια γκριχανουπαγκαταμ

βιλοκια σαντζατα-μανο-μαχοτσαβαχ

ουτταστουρ αρατ σαχασασανασαγιατ

σακαμ βραταϊρ βριντιτα-λοτσαναναναχ

πατνιαχ: οι κυρίες (οι σύζυγοι του Κυρίου Κρίσνα) – *πατιμ*: ο σύζυγος – *προσια*: που ήταν μακριά από το σπίτι – *γκριχα-ανουπαγκαταμ*: που τώρα γύρισε στο σπίτι – *βιλοκια*: βλέποντας έτσι – *σαντζατα*: έχοντας αναπτύξει – *μαναχ-μαχα-ουτσαβαχ*: μία αίσθηση χαρούμενης τελετής μέσα στον νου – *ουτταστουχ*: σηκώθηκαν – *αρατ*: από απόσταση – *σαχασα*: τελείως ξαφνικά – *ασανα*: από τα καθίσματα – *ασαγιατ*: από την κατάσταση διαλογισμού – *σακαμ*: μαζί με – *βραταϊχ*: τον όρκο – *βριντιτα*: κοιτάζοντας ντροπαλά – *λοτσανα*: τα μάτια – *αναναχ*: με τέτοια πρόσωπα.

Οι βασίλισσες του Κυρίου Σρι Κρίσνα ένιωσαν αγαλλίαση μέσα στον νου, βλέποντας τον άντρα τους στο σπίτι μετά από τόσο μεγάλο διάστημα που έλειπε στα ξένα. Σταμάτησαν τον διαλογισμό τους και σηκώθηκαν αμέσως από τις θέσεις τους. Όπως ήταν συνήθεια, σκέπασαν δειλά το πρόσωπό τους και κοίταξαν γύρω ντροπαλά.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο Κύριος μπήκε στα προσωπικά Του ανάκτορα, που ήταν κατειλημμένα από 16.108 βασίλισσες. Αυτό σημαίνει ότι ο Κύριος επεκτάθηκε στη στιγμή σε τόσες πλήρεις επεκτάσεις όσες

ήταν οι βασίλισσες και τα ανάκτορα και μπήκε στο καθένα από αυτά ταυτόχρονα και χωριστά. Εδώ συναντάμε άλλη μία εκδήλωση της εσωτερικής Του δύναμης. Μπορεί να επεκταθεί σε οσοδήποτε μορφές πνευματικής ταυτότητας επιθυμεί, παρόλο που είναι ένας και μοναδικός. Από το *σρουτι-μαντρα* επιβεβαιώνεται ότι ο Απόλυτος είναι ένας και μόνο και ωστόσο γίνεται πολλοί, αμέσως μόλις το επιθυμήσει. Οι πολλαπλές αυτές επεκτάσεις του Υπερτάτου Κυρίου εκδηλώνονται ως πλήρη και ως αποχωρισμένα τμήματα. Τα αποχωρισμένα τμήματα είναι εκφράσεις της ενέργειάς Του, ενώ τα πλήρη τμήματα είναι εκδηλώσεις της Προσωπικότητάς Του. Έτσι, λοιπόν, το Πρόσωπο της Θεότητας εκδηλώθηκε σε 16.108 πλήρεις επεκτάσεις και μπήκε ταυτόχρονα σε όλα τα ανάκτορα των βασιλισσών. Αυτό ονομάζεται *βαϊμπαβα*, υπερβατική δύναμη του Κυρίου. Και επειδή μπορεί να ενεργεί με αυτό τον τρόπο, είναι γνωστός και ως Γιογκεσβάρα. Συνήθως, ένας μυστικιστής ή *γιογκι* μπορεί να επεκταθεί μέχρι και με δέκα επεκτάσεις του σώματός του το πολύ. Αλλά ο Κύριος μπορεί να κάνει το ίδιο χιλιάδες φορές ή και επ' άπειρον, αν το επιθυμεί. Οι δύσπιστοι μένουν κατάπληκτοι όταν πληροφορούνται ότι ο Κύριος Κρίσνα παντρεύτηκε περισσότερες από 16.000 βασίλισσες, επειδή θεωρούν τον Κύριο Κρίσνα ως έναν από αυτούς και κρίνουν τη δύναμη του Κυρίου με βάση τη δική τους περιορισμένη δύναμη. Θα πρέπει, λοιπόν, να έχουμε υπόψη μας ότι ο Κύριος δεν βρίσκεται ποτέ στο επίπεδο των ζωντανών όντων, που δεν είναι παρά επεκτάσεις της οριακής Του ενέργειας και δεν θα πρέπει να εξισώνουμε ποτέ τη δύναμη με τον δυνάμενο, παρόλο που η ποιοτική διαφορά τους είναι πολύ μικρή. Οι βασίλισσες ήταν και αυτές επεκτάσεις της εσωτερικής Του δύναμης και έτσι ο δυνάμενος και οι δυνάμεις ανταλλάσσουν αενάως υπερβατικές τέρψεις, γνωστές ως διασκεδάσεις του Κυρίου. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι ο Κύριος παντρεύτηκε τόσο πολλές γυναίκες. Αντιθέτως, θα πρέπει να βεβαιώνουμε ότι ακόμη και αν ο Κύριος παντρευτεί δεκαέξι δισεκατομμύρια γυναίκες, δεν εκδηλώνει πλήρως την απεριόριστη και ανεξάντλητη δύναμή Του. Παντρεύτηκε *μόνο* 16.000 γυναίκες και μπήκε στο καθένα από τα 16.000 ανάκτορα, απλώς και μόνο για να χαράξει στην ιστορία των ανθρώπινων όντων της επιφάνειας της γης το γεγονός ότι ο Κύριος δεν είναι ποτέ ίσος ή κατώτερος οποιουδήποτε ανθρώπινου όντος, οσοδήποτε ισχυρό και αν είναι. Συνεπώς, κανένας δεν είναι ίσος ή ανώτερος του Κυρίου. Ο Κύριος είναι πάντοτε μέγας από κάθε άποψη. Το «ο Θεός είναι μεγάλος» είναι αιώνια αλήθεια.

Μόλις, λοιπόν, οι βασίλισσες είδαν από απόσταση τον άντρα τους, που είχε λείψει μακριά για μεγάλα διαστήματα λόγω της μάχης του

Κουρουκσέτρα, σηκώθηκαν από την ύπνωση του διαλογισμού και ετοιμάστηκαν να υποδεχθούν τον πολυαγαπημένο τους. Σύμφωνα με τις θρησκευτικές διατάξεις του Γιαγκιαβάλκια, η γυναίκα που ο άντρας της λείπει μακριά θα πρέπει να μην παίρνει μέρος σε καμία κοινωνική εκδήλωση, να μη στολίζει το σώμα της, να μη γελά και να μην πηγαίνει σε καμία περίπτωση σε σπίτια συγγενών. Αυτός είναι ο όρκος των γυναικών που ο άντρας τους λείπει από το σπίτι. Συγχρόνως, επιβάλλεται να μην παρουσιάζεται ποτέ η γυναίκα μπροστά στον άντρα της ακάθαρτη. Πρέπει να καλλωπίζεται με στολίδια και όμορφα φορέματα και να παρουσιάζεται πάντοτε στον άντρα της χαρούμενη και ευτυχισμένη. Οι βασίλισσες του Κυρίου Κρίσνα βρισκόντουσαν σε κατάσταση διαλογισμού, με τη σκέψη τους στην απουσία του Κυρίου. Διαλογιζόντουσαν γι' Αυτόν συνεχώς. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν μπορούν να ζήσουν ούτε στιγμή χωρίς να διαλογιστούν τον Κύριο. Αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τις βασίλισσες, που ήταν όλες τους θεές της τύχης, ενσαρκωμένες ως βασίλισσες για τις διασκεδάσεις του Κυρίου στην Ντβάρακα. Δεν μπορούν ποτέ να αποχωριστούν τον Κύριο· είναι πάντα μαζί Του, είτε μέσω προσωπικής παρουσίας είτε μέσω έκστασης. Όταν ο Κύριος ήταν στο δάσος φροντίζοντας τις αγελάδες, οι γκοπι της Βρινντάβανα δεν μπορούσαν να Τον ξεχάσουν. Όταν ο Κύριος Κρίσνα ήταν αγοράκι και έλειπε από το χωριό, οι γκοπι ανησυχούσαν με τη σκέψη ότι θα διάβαινε το τραχύ έδαφος με τα μαλακά λωτοειδή Του πόδια. Με τη σκέψη αυτή, τις κυρίευε μερικές φορές έκσταση και η καρδιά τους πληγωνόταν. Αυτή είναι η κατάσταση των αγνών συντρόφων του Κυρίου. Βρίσκονται συνεχώς σε έκσταση και το ίδιο συνέβαινε με τις βασίλισσες στη διάρκεια της απουσίας του Κυρίου. Τώρα όμως, βλέποντας από μακριά τον Κύριο, άφησαν αμέσως όλες τις ασχολίες τους, καθώς και τους όρκους των γυναικών όπως περιγράφηκαν πιο πάνω. Σύμφωνα με τον Σρι Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τακουρά, στη συγκεκριμένη περίπτωση έχουμε να κάνουμε με μια συνηθισμένη ψυχολογική αντίδραση. Πρώτα απ' όλα, όταν σηκώθηκαν από τις θέσεις τους, παρόλο που ήθελαν να δουν τον άντρα τους, συγκρατήθηκαν από γυναικεία συστολή. Όμως χάρη στην έντονη έκσταση, ξεπέρασαν αυτό το στάδιο της αδυναμίας και τις συνεπήρε η ιδέα να αγκαλιάσουν τον Κύριο, πράγμα που τις έκανε να μην έχουν συναίσθηση του περιβάλλοντος. Αυτή η ξεχωριστή κατάσταση έκστασης εκμηδένισε κάθε τυπικότητα και κάθε κοινωνική σύμβαση και επέτρεψε στις βασίλισσες να αποφύγουν κάθε εμπόδιο που έστεκε ανάμεσα σε αυτές και τον Κύριο. Αυτό είναι το τέλει στάδιο για να συναντήσει κανείς τον Κύριο της ψυχής, τον Σρι Κρίσνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*ταμ ατματζαϊρ ντριστιμπιρ ανταρατμανα
ντουραντα-μπαβαχ παριρεμπιρε πατιμ
νιρουνταμ απι ασραβαντ αμμπου νετραγιορ
βιλατζατιναμ μπριγκου-βαργκα βαϊκλαβατ*

ταμ: Αυτόν (τον Κύριο) – *ατμα-τζαϊχ:* από τους γιους – *ντριστιμπιχ:* με τη
θέα – *ανταρα-ατμανα:* από το πιο ενδόμυχο μέρος της καρδιάς – *ντουραντα-
μπαβαχ:* ανυπέρβλητη έκσταση – *παριρεμπιρε:* αγκάλιασαν – *πατιμ:* τον
σύζυγο – *νιρουνταμ:* πνίγηκαν – *απι:* παρά το ότι – *ασραβατ:* δάκρυα –
αμμπου: σαν σταγόνες νερού – *νετραγιох:* από τα μάτια – *βιλατζατιναμ:*
όσων έχουν αιδημοσύνη – *μπριγκου-βαρια:* ω αρχηγέ των Μπρίγκου –
βαϊκλαβατ: αθέλητα.

**Η ανυπέρβλητη έκσταση ήταν τόσο ισχυρή, ώστε οι βασίλισσες, που
ήταν ντροπαλές, αγκάλιασαν πρώτα τον Κύριο στα μύχια της καρδιάς
τους. Έπειτα Τον αγκάλιασαν με τα μάτια τους και τέλος, έστειλαν
τους γιους τους να Τον αγκαλιάσουν (πράγμα που ισοδυναμεί με
προσωπικό αγκάλιασμα). Αλλά, ω πρώτε μεταξύ των Μπρίγκου, αν
και προσπάθησαν να συγκρατήσουν τα αισθήματά τους, τα δάκρυα
έτρεχαν αθέλητα από τα μάτια τους.**

Παρόλο που εξαιτίας της γυναικείας αιδημοσύνης είχαν τόσο πολλές
δυσκολίες που τις εμπόδιζαν να αγκαλιάσουν τον αγαπημένο τους σύζυγο,
τον Κύριο Σρι Κρίσνα, οι βασίλισσες Τον αγκάλιασαν με τα μάτια τους,
Τον αγκαλιασαν βάζοντάς Τον στα κατάβαθα της καρδιάς τους, Τον
αγκάλιασαν, τέλος, στέλνοντας τους γιους τους να Τον αγκαλιάσουν. Κι
ωστόσο, το αγκάλιασμα έμεινε ατελείωτο και τα δάκρυα έτρεξαν στο
πρόσωπό τους, παρά τις προσπάθειες να τα συγκρατήσουν. Μια γυναίκα
αγκαλιάζει έμμεσα τον άντρα της όταν τον αγκαλιάζει ο γιος της, επειδή ο
γιος έχει αναπτυχθεί ως μέρος του σώματος της γυναίκας. Από άποψη
σεξουαλική, το αγκάλιασμα του γιου δεν είναι το ίδιο με το αγκάλιασμα
του άντρα και της γυναίκας, είναι όμως ικανοποίηση από άποψη
συναισθηματική. Στη συζυγική σχέση, το αγκάλιασμα με τα μάτια είναι

αποτελεσματικότερο και έτσι, σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, δεν υπάρχει κανένα λάθος σε μια τέτοια ανταλλαγή αισθημάτων ανάμεσα στους συζύγους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

γιαντιαπι ασω παρσβα-γκατο ραχο-γκατας

ταταπι τασιανγκρι-γιουγκαμ ναβαμ ναβαμ

παντε παντε κα βιραμετα τατ-παντατς

τσαλαπι γιατς τσριρ να τζαχατι καρχιτσιτ

γιαντι: μολονότι – *απι*: βεβαίως – *ασω*: Αυτός (ο Κύριος Σρι Κρίσνα) – *παρσβα-γκαταχ*: στο πλευρό τους – *ραχαχ-γκαταχ*: εντελώς μόνος – *ταταπι*: ωστόσο – *τασια*: Αυτού – *ανγκρι-γιουγκαμ*: τα πόδια του Κυρίου – *ναβαμ* *ναβαμ*: ολοένα και νεότερα – *παντε*: βήμα – *παντε*: σε κάθε βήμα – *κα*: που – *βιραμετα*: μπορεί να αποκολληθεί – *τατ-παντατ*: από τα πόδια Του – *τσαλαπι*: κινούμενη – *γιατ*: τον οποίο – *σριχ*: η θεά της τύχης – *να*: ποτέ δεν – *τζαχατι*: αφήνει – *καρχιτσιτ*: καμιά φορά.

Παρόλο που ο Κύριος Σρι Κρίσνα ήταν συνεχώς στο πλευρό τους, καθώς και αποκλειστικά μόνος Του, τα πόδια Του τους φαινότανσαν όλο και νεότερα. Η θεά της τύχης, αν και από τη φύση της είναι πάντα ανήσυχη και κινητική, δεν μπορούσε να αφήσει τα πόδια του Κυρίου. Ποια γυναίκα, λοιπόν, που έχει βρει καταφύγιο σε αυτά τα πόδια μπορεί ποτέ να τα χωριστεί;

Τα υποκείμενα σε όρους ζωντανά όντα επιζητούν διαρκώς την εύνοια της της θεάς της τύχης, παρόλο που αυτή από τη φύση της κινείται συνεχώς από το ένα μέρος στο άλλο. Στον υλικό κόσμο κανείς δεν είναι διαρκώς τυχερός, οσοδήποτε έξυπνος και αν είναι. Έχουν υπάρξει τόσο πολλές μεγάλες αυτοκρατορίες σε διάφορα μέρη του κόσμου, τόσο πολλοί ισχυροί βασιλείς σε όλο τον κόσμο και τόσο πολλοί τυχεροί άνθρωποι, αλλά όλοι έφτασαν βαθμηδόν στο τέλος τους. Αυτός είναι ο νόμος της υλικής φύσης. Από πνευματική άποψη όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Σύμφωνα

με την *Μπραμα-σαμχिता*, τον Κύριο Τον υπηρετούν με σεβασμό χιλιάδες θεές της τύχης. Βρίσκονται πάντα με τον Κύριο σε μέρη μοναχικά. Και όμως, παρόλο που από τη φύση τους είναι πολύ ανήσυχες και μετακινούνται συνεχώς, η συντροφιά του Κυρίου έχει τέτοια φρεσκάδα και είναι τόσο εμπνευσμένη, ώστε δεν μπορούν να αφήσουν τον Κύριο ούτε στιγμή. Η πνευματική σχέση με τον Κύριο είναι τέτοια πηγή ζωντάνιας και επινοητικότητας, ώστε κανείς δεν μπορεί να αφήσει τη συντροφιά του Κυρίου αν έχει καταφύγει σε Αυτόν.

Τα ζωντανά όντα είναι από τη φύση τους και την καταστατική τους θέση θηλυκά. Το αρσενικό, δηλαδή ο απολαμβάνων, είναι ο Κύριος. Όλες οι εκδηλώσεις των διαφόρων δυνάμεών Του είναι από τη φύση τους θηλυκές. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, τα ζωντανά όντα ορίζονται ως *παρα-πρακριτι*, ανώτερη δύναμη. Τα υλικά στοιχεία είναι *απαρα-πρακριτι*, κατώτερη δύναμη. Οι δυνάμεις αυτές χρησιμοποιούνται πάντα στην υπηρεσία της ικανοποίησης του χρήστη, του απολαμβάνοντος. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (5.29), ο υπέρτατος δικαιούχος της απόλαυσης είναι ο Ίδιος ο Κύριος. Όταν, λοιπόν, οι δυνάμεις απασχολούνται άμεσα στην υπηρεσία του Κυρίου, ξαναβρίσκουν το φυσικό τους χρώμα και έτσι δεν υπάρχει ασυμφωνία στη σχέση του δυνάμενου και της δύναμης.

Συνήθως, οι άνθρωποι που ασχολούνται με κάποια δουλειά ζητούν πάντα κάποια θέση που βρίσκεται στη δικαιοδοσία είτε της κυβέρνησης είτε του υπέρτατου κρατικού διακαιούχου της απόλαυσης. Αφού ο Κύριος είναι ο υπέρτατος δικαιούχος της απόλαυσης των πάντων, μέσα ή έξω από το σύμπαν, είναι χαρά να βρίσκεται κανείς στην υπηρεσία Του. Κανένα ζωντανό ον, αν απασχοληθεί στην υπέρτατη κυβερνητική υπηρεσία του Κυρίου, δεν θα ευχηθεί να απαλλαγεί από αυτή τη δέσμευση. Η ύψιστη τελειότητα της ανθρώπινης ζωής είναι η αναζήτηση κάποιας απασχόλησης στην υπέρτατη υπηρεσία του Κυρίου, πράγμα που φέρνει ύψιστη ευτυχία. Δεν χρειάζεται να αναζητά κανείς τη μετακινούμενη θεά της τύχης ανεξάρτητα από τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

εβαμ νριπαναμ κοιτι-μπααρα-τζανμαναμ

ακσωχινιμπιχ παριβριττα-τετζασαμ

βινταγια βαϊραμ σβασανο γιαταναλαμ

εβαμ: έτσι – νριπαναμ: των βασιλέων ή των κυβερνητών – κοιτι-μπαρα: το φορτίο της γης – τζανμαναμ: γεννημένοι με αυτόν τον τρόπο – ακσωχινιμπιχ: ενισχυμένοι με στρατιωτική δύναμη ιππικού, ελεφάντων, αρμάτων και πεζικού – παριβριττα: ξυπασμένοι λόγω αυτής της στρατιωτικής δύναμης – τετζασαμ: ανδρεία – βινταγια: έχοντας δημιουργήσει – βαϊραμ: εχθρότητα – σβασαναχ: η αλληλεπίδραση του ανέμου και των καλαμιών – γιατα: όπως ακριβώς είναι – αναλαμ: φωτιά – μιταχ: ο ένας με τον άλλον – βαντενα: σκοτώνοντάς τους – ουπαραταχ: απαλλαγμένος – νιραγιουνταχ: χωρίς ο Ίδιος να πάρει μέρος στη μάχη.

Αφού σκότωσε εκείνους τους βασιλιάδες που ήταν βάρος για τη γη, ο Κύριος ήταν γαλήνιος. Ήταν υπεροπτικοί και επαρμένοι για τη στρατιωτική τους δύναμη, για τα άλογά τους, τους ελέφαντες, τα άρματα, το πεζικό τους, κλπ. Ο Ίδιος δεν πήρε μέρος στη μάχη. Δημιούργησε απλώς εχθρότητα ανάμεσα στους ισχυρούς κυβερνήτες και εκείνοι πολέμησαν μεταξύ τους. Ήταν σαν τον άνεμο, που προκαλεί τριβή ανάμεσα στις καλαμιές και έτσι ανάβει τη φωτιά.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, τα ζωντανά όντα δεν είναι οι αληθινοί δικαιούχοι της απόλαυσης των πραγμάτων που έχουν εκδηλωθεί ως δημιουργία του Θεού. Ο Κύριος είναι ο πραγματικός ιδιοκτήτης και δικαιούχος της απόλαυσης όλων των πραγμάτων που έχουν εκδηλωθεί στη δημιουργία Του. Δυστυχώς όμως, επηρεασμένο από την παραπλανητική ενέργεια, το ζωντανό ον, καθ' υπαγόρευση των καταστάσεων της φύσης, γίνεται τεχνητός δικαιούχος της απόλαυσης. Ξυπασμένο λόγω αυτής της πλαστής αίσθησης ότι έχει γίνει Θεός, το παραπλανημένο ζωντανό ον αυξάνει την υλική του δύναμη με τόσο πολλές δραστηριότητες, ώστε γίνεται βάρος για τη γη σε τέτοιο βαθμό, που η γη γίνεται εντελώς ακατάλληλος τόπος διαμονής για όσους έχουν τα λογικά τους. Αυτή η κατάσταση πραγμάτων ονομάζεται νταρμασια γκλανι, κακή χρήση της ενέργειας του ανθρώπινου όντος. Όταν μια τέτοια κακή χρήση της ανθρώπινης ενέργειας γίνει κυρίαρχη, τα λογικότερα ζωντανά όντα ανησυχούν για αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση που έχουν δημιουργήσει οι διεφθαρμένοι κυβερνήτες, οι οποίοι αποτελούν απλώς βάρος για τη γη και ο Κύριος εμφανίζεται μέσω της εσωτερικής Του δύναμης για να σώσει το

λογικότερο τμήμα της ανθρωπότητας και να ελαφρύνει το βάρος που οφείλεται στους κυβερνήτες της γης, στα διάφορα μέρη του κόσμου. Δεν δείχνει εύνοια σε κάποιους από τους ανεπιθύμητους κυβερνήτες, αλλά με τη δυναμική Του ενέργεια προκαλεί εχθρότητα μεταξύ τους, όπως ο αέρας προκαλεί φωτιά στο δάσος με την τριβή των καλαμιών. Η φωτιά του δάσους ανάβει αυτομάτως με τη δύναμη του αέρα και κατά τον ίδιο τρόπο, η εχθρότητα ανάμεσα σε διάφορες ομάδες πολιτικών δημιουργείται από το αθέατο σχέδιο του Κυρίου. Έτσι οι ανεπιθύμητοι κυβερνήτες, επαρμέντοι λόγω της πλαστής δυνάμεις τους και της στρατιωτικής ισχύος, εμπλέκονται μεταξύ τους σε πόλεμο για λόγους ιδεολογικούς και έτσι εξαντλούν όλη τους τη δύναμη. Η παγκόσμια ιστορία αντανακλά αυτό το γεγονός της θέλησης του Κυρίου και αυτό θα εξακολουθήσει να συμβαίνει έως ότου τα ζωντανά όντα προσκολληθούν στην υπηρεσία του Κυρίου. Το γεγονός αυτό περιγράφεται πολύ παραστατικά στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.14): «Η παραπλανητική ενέργεια είναι δύναμή Μου και έτσι δεν είναι δυνατό στα εξαρτώμενα ζωντανά όντα να εκτοπίσουν τη δύναμη των υλικών καταστάσεων. Αλλά όσοι βρίσκουν καταφύγιο σ' Εμένα (το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα), μπορούν να διασχίσουν τον γιγαντιαίο ωκεανό της υλικής ενέργειας». Αυτό σημαίνει ότι κανείς δεν μπορεί να εδραιώσει στον κόσμο ειρήνη και ευημερία με πράξεις που αποβλέπουν στην απόλαυση ή με αναπόδεικτες φιλοσοφικές θεωρίες και ιδεολογίες. Ο μοναδικός τρόπος είναι η υποταγή στον Υπέρτατο Κύριο και η επακόλουθη απελευθέρωση από την ψευδαίσθηση της παραπλανητικής ενέργειας.

Δυστυχώς όμως, όσοι ασχολούνται με καταστρεπτικά έργα είναι ανίκανοι να υποταχθούν στο Πρόσωπο της Θεότητας. Είναι όλοι τους ανόητοι πρώτης κατηγορίας. Είναι το κατώτατο ανθρώπινο είδος ζωής. Η γνώση τους έχει λεηλατηθεί, μολονότι φαινομενικά έχουν ακαδημαϊκή μόρφωση. Έχουν όλοι νοοτροπία δαιμονική και προκαλούν συνεχώς την υπέρτατη εξουσία του Κυρίου. Όσοι είναι ιδιαιτέρως υλιστές και ποθούν υλική εξουσία και δύναμη είναι, χωρίς αμφιβολία, ανόητοι πρώτης κατηγορίας, επειδή δεν γνωρίζουν για τη ζώσα ενέργεια. Επειδή αγνοούν αυτήν την ύψιστη πνευματική επιστήμη, είναι απορροφημένοι στην υλική επιστήμη, η οποία τελειώνει μαζί με το τέλος του υλικού σώματος. Είναι τα κατώτατα ανθρώπινα όντα, επειδή ο ιδιαίτερος σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι η επανεδραίωση της χαμένης σχέσης με τον Κύριο, αλλά χάνουν αυτή την ευκαιρία, ασχολούμενοι με υλικές δραστηριότητες. Η γνώση τους είναι λεηλατημένη, επειδή ακόμα και μετά από παρατεταμένες εικασίες δεν μπορούν να φτάσουν στο στάδιο της γνώσης του Προσώπου της Θεότητας, του ύψιστου καλού (*summum bonum*). Είναι όλοι τους

άνθρωποι δαιμονικών αρχών και υποφέρουν τις συνέπειες, όπως συνέβη με υλιστές ήρωες σαν τον Ράβανα, τον Κάμσα και άλλους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

σα εσα ναρα-λοκε 'σμινν

αβατιρναχ σβα-μαγιαγια

ρεμε στρι-ρατνα-κουταστο

μπαγκαβαν πρακριτο γιατα

σαχ: Αυτός (το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας) – *εσαχ*: όλα αυτά – *ναρα-λοκε*: σε τούτον τον πλανήτη των ανθρώπινων όντων – *ασμιν*: σε αυτό – *αβατιρναχ*: έχοντας εμφανισθεί – *σβα*: προσωπικό, εσωτερικό – *μαγιαγια*: αναίτιο έλεος – *ρεμε*: διασκέδασε – *στρι-ρατνα*: γυναίκα ικανή να γίνει σύζυγος του Κυρίου – *κουτασταχ*: ανάμεσα – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *πρακριταχ*: εγκόσμιος – *γιατα*: σαν να ήταν.

Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, χάρη στο αναίτιο έλεός Του, εμφανίσθηκε σε τούτον τον πλανήτη των ανθρώπων μέσω της εσωτερικής Του δύναμης και διασκέδασε ανάμεσα σε άξιες γυναίκες, σαν να έπαιρνε μέρος σε εγκόσμιες υποθέσεις.

Ο Κύριος παντρεύτηκε και έζησε σαν οικογενειάρχης. Αυτό μοιάζει σίγουρα με εγκόσμια υπόθεση, όταν όμως μαθαίνουμε ότι παντρεύτηκε 16.108 γυναίκες και *έζησε μαζί τους ξεχωριστά* στο κάθε ανάκτορο, ασφαλώς δεν πρόκειται για κάτι εγκόσμιο. Συνεπώς, το γεγονός ότι ο Κύριος έζησε σαν οικογενειάρχης ανάμεσα στις άξιες γυναίκες Του δεν είναι σε καμία περίπτωση κάτι εγκόσμιο και η σχέση Του με αυτές δεν πρέπει ποτέ να θεωρηθεί ως εγκόσμια σεξουαλική σχέση. Οπωσδήποτε, οι γυναίκες που παντρεύτηκε ο Κύριος δεν είναι συνηθισμένες γυναίκες, επειδή για να αποκτήσει κανείς τον Κύριο για σύζυγό του χρειάζονται ασκητικότητες (*ταπασια*) σε εκατομμύρια ζωές. Όταν ο Κύριος εμφανίζεται σε διάφορους πλανήτες (*λοκα*), όπως σε αυτόν τον πλανήτη των ανθρώπινων όντων, παρουσιάζει τις υπερβατικές διασκεδάσεις Του

για να ελκύσει τις υποκείμενες σε όρους ψυχές, ώστε να γίνουν αιώνιοι υπηρέτες Του, φίλοι, γονείς και εραστές στον υπερβατικό κόσμο, όπου ο Κύριος ανταποκρίνεται αιωνίως σε αυτές τις ανταλλαγές υπηρεσίας. Στον υλικό κόσμο, η υπηρεσία παρουσιάζεται με τρόπο διεστραμμένο και διακόπτεται απότομα, αποτελώντας έτσι θλιβερή εμπειρία. Το παραπλανημένο ζωντανό ον, που υπόκειται στους όρους της υλικής φύσης, δεν μπορεί να κατανοήσει, από άγνοια, ότι όλες οι σχέσεις μας σε αυτόν τον υλικό κόσμο είναι πρόσκαιρες και γεμάτες μέθη. Οι σχέσεις αυτές δεν μπορούν να μας βοηθήσουν να αποκτήσουμε αιώνια ευτυχία. Αλλά αν η ίδια σχέση εδραιωθεί με τον Κύριο, τότε αφού αφήσουμε το υλικό σώμα, μεταφερόμαστε στον υπερβατικό κόσμο και αποκτούμε μαζί Του αιωνίως τη σχέση που επιθυμούμε. Επομένως, οι γυναίκες που ανάμεσά τους έζησε ως σύζυγος δεν είναι γυναίκες αυτού του υλικού κόσμου, αλλά υπερβατικές γυναίκες Του αιωνίως, θέση που απέκτησαν με την τελειοποίηση της υπηρεσίας αφοσίωσης. Αυτή είναι η ικανότητά τους. Ο Κύριος είναι *παραμ μπραμα*, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Οι υποκείμενες σε όρους ψυχές αποζητούν την αιώνια ευτυχία παντού, όχι μόνο στη γη, αλλά και σε άλλους πλανήτες μέσα στο σύμπαν, επειδή όντας από την καταστατική τους θέση πνευματικοί σπινθήρες, μπορούν να ταξιδεύουν σε οποιοδήποτε μέρος της δημιουργίας του Θεού. Επειδή όμως υπόκεινται στους όρους των καταστάσεων της υλικής φύσης, προσπαθούν να ταξιδέψουν στο διάστημα με διαστημόπλοια και έτσι αποτυγχάνουν να φτάσουν στον προορισμό τους. Είναι δεμένες με τον νόμο της βαρύτητας, όπως οι κρατούμενοι με χειροπέδες. Μπορούν να πάνε οπουδήποτε με διαφορετικές μεθόδους, αλλά και αν ακόμη φτάσουν στους ανώτατους πλανήτες, δεν είναι δυνατό να βρουν αυτή την αιώνια ευτυχία που αναζητούν σε κάθε τους ζωή. Όταν όμως συνέλθουν, αναζητούν την ευτυχία του *μπραμαν*, γνωρίζοντας καλά ότι η απεριόριστη ευτυχία που αναζητούν δεν είναι δυνατό να αποκτηθεί ποτέ στον υλικό κόσμο. Έτσι, το Υπέρτατο Ον, το Παραμπραμάν, σίγουρα δεν αναζητά την ευτυχία Του στον υλικό κόσμο. Ούτε τα παραφερνάλια της ευτυχίας Του μπορούν να βρεθούν στον υλικό κόσμο. Δεν είναι απρόσωπος. Επειδή είναι το Υπέρτατο ον και ο ηγέτης αναρίθμητων ζωντανών όντων, δεν είναι δυνατό να είναι απρόσωπος. Είναι ακριβώς σαν κι εμάς και έχει σε πληρότητα όλες τις τάσεις του ατομικού ζωντανού όντος. Παντρεύεται ακριβώς όπως κι εμείς, αλλά ο γάμος Του δεν είναι ούτε εγκόσμιος ούτε περιορισμένος από τις εμπειρίες που έχουμε στην κατάσταση της υπό όρους ζωής. Συνεπώς, οι γυναίκες Του μοιάζουν με εγκόσμιες γυναίκες, αλλά στην πραγματικότητα είναι όλες τους υπερβατικές απελευθερωμένες ψυχές, τέλειες εκδηλώσεις της εσωτερικής Του ενέργειας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*ουνταμα-μπαβα-πισουμαμαλα-βαλγκου-χασα-
βρινταβαλοκα-νιχατο μαντανο 'πι γιασαμ
σαμμουχια τσαπαμ ατζαχατ πραμαντοτταμας τα
γιασιενντριγιαμ βιματιτουμ κουχακαϊρ να σεκουχ*

ουνταμα: πολύ σοβαρός – *μπαβα*: έκφραση – *πισουνα*: ερεθιστικά – *αμαλα*: άσπιλα – *βαλγκου-χασα*: όμορφο χαμόγελο – *βριντα*: η κώχη του ματιού – *αβαλοκα*: κοιτάζοντας – *νιχαταχ*: κατέκτησαν – *μανταναχ*: τον θεό του έρωτα (ή *αμαντανα*: τον αφάνταστα εγκρατή Σίβα) – *απι*: επίσης – *γιασαμ*: του οποίου – *σαμμουχια*: κυριευμένος από – *τσαπαμ*: τόξα – *ατζαχατ*: εγκατέλειψε – *πραμαντα*: γυναίκα που τρελαίνεται – *ουτταμαχ*: ανώτερου βαθμού – *τα*: όλα – *γιασια*: του οποίου – *ινντριγιαμ*: οι αισθήσεις – *βιματιτουμ*: το αναστάτωμα – *κουχακαϊχ*: με μαγικά τεχνάσματα – *να*: ποτέ δεν – *σεκουχ*: μπόρεσαν.

Τα όμορφα χαμόγελα και οι κλεφτές ματιές που έριχναν οι βασίλισσες ήταν τόσο αγνά και σαγηνευτικά, που θα μπορούσαν να κατακτήσουν και τον ίδιο τον Έρωτα και να τον κάνουν να εγκαταλείψει το τόξο του απελπισμένος. Ακόμα και ο εγκρατής Σίβα θα μπορούσε να πέσει θύμα τους. Και όμως, παρ' όλα τα θέληγτρα και τα μαγικά τους τεχνάσματα, δεν μπόρεσαν να ταράξουν τις αισθήσεις του Κυρίου.

Ο δρόμος της σωτηρίας, δηλαδή ο δρόμος της επιστροφής στον Θεό, απαγορεύει πάντα την επαφή με γυναίκες. Το πλήρες σύστημα *σανατανα-νταρμα* ή *βαρνασραμα-νταρμα* απαγορεύει ή περιορίζει την επαφή με γυναίκες. Πώς μπορεί, λοιπόν, να γίνει αποδεκτός ως Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας κάποιος που είναι συνηθισμένος σε περισσότερες από δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες; Αυτό το ερώτημα μπορεί να τεθεί από άτομα ερευνητικά, που ανυπομονούν να μάθουν για την υπερβατική φύση του Υπερτάτου Κυρίου. Για να απαντηθούν τέτοιου είδους ερωτήσεις, οι σοφοί του Ναϊμισαράνια συζήτησαν για τον υπερβατικό χαρακτήρα του Κυρίου,

σε αυτή και σε επόμενες στροφές. Εδώ γίνεται σαφές ότι τα ελκυστικά γυναικεία γνωρίσματα που μπορούν να κατακτήσουν και τον ίδιο τον Έρωτα ή ακόμα και τον εξαιρετικά εγκρατή Κύριο Σίβα δεν μπόρεσαν να κατακτήσουν τις αισθήσεις του Κυρίου. Η δουλειά του θεού του Έρωτα είναι να προκαλεί εγκόσμια λαγνεία. Ολόκληρο το σύμπαν κινείται ερεθισμένο από το βέλος του Έρωτα. Οι δραστηριότητες του κόσμου όλου διεξάγονται λόγω της κεντρικής αυτής έλξης αρσενικού και θηλυκού. Το αρσενικό ψάχνει για το ταίρι της αρεσκείας του και το θηλυκό ψάχνει για το κατάλληλο αρσενικό. Αυτό είναι το υλικό ερέθισμα. Και μόλις το αρσενικό συνδυασθεί με το θηλυκό, τα υλικά δεσμά του ζωντανού όντος συμπλέκονται αμέσως σφιχτά μέσω της σεξουαλικής σχέσης, με αποτέλεσμα η έλξη και του αρσενικού και του θηλυκού για το σπίτι, την πατρίδα, τα παιδιά, την κοινωνία και τους φίλους, καθώς και για τη συσσώρευση πλούτου, να γίνεται το απατηλό πεδίο δράσης και με αυτόν τον τρόπο εκδηλώνεται μια πλασματική αλλά ακαταπόνητη έλξη για την προσωρινή υλική ύπαρξη, που είναι γεμάτη δυστυχία. Γι' αυτό, όλες οι οδηγίες των γραφών συνιστούν ιδιαιτέρως σε όσους βρίσκονται στον δρόμο της σωτηρίας, στον δρόμο της επιστροφής στο σπίτι τους, στον Θεό, να απαλλαγούν από τέτοιου είδους παραφερνάλια που προκαλούν υλική έλξη. Και αυτό είναι δυνατό μόνο με τη συναναστροφή των αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου, που αποκαλούνται *μαχατμα*. Ο Έρωτας ρίχνει τα βέλη του στα ζωντανά όντα για να τα ξετρελάνει με το αντίθετο φύλο, ανεξάρτητα αν το συγκεκριμένο πρόσωπο είναι όμορφο ή όχι. Οι προκλήσεις του Έρωτα συμβαίνουν ακόμα και στις κοινωνίες των ζώων, που είναι όλα τους άσχημα με βάση την εκτίμηση των πολιτισμένων εθνών. Η επιρροή, λοιπόν, του Έρωτα εκτείνεται ακόμα και στις πλέον αποκρουστικές μορφές ζωής και πολύ περισσότερο στα ομορφότερα είδη. Και ο Κύριος Σίβα, που θεωρείται αφάνταστα εγκρατής, χτυπήθηκε από το βέλος του Έρωτα, ξετρελάθηκε με την ενσάρκωση Μοχίνι του Κυρίου και παραδέχθηκε την ήττα του. Ωστόσο ο ίδιος ο Έρωτας αιχμαλωτίστηκε από τα σοβαρά και συναρπαστικά φερσίματα των θεών της τύχης και εγκατέλειψε οικειοθελώς το τόξο και τα βέλη του απελπισμένος. Τέτοια ήταν η ομορφιά και η γοητεία των βασιλισσών του Κυρίου Κρίσνα. Και όμως, δεν μπόρεσαν να ταραξούν τις υπερβατικές αισθήσεις του Κυρίου. Ο λόγος είναι ότι ο Κύριος είναι ολοκληρωτικά τέλειος *ατμαραμα*, δηλαδή αυτάρκης. Δεν έχει ανάγκη την έξωθεν βοήθεια κανενός για την προσωπική Του ικανοποίηση. Γι' αυτό, λοιπόν, οι βασίλισσες δεν μπόρεσαν να ευχαριστήσουν τον Κύριο με τη γυναικεία γοητεία τους. *Τον ευχαρίστησαν όμως με την ειλικρινή αγάπη και υπηρεσία τους.* Μόνο με την ανόθευτη υπερβατική υπηρεσία αγάπης μπορούσαν να ευχαριστήσουν τον

Κύριο και ο Κύριος ανταποδίδοντας, χάρηκε να τις περιποιηθεί συζυγικά. Ικανοποιημένος, λοιπόν, από την ανόθευτη υπηρεσία τους και μόνο, ο Κύριος ανταπέδωσε την υπηρεσία σαν ένας θερμός σύζυγος. Διαφορετικά, δεν είχε λόγο να γίνει σύζυγος τόσο πολλών γυναικών. Είναι ο σύζυγος όλων, σε όποιον όμως Τον αποδέχεται ως τέτοιον, ανταποκρίνεται. Η αγνή αυτή αγάπη για τον Κύριο δεν πρέπει ποτέ να συγκρίνεται με την εγκόσμια λαγνεία· είναι καθαρά υπερβατική. Τα σοβαρά φερσίματα των βασιλισσών, που έγιναν με φυσικό γυναικείο τρόπο, ήταν και αυτά υπερβατικά, επειδή τα αισθήματά τους ήταν συνέπεια υπερβατικής έκστασης. Εξηγήθηκε ήδη στην προηγούμενη στροφή ότι ο Κύριος έμοιαζε με εγκόσμιο σύζυγο, αλλά στην πραγματικότητα, η σχέση Του με τις γυναίκες Του ήταν ήταν υπερβατική, αγνή και ανέγγιχτη από τις καταστάσεις της υλικής φύσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*ταμ αγιαμ μανιατε λοκο
χι ασνγκαμ απι σανγκιναμ
ατμωπαμιενα μανουτζαμ
βιαπρινβαναμ γιατο 'μπουνταχ*

ταμ: στον Κύριο Κρίσνα – *αγιαμ*: όλοι αυτοί (οι κοινοί άνθρωποι) – *μανιατε*: επινοούν – *λοκαχ*: οι υποκείμενες σε όρους ψυχές – *χι*: σίγουρα – *ασανγκαμ*: αδέσμευτος – *απι*: παρά το ότι – *σανγκιναμ*: επηρεασμένος – *ατμα*: ο εαυτός – *ωπαμιενα*: συγκρινόμενος με τον εαυτό – *μανουτζαμ*: συνηθισμένος άνθρωπος – *βιαπρινβαναμ*: ασχολούμενος με – *γιαταχ*: επειδή – *αμπουνταχ*: ανόητοι εξαιτίας της άγνοιας.

Οι συνηθισμένες, υλιστικές, υποκείμενες σε όρους ψυχές πιστεύουν στην επινόηση ότι ο Κύριος είναι ένας από αυτούς. Παρόλο που ο Κύριος είναι αδέσμευτος, αυτοί, από άγνοια, νομίζουν ότι επηρεάζεται από την ύλη.

Η λέξη *αμπουνταχ* σε τούτη τη στροφή έχει ιδιαίτερη σημασία. Από άγνοια και μόνο, οι ανόητοι εγκόσμιοι αντιρρησίες παρανοούν τον Υπέρτατο

Κύριο και διαδίδουν τις γελοίες φαντασίες τους σε αθώους ανθρώπους. Ο Υπέρτατος Κύριος Σρι Κρίсна είναι το αρχικό, το αρχέγονο Πρόσωπο της Θεότητας και όταν ήταν παρών ο Ίδιος μπροστά στα μάτια όλων, φανέρωσε πλήρη θεϊκή δύναμη σε κάθε πεδίο δράσης. Όπως έχουμε ήδη εξηγήσει στην πρώτη στροφή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, είναι εντελώς ελεύθερος να ενεργεί όπως Αυτός επιθυμεί, αλλά όλες οι πράξεις Του είναι γεμάτες ευδαιμονία, γνώση και αιωνιότητα. Μόνο οι ανόητοι υλιστές Τον παρανοούν, αγνοώντας την αιώνια μορφή Του γνώσης και ευδαιμονίας, που επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και τις *Ουπανισαντ*. Οι διάφορες δυνάμεις Του λειτουργούν σε ένα τέλειο σχέδιο φυσικής ακολουθίας και κάνοντας τα πάντα μέσω των διαφόρων δυνάμεών Του, Αυτός παραμένει αιωνίως ο υπέρτατα ανεξάρτητος. Όταν, χάρη στο αναίτιο έλεός Του για τα διάφορα ζωντανά όντα, κατέρχεται στον υλικό κόσμο, το κάνει μέσω της δικής Του ενέργειας. Δεν υπόκειται σε κανέναν από τους όρους των υλικών καταστάσεων της φύσης και κατέρχεται όπως ακριβώς είναι αρχικώς. Όσοι επινοούν θεωρίες δεν Τον κατανοούν σωστά ως Υπέρτατο Πρόσωπο και θεωρούν ότι τα απρόσωπα γνωρίσματά Του ως ανεξήγητου *μπραμαν* είναι το παν. Μία τέτοια αντίληψη είναι και αυτή προϊόν της υπό όρους ζωής, επειδή αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να πάνε πέρα από τις προσωπικές τους δυνατότητες. Όποιος, λοιπόν, θεωρεί ότι ο Κύριος βρίσκεται στο επίπεδο της δικής του περιορισμένης δύναμης είναι απλούστατα ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί να πεισθεί ότι το Πρόσωπο της Θεότητας είναι πάντα ανεπηρέαστο από τις καταστάσεις της υλικής φύσης. Δεν μπορεί να καταλάβει ότι ο ήλιος είναι πάντα ανεπηρέαστος από μολυσματικές ουσίες. Οι διανοητές κατασκευαστές θεωριών συγκρίνουν τα πάντα από τη σκοπιά της πειραματικής γνώσης του εαυτού τους. Έτσι, όταν ο Κύριος εμφανίζεται να ενεργεί σαν ένα συνηθισμένο πρόσωπο σε συζυγικά δεσμά, αυτοί νομίζουν ότι είναι ένας από αυτούς, λησμονώντας ότι ο Κύριος μπορεί να παντρευτεί συγχρόνως δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες ή και περισσότερες. Λόγω ελλιπούς γνώσης, αποδέχονται τη μία πλευρά του νομίσματος, δυσπιστώντας στην άλλη. Αυτό σημαίνει ότι από άγνοια και μόνο, σκέφτονται πάντα για τον Κύριο Κρίсна όπως σκέφτονται και για τον εαυτό τους, βγάζοντας τα δικά τους συμπεράσματα, που σύμφωνα με την εκδοχή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι παράλογα και αναξιόπιστα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

εταντ ισαναμ ισασια

*πρακριτι-στο 'πι ταντ-γκουναιϊχ
να γιουτζιατε σαντατμα-σταϊρ
γιατα μπουντις ταντ-ασραγια*

*ετατ: αυτό – ισαναμ: θεϊκή φύση – ισασια: του Προσώπου της Θεότητας –
πρακριτι-σταχ: όντας σε επαφή με την υλική φύση – απι: παρά το ότι – τατ-
γκουναιϊχ: από τις ιδιότητες – να: ποτέ δεν – γιουτζιατε: επηρεάζεται –
σαντα ατμα-σταϊχ: από εκείνους που βρίσκονται στην αιωνιότητα – γιατα:
όπως είναι – μπουντιχ: η ευφυΐα – τατ: ο Κύριος – ασραγια: όσοι έχουν βρει
καταφύγιο.*

**Αυτή είναι η θεϊκή φύση του Προσώπου της Θεότητας: αν και
βρίσκεται σε επαφή με τις ιδιότητες της υλικής φύσης, δεν
επηρεάζεται από αυτές. Παρόμοια, και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες που
έχουν βρει καταφύγιο στον Κύριο δεν επηρεάζονται από τις υλικές
ιδιότητες.**

Στις Βέδες και τη βεδική γραμματεία (*σρουτι* και *σμριτι*) βεβαιώνεται ότι
στη Θεότητα δεν υπάρχει τίποτε το υλικό. Ο Θεός είναι μόνον υπερβατικός
(*νιργκουνα*): είναι ο υπέρτατος γνώστης. Ο Χαρί, το Πρόσωπο της
Θεότητας, είναι το υπέρτατο υπερβατικό πρόσωπο και βρίσκεται πέραν
της ακτίνας δράσης της υλικής επήρειας. Ακόμα και ο Ατσάρια Σάνκαρα
επιβεβαιώνει αυτές τις δηλώσεις. Μπορεί κάποιος να ισχυρισθεί ότι η
σχέση Του με τις θεές της τύχης είναι ίσως υπερβατική, τι γίνεται όμως
όσον αφορά στη σχέση Του με τη δυναστεία των Γιάντου, αφού γεννήθηκε
σε αυτή την οικογένεια ή όσον αφορά στη σφαγή από Αυτόν απίστων όπως
ο Τζαράσανντα και άλλοι *ασουρα*, που ήταν σε άμεση επαφή με τις
καταστάσεις της υλικής φύσης; Η απάντηση είναι ότι η θεϊκή φύση του
Προσώπου της Θεότητας δεν έρχεται ποτέ σε επαφή με τις ιδιότητες της
υλικής φύσης, σε καμία περίπτωση. Στην πραγματικότητα, βρίσκεται σε
επαφή με αυτές τις ιδιότητες, επειδή Αυτός είναι η έσχατη πηγή των
πάντων και ωστόσο είναι πάνω από τη δράση αυτών των ιδιοτήτων. Είναι,
λοιπόν, γνωστός ως Γιογκεσβάρα, ο άρχοντας των μυστικών δυνάμεων, ή
με άλλα λόγια, ο Παντοδύναμος. Ακόμα και οι καλλιεργημένοι
αφοσιωμένοι υπηρέτες Του δεν επηρεάζονται από την επίδραση των
υλικών καταστάσεων. Οι έξι μεγάλοι Γκοσουάμι της Βρινντάβανα

προέχονταν από εξαιρετικά εύπορες και αριστοκρατικές οικογένειες. Όταν υιοθέτησαν τη ζωή των επαιτών στη Βρινντάβανα, επιφανειακά έμοιαζαν να βρίσκονται σε άθλια κατάσταση, στην πραγματικότητα όμως ήταν οι πλουσιότεροι απ' όλους σε πνευματικές αξίες. Τέτοιοι *μαχα-μπαγκαβατα*, δηλαδή πρώτης τάξεως αφοσιωμένοι υπηρέτες, παρόλο που ζουν ανάμεσα στους ανθρώπους, δεν μολύνονται από τιμές ή από προσβολές, από πείνα ή από ικανοποίηση, από ύπνο ή από εγρήγορση, που είναι όλα τους επακόλουθα των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης. Παρόμοια, ορισμένοι από αυτούς ασχολούνται με εγκόσμιες υποθέσεις και ωστόσο είναι ανεπηρέαστοι. Αν δεν υπάρχει αυτή η ουδετερότητα, δεν μπορεί να θεωρηθεί κάποιος ότι βρίσκεται στην υπέρβαση. Η Θεότητα και οι σύντροφοί Της βρίσκονται στο ίδιο υπερβατικό επίπεδο και η δόξα τους είναι πάντα καθαγιασμένη από τη δράση της *γιογκαμαγια*, της εσωτερικής δύναμης του Κυρίου. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι πάντα υπερβατικοί, ακόμα και αν μερικές φορές ξεπέφτουν με τη συμπεριφορά τους. Ο Κύριος δηλώνει κατηγορηματικά στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.30) ότι ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης, ακόμα και αν ξεπέσει εξαιτίας προγενέστερης υλικής μόλυνσης, θα πρέπει παρ' όλα αυτά να γίνεται αποδεκτός ως εντελώς υπερβατικός, λόγω της αποκλειστικής απασχόλησής του στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Ο Κύριος τον προστατεύει συνεχώς, επειδή Του προσφέρει υπηρεσία και οι συνθήκες της πτώσης του θα πρέπει να θεωρούνται συμπτωματικές και παροδικές. Θα εξαφανισθούν ακαριαία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

ταμ μενιρε 'μπαλα μουνταχ
στραϊναμ τσανουβραταμ ραχαχ
απραμανα-βιντο μπαρτουρ
ισβαραμ ματαγιο γιατα

ταμ: στον Κύριο Σρι Κρίσνα – *μενιρε*: το θεώρησαν δεδομένο – *αμπαλαχ*: λεπτές – *μουνταχ*: από απλότητα – *στραϊναμ*: κάποιος που εξουσιάζεται από τη γυναίκα του – *τσα*: επίσης – *ανουβραταμ*: ακόλουθος – *ραχαχ*: ερημικό μέρος – *απραμανα-βινταχ*: αγνοώντας το μέγεθος της δόξας –

μπαρτουχ: του άντρα τους – *ισβαραμ*: τον υπέρτατο κυρίαρχο – *ματαγιαχ*: θέσις – *γιατα*: όπως ακριβώς είναι.

Αυτές οι απλές και εύθραυστες γυναίκες πίστεψαν στ’ αλήθεια ότι ο αγαπημένος τους σύζυγος, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, τους ήταν υπάκουος και ότι Τον εξουσίαζαν. Αγνοούσαν το μέγεθος της δόξας Του, όπως οι άθεοι αγνοούν ότι είναι ο υπέρτατος κυρίαρχος.

Ακόμα και οι υπερβατικές γυναίκες του Κυρίου Σρι Κρίσνα δεν γνώριζαν πλήρως τις απροσμέτρητες δόξες του Κυρίου. Η άγνοια αυτή δεν είναι εγκόσμια, επειδή στην ανταλλαγή αισθημάτων ανάμεσα στον Κύριο και τους αιώνιους συντρόφους Του δρα η εσωτερική δύναμη του Κυρίου. Ο Κύριος ανταλλάσσει υπερβατικές σχέσεις με πέντε τρόπους: ως ιδιοκτήτης, ως αφέντης, ως φίλος, ως γιος και ως εραστής. Σε όλες αυτές τις διασκεδάσεις χρησιμοποιεί στο έπακρο τη δύναμη της *γιογκαμαγια*, της εσωτερικής Του δύναμης. Παίζει με τα βοσκοπούλα ή ακόμα και με φίλους όπως ο Αρτζούνα σαν εντελώς ισότιμος φίλος τους. Παίζει ακριβώς σαν ένας γιος όταν είναι μαζί με τη Γιασόντα-μάτα, παίζει ακριβώς σαν εραστής όταν είναι μαζί με τις βοσκοπούλες και παίζει ακριβώς σαν ένας σύζυγος όταν είναι μαζί με τις βασίλισσες της Ντβάρακα. Τέτοιου είδους αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν σκέφτονται ποτέ ότι είναι ο Υπέρτατος· σκέφτονται ότι είναι ένας συνηθισμένος φίλος, ένας χαϊδεμένος γιος, ένας εραστής ή σύζυγος, ο πολυαγαπημένος της καρδιάς τους. Τέτοια είναι η σχέση του Κυρίου με τους υπερβατικούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, που ενεργούν ως σύντροφοί Του στον πνευματικό ουρανό, όπου υπάρχουν αμέτρητοι πλανήτες Βαϊκούντα. Όταν ο Κύριος κατέρχεται, συνοδεύεται από την ακολουθία Του, για να παρουσιάσει μια πλήρη εικόνα του υπερβατικού κόσμου, όπου κυριαρχούν η αγνή αγάπη και αφοσίωση για τον Κύριο, χωρίς κανένα εγκόσμιο ίχνος διάθεσης για κυριαρχία πάνω στη δημιουργία του Κυρίου. Τέτοιοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι όλοι απελευθερωμένες ψυχές, τέλειες εκφράσεις της οριακής ή της εσωτερικής ενέργειας, σε πλήρη άρνηση της επίδρασης της εξωτερικής δύναμης. Οι γυναίκες του Κυρίου Κρίσνα αναγκάστηκαν από την εσωτερική δύναμη του Κυρίου να λησμονήσουν τις άπειρες δόξες Του, έτσι ώστε να μην υπάρξει κανένα ψεγάδι στη σχέση τους μαζί Του. Θεώρησαν, λοιπόν, δεδομένο ότι μπορούσαν να τραβούν τον Κύριο από τη μύτη και ότι θα τις ακολουθούσε μονίμως σε ερημικά μέρη. Με άλλα λόγια, ακόμα και οι προσωπικοί

σύντροφοι του Κυρίου δεν Τον γνωρίζουν στην εντέλεια· οπότε τι μπορούν να γνωρίζουν για τις υπερβατικές δόξες του Κυρίου οι συγγραφείς διατριβών, οι επινοητές θεωριών; Αυτοί παρουσιάζουν απλώς διάφορες διατριβές και εικασίες σχετικές με την ιδιότητά Του ως αιτίας της δημιουργίας, ως συστατικού της δημιουργίας ή ως ικανής και αναγκαίας αιτίας της δημιουργίας, κλπ., αλλά όλα αυτά δεν αποτελούν παρά μερική γνώση του Κυρίου. Στην πραγματικότητα, είναι τόσο αδαείς όσο και οι κοινοί άνθρωποι. Μόνο με το έλεος του Κυρίου μπορεί κανείς να γνωρίσει τον Κύριο· δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Αφού όμως τα φερσίματα του Κυρίου με τις γυναίκες Του βασίζονται σε αγνή υπερβατική αγάπη και αφοσίωση, οι γυναίκες αυτές βρίσκονται όλες στο υπερβατικό επίπεδο, χωρίς υλική μόλυνση.

✠ Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το ενδέκατο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η είσοδος του Κυρίου Κρίσνα στην Ντβάρακα». ✠

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Η γέννηση του Αυτοκράτορα Παρίκσιτ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σωνακα ουβατσα
ασβατταμνοπασριστενα
μπραμα-σιρσνορου-τετζασα
ουτταραγια χατο γκαρμπα
ισενατζιβιταχ πουναχ*

σωνακα ουβατσα: είπε ο σοφός Σωνάκα – ασβατταμνα: του Ασβαττάμα (του γιου του Ντρόνα) – ουπασριστενα: με την εκτόξευση – μπραμα-σρισνα: το ανίκητο όπλο μπραμαστρα – ουρου-τετζασα: με υψηλή θερμοκρασία – ουτταραγιαχ: της Ουτταρά (της μητέρας του Παρίκσιτ) – χαταχ: κατεστραμμένη – γκαρμπαχ: η μήτρα – ισενα: από τον Υπέρτατο Κύριο – ατζιβιταχ: ήρθε στη ζωή – πουναχ: ξανά.

Είπε ο σοφός Σωνάκα: Η μήτρα της Ουτταρά, της μητέρας του Μαχαράζα Παρίκσιτ, καταστράφηκε από το φριχτό και ανίκητο όπλο μπραμαστρα που εκτόξευσε ο Ασβαττάμα. Όμως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ σώθηκε από τον Υπέρτατο Κύριο.

Οι σοφοί που είχαν συγκεντρωθεί στο δάσος του Ναϊμισαράνια ζήτησαν από τον Σούτα Γκοσουάμι να μάθουν για τη γέννηση του Μαχαράζα Παρίκσιτ, αλλά κατά τη διάρκεια της αφήγησης συζητήθηκαν και άλλα θέματα, όπως η εκτόξευση του μπραμαστρα από τον γιο του Ντρόνα, η τιμωρία του από τον Αρτζούνα, οι προσευχές της βασίλισσας Κούντι-

ντέβι, η επίσκεψη των Πάννταβα στο μέρος όπου ήταν ξαπλωμένος ο Μπισμαντέβα, οι προσευχές του τελευταίου και η κατοπινή αναχώρηση του Κυρίου για την Ντβάρακα. Εξιστορήθηκαν ακόμα η άφιξή Του στην Ντβάρακα και η συμβίωσή Του με τις δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες Του. Οι σοφοί ήταν απορροφημένοι ακούγοντας αυτές τις αφηγήσεις, αλλά τώρα θέλησαν να επανέλθουν στο αρχικό θέμα και γι' αυτό το ανέφερε ο ρισι Σωνάκα. Ξανάπιασαν, λοιπόν το θέμα της εκτόξευσης του όπλου *μπραμαστρα* από τον Ασβαττάμα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

τασια τζανμα μαχα-μπουντεχ

καρμανι τσα μαχατμαναχ

νινταναμ τσα γιαταϊβασιτ

σα πρετια γκαταβαν γιατα

τασια: αυτού (του Μαχαράζα Παρίκσιτ) – *τζανμα*: η γέννηση – *μαχα-μπουντεχ*: μεγάλης ευφυΐας – *καρμανι*: η δράση – *τσα*: επίσης – *μαχα-ατμαναχ*: του μεγάλου αφοσιωμένου υπηρέτη – *νινταναμ*: ο θάνατος – *τσα*: επίσης – *γιατα*: όπως ήταν – *εβα*: βεβαίως – *ασιτ*: συνέβη – *σαχ*: αυτός – *πρετια*: προορισμός μετά τον θάνατο – *γκαταβαν*: κατόρθωσε – *γιατα*: όπως ήταν.

Πώς γεννήθηκε, πώς πέθανε και τι κατόρθωσε μετά τον θάνατό του ο μέγας Αυτοκράτορας Παρίκσιτ, αυτός ο εξαιρετικά ευφυής και σπουδαίος αφοσιωμένος υπηρέτης;

Τουλάχιστον μέχρι τις μέρες του γιου του Αυτοκράτορα Παρίκσιτ, ο Βασιλιάς της Χαστινάπουρα (του σημερινού Δελχί) ήταν Αυτοκράτορας όλης της γης. Ο Κύριος έσωσε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ στην κοιλιά της μητέρας του από τον πρόωρο θάνατο που ήθελε να του επιβάλει η μοχθηρή βούληση του γιου ενός *μπραμανα*. Επειδή η επίδραση της εποχής του Κάλι άρχισε μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, το πρώτο σημάδι ανησυχίας εκδηλώθηκε με την κατάρρα εναντίον ενός

βασιλιά τόσο έξυπνου και τόσο αφοσιωμένου όσο ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ο βασιλιάς είναι ο προστάτης των ανήμπορων πολιτών· η ειρήνη, η ευημερία και το καλό τους εξαρτώνται από αυτόν. Δυστυχώς, με την παρότρυνση της ξεπεσμένης εποχής του Κάλι, ο άτυχος γιος ενός *μπραμανα* ανέλαβε να καταδικάσει τον αθώο Μαχαράζα Παρίκσιτ και έτσι ο βασιλιάς έπρεπε μέσα σε επτά μέρες να προετοιμάσει τον εαυτό του για τον θάνατο. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι ιδιαίτερα γνωστός για την προστασία που του παρέχει ο Βίσνου και όταν τον καταράστηκε αδικαιολόγητα ο γιος του *μπραμανα* θα μπορούσε να επικαλεσθεί το έλεος του Κυρίου για να σωθεί. Δεν το θέλησε όμως, επειδή ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης δεν ζητά ποτέ από τον Κύριο κάποια ανάρμοστη χάρη. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ γνώριζε ότι η κατάρα του γιου του *μπραμανα* εναντίον του ήταν αδικαιολόγητη, όπως το γνώριζαν όλοι, αλλά δεν θέλησε να την εξουδετερώσει, επειδή γνώριζε επίσης ότι η εποχή του Κάλι είχε αρχίσει και μαζί της είχε αρχίσει να εκδηλώνεται και το πρώτο σύμπτωμα αυτής της εποχής, δηλαδή η κατάπτωση της εξαιρετικά προικισμένης κοινότητας των *μπραμανα*. Δεν θέλησε να παρέμβει στο ρεύμα της εποχής, αλλά προετοιμάστηκε πολύ κατάλληλα και πολύ χαρούμενα να συναντήσει τον θάνατο. Επειδή ήταν καλότυχος, είχε στη διάθεσή του τουλάχιστον επτά ημέρες και αξιοποίησε σωστά αυτό το διάστημα, συντροφιά με τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι, τον μεγάλο άγιο και αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

ταντ ινταμ σροτουμ ισαμο

γκαντιτουμ γιαντι μανιασε

μπρουχι ναχ σραντανταναναμ

γιασια γκιαναμ αντατς τσουκαχ

τατ: όλοι – *ινταμ*: αυτό – *σροτουμ*: να ακούσουμε – *ισαμαχ*: όλοι θέλουμε – *γκαντιτουμ*: να αφηγηθείς – *γιαντι*: αν – *μανιασε*: νομίζεις – *μπρουχι*: μίλησε, σε παρακαλούμε – *ναχ*: εμείς – *σραντανταναναμ*: που έχουμε μεγάλο σεβασμό – *γιασια*: του οποίου – *γκιαναμ*: υπερβατική γνώση – *αντατ*: έδωσε – *σουκαχ*: ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι.

Πες μας, σε παρακαλούμε, γι' αυτό το ζήτημα, γιατί όλοι μας θέλουμε να ακούσουμε με μεγάλο σεβασμό γι' αυτόν (τον Μαχαράζα Παρίκσιτ) στον οποίον ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι μετέδωσε υπερβατική γνώση.

Στη διάρκεια των επτά ημερών ζωής που απέμεναν στον Βασιλιά, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι μετέδωσε στον Μαχαράζα Παρίκσιτ υπερβατική γνώση και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ τον άκουσε προσεκτικά, σαν ένας φλογερός σπουδαστής. Το αποτέλεσμα ενός τόσο γνήσιου ακούσματος και μιας τόσο γνήσιας ψαλμωδίας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* το μοιράστηκαν εξίσου και ο ακροατής και ο ψαλμωδός. Ωφελήθηκαν και οι δύο. Οι εννέα διαφορετικοί υπερβατικοί τρόποι προσφοράς υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο που υποδεικνύει η *Μπαγκαβαταμ*, είτε όλοι τους είτε ορισμένοι από αυτούς είτε και ένας μόνο, είναι εξίσου ωφέλιμοι αν εκτελούνται σωστά. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ και ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι εφάρμοσαν με ειλικρίνεια και σοβαρότητα τις πρώτες δύο σημαντικές μεθόδους, δηλαδή τη μέθοδο του ψαλσίματος και τη μέθοδο του ακούσματος, και γι' αυτό σημείωσαν επιτυχία και οι δύο στην αξιόπαινη προσπάθειά τους. Η υπερβατική συνειδητοποίηση κατορθώνεται μόνο εάν ακούμε και ψέλνουμε τόσο σοβαρά. Υπάρχει ένα είδος πνευματικού δασκάλου και μαθητή, που είναι πολυδιαφημισμένο αυτή την εποχή του Κάλι. Λέγεται ότι ο δάσκαλος εισάγει στον μαθητή πνευματική δύναμη μέσω ηλεκτρικού ρεύματος που παράγει ο ίδιος και ο μαθητής αισθάνεται τη δόνηση. Χάνει τις αισθήσεις του και ο δάσκαλος θρηνεί, επειδή εξάντλησε τα υποτιθέμενα πνευματικά του αποθέματα. Αυτή την εποχή, πολλοί κοινοί άνθρωποι πέφτουν θύματα μιας τέτοιας κίβδηλης δημοσιότητας. Στη σχέση του Σουκαντέβα Γκοσουάμι με τον σπουδαίο μαθητή του Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν συναντάμε τέτοιες γραφικές ιστορίες. Ο σοφός απήγγειλε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* με αφοσίωση και ο μέγας Βασιλιάς την άκουσε με τον κατάλληλο τρόπο. Δεν αισθάνθηκε κάποια δόνηση ηλεκτρικού ρεύματος από τον δάσκαλο ούτε έπεσε λιπόθυμος ενώ δεχόταν αυτή τη γνώση. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να γίνεται κανείς θύμα μιας τέτοιας αναξιόπιστης δημοσιότητας ορισμένων κάλπικων εκπροσώπων της βεδικής γνώσης. Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια άκουγαν με μεγάλο σεβασμό για τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, επειδή δέχθηκε γνώση από τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι μέσω *φλογερού ακούσματος*. Το φλογερό άκουσμα από τον γνήσιο δάσκαλο είναι το μόνο μέσο για την απόκτηση υπερβατικής γνώσης. Δεν υπάρχει λόγος για θεατρικές παραστάσεις ή για απόκρυφο μυστικισμό προκειμένου να επιτευχθούν θαυματουργά αποτελέσματα. Η

μέθοδος είναι απλή, αλλά μόνο κάποιος που είναι ειλικρινής θα πετύχει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

*σουτα ουβατσα
απιπαλαντ νταρμα-ρατζαχ
πιτριβαντ ραντζαγιαν πρατζαχ
νιχσπριχαχ σαρβα-καμεμπιαχ
κρισνα-παντανουσεβαγια*

σουτα ουβατσα: είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι – *απιπαλατ*: πρόσφερε ευημερία – *νταρμα-ρατζαχ*: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα – *πιτρι-βατ*: ακριβώς όπως ο πατέρας του – *ραντζαγιαν*: ευχαριστώντας – *πρατζαχ*: όλους όσους γεννήθηκαν – *νιχσπριχαχ*: χωρίς προσωπικές φιλοδοξίες – *σαρβα*: όλα – *καμεμπιαχ*: από την ικανοποίηση των αισθήσεων – *κρισνα-παντα*: τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Σρι Κρίσνα – *ανουσεβαγια*: χάρη στη συνεχή προσφορά υπηρεσίας.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: Στη διάρκεια της βασιλείας του, ο Αυτοκράτορας Γιουντιστίρα πρόσφερε γενναιόδωρα σε όλους. Ήταν ακριβώς σαν τον πατέρα του. Δεν είχε προσωπικές φιλοδοξίες και εξαιτίας της συνεχούς προσφοράς υπηρεσίας στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Σρι Κρίσνα, ήταν απαλλαγμένος από κάθε είδους διάθεση για την ικανοποίηση των αισθήσεων.

Όπως σημειώνεται στην εισαγωγή μας: «Στην ανθρώπινη κοινωνία υπάρχει η ανάγκη της επιστήμης του Κρίσνα για το καλό όλης της βασανιζόμενης ανθρωπότητας και απευθύνουμε έκκληση στους ηγέτες όλων των εθνών να μάθουν απλώς αυτή την επιστήμη, για το δικό τους καλό, για το καλό της κοινωνίας και για το καλό όλων των ανθρώπων της γης». Αυτό επιβεβαιώνεται εδώ με το παράδειγμα του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, της προσωπικότητας της αρετής. Στην Ινδία οι άνθρωποι

λαχταρούν τη *ραμα-ρατζία*, τη βασιλεία του Κυρίου Ράμα, επειδή το Πρόσωπο της Θεότητας ήταν ο ιδανικός βασιλιάς. Αλλά και όλοι οι άλλοι βασιλείς ή αυτοκράτορες έλεγχαν το πεπρωμένο του κόσμου για την ευημερία κάθε ζωντανού όντος γεννημένου πάνω στη γη. Εδώ η λέξη *πρατζαχ* έχει ιδιαίτερη σημασία. Η ετυμολογική έννοια της λέξης είναι «αυτό που είναι γεννημένο». Υπάρχουν πολλά είδη ζωής πάνω στη γη, από τα υδρόβια έως τα τέλεια ανθρώπινα όντα και όλα είναι γνωστά ως *πρατζα*. Ο Κύριος Μπράμα, ο δημιουργός αυτού του συγκεκριμένου σύμπαντος, είναι γνωστός ως *πρατζαπατι*, επειδή είναι ο πρόγονος όλων όσων έχουν γεννηθεί. Έτσι η λέξη *πρατζα* χρησιμοποιείται με ευρύτερη έννοια από ότι σήμερα. Ο βασιλιάς εκπροσωπεί όλα τα ζωντανά όντα, τα υδρόβια, τα φυτά, τα δέντρα, τα ερπετά, τα πουλιά, τα ζώα και τους ανθρώπους. Όλα τους είναι συστατικά μέρη του Υπερτάτου Κυρίου (Μπ.γκ. 14.4) και ο βασιλιάς, όντας εκπρόσωπος του Υπερτάτου Κυρίου, έχει χρέος να τα προστατεύει όλα καταλλήλως. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει με τους προέδρους και τους δικτάτορες του σημερινού εξαχρειωμένου συστήματος διακυβέρνησης, όπου τα κατώτερα ζώα δεν προστατεύονται ενώ στα ανώτερα παρέχεται δήθεν προστασία. Αυτό όμως αποτελεί μεγάλη επιστήμη, που μπορεί να την μάθει μόνο κάποιος που γνωρίζει *την επιστήμη του Κρίσνα*. Κάποιος που γνωρίζει την επιστήμη του Κρίσνα μπορεί να γίνει ο τελειότερος άνθρωπος του κόσμου, ενώ αν κάποιος δεν γνωρίζει αυτή την επιστήμη, όλα τα προσόντα και τα διδακτορικά διπλώματα που μπορεί να έχει αποκτήσει με ακαδημαϊκή εκπαίδευση χάνουν την αξία τους και αχρηστεύονται. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα γνώριζε πολύ καλά αυτή την επιστήμη του Κρίσνα, γιατί εδώ αναφέρεται ότι με τη συνεχή καλλιέργεια αυτής της επιστήμης, δηλαδή με τη συνεχή προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο Κρίσνα, απέκτησε τα προσόντα της διακυβέρνησης του κράτους. Μερικές φορές ο πατέρας είναι φαινομενικά σκληρός με τον γιο του, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι έχει χάσει την ικανότητα να είναι πατέρας. Ο πατέρας είναι πάντα πατέρας, επειδή έχει πάντα στην καρδιά του το καλό του γιου του. Ο πατέρας θέλει όλοι οι γιοι του να γίνουν καλύτεροι άνθρωποι από αυτόν. Ένας βασιλιάς, λοιπόν, όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, που ήταν η προσωπικότητα της αρετής, ήθελε όλους όσους κυβερνούσε, και ιδιαίτερα τα ανθρώπινα όντα, που διαθέτουν πιο εξελιγμένη συνείδηση, να γίνουν αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Κρίσνα, έτσι ώστε να μπορέσουν όλοι να απαλλαγούν από τις ασημαντότητες της υλικής ύπαρξης. Το έμβλημα της διακυβέρνησής του ήταν κάθε καλό για τους πολίτες, επειδή, όντας η αρετή προσωποποιημένη, γνώριζε πολύ καλά τι είναι αληθινά καλό γι' αυτούς. Ασκούσε τη διακυβέρνηση με βάση αυτή την αρχή και όχι με βάση

τη δαιμονική (ρακσασι) αρχή της ικανοποίησης των αισθήσεων. Ως ιδανικός βασιλιάς, δεν είχε προσωπικές φιλοδοξίες και δεν άφηνε περιθώριο στην ικανοποίηση των αισθήσεων, επειδή όλες οι αισθήσεις του ήταν πάντα απασχολημένες στην υπηρεσία αγάπης του Υπερτάτου Κυρίου, κάτι στο οποίο περιέχεται και η επιμέρους υπηρεσία προς τα ζωντανά όντα, που συγκροτούν τα συστατικά μέρη του πλήρους όλου. Όσοι επιδίδονται στην προσφορά υπηρεσίας στα μέρη, αφήνοντας στην άκρη το όλο, σπαταλούν απλώς χρόνο και ενέργεια, όπως ακριβώς κάνει κάποιος που ποτίζει τα φύλλα ενός δέντρου, αφήνοντας απότιστη τη ρίζα. Αν πέσει νερό στη ρίζα, τα φύλλα αναζωογονούνται αυτομάτως και με τρόπο τέλειο, αν όμως πέσει νερό μόνο στα φύλλα, όλη η ενέργεια πάει χαμένη. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, λοιπόν, ήταν συνεχώς απασχολημένος στην υπηρεσία του Κυρίου και με αυτόν τον τρόπο τα μέρη του Κυρίου, τα ζωντανά όντα, χάρη στην προσεκτική του διακυβέρνηση, είχαν εξασφαλισμένη κάθε άνεση σε τούτη τη ζωή και κάθε πρόοδο στην επόμενη. Αυτός είναι ο τέλειος τρόπος άσκησης της κρατικής εξουσίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

σαμπανταχ κραταβο λοκα

μαχισι μπραταρο μαχι

τζαμμπου-ντβιπαντιπατιαμ τσα

γιασας τσα τρι-ντιβαμ γκαταμ

σαμπανταχ: αφθονία – *κραταβαχ*: θυσίες – *λοκαχ*: μελλοντικός προορισμός – *μαχισι*: οι βασίλισσες – *μπραταραχ*: οι αδελφοί – *μαχι*: η γη – *τζαμμπου-ντβιπα*: ο πλανήτης όπου διαμένουμε – *αντιπατιαμ*: η κυριαρχία – *τσα*: επίσης – *γιασαχ*: η φήμη – *τσα*: και – *τρι-ντιβαμ*: οι ουράνιοι πλανήτες – *γκαταμ*: διαδόθηκε.

Μέχρι και στους ουράνιους πλανήτες διαδόθηκαν τα νέα για τα υπάρχοντα του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, για τις θυσίες με τις οποίες θα έφτανε σε καλύτερο προορισμό, για τη βασίλισσά του, για τους ρωμαλέους αδελφούς του, για τη γη που αφέντευε, για την κυριαρχία του πάνω στον πλανήτη μας και για τη φήμη του.

Μόνο ενός πλούσιου και σπουδαίου ανθρώπου το όνομα και η φήμη γίνονται γνωστά σε όλο τον κόσμο. Το όνομα και η φήμη του Μαχαράζα Γιουντιστίρα έφτασαν στους ανώτερους πλανήτες εξαιτίας της καλής του διοίκησης, της περιουσίας του, της περίφημης γυναίκας του, της Ντρώπαντι, της δύναμης των αδελφών του Μπίμα και Αρτζούνα και της στέρεης κυριαρχίας του πάνω στη γη, γνωστής ως Τζαμπουντβίπα. Η λέξη *λοκαχ* είναι ιδιαίτερα σημαντική. Υπάρχουν διάφοροι ανώτεροι πλανήτες (*λοκα*), σκορπισμένοι και στον υλικό και στον πνευματικό ουρανό. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.25), μπορεί κανείς να φτάσει σε αυτούς τους πλανήτες χάρη στην εργασία του στην τωρινή του ζωή. Δεν επιτρέπεται η είσοδος δια της βίας. Δεν θα επιτραπεί η είσοδος στους μικροσκοπικούς υλιστές επιστήμονες και μηχανικούς που έχουν κατασκευάσει οχήματα για να ταξιδέψουν στο διάστημα για λίγες χιλιάδες μίλια. Δεν είναι αυτή η μέθοδος για να πάει κανείς στους καλύτερους πλανήτες. Για να πάει κανείς σε αυτούς τους ευτυχισμένους πλανήτες, θα πρέπει να προετοιμαστεί με θυσίες και προσφορά υπηρεσίας. Όσοι αμαρτάνουν σε κάθε βήμα της ζωής τους μπορούν να περιμένουν μόνο τον υποβιβασμό τους στο βασίλειο των ζώων, για να υποστούν όλο και περισσότερο τους πόνους της υλικής ύπαρξης. Και αυτό επίσης αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (16.19). Οι θυσίες και οι αρετές του Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν τόσο μεγαλόπνοες και αγνές, ώστε ακόμα και οι κάτοικοι των ανώτερων ουράνιων πλανητών προετοιμάζονταν ήδη να τον δεχθούν ως έναν από αυτούς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*κιμ τε καμαχ σουρα-σπαρχα
μουκουνντα-μανασο ντβιτζαχ
αντβιτζαχρουρ μουνταμ ραγκιαχ
κσουντιτασια γιατεταρε*

κιμ: γιατί – *τε*: όλα εκείνα – *καμαχ*: αντικείμενα αισθησιακής απόλαυσης – *σουρα*: των ημίθεων του ουρανού – *σπαρχαχ*: επιδιώξεις – *μουκουνντα-μανασαχ*: κάποιου που έχει ήδη συνείδηση του Θεού – *ντβιτζαχ*: ω *μπραμανα* – *αντιτζαχρουχ*: μπορεί να ικανοποιήσει – *μουνταμ*:

ευχαρίστηση – *ραγκιαχ*: του βασιλιά – *κσουντιτασια*: του πεινασμένου – *γιατα*: όπως ακριβώς είναι – *ιταρε*: σε άλλα πράγματα.

Ω μπραμανα, τα πλούτη του Βασιλιά ήταν τόσο θελκτικά, που τα ζήλευαν και οι ημίθεοι του ουρανού. Επειδή όμως ήταν απορροφημένος στην υπηρεσία του Κυρίου, τίποτε άλλο δεν μπορούσε να του δώσει χαρά.

Υπάρχουν στον κόσμο δύο πράγματα που μπορούν να ικανοποιήσουν τα ζωντανά όντα. Όταν κάποιος είναι απορροφημένος στην ύλη, ικανοποιείται μόνον όταν ικανοποιούνται οι αισθήσεις του. Όταν όμως κάποιος είναι απελευθερωμένος από τις συνθήκες των υλικών καταστάσεων, ικανοποιείται μόνο με την προσφορά υπηρεσίας αγάπης για την ικανοποίηση του Κυρίου. Αυτό σημαίνει ότι από την καταστατική του θέση το ζωντανό ον είναι *υπηρέτης* και όχι *υπηρετούμενος*. Μέσα στην πλάνη που δημιουργούν οι συνθήκες της εξωτερικής ενέργειας, νομίζει κανείς λανθασμένα ότι υπηρετείται, ενώ στην πραγματικότητα δεν υπηρετείται· είναι υπηρέτης των αισθήσεων, όπως η λαγνεία, ο πόθος, η οργή, η φιλαργυρία, η υπερηφάνεια, η τρέλα και η μισαλοδοξία. Όταν κάποιος με την επίτευξη πνευματικής γνώσης αποκτήσει τα λογικά του, συνειδητοποιεί ότι δεν είναι ο άρχοντας του υλικού κόσμου, παρά μόνο υπηρέτης των αισθήσεων. Τότε εκλιπαρεί για να του επιτραπεί να υπηρετήσει τον Κύριο και έτσι γίνεται ευτυχισμένος, χωρίς να έχει την ψευδαίσθηση της υποτιθέμενης υλικής ευτυχίας. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν μία από τις απελευθερωμένες ψυχές και συνεπώς δεν εύρισκε ευχαρίστηση στο τεράστιο βασίλειο, στην καλή γυναίκα, στους πιστούς αδελφούς, στους ευτυχισμένους υπηκόους και στον κόσμο που ευημερούσε. Αυτές οι ευλογίες ακολουθούν αυτομάτως τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη, παρόλο που δεν τις επιδιώκει. Το παράδειγμα που δίνεται εδώ είναι πολύ ταιριαστό. Λένε πως ο πεινασμένος μπορεί να ικανοποιηθεί μόνο με φαγητό.

Ολόκληρος ο υλικός κόσμος είναι γεμάτος πεινασμένα ζωντανά όντα. Δεν πεινούν για καλό φαγητό, για στέγη ή για ικανοποίηση των αισθήσεων. *Είναι πεινασμένα για πνευματική ατμόσφαιρα*. Εξαιτίας της άγνοιας και μόνο, πιστεύουν ότι ο κόσμος είναι δυσारेσθημένος επειδή δεν υπάρχει αρκετή τροφή, στέγη, δυνατότητα άμυνας και αντικείμενα για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Αυτό ονομάζεται πλάνη. Όταν το

ζωντανό ον είναι πεινασμένο για πνευματική ικανοποίηση, παρουσιάζεται η ανακριβής εικόνα ότι είναι πεινασμένο από υλική άποψη. Οι ανόητοι ηγέτες της κοινωνίας δεν είναι σε θέση να δουν ότι ακόμα και όσοι είναι ικανοποιημένοι πλουσιοπάροχα από υλική άποψη, παραμένουν πεινασμένοι. Και ποια είναι η πείνα και η φτώχεια τους; Είναι στην πραγματικότητα πείνα για πνευματική τροφή, πνευματική στέγη, πνευματική άμυνα και πνευματική ικανοποίηση των αισθήσεων. Αυτά μπορούν να αποκτηθούν σε επαφή με το Υπέρτατο Πνεύμα, τον Κύριο Σρι Κρίσνα, και όποιος τα έχει δει, δεν είναι δυνατό να γοητευθεί από την υποτιθέμενη τροφή, την υποτιθέμενη στέγη, την υποτιθέμενη άμυνα και την υποτιθέμενη ικανοποίηση των αισθήσεων του υλικού κόσμου, έστω και αν αυτά τα απολαμβάνουν οι ημίθεοι των ουράνιων πλανητών. Γι' αυτό λέει ο Κύριος στην *Μπαγκαβαντ-γκίτα* (8.16) ότι ακόμα και στον ανώτατο πλανήτη του σύμπαντος, στην Μπραμαλόκα, όπου η διάρκεια ζωής είναι εκατομμύρια χρόνια μεγαλύτερη από όσο στη Γη, η πείνα αυτή δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Η πείνα αυτή ικανοποιείται μόνον όταν το ζωντανό ον βρεθεί στην αθανασία, η οποία αποκτάται στον πνευματικό ουρανό, πολύ-πολύ μακριά από την Μπραμαλόκα, στη συντροφιά του Μουκούνντα, του Κυρίου που απονέμει στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του την υπερβατική χαρά της απελευθέρωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

ματουρ γκαρμπα-γκατο βιραχ

σα ταντα μπριγκου-νανντανα

ντανταρσα πουρουσαμ καντσιντ

μταχιαμανο 'στρα-τετζασα

ματουρ: μητέρα – *γκαρμπα*: μήτρα – *γκαταχ*: ευρισκόμενος εκεί – *βιραχ*: ο μέγας πολεμιστής – *σαχ*: ο Παρικσιτ – *ταντα*: τότε – *μπριγκου-μανντανα*: ω γιε του Μπρίγκου – *ντανταρσα*: μπορούσε να δει – *πουρουσαμ*: τον Υπέρτατο Κύριο – *καντσιτ*: σαν κάποιος άλλος – *νταχιαμαναχ*: υποφέροντας επειδή καιγόταν – *αστρα*: το *μπραμαστρα* – *τετζασα*: η θερμοκρασία.

Ω γιε του Μπρίγκου (Σωνάκα), όταν ο Παρίκσιτ, ο μέγας πολεμιστής, βρισκόταν στην κοιλιά της μητέρας του, της Ουτταρά, υποφέροντας από τη φωτιά του *μπραμαστρα* (που είχε ρίξει ο Ασβαττάμα), μπορούσε να δει τον Υπέρτατο Κύριο να έρχεται προς αυτόν.

Συνήθως ο θάνατος συνεπάγεται την παραμονή σε κατάσταση ύπνωσης για επτά μήνες. Ανάλογα με τη δράση του, επιτρέπεται στο ζωντανό ον να μπει στη μήτρα μιας μητέρας μέσω του σπέρματος του πατέρα και έτσι αναπτύσσει το σώμα που επιθυμούσε. Αυτός είναι ο νόμος της γέννησης σε συγκεκριμένα σώματα, σύμφωνα με τις περασμένες πράξεις του καθενός. Όταν το ζωντανό ον ξυπνήσει από την ύπνωση, αισθάνεται την ενόχληση του περιορισμού του στη μήτρα, θέλει να βγει έξω και ευτυχώς, μερικές φορές προσεύχεται στον Κύριο για μια τέτοια απελευθέρωση. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ χτυπήθηκε από το *μπραμαστρα* που έριξε ο Ασβαττάμα ενώ ήταν στην κοιλιά της μητέρας του και αισθάνθηκε τη φωτιά του όπλου. Επειδή όμως ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, ο Κύριος εμφανίστηκε αμέσως μέσα στη μήτρα μέσω της παντοδύναμης ενέργειάς Του και το παιδί μπορούσε να δει ότι κάποιος άλλος είχε έρθει για να το σώσει. Ακόμα και σε εκείνη την ανίσχυρη κατάσταση, ο Παρίκσιτ υπέμεινε την ανυπόφορη θερμοκρασία, επειδή από τη φύση του ήταν σπουδαίος πολεμιστής. Γι' αυτόν τον λόγο χρησιμοποιείται η λέξη *βιραχ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

ανγκουστα-ματραμ αμαλαμ

σπουρατ-πουρατα-μωλιναμ

απιβια-νταρσαναμ σιαμαμ

ταντιντ βασασαμ ατσιουταμ

ανγκουστα: στο μέγεθος του αντίχειρα – *ματραμ*: μόνο – *αμαλαμ*: υπερβατικός – *σπουρατ*: φλογισμένο – *πουρατα*: χρυσό – *μωλιναμ*: κράνος – *απιβια*: πολύ όμορφο – *νταρσαναμ*: να κοιτάζεις – *σιαμαμ*: μαυριδερό – *ταντιτ*: αστραπή – *βασασαμ*: ένδυμα – *ατσιουταμ*: τον αλάνθαστο (τον Κύριο).

Ο Κύριος είχε μόνο ένα δάχτυλο ύψος, αλλά ήταν τελείως υπερβατικός. Είχε ένα πανέμορφο, μαυριδερό, αλάνθαστο σώμα και ήταν ντυμένος με ένα φόρεμα κίτρινο σαν αστραπή και μια περικεφαλαία χρυσή σαν τη φωτιά. Έτσι Τον είδε το παιδί.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

σριμαντ-ντιργκα-τσατουρ-μπαχουμ

ταπτα-καντσανα-κουννταλαμ

κσατατζακσαμ γκαντα-πανιμ

ατμαναχ σαρβατο ντισαμ

παριμπραμανταμ ουλκαμπαμ

μπραμαγιανταμ γκανταμ μουχουχ

σριματ: ενισχυμένος – *ντιργκα*: επιπροσθέτως – *τσατουρ-μπαχουμ*: με τέσσερα χέρια – *ταπτα-καντσανα*: λειωμένο χρυσάφι – *κουννταλαμ*: σκουλαρίκια – *κσατατζα-ακσαμ*: μάτια κόκκινα σαν αίμα – *γκαντα-πανιμ*: χέρι με ρόπαλο – *ατμαναχ*: δικός – *σαρβαταχ*: όλα – *ντισαμ*: γύρω – *παριμπραμανταμ*: περιφερόμενος – *ουλκαμπαμ*: σαν διάττοντας αστέρας – *μπραμαγιανταμ*: περικυκλώνοντας – *γκανταμ*: το ρόπαλο – *μουχουχ*: συνεχώς.

Ο Κύριος ήταν ενισχυμένος με τέσσερα χέρια, φορούσε σκουλαρίκια από λειωμένο χρυσάφι και τα μάτια του ήταν κόκκινα σαν αίμα από την οργή. Καθώς περιφερόταν, το ρόπαλο που κρατούσε έκανε συνεχώς κύκλους γύρω του, σαν διάττοντας αστέρας.

Στην *Μπραμα-σαμχίτα* (κεφ. 5) αναφέρεται ότι μέσω μίας από τις πλήρεις επεκτάσεις Του, ο Υπέρτατος Κύριος Γκοβίντα εισδύει στον φωτεινό δακτύλιο του σύμπαντος και απλώνεται ως Παραμάτμα, Υπέρτατη Ψυχή, όχι μόνο μέσα στην καρδιά κάθε ζωντανού όντος, αλλά επίσης και μέσα

σε κάθε άτομο των υλικών στοιχείων. Έτσι, μέσω της ασύλληπτης δύναμής Του, ο Κύριος διαπερνά τα πάντα. Μπήκε, λοιπόν, στη μήτρα της Ουτταρά για να σώσει τον αγαπημένο Του αφοσιωμένο υπηρέτη, τον Μαχαράζα Παρίκσιτ. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.31) ο Κύριος έδωσε τη διαβεβαίωση ότι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του δεν πρόκειται να νικηθούν ποτέ. Κανένας δεν μπορεί να σκοτώσει έναν αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, επειδή τον προστατεύει ο Κύριος και κανένας δεν μπορεί να σώσει κάποιον που ο Κύριος επιθυμεί να σκοτώσει. Ο Κύριος είναι παντοδύναμος και συνεπώς μπορεί να σώζει ή να σκοτώνει όπως επιθυμεί. Ακόμα και σε εκείνη την άβολη κατάσταση (στη μήτρα της μητέρας του), έγινε ορατός στον αφοσιωμένο υπηρέτη Του, τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, με μορφή κατάλληλη για την όρασή του. Ο Κύριος μπορεί να γίνει ταυτόχρονα μεγαλύτερος από χιλιάδες σύμπαντα και μικρότερος από ένα άτομο της ύλης. Ευσπλαχνικός καθώς είναι, προσαρμόζεται στην όραση του περιορισμένου ζωντανού όντος. Αυτός είναι απεριόριστος. Δεν περιορίζεται από καμία μέτρηση που γίνεται με δικούς μας υπολογισμούς. Μπορεί να γίνει μεγαλύτερος από ό,τι μπορούμε να φανταστούμε και μικρότερος από ό,τι μπορούμε να συλλάβουμε. Αλλά σε κάθε περίπτωση, είναι ο ίδιος παντοδύναμος Κύριος. Δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ του μικρού σαν αντίχειρα Βίσνου μέσα στη μήτρα της Ουτταρά και του κανονικού Ναράγιανα της Βαϊκούντα, του βασιλείου του Θεού. Αποδέχεται τη μορφή της *αρτσα-βιγκραχα* (της λατρευτικής Θεότητας) μόνο και μόνο για να δεχθεί την υπηρεσία των διαφόρων μη ικανών αφοσιωμένων υπηρετών. Με το έλεος της *αρτσα-βιγκραχα*, της μορφής του Κυρίου από υλικά στοιχεία, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες που βρίσκονται στον υλικό κόσμο μπορούν να πλησιάσουν τον Κύριο εύκολα, παρόλο που είναι ασύλληπτος για τις υλικές αισθήσεις. Επομένως, η *αρτσα-βιγκραχα* είναι μία ολοκληρωτικά πνευματική μορφή του Κυρίου, προορισμένη για την αντιληπτικότητα των υλικών αφοσιωμένων υπηρετών. Μια τέτοια *αρτσα-βιγκραχα* του Κυρίου δεν πρέπει να θεωρείται ποτέ υλική. Για τον Κύριο δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ ύλης και πνεύματος, ενώ για τα υποκείμενα σε όρους ζωντανά όντα η διαφορά ανάμεσα στα δύο είναι τεράστια. Για τον Κύριο δεν υπάρχει παρά μόνον πνευματική ύπαρξη και κατά τον ίδιο τρόπο, δεν υπάρχει παρά μόνον πνευματική ύπαρξη για τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου στη στενή σχέση του με τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

αστρα-τετζαχ σβα-γκανταγια

νιχαραμ ιβα γκοπατιχ

βινταμανταμ σαννικαρσε

παριαϊκσατα κα ιτι ασω

αστρα-τετζαχ: η ακτινοβολία του *μπραμαστρα* – *σβα-γκανταγια*: με το δικό Του ρόπαλο – *νιχαραμ*: σταγόνες δροσιάς – *ιβα*: σαν – *γκοπατιχ*: ο ήλιος – *βινταμανταμ*: η πράξη της εξαφάνισης – *σαννικαρσε*: κοντά – *παριαϊκσατα*: παρατηρώντας – *καχ*: ποιος – *ιτι ασω*: αυτό το σώμα.

Ο Κύριος, λοιπόν, άρχισε να εξαφανίζει την ακτινοβολία του *μπραμαστρα*, όπως ο ήλιος εξατμίζει μια σταγόνα δροσιάς. Το παιδί Τον παρατηρούσε και αναρωτιόταν ποιος να ‘ναι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

βιντουγια ταντ αμεγιατμα

μπαγκαβαν νταρμα-γκουμπ βιμπουχ

μισατο ντασασασασια

τατραϊβανταρνταντε χαριχ

βιντουγια: έχοντας ξεπλύνει τελείως – *τατ*: εκείνο – *αμεγιατμα*: η Υπέρτατη Ψυχή που διαπερνά τα πάντα – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *νταρμα-γκουμπ*: ο προστάτης της αρετής – *βιμπουχ*: ο Υπέρτατος – *μισαταχ*: ενώ παρατηρούσε – *ντασασασασια*: κάποιου που είναι ντυμένος σε όλες τις κατευθύνσεις – *τατρα εβα*: εκεί και τότε – *ανταχ*: πέρα από το οπτικό πεδίο – *νταντε*: έγινε – *χαριχ*: ο Κύριος.

Ενώ το παιδί Τον παρατηρούσε, ο Υπέρτατος Κύριος, το Πρόσωπο της Θεότητας, η Υπέρτατη Ψυχή των πάντων και προστάτης των

ενάρετων, ο εκτεινόμενος σε όλες τις κατευθύνσεις και απεριόριστος από τον χώρο και τον χρόνο, εξαφανίσθηκε στη στιγμή.

Ο Παρίκσιτ δεν παρατηρούσε κάποιο ζωντανό ον, περιορισμένο από τον χώρο και τον χρόνο. Υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στον Κύριο και το ατομικό ζωντανό ον. Εδώ ο Κύριος μνημονεύεται ως υπέρτατο ζωντανό ον, απεριόριστο από τον χώρο και τον χρόνο. Όλα τα ζωντανά όντα περιορίζονται από τον χώρο και τον χρόνο. Μολονότι από ποιοτική άποψη το ζωντανό ον είναι ένα με τον Κύριο, ποσοτικά υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην Υπέρτατη Ψυχή και την κοινή ατομική ψυχή. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* λέγεται ότι και τα ζωντανά όντα και το Υπέρτατο Ον διεισδύουν παντού (*γιενα σαρβαμ ινταμ ταταμ*), εντούτοις όμως υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε τούτα τα δύο είδη της «πανταχού διεισδυτικότητας». Ένα κοινό ζωντανό ον, μία κοινή ψυχή, μπορεί να διεισδύει παντού μέσα στο δικό της περιορισμένο σώμα, αλλά το υπέρτατο ζωντανό ον διεισδύει παντού, σε κάθε χώρο και σε κάθε χρόνο. Με την «πανταχού διεισδυτικότητά» του, το κοινό ζωντανό ον δεν μπορεί να επεκτείνει την επιρροή του σε κάποιο άλλο ζωντανό ον, ενώ η Υπέρτατη Ψυχή, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι απεριόριστα ικανή να ασκήσει την επιρροή της σε κάθε χώρο, σε κάθε χρόνο και σε κάθε ζωντανό ον. Και επειδή διεισδύει παντού και δεν περιορίζεται από τον χώρο και τον χρόνο, μπορεί να εμφανισθεί ακόμα και μέσα στη μήτρα της μητέρας του Παρίκσιτ. Εδώ μνημονεύεται ως ο προστάτης των ενάρετων. Οποιοσδήποτε έχει εγκαταλειφθεί στον Υπέρτατο είναι ενάρετος και προστατεύεται ιδιαίτερος από τον Κύριο σε όλες τις περιστάσεις. Ο Κύριος είναι ο έμμεσος προστάτης και των αδίκων, επειδή με την εξωτερική Του δύναμη διορθώνει τις αμαρτίες τους. Εδώ μνημονεύεται επίσης ως κάποιος που είναι ντυμένος στις δέκα κατευθύνσεις. Αυτό σημαίνει ντυμένος με ενδύματα σε δέκα πλευρές, επάνω και κάτω. Είναι παρών παντού και μπορεί να εμφανίζεται και να εξαφανίζεται κατά τη θέλησή Του, από παντού και από οπουδήποτε. Η εξαφάνισή Του από το οπτικό πεδίο του Παρίκσιτ δεν σημαίνει ότι εμφανίσθηκε σε εκείνο το σημείο από κάπου αλλού. Ήταν παρών εκεί, και ακόμα και μετά την εξαφάνισή Του ήταν εκεί, μολονότι αθέατος στα μάτια του παιδιού. Αυτό το υλικό κάλυμμα του λαμπερού στερεώματος είναι επίσης κάτι σαν μήτρα της μητέρας φύσης και όλοι εμείς έχουμε τοποθετηθεί σε αυτή τη μήτρα από τον Κύριο, τον πατέρα όλων των ζωντανών όντων. Είναι παρών παντού, ακόμη και μέσα σε τούτη την υλική μήτρα της μητέρας Ντούργκα, και όσοι το αξίζουν μπορούν να Τον δουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*ταταχ σαρβα-γκουννονταρκε
σανουκουλα-γκραχονταγιε
τζαγκιε βαμσα-νταραχ πανντορ
μπουγιαχ πανντουρ ιβωτζασα*

ταταχ: τότε – *σαρβα*: όλα – *γκουννα*: καλά ζώδια – *ουνταρκε*: έχοντας αναπτυχθεί σταδιακά – *σανουκουλα*: πολύ ευνοϊκά – *γκραχονταγιε*: συγκέντρωση αστρικής επίδρασης – *τζαγκιε*: γεννήθηκε – *βαμσα-νταραχ*: ο φυσικός διάδοχος, ο κληρονόμος – *πανντοχ*: του Πάνντου – *μπουγιαχ*: όντας – *πανντουχ ιβα*: ακριβώς σαν τον Πάνντου – *οτζασα*: σε ανδρεία.

Τότε, όταν αναπτύχθηκαν σταδιακά όλοι οι αστερισμοί του ζωδιακού κύκλου, γεννήθηκε ο φυσικός διάδοχος του Πάνντου, που έμελε να είναι ολόιδιος με εκείνον σε ανδρεία.

Όπως επιβεβαιώνεται στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, οι αστρονομικές προβλέψεις της αστρικής επίδρασης πάνω στα ζωντανά όντα είναι τεκμηριωμένες και δεν αποτελούν υποθέσεις. Κάθε ζωντανό ον ελέγχεται κάθε λεπτό από τους νόμους της φύσης, ακριβώς όπως οι πολίτες ελέγχονται από τη δύναμη του κράτους. Οι νόμοι του κράτους παρατηρούνται με τρόπο προφανή, ενώ ο νόμος της υλικής φύσης, επειδή είναι πολύ λεπτοί για τη χονδροειδή μας κατανόηση, δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτοί με τρόπο εμφανή. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (3.9), κάθε δράση προκαλεί μία αντίδραση, η οποία μας δεσμεύει. Μόνο όσοι ενεργούν για τον Γιάγκια (τον Βίσνου) δεν δεσμεύονται από τις αντιδράσεις. Οι πράξεις μας κρίνονται από ανώτερες αρχές, από τους εντολοδόχους του Κυρίου, και με αυτόν τον τρόπο μας απονέμονται σώματα, ανάλογα με τις πράξεις μας. Ο νόμος της φύσης είναι τόσο λεπτός, ώστε κάθε μέρος του σώματός μας επηρεάζεται από τα αντίστοιχα άστρα. Το ζωντανό ον αποκτά το κατάλληλο σώμα για να ανταποκριθεί στους όρους της κάθειρξής του μέσω του χειρισμού αυτής της αστρονομικής επίδρασης. Το πεπρωμένο, λοιπόν, ενός ανθρώπου εξακριβώνεται από τη συγκέντρωση των άστρων κατά τον χρόνο της

γέννησής του και ο μορφωμένος αστρολόγος καταρτίζει ένα τεκμηριωμένο ωροσκόπιο. Πρόκειται για σπουδαία επιστήμη, η δε κακή χρήση μιας επιστήμης δεν κάνει την επιστήμη ανώφελη. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ή ακόμη και το Πρόσωπο της Θεότητας, εμφανίζεται κατά τη συγκέντρωση συγκεκριμένων καλών άστρων. Έτσι, στο σώμα που έχει γεννηθεί μία ευνοϊκή στιγμή ασκείται η επίδραση αυτών των καλών άστρων. Η ευνοϊκότερη συγκέντρωση άστρων συμβαίνει κατά την εμφάνιση του Κυρίου σε αυτόν τον υλικό κόσμο και ονομάζεται *τζαγιαντι*, λέξη που δεν θα πρέπει να γίνεται κατάχρησή της για οποιονδήποτε διαφορετικό λόγο. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν ήταν μόνον ένας σπουδαίος *κσατρια* αυτοκράτορας, αλλά και μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Δεν μπορεί, λοιπόν, να γεννηθεί σε δυσοίωνη στιγμή. Όπως επιλέγεται ο κατάλληλος χώρος και χρόνος για την υποδοχή ενός σεβαστού προσώπου, έτσι και για την υποδοχή μιας προσωπικότητας όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, που τον φρόντιζε ιδιαιτέρως ο Υπέρτατος Κύριος, επιλέγεται μία ταιριαστή στιγμή, όταν όλα τα καλά άστρα είναι συγκεντρωμένα μαζί, για να ασκήσουν την επίδρασή τους πάνω στον Βασιλιά. Γεννήθηκε, λοιπόν, για να γίνει γνωστός ως ο μέγας ήρωας της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Αυτή η κατάλληλη διευθέτηση της αστρικής επίδρασης δεν είναι ποτέ δημιούργημα της ανθρώπινης θέλησης· είναι διευθέτηση της ανώτερης διαχείρισης της μεσολάβησης του Υπερτάτου Κυρίου. Βέβαια η διευθέτηση αυτή γίνεται σύμφωνα με τις καλές ή τις κακές πράξεις του ζωντανού όντος. Εδώ βρίσκεται η βαρύτητα των ευσεβών πράξεων του ζωντανού όντος. Μόνον εξαιτίας ευσεβών πράξεων επιτρέπεται σε κάποιον να αποκτήσει πλούτη, καλή εκπαίδευση και ωραία χαρακτηριστικά. Οι *σαμσκαρα* της σχολής του *σανατανα-νταρμα* (της αιώνιας ασχολίας του ανθρώπου) είναι εξαιρετικά κατάλληλες για τη δημιουργία ατμόσφαιρας τέτοιας που να επιτρέπει να επωφεληθεί κανείς από τις καλές αστρικές επιδράσεις. Γι' αυτό η *γκαρμπαντανα-σαμσκαρα*, η πρώτη εξαγνιστική μέθοδος των νεαρών βλαστών που ορίζεται για τις ανώτερες τάξεις, είναι η αρχή όλων των ευσεβών πράξεων, για το καλωσόρισμα μιας καλής τάξης ευσεβών και έξυπνων ανθρώπων στην ανθρώπινη κοινωνία. Μόνον εξαιτίας καλού και νοήμονα πληθυσμού θα υπάρξει στον κόσμο ειρήνη και ευημερία· και μόνον εξαιτίας ανεπιθύμητου, παράφρονου πληθυσμού, εθισμένου στη σεξουαλική απόλαυση, υπάρχει διαταραχή και κόλαση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

τασια πριτα-μανα ρατζα
βιπραϊρ ντωμια-κριπαντιμπιχ
τζατακαμ караγιαμ аσα
басаγιτβα тса манγκαλαμ

τασια: αυτού – *πριταμαναχ*: ικανοποιημένος – *ρατζα*: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα – *βιπραϊχ*: από τους σοφούς *μπραμανα* – *ντωμια*: ο Ντώμια – *κριπα*: ο Κρίπα – *αντιμπιχ*: και άλλους ακόμη – *τζατακαμ*: μία από τις εξαγνιστικές τελετές που γίνονται αμέσως μετά τη γέννηση του παιδιού – *καράγιαμ аσα*: τελέστηκαν γι’ αυτόν – *βατσαγιτβα*: με απαγγελία – *τσα*: επίσης – *μανγκαλαμ*: ευοίωνους.

Σοφοί *μπραμανα* με επικεφαλής τον Ντώμια και τον Κρίπα απήγγειλαν ευοίωνους ύμνους και τέλεσαν την εξαγνιστική τελετή της γέννησης για λογαριασμό του Βασιλιά Γιουντιστίρα, που ήταν πολύ ευχαριστημένος με τη γέννηση του Μαχαράζα Παρίκσιτ.

Υπάρχει η ανάγκη για μία τάξη καλών και έξυπνων *μπραμανα*, έμπειρων στην τέλεση των εξαγνιστικών τελετών που ορίζει το σύστημα του *βαρνασραμα-νταρμα*. Αν δεν τελούνται αυτές οι εξαγνιστικές τελετές, δεν υπάρχει πιθανότητα καλού πληθυσμού και στην εποχή του Κάλι, ο πληθυσμός σε όλο τον κόσμο βρίσκεται στο επίπεδο των *σουντρα* ή και χαμηλότερα, λόγω της έλλειψης αυτής της εξαγνιστικής μεθόδου. Εξαιτίας όμως της έλλειψης ευνοϊκών περιστάσεων και καλών *μπραμανα*, δεν είναι δυνατό να αναβιώσει αυτή την εποχή η βεδική μέθοδος εξαγνισμού. Υπάρχει, ωστόσο, το σύστημα *παντσαρατρικα*, που και αυτό συνιστάται γι’ αυτή την εποχή. Το σύστημα *παντσαρατρικα* ενεργεί στην τάξη των *σουντρα*, που υποτίθεται πως είναι ο πληθυσμός της Κάλι-γιούγκα και είναι η ενδεικνυόμενη εξαγνιστική μέθοδος γι’ αυτή την εποχή. Μια τέτοια εξαγνιστική μέθοδος είναι επιτρεπτή μόνο για την πνευματική εξύψωση και για κανέναν άλλο σκοπό. Η πνευματική εξύψωση δεν εξαρτάται ποτέ από ανώτερη ή κατώτερη καταγωγή.

Μετά την εξαγνιστική τελετή *γκαρμπαντανα*, υπάρχουν ορισμένες άλλες *σαμσκαρα*, όπως η *σιμαντονναγιανα*, η *σανταμπακसाना*, κλπ., που τελούνται κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης και όταν το παιδί γεννηθεί,

η πρώτη εξαγνιστική τελετή είναι η *τζατακαρμαν*. Αυτή η τελετή έγινε όπως έπρεπε από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, με τη βοήθεια καλών και σοφών *μπραμανα*, όπως ο Ντώμια, ο βασιλικός ιερέας, και ο Κριπατσάρια, που δεν ήταν μόνον ιερέας, αλλά και σπουδαίος στρατηγός. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ανέθεσε την ευθύνη της τελετής σε αυτούς τους δύο σοφούς και τέλειους ιερωμένους, που είχαν τη βοήθεια και άλλων καλών *μπραμανα*. Επομένως, όλες οι *σαμσκαρα*, οι εξαγνιστικές τελετές, δεν είναι μόνο τυπικές διαδικασίες ή κοινωνικά καθήκοντα, αλλά έχουν όλες πρακτικό σκοπό και μπορούν να τελεστούν με επιτυχία από έμπειρους *μπραμανα*, όπως ο Ντώμια και ο Κρίπα. Τέτοιοι *μπραμανα* δεν είναι απλώς σπάνιοι· αυτή την εποχή δεν υπάρχουν. Γι' αυτό, για την πνευματική ανύψωση τούτη την ξεπεσμένη εποχή, οι Γκοσουάμι προτιμούν τις εξαγνιστικές διαδικασίες τις σύμφωνες με τους τύπους του συστήματος *παντσαρατρικα* από τις βεδικές τελετουργίες.

Ο Κριπατσάρια είναι γιος του μεγάλου *ρισι* Σαραντβάν και γεννήθηκε στην οικογένεια του Γκωτάμα. Λέγεται ότι η γέννηση ήταν συμπτωματική. Κατά τύχη, ο μέγας *ρισι* Σαραντβάν γνώρισε τη Τζαναπαντί, ένα φημισμένο αριστοκρατικό κορίτσι του ουρανού, και ο Σαραντβάν εκπερμάτωσε σε δύο κομμάτια. Από το ένα κομμάτι γεννήθηκε αμέσως ένα αρσενικό παιδί και από το άλλο ένα θηλυκό. Από τούτα τα δίδυμα, το αγόρι έγινε αργότερα γνωστό ως Κρίπα και το κορίτσι ως Κρίπι. Ο Μαχαράζα Σαντάνου βρήκε τα παιδιά στη ζούγκλα ενώ κυνηγούσε, τα μάζεψε, και με την κατάλληλη εξαγνιστική διαδικασία τα μεγάλωσε σύμφωνα με την κοινωνική θέση των *μπραμανα*. Αργότερα, ο Κριπατσάρια έγινε περίφημος στρατηγός σαν τον Ντρονατσάρια, που παντρεύτηκε την αδελφή του. Ο Κριπατσάρια πήρε μέρος στη μάχη του Κουρουκσέτρα με την παράταξη του Ντουριόντανα. Βοήθησε να σκοτωθεί ο Αμπιμάνιου, ο πατέρας του Μαχαράζα Παρίκσιτ, και εντούτοις οι Πάννταβα τον εκτιμούσαν, επειδή ήταν τόσο σπουδαίος *μπραμανα* όσο και ο Ντονατσάρια. Όταν οι Πάννταβα εξορίστηκαν στο δάσος αφού έχασαν σε ένα τυχερό παιχνίδι από τον Ντουριόντανα, ο Ντριταράστρα εμπιστεύτηκε την καθοδήγησή τους στον Κριπατσάρια. Μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα, ο Κριπατσάρια έγινε και πάλι μέλος της βασιλικής συνέλευσης και κατά τη γέννηση του Μαχαράζα Παρίκσιτ του ζητήθηκε να απαγγείλει αίσιους βεδικούς ύμνους για να έχει επιτυχία η τελετή. Όταν ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα άφησε το ανάκτορό του, ξεκινώντας τη μεγάλη πορεία του προς τα Ιμαλία, εμπιστεύτηκε στον Κριπατσάρια τον Μαχαράζα Παρίκσιτ ως μαθητή του και έφυγε ικανοποιημένος, επειδή ο Κριπατσάρια ανέλαβε την ευθύνη του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Οι μεγάλοι

κυβερνήτες, βασιλείς και αυτοκράτορες βρίσκονταν πάντοτε υπό την καθοδήγηση σοφών *μπραμανα*, όπως ο Κριπατσάρια, και γι' αυτό μπορούσαν να ενεργούν σωστά κατά την άσκηση των πολιτικών τους υποχρεώσεων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

χιρανιαμ γκαμ μαχιμ γκραμαν

χαστι-ασβαν νριπατιρ βαραν

πραντατ σβανναμ τσα βιπρεμπιαχ

πρατζα-τιρτε σα τιρταβιτ

χιρανιαμ: χρυσάφι – *γκαμ*: αγελάδες – *μαχιμ*: γη – *γκραμαν*: χωριά – *χαστι*: ελέφαντες – *ασβαν*: άλογα – *νριπατιχ*: ο Βασιλιάς – *βαραν*: ανταμείβει – *πραντατ*: έδωσε ελεημοσύνη – *σου-ανναμ*: καλά δημητριακά – *τσα*: και – *βιπρεμπιαχ*: στους *μπραμανα* – *πρατζα-τιρτε*: με την ευκαιρία της προσφοράς ελεημοσύνης στη γέννηση ενός γιου – *σαχ*: αυτός – *τιρτα-βιτ*: κάποιος που γνωρίζει πώς, πότε και πού πρέπει να δίνεται ελεημοσύνη.

Με τη γέννηση γιου, ο Βασιλιάς, που γνώριζε πώς, πότε και πού πρέπει να δίνει κανείς ελεημοσύνη, μοίρασε στους *μπραμανα* χρυσάφι, γη, χωριά, ελέφαντες, άλογα και εκλεκτά δημητριακά.

Μόνον οι *μπραμανα* και οι *σαννιασι* νομιμοποιούνται να δέχονται ελεημοσύνη από τους οικογενειάρχες. Σε όλες τις περιπτώσεις *σαμσκαρα*, και ιδιαίτερα στη διάρκεια γέννησης, γάμου και θανάτου, μοιράζονται στους *μπραμανα* πλούτη, επειδή οι *μπραμανα* προσφέρουν την ανώτατη ποιότητα υπηρεσίας όσον αφορά στην πρωταρχική ανάγκη του ανθρώπινου γένους. Η ελεημοσύνη ήταν σημαντική και είχε τη μορφή χρυσού, γης, χωριών, αλόγων, ελεφάντων και δημητριακών, καθώς και άλλων υλικών για το μαγείρεμα ολοκληρωμένων τροφών. Συνεπώς, οι *μπραμανα* δεν ήταν φτωχοί με την αληθινή σημασία του όρου. Αντίθετα, επειδή κατείχαν χρυσάφι, γη, χωριά, άλογα, ελέφαντες και αρκετά

δημητριακά δεν είχαν ανάγκη να κερδίσουν τίποτα οι ίδιοι. Αφιέρωναν απλούστατα τον εαυτό τους για το καλό ολόκληρης της κοινωνίας.

Η λέξη *τιρταβιτ* είναι ιδιαίτερα σημαντική, επειδή ο Βασιλιάς γνώριζε καλά πού και πότε πρέπει να δίνει κανείς ελεημοσύνη. Η ελεημοσύνη δεν είναι ποτέ ούτε στείρα ούτε τυφλή. Στις *σαστρα*, η ελεημοσύνη προσφέρεται σε πρόσωπα που την αξίζουν χάρη στην πνευματική φώτιση. Πουθενά στις *σαστρα* δεν υπάρχει ως αντικείμενο ελεημοσύνης ο υποτιθέμενος *νταριντρα-ναραγιανα*, μία εσφαλμένη αντίληψη του Υπερτάτου Κυρίου από αναξιόπιστα πρόσωπα. Ούτε είναι δυνατό να δοθεί σε έναν αξιοθρήνητο φτωχό πολύ μεγαλόδωρη ελεημοσύνη, όπως άλογα, ελέφαντες, γη και χωριά. Το συμπέρασμα είναι ότι οι ευφυείς άνθρωποι, δηλαδή οι *μπραμανα* οι αφοσιωμένοι ειδικά στην υπηρεσία του Κυρίου, είχαν εξασφαλισμένη τη συντήρησή τους, δίχως άγχος για τις ανάγκες του σώματος, ο δε Βασιλιάς, καθώς και άλλοι οικογενειάρχες, φρόντιζαν με χαρά για όλες τις ανέσεις τους. Οι *σαστρα* ορίζουν ότι όσο το παιδί είναι ενωμένο με τη μητέρα του μέσω του ομφάλιου λώρου, το παιδί θεωρείται ότι αποτελεί ένα σώμα με τη μητέρα, μόλις όμως ο ομφάλιος λώρος κοπεί και το παιδί αποχωριστεί από τη μητέρα, τελείται η εξαγνιστική τελετή *τζατακαρμαν*. Οι διοικητικοί ημίθεοι και οι πρόγονοι της οικογένειας έρχονται να δουν το νεογέννητο και μία τέτοια περίπτωση θεωρείται ιδιαίτερα κατάλληλη στιγμή για διανομή πλούτου στα κατάλληλα πρόσωπα, με τρόπο γόνιμο για την πνευματική πρόοδο της κοινωνίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

ταμ ουτσουρ μπραμανας τουστα

ρατζαναμ πρασραγιανβιταμ

εσα χι ασμιν πρατζα-ταντω

πουρουναμ πωραβαρσαμπα

ταμ: σε αυτόν – *ουτσουχ*: προσφώνησαν – *μπραμαναχ*: οι σοφοί *μπραμανα* – *τουσταχ*: πολύ ευχαριστημένοι – *ρατζαναμ*: στον Βασιλιά – *πρασραγιανβιταμ*: πολύ υποχρεωτικοί – *εσαχ*: αυτό – *χι*: σίγουρα – *ασμιν*: στη σειρά – *πρατζα-ταντω*: γενεαλογική σειρά – *πουρουναμ*: των Πούρου – *πωραβα-ρिसαμπα*: ο ηγέτης των Πούρου.

Οι σοφοί μπραμανα, πολύ ευχαριστημένοι από τη γενναιοδωρία του Βασιλιά, τον προσφώνησαν αρχηγό των Πούρου και τον πληροφόρησαν ότι ο γιος του ανήκε οπωσδήποτε στη γενεαλογική σειρά των Πούρου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*νταϊβέναπρατιγκατενα
σουκλε σαμσταμ ουπεγιουσι
ρατο βο 'νουγκραχαρταγια
βισνουνα πραμπα-βισνουνα*

νταϊβένα: με υπερφυσική δύναμη – απρατιγκατενα: από αυτό που είναι ακατανίκητο – σουκλε: στον αγνό – σαμσταμ: καταστροφή – ουπεγιουσι: έχοντας ενισχυθεί – ραταχ: επαναφέρθηκε – βαχ: για εσένα – ανουγκραχα-αρταγια: για να σε υποχρεώσει – βισνουνα: από τον Κύριο που διαπερνά τα πάντα – πραμπα-βισνουνα: από τον Παντοδύναμο.

Είπαν οι μπραμανα: Αυτόν εδώ τον άσπιλο γιο, τον ξανάφερε ο παντοδύναμος και πανταχού παρών Κύριος Βίσνου, το Πρόσωπο της Θεότητας, για να σε υποχρεώσει. Σώθηκε, ενώ ήταν καταδικασμένος να καταστραφεί από ένα ακατανίκητο υπερφυσικό όπλο.

Ο Παρίκσιτ σώθηκε από τον παντοδύναμο και πανταχού παρόντα Βίσνου (τον Κύριο Κρίσνα) για δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι αυτό το παιδί που βρισκόταν στην κοιλιά της μητέρας του ήταν άσπιλο, επειδή ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι ήταν ο μοναδικός επιζών αρσενικός απόγονος του Πούρου, του ευσεβούς προπάππου του ενάρετου Βασιλιά Γιουντιστίρα. Ο Κύριος επιθυμεί να συνεχίσει τη σειρά των ευσεβών βασιλέων, για να κυβερνήσουν τη γη εκπρόσωποί Του και να εξασφαλίσουν την πορεία μιας ζωής με ειρήνη και ευημερία. Στη μάχη του Κουρουκσέτρα εξοντώθηκε όλη η μετά τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα γενεά και δεν έμεινε κανείς σε αυτή τη μεγάλη βασιλική οικογένεια για να κάνει γιο. Ο Μαχαράζα

Παρίκσιτ, ο γιος του Αμπιμάνιου, ήταν ο μοναδικός φυσικός κληρονόμος της οικογένειας, αλλά επρόκειτο να εξοντωθεί από το ακατανίκητο και υπερφυσικό όπλο *μπραμαστρα* του Ασβαττάμα. Ο Κύριος Κρίσνα, το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, διεκπεραιώνει το έργο της προστασίας και της καταστροφής με την ιδιότητά Του ως Βίσνου. Ο Κύριος Βίσνου είναι η πλήρης επέκταση του Κυρίου Κρίσνα. Τα έργα του Κυρίου κατά τα οποία διαπερνά τα πάντα τα εκτελεί ως Βίσνου. Ο Παρίκσιτ περιγράφεται ως ακηλίδωτα λευκός, επειδή είναι ανόθευτος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Τέτοιοι ανόθευτοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου εμφανίζονται στη Γη μόνο και μόνο για να εκτελέσουν την αποστολή του Κυρίου. Για τις υποκείμενες σε όρους ψυχές που περιφέρονται στην υλική δημιουργία, ο Κύριος επιθυμεί να σωθούν και να επιστρέψουν στο σπίτι τους, στον Θεό. Γι' αυτόν τον λόγο τις βοηθάει με τη δημιουργία υπερβατικών έργων όπως οι Βέδες, με την αποστολή αγίων και σοφών και με τον διορισμό του εκπροσώπου Του, του πνευματικού δασκάλου. Αυτές οι υπερβατικές γραφές, οι ιεραπόστολοι και οι εκπρόσωποι του Κυρίου είναι ακηλίδωτα λευκοί, επειδή η μόλυνση των υλικών ιδιοτήτων δεν μπορεί καν να τους αγγίξει. Όταν απειλούνται με εξόντωση, προστατεύονται πάντοτε από τον Κύριο. Αυτές οι ανόητες απειλές προέρχονται από τους χονδροειδείς υλιστές. Το *μπραμαστρα* που έριξε στον Παρίκσιτ ο Ασβαττάμα ήταν σίγουρα υπερφυσικά ισχυρό και τίποτα στον υλικό κόσμο δεν μπορούσε να αντισταθεί στη διαπεραστική του δύναμη. Όμως ο παντοδύναμος Κύριος, που είναι πανταχού παρών, εντός και εκτός, μπόρεσε να το εξουδετερώσει χάρη στην παντοδυναμία Του, για να σώσει έναν γνήσιο υπηρέτη Του και απόγονο ενός άλλου αφοσιωμένου υπηρέτη, του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, που ο Κύριος πάντα τον υποχρέωνε με το αναίτιο έλεός Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

τασμαν ναμνα βισνου-ρατα

ιτι λοκε μπαβισιατι

να σανντεχο μαχα-μπαγκα

μαχα-μπαγκαβατο μαχαν

τασματ: γι' αυτό – ναμνα: με το όνομα – βισνου-ραταχ: προστατευμένος από τον Βίσνου, το Πρόσωπο της Θεότητας – ιτι: έτσι – λοκε: σε όλους τους πλανήτες – μπαβισιατι: θα γίνει γνωστός – να: όχι – σανντεχαχ: αμφιβολίες – μαχα-μπαγκα: πανευτυχή – μαχα-μπαγκαβαταχ: ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου – μαχαν: εφοδιασμένος με όλες τις καλές ιδιότητες.

Για τον λόγο αυτόν, τούτο το παιδί θα γίνει γνωστό έως τα πέρατα του κόσμου ως κάποιος που τον προστατεύει το Πρόσωπο της Θεότητας. Ω τρισευτυχισμένε, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το παιδί αυτό θα γίνει μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και θα είναι εφοδιασμένο με όλες τις καλές ιδιότητες.

Ο Κύριος παρέχει προστασία σε όλα τα ζωντανά όντα, επειδή είναι ο υπέρτατος ηγέτης τους. Οι βεδικοί ύμνοι βεβαιώνουν ότι ο Κύριος είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο μεταξύ όλων των προσώπων. Η διαφορά ανάμεσα στον Κύριο και τα άλλα ζωντανά όντα είναι ότι Αυτός, το Πρόσωπο της Θεότητας, προνοεί για όλα τα άλλα ζωντανά όντα και αν κάποιος Τον γνωρίσει θα αποκτήσει αιώνια ειρήνη (*Κατα Ουπανισαντ*). Αυτή η προστασία παρέχεται στις διάφορες βαθμίδες των ζωντανών όντων μέσω των διαφόρων δυνάμεών Του. Αλλά στους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του προσφέρει την προστασία Του ο Ίδιος προσωπικά. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι προστατευμένος από τη στιγμή που εμφανίστηκε στη μήτρα της μητέρας του. Και επειδή ο Κύριος του παρέχει ιδιαίτερη προστασία, είμαστε υποχρεωμένοι να συμπεράνουμε ότι το παιδί αυτό θα είναι άριστος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και ότι θα διαθέτει όλες τις καλές ιδιότητες. Υπάρχουν τρεις βαθμίδες αφοσιωμένων υπηρετών, και συγκεκριμένα, ο *μαχα-μπαγκαβατα*, ο *μαντιαμα-αντικαρι* και ο *κανιστα-αντικαρι*. Όσοι πηγαίνουν στους ναούς του Κυρίου και προσφέρουν τον σεβασμό τους στη Θεότητα χωρίς ικανοποιητική γνώση της θεολογικής επιστήμης και, συνεπώς, χωρίς σεβασμό για τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, ονομάζονται υλιστικοί αφοσιωμένοι υπηρέτες ή *κανιστα-αντικαρι* είναι οι αφοσιωμένοι υπηρέτες της τρίτης βαθμίδας. Όσοι αφοσιωμένοι υπηρέτες έχουν αναπτύξει μια νοοτροπία γνήσιας υπηρεσίας του Κυρίου, δημιουργώντας έτσι φιλίες μόνο με όμοιους αφοσιωμένους υπηρέτες, δείχνοντας συμπάθεια στους νεοφώτιστους και αποφεύγοντας τους άθεους, ονομάζονται αφοσιωμένοι υπηρέτες της δεύτερης βαθμίδας. Εκείνοι όμως που βλέπουν τα πάντα στον

Κύριο, που βλέπουν δηλαδή τα πάντα του Κυρίου και που βλέπουν στα πάντα μία αιώνια σχέση του Κυρίου, έτσι που δεν υπάρχει στο οπτικό τους πεδίο τίποτα εκτός από τον Κύριο, ονομάζονται *μαχα-μπαγκαβατα*, πρώτης τάξης αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Αυτοί οι πρώτης τάξης αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι τέλειοι από κάθε άποψη. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης που ανήκει σε οποιαδήποτε από αυτές τις κατηγορίες αποκτά αυτομάτως όλες τις καλές ιδιότητες. Επομένως, ένας αφοσιωμένος υπηρέτης *μαχα-μπαγκαβατα* όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι οπωσδήποτε τέλειος από κάθε άποψη. Και επειδή ο Μαχαράζα Παρίκσιτ γεννήθηκε στην οικογένεια του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο Γιουντιστίρα αποκαλείται εδώ *μαχα-μπαγκαβατα*, ο μέγιστος των καλότυχων. Η οικογένεια που σε αυτήν γεννιέται ένας *μαχα-μπαγκαβατα* είναι καλότυχη, επειδή λόγω της γέννησης σε αυτήν ενός πρώτης τάξης αφοσιωμένου υπηρέτη, τα μέλη της οικογένειας, παρελθόντα, παρόντα και μελλοντικά, έως και την εκατοστή γενιά, απελευθερώνονται με τη χάρη του Κυρίου, από σεβασμό στον αγαπημένο Του αφοσιωμένο υπηρέτη. Το μεγαλύτερο, λοιπόν, όφελος που μπορεί να προσφέρει κανείς στην οικογένειά του είναι να γίνει απλώς ανόθευτος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

σρι-ρατζοβατσα

απι εσα βαμσιαν ρατζαρσιν

πουνια-σλοκαν μαχατμαναχ

ανουβαρτιτα σβιντ γιασασα

σαντου-βαντενα σατταμαχ

σρι-ρατζα: ο πανάγαθος βασιλιάς (ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα) – *ουβατσα*: είπε – *απι*: κατά πόσο – *εσαχ*: αυτός – *βαμσιαν*: οικογένεια – *ρατζα-ρισιν*: των άγιων βασιλέων – *πουνια-σλοκαν*: ευσεβής στο όνομα – *μαχα-ατμαναχ*: όλες οι μεγάλες ψυχές – *ανουβαρτιτα*: οπαδός – *σβιτ*: θα είναι; – *γιασασα*: με τα έργα – *σαντου-βαντενα*: δοξασμένος – *σατ-ταμαχ*: ω μεγάλες ψυχές.

Ο καλός Βασιλιάς Γιουντιστίρα ρώτησε: Ω μεγάλες ψυχές, θα γίνει τόσο ευσεβής και άγιος βασιλιάς όσο δείχνει το όνομά του; Θα αποκτήσει με τα έργα του τόση δόξα και φήμη όσο και άλλοι γόννοι αυτής της λαμπρής βασιλικής οικογένειας;

Όλοι οι πρόγονοι του Βασιλιά Γιουντιστίρα ήταν περίφημοι άγιοι βασιλιάδες, ευσεβείς και δοξασμένοι για τα σπουδαία κατορθώματά τους. Ήταν όλοι τους άγιοι πάνω σε βασιλικό θρόνο. Και γι' αυτό όλοι οι πολίτες του κράτους ήταν άνθρωποι ευτυχισμένοι, ευσεβείς, ευγενικοί, ευημερούντες και πνευματικά φωτισμένοι. Αυτοί οι σπουδαίοι άγιοι βασιλιάδες εκπαιδεύονταν υπό την αυστηρή καθοδήγηση των μεγάλων ψυχών και σύμφωνα με τις πνευματικές εντολές. Το αποτέλεσμα ήταν ότι το βασίλειο ήταν γεμάτο άγιους ανθρώπους, μια ευτυχισμένη χώρα πνευματικής ζωής. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν και ο ίδιος αντίγραφο των προγόνων του, ήθελε δε και ο επόμενος βασιλιάς να είναι ακριβώς σαν τους περίφημους προπάππους του. Όταν άκουσε από τους σοφούς *μπραμανα* ότι σύμφωνα με αστρολογικούς υπολογισμούς το παιδί γεννήθηκε ένας πρώτης τάξης αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, χάρηκε πολύ και έκανε μία ακόμη εμπιστευτικότερη ερώτηση, θέλοντας να μάθει αν το παιδί θα βάδιζε στα ίχνη των μεγάλων προγόνων του. Έτσι πρέπει να γίνεται σε μία μοναρχία. Ο βασιλιάς πρέπει να είναι ένας ευσεβής, ευγενικός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και προσωποποίηση του φόβου για τους τυχάρπαστους. Πρέπει επίσης να αφήνει κληρονόμο εξίσου άξιο να κυβερνήσει τους αθώους πολίτες. Στη σύγχρονη οργάνωση των δημοκρατικών κρατών, οι ίδιοι οι άνθρωποι έχουν ξεπέσει στο επίπεδο των *σουντρα* ή και χαμηλότερα και η διακυβέρνηση ασκείται από τον εκπρόσωπό τους, που έχει άγνοια της σύμφωνης με τις γραφές κυβερνητικής παιδείας. Έτσι, ολόκληρη η ατμόσφαιρα είναι φορτισμένη με τις ιδιότητες των *σουντρα* που εκδηλώνονται με λαγνεία και φιλαργυρία. Αυτού του είδους οι κυβερνήτες φιλονικούν καθημερινά μεταξύ τους. Η σύνθεση της κυβέρνησης αλλάζει συχνά εξαιτίας κομματικών και παραταξιακών εγωισμών. Όλοι θέλουν να εκμεταλλεύονται τους κρατικούς πόρους μέχρι να πεθάνουν. Κανένας δεν αποσύρεται από την πολιτική ζωή, εκτός και αν εξαναγκαστεί. Πώς μπορούν τέτοια εξαχρειωμένα άτομα να κάνουν καλό στους ανθρώπους; Το αποτέλεσμα είναι διαφθορά, μηχανορραφίες και υποκρισία. Θα πρέπει να διδαχθούν από τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* πόσο ιδανικοί πρέπει να είναι οι κυβερνήτες πριν μπορέσουν να αναλάβουν διάφορα αξιώματα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

μπραμανα ουτσουχ
παρτα πρατζαβιτα σακσαντ
ικσβακουρ ιβα μαναβαχ
μπραμανιαχ σατια-σανντας τσα
ραμο ντασαρατιρ γιατα

μπραμαναχ: οι καλοί *μπραμανα* – *ουτσουχ*: είπαν – *παρτα*: ω γιε της Πριτά (της Κούντι) – *πρατζα*: όσοι είναι γεννημένοι – *αβιτα*: συντηρητής – *σακσατ*: άμεσα – *ικσβακουχ ιβα*: ακριβώς σαν τον Βασιλιά Ικσβάκου – *μαναβαχ*: τον γιο του Μάνου – *μπραμανιαχ*: οπαδοί των *μπραμανα* και γεμάτοι σεβασμό γι' αυτούς – *σατια-σαννταχ*: πιστός στην υπόσχεση – *τσα*: επίσης – *ραμαχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας Ράμα – *ντασαρατιχ*: ο γιος του Μαχαράζα Ντασαράτα – *γιατα*: σαν Αυτόν.

Είπαν οι σοφοί *μπραμανα*: Ω γιε της Πριτά, όσον αφορά στη συντήρηση όλων εκείνων που είναι γεννημένοι, το παιδί αυτό θα είναι ακριβώς σαν τον Βασιλιά Ικσβάκου, τον γιο του Μάνου. Και όσο για την τήρηση των αρχών των *μπραμανα*, και ιδιαίτερα τον σεβασμό της υπόσχεσής του, θα είναι ακριβώς σαν τον Ράμα, το Πρόσωπο της Θεότητας, τον γιο του Μαχαράζα Ντασαράτα.

Η λέξη *πρατζα* υποδηλώνει το ζωντανό ον που έχει γεννηθεί στον υλικό κόσμο. Στην πραγματικότητα, το ζωντανό ον δεν έχει ούτε γέννηση ούτε θάνατο, επειδή όμως έχει αποσυνδεθεί από την υπηρεσία του Κυρίου και θέλει να κυριαρχήσει πάνω στην υλική φύση, του προσφέρεται ένα κατάλληλο σώμα για να ικανοποιήσει τις υλικές του επιθυμίες. Με αυτόν τον τρόπο το ζωντανό ον περιέρχεται σε κατάσταση εξάρτησης από τους νόμους της υλικής φύσης και το υλικό σώμα του μεταβάλλεται σύμφωνα με τη δική του δράση. Έτσι η ζωντανή οντότητα μεταναστεύει από το ένα σώμα στο άλλο, σε 8.400.000 είδη ζωής. Επειδή όμως είναι συστατικό μέρος του Κυρίου, ο Κύριος δεν συντηρεί απλώς το ζωντανό ον προσφέροντάς του όλα όσα είναι απαραίτητα για τη ζωή του, αλλά επίσης

το προστατεύει ο Ίδιος, καθώς και οι εκπρόσωποί Του, οι άγιοι βασιλείς. Οι άγιοι αυτοί βασιλείς παρέχουν προστασία σε όλα τα *πρατζα*, τα ζωντανά όντα, για να μπορέσουν να ζήσουν και να ανταποκριθούν στους όρους της κάθειρξής τους. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν πράγματι ιδανικός και άγιος βασιλιάς. Όταν κάποτε περιόδευε στο βασίλειό του, έτυχε να δει τον προσωποποιημένο Κάλι, έτοιμο να σκοτώσει μια φτωχή αγελάδα. Τον έπιασε αμέσως και τον μεταχειρίστηκε σαν δολοφόνο. Αυτό δείχνει ότι οι άγιοι κυβερνήτες προστάτευαν ακόμη και τα ζώα, όχι για λόγους συναισθηματικούς, αλλά επειδή όλοι όσοι έχουν γεννηθεί στον υλικό κόσμο έχουν δικαίωμα να ζήσουν. Χάρη στην επίδραση των βεδικών έργων, όλοι οι άγιοι βασιλείς, αρχίζοντας από τον Βασιλιά της ηλιακής σφαίρας και έως τον Βασιλιά της Γης, έχουν αυτή την τάση. Τα βεδικά έργα διδάσκονται και στους ανώτερους πλανήτες. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (4.1) αναφέρεται ότι ο Κύριος δίδαξε τον θεό του ήλιου (τον Βιβασβάν) και η διδασκαλία αυτή μεταδίδεται μέσω μαθητικής διαδοχής, όπως έγινε με τον θεό του ήλιου, που την μετέδωσε στον γιο του, τον Μάνου, και ο Μάνου στον Μαχαράζα Ικσβάκου. Σε μία ημέρα του Μπράμα υπάρχουν δεκατέσσερις Μάνου. Ο Μάνου που αναφέρεται εδώ είναι ο έβδομος. Είναι ένας από τους *πρατζαπατι* (αυτούς που δημιουργούν απογόνους) και γιος του θεού του ήλιου. Είναι γνωστός ως Βαϊβασβάτα Μάνου. Είχε δέκα γιους και ένας από αυτούς είναι ο Μαχαράζα Ικσβάκου, που έμαθε και αυτός *μπακτι-γιογκα* όπως διδάσκεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* από τον πατέρα του, τον Μάνου, που το έμαθε από τον πατέρα του, τον θεό του ήλιου. Αργότερα η διδασκαλία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* κατήλθε μέσω μαθητικής διαδοχής από τον Μαχαράζα Ικσβάκου, αλλά με την πάροδο του χρόνου η ακολουθία έσπασε εξαιτίας ασυνείδητων ατόμων και γι' αυτό ήταν ανάγκη να ειπωθεί ξανά στον Αρτζούνα, στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα. Όλα, λοιπόν, τα βεδικά έργα είναι διαδεδομένα από την αρχή της δημιουργίας του υλικού κόσμου και γι' αυτό είναι γνωστά ως *απωρουσεγια* (όχι ανθρώπινα). Τη βεδική γνώση την είπε ο Κύριος και ο πρώτος που την άκουσε ήταν ο Μπράμα, το πρώτο δημιουργημένο ζωντανό ον του σύμπαντος.

Μαχαράζα Ικσβάκου: Ένας από τους γιους του Βαϊβασβάτα Μάνου. Είχε εκατό γιους. Απαγόρευσε την κρεατοφαγία. Μετά τον θάνατό του βασιλιάς έγινε ο γιος του Σασάντα.

Μάνου: Ο Μάνου που αναφέρεται σε αυτή τη στροφή ως πατέρας του Ικσβάκου είναι ο έβδομος Μάνου, ο επονομαζόμενος Βαϊβασβάτα Μάνου, γιος του θεού του ήλιου Βιβασβάν, στον οποίον ο Κρίσνα δίδαξε την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* πριν την διδάξει στον Αρτζούνα. Το ανθρώπινο γένος

κατάγεται από τον Μάνου. Ο Βαϊβασβάτα Μάνου είχε δέκα γιους, που τους έλεγαν Ικσβάκου, Ναμπάγκα, Ντρίστα, Σαριάτι, Ναρισιάντα, Νάμππαγκα, Ντίστα, Καρούσα, Πρισάντρα και Βάσουμαν. Η ενσάρκωση Ματσία του Κυρίου (το γιγαντιαίο ψάρι) εμφανίσθηκε στην αρχή της βασιλείας του Βαϊβασβάτα Μάνου. Διδάχθηκε τις αρχές της *Μπαγκαβαντγκιτα* από τον πατέρα του, τον Βιβασβάν, τον θεό του ήλιου, και την δίδαξε στον γιο του, τον Μαχαράζα Ικσβάκου. Στην αρχή της Τρέτα-γιούγκα, ο θεός του ήλιου δίδαξε την υπηρεσία αφοσίωσης στον Μάνου και ο Μάνου με τη σειρά του την δίδαξε στον Ικσβάκου για το καλό όλης της ανθρώπινης κοινωνίας.

Κύριος Ράμα: Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας ενσαρκώθηκε ως Σρι Ράμα, αποδεχόμενος τη θέση του γιου του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη Του, του Μαχαράζα Ντασαράτα, Βασιλιά της Αγιόντια. Ο Κύριος Ράμα κατήλθε με τα πλήρη τμήματά Του, που εμφανίσθηκαν ως νεότεροι αδελφοί Του. Τον μήνα του Τσάιτρα, την ένατη μέρα της γέμισης της σελήνης, κατά την Τρέτα-γιούγκα, ο Κύριος εμφανίσθηκε, ως συνήθως, για να εδραιώσει τις αρχές της θρησκείας και να εξοντώσει τα ταραχοποιά στοιχεία. Όταν ήταν μόλις μικρό παιδί, βοήθησε τον μεγάλο σοφό Βισβαμίτρα, σκοτώνοντας τον Σουμπάχου και κατακεραυνώνοντας τη Μάριτσα, τον θηλυκό δαίμονα που ενοχλούσε τους σοφούς στην καθημερινή άσκηση των καθηκόντων τους. Οι *μπραμανα* και οι *κσατρια* πρέπει να συνεργάζονται για το καλό των ανθρώπων. Οι σοφοί *μπραμανα* πασχίζουν να φωτίσουν τους ανθρώπους με τέλεια γνώση και οι *κσατρια* έχουν έργο τους την προστασία τους. Ο Κύριος Ραματσάνντρα είναι ο ιδεώδης βασιλιάς για τη συντήρηση και προστασία της ύψιστης παιδείας της ανθρωπότητας, γνωστής ως *μπραμανια-νταρμα*. Ο Κύριος προστατεύει ιδιαίτερως τους *μπραμανα* και τις αγελάδες και με αυτόν τον τρόπο αυξάνει την ευημερία του κόσμου. Αντάμειψε τους κυβερνήτες-ημίθεους με αποτελεσματικά όπλα, για να μπορέσουν να νικήσουν τους δαίμονες μέσω του Βισβαμίτρα. Ήταν παρών στη θυσία του τόξου του Βασιλιά Τζανάκα και σπάζοντας το ανίκητο τόξο του Σίβα, παντρεύτηκε τη Σιταντέβι, τη θυγατέρα του Μαχαράζα Τζανάκα.

Μετά τον γάμο Του δέχθηκε να εξοριστεί στο δάσος δεκατέσσερα χρόνια, με εντολή του πατέρα Του, του Μαχαράζα Ντασαράτα. Για να βοηθήσει τους ημίθεους στη διακυβέρνηση, σκότωσε δεκατέσσερεις χιλιάδες δαίμονες. Με τις ραδιουργίες των δαιμόνων, ο Ράβανα κατάφερε να απαγάγει τη γυναίκα Του, τη Σιταντέβι. Έγινε φίλος με τον Σουγκρίβα και τον βοήθησε να σκοτώσει τον Βάλι, τον αδελφό του. Με τη βοήθεια του Κυρίου Ράμα, ο Σουγκρίβα έγινε βασιλιάς των Βάναρα (φυλή

γοριλλών). Ο Κύριος έχτισε στον Ινδικό Ωκεανό μία πλωτή γέφυρα από πέτρες και έφτασε στη Λάνκα, το βασίλειο του Ράβανα, που είχε απαγάγει τη Σίτα. Αργότερα ο Κύριος σκότωσε τον Ράβανα και ενθρόνισε στον θρόνο της Λάνκα τον αδελφό του Βιμπίσανα. Ο Βιμπίσανα ήταν ένας από τους αδελφούς του Ράβανα, ένας δαίμονας, αλλά με τις ευλογίες Του, ο Κύριος Ράμα τον έκανε αθάνατο. Όταν τελείωσαν τα δεκατέσσερα χρόνια της εξορίας Του, ο Κύριος, αφού τακτοποίησε τις υποθέσεις της Λάνκα, επέστρεψε στο βασίλειό Του, την Αγιόντια, με ένα αεροπλάνο από λουλούδια. Συμβούλεψε τον αδελφό Του, τον Σατρούγκνα, να επιτεθεί στον Λαβανάσουρα, που βασίλευε στη Ματούρα και ο δαίμονας σκοτώθηκε. Ετέλεσε δέκα θυσίες *ασβαμεντα* και αργότερα εξαφανίσθηκε ενώ έκανε το λουτρό Του στον ποταμό Σάραγιου. Το μέγα έπος *Ραμαγιανα* είναι η εξιστόρηση των έργων του Κυρίου Ράμα στο κόσμο. Η αυθεντική *Ραμαγιανα* γράφτηκε από τον μεγάλο ποιητή Βαλμίκι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*εσα ντατα σαρανιας τσα
γιατα χι ωσιναραχ σιμπιχ
γιασο βιτανιτα σβαναμ
ντωσιαντιρ ιβα γιαγκβαναμ*

εσαχ: αυτό το παιδί – *ντατα*: δωρητής ελεημοσύνης – *σαρανιαχ*: προστάτης των εγκαταλελειμμένων – *τσα*: και – *γιατα*: όπως – *χι*: σίγουρα – *ωσιναραχ*: η χώρα η ονομαζόμενη Ουσίναρα – *σιμπιχ*: ο Σίμπι – *γιασαχ*: φήμη – *βιτανιτα*: αυτός που διαδίδει – *σβαναμ*: των συγγενών – *ντωσιαντιρ ιβα*: όπως ο Μπάρατα, ο γιος του Ντουσιάντα – *γιαγκβαναμ*: όσων έχουν τελέσει πολλές θυσίες.

Το παιδί αυτό θα είναι απλόχερος δωρητής ελεημοσύνης και προστάτης των εγκαταλελειμμένων, σαν τον ονομαστό Βασιλιά της Ουσίναρα, τον Σίμπι. Και θα εξαπλώσει το όνομα και τη φήμη της οικογένειάς του όπως ο Μπάρατα, ο γιος του Μαχαράζα Ντουσιάντα.

Ένας βασιλιάς αποκτά φήμη με τα φιλανθρωπικά του έργα, με την τέλεση *γιαγκια*, θυσιών, με την προστασία που παρέχει στους εγκαταλελειμμένους, κλπ. Ένας βασιλιάς *κσατρια* είναι περήφανος για την προστασία που προσφέρει στις εγκαταλελειμμένες ψυχές. Αυτή η στάση του βασιλιά ονομάζεται *ισβαρα-μπαβα*, δηλαδή πραγματική δυνατότητα παροχής προστασίας για δίκαιο σκοπό. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, ο Κύριος συνιστά σε όλα τα ζωντανά όντα να εγκαταλειφθούν σε Αυτόν και υπόσχεται κάθε προστασία. Ο Κύριος είναι παντοδύναμος και πιστός στον λόγο Του και γι' αυτό παρέχει πάντοτε προστασία στους διάφορους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Ο βασιλιάς, ως εκπρόσωπος του Κυρίου, πρέπει να έχει αυτή τη διάθεση να προστατεύει τις εγκαταλελειμμένες ψυχές, ακόμη και αν διατρέχει κίνδυνο ο ίδιος. Ο Μαχαράζα Σίμπι, ο Βασιλιάς της Ουσίναρα, ήταν στενός φίλος του Μαχαράζα Γιαγιάτι και κατόρθωσαν και οι δύο να φτάσουν στους ουράνιους πλανήτες. Ο Μαχαράζα Σίμπι είχε υπόψη του για τον ουράνιο πλανήτη όπου επρόκειτο να μεταφερθεί μετά τον θάνατό του. Περιγραφή αυτού του ουράνιου πλανήτη υπάρχει στη *Μαχαμπατα* (*Αντι-παρβα*, 96.6-9). Ο Μαχαράζα Σίμπι είχε τέτοια διάθεση για αγαθοεργίες, που ήθελε να παραχωρήσει στον Γιαγιάτι τη θέση που απέκτησε στο ουράνιο βασίλειο, εκείνος όμως δεν την δέχθηκε. Ο Γιαγιάτι πήγε στον ουράνιο πλανήτη μαζί με σπουδαίους *ρισι*, όπως ο Αστάκα και άλλοι. Ύστερα από σχετική ερώτηση των *ρισι*, και καθώς όλοι τους ήταν στον δρόμο για τον ουρανό, ο Γιαγιάτι περιέγραψε όλα τα ευσεβή έργα του Σίμπι. Ο Σίμπι έχει γίνει μέλος της συνέλευσης του Γιαμαράζα, ο δε Γιαμαράζα έχει γίνει η θεότητα που λατρεύει ο Σίμπι. Όπως βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.25), όποιος λατρεύει τους ημίθεους πηγαίνει στους πλανήτες τους (*γιαντι ντεβα-βρατα ντεβαν*). Έτσι, λοιπόν, ο Μαχαράζα Σίμπι έχει γίνει σύντροφος του μεγάλου Βαϊσνάβα και μεγάλης αυθεντίας, του Γιαμαράζα, σε εκείνον τον συγκεκριμένο πλανήτη. Όσο ήταν στη Γη απέκτησε μεγάλη φήμη ως προστάτης των εγκαταλελειμμένων ψυχών και δωρητής ελεημοσύνης. Κάποτε ο Βασιλιάς του ουρανού πήρε τη μορφή ενός κυνηγετικού αετού και ο Άγκνι, ο θεός της φωτιάς, πήρε τη μορφή ενός περιστέριού. Το περιστέρι, κυνηγημένο από τον αετό, αναζήτησε καταφύγιο στην αγκαλιά του Μαχαράζα Σίμπι. Ο διώκτης αετός ζήτησε πίσω το περιστέρι από τον Βασιλιά. Ο Βασιλιάς θέλησε να του δώσει να φάει άλλο κρέας και ζήτησε από τον αετό να μη σκοτώσει το περιστέρι. Ο αετός αρνήθηκε την προσφορά του Βασιλιά, αργότερα όμως συμφώνησαν να πάρει ο αετός σάρκα από το σώμα του Βασιλιά, ίση σε βάρος με το βάρος του περιστέριού. Ο Βασιλιάς άρχισε να κόβει σάρκα από το σώμα του για να την ζυγίσει στη ζυγαριά, ώστε να είναι ίση με το βάρος του

περιστεριού, όμως το μυστικό περιστέρι συνέχιζε να είναι βαρύτερο. Τότε ο Βασιλιάς ανέβηκε ο ίδιος στη ζυγαριά για να ισοζυγίσει το περιστέρι και οι ημίθεοι έμειναν ευχαριστημένοι μαζί του. Ο Βασιλιάς του ουρανού και ο θεός της φωτιάς φανέρωσαν την ταυτότητά τους και ευλόγησαν τον Βασιλιά. Για τα σπουδαία κατορθώματά του και ιδιαίτερα για τις αγαθοεργίες του και την προστασία που προσέφερε, ο Μαχαράζα Σίμπι εξυμνήθηκε και από τον ντεβαρσι Νάραντα. Για την ικανοποίηση των ανθρώπων του βασιλείου του, ο Μαχαράζα Σίμπι θυσιάσε τον ίδιο του τον γιο. Όσον αφορά, λοιπόν, στις αγαθοεργίες και την παροχή προστασίας, ο μικρός Παρίκσιτ επρόκειτο να γίνει ένας δεύτερος Σίμπι.

Ντωσιάντι Μπάρατα: Υπάρχουν στην Ιστορία πολλοί Μπάρατα. Από αυτούς, ο αδελφός του Κυρίου Ράμα, ο γιος του Ρισάμπα και ο γιος του Μαχαράζα Ντουσιάντα είναι πολύ φημισμένοι. Όλοι αυτοί οι Μπάρατα είναι πρόσωπα ιστορικά και γνωστοί σε όλο το σύμπαν. Αυτός εδώ ο πλανήτης Γη είναι γνωστός ως Μπάρατα ή Μπάρατα-βάρσα από τον Βασιλιά Μπάρατα, τον γιο του Ρισάμπα, σύμφωνα όμως με ορισμένους, είναι γνωστός ως Μπάρατα από τη βασιλεία του γιου του Ντουσιάντα. Δική μας πεποίθηση είναι ότι το όνομα Μπάρατα-βάρσα καθιερώθηκε γι' αυτόν τον πλανήτη από τη βασιλεία του Μπάρατα, του γιου του Βασιλιά Ρισάμπα. Πριν από αυτόν, ο πλανήτης αυτός ήταν γνωστός ως Ιλάβριτα-βάρσα, αλλά αμέσως μετά τη στέψη του Μπάρατα, του γιου του Ρισάμπα, έγινε ονομαστός ως Μπάρατα-βάρσα.

Αλλά παρ' όλα αυτά, ο Μπάρατα, ο γιος του Μαχαράζα Ντουσιάντα, δεν ήταν λιγότερο σημαντικός. Είναι γιος της διάσημης καλλονής Σακουνταλά. Ο Μαχαράζα Ντουσιάντα ερωτεύθηκε τη Σακουνταλά στο δάσος και έτσι έγινε ο Μπάρατα. Μετά από αυτό, ο Μαχαράζα ξέχασε τη γυναίκα του, τη Σακουνταλά, εξαιτίας της κατάρας του σοφού Κάνβα και ο μικρός Μπάρατα μεγάλωσε στο δάσος με τη μητέρα του. Ακόμη και στην παιδική του ηλικία ήταν τόσο δυνατός, που προκαλούσε τα λιοντάρια και τους ελέφαντες του δάσους και πάλευε μαζί τους όπως παίζουν τα άλλα παιδιά με γάτες και με σκύλους. Επειδή το παιδί έγινε τόσο δυνατό, δυνατότερο από τον επονομαζόμενο Ταρζάν της σύγχρονης εποχής, οι ρισι του δάσους τον ονόμασαν Σαρβαντάμανα, που θα πει, κάποιος που μπορεί να ελέγχει τους πάντες. Πλήρης περιγραφή του Μαχαράζα Μπάρατα υπάρχει στη *Μαχαμπαράτα*, *Αντι-παρβα*. Μερικές φορές, οι Πάννταβα ή οι Κούρου προσφωνούνται Μπάρατα, επειδή γεννήθηκαν στη δυναστεία του περίφημου Μαχαράζα Μπάρατα, του γιου του Βασιλιά Ντουσιάντα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*ντανβιναμ αγκρανιρ εσα
τουλιας τσαρτζουνναγιορ ντβαγιοχ
χουτασα ιβα ντουρνταρσαχ
σαμουντρα ιβα ντουσταραχ*

ντανβιναμ: μεταξύ των σπουδαίων τοξοτών – αγκρανιχ: ο κορυφαίος – εσαχ: αυτό το παιδί – τουλιαχ: εξίσου καλός – τσα: και – αρτζουνναγιοχ: των Αρτζούνα - ντβαγιοχ: από τους δύο – χουτασαχ: φωτιά – ιβα: σαν – ντουρνταρσαχ: ακαταμάχητος – σαμουντραχ: ωκεανός – ιβα: σαν – ντουσταραχ: ανυπέρβλητος.

Από τους μεγάλους τοξότες, το παιδί αυτό θα είναι τόσο καλός όσο και ο Αρτζούνα. Θα είναι ακαταμάχητος σαν τη φωτιά και ανυπέρβλητος σαν τον ωκεανό.

Υπάρχουν δύο Αρτζούνα στην Ιστορία. Ο ένας είναι ο Καρτταβίρια Αρτζούνα, ο Βασιλιάς της Χαϊχάγια, και ο άλλος είναι ο παππούς του παιδιού. Και οι δύο Αρτζούνα είναι φημισμένοι για την ικανότητά τους στην τοξοβολία. Εδώ προφητεύεται ότι ο μικρός Παρίκσιτ θα είναι ίσος με αυτούς, ιδιαίτερα στη μάχη. Παραθέτουμε μία σύντομη περιγραφή του Πάννταβα Αρτζούνα.

Πάννταβα Αρτζούνα: Ο μέγας ήρωας της Μπαγκαβαντ-γκιτα. Είναι ο κσατρια γιος του Μαχαράζα Πάνντου. Η βασίλισσα Κούντι ντέβι είχε τη δυνατότητα να καλέσει οποιονδήποτε ημίθεο. Κάλεσε, λοιπόν, τον Ίντρα και από αυτόν γεννήθηκε ο Αρτζούνα. Επομένως, ο Αρτζούνα είναι πλήρες τμήμα του ουράνιου Βασιλιά Ίντρα. Γεννήθηκε τον μήνα του Παλγκούνα (Φεβρουάριο-Μάρτιο) και γι' αυτό ονομάζεται και Παλγκούνι. Όταν εμφανίστηκε ως γιος της Κούντι, ο αέρας έφερε μηνύματα που διακήρυσσαν τη μελλοντική μεγαλοσύνη του. Την τελετή παρακολούθησαν όλα τα σημαντικά πρόσωπα από διάφορα μέρη του σύμπαντος. Οι ημίθεοι, οι Γκαντάρβα, οι Αντίτια (απο την ηλιακή σφαίρα), οι Ρούντρα, οι Βάσου, οι Νάγκα, οι διάφοροι σπουδαίοι ρισι

(σοφοί), και οι Απσάρα, τα αριστοκρατικά κορίτσια του ουρανού. Οι Απσάρα έδωσαν σε όλους χαρά με τους ουράνιους χορούς και τα τραγούδια τους. Ο Βασουντέβα, ο πατέρας του Κυρίου Κρίσνα και θεός του Αρτζούνα, έστειλε εκπρόσωπό του τον ιερέα Κασιάπα, για να εξαγνίσει τον Αρτζούνα με όλες τις καθορισμένες *σαμσκαρα*, τις αναμορφωτικές τελετές. Η *σαμσκαρα* για την απονομή του ονόματός του έγινε με την παρουσία των *ρισι* που κατοικούν στη Σατασρίνγκα. Παντρεύτηκε τέσσερεις γυναίκες, την Ντρώπαντι, τη Σουμπαντρά, την Τσιτράνγκαντα και την Ουλουπί, με τις οποίες έκανε τέσσερεις γιους, που τα ονόματά τους αντιστοίχως είναι Σρουτακίρτι, Αμπιμάνιου, Μπαμπρουβάχανα και Ιραβάν.

Για τις σπουδές του, τον εμπιστεύτηκαν, καθώς και τους υπόλοιπους Πάννταβα και τους Κούρου, στον περίφημο καθηγητή Ντρονατσάρια. Με την ένταση και τον ζήλο του τους ξεπέρασε όλους και στον Ντρονατσάρια άρεσε ιδιαίτερα η αγάπη του για την πειθαρχία. Ο Ντρονατσάρια τον παραδεχόταν για πρώτης τάξεως μαθητή και χαιρόταν ολόψυχα να του δίνει όλες τις ευλογίες της στρατιωτικής επιστήμης. Ήταν τόσο φλογερός σπουδαστής, που συνήθιζε να ασκείται στην τοξοβολία ακόμη και τη νύχτα. Για όλους αυτούς τους λόγους, ο καθηγητής Ντρονατσάρια ήταν αποφασισμένος να τον κάνει τον κορυφαίο τοξότη σε όλο τον κόσμο. Πέρασε με έξοχο τρόπο τις εξετάσεις στο σημάδι και ο Ντρονατσάρια έμεινε πολύ ευχαριστημένος. Βασιλικές οικογένειες της Μανιπούρα και της Τριπούρα είναι απόγονοι του γιου του Αρτζούνα Μπαμπρουβάχανα. Ο Αρτζούνα έσωσε τον Ντρονατσάρια από έναν κροκόδειλο που του είχε επιτεθεί και ο *ατσαρια*, επειδή ευχαριστήθηκε, τον αντάμειψε με ένα όπλο που λεγόταν *μπραμαστρα*. Ο Μαχαράζα Ντρούπαντα ήταν εχθρός του Ντρονατσάρια και όταν του επιτέθηκε, ο Αρτζούνα τον συνέλαβε και τον έφερε μπροστά στον Ντρονατσάρια. Πολιόρκησε την πόλη Αχισάτρα, που ανήκε στον Μαχαράζα Ντρούπαντα, και όταν την κατέλαβε την χάρισε στον Ντρονατσάρια. Ο Ντρονατσάρια εξήγησε στον Αρτζούνα την εμπιστευτική χρήση του όπλου *μπραμαστρα* και τον έβαλε να του υποσχεθεί ότι αν ήταν απαραίτητο θα το χρησιμοποιούσε, όταν ο Ντρονατσάρια θα γινόταν εχθρός του Αρτζούνα. Με αυτόν τον τρόπο ο *ατσαρια* πρόβλεψε τη μελλοντική μάχη του Κουρουκσέτρα, στην οποία ο Ντρονατσάρια ήταν στο αντίπαλο στρατόπεδο. Ο Μαχαράζα Ντρούπαντα, παρόλο που ο Αρτζούνα τον νίκησε για λογαριασμό του καθηγητή του, του Ντρονατσάρια, αποφάσισε να δώσει την κόρη του Ντρώπαντι στον νεαρό αντίπαλό του. Όταν άκουσε την ψεύτικη είδηση για τον θάνατο του Αρτζούνα, που τον είχε επιδιώξει ο Ντουριόντανα βάζοντας φωτιά σε ένα

σπίτι αλειμμένο με εύφλεκτα υλικά, απογοητεύτηκε. Κανόνισε, λοιπόν, να διαλέξει η ίδια η Ντρώπαντι για γαμπρό όποιον θα κατάφερνε να τρυπήσει το μάτι ενός ψαριού που κρεμόταν από την οροφή. Αυτό το τέχνασμα έγινε ειδικά για τον Αρτζούνα, γιατί μόνο αυτός θα μπορούσε να τα καταφέρει. Ο Ντρώπαντα επέτυχε να ικανοποιήσει την επιθυμία του, που ήταν να δώσει στον Αρτζούνα την αντάξια κόρη του. Εκείνη την εποχή, ο Αρτζούνα και οι αδελφοί του, ύστερα από συμφωνία με τον Ντουριόντανα, ζούσαν στην ανωνυμία και παρακολούθησαν τη συγκέντρωση για την επιλογή του γαμπρού της Ντρώπαντι ντυμένοι σαν *μπραμανα*. Όταν όλοι οι συγκεντρωμένοι *κσατρια* βασιλείς είδαν ότι η Ντρώπαντι στεφάνωσε για κύριό της έναν φτωχό *μπραμανα*, ο Κύριος Κρίсна αποκάλυψε την ταυτότητά του στον Μπαλαράμα.

Συνάντησε την Ουλουπί στη Χαριντβάρα (Χάρντβαρ) και γοητεύθηκε από αυτό το κορίτσι της Ναγκαλόκα. Έτσι γεννήθηκε ο Ιραβάν. Συνάντησε την Τσιτράνγκαντα, κόρη του Βασιλιά της Μανίπουρα, και από αυτήν γεννήθηκε ο Μπαμπρουβάχανα. Ο Κύριος Σρι Κρίсна κατέστρωσε ένα σχέδιο για να βοηθήσει τον Αρτζούνα να απαγάγει τη Σουμπαντρά, την αδελφή Του, επειδή ο Μπαλαντέβα ήθελε να δώσει ο χέρι της στον Ντουριόντανα. Ο Γιουντιστίρα συμφώνησε και αυτός με τον Σρι Κρίсна και έτσι ο Αρτζούνα πήρε τη Σουμπαντρά δια της βίας και την παντρεύτηκε. Ο γιος της Σουμπαντρα είναι ο Αμπιμάνιου, ο πατέρας του Μαχαράζα Παρίκσιτ, που γεννήθηκε μετά τον θάνατο του πατέρα του. Ο Αρτζούνα ικανοποίησε τον θεό της φωτιάς βάζοντας φωτιά στο δάσος Κάννταβα και ο θεός της φωτιάς του έδωσε ένα όπλο. Όταν το δάσος Κάννταβα άρπαξε φωτιά, ο Ίντρα εξαγριώθηκε και με τη βοήθεια όλων των άλλων ημιθεων άρχισε να πολεμά τον Αρτζούνα γι' αυτή τη μεγάλη πρόκληση. Ο Αρτζούνα τους νίκησε και ο Ίντρα ντέβα γύρισε στο ουράνιο βασίλειό του. Ο Αρτζούνα υποσχέθηκε κάθε προστασία σε έναν Μαγιάσουρα και αυτός του δώρησε ένα πολύτιμο κοχύλι, που δοξάστηκε με το όνομα Ντεβαντάττα. Κατά τον ίδιο τρόπο, δέχθηκε πολλά άλλα πολύτιμα όπλα από τον Ίντρα ντέβα, όταν αυτός ικανοποιήθηκε βλέποντας τον ιπποτισμό του.

Όταν ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα απογοητεύθηκε επειδή απέτυχε να νικήσει τον Βασιλιά της Μαγκάντα, τον Τζαράσανντα, ήταν μόνον ο Αρτζούνα που διαβεβαίωσε με κάθε τρόπο τον Βασιλιά Γιουντιστίρα ότι θα τον βοηθήσει. Έτσι, ο Αρτζούνα ξεκίνησε μαζί με τον Μπίμα και τον Κύριο Κρίсна για την Μαγκάντα, για να σκοτώσει τον Τζαράσανντα. Όταν έφυγε για να εξασφαλίσει την υποταγή όλων των άλλων βασιλιάδων στην εξουσία των Πάννταβα, όπως ήταν συνήθεια μετά τη στέψη κάθε

αυτοκράτορα, κατέκτησε τη χώρα που λεγόταν Κελίνντα και έφερε υπόδουλο τον Βασιλιά Μπαγκαντάττα. Ύστερα πήγε σε χώρες όπως η Ανταγκίρι, η Ουλουκάπουρα και η Μοντάπουρα και έφερε υπόδουλους όλους τους κυβερνήτες.

Μερικές φορές υποβλήθηκε σε αυστηρές πράξεις εξιλέωσης και αργότερα ανταμείφθηκε γι' αυτό από τον Ίντρα ντέβα. Και ο Κύριος Σίβα θέλησε να δοκιμάσει τη δύναμη του Αρτζούνα και τον συνάντησε μεταμορφωμένος σε ιθαγενή. Ανάμεσά τους έγινε μεγάλη μάχη και στο τέλος ο Κύριος Σίβα, ικανοποιημένος με τον Αρτζούνα, του αποκάλυψε την ταυτότητά του. Ο Αρτζούνα προσευχήθηκε με κάθε ταπεινότητα στον Κύριο Σίβα και εκείνος, επειδή είχε μείνει ευχαριστημένος μαζί του, του έδωσε το όπλο *πασουπατα*. Ο Αρτζούνα απέκτησε πολλά άλλα σημαντικά όπλα από διάφορους ημίθεους. Από τον Γιαμαράζα απέκτησε το *νταννταστρα*, από τον Βαρούνα το *πασαστρα* και από τον Κούβερα, τον θησαυροφύλακα του ουράνιου βασιλείου, το *ανταρντανα-αστρα*. Ο Ίντρα ήθελε να έρθει ο Αρτζούνα στην Ίντραλόκα, το ουράνιο βασίλειο που βρίσκεται πέρα από τον πλανήτη της σελήνης. Οι κάτοικοι αυτού του πλανήτη τον υποδέχθηκαν με εγκαρδιότητα και έγινε δεκτός και στο ουράνιο κοινοβούλιο του Ίντρα ντέβα. Συναντήθηκε με τον Ίντρα ντέβα, που όχι μόνο του έδωσε το όπλο του *βατζρα*, αλλά επίσης του δίδαξε τη στρατιωτική και τη μουσική επιστήμη, με τον τρόπο που τις εφαρμόζουν στον ουράνιο πλανήτη. Από μία άποψη, ο Ίντρα είναι ο πραγματικός πατέρας του Αρτζούνα και γι' αυτό ήθελε πλαγίως να διασκεδάσει τον Αρτζούνα με το διάσημο αριστοκρατικό κορίτσι του ουρανού, την Ουρβασί, τη φημισμένη καλλονή. Τα κορίτσια της υψηλής κοινωνίας του ουρανού είναι λάγνα, και η Ουρβασί είχε σφοδρή επιθυμία να έρθει σε επαφή με τον Αρτζούνα, το δυνατότερο ανθρώπινο ον. Τον συνάντησε στο δωμάτιό του και εκδήλωσε τον πόθο της, αλλά ο Αρτζούνα διατήρησε τον άμεμπτο χαρακτήρα του. Έκλεισε τα μάτια του μπροστά της, την ονόμασε μητέρα της δυναστείας των Κούρου και την τοποθέτησε στην ίδια κατηγορία με τις μητέρες του Κούντι, Μάντρι και Σάτσι ντέβι, τη γυναίκα του Ίντρα ντέβα. Απογοητευμένη η Ουρβασί, καταράστηκε τον Αρτζούνα και έφυγε. Στον ουράνιο πλανήτη ο Αρτζούνα συνάντησε επίσης τον μεγάλο και φημισμένο ασκητή Λομάσα και προσευχήθηκε σε αυτόν για την προστασία του Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

Όταν οι Γκανντάρβα είχαν αρπάξει τον εξάδελφο του Ντουριόντανα, που ήταν εχθρικός μαζί του, ο Αρτζούνα θέλησε να τον σώσει και ζήτησε από τους Γκανντάρβα να τον ελευθερώσουν. Οι Γκανντάρβα όμως αρνήθηκαν και αυτός πολέμησε μαζί τους και ελευθέρωσε τον Ντουριόντανα. Όταν

όλοι οι Πάννταβα ζούσαν στην ανωνυμία, παρουσιάστηκε στην αυλή του Βασιλιά Βιράτα ως ευνούχος και τον προσέλαβαν για δάσκαλο της μουσικής της Ουτταρά, της μελλοντικής νύφης του. Στην αυλή του Βιράτα ήταν γνωστός ως Μπριχάνναλα. Ως Μπριχάνναλα, πολέμησε για λογαριασμό του Ουττάρα, του γιου του Βασιλιά Βιράτα και έτσι νίκησε τους Κούρου στη μάχη ινκόγκνιτο. Πρόσταξε την Ουτταρά να του φέρει τα μυστικά του όπλα, που ήταν ασφαλή στη φύλαξη ενός δέντρου *σομι*. Αργότερα, η Ουτταρά έμαθε ποιος ήταν αυτός και οι αδελφοί του. Ο Ντρονατσάρια έμαθε για τη συμμετοχή του Αρτζούνα στη μάχη των Κούρου με τους Βιράτα. Αργότερα, στη μάχη του Κουρουκσέτρα, ο Αρτζούνα σκότωσε πολλούς σπουδαίους στρατηγούς, όπως τον Κάρνα και άλλους. Μετά τη μάχη τιμώρησε τον Ασβαττάμα, που είχε σκοτώσει και τους πέντε γιους της Ντρώπαντι. Τότε όλοι οι αδελφοί πήγαν στον Μπισμαντέβα.

Οφείλεται αποκλειστικά στον Αρτζούνα το ότι ο Κύριος διατύπωσε και πάλι στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα τις περίφημες φιλοσοφικές ομιλίες της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Η θαυμαστή δράση του στο πεδίο της μάχης περιγράφεται με ζωντάνια στη *Μαχαμπαράτα*. Ωστόσο ο Αρτζούνα ηττήθηκε στη Μανιπούρα από τον γιο του, τον Μπαμπρουβάχανα, έπεσε αναίσθητος και τον έσωσε η Ουλουπί. Όταν ο Κύριος Κρίσνα εξαφανίστηκε, ήταν ο Αρτζούνα που έφερε την είδηση στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Αρτζούνα εξάλλου επισκέφθηκε την Ντβάρακα και όλες οι χήρες του Κυρίου Κρίσνα θρηνούσαν μπροστά του. Τις συγκέντρωσε όλες παρουσία του Βασουντέβα και κατάφερε να τις καθησυχάσει. Αργότερα, όταν πέθανε ο Βασουντέβα, και επειδή ο Κρίσνα ήταν απών, έκανε αυτός τη νεκρώσιμη τελετή. Ενώ ο Αρτζούνα οδηγούσε όλες τις γυναίκες του Κρίσνα στο Ιντραπράστα, στον δρόμο του επιτέθηκαν και δεν μπόρεσε να προστατέψει τις αρχόντισσες που είχε στη φύλαξή του. Τελικά, ύστερα από συμβουλή του Βιασαντέβα, όλοι οι αδελφοί ξεκίνησαν για το Μαχαπράστανα. Στον δρόμο, και επειδή του το ζήτησε ο αδελφός του, εγκατέλειψε όλα τα πολύτιμα όπλα του ως άχρηστα και τα πέταξε στο νερό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

μριγκενντρα ιβα βικραντο

νισεβιο χιμαβαν ιβα

τιτικσουρ βασουντεβασω

σαχισνουχ πιταραβ ιβα

*μριγκενντραχ: το λιοντάρι – ιβα: σαν – βικρανταχ: ισχυρό – νισεβιαχ: άξιο
καταφύγιο – χιμαβαν: τα Ιμαλάια – ιβα: σαν – τιτικσουχ: υπομονή –
βασουντα ιβα: σαν τη γη – ασω: το παιδί – σαχισνουχ: ανεκτικός – πιταρω:
οι γονείς – ιβα: σαν.*

Το παιδί αυτό θα είναι δυνατό σαν λιοντάρι και καταφύγιο αντάξιο των Ιμαλαΐων. Θα είναι υπομονετικό σαν τη γη και ανεκτικό σαν τους γονείς του.

Όταν κάποιος είναι πολύ δυνατός στο κυνήγι του εχθρού παρομοιάζεται με λιοντάρι. Πρέπει να είναι κανείς αρνί στο σπίτι του και λιοντάρι στο κυνήγι. Το λιοντάρι δεν αστοχεί ποτέ στο κυνήγι των ζώων. Παρόμοια, ο αρχηγός του κράτους δεν πρέπει να αποτυγχάνει ποτέ στο κυνήγι του εχθρού. Τα Ιμαλάια είναι φημισμένα για την αφθονία τους. Υπάρχουν αμέτρητες σπηλιές για να ζήσει κανείς, αναρίθμητα δέντρα με εκλεκτούς καρπούς για να τραφεί, εξαιρετικές πηγές με νερό για να πίνει και άφθονα φάρμακα και ορυκτά για να θεραπεύει τις αρρώστιες. Όποιος άνθρωπος δεν ευημερεί υλικά, μπορεί να βρει καταφύγιο σε αυτά τα μεγάλα βουνά και αυτά θα του προσφέρουν ό,τι και αν χρειάζεται. Και οι υλιστές και οι πνευματικοί άνθρωποι μπορούν να επωφεληθούν από το μέγα καταφύγιο των Ιμαλαΐων. Στην επιφάνεια της γης υπάρχουν τόσες αναταραχές που προκαλούνται από τους κατοίκους της. Στην σύγχρονη εποχή, οι άνθρωποι άρχισαν να προκαλούν στην επιφάνεια της γης εκρήξεις ατομικών όπλων και όμως η γη δείχνει υπομονή με τους κατοίκους της, σαν μία μητέρα που συγχωρεί το μικρό παιδί της. Οι γονείς είναι πάντα ανεκτικοί με κάθε λογής αταξίες των παιδιών. Ο ιδανικός βασιλιάς θα πρέπει να διαθέτει όλες αυτές τις καλές ιδιότητες. Για τον μικρό Παρίκσιτ προφητεύεται ότι θα έχει όλες αυτές τις ιδιότητες σε βαθμό τελειότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

πιταμαχα-σαμαχ σαμιε

πρασαντε γκιρισοπαμαχ
ασραγιαχ σαρβα-μπουταναμ
γιατα ντεβο ραμασραγιαχ

πιταμαχα: ο παππούς ή ο Μπράμα – *σαμαχ*: εξίσου καλός – *σαμιε*: όσον αφορά – *πρασαντε*: σε ελεημοσύνη ή σε γενναιοδωρία – *γκιρισα*: ο Κύριος Σίβα – *ουπαμαχ*: σύγκριση ισορροπίας – *ασραγιαχ*: καταφύγιο – *σαρβα*: όλων – *μπουταναμ*: των ζωντανών όντων – *γιατα*: όπως – *ντεβαχ*: ο Υπέρτατος Κύριος – *ραμα-ασραγιαχ*: το Πρόσωπο της Θεότητας.

Όσον αφορά στη γαλήνη του νου, θα είναι σαν τον παππού του τον Γιουντιστίρα ή σαν τον Μπράμα και ως προς τη γενναιοδωρία, θα είναι σαν τον άρχοντα του υψώματος Καϊλάσα, τον Σίβα. Θα είναι η καταφυγή όλων των ζωντανών όντων, όπως το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Ναράγιανα, που είναι καταφύγιο ακόμη και για τη θεά της τύχης.

Η διανοητική γαλήνη παραπέμπει και στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα και στον Μπράμα, τον παππού όλων των ζωντανών όντων. Σύμφωνα με τον Σριντάρα Σουάμι, ο παππούς στον οποίον γίνεται αναφορά είναι ο Μπράμα, σύμφωνα όμως με τον Βισβανάτα Τσακραβαρτί, ο παππούς είναι ο ίδιος ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Αλλά η σύγκριση είναι εξίσου εύστοχη και στις δύο περιπτώσεις, επειδή και οι δύο είναι αναγνωρισμένοι εκπρόσωποι του Υπερτάτου Κυρίου και έτσι και οι δύο είναι υποχρεωμένοι να διατηρούν διανοητική ηρεμία, αφού και οι δύο ασχολούνται με έργα που έχουν στόχο το καλό των ζωντανών όντων. Ένα πρόσωπο υπεύθυνο, που κατέχει εκτελεστική εξουσία και υψηλή κυβερνητική ή διοικητική θέση, πρέπει να μπορεί να ανέχεται διαφόρων ειδών επιθέσεις από τα ίδια πρόσωπα για τα οποία εργάζεται. Ο Μπραμάτζι δέχθηκε κριτική ακόμη και από τις *γκοπι*, τους τελειότερους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Οι *γκοπι* ήταν δυσαρεστημένες με τη δουλειά του Μπραμάτζι, επειδή ο Κύριος Μπράμα, ως δημιουργός αυτού του συγκεκριμένου σύμπαντος, δημιούργησε βλεφαρίδες που τις εμπόδιζαν να βλέπουν τον Κύριο Κρίσνα. Δεν μπορούσαν να ανεχθούν να κλείνουν τα μάτια τους ούτε για μία στιγμή, γιατί αυτό τις εμπόδιζε να βλέπουν τον αγαπημένο τους Κύριο Κρίσνα. Οπότε τι να πει κανείς για

κάποιους άλλους, που είναι από τη φύση τους ιδιαίτερα επικριτικοί για ό,τι κάνει ένας υπεύθυνος άνθρωπος; Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν υποχρεωμένος να ξεπεράσει πολλές δύσκολες καταστάσεις που είχαν δημιουργήσει οι εχθροί του και απέδειξε ότι σε όλες τις κρίσιμες περιστάσεις διατήρησε κατά τον τελειότερο τρόπο τη διανοητική του ηρεμία. Το παράδειγμα, λοιπόν, και των δύο παππούδων, όσον αφορά στη διατήρηση της διανοητικής ηρεμίας, είναι πολύ ταιριαστό.

Ο Κύριος Σίβα είναι ένας πασίγνωστος ημίθεος, που δίνει δώρα σε επαίτες. Γι' αυτό το όνομά του είναι Ασουτόσα, κάποιος που ευχαριστείται πολύ εύκολα. Ονομάζεται επίσης Μπουτανάτα, κύριος των κοινών ανθρώπων, που είναι προσκολλημένοι σε αυτόν κυρίως για τη γενναιοδωρία του, χωρίς όμως να σκέφτονται τις συνέπειες. Ο Ράβανα ήταν πολύ προσκολλημένος στον Κύριο Σίβα και επειδή τον ευχαριστούσε εύκολα, έγινε τόσο ισχυρός, που θέλησε να προκαλέσει την εξουσία του Κυρίου Ράμα. Βέβαια ο Κύριος Σίβα δεν έδωσε ποτέ βοήθεια στον Ράβανα όταν πολέμησε τον Ράμα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας και Κύριο του Κυρίου Σίβα. Στον Βρικάσουρα ο Κύριος Σίβα έδωσε μία ευλογία, που δεν ήταν μόνο αδέξια, αλλά και ανησυχητική. Με τη χάρη του Κυρίου Σίβα, ο Βρικάσουρα απέκτησε τη δύναμη να εξαφανίζει το κεφάλι οποιουδήποτε, απλώς αγγίζοντάς το. Παρόλο που αυτή η δύναμη του δόθηκε από τον Κύριο Σίβα, το πανούργο υποκείμενο θέλησε να δοκιμάσει τη δύναμή του αγγίζοντας το κεφάλι του Κυρίου Σίβα. Έτσι ο Σίβα, για να γλυτώσει από τη δυσκολία, αναγκάστηκε να ζητήσει καταφύγιο στον Βίσνου και ο Κύριος Βίσνου, με την παραπλανητική Του ενέργεια, ζήτησε από τον Βρικάσουρα να κάνει μία δοκιμή με το δικό του κεφάλι. Αυτός το έκανε και ξεπαστρεύτηκε και έτσι ο κόσμος γλύτωσε από τα βάσανα ενός τόσο πανούργου ζητιάνου των ημιθέων. Το έξοχο σημείο είναι ότι ο Κύριος Σίβα δεν αρνείται ποτέ σε κανέναν οποιοδήποτε δώρο. Είναι, λοιπόν, ο πλέον γενναιόδωρος, παρόλο που τότε-πότε γίνονται και κάποια λάθη.

Ραμά σημαίνει θεά της τύχης. Και το καταφύγιό της είναι ο Κύριος Βίσνου. Ο Κύριος Βίσνου συντηρεί όλα τα ζωντανά όντα. Υπάρχουν αμέτρητα ζωντανά όντα, όχι μόνο στην επιφάνεια αυτού του πλανήτη, αλλά και σε όλους τους άλλους εκατοντάδες χιλιάδες πλανήτες. Σε όλα τα ζωντανά όντα παρέχονται όλα τα αναγκαία για την προοδευτική τους πορεία προς την τελείωση της αυτοσυνειδητοποίησης, αλλά στον δρόμο της ικανοποίησης των αισθήσεων, η *μαγία*, η παραπλανητική ενέργεια, τους δημιουργεί δυσκολίες και έτσι παίρνουν τον δρόμο ενός απατηλού

σχεδίου οικονομικής ανάπτυξης. Μια τέτοια οικονομική ανάπτυξη δεν είναι ποτέ επιτυχημένη, γιατί είναι απατηλή. Οι άνθρωποι αυτοί αναζητούν συνεχώς το έλεος της απατηλής θεάς της τύχης, αλλά δεν γνωρίζουν ότι η θεά της τύχης μπορεί να ζήσει μόνο με την προστασία του Βίσνου. Χωρίς τον Βίσνου, η θεά της τύχης είναι μία ψευδαίσθηση. Αντί, λοιπόν, να αναζητούμε απευθείας την προστασία της θεάς της τύχης, θα πρέπει να αναζητούμε την προστασία του Βίσνου. Μόνον ο Βίσνου και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Βίσνου μπορούν να προσφέρουν προστασία σε όλους και επειδή ο Μαχαράζα Παρίκσιτ προστατευόταν ο ίδιος από τον Βίσνου, του ήταν πολύ εύκολο να παρέχει πλήρη προστασία σε όλους όσους ήθελαν να ζήσουν κάτω από τη διακυβέρνησή του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

σαρβα-σαντ-γκουννα-μαχατμιε

εσα κρισναμ ανουβραταχ

ραντιντεβα ιβονταρο

γιαγιατιρ ιβα νταρμικαχ

σαρβα-σατ-γκουννα-μαχατμιε: δοξασμένος με όλα τα θεϊκά χαρακτηριστικά – *εσαχ*: αυτό το παιδί – *κρισναμ*: σαν τον Κύριο Κρίσνα – *ανουβραταχ*: κάποιος που ακολουθεί τα βήματά Του – *ραντιντεβαχ*: ο Ραντιντέβα – *ιβα*: σαν – *ουνταραχ*: όσον αφορά στη μεγαλοψυχία – *γιαγιατιχ*: ο Γιαγιάτι – *ιβα*: σαν – *νταρμικαχ*: όσον αφορά στη θρησκεία.

Ακολουθώντας τα βήματά Του, αυτό το παιδί θα είναι σχεδόν τόσο καλό όσο και ο Κύριος Κρίσνα. Σε μεγαλοψυχία θα γίνει τόσο ένδοξος όσο και ο Βασιλιάς Ραντιντέβα και σε θρησκευτικότητα θα είναι σαν τον Μαχαράζα Γιαγιάτι.

Η τελευταία οδηγία του Κυρίου Σρι Κρίσνα στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι ότι θα πρέπει κανείς να εγκαταλείψει τα πάντα και να ακολουθήσει τα βήματα του Κυρίου και μόνο. Άτομα μειωμένης νοημοσύνης δεν συμφωνούν με τούτη τη σπουδαία οδηγία του Κυρίου, επειδή η κακή τους

τύχη δεν τους το επιτρέπει, αλλά όποιος είναι πράγματι έξυπνος πιάνεται από αυτή τη μεγαλειώδη οδηγία και αποκομίζει τεράστιο όφελος. Οι ανόητοι δεν γνωρίζουν ότι ο λόγος για τον οποίο αποκτά κανείς κάποιες συγκεκριμένες ιδιότητες είναι η συσχέτιση, η επαφή. Ακόμη και με την υλική έννοια, η επαφή με τη φωτιά κάνει κάτι καυτό. Η επαφή, επομένως, με το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας κάνει κάποιον να αποκτήσει τις ιδιότητες του Κυρίου. Όπως έχουμε αναφέρει προηγουμένως, η στενή επαφή με τον Κύριο μπορεί να επιτρέψει σε κάποιον να αποκτήσει το εβδομήντα οχτώ τοις εκατό των θεϊκών ιδιοτήτων. Το να ακολουθείς τις οδηγίες του Κυρίου σημαίνει ότι έρχεσαι σε επαφή με τον Κύριο. *Ο Κύριος δεν είναι υλικό αντικείμενο του οποίου η παρουσία πρέπει να είναι αισθητή προκειμένου να πραγματοποιηθεί αυτή η επαφή.* Ο Κύριος είναι παρών παντού και πάντα. Είναι απολύτως εφικτό να έρθει κανείς σε επαφή με τον Κύριο ακολουθώντας απλώς τις οδηγίες Του, γιατί ο Κύριος είναι ταυτόσημος με τις οδηγίες Του, με το όνομά Του, με τη φήμη Του, με τις ιδιότητές Του και με τα παραφερνάλιά Του, επειδή όλα αυτά συνιστούν απόλυτη γνώση. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ βρισκόταν σε επαφή με τον Κύριο από την κοιλιά της μητέρας του και μέχρι την τελευταία ημέρα της πολυτιμής ζωής του και έτσι απέκτησε όλες τις ουσιώδεις καλές ιδιότητες του Κυρίου σε βαθμό τελειότητας.

Ραντιντέβα: Αρχαίος βασιλιάς της πριν από τη *Μαχαμπατα* περιόδου. Όπως μνημονεύεται στη *Μαχαμπατα* (*Ντρονα-παρβα* 67), ο σοφός Νάραντα αναφέρθηκε σε αυτόν όταν δίδασκε τον Σαντζάγια. Ήταν σπουδαίος βασιλιάς, γενναιόδωρος στη φιλοξενία του και στη διανομή τροφής. Οι αγαθοεργίες του και η φιλοξενία του εξυμνήθηκαν ακόμη και από τον Κύριο Σρι Κρίσνα. Ο μεγάλος σοφός Βασίστα τον ευλόγησε επειδή του προμήθευε κρύο νερό και έτσι κατόρθωσε να φτάσει στον ουράνιο πλανήτη. Προμήθευε τους *ρισι* με καρπούς, ρίζες και φύλλα και γι' αυτό εκείνοι του έδωσαν την ευλογία να εκπληρώνονται όλες του οι επιθυμίες. Παρόλο που ήταν γεννημένος *κσατρία*, ποτέ στη ζωή του δεν έφαγε σάρκα. Ήταν ιδιαιτέρως φιλόξενος με τον σοφό Βασίστα και μόνο χάρη στις ευλογίες εκείνου έφτασε στην ανώτερη πλανητική κατοικία. Είναι ένας από εκείνους τους ευσεβείς βασιλιάδες που τα ονόματά τους θυμάται κανείς το πρωί και το βράδυ.

Γιαγιάτι: Ο μέγας αυτοκράτορας της Γης και αρχικός πρόγονος όλων των μεγάλων εθνών που ανήκουν στην Αρία και Ινδοευρωπαϊκή οικογένεια. Γιος του Μαχαράζα Ναμπούσα, έγινε αυτοκράτορας της Γης επειδή ο μεγαλύτερος αδελφός του έγινε μέγας και απελευθερωμένος άγιος μυστικιστής. Κυβέρνησε τη Γη αρκετές χιλιάδες χρόνια, τελώντας πολλές

θυσίες και ευσεβή έργα καταγεγραμμένα στην Ιστορία, παρόλο που η πρώιμη νεότητά του ήταν γεμάτη λαγνεία και ρομαντικές ιστορίες. Ερωτεύτηκε τη Ντεβαγιανί, την πιο αγαπημένη κόρη του Σουκρατσάρια. Η Ντεβαγιανί ήθελε να τον παντρευτεί, αλλά αυτός αρχικά αρνήθηκε, επειδή ήταν κόρη *μπραμανα*. Σύμφωνα με τις *σαστρα*, η κόρη ενός *μπραμανα* μπορεί να παντρευτεί με *μπραμανα*. Ήταν πολύ προσεκτικοί σχετικά με τον πληθυσμό *βαρνα-σανκαρα*. Ο Σουκρατσάρια τροποποίησε αυτόν τον νόμο περί απαγορευτικού γάμου και έπεισε τον Αυτοκράτορα Γιαγιάτι να δεχθεί την Ντεβαγιανί. Η Ντεβαγιανί είχε μια φίλη που λεγόταν Σαρμιστά. Η Σαρμιστά ερωτεύτηκε και αυτή τον αυτοκράτορα και γι' αυτό πήγε μαζί με τη φίλη της την Ντεβαγιανί. Ο Σουκρατσάρια απαγόρευσε στον Αυτοκράτορα Γιαγιάτι να καλέσει τη Σαρμιστά στην κρεβατοκάμαρά του, αλλά ο Γιαγιάτι δεν μπόρεσε να ακολουθήσει την οδηγία του. Παντρεύτηκε κρυφά και τη Σαρμιστά και απέκτησε από αυτήν γιους. Όταν το έμαθε η Ντεβαγιανί, πήγε στον πατέρα της και παραπονέθηκε. Ο Γιαγιάτι, που ήταν πολύ προσκολλημένος στην Ντεβαγιανί, πήγε στο σπίτι του πεθερού του για να την φωνάξει και ο Σουκρατσάρια, εξαγριωμένος μαζί του, τον καταράστηκε να γίνει ανίκανος. Ο Γιαγιάτι ικέτεψε τον πεθερό του να αποσύρει την κατάρα, αλλά ο σοφός έβαλε στον Γιαγιάτι ως όρο για να ξαναγίνει ικανός, να ζητήσει από τους γιους του να του δώσουν τα νιάτα τους και αυτοί να γίνουν γέροι. Ο Γιαγιάτι είχε πέντε γιους, δύο από την Ντεβαγιανί και τρεις από τη Σαρμιστά. Από τους πέντε γιους του, και συγκεκριμένα, 1) τον Γιάντου, 2) τον Τουρβάσου, 3) τον Ντρούχιου, 4) τον Άνου και 5) τον Πούρου, προήλθαν πέντε φημισμένες δυναστείες που απλώθηκαν σε όλο τον κόσμο: 1) η δυναστεία Γιάντου, 2) η δυναστεία Γιάβανα (Ιωνες)*, 3)

*Στο πρωτότυπο κείμενο, ο συγγραφέας αποδίδει τον όρο Γιάβανα ως Τούρκοι. Αυτό οφείλεται αφενός μεν στην ευρεία και χαλαρή χρήση του όρου που παρατηρείται συχνά στους συγγραφείς της Ανατολής, αφετέρου δε στο γεγονός ότι στις μέρες μας η γη των Γιάβανα, η Ιωνία, κατοικείται από Τούρκους.

Στα σανσκριτικά *χιγια* (πληθ. *χιγιαν*) θα πεί άλογο και *γιαβαν* θα πει γρήγορο άλογο. *Χιγιανιαν* και *Γιαβανιαν* είναι οι φυλές των υπέων. Παράγωγο του *χιγιαν* είναι το *χιγιαν-ιος* = ιώνιος, ιωνικός. *Γιαβαν* είναι οι Ίωνες και στα εβραϊκά. Βλ. και Π. Διαθήκη. (Βλ. επίσης Σανσκριτικό Λεξικό του Monier-Monier Williams, έκδοση Oxford University Press: *γιαβανα* = Ίωνας, Έλληνας. Αργότερα, και Μωαμεθανός ή Ευρωπαίος, οποιοσδήποτε ξένος ή βάρβαρος).

Οι Γιάβανα (Ιωνες) έφτιαξαν οικισμούς τόσο μακροχρόνιους, ώστε έδωσαν το όνομά τους σε στερεά και θάλασσα: Ιωνία, Ιόνιο πέλαγος, κλπ.

η δυναστεία Μπότζα, 4) η δυναστεία Μλέτσα (οι Έλληνες) και 5) η δυναστεία Πώραβα. Χάρη σε ευσεβείς πράξεις, ο Γιαγιάτι έφτασε στους ουράνιους πλανήτες,

έπεσε όμως από εκεί, γιατί αυτοδιαφημιζόταν ενώ κατέκρινε άλλες μεγάλες ψυχές. Μετά την πτώση του, η κόρη του και ο εγγονός του του παραχώρησαν τις αρετές που είχαν συγκεντρώσει και έτσι με τη βοήθεια του εγγονού του και φίλου του Σίμπι προήχθη και πάλι στο ουράνιο βασίλειο, όπου έγινε μέλος της συνέλευσης του Γιαμαράζα, με τον οποίον μένει ως αφοσιωμένος υπηρέτης. Ετέλεσε περισσότερες από χίλιες διαφορετικές θυσίες, έκανε γενναιόδωρες αγαθοεργίες και ως βασιλιάς είχε μεγάλη επιρροή. Η μεγαλοπρεπής εξουσία του έγινε αισθητή σε όλο τον κόσμο. Όταν κάποτε τον βασάνισαν λάγνες επιθυμίες, ο νεότερος γιος του δέχθηκε να του δώσει τα νιάτα του, ακόμη και για χίλια χρόνια. Τελικώς κατάφερε να αποκολληθεί από την εγκόσμια ζωή και επέστρεψε στον γιο του, τον Πούρου, τα νιάτα του. Ήθελε να μεταβιβάσει το βασίλειό του στον Πούρου, αλλά οι ευγενείς και οι υπήκοοί του δεν συμφώνησαν. Όταν όμως τους εξήγησε το μεγαλείο του Πούρου, συμφώνησαν να τον δεχθούν για βασιλιά και έτσι ο Αυτοκράτορας Γιαγιάτι αποσύρθηκε από την οικογενειακή ζωή και έφυγε για το δάσος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

ντριτια μπαλι-σαμαχ κρισνε

πραχραντα ιβα σαντ-γκραχαχ

Οι Ινδοί συγγραφείς, και γενικώς οι λόγιοι της Ανατολής, ορίζουν τους Γιάβανα κατά τρόπο τόσο ευρύ, όσο και η γεωγραφική έκταση που κατελάμβαναν, δηλαδή από τη Βακτριανή έως τα παράλια της Ελλάδας. *Γιαβανα-ντεσα*, δηλαδή η γη των Γιάβανα, αναφέρεται στην Ιωνία, την Ελλάδα, τη Βακτριανή και πιο πρόσφατα και στην Αραβία (Λεξικό Monier-Monier Williams).

Πολλούς αιώνες αργότερα, οι Γιάβανα αναγκάστηκαν να αφήσουν τις περισσότερες από τις χώρες που κατοικούσαν, οι οποίες κατοικήθηκαν από άλλους λαούς. Ο όρος, όμως, Γιάβανα παρέμεινε σε χρήση μεταξύ των λογίων της Ανατολής, που συχνά, ακόμη και σήμερα, ονομάζουν Γιάβανα οποιονδήποτε λαό κατοικεί μέρος της *Γιαβανα-ντεσα* (της Ιωνίας), δηλαδή μέρος της μεγάλης έκτασης που αρχικά, και για χιλιάδες χρόνια, κατοικούσαν οι Ίωνες. Έτσι εξηγείται η προφανής χαλαρότητα του όρου. (Σημ του μετ.).

αχαρταϊσο 'σβαμενταναμ

βρινταναμ παριουπασακαχ

ντριτια: με υπομονή - μπαλι-σαμαχ: σαν τον Μαχαράζα Μπάλι – κρισνε: στον Κύριο Σρι Κρίσνα – πραχραντα: ο Μαχαράζα Πράλαντα – ιβα: σαν – σατ-γκραχαχ: αφοσιωμένος υπηρέτης – αχαρτα: εκτελεστής – εσαχ: αυτό το παιδί – ασβαμενταναμ: θυσιών Ασβαμέντα – βρινταναμ: των μεγαλύτερων και έμπειρων ανδρών – παριουπασακαχ: οπαδός.

Το παιδί αυτό θα είναι σαν τον Μαχαράζα Μπάλι σε υπομονή, πιστός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Κρίσνα σαν τον Μαχαράζα Πράλαντα, εκτελεστής πολλών θυσιών αλόγων (ασβαμεντα) και οπαδός των μεγαλύτερων και έμπειρων ανδρών.

Μαχαράζα Μπάλι: Μία από τις δώδεκα αυθεντίες της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου. Ο Μαχαράζα Μπάλι είναι μία μεγάλη αυθεντία της υπηρεσίας αφοσίωσης επειδή θυσίασε τα πάντα για να ευχαριστήσει τον Κύριο και διέκοψε τη σχέση του με τον υποτιθέμενο πνευματικό του δάσκαλο, που του έφερνε εμπόδια στον δρόμο της διακινδύνευσης των πάντων για την υπηρεσία του Κυρίου. Η ύψιστη τελειότητα της θρησκευτικής ζωής είναι το στάδιο της ανεπιφύλακτης υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου, χωρίς καμία αιτία και χωρίς προσκόμματα από οποιαδήποτε εγκόσμια υποχρέωση. Ο Μαχαράζα Μπάλι ήταν αποφασισμένος να εγκαταλείψει τα πάντα για την ικανοποίηση του Κυρίου, χωρίς να νοιάζεται καθόλου για οποιοδήποτε εμπόδιο. Είναι εγγονός του Μαχαράζα Πράλαντα, μίας άλλης αυθεντίας της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου. Τα σχετικά με τον Μαχαράζα Μπάλι, καθώς και η ιστορία της δοσοληψίας του με τον Βίσνου Βάμανα ντέβα, περιγράφονται στο Όγδοο Άσμα της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ (κεφάλαια 11-24).

Μαχαράζα Πράλαντα: Ένας τέλειος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Κρίσνα (Βίσνου). Όταν ήταν πέντε ετών, ο πατέρας του, ο Χιρανιακασιπού, τον τιμώρησε πολύ άσχημα επειδή έγινε ανόθευτος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Ήταν ο πρώτος γιος του Χιρανιακασιπού και η μητέρα του λεγόταν Καγιάντου. Ο Μαχαράζα Πράλαντα ήταν αυθεντία στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, επειδή

είδε τον πατέρα του να σκοτώνεται από τον Κύριο Νρισιμχαντέβα, δίνοντας έτσι το παράδειγμα ότι ακόμη και ο πατέρας μας θα πρέπει να απομακρύνεται από τον δρόμο της υπηρεσίας αφοσίωσης, αν ένας τέτοιος πατέρας συμβαίνει να αποτελεί εμπόδιο. Είχε τέσσερεις γιους, και ο μεγαλύτερος, ο Βιρότσανα, είναι ο πατέρας του Μαχαράζα Μπάλι που αναφέρεται πιο πάνω. Τα έργα του Μαχαράζα Πράλαντα περιγράφονται στο Έβδομο Άσμα της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

ρατζαρσινάμ τζαναγίτα

σαστα τσοτπατα-γκαμινάμ

νιγκραχίτα καλερ εσα

μπουβο νταρμασια καρανατ

ρατζα-ρσινάμ: βασιλιάδων καλών όσο και οι σοφοί – *τζαναγίτα*: παραγωγός – *σαστα*: τιμωρός – *τσα*: και – *ουτπατα-γκαμινάμ*: των τυχάρπαστων – *νιγκραχίτα*: κάποιος που παρενοχλεί – *καλεχ*: των εριστικών – *εσαχ*: αυτό – *μπουβαχ*: του κόσμου – *νταρμασια*: της θρησκείας – *καρανατ*: για χάρη της.

Το παιδί αυτό θα είναι πατέρας βασιλιάδων που θα είναι σαν σοφοί. Για την ειρήνη του κόσμου και για χάρη της θρησκείας, θα είναι τιμωρός των τυχάρπαστων και των εριστικών ανθρώπων.

Ο συνετότερος άνθρωπος του κόσμου είναι ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Οι σοφοί αποκαλούνται άνθρωποι συνετοί, υπάρχουν δε διάφορα είδη συνετών ανθρώπων, για τους διάφορους κλάδους της γνώσης. Αν, επομένως, ο βασιλιάς ή ο αρχηγός του κράτους δεν είναι ο συνετότερος των ανθρώπων, δεν μπορεί να εξουσιάζει όλες τις κατηγορίες των συνετών ανθρώπων του κράτους. Στη γραμμή της βασιλικής διαδοχής της οικογένειας του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, όλοι οι βασιλείς, δίχως εξαίρεση, ήταν οι συνετότεροι άνθρωποι του καιρού τους και το ίδιο προλέγεται και για τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, καθώς και για τον γιο του,

τον Μαχαράζα Τζαναμετζάγια, που δεν είχε ακόμη γεννηθεί. Τέτοιοι συνετοί βασιλείς μπορούν να γίνουν τιμωροί των τυχάρπαστων και να ξεριζώσουν τον Κάλι, δηλαδή τα εριστικά στοιχεία. Όπως θα γίνει φανερό στα επόμενα κεφάλαια, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήθελε να σκοτώσει την προσωποποίηση του Κάλι, που επιχειρούσε να σκοτώσει μια αγελάδα, το έμβλημα της ειρήνης και της θρησκείας. Τα συμπτώματα του Κάλι είναι: 1) το κρασί, 2) οι γυναίκες, 3) τα κερδοσκοπικά παιχνίδια και 4) τα σφαγεία. Οι συνετοί κυβερνήτες όλων των κρατών θα πρέπει να διδαχθούν από τον Μαχαράζα Παρίκσιτ πώς να διατηρούν την ειρήνη και την ηθική, υποτάσσοντας τους τυχάρπαστους και εριστικούς ανθρώπους, που έχουν παραδοθεί στο κρασί, την άνομη επαφή με γυναίκες, τα κερδοσκοπικά παιχνίδια και την κρεατοφαγία, με κρέας που προμηθεύουν σφαγεία τα οποία λειτουργούν κανονικά. Τούτη την εποχή του Κάλι, όλοι αυτοί οι τομείς της φιλονικίας λειτουργούν κανονικά, με επίσημη άδεια. Πώς είναι δυνατό, λοιπόν, να περιμένουν στο κράτος τους ειρήνη και ηθική; Συνεπώς, οι πατέρες του κράτους πρέπει να ακολουθήσουν τις αρχές βάσει των οποίων γίνεται κανείς συνετότερος μέσω της αφοσίωσης στον Κύριο, μέσω της τιμωρίας όσων παραβιάζουν την πειθαρχία και μέσω του ξεριζώματος των συμπτωμάτων της φιλονικίας, όπως αναφέρθηκαν πιο πάνω. Αν θέλουμε φλογισμένη φωτιά, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε ξερά καύσιμα. Φλογισμένη φωτιά και υγρά καύσιμα δεν ταιριάζουν. Η ειρήνη και η ηθική μπορούν να ανθίσουν μόνο με τις αρχές του Μαχαράζα Παρίκσιτ και των οπαδών του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

τακσακαντ ατμανο μριτιουμ

ντβιτζα-πουτροπασαρτζιτατ

πραπατσιατα ουπασρουτια

μουκτα-σανγκαχ πανταμ χαρεχ

τακσακατ: από τον φιδολαίμη – *ατμαναχ*: του εαυτού του – *μριτιουμ*: ο θάνατος – *ντβιτζα-πουτρα*: ο γιος ενός *μπραμανα* – *ουπασαρτζιταχ*: σταλμένος από – *πραπατσιατε*: έχοντας βρει καταφύγιο – *ουπασρουτια*: αφού ακούσει – *μουκτα-σανγκαχ*: απαλλαγμένος από κάθε προσκόλληση – *πανταμ*: η θέση – *χαρεχ*: του Κυρίου.

Αφου ακούσει για τον θάνατό του, που θα έρθει από το δάγκωμα ενός φιλοδαίμη* σταλμένου από έναν μπραμανα, θα ελευθερωθεί από κάθε υλική προσκόλληση και θα παραδοθεί στο Πρόσωπο της Θεότητας, βρίσκοντας σε Αυτό καταφύγιο.

Υλική προσκόλληση και αναζήτηση καταφυγίου στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου δεν συμβαδίζουν. Υλική προσκόλληση σημαίνει άγνοια της υπερβατικής ευτυχίας που δίνει η καταφυγή στον Κύριο. Η προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο κατά τη διάρκεια της υλικής ύπαρξης είναι ένας τρόπος για να ασκηθούμε στην υπερβατική σχέση μας με τον Κύριο και όταν η σχέση αυτή ωριμάσει, απελευθερωνόμαστε εντελώς από κάθε υλική προσκόλληση και γινόμαστε άξιοι να επιστρέψουμε στην αρχική μας κατοικία, στον Θεό. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, επειδή ήταν ιδιαίτερα προσκολλημένος στον Κύριο από τη στιγμή που άρχισε να σχηματίζεται το σώμα του στην κοιλιά της μητέρας του, βρισκόταν συνεχώς υπό την προστασία του Κυρίου και η δήθεν προειδοποίηση ότι σε επτά ημέρες από την ημέρα που τον καταράστηκε ο γιος του *μπραμανα* θα πέθαινε, δεν ήταν παρά ένα ευεργέτημα, για να του επιτρέψει να προετοιμάσει την επιστροφή του στο σπίτι μας, στον Θεό. Αφού τον προστάτευε συνέχεια ο Κύριος, θα μπορούσε με τη χάρη του Κυρίου να

είχε αποφύγει τις συνέπειες μιας τέτοιας κατάρας, αλλά δεν θέλησε να επωφεληθεί χωρίς λόγο. Αντιθέτως, προτίμησε να επωφεληθεί κατά τον καλύτερο τρόπο από μία δυσάρεστη κατάσταση.

Άκουσε επί επτά ημέρες συνεχώς τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από τη σωστή πηγή και έτσι, με την ευκαιρία αυτή, βρήκε καταφύγιο στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

τζιγκιασιτατμα-γιαταρτιο

μουνερ βιασα-σουταντ ασω

*Φιδολαίμης (*Ανίνγκα η μελανογάστωρ*): Γένος υδροβίων πουλιών με αιχμηρό και οδοντωτό ράμφος και με μακρύ λαιμό που μοιάζει με φίδι. (Σημ του μετ.).

χιτβενταμ νριπα γκανγκαγιαμ

γιασιατι αντακουτομπαγιαμ

τζιγκιασιτα: έχοντας ερωτήσει – ατμα-γιαταρτιαχ: σωστή γνώση του εαυτού – μουνεχ: από τον σοφό φιλόσοφο – βιασα-σουτατ: ο γιος του Βιάσα – ασω: αυτός – χιτβα: αφήνοντας – ινταμ: αυτή την υλική προσκόλληση – νριπα: ω Βασιλιά – γκανγκαγιαμ: στις όχθες του Γάγγη – γιασιατι: θα πάει – αντα: κατευθείαν – ακουταχ-μπαγιαμ: η ζωή της αφοβίας.

Αφού ζητήσει να μάθει από τον γιο του Βιασαντέβα, που θα είναι μέγας φιλόσοφος, για την αληθινή αυτογνωσία, θα απαρνηθεί κάθε υλική προσκόλληση και θα επιτύχει μια ζωή αφοβίας.

Υλική γνώση σημαίνει άγνοια της γνώσης του εαυτού. Φιλοσοφία σημαίνει αναζήτηση της αληθινής γνώσης του εαυτού, δηλαδή της γνώσης της αυτοσυνειδητοποίησης. Χωρίς αυτοσυνειδητοποίηση, η φιλοσοφία είναι άνυδρη θεωρητικολογία, δηλαδή σπατάλη χρόνου και ενέργειας. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* προσφέρει την αληθινή γνώση του εαυτού· ακούγοντας τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, μπορούμε να ελευθερωθούμε από τις υλικές προσκολλήσεις και να εισέλθουμε στο βασίλειο της αφοβίας. Ο υλικός αυτός κόσμος σημαίνει φόβο. Οι δεσμώτες του είναι πάντα φοβισμένοι, όπως οι κρατούμενοι στη φυλακή. Στη φυλακή, κανένας δεν

μπορεί να παραβιάσει τους κανόνες και τις ρυθμίσεις της· η παραβίασή τους σημαίνει παράταση της κράτησης. Παρόμοια, και εμείς σε αυτή την υλική ύπαρξη είμαστε πάντα φοβισμένοι. Το όνομα του φόβου είναι ανησυχία. Στην υλική ζωή όλοι, όλα τα είδη και όλες οι ζωικές παραλλαγές, είναι γεμάτα ανησυχία, είτε παραβιάζουν τους νόμους της φύσης είτε όχι. Απελευθέρωση, *μουκτι*, σημαίνει ανακούφιση από αυτές τις διαρκείς αγωνίες. Αυτό γίνεται δυνατό μόνον όταν η ανησυχία μετατραπεί σε υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μας προσφέρει την ευκαιρία να μετατρέψουμε την ιδιότητα της αγωνίας από ύλη σε πνεύμα. Αυτό πραγματοποιείται χάρη στην επαφή με έναν σοφό φιλόσοφο όπως ο αυτοσυνειδητοποιημένος Σουκαντέβα Γκοσουάμι, ο περίφημος γιος του Σρι Βιασαντέβα. Όταν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ προειδοποιήθηκε για τον θάνατό του, επωφελήθηκε της ευκαιρίας και

μέσω της επαφής του με τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι πραγματοποίησε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Ορισμένοι επαγγελματίες μιμούνται την απαγγελία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και οι αφελείς ακροατές τους πιστεύουν ότι θα ελευθερωθούν από τα νύχια της υλικής προσκόλλησης και ότι θα επιτύχουν τη ζωή της αφοβίας. Αυτό το μιμητικό άκουσμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι απλώς μία καρικατούρα. Δεν πρέπει να μας εξαπατούν αυτού του είδους οι παραστάσεις *μπαγκαβαταμ σαπταχα*, τις οποίες επιχειρούν ορισμένα γελοία και άπληστα υποκείμενα, προκειμένου να διατηρούν έναν εμπορικό οίκο υλικής απόλαυσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

ιτι ραγκια ουπαντισια

βιπρα τζατακα-κοβινταχ

λαμπνταπατσιταγιαχ σαρβε

πρατιτζαγκμουχ σβακαν γκριχαν

ιτι: έτσι – *ραγκιε*: στον Βασιλιά – *ουπαντισια*: έχοντας συμβουλέψει – *βιπραχ*: άτομα που γνωρίζουν καλά τις Βέδες – *τζατακα-κοβινταχ*: άτομα πολύ έμπειρα στην αστρολογία και στις τελετές της γέννησης – *λαμπντα-απατσιταγιαχ*: εκείνοι που έχουν λάβει πλουσιοπάροχα ανταλλάγματα – *σαρβε*: όλοι τους – *πρατιτζαγκμουχ*: επέστρεψαν – *σβακαν*: στα δικά τους – *γκριχαν*: σπίτια.

Έτσι πληροφόρησαν τον Βασιλιά Γιουντιστίρα για το μέλλον του παιδιού του εκείνοι που είχαν μεγάλοι πείρα στην αστρολογική γνώση και στις τελετές της γέννησης. Έστερα, αφού ανταμείφθηκαν πλουσιοπάροχα, γύρισαν στα σπίτια τους.

Οι Βέδες είναι ο θησαυρός και της υλικής και της πνευματικής γνώσης. Αλλά η γνώση αυτή έχει στόχο την τελειοποίηση της αυτοσυνειδητοποίησης. Με άλλα λόγια, οι Βέδες είναι από κάθε άποψη οι

σύμβουλοι και οι οδηγοί του πολιτισμένου ανθρώπου. Αφού η ανθρώπινη ζωή αποτελεί την ευκαιρία για απελευθέρωση από όλες τις υλικές δυστυχίες, η γνώση των Βεδών προσφέρει την κατάλληλη καθοδήγηση, όσον αφορά και στις υλικές ανάγκες και στην πνευματική σωτηρία. Εκείνοι που αποτελούσαν την ιδιαίτερη τάξη των ευφυών ανθρώπων και που είχαν αφοσιωθεί ειδικά στη γνώση των Βεδών ονομάζονται *βιπρα*, δηλαδή απόφοιτοι της βεδικής γνώσης. Οι Βέδες περιλαμβάνουν διάφορους κλάδους γνώσης, από τους οποίους η αστρολογία και η παθολογία είναι ιδιαίτερος σημαντικοί και αναγκαίοι για τους κοινούς ανθρώπους. Έτσι οι νοήμονες άνθρωποι, γνωστοί γενικώς ως *μπραμανα*, επιδίδονταν σε όλους τους κλάδους της βεδικής γνώσης προκειμένου να καθοδηγούν την κοινωνία. Εκείνοι οι ευφυείς άνθρωποι επιδίδονταν ακόμη και στον τομέα της στρατιωτικής εκπαίδευσης (*Ντανουρ-βεντα*). Έτσι οι *βιπρα* ήταν δάσκαλοι και αυτού του τομέα της γνώσης, όπως ήταν π.χ. ο Ντρονατσάρια, ο Κριπατσάρια, κλπ.

Η λέξη *βιπρα* που αναφέρεται σε αυτή τη στροφή έχει ιδιαίτερη σημασία. Υπάρχει μια μικρή διαφορά ανάμεσα στους *βιπρα* και τους *μπραμανα*. Οι *βιπρα* είναι εκείνοι που έχουν πείρα σχετικά με το *καρμα-κανντα*, τη δράση που αποβλέπει στην απόλαυση, και καθοδηγούν την κοινωνία όσον αφορά στην ικανοποίηση των υλικών αναγκών της ζωής, ενώ οι *μπραμανα* είναι έμπειροι στην πνευματική γνώση της υπέρβασης. Αυτός ο τομέας της γνώσης ονομάζεται *γκιανα-κανντα* και πάνω από αυτόν είναι το *ουπασανα-κανντα*. Το αποκορύφωμα του *ουπασανα-κανντα* είναι η υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου Βίσνου, όταν δε οι *μπραμανα* κατορθώσουν να τελειοποιηθούν ονομάζονται Βαϊσνάβα. Η λατρεία του Βίσνου είναι η ανώτατη μορφή λατρείας. Οι προηγμένοι *μπραμανα* είναι Βαϊσνάβα αφοσιωμένοι στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου και γι' αυτό η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, που είναι η επιστήμη της υπηρεσίας αφοσίωσης, τους είναι πολύ αγαπητή. Και όπως εξηγήθηκε στην αρχή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, αυτή είναι ο ώριμος καρπός της βεδικής γνώσης και ανώτερης κατηγορίας θέμα, πάνω από τα τρία *κανντα*, δηλαδή το *καρμα*, το *γκιανα* και το *ουπασανα*.

Μεταξύ των ειδικών του *καρμα-κανντα*, οι ειδικοί *τζατακα-βιπρα* ήταν ικανοί αστρολόγοι και μπορούσαν να προβλέψουν όλο το μέλλον ενός νεογέννητου, βασισμένοι απλώς στους αστρικούς υπολογισμούς του χρόνου της γέννησης (*λαγκνα*). Τέτοιοι έμπειροι *τζατακα-βιπρα* παρευρέθηκαν στη γέννηση του Μαχαράζα Παρίκσιτ και ο παππούς του, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, τους αντάμειψε καλά με χρυσάφι, γη, χωριά, δημητριακά και με άλλα πολύτιμα αγαθά, καθώς επίσης και με αγελάδες.

Η κοινωνική συγκρότηση χρειάζεται τέτοιους *βιπρα* και χρέος της πολιτείας είναι να τους εξασφαλίζει άνετη διαβίωση, σύμφωνα με το βεδικό πρότυπο. Αν η πολιτεία τους αμείβει ικανοποιητικά, τέτοιοι έμπειροι *βιπρα* θα μπορούν να προσφέρουν ελεύθερα τις υπηρεσίες τους στους ανθρώπους και έτσι αυτός ο τομέας της βεδικής γνώσης θα μπορεί να είναι προσιτός σε όλους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*σα εσα λοκε βικιαταχ
παρικσιντ ιτι γιατ πραμπουχ
πουρβαμ ντρισταμ ανουντιαγιαν
παρικσετα ναρεσβ ιχα*

σαχ: αυτός – *εσαχ*: σε αυτό – *λοκε*: τον κόσμο – *βικιαταχ*: φημισμένος – *παρικσιτ*: κάποιος που εξετάζει – *ιτι*: έτσι – *γιατ*: τι – *πραμπουχ*: ω Βασιλιά μου – *πουρβαμ*: πριν – *ντρισταμ*: ιδωμένος – *ανουντιαγιαν*: συλλογιζόμενος διαρκώς – *παρικσετα*: θα εξετάσει – *ναρεσου*: σε κάθε άνθρωπο – *ιχα*: εδώ.

Έτσι ο γιος του θα γινόταν φημισμένος σε όλο τον κόσμο με το όνομα Παρίκσιτ (εξεταστικός), επειδή αναζητώντας το πρόσωπο εκείνο που είδε πριν γεννηθεί, θα κατέληγε να εξετάζει όλα τα ανθρώπινα όντα, με αποτέλεσμα να Τον συλλογίζεται συνεχώς.

Στον Μαχαράζα Παρίκσιτ, καλότυχος καθώς ήταν, εντυπώθηκε ο Κύριος ενώ ήταν ακόμη στην κοιλιά της μητέρας του και έτσι η σκέψη του Κυρίου τον συντρόφευε συνεχώς. Αν εντυπωθεί στον νου η υπερβατική μορφή του Κυρίου, τότε δεν είναι δυνατό να ξεχαστεί ποτέ, σε καμία περίπτωση. Όταν ο μικρός Παρίκσιτ βγήκε από την κοιλιά της μητέρας του, απέκτησε τη συνήθεια να τους εξετάζει όλους, για να δει αν κάποιος από αυτούς ήταν το ίδιο πρόσωπο που είχε δει μέσα στη μήτρα. Όμως κανένας δεν θα μπορούσε να είναι το ίδιο ή περισσότερο ελκυστικός από τον Κύριο και γι' αυτό τους απέρριπτε όλους. Αλλά χάρη σε αυτή την εξέταση ο Κύριος ήταν συνέχεια μαζί του και έτσι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν συνέχεια

απασχολημένος στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου μέσω της ενθύμησης.

Σχετικά με αυτό, ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι παρατηρεί ότι κάθε παιδί, αν του εντυπωθεί σε πολύ μικρή ηλικία η αίσθηση του Κυρίου, θα γίνει σίγουρα μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Μπορεί κάποιος να μην είναι τόσο τυχερός όσο ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ώστε να έχει την ευκαιρία να δει τον Κύριο στην κοιλιά της μητέρας του, αλλά ακόμη και έτσι, μπορεί να γίνει εξίσου τυχερός, αν οι γονείς του παιδιού το θελήσουν. Σε σχέση με αυτό, υπάρχει ένα έμπρακτο παράδειγμα από την προσωπική μου ζωή. Ο πατέρας μου ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και όταν ήμουν μόνο τεσσάρων ή πέντε ετών, μου χάρισε τις μορφές της Ράντα και του Κρίσνα. Λάτρευα αυτές τις Θεότητες μαζί με την αδελφή μου με τρόπο παιχνιδιάρικο και αντέγραφα τις τελετές ενός γειτονικού ναού των Ράντα-Γκοβίνντα. Επισκεπτόμενος συνεχώς αυτόν τον γειτονικό ναό και αντιγράφοντας τις τελετές για τα παιχνίδια μου με τις δικές μου Θεότητες, ανέπτυξα μία φυσική σχέση με τον Κύριο. Ο πατέρας μου τηρούσε όλες τις τελετές που ταίριαζαν με τη θέση μου. Αργότερα, εξαιτίας των συναναστροφών μου στα σχολεία και στα κολέγια, οι δραστηριότητες αυτές διακόπηκαν και ξεσυνήθισα εντελώς. Όταν όμως στα νεανικά μου χρόνια συνάντησα τον πνευματικό μου δάσκαλο, τον Σρι Σριμάντ Μπακτισιντάντα Γκοσουάμι Μαχαράζα, ανανέωσα την παλιά μου συνήθεια και οι ίδιες εκείνες Θεότητες που μαζί Τους έπαιζα, έγιναν οι Θεότητες που λάτρευα με τον σωστό τρόπο. Αυτό συνεχίστηκε έως ότου άφησα την οικογένειά μου, είμαι δε ευχαριστημένος που ο γενναιόδωρος πατέρας μου μου χάρισε την πρώτη εντύπωση, η οποία αργότερα εξελίχθηκε σε κανονική υπηρεσία αφοσίωσης από την Αυτού Θεία Χάρη. Και ο Μαχαράζα Πράλαντα συνέστησε να γονιμοποιούνται από την αρχή της παιδικής ηλικίας αυτές οι εντυπώσεις μιας θεϊκής σχέσης, διαφορετικά, μπορεί κανείς να χάσει την ευκαιρία της ανθρώπινης μορφής ζωής, που μολονότι πρόσκαιρη όπως και οι άλλες, είναι εξαιρετικά πολύτιμη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

σα ρατζα-πουτρο βαβριντε

ασου σουκλα ιβοντουπαχ

απουριαμαναχ πιτριμπιχ

κασταμπιρ ιβα σο 'νβαχαμ

σαχ: εκείνος – ρατζαχ-πουτραχ: ο βασιλικός πρίγκηπας – βαβριντε: μεγάλωσε – ασου: πολύ γρήγορα – σουκλε: αύξουσα σελήνη – ιβα: σαν – ουντουπαχ: η σελήνη – απουριαμαναχ: πληθωρικά – πιτριμπιχ: από τους πατρώους κηδεμόνες – κασταμπιχ: πλήρης ανάπτυξη – ιβα: σαν – σαχ: αυτός – ανβαχαμ: μέρα με τη μέρα.

Όπως η σελήνη που γεμίζει μεγαλώνει μέρα με τη μέρα, έτσι και ο βασιλικός πρίγκηπας (ο Παρίκσιτ), με τη φροντίδα και τις ανέσεις που του πρόσφεραν οι κηδεμόνες παππούδες του, αναπτύχθηκε πολύ γρήγορα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

γιακσιαμανο 'σβαμεντενα

γκιατι-ντροχα-τζιχασαγια

ρατζα λαμπντα-ντανο νταντιω

νανιατρα кара-ντανταγιοχ

γιακσιαμαναχ: θέλοντας να τελέσει – ασβαμεντενα: από την τελετή της θυσίας αλόγων – γκιατι-ντροχα: πολεμώντας με συγγενείς – τζιχασαγια: για να ελευθερωθεί – ρατζα: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα – λαμπντα-νταναχ: για να αποκτήσει κάποια πλούτη – νταντιω: το σκέφτηκε – να ανιατρα: όχι διαφορετικά – кара-ντανταγιοχ: φόροι και πρόστιμα.

Εκείνο τον καιρό, ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα σκεφτόταν να κάνει μία θυσία αλόγων για να λυτρωθεί από τις αμαρτίες στις οποίες είχε εκτεθεί πολεμώντας με συγγενείς. Αγωνιούσε όμως να εξασφαλίσει πλούτο, γιατί εκτός από τους φόρους και τα πρόστιμα δεν υπήρχαν πλεονάσματα.

Όπως οι *μπραμανα* και οι *βιπρα* είχαν το δικαίωμα να επιδοτούνται από το κράτος, έτσι και ο αρχηγός του κράτους είχε το δικαίωμα να συλλέγει φόρους και πρόστιμα από τους πολίτες. Μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα, το κρατικό θησαυροφυλάκιο είχε αδειάσει και γι' αυτό δεν υπήρχαν πλεονασματικά αποθέματα· υπήρχαν μόνο κεφάλαια από τους φόρους και τα πρόστιμα. Τα κεφάλαια αυτά αρκούσαν μόνο για τον κρατικό προϋπολογισμό και επειδή δεν είχε πλεόνασμα, ο Βασιλιάς αγωνιούσε να εξασφαλίσει περισσότερα έσοδα με άλλο τρόπο, για να τελέσει τη θυσία των αλόγων. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήθελε να τελέσει αυτή τη θυσία κατόπιν οδηγίας του Μπισμαντέβα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

*ταντ αμπιπρεταμ αλακσια
μπραταρο 'τσιουτα-τσοντιταχ
νταναμ πραχιναμ ατζαχρουρ
ουντιτσιαμ ντισι μπουρισαχ*

τατ: αυτού – *αμπιπρεταμ*: επιθυμίες του νου – *αλακσια*: παρατηρώντας – *μπραταραχ*: οι αδελφοί του – *ατσιουτα*: ο αλάνθαστος (ο Κύριος Σρι Κρίσνα) – *τσοντιταχ*: με τη συμβουλή του – *νταναμ*: πλούτη – *πραχιναμ*: να συγκεντρώσουν – *ατζαχρουχ*: έφεραν – *ουντιτσιαμ*: βόρεια – *ντισι*: κατεύθυνση – *μπουρισαχ*: αρκετά.

Καταλαβαίνοντας τι είχε στην καρδιά του ο Βασιλιάς, οι αδελφοί του, ύστερα από συμβουλή του Κυρίου Κρίσνα, μάζεψαν αρκετά πλούτη από τον Βορρά (που τα είχε αφήσει ο Βασιλιάς Μαρούττα).

Μαχαράζα Μαρούττα: Ένας από τους περίφημους αυτοκράτορες της Γης. Βασίλεψε πολύ πριν από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ήταν γιος του Μαχαράζα Αβίκσιτ και μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του γιου του θεού του ήλιου, γνωστού ως Γιαμαράζα. Ο αδελφός του Σαμβάρτα ήταν ιερέας, αντίζηλος του περίφημου Μπριχάσπατι, του σοφού ιερέα των ημιθέων. Έκανε κάποτε μία θυσία που ονομάζεται *σανκαρα-γιαγκια* και ικανοποίησε

τον Κύριο τόσο πολύ, ώστε Αυτός του ανέθεσε με ευχαρίστηση τη φροντίδα μιας βουνοκορφής από χρυσάφι. Αυτή η βουνοκορφή βρίσκεται κάπου στα Ιμαλάια και οι σύγχρονοι τυχοδιώκτες μπορούν να ψάξουν να την βρουν. Ήταν τόσο κραταιός αυτοκράτορας, ώστε με το τέλος της κάθε ημέρας της θυσίας δεχόταν στο παλάτι του την επίσκεψη ημιθέων από άλλους πλανήτες, όπως ο Ίντρα, ο Τσάνντρα και ο Μπριχάσπατι. Και επειδή είχε τη χρυσή βουνοκορφή στη διάθεσή του, είχε στην κατοχή του αρκετό χρυσάφι. Ο θόλος του θυσιαστηρίου βωμού ήταν φτιαγμένος αποκλειστικά από χρυσάφι. Κατά τις καθημερινές θυσιαστήριες ιεροτελεστίες του, καλεσμένοι ήταν ορισμένοι από τους κατοίκους της Βαγιουλόκα (των αέρινων πλανητών), για να βοηθούν στις μαγειακές εργασίες των τελετών. Επικεφαλής της συνάθροισης των ημιθέων σε αυτές τις τελετές ήταν ο Βισβαντέβα.

Χάρη στη συνεχή ευλαβική δουλειά του, μπόρεσε να διώξει όλων των ειδών τις αρρώστιες έξω από την επικράτεια του βασιλείου του. Όλοι οι κάτοικοι των ανώτερων πλανητών, όπως η Ντεβαλόκα και η Πιτριλόκα, ήταν ευχαριστημένοι μαζί του για τις περίφημες θυσιαστήριες τελετές του. Έδινε καθημερινά ελεημοσύνη στους σοφούς *μπραμανα* πράγματα όπως κλινοσκεπάσματα, καθίσματα, οχήματα, μεγάλες ποσότητες χρυσού και άλλα. Εξαιτίας της γενναιόδωρης φιλανθρωπίας του και της τέλεσης αναρίθμητων θυσιών, ο Βασιλιάς του ουρανού, ο Ίντραντέβα, ήταν πλήρως ευχαριστημένος μαζί του και ήθελε πάντα το καλό του. Χάρη στα ευλαβικά του έργα, παρέμεινε νέος σε όλη του τη ζωή. Βασίλεψε στη Γη χίλια χρόνια, περιστοιχισμένος από τους ικανοποιημένους υπηκόους του, τους υπουργούς του, τη νόμιμη γυναίκα του, τους γιους του και τους αδελφούς του. Ακόμη και ο Κύριος Κρίσνα επαίνεσε το πνεύμα της ευλαβικής δράσης του. Έδωσε τη μοναδική θυγατέρα του στον Μαχάρσι Ανγκίρα και με τις ευλογίες του εξυψώθηκε στο βασίλειο του ουρανού. Στην αρχή, ήθελε να ιεουργεί τις θυσίες του ο σοφός Μπριχάσπατι, αλλά ο ημίθεος αρνήθηκε αυτό το αξίωμα επειδή ο Βασιλιάς ήταν ανθρώπινο ον, άνθρωπος αυτής της γης. Λυπήθηκε πολύ για αυτό, αλλά με την προτροπή του σοφού Νάραντα διόρισε σε αυτό το αξίωμα τον Σαμβάρτα και αυτός έφερε σε πέρας την αποστολή του με επιτυχία.

Η επιτυχία μιας συγκεκριμένης κατηγορίας θυσίας εξαρτάται αποκλειστικά από τον υπεύθυνο ιερέα. Αυτή την εποχή όλα τα είδη θυσίας είναι απαγορευμένα, επειδή δεν υπάρχουν σοφοί ιερείς στις τάξεις των υποτιθέμενων *μπραμανα*, οι οποίοι βασίζονται στην εσφαλμένη αντίληψη της ιδιότητας του γιου ενός *μπραμανα*, αλλά χωρίς τις αρετές του *μπραμανα*. Γι' αυτό, ετούτη την εποχή του Κάλι συνιστάται μόνο ένα είδος

θυσίας, η *σανκιρτανα-γιαγκια*, όπως καθιερώθηκε από τον Κύριο Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*τενα σαμμπριτα-σαμπαρο
νταρμα-πουτρο γιουντιστιραχ
βατζιμενταϊς τριμπιρ μπιτο
γιαγκιαϊχ σαμαγιατζαντ νταριμ*

τενα: με εκείνον τον πλουτο – *σαμμπριτα*: που συγκεντρώθηκε – *σαμπααραχ*: συστατικά – *νταρμα-πουτραχ*: ο ευσεβής βασιλιάς – *γιουντιστιραχ*: ο Γιουντιστίρα – *βατζιμενταϊχ*: με θυσίες αλόγων – *τριμπιχ*: τρεις φορές – *μπιταχ*: όντας πολύ φοβισμένος μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα – *γιαγκιαϊχ*: θυσίες – *σαμαγιατζατ*: λάτρεψε στην εντέλεια – *χαριμ*: το Πρόσωπο της Θεότητας.

Με τα πλούτη εκείνα, ο Βασιλιάς μπόρεσε να εξασφαλίσει ό,τι ήταν απαραίτητο για τρεις θυσίες αλόγων. Έτσι ο ευλαβικός Βασιλιάς Γιουντιστίρα, που μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα ήταν γεμάτος φόβο, ευχαρίστησε τον Κύριο Χαρί, το Πρόσωπο της Θεότητας.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ιδανικός και ένδοξος ευλαβικός Βασιλιάς της Γης και ωστόσο, μετά τη διεξαγωγή της μάχης του Κουρουκσέτρα ήταν πολύ φοβισμένος, λόγω της μαζικής σφαγής, που έγινε μόνο και μόνο για να ανέβει αυτός στον θρόνο. Ανέλαβε, λοιπόν, όλη την ευθύνη για τις αμαρτίες που είχαν διαπραχθεί κατά τον πόλεμο και για να απαλλαγεί από όλες αυτές τις αμαρτίες, θέλησε να τελέσει τρεις θυσίες, κατά τις οποίες προσφέρονται στον βωμό άλογα. Αυτού του είδους οι θυσίες είναι πολύ δαπανηρές. Ακόμη και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα αναγκάστηκε να συγκεντρώσει το απαραίτητο χρυσάφι παίρνοντας τους σωρούς από χρυσάφι που είχε αφήσει ο Μαχαράζα Μαρούττα και οι *μπραμανα*, στους οποίους ο Βασιλιάς Μαρούττα είχε δώσει χρυσάφι για ελεημοσύνη. Οι σοφοί *μπραμανα* δεν μπορούσαν να πάρουν μαζί τους όλα τα φορτία

χρυσού που τους είχε δώσει ο Μαχαράζα Μαρούττα και έτσι άφησαν πίσω τους το μεγαλύτερο μέρος της δωρεάς. Ούτε ο Μαχαράζα Μαρούττα πήρε πίσω αυτούς τους σωρούς από χρυσάφι που είχε δώσει για ελεημοσύνη. Επιπλέον όλα τα χρυσά πιάτα και σκεύη που χρησιμοποιούσαν για τις θυσίες ήταν και αυτά πεταμένα στα σκουπίδια. Όλοι αυτοί οι σωροί από χρυσάφι παρέμειναν για μεγάλο διάστημα αζήτητη περιουσία, έως ότου ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα τους πήρε για τον δικό του σκοπό. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα συνέστησε στους αδελφούς του Μαχαράζα Γιουντιστίρα να πάρουν αυτή την αζήτητη περιουσία, επειδή ανήκε στον Βασιλιά. Το πιο εκπληκτικό είναι ότι κανένας υπήκοος του κράτους δεν πήρε αυτό το αζήτητο χρυσάφι για βιομηχανικές επιχειρήσεις ή για κάτι παρόμοιο. Αυτό δείχνει ότι οι πολίτες ήταν πλήρως ευχαριστημένοι με τα απαραίτητα και, επομένως, δεν είχαν την τάση να δέχονται περιττές παραγωγικές επιχειρήσεις για την ικανοποίηση των αισθήσεων. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα έκανε επίταξη αυτών των σωρών από χρυσάφι για να τελέσει θυσίες και να ευχαριστήσει το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Κύριο Χαρί. Διαφορετικά, δεν είχε επιθυμία να πάρει αυτό το χρυσάφι για το κρατικό θησαυροφυλάκιο.

Θα πρέπει να παίρνει κανείς μαθήματα από τα έργα του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Φοβήθηκε τις αμαρτίες που διαπράχθηκαν στο πεδίο της μάχης και γι' αυτό ήθελε να ικανοποιήσει την υπέρτατη εξουσία. Αυτό δείχνει ότι κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των επιβεβλημένων από τις ασχολίες μας καθημερινών υποχρεώσεων διαπράττονται και ακούσιες αμαρτίες και για να εξουδετερώσει κανείς ακόμη και αυτά τα αθέλητα παραπτώματα, πρέπει να τελέσει θυσίες με τον τρόπο που συνιστούν οι εξ αποκαλύψεως γραφές. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος λέει ότι πρέπει να τελεί κανείς τις θυσίες που συνιστούν οι γραφές, προκειμένου να απαλλάσσεται από τις συνέπειες κάθε ανεπίτρεπτης πράξης που έχει διαπράξει ή ακόμη και από αθέλητα αμαρτήματα που έχουμε την τάση να διαπράττουμε: *γιαγκιαρτατ καρμανο 'νιατρα λοκο 'γιαμ καρμα-μπαννταναχ* (Μπ.γκ. 3.9). Με αυτόν τον τρόπο, απαλλάσσεται κανείς από κάθε είδους αμαρτίες. Και όσοι δεν εφαρμόζουν αυτή τη συμβουλή, αλλά αντίθετα δουλεύουν για το προσωπικό τους συμφέρον ή για την ικανοποίηση των αισθήσεων, υποχρεώνονται να υποστούν όλες τις συμφορές τις οποίες συσσωρεύουν οι αμαρτίες που έχουν διαπραχθεί. Συνεπώς, ο κύριος λόγος τέλεσης θυσιών είναι η ικανοποίηση του Υπερτάτου Προσώπου, του Κυρίου Χαρί. Η μέθοδος της τέλεσης θυσιών μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τον χρόνο, τον τόπο και τα πρόσωπα, αλλά ο στόχος των θυσιών είναι ένας και ο αυτός, σε όλες τις εποχές και σε όλες τις περιστάσεις, δηλαδή η

ικανοποίηση του Υπερτάτου Κυρίου Χαρί. Αυτός είναι ο δρόμος για μία ευλαβική ζωή, αυτός είναι ο δρόμος για ειρήνη και ευημερία στον κόσμο συνολικά. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα τα έκανε όλα αυτά ως ιδανικός, ευσεβής βασιλιάς της Γης.

Αν είναι αμαρτωλός στην καθημερινή άσκηση των καθηκόντων του ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα κατά τη βασιλική διαχείριση των κρατικών υποθέσεων, όπου ο φόνος ανθρώπων και ζώων είναι παραδεκτή τέχνη, τότε μπορούμε να φανταστούμε την ποσότητα των αμαρτιών που διαπράττει συνειδητά ή ασυνείδητα ο ανεκπαίδευτος πληθυσμός της Κάλι-γιούγκα, που δεν έχει τρόπο να τελέσει θυσίες για να ευχαριστήσει τον Υπέρτατο Κύριο. Γι' αυτό η *Μπαγκαβαταμ* λέει ότι το πρωταρχικό χρέος του ανθρώπινου όντος είναι να ικανοποιήσει τον Υπέρτατο Κύριο με την εκτέλεση των επιβεβλημένων από τις ασχολίες του υποχρεώσεων. (*Σρ.Μπ.* 1.2.13).

Μπορεί κανείς, οπουδήποτε και αν ανήκει, σε οποιαδήποτε χώρα ή κοινότητα, κοινωνική τάξη ή θρησκεία, να έχει οποιαδήποτε δουλειά, αλλά θα πρέπει να συμφωνήσει να τελεί θυσίες με τον τρόπο που συνιστούν οι γραφές για τον συγκεκριμένο τόπο, χρόνο και πρόσωπο. Για την Κάλι-γιούγκα, οι βεδικές γραφές συνιστούν στους ανθρώπους να ασχολούνται με την εξύμνηση του Κρίσνα χωρίς προσβολές (*κιρταναντ εβα κρισνασια μουκτα-σανγκαχ παραμ βρατζετ* (*Σρ.Μπ.* 3.31.1)). Κάνοντας αυτό, μπορεί κανείς να απαλλαγεί από κάθε αμαρτία, για να φτάσει έτσι στην ανώτατη τελειότητα της ζωής, επιστρέφοντας στο σπίτι μας, στον Θεό. Αυτό το έχουμε ήδη συζητήσει περισσότερες από μία φορές σε διάφορα μέρη αυτού του μεγάλου έργου και ιδιαίτερα στο εισαγωγικό τμήμα, σκιαγραφώντας τη ζωή του Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Εντούτοις το επαναλαμβάνουμε, με σκοπό να φέρουμε στην κοινωνία ειρήνη και ευημερία.

Ο Κύριος έχει δηλώσει καθαρά στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* με ποιον τρόπο μπορούμε να Τον ευχαριστήσουμε και η ίδια μέθοδος καταδεικνύεται στην πράξη με τη ζωή και το κήρυγμα του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού. Αυτή τη σκοτεινή εποχή της φιλονικίας και της διχόνοιας, η τέλεια μέθοδος τέλεσης *γιαγκια* (θυσίας) προκειμένου να ευχαριστήσει κανείς τον Υπέρτατο Κύριο Χαρί (το Πρόσωπο της Θεότητας που μας ελευθερώνει από όλες τις δυστυχίες της ύπαρξης), είναι να ακολουθήσει τον δρόμο του Κυρίου Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα χρειάστηκε να μαζέψει σωρούς από χρυσάφι, προκειμένου να εξασφαλίσει τα σύνεργα για τη θυσία των αλόγων, σε

εποχή επάρκειας. Εμείς, λοιπόν, δεν μπορούμε καν να σκεφτόμαστε την τέλεση μιας τέτοιας *γιαγκια* αυτές τις μέρες της ανεπάρκειας και της πλήρους έλλειψης χρυσού. Προς το παρόν, διαθέτουμε σωρούς από χαρτιά και υποσχέσεις για τη μετατροπή τους σε χρυσάφι μέσω της οικονομικής ανάπτυξης του σύγχρονου πολιτισμού. Ωστόσο, δεν υπάρχει πιθανότητα να δαπανηθούν τα πλούτη που δαπάνησε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, είτε ατομικά είτε συλλογικά είτε με κρατική στήριξη. Η μέθοδος, λοιπόν, που συνιστά ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού με βάση τις *σαστρα* είναι απόλυτα ταιριαστή για αυτή την εποχή. Η μέθοδος αυτή δεν απαιτεί καθόλου έξοδα και ωστόσο μπορεί να προσφέρει μεγαλύτερο όφελος από άλλες δαπανηρές μεθόδους τέλεσης *γιαγκια*.

Δεν θα πρέπει να νομιστεί εσφαλμένα ότι η θυσία αλόγων ή αγελάδων που γινόταν σύμφωνα με τους βεδικούς κανονισμούς ήταν μία μέθοδος για να σκοτώνονται τα ζώα. Αντιθέτως, τα ζώα που πρόσφεραν για τη *γιαγκια* ξανάνιωναν και αποκτούσαν καινούργια διάρκεια ζωής, χάρη στην υπερβατική δύναμη της ψαλμωδίας των βεδικών ύμνων, που αν ψαλούν κατάλληλα, διαφέρουν από αυτό που καταλαβαίνει ο κοινός ανίδεος άνθρωπος. Όλα τα *βεντα-μαντρα* έχουν πρακτική αξία και η απόδειξη είναι το ξανάνιωμα των θυσιασμένων ζώων.

Δεν υπάρχει πιθανότητα ενός τέτοιου μεθοδικού ψαλσίματος των βεδικών ύμνων από τους υποτιθέμενους *μπραμανα* ή ιερείς της σημερινής εποχής. Οι ανεκπαίδευτοι απόγονοι των οικογενειών των διπλογεννημένων δεν είναι πλέον σαν τους προγόνους τους και έτσι συγκαταλέγονται μεταξύ των *σουντρα*, δηλαδή των γεννημένων μία φορά. Ο γεννημένος μία φορά άνθρωπος δεν είναι ικανός να ψάλει τους βεδικούς ύμνους και γι' αυτό δεν υπάρχει πρακτική χρησιμότητα στο ψάλσιμο των πρωτότυπων ύμνων.

Και για να τους σώσει όλους, ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού εισηγήθηκε την κίνηση του *σανκιρτανα*, δηλαδή ουσιαστικά μίας θυσίας, και στους ανθρώπους της σημερινής εποχής συνιστάται ιδιαίτερα να ακολουθήσουν αυτόν τον σίγουρο και αναγνωρισμένο δρόμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*αχουτο μπαγκαβαν ραγκια
γιατζαγιτβα ντβιτζαϊρ νριπαμ*

ουβασα κατιτσιν μασαν
σουχρινταμ πριγια-καμιαγια

αχουταχ: καλεσμένος – *μπαγκαβαν*: ο Κύριος Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας – *ραγκια*: από τον Βασιλιά – *γιατζαγιτβα*: έγινε αιτία να τελεστούν – *νιβιτζαϊχ*: από τους σοφούς *μπραμανα* – *νριπαμ*: για λογαριασμό του Βασιλιά – *ουβασα*: έμεινε – *κατιτσιτ*: λίγους – *μασαν*: μήνες – *σουχρινταμ*: για χάρη των συγγενών – *πριγια-καμιαγια*: για την ευχαρίστηση.

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, καλεσμένος από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα για τις θυσίες, φρόντισε να τελεστούν από άξιους (διπλογεννημένους) *μπραμανα*. Ύστερα, ο Κύριος έμεινε λίγους μήνες για χάρη των συγγενών.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα προσκάλεσε τον Κύριο Σρι Κρίσνα για να επιβλέψει την τέλεση των *γιαγκια* και ο Κύριος, συμμορφούμενος με τις εντολές του μεγαλύτερου εξαδέλφου Του, φρόντισε να γίνουν οι *γιαγκια* από σοφούς διπλογεννημένους *μπραμανα*. Το να γεννηθεί κανείς απλώς σε μία οικογένεια *μπραμανα* δεν τον κάνει άξιο να τελεί *γιαγκια*. Πρέπει να διπλογεννηθεί κανείς με κατάλληλη αγωγή και μύηση από έναν γνήσιο *ατσαρια*. Οι γεννημένοι μία φορά γόννοι οικογενειών *μπραμανα* είναι ίσοι με τους γεννημένους μία φορά *σουντρα*. Αυτοί οι *μπραμα-μπανντου*, οι γεννημένοι μία φορά γόννοι, οι οποίοι δεν διαθέτουν τα απαραίτητα προσόντα, πρέπει να απορρίπτονται για οποιουδήποτε είδους συμμετοχή σε θρησκευτικές ή βεδικές τελετές. Στον Κύριο Σρι Κρίσνα ανατέθηκε η φροντίδα αυτής της ετοιμασίας και καθώς είναι τέλειος, φρόντισε να γίνουν οι *γιαγκια* από γνήσιους διπλογεννημένους *μπραμανα*, ώστε να έχουν επιτυχία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

τατο ραγκιαμπιανουγκιαταχ
κρισναγια σαχα-μπανντουμπιχ

*γιαγιω ντβαραβατιμ μπραμαν
σαρτζουννο γιαντουμπιρ βριταχ*

ταταχ: μετά από αυτά – ραγκια: από τον Βασιλιά – αμπιανουγκιαταχ: έχοντας την άδεια – κρισναγια: καθώς και από την Ντρώπαντι – σαχα: μαζί με – μπανντουμπιχ: άλλους συγγενείς – γιαγιω: πήγε – ντβαραβατιμ: στην Ντβάρακα – μπραμανα: ω μπραμανα – σα-αρτζουνναχ: μαζί με τον Αρτζούννα – γιαντουμπιχ: από τα μέλη της δυναστείας του Γιάντου – βριταχ: περιστοιχισμένος.

Έπειτα, ω Σωνάκα, ο Κύριος, αφού αποχαιρέτησε τον Βασιλιά Γιουντιστίρα, την Ντρώπαντι και τους υπόλοιπους συγγενείς, ξεκίνησε για την πόλη της Ντβάρακα, συνοδευόμενος από τον Αρτζούννα και άλλα μέλη της δυναστείας του Γιάντου.

❧ Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβεντάντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπάκτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δωδέκατο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η γέννηση του Αυτοκράτορα Παρίκσιτ». ❧

